

بہرگی شازدہیہ م
سوورہ تہ کانی
(طہ) و (الأنبیاء)

د توره کسانو په پاره د هغه کسانو
چې د دوی په وړاندې د ځان د ساتلو په
نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

د توره کسانو په پاره د هغه کسانو
چې د دوی په وړاندې د ځان د ساتلو په
نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

د ټولنیزو رسنیو په واسطه د ځان د ساتلو په نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

www.alibapir.net

د ټولنیزو رسنیو په واسطه د ځان د ساتلو په نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

د ټولنیزو رسنیو په واسطه د ځان د ساتلو په نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

د ټولنیزو رسنیو په واسطه د ځان د ساتلو په نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

د ټولنیزو رسنیو په واسطه د ځان د ساتلو په نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

د ټولنیزو رسنیو په واسطه د ځان د ساتلو په نیت د کلمه یو مخالف اخیستلی وي

عہ لی باپر

تہ ذرہ کھمباتیہ کورہکان تہ کھمباتیہ
Saq, in touch an social media
تہن عہم عہر مواقع التواصل التاجنہ

پاکہ پاندلی مہکتہ بی ماموستا عہلی بابیر

AliBapir/عہلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربی - گوندی

پاکہ پاندلی مہکتہ بی ماموستا عہلی بابیر

پاکہ پاندلی مہکتہ بی ماموستا عہلی بابیر

پاکہ پاندلی مہکتہ بی ماموستا عہلی بابیر

تہ فسیری سوورہ تہ کانی

طہ و الانبیاء

تہ فیسیری سوورہ تہ کانی

ظالم

و

الانبياء

له ټوټه کوټه بابه نيمه کي / نه نيمه کي
 Stay on track on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

عمل باپير AliBapir

عمل باپير AliBapir

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net
 English - عربي - کوردی

که نالې
 ټوټه پیلانډي مکتبه ماموسته عملی باپير

ټوټه پیلانډي مکتبه ماموسته عملی باپير

پېښه كى ئه تەفسیره به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي كَسَاءَ لُونِ بِهِ ۖ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب .

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینهره به پړزو خوښه ویسته كان!

هیچ گومانى تیدانیه - بۆ مروڤى پروادار - كه ئه و ته مهنه ی له خزمهت دوايين كتیى خوا (قوربان) دا به سه رده بری، جا به هر شیوه یه ك له شیوه كانی له خزمه تدا بووندا بى؛ خویندنه وه، تیفكرین و پامان، فیركردن، كاریپكردن ... هتد، به باشتترین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه كه ی له دنیا و دواړوژدا لیى به هره مهنده.

(۱) ئه وه پى ده گوترى: (خطبة الحاجة) كه پېغه مېهر ﷺ هاوه لانی به پړزی فیرده كړد، پېش هر قسه یه كى گرنك، بیلین، وهك وتارى جومعه و داخوازییكردن (خطبة) و... هتدو، ئه م وتاره، هه ركام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۳۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیئاویانه و (مسلم) یش به شیكى هیئاوه.

منیش که - وهك باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌روو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شهر چاکه‌ی له‌گه‌ڵ کردووم و، به‌ فه‌رمایشتی به‌رزو بئ وینه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ ته‌مه‌نی بیست سالی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پ‌رزو پ‌یز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خویندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و تیوه‌پامانی ئایه‌ته‌ پ‌ر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، لیۆردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش تیک‌پ‌رای کتیب و نامیلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پ‌ۆشنایی قورئان دابوون، که دیاره هه‌ر ئه‌مه‌ش شتیکی سروشتیه؛ ئاخ‌ر ئایا ئیسلام ب‌یجگه له قورئان پاشان سوننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌ویش هه‌ر روونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی ج‌یبه‌ج‌یک‌کردن و کارپ‌یک‌ردنیه‌تی، شتیکی دیکه‌یه؟! ب‌یگومان نه‌خ‌یر.

ئ‌نجا له‌میژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانیکی د‌ل‌سۆزی ن‌زیک و ئاشنام، داوایان ل‌یده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو ل‌یکدانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له‌ په‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨) دا هاته د‌ل‌مه‌وه، که ناوی خوای ل‌یبه‌ینم و ده‌ست به‌و کاره گه‌وره‌و گرنگه بکه‌م، به‌ل‌کو ورده ورده به‌پ‌یی بو‌ارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله هه‌ندیکی ل‌ئ ئه‌نجام بده‌م، له‌گه‌ڵ سه‌رقالی زۆرو جو‌راو جو‌ریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌په‌خ‌سی که بتوانم خ‌یرایی ت‌یدا بکه‌م و خۆمی بۆ یه‌کلایی (م‌تفرغ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پ‌شتیوان بئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه ماب‌ئ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ئه‌م ته‌فسیرو ل‌یکدانه‌وه‌یه‌شم، و‌پ‌رای سه‌رنجدانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیرانه‌ی که باون و، ده‌ستم پ‌ییان گه‌یشته‌وه، بریتیه له‌ وردبوونه‌وه‌و تیوه‌پامانی خۆم له‌ خودی قورئان، چونکه ب‌یگومان قورئان: هه‌ندیکی هه‌ندیکی روون ده‌کاته‌وه: (القرآن یفسر بعضه بعضاً)، پاشان سوننه‌تی پ‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه پ‌یغه‌مبه‌ری خواش روونکه‌ره‌وه (م‌بین)ی قورئانه، وهك خوا ﷺ فه‌رمووویه‌تی:

﴿...وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل.

واتە: ۋە زىكرمان بۇ لاي تۇ ناردۇتە خوار، تاكو ئەۋەى بۇ خەلكى نىراۋەتە خوار، بۇيان پروون بىكەيەۋە، ۋە بەلكو خۇشيان بىرىكەنەۋە.

ئومىدىشم وايە - بە يارمەتى خۋاي بەخشەر ﷺ - شايسەيى ئەۋەم ھەبى تەفسىرو لىكدانەۋەيەكى ۋا بۇ قورئان پىشكەش بە مسولمانانى كوردستان بىكەم، كە لە قورئان بوەشەيەۋە، مايەى بەھرەو سوۋدى خۋىنەران بى، بەتايەتەش كە زياتر لە سى (۳۰) ساللە لەگەل قورئانى بەرزو مەزن و تەفسىرەكانى و كىتەبەكانى سۈننەتدا خەرىكم و، دەيان كىتەب و بەرھەمى جۇراۋجۇرم لە زۆربەى بۋارەكانى زانستەكانى شەرىعەتدا پىشكەش كىردوون.

شاىيانى باسەشە كە ئەۋ بىست و دوو مانگ زىندانى كرانەم لەلايەن ئەمىركاۋە - لە (۲۰۰۳/۷/۱۰ تاكو: ۲۰۰۵/۴/۲۸) - دەرەفەتەكى گەرەو گىرگ بوو، بۇ زياتر پىدا قوۋلۋىنەۋەى كىتەبى خوا (تبارك و تعالى)، ۋە بۇ پەيداۋىنى تىگەشەتنى تايەت لەبارەى زۆرىك لە ئايەتەكانى يەۋە، ئەم راستىيەش لە مەۋسۈۋەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله تعالى) دا زۆر چاك درەۋشاۋەتەۋە^(۱)، بەلام ھەلبەتە نالەيم و ھىچكەشەش بۇى نىە بلى: كە ئەم تەفسىرەى من تىروتەۋاۋە، چونكە وپراى سىنۋوردابوۋنى تواناۋ پرستم، لە بەرانبەر كىتەبى لە ھەموو پرويكەۋە رەھا (مطلق) و بىسنۋور (لا محدود)ى خۋادا، نەشمۋىستۋە كە زۆر بەملاۋلادا بچەم و بچمە نىۋ ھەندىك وردەكارىيەۋە، كە يان من تىيدا پسپۇرو

(۱) ئەۋ مەۋسۈۋەيە كە ئىستا چاپ كراۋە، كەۋتۆتە بەردەستى خۋىنەران و، سەرچەم ھەشت بەرگ و دەۋرى سى ھەزارو پىنج سەد (۳۵۰۰) لاپەرەيەۋ، ھەۋلەمداۋە بەگشتى تىيدا باسى سەرچەم لايەنەكانى ئىسلام بىكەم و، تاكە سەرچاۋەشم قورئان بوۋە، وپراى دەقەكانى سۈننەت، كە لە ھۇش (ذاكرة)دا بوۋوون.

شاىيانى باسە ئەۋ مەۋسۈۋەيە لە چاپى دوۋەمى دا، كراۋە بە دۋازدە (۱۲) كىتەبى سەرەبەخۇ، بە مەبەستى ئاسانتر سوۋد لى بىنرانى .

شارەزا نیم، یان خوینەر پێویستی پێی نیە، لە کاتیکدا دەیهوێ لە قورئان تیبگات و، بزانی خوا (تبارک وتعالی) راستەوخۆ چی پێ فەرموووە؟!

ئەجا هەر لێرەشەو بە پێویستی دەزانم پێ بە دڵ سوپاسی ئەو برا گەنجە ڕووح سووک و گورج و گوڵ و دڵسۆزە بکەم (حەزی نەکرد ناوی بهێنم)، کە هەڵسا بە نووسینەو و هێنانه سەر کاغەزو، پاشان تاپیکردن و دوایی پێداچوونەو و هەلەگیریی، سەرچەم ئەم زنجیرە دەرسە، کە لە ئەسڵدا لە شیوەی وتار (محاضرة) دا پێشکەش کراون، هەروەها هەڵسا بە (تخریج)ی سەرچەم دەقەکانی سوننەت، لە سەرچاوێ متمانە پێکراوە کەنەو، زەحمەت و ماندوو بوونیکی زۆری بە سەرچەم بەرگەکانی ئەم تەفسیرە کێشاوە، خوا بە باشتەری شێوە پاداشتی بداتەو، هەر صالِح و ساغ و سەلامەت و سەربەرزبێ^(۱)، لە خواي بەرزو بێهاوتاش داواکارم ئەو جوۆرە گەنج و لاوانە لە کورپان و کچان، لە نێو گەلە کەماندا، زۆر بکات .

شایانی باسیشە کە ئێمە لەم تەفسیرەماندا باسی بەش (جزء)ەکانی قورئان و دابەشکردنەکانی دیکە ی وەك: - (حزب) - ناکەین، چونکە هەر سووپەر تیک بوخووی شتیکی سەربەخوێوە، سەرچەم ئایەتەکانی وەك ئالقەکانی زنجیری پیکەو پەییوەستن و، ئاشکراشە کە دابەشکردنی سەرچەم قورئان بو سی (۳۰) بەش (جزء) و شەست (۶۰) (حزب)، شتیکی لەلایەن زانایانەو کراوە، بو ئاسانکاری خویندنی قورئان، دیارە ئێمە لە دابەشکردنی بەرگەکانی ئەم تەفسیرەشدا، دیسان حیساب بو بەشەکان (أجزاء)ی ناکەین و، بە گوێرە سووپەر تەکان، بەرگەکانی دیاری دەکەین.

(۱) ئەو برا دڵسۆزە ئیستاش پاش تەواوکردنی نیوەی زیاتری قورئان، لێیروانە بەردەوامە و عەزمیشی جەزم کردو، کە ئەگەر تەمەنمان بەردەوام بێ، هەتا کۆتایی ئەم تەفسیرە سەرگەرمی کارەکی بێ .

بەرچاۋ روونییه کی گرنگ

لەبارە ی ئەم تەفسیرەو

خوێنەری بەرپز !

هەرچەندە لە (پیشەکی گشتی) ئەم تەفسیرەدا باسمان کردووە کە بۆ نووسینی ئەم تەفسیرە، لە هەموو ئەو تەفسیرە باوانە ی دەستم پێیان گەشتووە، بە هەرمەندبووم، هەروەها لە کۆتایی هەر بەرگێکی ئەم تەفسیرەدا، سەرچەم ئەو تەفسیرانە ی کەم و زۆر لێیان سوودمەند بووم، ناوەکانیانمان بە ریز نووسیون، بەلام لێرەش وەك جەختکردنەوێ زیاتر بەرچاۋروونی باشتەر بۆ ئێوە ی بەرپز دەلێم :

مادام ناوی تەفسیرەکاغان نووسیوە، نە پێویست دەکات و نە دەشگونجێ، بۆ هەر تیگەیشتی و بیروکەیهك، کە زۆربە ی تەفسیرەکان لەبارە ی ئایەتیکەو، یان رستەو برگەیه کی ئایەتیکەو، دەیهێنین، ئێمە هەموو جار ی ناوی ئەو تەفسیرانە بێنین، بەلام بێگومان هەر کات بیروکەو تیگەیشتیکی تایبەتی یهكێک لە تەفسیرەکان هەبێ و بکوێتە بەرچاۋم، ئنجا چ پەسندی بکەم، چ پەفزی بکەم، هەر کات بە پێویستی بزانم، بە تایبەت ئاماژە ی پێدەکەم، ئەگەرنا بە ئاماژە ی گشتی و بە نووسینی ناوی تەفسیرەکان لە کۆتایی هەر بەرگێک دا، ئیکتیفا دەکەم و، زۆریش لە ئەمانەتی زانستی (الأمانة العلمية) دەخەفێم و مەبەستمە پەچاۋی بکەم، چونکە ئەمینی و ئەمانەت پارێزی، پەشتێکی گەورەو بەرز ی مسوڵمانەتییه .

شایانی باسیشە جار ی وا هەیه بیروکەو تیگەیشتیکی تایبەتی خۆم، دەربارە ی کۆمەلە ئایەتیک یان ئایەتیک یان رستەو برگەیه کی ئایەتیک، بۆ دروست دەبێ،

وہك تیگەیشتن و بۆچوونی خۆم دەینووسم، کہ چی رەنگە لە تەفسیرەکانی دیکەش - یەکیکیان یان زیاتر - دا ھەبێ، ئەویش بەھۆی ئەووەوہیە کہ من ئەو تەفسیرەم نەکەوتۆتە بەر دیدە، یان دیتوومەو لەیادم نەماوە.

پاڤیروانی، مەکتەبی مەوسسە ئەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

www.alibapir.com

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتەبی مەکتەبی مەوسسە ئەلی بابیر

پاڤیروانی، مەکتەبی مەوسسە ئەلی بابیر

پیشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله وحده، والصلاة والسلام على من لا نبي بعده، وآله الملتزمين دَرَبَه:

بەرپـزان !

ستایش شایسته بو خوای میهره‌بان، که گه‌یاندنی به بهرگی شازده‌یه‌می:
(تەفسیری قورئانی بهرز و به پیز)، که هەردووک سوورەتی: (طه) و (الأنبياء)
دەگریته خوئی.

شایانی باسیشه ئیمه ئیستا له تەفسیری کوئی سوورەتەکانی قورئان بووینەوه،
وهك گوتنه‌وه‌و تو‌مارکردنی دەنگیی و قیدیویی و، ماوه‌تەوه چاپکردنی که
به‌ده‌ستگەرمیی کاری لەسەر ده‌که‌ین.

ئەم بەرگەش وێرای لیکدانەوه‌و پوونکردنەوه‌ی چەمک و واتای ئایەتە به
پیزەکانی هەردووک سوورەتی: (طه) و (الأنبياء) به‌هوت هەنگاو، وهك عاده‌تی
خۆمان له‌ کوئی ئەم تەفسیره‌دا، کۆمه‌لێک بابەت و باسی دیکە‌شی گرتوونە
خوئی، که ئەمانه‌ گرن‌گترینیان:

أ- له سوورەتی (طه) دا:

۱- کورته‌باسی‌ک: چوار سەرنجی گرن‌گ لەسەر ئەم دوازدە ئایەتە (۲۵-۳۶).

۲- وه‌لامه‌که‌ی مووسا و دوو به‌لگه‌ی نکوولیی‌لێنه‌کراو لەسەر بوونی خوا.

۳- پیناسه‌ی جادوو و چوار جو‌ره‌که‌ی.

۴- پینج ورده‌ سەرنج.

۵- ئایا سامیری کئی بووه‌؟.

۶- سی ورده‌ سەرنج.

۷- ئایا مووسا ھەقی بوو، یان ھاروون، لە مشت و مەرکەیان دا؟

۸- قسە دا برین لە ئەھلی بیدعەت و ھەلۆستە یەك.

۹- سێ جوړە لیکدانەو ھە بۆ بیانوو کە سامیری لە دروستکردنی گۆلکە کە دا.

۱۰- ھالی چیا یە کان لە دواڕۆژدا لە پینچ قۆناغ دا، کورت ھەلدی.

۱۱- لە نیوان پەلە کردن و خیرایی کردن دا.

۱۲- دوو پرسیار لە بارە ی ئادەمەو ھە و ھەلامە کە یان.

۱۳- بە ھەشتی ھەمیشە یی، یان باخیکی سەر زەوی ی؟

۱۴- ھەلامی سێ پرسیار.

۱۵- نوکتە یە کی رەوانبێژی.

۱۶- ھەرگرتی دوو ھوکی گرنگ لەم ئایە تە بە پێزە (طە - ۱۳۴).

ب- لە سوورەتی (الأنبياء) دا:

۱- ھەلامی پرسیاریك.

۲- چەند قسە یەك لە بارە ی بەرگە ھەوای دەوری زەوی یەو ھە.

۳- کورتە باسیك دەربارە ی ھەلامی ئیبراھیم : گەرە کە یان شکاندوونی.

۴- کورتە باسیك: نو ھەلۆستە ی کورت لە بەردەم ئەم ئایە تانە دا (۷۹-۸۰).

۵- بە سەرھاتی شەش لە پیغەمبەرانی پایە بەرزی خوا.

۶- یە کەم: بە سەرھاتی داوود.

۷- دوو ھەم: بە سەرھاتی سولەیمان.

۸- سێ ھەم: بە سەرھاتی ئەییوب.

۹- چوارەم: بەسەرھاتی ذوالکیفل.

۱۰- پینجەم: بەسەرھاتی ئیلیاس.

۱۱- شەشەم: بەسەرھاتی ئەلیەسەع.

۱۲- تیشکێک لەسەر پرستەیی: (کەما بەدانا اول خلق نعیده).

هيواداريشم ئەم بەرگەش وەك بەرگە پيشوووەكان بە قوولیی و شینەیی
بخویندریتەووە سەرنج بدری و بەهرەیی شایستەیی لێوەربگیرى .

سبحانك اللهم وبحمدك، أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرك وأتوب إليك

۱۲ ربيع الثاني ۱۴۴۲ ك - ۲۹-۱۰-۲۰۲۰ز

پاڤاپێرێ، مەکتەبی مەلۇمەتە عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانەشنامە

دانەشنامە

لە دورە کۆمەڵایەتییمان لەکەمەڵان

بەهێزێ و بەهێزێ

بەهێزێ و بەهێزێ

عەل بابێر AliBapir

عەل بابێر AliBapir

کەتانی

پاڤاپێرێ، مەکتەبی مەلۇمەتە عەلی بابێر

دانەشنامە

دانەشنامە

تەفسیری سوورەتی

طال

له نوره كومه دايزېپوځان لاسكولائېس

پس همك سر موخه الخواجل اتخماي

علي بابېر AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

AliBapir

Google Play App Store

علي بابېر AliBapir

کښالي

ړاځه پانډي مېکټې ماموستا علي بابېر

Telegram WhatsApp Phone

پاكستاندى مەكتەبى مەۋىسئە عەلى بابىر

f

AliBapir/پاكستاندى مەكتەبى مەۋىسئە عەلى بابىر

f

archive.org/details/@alibapir

PDF

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

پاكستاندى مەكتەبى مەۋىسئە عەلى بابىر

www.alibapir.com

پاكستاندى مەكتەبى مەۋىسئە عەلى بابىر

مەۋىسئە عەلى بابىر

پاكستاندى مەكتەبى مەۋىسئە عەلى بابىر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

دهستیک

به پړان!

نهمپړو که (۷) ی موچه پرده می سالی (۱۴۳۹) ی کوچییه، به رانبر (۲۷ / ۹ / ۲۰۱۷) ی زاینی، به پشتیوانی خوا، ده ست ده که یین به پروونکردنه وهی ماناو مه به سته کانی نایه ته به پیژه کانی سووړه تی (طه)، که نیوهی دووه می، جوزئی شازده یه م له قورنانی به پیژ پیک دینی.

پیناسه ی سووړه تی (طه) و باب ته کانی

سهره تا دینه سهر پیناسه و نیوه پړوکی نه و سووړه ته و، له شش (۶) برکه دا پیناسه ی نه م سووړه ته موباره که و نیوه پړوکه که ی ده که یین:

۱- ناوی نه م سووړه ته:

نه م سووړه ته ته نیا به ناوی دوو پیتی سهره تای که (طه، ه، ن، ناو نراوه، که دیاره نه وانیش به (طا) و (ها) گو ده کرین، وهک هه موو نه و پیه پچر پچرانه ی دیکه که له سهره تای (۲۹) سووړه ت له سووړه ته کانی قورناند هاتوون، نه وه له لای زوربه ی هره زوری زانایان و لیکول ره وانی ماناو مه به سته کانی قورنآن، وایه. به لام (السیوطی) له (السخاوی) یه وه هیناویه تی، له کتبی (الإتقان فی علوم القرآن) دا، که نه م سووړه ته به (سورة الکلیم)، هه رروه ها به (سورة موسی) ش

ناوی هاتوه، له بهر ئهوهی که زۆربهی ههره زۆری ئهم سوورپهته موبارهکه، بۆ بهسهرهاتی مووسا (علیه سلام) و، فیرعهون تهرخانکراوه.

۲- ریزبهندیی له موصحف و هاتنه خواردا:

له ریزبهندیی (مُصحف) دا، واته: ئهو (مُصحف) هی که له بهر دهستمانه: ژماره (۲۰) ی بۆ دانراوه، واته: (۱۹) سوورپهت له پیشیهوه ههن، بهلام له ریزبهندیی هاتنه خواردا، زانایان ژماره (۴۵) یان بۆ دانراوه، دواى سوورپهتی (مریم) که ژماره (۴۴) هه، پیش سوورپهتی (الواقعة) یه.

۳- شوینی دابهزینی:

زانایان مشت و مریان لهو بارهوه زۆره، بهلام به پپی ئهوه که له مسوڵمان بوونی (عومهری کوپی خهتتاب) دا، (خوای لی پازی بی)، باسی سوورپهتی (طه) کراوه، که ئیمه دواتر بهسهرهاتهکهی باس دهکین، له (السيرة النبوية لابن هشام) دا هاتوه، که ئهویش دواى کوچ کردنی بهشیک له مسوڵمانان بووه، که ژمارهیان (۸۳) ههشتا و سێ کهس بووه، بۆ حهبهشه، لهو سهرو حهدهدا عومهری کوپی خهتتاب (خوای لی پازی بی)، مسوڵمان بووه، دهبی ئهم سوورپهتهش پیش مسوڵمان بوونی عومهر هاتبیته خوار، ئنجا ههندیک دهلین: له سالی پینجهمی کوچیدا، بهلام من و بووی دهچم که مسوڵمان بوونی عومهر (خوا لپی پازی بی)، له نیوان سالهکانی (۶ - ۷) دا بوو بی، واته: (۶ - ۷) ی پیغمبهرایهتی، وهک پیشتریش له تەفسیری سوورپهتی (مریم) دا باسمان کرد.

لیرهدا به پیوستی دهزانم که بهسهرهاتی مسوڵمان بوونی عومهر (خوا لپی پازی بی) باس بکه، وهک له سپرهی (ابن هشام) دا هاتوه، ئهم کتیهش:

(السيرة النبوية)، (ابن هشام) به زۆری له (ابن إسحاق) هوه، دهیهێتی به لام جار جار خۆیشی لێ زیاد دهکات و، ههندیک زانیاری دهخاته سهری، ته مهش دهقی تهوهیه که (ابن إسحاق) هیناویه تی له (السيرة النبوية لابن هشام)^(۱):

(ابن إسحاق) ده لێ: مسوڵمان بوونی عومه ر وه ک پیم گه یشتوه خوشکه که ی (فاطمة بنت الخطاب)، هاوسه ری (سه عیدی کوری زهیدی کوری عه مری کوری نهوفه یل) بووه، که پێشتر مسوڵمان بووه، هاوسه ره که شی (سه عیدی کوری زهید) مسوڵمان بووه، به لام مسوڵمان بوونی خۆیان له عومه ر په نهان کردوه، ئنجا (نُعَيْمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ النَّحَامِ) له مه که که، پیاویک بووه له گه له که ی خۆی، واته: له خزمانی عومه ر له (بنی عدي بن كعب)، تهویش هه ر مسوڵمان بووه، به لام تهویش دیسان مسوڵمان بوونی خۆی په نهان کردوه، له ترسی خه لکه که ی خۆی {هی (فاطمة و سعید)، له ترسی عومه ر، به لام هی (نُعیم) له ترسی خزمه کانی}.

ئنجا (خه بابای کوری ته پرت) یش، (خوا له هه موویان پازی بێ)، ده چوو بو لای (فاطمة بنت الخطاب)، قورئانی فیر ده کرد، پوژیک عومه ر شمشیره که ی له کالان ده ردیئتی، ده روا به مه به ستی چوون بو لای پیغه مبه ر خوا ﷺ، و، کومه لیک له هاوه لانی که باسکراون، که له مالیکدا له لای (صفاء)، له وی کۆبوونه وه، نیزی که ی چل (۴۰) که س بوون له پیاوان و ئافره تان، (دیاره له شوینی که به په نهانی کۆبوونه وه یان کردوه)، که تهویش مالی (أرقم بن الأرقم) ه، له و کاته دا تهوانه ی له خزمه ت پیغه مبه ردا بوون ﷺ: هه مزه ی مامی بووه، که پێش عومه ر مسوڵمان بووه (حمزة بن عبدالمطلب)، (أبو بکر بن قحافة) بووه (أبو بکر الصديق) و (علي بن أبي طالب) بووه، که تهو کاته ی مسوڵمان بووه، ته مه نی ده (۱۰) سأل بووه، به لام که (۵ - ۶) سالی به سه ردا تپیه ریون، تهو کاته با لځ بووه، هه روه ها پیاوانی که ی دیکه ش له مسوڵمانان لهوانه ی له خزمه ت پیغه مبه ری خوا ﷺ مابوونه وه، له گه ل تهوانه ی که کۆچیان کرد بوو بو خه به شه، نه چوو بوون.

ئیدی (نُعِیمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ النَّحَّامُ)، دەبینی که عومەر شمشیری لە کالان دەرھێناوە، لێی دەپرسێ: بۆ کوێ دەچی ئەو عومەر؟ دەڵێ: دەمەوێ بچم بۆ لای موحەممەد ئەو ھەلگەراوەیەکی که دینی قورەیشییەکان و، کاروباری قورەیشییەکانی پەرتەوازە کردووە، عەقڵی باب و باپیرانی قورەیش بە ھەڵامەت بە ھەڵامەت و، ئایینیەکیان پەرخە لێ دەگری و، قسە بە پەرسراوەکان دەڵێ، دەمەوێ بیکوژم، (نەیم) پێی دەڵێ: ئەو عومەر! نەفست ھەڵیخەلە تاندووی، ئایا پیت وایە (بنو عبدالمناف)، خزمانی پیغەمبەر لیت دەگەرێن لەسەر زەوی برۆی، لە کاتیکدا که موحەممەد کوشتووە! ئەو بۆچی ناگەرێتووە بۆ لای مائی خۆت، کاروباری مائی خۆت چاک بکە و راست بکە، ئەویش دەڵێ: کام لە ھەڵامەت خۆم؟ دەڵێ: زاوايەکیەت که ئامۆزاشتە که (سەعیدی کوری زەیدی کوری عەمەر)، خوشکەکیەت (فاطمە)، چونکە سویند بە خوا ھەردووکیان مسوڵمان بوون و، شوین موحەممەد کەوتوون و، شوین ئایینی موحەممەد کەوتوون، ئەگەر راست دەکەوێ بچۆ ئەوان راست بکە، ئیدی عومەر دەگەرێتووە بۆ لای مائی و، دەچی بۆ لای خوشکەکی و زاوايەکی که لەو کاتەدا (حَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِ) پەراویکی پێ دەبێ، یان چەند پەریکی پێ دەبن، که سوورەتی (طە)یان تێداوە، ئەو چەند ئایەتیان که لە سەرھاتی سوورەتی (طە)دا داھەزیون، {یان سوورەتی (طە)یان تێدا ھەیە}، ئەو یان پێ دەڵێ، کاتیک ھەست بە ھاتنی عومەر دەکەن، (حَبَّابُ بْنُ الْأَرْتِ) لە شوینیک (پاش کەندوو، یاخود شوینیک که عومەر نایزانێ)، لەوێ خۆی پەنھان دەکات (فاطمە بنت الخطاب) یش، ئەو پەریە که خەباب سوورەتی (طە)ی تێدا پێی دەگوتن، دەخاتە بن رانی، دیارە عومەر کاتیک دێتە نزیکی مأل، گوێی لە (حَبَّاب) دەبێ که قورئانیان پێ دەڵێ، ئنجا کاتیک دێتە ژوور دەڵێ: ئەو دەنگە دەنگە چی بوو دەمبێست؟ ئەوانیش پێی دەڵێن: ھیچ نەبێستووە، ھیچ شتیکی زیادە نەبوو، ئەویش دەڵێ: با، سویند بە خوا ھەواڵیشم پێدراوە که دەبێ ئێوە مسوڵمان بوون و، شوین موحەممەد و ئایینیەکی کەوتوون، ئیدی پەلاماری زاواکە (سەعیدی کوری زەید

دەدات)، خوشکە کەشی ھەڵدەست، بەرگری لە مێردە کە ی دەکا و ناھێلێ لێ بد، ئنجا لەویش دەداو، سەری یاخود دەم و چاوی دەشکێن، کاتیک ئەو دەکات، خوشکە کە ی و زاواکەشی، ھەردووکیان پێی دەلێن: بەلێ مسوڵمان بووین و، پرومان بە خوا و بە پیغەمبەرە کە ی ھێناو، تۆش ھەر چیت لە دەست دێ بیکە، کاتیک عومەر خوشکە کە ی دەبینێ ئاوا خوینی پێدا دێ، دیارە بەزەیی پێدا ھاوۆتەو، پەشیمان دەبێتەو لەو ی کە کردوو یە تی و، دەست ھەڵدەگرێ لە لێدانیان و بە خوشکە کە ی دەلێ: ئەو پەرە یە ی کە گویم لێ بوو دەتانخویند، تۆزیک پێش ئێستا ویم بدە، با تەماشای بکەم، داخۆ موحەممەد چی ھێناو، عومەریش (خوا لێی رازی بێ) نووسەر بوو، واتە: دەیتوانی بیخوینیتەو (بنووسی و بخوینێ) کاتیک وا دەلێ: خوشکە کە ی پێی دەلێ: ئیمە دەترسین تۆ زیانیکی بەو پەرە بگە یە نی، ئەویش دەلێ: مەترسێ و سویندی بە پەرستراوەکانی بۆ دەخوات، ئنجا (فاطمە) ش ئومیدەوار دەبێ بە مسوڵمان بوونی، بۆ یە پێی دەلێ: باریە کەم تۆ مادام ھاو بەش بۆ خوا دانەری، پیسی و ئەو قورئانەش دروست نیە و پاک نەبێ دەستی لێ بدەن، (واتە: ھەلسە خۆت بشۆ)، ئیدی عومەر ھەڵدەستی خۆی دەشوات، ئەویش پەرەکانی پێدەدات، کە سوورەتی (طە) یان تێدایە، دەیخوینیتەو^(۱)، چونکە ھاو: (فَلَمَّا قَرَأَ مِنْهَا صَدْرًا)، کاتیک کە سەرەتایە کە ی (سوورەتی (طە) ی) خویندەو، گوێ: (مَا أَحْسَنَ هَذَا الْكَلَامَ وَأَكْرَمَهُ) واتە: ئەم قسە یە چەند بەرێزەو چەند چاکە!

ئنجا کاتیک خەبەب گوێی لەو قسە یە دەبێ، دێتە دەر لەو شوینە ی کە خۆی تێدا پەنھان کردو، دەلێ: ئە ی عومەر! ئومیدم وایە کە خوا ﷻ تۆی تاییەت کردو بە پارانەو کە ی پیغەمبەر ﷺ، چونکە دوینێ گویم لێ بوو، دەیفەرموو: (اللَّهُمَّ! أَيُّدِ الْإِسْلَامِ بِأَيِّ الْحَكَمِ بْنِ هِشَامٍ أَوْ بِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ) ئە ی

(۱) وا پێدەچێ ئایەتەکانی سەرەتای سوورەتی (طە) بووبن، ئەو (۸) ھەشت ئایەتە ی کە ئیمە دەیانکەین بە دەرسی یە کەم، وا پێدەچێ ھەر ئەو (۸) ھەشت ئایەتە بووبن، یاخود زیاتریشی تێدا بووب، بەلام بێگومان باس نەکراوە کە ھەموو سوورەتی (طە) ی خویند بێ، کە (۱۳۵) ئایەتە.

خوایه! ئیسلام بەهێز بکە، بە (أبي الحكم بن هشام)، (واتە: (أبو جهل))، یاخود بە عومەری کورێ خەتتاب، ئەو عومەر! خوات بە گژ دادەکەم، هەولێدە کە تۆ ئەو دوایە پێغەمبەرت بۆ گیرا بووی.

ئنجای عومەر لەو کاتەدا پێی دەلی: ئەو خەبەب! پێم بلی موخەممەد لە کوێه؟ تاكو بچم مسوڵمان بيم! خەبەب پێی دەلی: لە مایکە لە لای صەفا، کۆمەلێک لە هاوێلانێ لە خزمەت دان، ئنجای عومەر (خوایی رازی بێ) شمشیرەکی هەڵدەگرێ و دەپخاتە کالانەکیەووە بە شانی دا دەکات و، دواي دەچێ بۆ لای پێغەمبەر ﷺ و هاوێلانێ و لە دەرگا دەدات، کاتیک دەنگەکی دەبیستن، پیاویک لە هاوێلانێ پێغەمبەری خوا ﷺ هەڵدەستێ لە کەلێنی دەرگاکیەو تەماشای دەکات، عومەرە خوای لێ رازی بێ شمشیرەکی بە شاندا کردووە، دەگەرێتەووە لای پێغەمبەری خوا ﷺ لە حەلکدا کە ترساو، دەلی: ئەو پێغەمبەری خوا! ئەو عومەری کورێ خەتتابە شمشیرەکی لە ملدایەو هاتو، (حمزة بن عبدالمطلب) دەلی: مۆلەتی بدە، ئەگەر بۆ خێرو چاکە هاتبێ، ئەوا خێرو چاکە پێ دەدەین و، ئەگەر بۆ خراپەش هاتبێ، بە شمشیرەکی خۆی دەیکوژین، پێغەمبەری خوا ﷺ دەفەرموێ: مۆلەتی بدەن، پیاو کە مۆلەتی دەداو دەلی: وەرە ژوور پێغەمبەری خواش ﷺ هەڵدەستێ تاكو لە لای دەرگاکی دەیگرێ و (پشتینەکی دەگرێ، یاخود یەخە دەگرێ)، بە توندیی رایدەتەکینی و دەفەرموێ: ئەو کورێ خەتتاب! چ شتیک تۆی هێناو، سویند بە خوا پێم وایە تۆ واز ناهێنی تاكو خوا سزایەکت بۆ دەنێرێتە خوار، یاخود چەند ئایەتیک بۆ سزادانی تۆ؟

عومەر (خوایی رازی بێ)، دەلی: ئەو پێغەمبەری خوا ﷺ! هاتووم کە بپروا بە خواو بە پێغەمبەرەکی بێنم و بەوێی کە لە خواو هاتو، ئیدی پێغەمبەر ﷺ (الله أكبر) یک دەکات، خەلکەکی کە لە ماله کەدان، (واتە: هاوێلانێ پێغەمبەر ﷺ هەموویان ئەوانە کە لەویدان)، دەزانن کە عومەر مسوڵمان بوو.

ئىدى ھاوھلانى پىغەمبەرى خوا ﷺ لى شويىنى خويان ھەلدەستى و دليان بەو ھەو ھۆشەبى، بە مسولمان بوونى عومەر، ھەروھە بە مسولمان بوونى ھەمزەش پيش ئەو و، دەشزانن كە لەمەودوا ھەمزەو عومەر (خوا ليان پازى بى)، بەرگريى لە پىغەمبەرى خوا ﷺ دەكەن و، تۆلەش لە دوژمنەكانيان دەكەنەو.

ھەلبەتە ئەمە ئەوھىە كە (ابن إسحاق)، ھيئاويەتى و يەك دوو پىوايەتى دىكەشى ھيئاون، بەلام ئەوھى جىي مەبەست بوو، ئەمە بوو.

(ع) ژمارەى ئايەتەكانى ئەم سوورەتە:

بە چوار جور ئايەتەكانى ئەم سوورەتە سەرژمىر كراون:

۱- خەلكى مەككەو مەدينە ئايەتەكانيان بە (۱۳۴) داناون.

۲- بەلام خەلكى شام بە (۱۴۰) يان داناون.

۳- خەلكى بەصرە بە (۱۳۲) يان داناون.

۴- خەلكى كووفەش بە (۱۳۵) يان داناون، كە ديارە ئەو (مصحف)ى ئيمە لەبەر دەستماندا ھەيە، ئەم ژمارەيەى تەبەننىي كەدو.

پيشترىش گوتوومانە: كە ژمارەى ئايەتەكان، جياوازيى ھەيە، بەھوى كورتىي و دريژيى رستەكانەو، ئەگەرنا ھىچ زانايەك، نەيگوتو: فلان پیتە، يان فلان وشەيە لە قورئاندا ھەيە، يەكى دىكەشيان بلى: نيە، بەلام لە كووفەستى، يان ناوہستى؟ جارى وايە رستەيەك زانايەك كەدوويەتى بە دوو ئايەت، زانايەكى دىكە كەدوويەتى بە يەك ئايەت، بەو ئايەتەكان ژمارەيان كەم و زياد دەكات.

(۵) - نېمە رۆكى:

ئەم سوورەتەش بە ھەر (۱۳۵) ئايەتەكەيەو، وەك سەرجم قورئانى مەككەيى لە سوپرگەي: بوونناسيى و، ئيمان و عەقىدە واتە: ئيمان و خوا بە يەكگرتن بە ھەموو پايەكانيەو، پاشان خواپەرستىي و پرەشت و ئاكارو، پاشان باسى رۆژى دوايى و بەھەشت و دۆزەخ و...ھتد، لەو سوپرگەيەدا دەخولیتەو، دەتوانين بليين: ئەم سوورەتە بۆ پيچ بابەتى سەرەككى دابەشكراو:

۱- ھەشت ئايەتى سەرەتاي سوورەتەكە، وەك پيشەكى وان.

۲- نەو دە (۹۰) ئايەت، ئايەتەكانى: (۹ - ۹۸)، تەرخانكراون بۆ بەسەرھاتى مووسا و ھاروونى براى ﷺ، ھەروەھا فيرەھون و دارو دەستەكەي، كە زۆرترين ئايەتن لە سوورەتەكدا بۆ ئەو بەسەرھاتە تەرخان كراين، وەك ژمارەي زۆر، ئەگەرنا لە سوورەتى (الأعراف)دا كە لە بەرگى شەشەمى ئەم تەفسىرەدا، شيمانكردەو و ماناي ئايەتەكانيان ليكدايەو، لەوئى بۆ ئەو مەبەستە شەست و نو (۶۹) ئايەت تەرخانكراون، كە ئايەتەكانى: (۱۰۳ - ۱۷۱)ن، كە بە تەكيد لە پرووى قەبارەو، لە پرووى پانتاييەو، لەو نەو دە (۹۰) ئايەتەي ئيرە زياترن.

۳- ئايەتەكانى: (۹۹ - ۱۱۴)ن، واتە: شازدە (۱۶) ئايەت، بۆ باسى رۆژى دوايى و باسى قورئان، تەرخان كراون.

۴- ئايەتەكانى: (۱۱۵ - ۱۲۷)، واتە: سيزدە (۱۳) ئايەت، بۆ بەسەرھاتى ئادەم و ھەووا (عليهما السلام) و ئيبليس و، سەرەنجامى شوينكەوتووانى ئيبليس و، شوينكەوتووانى پيغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، تەرخان كراون.

۵- ئايەتەكانى: (۱۲۸ - ۱۳۵) كە ھەشت (۸) ئايەتى كۆتايين، بۆ خستە پرووى چەند رينمايەكى گرنگ بۆ پيغەمبەر ﷺ و شوينكەوتووانى تەرخانكراون.

۶- دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

ئیمە ئەو (۱۳۵) ئایەتەمان دابەش کردوون، بۆ حەوت (۷) دەرس:

دەرسی یەكەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۸)، کە بە پێشەکی ئەم سوورەتە دادەنری، باسی ئامانجی دابەزێرانی قورئان و، سەرچاوەکە و، وەسفی خوا ﷻ و بە دیھێنەراییەتی خوا و خواوەنداریتی و حوکمپرائیتی و زانایەتی و، تەنیا پەرستراویتی و، خواوەندار بوونی بۆ ھەرچی ناوی ھەرە چاک و پەسەندە، ئەو بابەتە باسکراون.

دەرسی دووھم: ئایەتەکانی: (۹ - ۵۵)، واتە: چل و حەوت (۴۷) ئایەت دەگرتەو، کە سەرەتای بوونە پێغەمبەری مووسا ﷺ، پەوانەکرانی بۆ لای فیرعەون و، خستە پووێ داواکارییەکانی و، وەلامدراوەیان و، پووبەپوو بوونەوێ لەگەڵ فیرعەوندان،... ھتە، خراوەتە پوو.

دەرسی سێھەم: ئایەتەکانی: (۵۶ - ۷۶)، واتە: بیست و یەك (۲۱) ئایەت، کە بەرەنگاربوونەوێ مووسا و ھاروون (علیھما السلام) و، جادووگەرەکانی فیرعەون و، شکستھێنانی جادووگەرەکان و، سەرەنجام بپروا ھێنایان و، ھەرەشەکردنی فیرعەون لە جادووگەرەکان، کە دەستی راست و پێی چەپیان دەبپۆ و، بە گۆفکی دارخورمایان ھەڵدەواسی، ئەوانیش بۆ باکی و بۆ منەتی خۆیان دەردەبپن، باسی ئەو کراوە.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۷۷ - ۹۸)، واتە: بیست و دوو (۲۲) ئایەت، باسی فیرعەون دەربازکرانی بەنی ئیسرائیل و، چوونی مووسا و بۆ ژوانگەو، فریودانی سامیری بۆ بەنی ئیسرائیل و، گەرانەوێ مووسا و لێپرسینەوێ لەگەڵ ھەر کام لە خەڵکە، (واتە: بەنی ئیسرائیل) و، ھاروونی برای ﷺ، سامیری فریودەر، کراوە.

دەرسى يەكەم

له نورو کومپلايټيټيکشن لټره لاس
نن مېش غږ موږم انټولډ اډلمايي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

له نورو کومپلايټيټيکشن لټره لاس
نن مېش غږ موږم انټولډ اډلمايي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

له نورو کومپلايټيټيکشن لټره لاس
نن مېش غږ موږم انټولډ اډلمايي

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

پاڻه پانڊني مهڪڙهي ماموئسا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

پاڻه پانڊني مهڪڙهي ماموئسا علي بابير

www.alibapir.com

پاڻه پانڊني مهڪڙهي ماموئسا علي بابير

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

علي بابير AliBapir

علي بابير AliBapir

QR Code 6

QR Code 7

QR Code 8

پیناسهی ئهم ده‌رسه

ئهم ده‌رسه‌مان هه‌شت (۸) ئایه‌تی سه‌ره‌تای سوورته‌ی (طه) ده‌گریته خۆی، که ته‌رخانکراون بۆ ڤوونکردنه‌وه‌ی ئامانجی نێردرانی قورئان و، وه‌سفی دابه‌زینه‌ره‌که‌ی که خوايه عليه السلام به‌وه: که به‌دیهینه‌ری زه‌وی و ئاسمانه به‌رزه‌کانه‌و، حوکمرانی ڤه‌های بوونه‌و، خاوه‌نی هه‌موو شتیکه‌و، هیچ شتیکی لی ڤه‌نه‌ان نیه‌و، ته‌نیا ئه‌و په‌ستراوه‌و، خاوه‌نی هه‌رچی ناوی په‌سندو چاکه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ﴿١﴾ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٢﴾ إِلَّا نَذْكِرَ لِمَن يَخْشَى ﴿٣﴾ تَزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾ وَإِنْ يُجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٨﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان

{(به ناوی خواي به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، (طا، ها)، ﴿١﴾ قورئانمان بۆ ئه‌وه دانه‌به‌زاندۆته سه‌رت که نا‌ره‌حه‌ت و گرفتاریی ﴿٢﴾ (قورئانمان) بۆ جگه‌ له بیرخستنه‌وه (ی پاستییه‌ خوا‌رسکه‌کان) بۆ که‌سیک که (له سزای خوا) بترسی، دانه‌به‌زاندوه ﴿٣﴾ (ئهم کتییبه) له لایه‌ن که‌سیکه‌وه دابه‌زی‌نراوه که زه‌مین و

ئاسمانە بڵندەکانی ھێناونە دی ﴿٤﴾ (خوای) بەبەزەیی کە لەسەر تەختە کە یەتی (بەو جوۆرە کە شایستە یەتی) ﴿٥﴾ ھەرچی لە ئاسمانەکان و ھەرچی لە زەویدایەو، ئەوێ کە لە ئیوانیانداو، لە بن خاکی شیدار دایە، ھی وێه ﴿٦﴾ ئەگەر قسەش بە دەنگی بەرز بکە (یان پەنھایی بیکە ھەر دەیزانی)، چونکە نەینیی و پەنھانتریش (لە نەینیی) دەزانی ﴿٧﴾ خوا، جگە لەوی ھیچ پەرستراویک نیە، ناوہ ھەرە چاکەکانی ھەن ﴿٨﴾.

شیکردنەوێ ھەندیک لە وشەکان

(لَتَشْفَى): (شَقِيَ يَشْفَى شَقًّا وَشَقَاءً: تَعَسَّ وَسَاءَتْ حَالُهُ، وَشَقِيَ فِي كَذَا: تَعَبَ وَاشْتَدَّ عَنَاؤُهُ وَالشَّقَاءُ: الْعُسْرُ وَالتَّعَبُ وَالشُّدَّةُ وَالْمِحْنَةُ وَالضَّلَالُ)، کە دەفرموی: ﴿مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى﴾، قورئانمان بوو ئەوێ دانەبەزاندۆتە سەرت کە (شَقِيَ بِي)، دەگوێری: (شَقِيَ يَشْفَى شَقًّا وَشَقَاءً)، واتە: حاڵی خراپ بوو، بەدەختەت بوو، نابەختەوێر بوو، دەگوێری: (شَقِيَ فِي كَذَا: تَعَبَ)، واتە: تێیدا ماندوو بوو، ھەروەھا (شَقِيَ فِي كَذَا: اشْتَدَّ عَنَاؤُهُ)، ناپەختییە کە ی زۆر بوو، ھەروەھا (شَقَاءً) بە سەغڵەتیی و ناپەختیی دی و، بە مانای ماندوو بوون دی و، بە مانای سەختیی دی و، بە مانای بەلا دی و، بە مانای گومراپیش دی، لە ھەندی ناوچان لە کوردەواریی خۆماندا دەلێن: خۆت (شەقی) مەکە، واتە: خۆت ماندوو مەکە، یاخود دەلێن: پێوێ شەقی بوو، مەبەستیان ئەوێ پێوێ ماندوو بوو.

(اَسْتَوَى): دەگوێری: (اَسْتَوَى عَلَى كَذَا أَيْ: اسْتَقَرَّ، وَبَتَّ، وَمَلَكَ وَتَوَلَّى عَلَى مُلْكٍ)، (اَسْتَوَى عَلَى كَذَا) واتە: لەسەری چەسپا، لە سەری نیشتەجێ بوو و، خستیە ژێر رکیفی خوێ و، دەستەلاتی تێدا رانا، چونکە (استوی) ئەگەر بە (علی) تەعەددا

بکات، ئەو مانایانەی هەن، بەلام جاری واش هەیه (استوی) بە مانای (قَصَد) ویستی، هەروەها بە مانای (پێگەشت) دی: ﴿وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَى﴾، کاتیەک گەشتە توغیانێ تاقەتی خوێ و کامل بوو، پێگەشت.

(الْثَّرَى): (الْأَرْضُ النَّدِي، وَالْثَّرَابُ النَّدِي)، (ثَرَى) بە زهوی دەگووتری، زهوی شیدار، هەروەها بە خوێ شیداریش دەگووتری.

(الْيسْرَ): دەلی: (السِّرُّ: مَا تَكْتُمُهُ وَتَخْفِيهِ، مَا يُسْرَهُ الْمَرْءُ فِي نَفْسِهِ مِنَ الْأُمُورِ الَّتِي تَلْزَمُ عَلَيْهَا)، (سر) ئەو هیه که پەنهانی دهکهی و دهشاریهوه، ئەو هیه که مرووف له دلی خویدا پەنهانی دهکات، لهو کارانهی که پتویسته بیانکات، بەلام پەنهانیان دهکات و بوو خەڵکیان دەرناپری.

پاڤه‌پاڤه‌ی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

له نۆڤه قه‌مه‌له به تهره‌كان له مەکتەبانی

بە مەکتەبانی مامۆستا عەلی بابێر

بە مەکتەبانی مامۆستا عەلی بابێر

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەتەبی

پاڤه‌پاڤه‌ی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

QR Codes

پاڤه‌پاڤه‌ی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا دەلیین: ئەم هەشت (۸) ئایەتە، بێگومان چەند مانایەکی زۆر گەورە و گەرنە دەگرنە خۆیان، هەر بۆیەش وەک لە بەسەرھاتی مسوڵمان بوونی عومەردا خوای لێ پازی بێ، باسمان کرد، کە ئەم ئایەتانە دەخوینێتەو، (وا پێدەچێ ئەم هەشت ئایەتە بووبن)، زۆر توند عومەر پادەچلەکیین و لە خەوی بێ ئاگایی نیو شیرک و کوفر بە خەبەری دین و، دەزانێ کە ئەو فەرماشتە لە توانای مروۆفدا نیە، شتی وا بلی، وەک لە بەسەرھاتە کەیدا پیشتر باسمان کرد، ئنجا با تەماشای بکەین مانای گشتیی ئەم هەشت ئایەتە چۆنە؟

سەرەتا خوا ﷻ وەک سەرەتای هەموو سوورەتەکان بێجگە لە سوورەتی (التوبة) دەفەرموێ: (بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ)، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، واتە: ئەم کارە دەست پێدەکەم، یان دەست پێکردنی ئەم کارەم، بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشندە، کە ئەویش دەبێ مروۆف چەند مەبەستێک لە دڵ بگری:

(۱)- ئەو کارە بە ناوی خواوە دەکەم.

(۲)- ئەم کارە بوو خوا دەکەم.

(۳)- ئەم کارە بە پێی بەرنامەی خوا دەکەم.

(۴)- ئەم کارە بە پێی تواناو پرستییک کە خوا پێی داوم دەیکەم، نەک بە شان و شەوکهتی خۆم.

ئنجا خوا دەفەرموێ: ﴿طه﴾، کە دیارە ئەمانە دوو پیتن: کە پیتی (ط) و پیتی (ه) (ها)، ئەمە پای زۆربەیی هەرە زۆری زانیانە، هەر وەک سوورەتی: ﴿یس﴾،

ههروه‌ها سوږه ته کانی: ﴿حَمَّ﴾ ده‌کان، که ئیمه له سهره‌تای سوږه تی (یونس) دا، زوړ به ته فصیل باسی ټهو پټه پچرپچرانه مان کرد، که له سهره‌تای بیست و نو (۲۹) سوږه ت، له سوږه ته کانی قورڼان هاتوون، ټهوه‌ی لهوئ گوتوو مانه: پیویست به دووباره کردنه وه ناکات، گرنګ ټهوه‌یه لیره‌دا خوا ﷺ ټهم سوږه ته بهو دوو پټه ده‌ست پیده کات: ﴿طه﴾.

ټنجا ده‌فه رموی: ﴿مَا أَرْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى﴾، قورڼانمان بو‌یه دانه به زاندو ته سهرت که نارح‌هت بی، ماندوو بی، به‌د به‌خت بی، ژین تال بی، ټنجا له هه‌ندی که له به‌سهره‌تانداندا هاتوه، که کافره‌کان گوتوو یانه: پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوا ټهوه‌ی که خوا کردوویه تی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌رده‌وام شه و نویژ ده‌کات و، زوړ عیاده‌ت ده‌کات و، له ده‌وری که عبه‌ ماندوو ده‌بی، به‌شه‌و و به‌روژ، گوتوو یانه: موحه‌ممه‌د ټهو ټایینه‌ی که بو‌ی هاتوه، بو‌ته‌مایه‌ی گرفتاری و نارح‌ه‌تی و سه‌غله‌ت بوونی، خوا ﷺ به‌رپه‌رچی ټه‌وانه ده‌داته‌وه و ده‌فه رموی: قورڼانمان بو ټه‌وه دانه به زاندو ته سهر تو، که نارح‌ه‌ت بی و گرفتارو به‌دبه‌خت بی، ټه‌وه واتایه‌کی.

واتایه‌کی دیکه‌ی ټه‌وه‌یه، که په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نه‌بی که خه‌لک چی گوتوه؟ به‌لکو خوا ﷺ وه‌ک راستییه‌کی مه‌زن ده‌فه رموی: قورڼانمان بو نارح‌ه‌ت بوونی تو، هه‌روه‌ها نارح‌ه‌ت بوون و گرفتار بوونی ټه‌وانه‌ی که شوین تو ده‌که‌ون، دانه به زاندوه، ﴿إِلَّا نَذْكُرْهُ لِمَنْ يَحْشَى﴾، واته: قورڼانمان دانه به زاندوه، مه‌گه‌ر بیر خه‌روه‌ه بی بو که سی‌ک که بترسی، له چی بترسی؟ بی‌گومان له سزای خوا بترسی و، سام و هه‌یبه‌تی هه‌بی به‌رانبه‌ر به‌خوا، شهرم و شکوی هه‌بی به‌رانبه‌ر به‌خوا ﷺ، واته: ته‌نیا بو ټه‌وه دامانبه‌زاندوه: ټهو راستیانه‌ی که له خواپسک و زگماکی مروقه‌کاندا هه‌ن، بیران بخاته‌وه، به‌لام که سی‌کیش ټه‌وانه‌ی ده‌که‌ویته‌وه بیر که خوا ﷺ بناسی و، بزانی خو‌ی و ټهو بوونه‌وه‌رو ده‌ورو به‌ره، ټهو گه‌ردوونه بی‌خواه‌ن نیه.

﴿تَزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى﴾، ئەم کتییە دابەزاندنە کە ی لە لایەن کەسیکەوێ، کە زەوی و ئاسمانە بڵندەکانی هینانە دی، لێرەدا دوا ی ئەوێ کە ئامانجی دابەزێنانی قورئان دەخاتە ڕوو، ئنجا سەرچاوەی لێو هاتنە خوارەوێ قورئان و، ئەو زاتە ی کە دایە زاندو، دەست دەکات بە پێناسە ی، دەفەرمو ی: ئەو زاتە بە دیهینەری زەوی و ئاسمانە بڵندەکانە.

﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾، میهرەبانە و خاوەن بەزەیی بی سنوورەو، چۆتە سەر عەرش بەو شیوێیە کە بو خوا شایستە ی، کە بیگومان لێرەدا مەبەستی پی ئەوێ کە خوا گەردوونی خستۆتە ژێر ڕکێفی خۆ ی، هەلبەتە من نالییم: ﴿ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ﴾ یونس، یان: ﴿عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾، تەنیا مەبەستە کە ئەوێ، بەلام بیگومان ئەوێش دەگریتەو، کە خوا ﷻ لەسەر عەرش و بارەگای خۆیو سەرپەرشتی بوونەوێر دەکات و، لە ژێر ڕکێفی وی دایەو، بەو شیوێیە کە حیکمەتی دە یخوازی، ئیدارە ی گەردوون دەکات و سەرپەرشتی دەکات.

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾، هەرچی لە ئاسمانەکان و، هەرچی لە زەوی و، هەرچی لە نیوانیاندا هەیەو، هەرچی لە بن گلی شێداریشدا هەیە، هەمووی هی ئەو، واتە: خاوەنداریتی پەهای هەیە، بو خوارەوێ دروستکراوەکان و بو سەرەوێ دروستکراوەکان، بو ئەوێش کە دەکەوێتە نیوانیانەو، بو ئەوێش کە پەنجانە.

لێرەدا خوا دوا ی ئەوێ باسی بە دیهینەرایەتی خۆ ی کرد، ئنجا باسی بەزەیی و بەخشنە ی خۆ ی دەکات و، باسی ئەو کە سەرپەرشتی گەردوون دەکات و، دوا ی باسی خاوەنداریتی خۆ ی دەکات.

ئنجا دەفەرمو ی: ﴿وَإِنْ يَجْهَر بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾، هەرۆهەا ئەگەر تو قسە بە دەنگی بەرز بکە ی، دەنگی پی هەلپری، ﴿فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ﴾

تَنْجَا دَيْتَه سَهَر بَاسِي نَاوَه هَهَرَه بَهَرَزُو پَه سَنَدَه كَانِي خَوَا: ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى﴾، هَه رُجِي نَاوِي هَهَرَه چَاكَن، هِي ئَهوَن، وَاتَه: نَاوَه هَهَرَه چَاكَه كَان
هِي ئَهوَن، بِيگومان نَاو، نَاوُونِشَانَه بُو سِفَهَت، لَه بَهَر ئَهوَهِي خَوَا خَوَاهَنِي
سِفَهَتَه هَهَرَه بَهَرَزَه كَانَه، هَه رَوَهَك دَه فَه رَمُو: ﴿وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ ﴿٢٧﴾ الروم، وَاتَه: سِفَهَتِي هَهَرَه بَهَرَز لَه ئَاسْمَانَه كَان وَ زَهوِي دَا هِي
خَوَايَه، كَه سِيك سِفَهَتِي هَهَرَه بَهَرَزِي هَه بَن، دِيَارَه نَاوِي هَهَرَه چَاكِشِي هَهَن،
كَه سِيكِي وَاش، زَاتِيكِي وَاش، كَه تَه نِيَا خَوَايَه ﴿وَلَهُ﴾ بِيگومان جَغَه لَه كَرْدَارِي هَهَرَه
چَاك وَ رِيك وَ پِر حِيكْمَهَت، لَبِي چَاوَه رِي نَاكِرِي.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوا دەفەرموی: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، طه﴾:

شیگردنەوهی ئەم دوو ئایەتە لە دوو برگەدا:

(۱)- ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ زۆر جاری دیکەش بەمجۆرە مانامان کردووە: بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، یان: بە ناوی خوای میهرەبانی بەخشنده.

(۲)- ﴿طه﴾ ئەمانە دیارە دوو پیت، هەندێک لە زانایان گوتووین: ئەمە لەبەر ئەوە بوو، کە پێغەمبەر ﷺ لەسەر یەک پێ، خوا پەرستیی کردووە، بۆ ئەوەی زیاتر ملکه چیی بۆ خوا بنوێت، خوا فەرمووێتی: (طّاها)، یانی: پیت بخەرە سەر زەوی، واتە: هەردووکی پیت! بەلام بەراستی ئەوانە هیچ بەلگەیەکی وایان بە دەستەوه نیە، بە عەقڵ و سەلیقە ی خۆیان، ئەم مانایەیان داتاشیوە، مانای راست هەر ئەوەیە کە ﴿طه﴾ هەروەک: ﴿یس﴾ و ﴿حم﴾، وەک باقی ئەو پیتە پەرچەرانی کە لە سەرەتای ئەو بیست و نۆ (۲۹) سوورەتە ی لە قورئاندا هاتوون، کە بە زۆریش وایە، بە دوا ی ئەو پیتە پەرچەراندەدا، باسی قورئان کراوە، چونکە ئەوە ئاماژەیە بۆ ئەو قورئانە ی کە ئێوەی مروّف و جند لە بەرانبەریدا دەستە پاچەن و، ناتوانن ئەک قورئانیکی وا، بەلکو دە (۱۰) سوورەت و، بگرە سوورەتییکی واش بێنن، ئەو قورئانە هەر لەو پیت و لەو دەنگانە پێک هاتووە، کە ئێوە بە کاریان دینن، بەلام خوا ﷻ ئەو فەرماشتهیە ی، ئەو موعجیزە یە لی پیکهێناون، کەواتە: بزانی ئەو کەرەستە یە لە بەر دەستی ئێوەش دا هەیه، بەلام خوا ﷻ بەو کەرەستە یە کتییکی پەیدا کردووە، کە فەرماشته کە ی خۆیەتی، کە ئێوە ناتوانن وەک ئەو بێنن، کەواتە: بزانی سەرچاوە ی هاتنی ئەو قورئانە، ئەو فەرماشته بەرزو ناوازیە، خوای بێ وێنە یە ﷻ.

مەسەلەى دووهم:

حیکمەت و ئامانجى دابەزىترانى قورئان، ناپەحەت کردن و سەغلەت کردن نیه، بەلکو بە پێچەوانەو: بە ختەوەرکردن و بیرخستنهوه و هۆشیارکردن و بیدارکردنهوئیه بۆ مروڤه کان:

خوا دەفه رموی: ﴿ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۖ إِلَّا تَذَكُّرٌ لِّمَن يَخْشَى ۚ ﴾ (۲)

شیکردنهوئیه ئه م ئایه ته، له دوو بڕگه دا:

(۱) - ﴿ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۖ ﴾ قورئانمان بۆیه دانه بەزاندۆته سەر تو، تاكو ناپەحەت و ماندوو و سەغلەت ببی و، تووشی ژین تالیی ببی.

وشەى (الشقاء) وهك پێشتر باسمان كرد، هه م به مانای به دبه ختیى دى، هه م به مانای ناپه حه تیى و گرفتاریى دى، هه م به مانای ماندوو بوون دى، هه م به مانای بى مرادیى دى، چونكه (شقاء)، پێچەوانه ی (سعادة)ه، (سعادة) یش، واته: به ختەوهریى و به ئامانج گه یشتن، به مراد گه یشتن، (شقاء) یش واته: ناپه حه تیى و بى مرادیى و ماندوو بوون، واته: قورئانمان بۆیه دانه بەزاندۆته سەر تو، ببیته مایه ی ناپه حه تیى و گرفتاریى و ماندوو بوون و بى مرادیى.

(۲) - ﴿ إِلَّا تَذَكُّرٌ لِّمَن يَخْشَى ۚ ﴾ قورئانمان نه ناردۆته خوار، مه گەر بۆ ئه وه كه بیر خه ره وه بى بۆ كه سیك بترسى، ئه م رسته یه، شاره زایانى زمانى عه ره بیى ده ئین: (إستثناء مفرغ من أحوال للقرآن محدوفة، أي: ما أنزلنا عليك القرآن في حال من الأحوال، إلّا حال تذكرة لمن يشاء)، ئه مه له ریزمانى عه ره بیى دا پێى ده گوترى: (إستثناء مفرغ)، هه لاواردنیکی بۆشکراو، به تال کراوه، كه مانایه كه ی به و شیوه یه: قورئانمان دانه بەزاندۆته سەر تو له هێچ حالیک له حاله کاند، مه گەر له حالى بیر خه ره وه ییدا بۆ كه سیك كه بترسى، واته:

تەنیا قورئانمان بە ئامانجی ئەو دابەزاندووە، کە کەسێک بیهوێ بەرەو خوا بگەرێتەو، لە سزا و جەزەبە ی دادگەرانی خوا بترسێ و، بەرەو خوا بگەرێتەو، ئنجا هەر کەس سام و هەبەت و پێزو حورمەتی بەرانبەر خوا عزوجل هەبێ، دەبێتە هوێ بیرخستنهو، چى بیر دەخاتەو؟ ئەو راستییانەى کە خوا ﷻ لە خواپسک و ناخ و پرووحى مەروفا دایناون و، پێویستییان بەو هەیه کە بیری بخەینەو.

هەلبەتە: بنەما و بنچینەکانی ئەو راستییانەى داناون، نەک وردەکارییهکانیان، کە پەکیان لەسەر هاتنی وهحیی کەوتووە، کەواتە: ماناکەى ئاوا لێدێتەو:

ئێمە قورئانمان دانەبەزاندوێتە سەرت، تاكو تۆ ناپرەحت ببی، گرفتار ببی، بەلكو لە هیچ حالاندا دامان نەبەزاندووە، مەگەر لە حالێ ئەویدا کە ببێتە بیرخەرەو بەو کەسێک کە لە سزای خوا بترسێ.

کورتەى مانای ئەو ئایەتە دەبێتەو بە دوو شت:

(أ) - قورئانمان بۆیه دانەبەزاندوێتە سەر تۆ، کە تۆ لە پرووی جەستەییەو لە پرووی دەروونیەو، ماندوو ببی و، ناپرەحت ببی و گرفتار ببی، بەلكو بە پێچەوانەو: بۆیه دامان بەزاندووە کە بەختەوەر بى و، خوشحال بى و شادمان بى.

(ب) - قورئانمان دانەبەزاندوێتە سەر تۆ، کە تۆ بێ مراد بى، بەلكو بۆ ئەو دامانبەزاندوێتە سەرت، کە تۆ بەختەوەر بى و، سەرەنجامى خێر بۆ خۆت دەستەبەر بکەى.

دیاره پێشتیش باسمان کرد کە (تَذَكُّرَة)، بریتیه لە بیر خستنهو، (التَذَكُّرَة: خَطَرُ الْمُنْسِي بِالذُّهْنِ، فَالْحَقَائِقُ الدِّينِيَّةُ أَصُولُهَا مَرْكُوزَةٌ فِي الْفِطْرِ، (تَذَكُّرَة)، بریتیه لە شتێک لە بیر کراو بە زەین دایتەو، بیر بهێنێتەو، چونکە راستییه ئایینییهکان، واتە: ئەو راستییانەى کە بەرنامهکانى خوا دەیان هێنن، ریشهکانیان و بنەماکانیان لە سروشتی مەروفاکاندا هەن، بەلام پێویستییان بەو دەکات کە بیران بخەینەو.

مه سه له ی سییه م:

پیناسه و وه سفی خوای بهرزو مه زنی دابه زینه ری قورئان، به ههوت سیفه تی سه ره کی: به دیهینه رایه تی، میهره بانی، سه ره پهرشتیاریتی گه ردوون، خاوه نداریتی، زانایی و شاره زایی، یه کتایی له په رستراویتییدا، خاوه نی ناوی هه ره چاک و په سه ند بوون:

خوا ده فه رموی: ﴿تَزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ۝۴ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوَى ۝۵ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ۝۶ وَإِنْ يَجْهَرُ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ۝۷ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ۝۸﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له نو برگه دا:

۱- ﴿تَزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى﴾ وشه ی (تَزِيلًا: حَالٌ ثَانِيَةٌ مِنَ الْقُرْآنِ)، حالی یه که می قورئان: ئه وه یه که قورئانمان بو یه دانه به زاندوته سه رت، که تو به ده به خت و ناره هت و گرفتار بی، به لکو بو ئه وه یه بیر خه ره وه بی.

ئنجای حالی دووه می ئه وه یه: که ئه م قورئانه دابه زینه راوه له لایه ن که سییکه وه که زهوی و ئاسمانه بلنده کانی هیناونه دی، بیگومان تایبه تمه ندرین و سه ره تاییتین سیفه تی خوا ﷻ بریتیه له به دیهینه رایه تی خوا (خالقیه الله)، بو یه پیش هه موو شت باسی ئه وه ده کات و خوا به وه پیناسه ده کات، که ئه وه زاته یه، زه مین و ئاسمانه بلنده کانی خولقاندوون، بو یه ش زه مین پیش ده خات، چونکه به سه بهت ئیمه ی مروقه وه، زه مین له ئاسمانه کانیش گرنگتره، چونکه لیره (له زهوی دا) ده ژین و، لیره ش (له زهوی دا) ده مرین و، لیره (له زهوی دا) پهیدا ده کریینه وه، وه ک خوا فه رمویه تی:

﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ طه.

ئەگەرنا بێگومان زەمین لە چاوەردوون، شتیکی زۆر بچووکه، وەک لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا باسیکمان دەربارەی گەردوون کردووە، لە سوورەتی (الأعراف) یشداو، لە سوورەتی (الأنعام) یشدا^(١)، کەم و زۆر باسی ئەوەمانکردووە کە زەوی یەکیکە لە نو (٩) خڕۆکە، کە بە هەموویان لە گەڵ خۆریشدا کۆمەڵەی خۆر پێکدێنن، خۆریش یەکیکە لە ئەستێرەکان، کە ملیۆنان ئەستێرە دیکە وەک ئەو هەن، لە کەهکەشانی کاکیشان داو دەوری یەک تریلیۆن (١)^(٢)، کەهکەشانی لە گەردوون دا هەن! واتە: زەوی لە پرووی قەبارەو، زۆر شتیکی بچووکه لە چاوەرمانەکاندا.

٢- دووهم سیفەت کە خوا دەیکاتە پێناسە بۆ خۆی، وەک دابەزێنەری قوڕنان، دەفەرموێ: ﴿الرَّحْمَنُ﴾، ئنجا وشە: ﴿الرَّحْمَنُ﴾ ییش، لێرەدا، یان (خبر)ەو، (مبتداً) کە ی قرتێزراوە، (خبر مبتدأ مَحذوف، أي: هو الرحمن)، یاخود (مبتدأ)ەو (خبر)ەکە لە دوایی دی، کە بریتیه لە چی؟ ﴿الرَّحْمَنُ﴾، ئەو (مبتدأ)یە و ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾، ئەو (خبر)ەکە یەتی، واتە: خوا خاوەن بەزەیی بێ سنوورەو چوووە سەر عەرشەکە.

٣- ﴿عَلَى الْعَرْشِ أَسْتَوِي﴾، چۆتە سەر عەرش، دیارە عەرش جیهانیکی زۆر مەزنە، یەکیکە لە دروستکراوە مەزنەکانی خوا، ئەو زانایانە گوتووایانە: عەرش بریتیه لە پەرمز و هیمای خاوەنداریتی و دەستەلاتی خوا، نەیانپێکاوە، چونکە خوا ﷻ زۆر بە پروویی لە قوڕناندا باس دەکات، کە عەرشی خوا، دروستکراویکە هەڵدەگیرێ، بۆ وێنە:

لە سوورەتی (غافر) لە ئایەتی (٧) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ﴾، واتە: ئەوانە کە عەرش هەڵدەگرن و، ئەوانە کە بە دەوریەو، کەواتە: عەرش هەڵدەگیرێ، لە لایەن فریشتەکانەو.

(١) دواتر لە هەر کام لە سوورەتەکانی: (حم، فصلت) و (الرحمن) ییش کورتە باسمان لەو بارەو کردوون.

بەلکو لە سوورەتی (الحاقة) دا، لە ئایەتی (١٧) دا، خوا ﷻ پووێ دەکاتەو،
 کە لە پوژی دوایی دا هەشت لە فریشتەکان، یان لە کۆمەڵە فریشتەکان،
 عەرشێ خوا هەڵدەگرن، وەک دەفەرموێ: ﴿وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ يَوْمَئِذٍ مِّنِيَّةٌ﴾
 واتە: لەو پوژەدا هەشت، عەرشێ پەرەردگارت بەسەر سەریانەو هەڵدەگرن،
 ئیدی ئەو هەشتە، هەشت کۆمەڵە فریشتەن، یان هەشت فریشتەن، یاخود
 هەشت دروستکراوی دیکەن، کە ئیمە نایزانین، چین! گەنگ ئەوێه کە عەرشێ
 خوا دروستکراوێکەو، هەڵدەگیرێ و فریشتەکان بە دەوریەو، ئەمیش وەسف و
 سێفەتی سێیەم.

(٤)- سێفەتی چوارەم کە خوا ﷻ دەیکاتە پێناسە بۆ خوێ، دەفەرموێ: ﴿لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، هەرچی لە ئاسمانەکاندا هەیەو، هەرچی لە
 زەویدا هەیەو، هەرچی لە نێوانیاندا هەیە، هەمووی هی خوایه.

(٥)- ﴿وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾، هەرودەها هەرچی لە ژێر گلی شێداریشدا هەیە، (الثَّرَى) یان بە
 مانای خۆل و گل دی، یان بە مانای گلی شێدار دی، هەمووی هی خوایه، ئەمەش باسی
 خاوەنداریتیی پەهای خوایه بۆ هەموو شتێک کە لە گەردوون دایە، بە سەررووی و، خواروویەو.

(٦)- ئنجا دێتە سەر باسی سێفەتی پێنجەم، وەک خو ناساندنی بە ئیمە، وەک دابەزێنەری
 قورئان: ﴿وَإِنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ﴾، تۆ ئەگەر دەنگ هەلێنی بە قسە، دەلی: (الْجَهْرُ: الْعَيَانُ،
 جَهْرٌ بِالْقَوْلِ: رَفَعَ بِهِ صَوْتَهُ، وَإِجْهَارُ الْكَلَامِ: إِعْلَانُهُ)، ﴿وَإِنْ تَجْهَرُ بِالْقَوْلِ﴾، ئەگەر تۆ
 دەنگ هەلێنی بە قسە، قسە بە دەنگی بەرز بکە، چونکە (جَهْرٌ بِالْقَوْلِ)، دەنگی پێ
 بەرز کردەو، (وَإِجْهَارُ الْكَلَامِ)، واتە: ئاشکرا کردنی قسە، ئەگەر تۆ قسە دەنگی پێ
 بەرز بکەیتەو، (یاخود بە دەنگی پەنهان بیکە).

(٧)- ﴿فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾، بە دلنایی ئەو (خوا) پەنهان و لە پەنهانیشت پەنهانت
 دەزانێ، (السِّرُّ وَأَخْفَى مِنَ السَّرِّ، فِي الْأَحْوَالِ الَّتِي يَجْهَرُ فِيهَا الْقَائِلُ بِالْقَوْلِ لِإِسْمَاعِ مُخَاطَبِهِ)،
 بە دلنایی خوا پەنهان دەزانێ و، لە پەنهان پەنهانتیش دەزانێ، یاخود دەنگی چپە

دەزانئ، یاخود دەنگی سرکه سرک و چپەش دەزانئ، وێرای ئەوەی که دەنگی بەرز دەبیستی و، لەوەش پەنھانتر دەزانئ، کەواتە: خوا زانیاری و شارەزایی و ئاگاداریی پەهای هەیه بە دروستکراوەکانی خۆی.

٨- ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، خوا جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، (اللَّهُ) دیسان یان گوزارە (خبر)ە، (هُوَ) نیھاد (مُبْتَدَأ)ە کە یەتی، یاخود (اللَّهُ) نیھاد (مُبْتَدَأ)یە، (لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ) دەبیته گوزارە (خبر)ی، خوا، جگە لەو هیچ پەرستراویک نیە، ئەمیش سیفەت و دەسفی شەشەم.

٩- ﴿لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾، هەرچی ناوی هەرە چاکن، هی ئەون، ئەمیش سیفەت و دەسفی حەوتەم، وشە (اللَّهُ)، کە بە کوردیی دەلێن: (خوا)، ناوی (عَلَم)ە، بەلام ئەوانی دی هەموویان سیفەتن، بەلام کاتیک بۆ خوا بەکار دەھێنن، پێیان دەگوێرێ: ناوەکانی، خوا (أَسْمَاءُ اللَّهِ)، دەشگونجی بلێن: ئەمانە هەموویان دەسفی خۆی پەرەردگارن، سیفەتی خوان، تەنیا ناوی خوا کە پێی دەناسرێ، بریتیه لە (اللَّهُ)، بەلام (الرَّحْمَان)یش، هەر ناوی خوایه، وەک خوا دەفەرموێ:

﴿قُلِ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ الإِسْرَاء.

واتە: بلێن: (اللَّهُ) یان (الرَّحْمَن) هەر کامێکیان بلێن، خوا خاوەنی ناوێ هەرە چاکەکانە، کە ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف)دا: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ ١٨٠، بە درێژیی باسی ناوەکانی خۆی پەرەردگارمان کردووە، لە چەند شوێنیکی قورئانیش دا باسی سیفەتەکانیمان کردووە.

دەرسى دووهم

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR codes for AliBapir

AliBapir

AliBapir

AliBapir

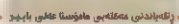
QR codes for AliBapir

AliBapir

AliBapir

AliBapir

QR codes for AliBapir

پیناسهی ئهم ده‌رسه

به‌پێزان!

ئهم ده‌رسه‌مان چل و چهوت (۴۷) ئایه‌ت ده‌گریته‌ خووی، ئایه‌ته‌کانی: (۹ - ۵۵) که له‌و چل و چهوت ئایه‌ته‌دا، باسی دوو قوناغی گ‌رنگ له‌ ژیان و به‌سه‌رهاتی مووسا و ه‌اروونی بر‌ای (علیهما السلام) ک‌راوه‌، که بریتین له‌:

(۱) - ه‌ه‌لب‌ژێردرانی مووسا به‌ پێغه‌مبه‌ر له‌ کاتی گه‌رانه‌وه‌یدا، له‌ مه‌دی‌هن، به‌ره‌و میس‌رو، داواکردنی له‌ خوا که ه‌اروونی بر‌ایشی بکاته پێغه‌مبه‌ریکی پ‌الپشتی و، ئاماده‌و ته‌یارکردنیان به‌ره‌و لای فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی، که ئهمه‌ ئایه‌ته‌کانی: (۹ - ۴۶)ی گ‌رتوونه‌وه‌، یانی: سی و ه‌ه‌شت (۳۸) ئایه‌ت.

(۲) - چوونیان بو‌ لای فیرعه‌ون و، گه‌یاندنی په‌یامی خوا پێی و، مشت و م‌ریان له‌ باره‌وه‌، که ئهمیش ئایه‌ته‌کانی: (۴۷ - ۵۵) ده‌گریته‌وه‌، یانی: نو‌ (۹) ئایه‌ت.

دیاره‌ له‌میانی ئه‌وه‌شدا خوا ﷻ ژماره‌یه‌ک له‌ چاکه‌و ن‌یعمه‌ته‌کانی خووی ده‌خاته‌وه‌ یادی مووسا، که چهوت یان ه‌ه‌شتن و، له‌ کاتی خویدا باسیان ده‌که‌ین له‌ ته‌فسیری ئهم ئایه‌تانه‌دا، به‌لام شوینی باسکردنی تیرو ته‌واو له‌ باره‌وه‌، وه‌ک پ‌یشت‌ریش گوتمان: سه‌ره‌تای سووره‌تی (القصص)ه‌.

﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿٩﴾ إِذْ رَأَى نَارًا فَلَا إِلَهَ إِلَّا هِيَ أَفَرَأَيْتُ نَارَ الْعِلَى ﴿١٠﴾ أَمِ الْيَكْمُ مِنْهَا يَنْبَسُ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَمْوَسَى ﴿١٢﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٣﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿١٤﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا﴾

لَتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٥﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٦﴾ وَمَا تِلْكَ يَمِينُكَ يَمُوسَىٰ ﴿١٧﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْتَسِبُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِي فِيهَا مَنَازِلُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لِنُرِيَكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٦﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٢٧﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٨﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٢٩﴾ هَؤُلَاءِ أَخِي ﴿٣٠﴾ أَشَدُّ بِهِ أَزْرَىٰ ﴿٣١﴾ وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي ﴿٣٢﴾ كَيْ تَسْحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَتَذْكُرَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٥﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٣٧﴾ إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٨﴾ أَنْ اقْرِئِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْرِئِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٣٩﴾ إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۖ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَفَلَّتْ نَفْسًا وَفَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَّانَكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾ أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نُبَيِّنُ فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾ أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾ قَالَا رَبَّنَا إِنَّنَا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴿٤٦﴾ فَأَنبَاهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيْنَا مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ ﴿٤٧﴾ إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ ۖ وَقَوْلِي ﴿٤٨﴾ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ ﴿٤٩﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ۖ ثُمَّ هَدَىٰ ﴿٥٠﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ ﴿٥١﴾ قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَىٰ ﴿٥٢﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَوَسَّلَكَ لَكُمُ فِيهَا سُبُلًا وَانزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِّن تَبَابِ شَيْءٍ ﴿٥٣﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النَّهْيِ ﴿٥٤﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ ﴿٥٥﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{ئایا ههوالی به سه رهاتی مووسات بۆ هاتوه؟} (۹) کاتیک (له دووره وه) ئاگریکی دی، ئنجا به خیزانی گوت: لیره بوهستن! من ئاگریکم به دی کردوه (ده چم) به لکو بزوو تیکتان لیی بۆ بینم (بۆ ئاگر کردنه وه و گهرم بوونه وه) یان له سه ره ئاگره که (خاوهن) رینماییه ک بینم (ریمان پیشان بدات) (۱۰) ئنجا کاتیک هاته لای (ئاگره که) بانگ کرا: هۆ مووسا! (۱۱) به دنایی من پهروه ردگارتم، ئنجا چونکه تۆ له شیوی پاکی طووا دای، پیلاره کانت دابنی (۱۲) ههروه ها من (بۆ پیغه مبه رایه تی) هه لم بژاردووی، ده جا گوێ بۆ ئه وه رادیره که بۆت سروش ده کری (۱۳) مسوگر من خوام، جگه له من هیچ په رستراویک (ی راسته قینه) نیه، هه ر من په رسته و، نوێژ بۆ یادکردنم به رپا بکه (۱۴) بیگومان کاتی دیارییکراو (ی ئاخیر زه مان) دی، نیزیکه (له خو شم) په نهانی بکه م، تا کو هه ر که سه به پیی ئه و کۆششه ی کردوویه تی، سزاو پاداشت بدریته وه (۱۵) ئنجا با هه رگیز بابایه ک که برپای پیی نیه و شوین ئاره زوو ی که وتوه، تۆ لی (له برپا پێهینانی) لانه دات، (ئه گه رنا) ده فیه ویتی، هه لده دی ری (۱۶) هۆ مووسا! ئه وه ش که به ده ستی راسته وه یه چییه؟ (۱۷) (مووسا) گوتی: ئه وه گوچانه که مه، خو می ده ده مه سه رو، گه لای دره ختی به سه ره مه ره کانم دا پی ده وه رینم و، چه ندان پیویستی دیکه شم پیننی (۱۸) (خوا) فه رمووی: ئه ی مووسا بیهاوی (۱۹) ئنجا که هاویشتی، یه کسه ر بوو به ماریک (ی زه به لاج) که به خیزایی ده رۆی (۲۰) (خوا) فه رمووی: بیگره و مه ترسه، ده یگپینه وه بۆ شیوه و حاله تی یه که می (۲۱) (ههروه ها خوا به مووسای فه رموو): ده ستیشت بخه بن بآلت (دوایی ده ری بینه) به بی هیچ نه خو شی و خراپیه ک به سپیه تی

(وبە درەوشاوەیی) دیتە دەری، ئەمیش نیشانەیەکی دیکە (۲۲) (بۆیە ئەوەمان کرد) تاكو له نیشانهو بەلگه گهوره کائمانت پێشان بدەین (۲۳) بچۆ لای فیرعهون بێگومان ئەو (له خوا) یاخی بووه (۲۴) (مووسا) گوتی: پەروردارم! سینەم گوشاد (و دلم فراوان) بکه (۲۵) کاریشم بۆ ئاسان بکه (۲۶) گریه کیشم که له زماندا ههیه، بیکهوه (۲۷) تاكو (زمان پاراو بم و) له قسه م تییگهن (۲۸) له کەس و کاریشم پالپشتیکم بۆ پرەخسینه (۲۹) با هاروونی پرām بێ (۳۰) پشتمی پێ قائم بکه (۳۱) ههروهها له کاره که مدا به شداری بکه (۳۲) تاكو زۆرت به پاک بگرین (۳۳) زۆریشت یاد بکهین (۳۴) به دنیایی تو بینهری ئیمه ی (۳۵) (خوا) فەرمووی: ئەه مووسا! داواکاریه که ت پێدرا (۳۶) به دنیایی جاریکی دیکه ش چاکه مان له گه لندا کرد (۳۷) کاتیک ئەوه مان بۆ دایکت سروش کرد که بۆمان سروش کرد (۳۸) (پیمان راگه یاند): که کۆرپه که ت به خه ره تابوو تیکه وه و فرپیده ده ریاوه، با ده ریاش بیخاته که نار، (که سه ره نجام) که سیک که دوژمنی من و دوژمنی ویشه، ده گرپته وه (که فیرعه ونه)، ههروهها خوشه وستی تایبه تی خۆم خستۆته سهرت (خوشوسترۆم کردووی) ههروهها وامانکرد که له ژیر چاودێری مندا به خێوو په روه رده بکری (۳۹) (یاد بکه وه!) کاتیک خوشکت ده رۆیشت و ده یگوت: ئایا که سیکتان پێشان بده م که به خێوی بکات! ئیدی سه ره نجام گیرامانیه وه بۆ لای دایکت، تاكو دلخۆش بێ و خه مبار نه بێ، ههروهها که سیکیشت کوشت (له (قبطي) هکانی میسر)، به لام ئیمه له خه م و په ژاره ده ربازمان کردی و، به تاقیکردنه وه ی جوړاو جوړ تاقیمان کردیه وه، سالانیک له نێو خه لکی مه دیه ندا مایه وه (به شوانی)، پاشان ئەه مووسا! له کاتیک ئه ندازه گیری کرادا هاتی و، بۆ خۆم په خساندی (که بته که مه په وانه کراو بۆ لای فیرعه ون) (۴۱) خۆت و برایه که ت به نیشانه کائمانه وه بچن (بۆ لای فیرعه ون) و، له یاد کردندا سستی مه که ن (۴۲) بچنه لای فیرعه ون، بێگومان ئەو (له به رانه ر خوادا) یاخی بووه (۴۳) ئنجا قسه یه کی نه رم و نیانی له گه لدا بکه ن،

بە لکو بیری بکەوێتەو (کە بەندهی خوایه)، یان بترسی ﴿٤٤﴾ (مووسا و هاروون) گوتیان: پەرورەدگارمان! ئێمە مەترسی زۆرمان هەیه کە دەست پێشخەری لە دژماندا بکات (بە سزادان) یاخود یاخیی بێ ﴿٤٥﴾ (خوا) فەرمووی: مەترسن، بە دنیایی من لەگەڵتانم دەبیستم و دەبینم ﴿٤٦﴾ بچن بۆ لای پێی بلێن: ئێمە هەردوو کمان نوێنەری پەرورەدگارتین، دەجا گەلی بەنی ئیسرائیلان لەگەڵ بنێرەو (چیدی) ئازاریان مەدە، بێگومان نیشانەیه کمان لە پەرورەدگار تەو هێناو (کە ئێمە راستگۆین) و، سەلامەتیش بۆ کەسێکە کە شوێن پێنمایی (خوا) دەکەوێ ﴿٤٧﴾ مسۆگەر ئێمە سروشمان بۆ کراو، کە ئازارو سزا (ی خوا) دەکەوێتە سەر کەسێک کە (پەيامی خوا) بە درۆ دادەنێ و پشتی تێدەکات ﴿٤٨﴾ (فیرعەون) گوتی: ئەهێ مووسا! پەرورەدگاران کێیه؟ ﴿٤٩﴾ (مووسا) گوتی: پەرورەدگارمان! ئەو کەسەیه کە بوونی بە هەموو شتێک بەخشیو، پاشان پێنمایشی کردو (چۆن بەرپۆیه بچێ) ﴿٥٠﴾ (فیرعەون) گوتی: ئەدی حاڵی (خەلکی) سەدە پێشووەکان چۆنە؟ ﴿٥١﴾ (مووسا) گوتی: زانیارییان لە لای پەرورەدگارمە، لە نووسینی کدا (تۆمار کراو) پەرورەدگارم نە هەڵە دەکات و، نە لە بیریشی دەچێ ﴿٥٢﴾ ئەو کەسە ی زەمینی بۆ کردوونە پرایەخ و پێیهکانی بۆتان تێدا داناون و، لەسەرپۆیه ئاوی بۆ دابەزاندوون، چەندان پووهکی جوړاو جوړمان پێ (لە زەوی) دەرھێناون ﴿٥٣﴾ (لە بەرھەمی ئەو پووهکە) بخۆن و ئازەلەکانیشتان (تێیدا) بلەوهرپێن، بە دنیایی لەویدا نیشانە هەن بۆ خواوێ عەقلان ﴿٥٤﴾ (ئێمە) لە ویدا (لە زەمیندا) دەرمان هێناون (ئێوهمان دەرھێناو) و بۆ نیویشی دەتانگێڕینەو، جارێکی دیکەش هەر لەویدا دەرمان دێنێنەو ﴿٥٥﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(فَقَالَ لِأَهْلِهِ): (أَهْلُ الرَّجُلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِيَّاهُمْ نَسَبٌ أَوْ دِينٌ، وَأَهْلُ الرَّجُلِ: مَنْ يَجْمَعُهُ وَإِيَّاهُمْ مَسْكَنٌ وَاحِدٌ... وَعَبَّرَ بِأَهْلِ الرَّجُلِ عَنِ امْرَأَتِهِ)، (أَهْلُ الرَّجُلِ) ته‌هلی پیاو: ته‌وه‌یه که له‌گه‌ل وی ره‌چه‌له‌ک یان ئاینیک کۆیان بکاته‌وه، (أَهْلُ الرَّجُلِ)، ته‌هلی پیاو: ته‌وانه‌ن که له ژێر سی‌به‌ری خانوویه‌ک دا کۆببنه‌وه، هه‌روه‌ها وشه‌ی (أهل) بو‌هاوسه‌ری پیاو به‌کارهاتوه.

(أَمْكُثُوا): واته: ڤاوه‌ستن، چاوه‌ڤی بکه‌ن، (المكث: ثَبَاتٌ مَعَ انْتِظَارٍ)، (مَكث) ڤاوه‌ستانه، مانه‌وه‌یه له‌گه‌ل چاوه‌ڤوانییدا.

(ءَأَسَّتُ نَارًا): واته: ئاگرێکم به‌دی کردوه، (أَنَسَهُ: أَي أَبْصَرَهُ، وَأَنَسَ مِنْهُ رُشْدًا عِلْمَهُ، وَأَنَسَ الصَّوْتُ: سَمِعَهُ، وَالْإِيَّاسُ: خِلَافُ الْإِيحَاشِ)، ده‌گوتری: (أَنَسَ مِنْهُ رُشْدًا)، واته: زانی که گه‌یشته‌وته حاله‌تی کامل بوون و سه‌ر راستیی، (أَنَسَ الصَّوْتُ) ده‌نگه‌که‌ی بیست، (إِيَّاس) پێچه‌وانه‌ی (إِيحَاشِ)، (الإيناس) هو‌گری و ئولفه‌ت، (الإيحاش) واته: گله‌یی لیکردن و نامویی لی کردن.

(يَقْبَسُ): (الْقَبَسُ: النَّارُ أَوْ شُعْلَةٌ مِنْهَا)، (قبس) بریتیه له ئاگر، یاخود بلیسه‌یه‌ک له ئاگر، له راستییدا (قَبَس) به‌ کوردیی (بزوت)ه، چونکه ده‌لی: (عُودٌ فِي رَأْسِهِ نَارٌ، دَارِيكَه که سه‌ریکی ئاگر بێ، که به‌ کوردیی پپی ده‌گوتری: بزوته ئاگر، واته: داریکه سه‌ریکی ئاگره‌و، سه‌ره‌که‌ی دیکه‌شی ده‌گیری، بو‌ئه‌وه‌ی ئینسان ئاگری پی بکاته‌وه.

(نَعْلَيْكَ): (النَّعْلُ: الْحِذَاءُ)، واته: دوو پێلاوه‌کانت دانێ.

(الْمُقَدَّسُ): (الْمُقَدَّسُ: الْمُبَارَكُ، الْقُدُّسُ: الْبَرَكَةُ، قُدُّسٌ يَقْدُسُ قُدْسًا: طَهَّرَ)، (مُقَدَّس)، واته: به‌ پیز، (قُدُس)، واته: پیز، (قُدُّسٌ يَقْدُسُ قُدْسًا)، واته: پاک بوو، پاک ده‌بی،

پاکی، که واته: وشه ی (مُقَدَّس) هم به مانای پاکراوه دی، هم به مانای بهر هکته و بهر همدار دی.

(طَوَى): (الطَوَى: الشَّيْءُ الْمَثْنِيَّ أَوْ الْمَطْوِيَّ)، شتیکه که دوو لا کرابیتتهوه، یا خود شتیکه که نوو شتیترابیتتهوه، به لام (طَوَى) لیره دا یانی: دوو جار ان پاکراوه تهوه، یا خود ناوی چایه که له (شام) یا خود دۆلکیکه له دامین چای (طور)هوه، که نهویش چایه که له شام.

(فَرَدَى): (رَدِي يَرْدِي رَدَى: هَكَ وَسَقَطَ فِي الْهُوَّةِ)، (رَدِي يَرْدِي رَدَى) واته: له بهین چوو، فهوتا، یا خود به مانای کهوته نیو چالهوه، دی.

(أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا): واته: خومی دهدهمه سهر، (تَوَكَّأَ عَلَى الْعَصَى: إِعْتَمَدَ وَتَشَدَّدَ بِهَا)، شوان به زوری وایه: بۆ ئیسپراحتی پستی، خوی ده داته سهر گۆچانه که ی، یان جاری وایه که سیک که به ریگه دا ده روات، گۆچانه که ی خوی به کاردینی، سهنگی ده داته سهری، یان نهوانه ی که نو قسانیی له لاقیاندا ههیه، بۆ نهوه ی قورسای نه گاته سه رلاقیان، خویان ده دهنه سه رگۆچان.

(وَأَهْشُ): ده لی: (الْهَشُّ: يُقَارِبُ الْهَزَّ فِي التَّحْرِيكِ)، (هَشَّ) و (هَزَّ) پراوه شاندن، لیک نیزیکن، ده گوتری: (هَشَّ الْوَرَقَ: خَبَطَهُ بِالْعَصَا)، به گۆچان گه لای دره ختانی وه راند، نهوه پیی ده گوتری: (هَشَّ)، (وَرَجَلُ هَشَّ الْوَجْهَ: طَلِقَ الْمُحْيَا)، پیاویکی پروو خوش، پیی ده گوتری: (هَشَّ الْوَجْهَ)، ده شگوتری: (هَشَّ وَبَشَّ) واته: له پرووی دا کرایه وه، چۆن گه لایه که لیده کریته وه، که سیکیش که پرووی کراوه و خوش بی، نهوه ی بۆ به کاردی.

(مَارِبٌ): ده گوتری: (أَرَبَهُ إِلَى كَذَا أَرَبًا وَأَرَبَةً وَأَرَبَةً وَمَارِبَةً: إِحْتَاجَ إِلَيْهِ حَاجَةً شَدِيدَةً)، (أَرَبَهُ إِلَى كَذَا) یانی: (إِحْتَاجَ) چاوه که ی (أَرَبًا) بۆ به کاردی، هم (أَرَبَةً وَأَرَبَةً وَمَارِبَةً) هه موویان به مانای پیداوستی و ئاتاجی دین.

(سیرتھا): (السَّيْرَةُ: الْحَالَةُ الَّتِي يَكُونُ عَلَيْهَا الْإِنْسَانُ وَغَيْرُهُ)، (سيرة) بریتیه لهو حالتهی که مروّف و غهیری مروّف، له سهری دهبن، له ئەصلدا (سیر) یانی: پوشتن، ئنجا (سیرة) واتە: چۆنیەتی پوشتن، بەلام دوایی خوازاوه تهوه پو حالتهی چۆنیەتی مروّف، جاری واشه ژیان و گوزهران به گشتی.

(أَزْرَى): (الْأَزْرُ: الْقُوَّةُ الشَّدِيدَةُ، وَأَزَرَهُ: أَعَانَهُ وَقَوَّاهُ، وَأَصْلُهُ مِنْ شَدَّ الْإِزَارِ)، (أَزْر): بریتیه له هیزیکی پتهو، (وَأَزَرَهُ): به هیزی کرد، هاوکاری کرد، له ئەصلدا وشه (أَزْر) له پشتین بهستنهوه هاتوه، (إِزَار) ئینسان که خوی ده بهست، یاخود بهرگ و پوشاکی له خوی ده پێچن، له وه وه هاتوه.

(سَوْلَك): (السَّوْلُ: مَا يُسْأَلُ وَالْمَسْئُولُ: وَالْمَطْلُوبُ)، (سَوْل) بریتیه له وهی داوا ده کری، ههروهها (سَوْل) به مانای (مَسْئُول) دی، داواکراو، واتە: داواکارییه کهت جیه جی بوو.

(الْبَحْرُ): (الْبَحْرُ، يَمٍّ) به مانای ده ریا دی، ههله به ته ده ریا له به کارهینانی قورئانداو له به کارهینانی زمانی عه پهبیشتا، به پووباری گه ورهش ده گوتری، ههروهها به ده ریا ئاسایش ده گوتری، به لام لی ره دا مه به ست پپی پووباری نیله، پووباری کیش فراوان بی، هه ر وشه ی (يَمٍّ) یاخود (الْبَحْرِي) بو به کارهاتوه.

(بِالسَّاحِلِ): (السَّاحِلُ: شَاطِئُ الْبَحْرِ وَالْجَمْعُ: سَوَاحِلُ)، (سَاحِل) واتە: که نار ده ریا، که به (سَوَاحِل) کۆده کریته وه، واتە: که نار هکان، یان قه راغه کان.

(يَكْفُلُهُ): واتە: ده یگریته خوی، به خوی ده کات و مشووری ده خوات، ده گوتری: (كَفَلْتُهُ كَفَالَةً: عُلْتُهُ)، واتە: سه ره پهرشتیم کردو ژیاندم و به خیوم کرد، (الْكَافِلُ: الَّذِي يَعُولُ إِنْسَانًا وَيُنْفِقُ عَلَيْهِ)، (كَافِل): که سی که سه ره پهرشتی مرو فیک ده کات و، وه خوی ده گری و به خوی ده کات.

(نَقَرَ عَيْنًا): (قَرَّتِ الْعَيْنُ: قُرَّةً وَقُرُورًا: بَرَدَتْ سُورَرًا)، واتە: به هو ی دلخو شیه وه چاوی سارد بوو، زانایان گو توویانه: فرمی سکی شادی سارده، ههروهک فرمی سکی

خه مباریی، گهرمه، لهوهوه گوتووینانه: (قَرَّتِ الْعَيْنُ أَوْ قَرَّتْ عَيْنُهُ)، چاوی فینک بوو، واته: فرمیسکی شادیی پیداهات، مهبهستیان پیی دلخوش بوونه.

(الْفَمَّ): به کوردیش ههر بهکاری دینین: خهم و خهفەت، بهلام ئیمه دهلین: خهم، واته: خهفەت و دلتهنگیی، دهگوتری: (عَمَّه الشَّيْءُ عَمًّا: غَطَّاهُ، وَقِيلَ لِلْحَزْنِ: عَمَّ، لِأَنَّهُ يُعْطِي السُّرُورَ وَالْحِلْمَ)، (عَمَّه الشَّيْءُ عَمًّا)، واته: داپووشی، بویهش به خه مباریی گوتراوه: خهم، چونکه دلخوشیی و، عهقل و هووش دادهپووشی.

(فُتُونًا): (فَتَقَ الْمَالُ النَّاسَ فُتُونًا: اسْتَمَالَهُمْ وَفَتِنَ عَنْ دِينِهِ: مَالٌ)، (فُتُون) دهگونجی چاوگ بی، دهشگونجی کو بی، ﴿وَفَنَّكَ فُتُونًا﴾، واته: به تاقیکردنهوه، تاقیمان کردیهوه، یان به چهند جوړیک تاقیمان کردیهوه، دهگوتری: (فَتَقَ الْمَالُ النَّاسَ فُتُونًا) واته: مال و سامان خه لکی به تاقیکردنهوه، تاقی کردهوه، واته: لایدان، (وَفَتِنَ عَنْ دِينِهِ) واته: له ئاینهکهی خوئی لایدا.

(فَلَيْتَ): واته: مایهوه، (لَيْتَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ مُلَازِمًا لَهُ)، مایهوه لهو شوینه، ﴿فَلَيْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدِينٍ﴾، واته: چهند سالیکی له نیو خه لکی مه دیهن دا مایهوه.

(وَاصْطَنَعْتُكَ): واته: بو خومم بهرهم هیئای، بو خومم دروست کردی و، پهروه ردهم کردی و، مشوورم خواردی، ده لی: (الصُّنْعُ: إِجَادَةُ الْفِعْلِ...) (صنع) نهویه شتیک به کارامهیی دروست بکری، (وَالِإِصْطِنَاعُ: الْمُبَالَغَةُ فِي إِصْلَاحِ الشَّيْءِ)، (إِصْطِنَاع) بریتیه له زیده پووییکردن له چاککردنی شتیک دا.

(وَلَا نِيًّا): واته: له یادی مندا سستی و تهنه لئی مه کهن، خاوو خلیسکی مه کهن، ده لی: (الْوَنَى: الضَّعْفُ وَالْفُتُورُ وَالْكَالُ وَالْإِعْيَاءُ)، بریتیه له بی هیزی و سستی و خاوی و ماندویتی و پرست لی بران، (الْوَنَى: الضَّعْفُ)، (وَنَى فِي الْأَمْرِ وَنِيًّا)، له کاره کهدا سستی نواند، واته: بی هیزی نواند، (فهو وانٍ) نهو بی هیزو خاوو خلیچکه.

(يَقْرُطْ عَلَيْنَا): (قَرَطَ عَلَيْهِ: عَجَلَ وَعَدَا)، واتە: پەلەي لێکردو ستمی لێ کرد.

(بَالُ): (الْقَلْبُ: مَا خَطَرَ فَلَانَّ بِبَالِي)، واتە: فلانکەس بەسەر یادمدا نەهاتو، (والبال: رَخَاءُ النَّفْسِ) بریتیە لە حال خۆشی، (والبال: الحال يُقَالُ مَا بِالْكَ؟) واتە: حالت چۆنە.

کە دەلی: ﴿ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴾، یانی: حالی سەدە پێشووەکان، ئەو کۆمەلگایانە کە لە سەدە پێشووەکاندا ژیاون، حالی وان چۆن بوو؟

(وَسَلَكَ): (سَلَكَ الطَّرِيقَ: ذَهَبَ فِيهِ)، واتە: بە ڕێگایە کەدا ڕۆی، (وَسَلَكَ الشَّيْءَ فِي الشَّيْءِ: أَدْخَلَهُ فِيهِ)، خستیە نیوی و، شتە کە ی خستە نیو شتە کەو، ﴿وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا﴾.

(سُبُلًا): واتە: ڕێی بو تێدا داناون لە زەویدا، کە مەبەست پێی ڕێیە سروشتییەکانە، ئەو دابراوانە نیوان چیاکان و گەردەکان، کە بەزۆری بە هوێ جوگەلەو ڕووبارەکانەو، ئەو دابراوانە دروست بوون، ئەگەر وا نەبوایەو ئەو دەر بەندو کەلێن و شیوانە، نەبوونایە، دەبوو هەموو جاری بەو شاخە بەرزانەدا بەسەر بکەوین.

یاخود ڕێیە ئاساییەکان کە مەزۆقەکان بو خۆیان دروستیان دەکەن، هەردووکیان دەگریتهو.

(شَتَّى): (الشَّتْ: تَفْرِيقُ الشَّعْبِ أَشْتَاتًا: مُتَفَرِّقِينَ، شَتَّى: مُخْتَلِفُهُ الْأَنْوَاعِ)، (شَتْ) بە مانای بەش بەشکردنی شتیکی کۆیە، (أَشْتَاتًا) واتە: بەش بەش، (شَتَّى) واتە: جوهره جیاوازهکان.

(أَزْوَاجًا): (أَقْرَان، أَشْبَاه)، (أَزْوَاج) جاری وایە بە مانای کۆی (زوج)، جووتەکان، جاری واشە بە مانای ئەوانە کە شیوەی یە کدی دەکەن، واتە: (أَصْنَفًا وَأَشْكَالًا)، ئەوانە کە شیوەی یە کدی دەکەن، مەرج نیە جووت بن، وەک نیرو مێ، یان دوو شتی پیکەو، بەلکو یانی: شتە لێکچوووەکان.

(لأُولَى النَّهَى): واته: بؤ خاوهن عه قلان، (النَّهَى جَمْعُ النَّهْيَةِ: الْعَقْلُ النَّاهِي عَنِ الْقَبَائِحِ، وَجَمْعُهَا: نَهْيٌ)، (نَهْيَةٌ) بریتیه له عه قلیک که ریگری ده کات له شتی ناقولا، که به (نَهْيٌ) کو ده کریته وه.

مانای گشتی نایه ته کان

پیشتر گوتمان: که ئەم چل و حهوت (۴۷) نایه ته، له گه‌ل چل و سئ (۴۳) نایه تی دیکه، که له ده‌رسه‌کانی داهاتوودا ده‌یگه‌ینئ، واته: (۲۱) له‌وئ (۲۲) له‌وئ، که له ده‌رسه‌کانی سئ و چواردا دین، هه‌موویان ئەو نه‌وه‌د (۹۰) نایه‌ته‌ن، که بؤ به‌سه‌ره‌اتی مووسا و فیرعه‌ون ته‌رخان کراون، خوا زۆر به‌وردی قوناغه‌کانی به‌سه‌ره‌اتی مووسا و هاپروونی برای (سه‌لامی خویان لی بئ) له‌گه‌ل فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یدا، له دوو توپی ئەو نه‌وه‌د (۹۰) نایه‌ته‌دا ده‌خاته پروو، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی ئیمه به‌سه‌ره‌اتی مووسا مان عليه السلام بؤ سیزده (۱۳) قوناغ دابه‌ش کردوه، که هه‌شت (۸) قوناغیان له ته‌فسیری سوږه‌تی (الأعراف) دا رابردوون، له‌و شه‌ست و نوو نایه‌ته‌ی که باس‌مان کردوون، نایه‌ته‌کانی: (۱۰۳) - (۱۷۱) وه‌ک پیشتر باس‌مان کرد، که له میانی ته‌فسیرکردنی ئەو نایه‌تانه‌دا، هه‌رچی له‌و باره‌وه له سوږه‌ته‌کانی دیکه‌ش دا هاتوه، به‌زۆری هیناومانه، پینج (۵) قوناغه‌که‌ی دیکه‌ش که ده‌که‌نه پینج قوناغی سه‌ره‌تای ژیان و به‌سه‌ره‌اتی مووسا عليه السلام له‌گه‌ل فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌یدا، هه‌لمان گرتوون بؤ کاتی ته‌فسیرکردنی سوږه‌تی (القصص)، چونکه له سوږه‌تی (القصص) دا، هه‌ندیک شت باس‌کراوه، که له هه‌یج کام له سوږه‌ته‌کانی دیکه‌دا نه‌هاتوون، له سوږه‌تی (طه) دا هه‌ندیک شت هاتوه، هه‌ر بیرخسته‌نه‌وه‌ی ئەوه‌یه که له سوږه‌تی (القصص) دا هاتوه، که دیاره سوږه‌تی (القصص) پیش سوږه‌تی (طه) دابه‌زیوه، بۆیه ئیمه ئەو پینج

(۵) قۇناغەي دیکەي ژيانی مووسا عليه السلام ھەل دەگرین بۆ کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (القصص) و، لیرەدا توژیئەنەوہیەکی ئاسایی لە بارەي ئەو نەوہد (۹۰) ئایەتەوہ دەکەین، کە (۴۷)یان لەم دەرسەدا، کە دەرسی دووہمە، ھاتوون.

خوا عليه السلام ڕوو لە پێغەمبەری خاتەم دەکات عليه السلام پێی دەفەرموی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ ئایا بەسەرھاتی مووسات بۆ ھاتوہ؟ وشەي: ﴿وَهَلْ﴾، وەک دوایی باسی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکاندا، لیرەدا بە مانای پرسیارکردنی ئاسایی نیە، بەلکو واتە: بە دنیایی تۆ بەسەرھاتی مووسات بۆ ھاتوہ، واتە: باس و خواسی بەسەرھاتی مووسات پێگەیشتوہ، چونکە ئەم سوورەتە کە چل و پێنجەم سوورەتە لە ریزبەندیی دابەزینییدا، کەواتە: زۆر سوورەتی دیکەي لە پێشدا ھاتوون، کە بەسەرھاتی مووسایان عليه السلام تیدا باسکراوہ، وەک: سوورەتی (القصص) و، سوورەتی (الشعراء) و، سوورەتی (النمل)، لە ھەموو ئەوانەدا باس و خواسی مووسا و ھاروونی برای (سەلامی خویان لی بئ) و، بەنی ئیسرائیل لە لایەک، ھەروہا فیرعەون و دارو دەستەکەي لە بەرانبەریاندا، لە لایەکی دیکەوہ، لە ھەموو ئەو سوورەتانەي پێشتردا باس و خواسی مووسا ھاتوہ.

بۆیە خوا عليه السلام بە شیوہي پرسیار دەیفەرموی، بەلام یانی: بە دنیایی تۆ باس و خواسی بەسەرھاتی مووسات بۆ ھاتوہ.

ئنجا لیرەوہ لەم قۇناغە وە دەست پێدەکات، کە مووسا عليه السلام لەگەڵ خیزانی، لەگەڵ ھاوسەر و مندالەکانی لە مەدیەنەوہ دەگەرێتەوہ، دەیەوێ سەردانی میسر بکاتەوہ، ئایا دوای دە (۱۰) سالی شوانییەکە بووہ، یاخود زیاتریشی پێچووہ، لەو دە (۱۰) سالە، کە مەرجی لەگەڵ خەزووری داگرتوہ کە دە (۱۰) سالی شوانیی بۆ بکات، یاخود ھەشت (۸) سالی، کە بە تەئکید وا پێدەچێ مووسا دە (۱۰) سالەکەي تەواو کردبن، ئنجا ئایا دوای دە (۱۰) سالی بووہ ئەو گەرانبەوہی لە مەدیەنەوہ بۆ میسر، یاخود زیاتری پێچووہ؟! لە پەیمانی کۇندا دەلی: زیاتریش

بوو، ئنجا لەو یۆه خوا ﷻ بە سەرھاتەكەى دىنى، وەك پىشتەر گوتم: تەنیا لە سوورەتى (القصص) دا ئەو قۇناغانەى پىشتەر: چەوسىژانەوہى بەنو ئیسرائیل بە دەستى فیرعەون و، سۆغرە بىگارکردنیان، پاشان مووسا ﷺ چۆن دایكى بە مەلۇتکەىى بە ئاویى دادەداو، دواىى چۆن مووسا ﷺ کابراى (قبطى) بە دەست دەکوژى و، دواىى دەچى بۆ مەدیەن و، شوانىى دەكات؟ ئەو قۇناغانە زیاتر لە سوورەتى (القصص) دا ھاتوون، بۆیەش ئیمە ئەو پىنج قۇناغەى سەرەتای تەمەنى مووسا ﷺ ھەلدەگرین بۆ ئەوئى.

ئنجا دیتە سەر باسى بە سەرھاتى مووسا، لەو قۇناغەوہ كە لە مەدیەنەوہ گەراوہ تەوہ، ﴿إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾، كاتىك كە ئاگرىكى بىنى، لە دوورەوہ بىنى، بۆیە بە خىزانى گوت، یاخود بە مندالەکانى و بە خىزانى گوت: پراوہ ستن، (واتە: تۆزى چاوہ پى بکەن)، ئەمە ئەوہ دەگەینى كە شەو بوو، چونكە ئاگر كەم وایە بە پۆژ بەدى بکرى، كەواتە: دیارە بە شەو گەراوہ تەوہ، لە تەفسیرەکاندا دەلئ: لە شەوئى ساردى زستانى پى سەرماو پەھىل و باران و تووش دا بوو، پىگاشیان لئ ھەلە بوو، ئەمەش ھەر لە خودى ئەو ئایەتە وەر دەگیرى كە پىگاشیان لئ ھەلە بوو، چونكە كە دەفەر موى: ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا﴾، من ئاگرىكم بەدى كردو، بۆیە وشەى (إیناس) بە كاردىنى، چونكە (أُنْسُ) واتە: ئولفەت پىوہ گرتن و دل پىخۆش بوون، بىگومان كە سىك لە شەوئى ساردى زستاندا، مال و مندالى پى بى، پى لئ تىك بچى و باران و سەرماو پەھىلە بى، ئاگرىك بەدى بكات، بۆ دەبیتە مایەى دلخۆشى و ئولفەت گرتن، كە دیارە ئاوەدانىیەكى لىو، دەچى یان ئاگریان لئ وەر دەگرى، یاخود وىپرای ئاگر لئ وەر گرتن و بزووت لئ وەر گرتىك، پىگاکەشیان لئ دەپرسى: پىیەكە بە كوئ دایەو، چۆن بچنەوہ سەر پىگا؟ ﴿أَلَعَلَّ إِنَّا كُمْ مِّنْهَا بَقَسٍ أَوْ أَجْدُ عَلَىٰ النَّارِ هُدًى﴾، بەلكو لەو ئاگرە بزووتىكتان بۆ بىنم، ئاگرىكتان بۆ لئ وەر بگرم، كە مەبەست لە (قبس) بزووتىك، دارىكە سەرئىكى ئاگرە، ﴿أَوْ أَجْدُ عَلَىٰ النَّارِ

﴿ فَلَمَّا أَنهَا تُؤْوِي يَمُوسَى ﴾، ئنجا کاتیک هاته لای ئاگره که، بانگرا، ئەه ی مووسا! هو مووسا! ﴿ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ ﴾، به دنیایی من پهروه ردگارتم، ﴿ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ ﴾، پیلاره کانت دانئ، ﴿ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴾، تو له شیوی پاک، له شیویکی پاکراوه دای، ﴿ طُوًى ﴾، که ئەه شیوه ناوی (طُوًى) یه، ﴿ وَأَنَا آخَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴾، من توهم هه لباردوه بو پیغه مبه رایه تی، گوئ رادی ره، بو ئەوهی بوئ سروش ده کری، ﴿ إِنِّي أَنَا اللَّهُ ﴾، به دنیاییه وه منم خوا، ﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ﴾، جگه له من هیچ په رستراویکی دیکه نیه، ﴿ فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴾، به ندایه تی ته نیا بو من بکهو نوێژ بو یاد کردنی من به رپا بکه.

خوای پئی ده ناسیئ، چونکه وهک دواپی باسی ده کهین: **مُوسَا عَلَیْهِ السَّلَامُ**
چووہ سہلکه بزووتیک بیئ، ئہو پهریش کہ کہ سیکی لی بی، لیی پرسی:
ئہری پیہ کہ بہ کوئی دایہ؟ بہ لی مووسا لہ ریی ئاسایی ده گہری، کہ چی
خوای پہروہ ردگار، پیہ کی زور مہ زنی پیشان دہ دات، مووسا لہ پیہ کہ ده گہری
پییدا بچیتہ وہ بو میسر، بہ لام خوا پیہ کی پیشان دہ دات خوئی و خہ لک و
جہ ماوہ ریک کہ بہ قسہ ی ده کہن، بہرہ و خویان بہریو، بہرہ و سہر فرازی
دنیا و دواروژیان بہری، ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا﴾، بہ دنیایہ وہ
(ساعة) ئہو کاتہ دیاریکراوہی کہ گہردوونی تیدا کوئی دی، ئاخیر زہمان،
بہ دنیایی دیت، ﴿أَكَادُ أُخْفِيهَا﴾، نیزیکہ پهنہانی بکہم، واتہ: نیزیکہ پهنہانی
بکہم لہ خوُم، ئہ گہرنا خوا لہ غیری خوئی پهنہانی کردوہ، ﴿لِنُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ
بِمَا تَسَعَى﴾، بو ئہوہی ہر کہ سہ بہ پیی ہو ل و کوششہ کہی خوئی سزاو
پاداشت بدریتہ وہ، ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَى﴾، وریا
بہ! کہ سیک کہ بروای پیی نیہو، شوین ئارہ زووی خوئی کہوتوہ، تو لانہ دا لہو
روژی دواپیہ، واتہ: لہ برواہیٹان بہ روژی دواپی، یاخود: بہ کاتی تیچوونی

گەردوون و ئاخیر زەمان، کە دوایش قیامەتی بە دوا دی، ﴿فَرَدَى﴾، ئەگەرنا لە بەین دەچی و دەفەوتیی، هەڵدەدیژی.

ئەنجا دواى ئەوێ خوا ﷻ ئەو پاستییە مەزنانەى پى پادەگەیه‌نێ و، خۆى پى دەناسیێ و، باسى یەکتایی خۆى دەکات، کە دەبێ هەر ئەو پەرستراو بێ و، دواى ئەوێ فەرمانى پێدەکات بە پەرستنى و، فەرمانى پى دەکات بە تاییە ئەندترین جوړەکانى خواپەرستى کە نوێژە، ئامانجى نوێژیى بوو دەخاتە روو، کە بریتى لە یادکردنى خوا ﷻ، ئەنجا باسى رۆژى دواى بە تاییەت ئاخیر زەمانى بوو دەکات و، رێگریشى لێدەکات کە کەسێک کە برۆای پى نیه و، شوێن ئارەزووى خۆى کەوتو، لای بدات لە برۆاهیان بە رۆژى دواى.

ئەنجا خوا ﷻ دوو بەلگەو موعجیزەى پێشان دەدات، چونکە پێغەمبەرێک کە بە گژ فیرعەوندا بچێ، دەبێ بەلگەى پى بێ، پێغەمبەرێک ﷺ بە گشتى موعجیزەو بەلگەیه‌کیان بە دەستەو بوو، پى بیسەلمین کە پێغەمبەرى خوان و راستگۆن لەوێدا کە دەلین، بۆیە دەفەرموو: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يٰمُوسَى﴾، ئەوێ بە دەستى راستتەوێهێ چیه، ئەى مووسا؟ ﴿قَالَ هِيَ عَصَاى﴾، گوێ: ئەوێ گۆچانەکەم، پێشێ وەک خودى (گۆچانەکەم) دەیناسیێ.

ئەنجا دێتە سەر باسى ئەو کارانەى کە بە گۆچانەکەى ئەنجامیان دەدات: ﴿أَتَوَكَّأْ عَلَيْهِا﴾، خۆمى دەدەمە سەرى، یانى: خۆمى پى بەهێز دەکەم، ﴿وَأَهْشُ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِى﴾، هەرۆهە گەلای درەختانى پى دەوهرینم، بەسەر مەرەکانم دا، ﴿وَلِىٰ فِيْهَا مَآرِبٌ أُخْرٰى﴾، دیسان چەندان کارى دیکەشم پى هەن، بەو گۆچانە، هەندیک لە توێژەرەوانى قورئان دەلین: دە (۱۰) ئیش، هەیه دەلی: پازدە (۱۵) ئیش، بگرە هەیه گوتووێهێ: گۆچان سەد (۱۰۰) کارى پێدەکری، بە هەر حال زۆر ئیش بە گۆچان دەکری، بەلام مووسا ﷺ بە کورتى بریویەتەو، دوو کارى سەرەکیى باس دەکات، کە خۆى دەداتە سەرى و، گەلای درەختانى بوو مەرەکانى پى دەوهرین، بەلام کارەکانى دى بە کوو باس دەکات: چەندان کارى دیکەشم پى هەن.

﴿قَالَ أَلْقَهَا يَمُوسَى﴾، خوا فەرمووی: فرییدە ئەی مووسا، ﴿فَالْقَنَهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾، فرییدا یە کسەر بوو بە ماریک (واتە: ماریکی زەبەلاح) حەزیاو هەژدیهایەک کە دەپۆی، ﴿قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾، فەرمووی: بیگرەو مە ترسە، لە شوینی دیکەدا هاتووە کە دەفەرمووی: مووسا ترسا و پشتی هەلکرد، بۆیە کە لیڕەدا خوا دەفەرمووی: بیگرەو مە ترسە، چونکە لە شوینی دیکەدا باسیکردووە کە ترساو، گوچانیک یە کسەر بیته حەزیایەک، ئەژدیهایەک، ماریکی گەورە، بە تەئکید لە حالەتیک زۆر کت و پڕدا بوو، مووسا عليه السلام چاوەڕپی ئەو هی نەکردو، بۆیە ترساو، وەک شتیکی سروشتی، ﴿سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾، دەیگێرنەووە بۆ حالەتی یە کەمی، واتە: وەک پێشتر بیتهووە بە گوچانیک ئاسایی، ئنجا ئایا لە کلکیهوە گرتوو یەتی، یان لە زارییهوە گرتوو یەتی، لیڕەدا بەس ئەو نە دەفەرمووی: چونکە لە (پەیمانی کۆن) دا دەلێ: لە کلکیهوە بیگرە، کلکە کە ی بگرە، بەلام لە قورئان دا دیار نیە لە سەرییهوە گرتوو یەتی، یاخود لە کلکیهوە!

﴿وَأَضْمَمَ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾، دەستیشت کۆ بکەووە بۆ لای بآلت، (واتە: دەستی راستت بخەرە بن بآلت)، ﴿تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ءَايَةً أُخْرَى﴾، بەبێ ئەو هی کە حالەتی نەخۆشی هەبێ، (واتە: بەبێ بەلەکی و کە تووشی نەخۆشیەک بووبێ)، بە حالەتی سپییتی دێتە دەری، ئەویش نیشانە یەکی دیکە یە، دیارە حالەتی سپیتیە کە ی وەک سوورەتی (الأعراف) دا باسمان کردو، سپیتیەکی نااسایی بوو، واتە: درەوشاو بوو، وەک گلۆپیکی زۆر درەوشاو بە شوق، ئەگەر نا هەر سپییتی ئاسایی، سەرنج راکیش نیە، ﴿لِزَيْنِكَ مِنْ ءَايَتِنَا الْكُبْرَى﴾ (بۆیە ئەو دوو نیشانە یەم پێ نیشان دای) تاکو لە نیشانە مەزنەکانی خۆمانت پێشان بدەین، بۆچی؟

﴿أَذْهَبَ إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى﴾، بچۆ بۆ لای فیرعەون، چونکە ئەو یاخی بوو، لە سنوور دەرچوو، سەرکێشی کردو لە بەرانبەر خوادا ﷻ.

له شوینه کانی دیکه دا هاتوه، که مووسا عليه السلام ده فهرمووی: نه فهری کم لی کوشتوون، ده ترسم همکوژنه وهو... هتد، به لام لیړه دا ته نیا باسی داواکاریه کانی مووسا ده کات، ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾ (مووسا) گوټی: په روه ردگارم! سینهم فراوان بکه، سینهم گوشاد بکه، دلَم با فراوان و گه وره بی، ﴿وَبَيِّرْ لِي أَمْرِي﴾، کاریشم بو ئاسان بکه، ﴿وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي﴾ ^(٢٧) ﴿يَفْقَهُوا قَوْلِي﴾ ^(٢٨)، گریه کیش که له زمانم دا هه یه، بوم بکه وه، تا کو له قسم تی بگن، واته: زمان پاراوم بکه، ﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي﴾، پالپشتیکیشم له نیزیکانی خوم بو پره خستنه، کن بی نهو پالپشته؟ ﴿هَؤُلَاءِ أَخِي﴾، هاروونی برام بی، ﴿أَشَدُّ بِهِ أْزْرِي﴾، پشتمی پی به هیز بکه، بیکه به هاوکارم، ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي﴾، له کارم دا به شداري بکه، ﴿كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا﴾ ^(٢٩) ﴿وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا﴾، تا کو زورت به پاک بگرین و، زوریش ت یاد بکه ی، ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾، به دلنیایی تو بینهری تیمه ی، واته: حال و بالمان ده بینی، ناگات لیمانه.

﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾، خوا فهرمووی: داواکاریه که ت جیه جی بوو نه ی مووسا! داواکاریه که ی مووسا عليه السلام چوار شت بوون، به لام خوا ده فهرمووی: داواکاریه که ت جی به جی بوو، پیتدرا، ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى﴾، جاری دیکه ش تیمه چاکه مان له گهل تو دا کردوه، واته: دلنیا به که نهو داواکاریانه شت بو جیه جی ده بن و پیت ده درین، چونکه یاد بکه وه جاری دیکه ش تیمه چاکه مان له گهل تو دا کردوه، ﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ﴾، کاتیک که سروشمان بو لای دایکت کرد، نه وه ی که بومان سروش کرد، که به ته تکید لیړه دا مه به ست له (وحی) قسه ی په نهانه، که مه به ست پیی (إلهام) ه، یانی: خستمانه دلای دایکته وه، یان به خهون بینویه تی، یا خود به ئیلهام و خورپه خوا خستوویه ته نیو دلای، چی خستوته نیو دلای؟ ﴿أَنْ أَقْذِفَهُ فِي التَّابُوتِ﴾، (که) مووسا که نهو کاته، مه لو تکه یه ک و کوړپه یه ک بووه، تازه له دایک بووه) بیخه تابووتیکه وه، تابووت، واته: سندووق، بیخه سندووقیکه وه، ﴿فَأَقْذِفْهُ فِي الْيَمِّ﴾،

ئىنا سىندووقە كەش بخە ئىو دەرياو، مەبەست پىي روبرارى (نىل)ە، ﴿فَلْيُلْهِمِ اللَّيْمُ
بِالسَّاحِلِ﴾، با دەريايە كەش، واتە: روبرارى (نىل) یش فرییداتە كەنارەو، ﴿يَأْخُذْهُ
عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ﴾، سەرەنجام دوزمنیكى من و دوزمنیكى خوئ (كە فیرەوئە)
دەگرتەو، ﴿وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي﴾، ئىنا بو ئەوئەش كە فیرەوئە و دارو
دەستەكەى نەتكوژن، لە لایەن خوئمەو خوئەو یستیم خستبوو سەرت، واتە:
وام دروست كەربووی و، وام لئ كەربووی، هەر كەسێك بتینی بە مەلوئكەیی،
خوئى بوئی، ﴿وَلِنُضْغَع عَلَى عَيْنِي﴾، هەرەوئەها تاكو لە ژیر چاودییری مندا تو
دروست بی و بە خێو بكری و پەرەردە بكری.

ئىنا خوا ﷻ باسی ئەوئەى بو دەكات كە چوئ خوشكەكەى چوو، لە مالى
فیرەوئە دەربازی كەردو و گپراویەتەو بو لای دایكى، دەفەرموئ: ﴿إِذْ تَمْشِي
أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ﴾، یاد بكەو! كاتێك كە خوشكەكەت
دەرۆشت دەگوت: ئایا كەسێكتان پێشان بەدەم لە خوئ بگرتی و بە خێوی
بكات و سەرپەرشتی بكات؟ ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ﴾،
سەرەنجام تو مان گپراویەو بو لای دایكت، تاكو دلى خوئ بئ و خەمبار نەبئ،
﴿وَقُلْتُ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا﴾، كەسێكیشت كوشت، بەلام تو مان لە
خەم و خەمباریی دەرباز كەردو، بە چەندان جوئە تاكێكەردنەو تاكێمان كەردیەو،
﴿فَلَيْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾، چەندان سأل لە ئیو خەلكی مەدیەندا مایەو،
﴿ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَىٰ﴾، دوايى تو لە كاتێكى ئەندازەگیرى كراودا هاتى،
ئەى مووسا ﷺ! ﴿وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾، هەرەوئەها من بو خوئم دروست كەردى،
واتە: بو ئەركێك هى منە، پیت دەسپیرم، بەو شیوەیە بە مەلوئكەیی دەربازم
كەردى و لە مالى فیرەوئەدا بەخێوكراى، دوايى هەرچەند نەفەرێكت لە دەست
كوژراو، بەلام دەربازم كەردى، دوايى چووی ماویەك لە ئیو خەلكی مەدیەندا
مایەو و شوانییت كەرد، بو ئەوئەى لەگەڵ ئیش و ژان و نەرەحەتیەكانى ژياندا،
رووبەر و ببیەو و بزانی ژیان چۆنەو، بزانی نەرەحەتی چۆنەو، بزانی ژيانى

خه لکی هه ژارو نه دار چونه؟ بهو جوړه بو خوّم پهره ردهم کردووی، چونکه کاریکی گرنګم پیته، ئه ویش ئه وهیه که په یامی خوا بګه یه نی به فیرعه ون و دارو دهسته که ی.

﴿ اَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نُنِيَا فِي ذِكْرِي ﴾، ئنجا خوټ و برابه که ت به به لګه و نیشانه کانی منه وه بچن و، له یادی مندا سستی مه نوینن و خاوو خلیچکی مه که ن، چونکه ئینسان ته گهر یادی خوا ی هه میسه له دل دابی، بیګومان ئه و کوښ و ته گهرانه ی دینه به رده می، له به رانه بریاندا به چوک دانیه ت، ﴿ اَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴾، هه ردو وکتان برؤن بو لای فیرعه ون، چونکه ئه و یاخی بو وه، له سنوور ده رچو وه، لاف ی پهره ردگار ییتی و په رستراو ییتی به سهر به نده کا مندا لی ده دا، ﴿ فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيْنًا ﴾، قسه یه کی نه رمی پی بلین، ﴿ لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴾، به لکو وه بیر ی بیته وه، یاخود ترسی، یان عه قل و هو شی بیته وه بیر ی، یاخود دل و ده روونی ترس و سام و هه یبه تی خوا ی بچیته تی.

﴿ قَالَا رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا ﴾، گو تی ان: ئه ی پهره ردگار مان! ئیمه ترسی ئه وه مان هه یه، که ده سپیشخه ری بکات (واته: زو و سزامان بدات و پیشمان بکه وی، به رله وه ی په یامی تو ی پی بګه یه نین)، ﴿ أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴾، یاخود دوا ی ئه وه ی که په یامه که ی تو ی پی ده گه یه نین، یاخی بی و، له سنوور ده ربچی، واته: پیش گه یان دنی په یامه که ت ده سپیشخه ری بکات به سزادانا مان، یاخود دوا ی گه یان دنی په یامه که ت، یاخی بی!

﴿ قَالَ لَا تَخَافَا ﴾، خوا فهرمووی: مه ترسن، ﴿ إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَىٰ ﴾، به دلنیا یه وه من له گه لتانم و ده بیستم و ده بینم، قسه ی ئیوه و فیرعه ونیش ده بیستم و، حالی ئیوه و ئه ویش ده بینم، ﴿ فَأَنبِأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ ﴾، بچن بو لای بلین: ئیمه هه ردو وکمان نوینه رو په وانه کراوی پهره ردگاری توین، ﴿ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ ﴾، ده جا وه چه ی ئیسرا ئیلیمان له گه ل بنیره و

ئازاریان مەدە، چى دىكە، سۆغرەو بىگاریان پى مەكە، ﴿قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّكَ﴾، لە پەرورەدگار تەوە نیشانە یەکی مەزمان بۆ ھیناوی، ﴿وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنْ اَتْبَعَ اَهْلُكَ﴾، ئەو کەسەش کە شوین پینمایى خوا دەکەوێ، ھەر ئەو سەلامەتیی بۆ ھەییە، ﴿إِنَّا قَدْ اُوْحِيَ اِلَيْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ كَذَبَ وَتَوَلٰی﴾، بە دلیایى تێمە سروشمان بۆ کراوە، کە سزا لەسەر کەسیکە، پەيامی خوا بە درۆ دادەنێ و پشتی تێدەکات.

﴿قَالَ فَمَنْ رَّبُّكُمَا يَمُوسٰی﴾ (فیرەھون) گوتی: پەرورەدگاری تێوہ کێیە ئەى مووسا؟! چونکە فیرەھون خۆی گوتوو یەتی: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ اَلَا عَلٰی﴾، من پەرورەدگاری ھەرە بەرزتانم، بۆیە دەلی: ئەى مووسا! پەرورەدگاری تێوہ کێیە؟ پەرورەدگار، واتە: مشوورخۆرو کارسازو کارھەلسوورپنەر، واتە: پەرورەدگار ھەر منم، کى پەرورەدگاری تێوہ یە؟ ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِیْ اَعْطٰی كُلَّ شَیْءٍ خَلْقَهٗ، ثُمَّ هَدٰی﴾، گوتی: پەرورەدگارمان ئەو کەسە یە کە بوونی بە ھەموو شتیک داوە، پینماییشی کردو، واتە: ھەم لە نە بوونەو ھیناویە تە دی و، ھەم دواى ئەو ی ھیناویە تە دی، بەرنامەشی بۆ داناو، چ بەرنامە یە ک کە لە یاسا گەردوونییەکاندا بەرجەستە یە، چ بەرنامە یە ک کە لە یاسا شەرعییەکاندا بەرجەستە دەبێ، بە نسبەت مەروڤەکانەو، ﴿قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ اَلَاوٰی﴾، (فیرەھون) گوتی: ئەدى حالى سەدە پیشووەکان چۆنە؟ واتە: نەمانییستو ئەوان: بەرنامەو پەيامیان بۆ ھاتبی، پیغەمبەریان بۆ ھاتبی، یاخود دەگونجی فیرەھن مەبەستی ئەو بوو بى، لەبەر ئەو ی لێرەدا شکستی خواردو، سەرقالیان بکات بە باس و خواسی لاوەکیەو.

بەلام مووسا ﷺ ھەر زوو وەلامی دەداتەو، ﴿قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّیْ فِیْ کِتٰبٍ لَا یُضِلُّ رَبِّیْ وَلَا یَنسٰی﴾، گوتی: زانیاری دەربارە ی سەدە پیشووەکان لە لای پەرورەدگارمە، لە نووسراویکدا تۆمار کراوە، واتە: لە زانیاری بى سنووری خوادا تۆمار کراوە، یان: لە نووسراویک دا تۆمار کراوە، ﴿لَا یُضِلُّ رَبِّیْ وَلَا یَنسٰی﴾،

پهروهردگارم نه لټی ټیک ده چی و، نه له بیریشی ده چی، نه هه له ده کات و نه له بیری ده چی.

ئنجنا دټه وه سهر باسی پټناسه کردنی خوا ﷻ، ده فهرموئ: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، (خوا) ئه و کهسه یه که زهوی بو ږاخستوون، وهک فهرشیک، وهک ږایه خټیک، بوئ ږاخستوون، ﴿وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا﴾، چهندان ږیی بو له و زهوییه دا داناون، ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾، له سه ریوهش ئاوی بو دابه زاندوون (له شیوهی باران و به فرو ته رزه دا)، ﴿فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى﴾، ئنجنا له چهندان جوړه ږووه کی جوړا و جوړ، له زهوی پټمان دهره یئاوه، ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَمَكُمْ﴾، خوشتان بخوون و ئاژه له کانیشتان بله وه پټن، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾، بیگومان له وه دا نیسانه هه، بو خاوه ن عه قلان، ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾، له زهوییه وه هټناومانه دی، ههر ده شتانگیرینه وه بو نیو (زهوی) و، جاریکی دیکه ش ههر له زهوی دهرتان دټینه وه، واته: له ږوژی دوايیدا.

پاکه پانډی مکتبې ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | Android

App Store | iOS

علي بابیر/ AliBapir

علي بابیر/ AliBapir

که تاسی

پاکه پانډی مکتبې ماموستا علی بابیر

WhatsApp | Telegram | Phone

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی چوونی موسا عليه السلام بۆ لای ئاگریک که له دوورهوه به دی کردوهو، بانگ کرانی له لایه ن خوای بـ وینه وهو، دوێرانی و ئاگادارکردنه وهی له وه که کراوه ته پیغه مبه ری خوای تاک، بۆیه پیویسته ته نیا نه و به رستی و، نوێژی بۆ به رپا بکات و، ئاخیر زه مانیش هاتنی مسۆگه ره، بۆ پاداشت و سزا درانه وهی هه موو که س و، نابـ که سیـ که پیـ بیـروایه و، شوێنکه وتهی ئاره زووی خۆیه تی، وای لـ بکات (واته: وا له موسا بکات) که له به رواهیـان به پوژی دوایی لابـدا:

خوا ده فه رموی: ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۖ إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُم مِّنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى ۚ فَلَمَّا أَنبَأَ نُودًى يَمْوَسَّى ۖ أَنَا رَبُّكَ فَاحْلَعْ نَعْلَيْكَ ۖ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۚ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۚ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۚ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ۚ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَن لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ۚ﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له بیست و دوو برگه دا:

۱- ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۖ﴾ خوا ﷻ پیغه مبه ری خاته م موحه ممه د ﷺ ده دوینـ، به پله ی یه که م و، له پشت ئه ویشه وه، هه موو ئه وانیه ی که له رـی ئه وه وه

قورئانیان پێگەیشتووە، دەفەرموی: ئایا باس و خواسی مووسات بۆ هاتووە؟ بێگومان لێرەدا، وەک پێشتریش گوتمان: (هَلْ) هەرچەندە بۆ پرسیارکردنە، بەلام شوینی (قَدْ) دەگرێتەووە لە هەوالداندا، وەک لە سەرەتای سوورەتی (الإنسان) لە ئایەتی ژمارە (١) دا کە دەفەرموی: ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾، واتە: بە دنیایی کاتیک بەسەر مڕۆڤدا هاتووە کە شایانی باس نەبووە، واتە: نەبووە و بوونی نەبووە، تاکو باس بکری.

بەلێ: (هَلْ) (ئایا) بۆ پرسیارکردنە، بەلام لێرەدا خوا ﷻ نەویستووە پرسیار لە پێغمبەری خاتەم بکات ﷺ، ئایا هەوالی باس و خواسی بەسەرھاتی مووسات بۆ هاتووە، یان نا؟ بۆچی؟ چونکە دەزانێ کە لە سوورەتەکانی پێش ئەم سوورەتی (طە)دا، کە چل و چوار (٤٤) سوورەتی لە پێش دا هاتوون، ئەو باس و خواسە ی بۆ پێغمبەری خاتەم ناردووە، کە سوورەتەکانی: (الشعراء و القصص و النمل)و، چەند سوورەتیک دیكەش، بەسەرھاتی مووسایان تێیدا هاتووە، لە پێش ئەم سوورەتەووە هاتوون.

کەواتە: لێرەدا ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾، با بە پڕۆلەت ماناکەشی ئاوا بێ: ئایا بەسەرھاتی مووسات بۆ هاتووە؟ باس و خواسی سەرگوزەشتە ی مووسات بۆ هاتووە؟ بەلام لە راستیییدا مەبەست پێی ساغکردنەووە (تحقیق)یە، یانی: بە دنیایی بۆت هاتووە، ئنجا دێتە سەر گێڕانەووە ی بەسەرھاتی مووسا ﷺ.

(٢)- ﴿إِذْ رَأَيْنَا﴾، کاتیک کە ئاگریکی بینی، وشە ی (إِذْ) بێگومان (ظرف)ە، واتە: کاتیک کە کاریکی تێدا ئەنجام دەدری، بۆ وشە ی (حدیث) بەسەرھات، واتە: بەسەرھاتە کە ئەو کاتە بوو کە ئاگریکی بینی بە تاییەت، مەسەلە کە لەوێو دەست پێدەکات، کە دەفەرموی: ﴿إِذْ رَأَيْنَا﴾، کاتیک ئاگریکی بینی، ئەمەش ئەو دەگە یەنێ، کە ئەو کاتە ی ئاگرە کە ی بینیو، شەو بوو، چونکە لە شەودا ئاگر بەدی دەکری، بەلام لە پڕۆژدا بە تاییەت لە دوورەووە، ئاگر بە زەحمەت دەبینی.

هه ټبه ته له کټیبه میژووییه کان و له سه رچاوه کانداهاتوه، که مووسا عليه السلام وهک دوايي له تهفسیری سوږه تی (القصص) دا، به دریژی باس ده که ین، کاتیک له مه دپه نه وه گه پراوه ته وه، خوئی و مال و خیزانی شهویان لی به سهردا هاتوه، پیه که شیان لی هه له بووه، باران و سه رماو په هیله بووه، سه رماشیان بووه و پیشیان لی ون بووه، بویه که ناگره که ی به دی کردوه، هه م ئومیدی نه وه ی هه بووه بچیت بزوو تیک ناگر بینئ و ناگری پی بکه نه وه، لهو سه رمایه ده ربازیان بی و خوایی پی گهرم بکه نه وه، هه م که سیکیش لهوئی بینئ، که پیه که یان پیشانېداو، بینه وه سهر نهو پیه ی که ده یانگه یه نی، به ئامانچ، که ئامانجه که یان، بریتی بووه له گه یشتن به میسر.

(۳) - ﴿فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا﴾ به خیزانه که ی گوټ: لیره مپننه وه و پراوه ستن.

وشه ی (أَهْلُ) له زمانی عه په بییدا ته عبیری پی ده کری له ژن (هاوسه ر)، به لام وپرای نه وه، به مانای ژن و مندالیش دی، واته: هاوسه رو منداله کان له کوران و کچان.

(الْمَكْثُ: ثَبَاتٌ مَعَ انتظار)، (مَكْثٌ) بریتیه له مانه وه له شوینیک له گه ل چاوه پی کردندا، یانی: که میک پراوه ستن.

(۴) - ﴿إِنِّي أَنَسْتُ نَارًا﴾ من ناگریکم به دی کردوه، وشه ی (ءَأَنَسْتُ) به مانای (أُبْصَرْتُ) بینم دی، به لام: (الْإِنْسَ: الْإِبْصَارُ الْبَيِّنُ الَّذِي لَا شُبْهَةَ فِيهِ)، (ایناس) واته: نهو بیننه روونه ی که هیچ گومانی تیدانیه.

به لام وپرای نه وه ش من وای تیده گه م: بویه خوا عليه السلام وشه ی (ایناس) ی به کاره یناوه و نه یفه رمووه: (إِنِّي أَبْصَرْتُ نَارًا)، یان (رَأَيْتُ نَارًا)، چونکه (مووسا) به هوئی دیتنی نهو ناگره وه، ئولفه ت و هوگریه کی بو په یدابووه و، دلخوشتی و شادمانی و ئومیدی کی بو په یدابووه، وهک له سوږه تی (النور) دا ده فهرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا﴾

(إِسْتَأْنَسَ) که له (أَنْسَ) هوه هاتوه، یانی: پِش ټهوهی تو له دهرگا بدهی، ده بئ حالی بی، که ټهو مالهی سهردانیان ده که ی، پئی دلخوشتن و کاتیان گونجاوه و بویان ده لوی پيشوازی بکه، نجا ده لی: من ناگریکم به دی کردوه، که بوته هو ی ټولفت و دلخوشتیم.

(۵) - ﴿لَعَلِّيْ اَنْتُمْ مِّنْهَا بِقَبَسٍ﴾، به لکو لهو ناگره بزووتیکتان بو بینم، (الْقَبَسُ: مَا يُؤْخَذُ اسْتِعَالَهُ مِنْ اسْتِعَالِ شَيْءٍ آخَرَ)، (قَبَس) ټهوهیه که ناگریک داگیرسینرئ له شتیکی دیکه دا که داگیرساوه، که به کوردی پئی ده لین: سه لکه بزووت، یاخود بزووت: که بریتیه له داریک که سه ریکی ناگر بئ و سه ره که ی دیکه شی به دهسته وه ده گیرئ بو ټهوهی به کاربهینرئ، ټهو کاته شقارته و چهرخ و ټهو شتانه نه بوون، که ده ستیشت نه سووتینئ و ناگریشی پئ بکه یه وه، بویه به ناچاری ټه گهر ویستبایان ناگریک بکه نه وه، ده بووايه لهو ناگره ی که داگیرساوه، داریکی دريژ بینن و، سه ریکی داگیرسینن و سه ره که ی دیکه ی بگرن، تاکو ده یگه یه ننه شوینی مه به ست.

(۶) - ﴿اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾، (به لکو لهو ناگره بزووتیکتان بو بینم، که لیړه ناگریک بکه یه وه) یاخود له سه ر ناگره که پینماییه ک بینم، پینمایي لیړه دا، که ده فهرموئ: ﴿اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هُدًى﴾، یانی: (ذَا هُدًى) که سیک که خاوه نی پینمایي بئ، ټه گهرنا (هُدًى) چاوگه، نه یگوتوه: (اَوْ اَجِدُ عَلَى النَّارِ هَادِيًا) واته: پئ پيشانده ر، به لکو ده فهرموئ: (هُدًى) واته: که سیک که خاوه نی پینمایي بئ، خاوه نی پئ پيشاندان بئ، واته: بگمه که سیک که شاره زای پئ بئ، واته: وپرای ټهوهی که ناگر دینم و سه لکه بزووتیک دینم، به لکو که سیکیشم لی هه لکه وئ، له سه ر ناگره که، زور شاره زای پئ بئ.

(۷) - ﴿فَلَمَّا اَنْهَا﴾، واته: کاتیک که هاته لای، راناوه که بو ناگره که ده چئ، (فَلَمَّا اَنِيَ النَّارًا)، چوو بو لای ناگره که، ټهو پئی و ابوو ناگره، به لام له راستیدا ناگر نه بوو، که دواپی باسی ده که ی و، له په یمانی کونه وه ټهو ده قه دینن، به لکو ټهوه درپویه ک بووه، یاخود تووترکیک بووه داگیرساوه، که له په یمانی کوندا ده لی: (عَلِيْقَةً)، نجا کاتیک مووسا چوو بو لای ټهو روضناییه ی که پئی و ابوو ناگره.

۸- ﴿نُودَىٰ يَمُوسَىٰ﴾ بانگکرا ئەی مووسا، لێرەدا بە (مجهول الفاعل) هێناویەتی، بانگکرا، لە لایەن کێوە بانگ کرا؟ بە تەئکید لە لایەن خواوە، بەلام دەلی: (بُنِيَ فِعْلُ النَّدَاءِ لِلْمَجْهُولِ زِيَادَةً فِي التَّشْوِيقِ إِلَى اسْتِطْلَاعِ الْقِصَّةِ)، بۆیە بانگکردنە بە بکەر نادیار دانراوە، تاکو زیاتر بپێتە هاندانی بابای خوێنەر، بۆ ئەوەی بزانی ئەو بەسەرھاتە سەری بە چی دەگات و، کێ بوو بانگی مووسای کردووە؟.

۹- ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ﴾ (ئەو بانگکەرە ی کە بانگی مووسای کرد)، فرمووی: بە دُنیاوی منم پەرەردگارت، لێرەدا مووسا عليه السلام حالی دەبی کە ئەو قسەیی لەگەڵیدا دەکری لە خواوەیە، چونکە قسەکردنیکی نااسایی بوو.

زانایان زۆریان باسکردووە: مووسا عليه السلام چۆن فرمایشتی خوا ی بیست، ئایا هەر بە گوئیەکانی بیستی، یاخود بە هەموو جەستە ی بیستی، ئنجا چۆن دُنیاوو کە ئەو فرمایشتی خوا یە، بۆ وینە: قسە ی (شیطان) یک، (جند) یک، قسە ی کە سێکی دیکە نیە؟ وەلامە کە ی هەر ئەوە یە کە کاتیک لە لایەن خواوە ﷻ مَرُوقِيک حالی دەکری لە شتیک، جا ئەگەر لە حالە تی بیداری دابی، کە بۆ پیغەمبەرەن وەحیی بوو، بۆ دۆستانی خوا ئیلهام و خورپەو خستەنە دلە، یان لە حالە تی خەون دابی، ئەو مَرُوقە، ئەو کەسە و حالی دەبی و وا دُنیا دەبی، کە هیچ تەم و مژ لە دل و دەروون و عەقڵی دانامی، کە ئەو خوا ﷻ ئەو شتە ی لی حالی کردو، واتە: مووسا عليه السلام گەنگ ئەوە یە کە دُنیاوی تەواوی بۆ پەیدا بوو، کە ئەو خوا یە ﷻ ئەو دەنگە لە لایەن خواوە یە، ئنجا ئایا خوا ﷻ دەنگی هە یە ئەو دەنگە ی کە ئیمە دەبیستین؟! ئەو هەش دیسان پێویست ناکات ئیمە زۆر بچینە ئیو ئەو وردە کارییەو، بێگومان خوا ﷻ هیچ حالە تیک ی ماددی نیە، وە ک ئەو ی کە بۆ ئیمە بەرھەستە بە پینج هەستە کاغان هەستیان پی دەکەین.

بۆیە زانایان گوتوو یانە: خوا ﷻ ئەو پۆشناوی لەو تووترکە دا (لەو درووە دا) دروست کردو، هەلبەتە بە پی قسە ی پەیمانی کۆن، ئەگەر نا دەگونجی دەو تیک

بوو بې و، ده گونجی جوړه دره ختیکي دیکه بوو بې، به لام په پیمانی کوڼ ده لئ: تووترک (عَلِيْقَة) یک دا، ټهو پړوشناییه ی له ویدا خولقاندوهو، ئاگریش نه بووه، به لکو ته ماشای کردوه ده ئایستی و که چی ناشسووتی، ههروه ها خوا ټهو ده نگه شی هه ر له وئی هیئاوه! گرنگ ټهوه یه که مووسا حالیی بووه که ټهو ده نگه له لایه ن خوای په روه ردگاروه دی، ئنجا ئایا هه ر ده نگی خوا بووه، یاخود ده نگیک بووه، خوا دروستی کردوه؟ ههروه ها ئایا مووسا هه ر به گوئی بیستوویه تی، یان به هه موو ټه ندامه کانی بیستوویه تی؟ ټهوه به پراستی ټه وانه هه ندی ورده کاریین که له ده روه ی توانای مروؤن.

گرنگ ټهوه یه بزاین خوا ﷺ: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، هیچ شتیک وه ک خوا نیه، هه رچی پوواله تی ماددییه، ئنجا له پرووی ده نگه وهو، له پرووی په نگه وهو، له پرووی بونه وهو، له پرووی تامه وهو، له هه موو ټهو پروانه ی که پینچ هه سته کان ده رکیان پی ده که ن، خوای په روه ردگار بهو شیویه نیه، چونکه خوا: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾، هه موو شته کان دروست کراوی خوان و، شته ماددییه کان به پینچ هه سته کان هه ستیان پی ده کری، به لام خوا ﷺ نه وه ک شته ماددییه کانه، نه وه ک شته مه عنه وییه کانیسه، وه ک دروستکراوه کانی نیه، به هه موو جوړو شیوه کانیانه وه^(۱).

(۱۰)- ﴿فَاَخْلَعَ نَعْلَيْكَ﴾، (خوا پیی فهرموو: منم په روه ردگاری تو)، پیلاره کانت دانئ، (الْخُلْعُ: فَضْلُ شَيْءٍ عَنْ شَيْءٍ كَانَ مُتَّصِلًا بِهِ)، (خُلْع) داریننی شتیکه له شتیک، که پیوه ی په یوه ست بووه، پیلاره کانت دابکه نه، دایان بنئ، وشه ی (نَعْل) ئیستا له کوردییدا ده گوترئ: نه عل، واته: ده مپایه، یان سه رپایه، ټهوه ی که به سه ر پیوه ده کری، به لام (نَعْل) له زمانی عه ره بییدا، یانی: (حذاء) پیلارو، نه علیش ده گریتته وه، یانی: سه رپایه و، پیلاروی دیکه ش به هه موو جوړه کانیوه ده گریتته وه، بوچی خوا فهرموویه تی: پیلاره کانت دابنتی؟ هه ندیک له پروونکه ره وانی ماناو مه به سته کانی قورټان، نازانم له کوپیان هیئاوه

(۱) له ته فسیری سووړه تی (القصص) دا له و باره وه ورده کاری زیاترمان هیئاوه.

دەلّین: لەبەر ئەوەی کە پێلاوەکانی مووسا لە پێستی کەرێک کە دەباغ نەکراوە، دروست کرابوون، بەلام بە راستیی ئەمە هیچ بەلگەیەکى لەسەر نیە، چونکە دواى خوا ﷺ ھۆکاری داکنەندى پێلاوەکانى ڤوون دەکاتەوہ.

(۱۱) - ﴿إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى﴾ بە دلّیایى تۆ لە شیوی پاک و پاکراوە (مُقَدَّس)، دای، کە ناوی (طُوًى) یە، لەبەر ئەوەی تۆ لە شوێنێکی پاکى، پێلاوەکانت دانئ.

(الْوَادِیُّ: الْمَفْرَجُ بَيْنَ الْجِبَالِ وَالتَّلَالِ، الْمُقَدَّسُ: الْمُطَهَّر، طُوًى: اسْمُ الْوَادِی أَوْ اسْمٍ لِنَصْفٍ مِنَ الْأُودِیَةِ)، (وادی) کە بە (ی) دئ، جاری واشە بەبئ (ی) دئ، (واد) بریتیه لە بۆشایی و کەلێنى نێوان چیاکان، یاخود گەردەکان، (مُقَدَّس) یش واتە: پاککراوە (مُطَهَّر)، (طُوًى) ش ناوی شیوەکەیه، یاخود ناوی جوړێک لە شیوەکانە، وەک ئەوەی پێچرابێتەوہ، چونکە (طَوَاه)، یانی: پێچایەوہ، نوشتاندیەوہ.

پێم وایە^(۱) کە فەرمانکردنى خوا بە مووسا ﷺ کە پێلاوەکانى داڤنئ، ئەوہ هیچ لەبەر ئەوہ نەبووہ کە هیچ بەلگەیەک نیە کە لە چەرمى کەرێکی دەباغ نەکراو، دروست بووبن، پێم وایە لەبەر ئەوہش نەبووہ کە ئەو شوێنە شوێنێکی پاک بووہ و نە دەبووایە بە پێلاوەوہ پێدا بڤوا، بەلکو پاکیهتی ئەو شوێنە لەو کاتەدا لەوہوہ هاتوہ، کە لەو کاتەدا خوا ﷺ فەرمايشتى خوئى لەو ڤۆشنايیهدا بۆ مووسا دەرخستوہو، دواندووپیەتى لەو شوێنەدا، واتە: پاکى ئەو شیوە لەو حالەتە تايبەتەوہ سەرچاوہی گرتوہ، کە بریتیه لە فەرمايشتکردنى خوا لەگەڵ مووسا ﷺ، ئەگەرنا، نە پەيوەندى بە شوێنکەوہ ھەبووہ، لەبەر خودى خوئى و، نە پەيوەندى بە پێلاوەکانى مووساشەوہ ھەبووہ، بەو ماددەيەى کە لى دروست کراون، بەلکو پەيوەندى بەو حالەتەوہ ھەبووہ.

ئەوہ شتێکی لۆژیکى و مەنتیقیە، چونکە ئەگەر لەبەر شوێنەکە بووایە، ئاخر ئەو شوێنە چى لئ بووہ، جگە لەوہى کە خوا لەو کاتەدا فەرمايشتى

(۱) کە ھەلەبەتە لە تەفسیرەکاندا نەمبینوہ، بۆیە دەلیم: پێم وایە.

فەرمووه له گەڵ مووسادا (عليه السلام)؟ نەمان بیستوه هیچ شتیکی دیکە ی لای بوو بۆ، بەلام ئەو حالەتە ی لای بووه که لهو کاتەدا خوا فەرماشتی له گەڵ مووسادا (عليه السلام) کردوه، کهواته: پاکیی ئەو شوینە لهو حالەتەوه هاتوه، واته: له بهر ئەو حالەتە تابهتە ی که قسه له گەڵ پەرورەدگارت دا ده که ی، پێلاوه کانت دابنێ، چونکه به هۆی فەرماشتکردنی پەرورەدگارت له گەڵتدا لهو شوینەدا، ئەو شوینەش به پاک له قهڵەم دهری و، ده بۆ به پێخواسیی له خزمەت خوای پەرورەدگارا بوهستی.

(۱۲) - ﴿وَأَنَا اخْتَرْتُكَ﴾، هەرورەها من تۆم ههڵبژاردوه، ده لای: (الْإِخْتِيَارُ: تَكَلُّفُ طَلَبٍ مَا هُوَ خَيْرٌ)، (إِخْتِيَار) بریتیه له ههولدان بۆ داواکردنی شتی که چاکه، واته: من ههڵبژاردووی، بۆچی ههڵبژاردوه؟ به تهئکید لێره باسی نه کردوه، بهلام پروونه که: (أَنَا اخْتَرْتُكَ لِلنَّبُوءَةِ أَوْ لِلرَّسَالَةِ) من تۆم ههڵبژاردوه بۆ پێغه مبه رایه تی و بۆ رهوانه کراویه تی.

(۱۳) - ﴿فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى﴾، ده جا گوێ هه لّخه بۆ ئەوه ی که سروش ده کری، پێشتر گوتوو مانه: (الْوَحْي: الْكَلَامُ الْخَفِيُّ)، (وَحْي) واته: ئەو قسه یه ی که به په نامه کی و به په نهانی بۆت ده نێردی، تۆ ئەوه ی بۆت سروش ده کری، گوێی بۆ هه لّخه و رادێره، ئنجا ئەم فەرماشته باس ده کات:

(۱۴) - ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ﴾، به دنیایی من خوام ﷻ، وشه ی (الله) ناوی عه له می خوایه، واته: ئەو ناوه ی که خوای پەرورەدگاری پێ ده ناسی، ئەگه رنا ئەوانی دیکه هه موویان سیفه تی خوان: (الرحمان، الرحيم، العزيز، القادر، المقتدر، العليم، الحكيم، ... هتد)، هه موویان ناسینه ری خوان، به لام وشه ی (الله) ناوی عه له می خوایه.

دیاره له په یمانی کۆندا ناوی خوا به (أهية) هاتوه^(۱)، هه لّبه ته له هه ندیک شوینایش به (يَهُوه) ناوی خوا ﷻ هاتوه، هه روه ک چۆن ئیستا به ئینگلیزی

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۳، ص ۱۳۵.

ناوی خوا (God) ی بۆ به کاردینن، له فارسییدا (خُدا) ی بۆ به کاردینن، له کوردییدا (خوا) به کاردی و، له عەرەبییدا (الله)، له هەر کام له زمانەکانی دیکەشدا خوا ﷻ ناویکی تایبەتی هەیە.

(۱۵) - ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾، جگە له من هیچ پەرستراویک نیە، ئەمەش گوزارە (خبری) دووهمە بۆ وشە (إِنَّ)، (إِنِّي: أنا الله)، (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا) ئەمە هەوایی دووهمە بۆ وشە (إِنَّ)، واتە: بێجگە له من هیچ پەرستراویک نیە.

(۱۶) - ﴿فَاعْبُدْنِي﴾، بپەرستە، بەندایەتیی بۆ بکە، پێشتر گوتوویمانە: (عبادة) یانی: ئەو پەری خۆشویستن، وێرای ئەوپەری بە گەورەگرتن، وێرای ئەو پەری مل بۆ کەچ کردن، وێرای ئەوپەری پشت پێ بەستن، وێرای ئەو پەری لێترسان و شەرم و سام لێکردن، بۆ خوا، کەواتە: ﴿فَاعْبُدْنِي﴾، بە دڵ و بە قسەو بە کردەو بۆ من بەندایەتی بکە، کە وەک گوتم: بەندایەتی وێرای ئەوپەری ملکەچی و بچووکی نواندن له خزمەت خوا، ئەوپەری خۆشویستن و لێترسان و، بە گەورەگرتن و، پشت پێ بەستنیش دەگریتهوه.

(۱۷) - ﴿وَاقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾، بۆ یاد کردنیشم نوێژ بەرپا بکە، دوا ی ئەوێ کە بە گشتی فەرمانی پێ دەکات خوا بپەرستی و بەندایەتی بۆ بکات، ئنجا فەرمانی پێدەکات بە تایبەتترین جوۆی خواپەرستی کە بریتیه له نوێژ، ئامانجی نوێژ کردنیشی بۆ ڕوون دەکاتەوه کە بریتیه له یادکردنی خوا، کەواتە: نوێژ، تایبەتترین جوۆی خواپەرستییهو، له راستییدا له نوێژدا خوا پەرستی بە هەموو جوۆرەکانی بەرجەسته دەبێ، هەم خواپەرستی دڵ و دەروون و پەنامەکی، هەم خواپەرستی قسەو جوولاندنی زمان و دەربرین، هەم ملکەچی ئەندامەکان بە کردەو، هەموویان له نوێژدا بەرجەسته دەبن.

کە دەفەرموی: ﴿لِذِكْرِي﴾، بۆ ئەوێ یادم بکە، واتە: حیکمەت و ئامانجی نوێژ، بریتیه له یادکردنی خواو باسکردنی خواو، ئاگابوون له خوا ﷻ.

(۱۸) - ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ﴾، ئنجا دوا ی ئەوێ کە خۆی پێ دەناسێ و، فەرمانی پێدەکات بە بەندایەتی، باسی ڕۆژی دوا ی دەکات، دەفەرموی: بە دنیایی ئەو کاتە

که دنیای تیدا کۆتا دى، ئاخیر زەمان، دى، هیچ دوو دلی و گومانى تیدا نیه، (السَّاعَةُ: اسْمٌ بِالْغَلْبَةِ عَلَى سَاعَةِ خَرَابِ الدُّنْيَا أَوْ الْقِيَامَةِ)، وشەى (ساعة) واتە: کاتیکى دیارییکراو، بەلام بوو بە ناو بۆ ئەو کاتەى که دنیای تیدا کۆتایى دى، واتە: ئەم گەردوونەى تیدا دەپچرێتەو، هەروەها جارى واش هەیه بۆ قیامت بە کاردى، بەلام بە زۆرى (ساعة) بۆ ئاخیر زەمان و کۆتایى هاتنى ئەم ژيانى دنیا، بە کاردى، بەلام قیامت بۆ هەلسانەو بۆ قوناغى دووهمى پۆژى دواى، بە کاردى.

(۱۹) - ﴿أَكَاذُ أَخْفِيَا﴾، خەریکم پەنھانى بکەم، (أَكَاذُ) بە مانای: (أَقْتَرَبُ) لى نىزىک کەوتەو، دى، (أَكَاذُ): (أَقْتَرَبُ)، (أَخْفِيَا): پەنھانى دەکەم، (كَادَ) بۆ نىزىک کەوتنەو، یە لە کارىک، بەلام ئەنجام نەدرى، ئەگەر گوتمان: (كَادَ الْمَطَرُ أَنْ يَسْقُطَ)، کەواتە: بارانە کە نەباریو، ئەدى لێردا کە خوا هاتنى ئاخیر زەمان و کاتى تیدا هاتنى کۆتایى دنیای پەنھان کردو، بۆچى دەفەرموى: نىزىکم پەنھانى بکەم؟ لێردا زانایان مشتومرى زۆریان بوو، کە رای راسترو باشتەر ئەو، پستەى: ﴿أَكَاذُ أَخْفِيَا﴾، خەریکم پەنھانى بکەم، واتە: لە خۆشم پەنھانى بکەم، ئەو ش تەعبیری کە لە زمانى عەرەبیدا بە کاردى، هەلبەتە لە خۆى پەنھان نیه، بەلام لە غەیری خۆى پەنھان، هەروەک لە فەرموودە کە بە فەرموودەى جیبریل (حدیث جبریل) ناسراو، کاتى جیبریل پرسىار لە پیڤەمبەر ﷺ دەکات (مَتَى السَّاعَةُ؟) پیڤەمبەر ﷺ دەفەرموى: {مَا الْمَسْئُولُ بِأَعْلَمَ بِهَا مِنَ السَّائِلِ} ^(۱)، پرسىار لیکراو (کە پیڤەمبەر ﷺ پێى زانتر نیه لە پرسىار کەر (کە جبریلە)، واتە: نە پیڤەمبەرى خاتەم ﷺ و نە جیبریلش کە سەرۆکی فریشتەکانە، هیچ کامیان هاتنى کاتى ئاخیر زەمان نازان.

هەندیکیش لە شارەزایانى زمانى عەرەبى گوتوویانە: ﴿أَكَاذُ﴾ لێردا بە مانای (أُرِيدُ) دى، یانى: ﴿أَكَاذُ أَخْفِيَا﴾، یانى: (أُرِيدُ إِخْفَانَهَا) دەمەوى پەنھانى بکەم، کە ئەویش ویستووێتى و پەنھانىشى کردو لە غەیری خۆى، بەلام لە راستیدا هەر وا رێکترە وشەى: (أَكَاذُ)، پیویست ناکات ماناکەى بگۆردى،

(۱) أخرجه البخاري في كتاب الإيمان، باب سؤال جبريل النبي صلى الله عليه وسلم عن الإيمان والإسلام، برقم: ۵۰، ومسلم برقم: ۱۰۶.

﴿أَكَاذُ أَخْفِيهَا﴾، یانی: نیزیکه که له خۆشمی په نهان بکه، هێنده مه بهستم بووه که کەس پێی نه زانی.

۲۰- ﴿لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى﴾، ئاخیر زەمان بوچی دی؟ که بیگومان دواى هاتنى ئاخیر زەمان، قیامەت و هەڵسانەوه‌ش دی، ئەگەر (ساعة) لیڤەدا مه بهست پێی هاتنى کۆتایی ئەم گەردوونە بێ، ئەگەرنا ئەگەر (ساعة) مه بهست پێی هاتنى پۆژی دواى بێ به گشتی، واتە: به قیامەت و به هەڵسانەوه‌شوه، واتە: بۆیه پۆژی دواى دی، تاكو هەر کەس به پێی ئەوهی ئەو کۆششەى که کردووێتی، سزاو پاداشت بدریتهوه، وشەى (لِتُجْزَى) تاكو ئیستا له زمانى کوردیدا، وشەیه‌کم پێ شک نایەت که مانای پر به پێستی بگه‌یه‌نێ، چونکه له زمانى عەرەبیدا (جزاء) هەم به مانای سزا (عقاب) دی، هەم به مانای پاداشت (ثواب) دی، واتە: هەم به مانای پاداشت دانەوهی که‌سیک که چاکه‌ی کردوه، هەم به مانای سزادانی که‌سیک که خراپه‌ی کردوه، به‌لام ئیمه له زمانى کوردیدا ده‌بێ بڵین: سزاو پاداشت، سزا بۆ خراپه‌کار، پاداشت بۆ چاکه‌کار، به‌لام وشەى (جزاء) له زمانى عەرەبیدا هەردووکیان پێکه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ، دیاره به‌و پێیه‌ی که هەردووکیان پێکه‌وه ده‌گه‌یه‌نێ وه‌ک ئێره، چونکه لیڤەدا: ﴿لِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ﴾، هەر نه‌فسێک، هەر که‌سیک، که هەندێ له که‌سه‌کان خراپه‌کارن و، هەندێکیش له که‌سه‌کان چاکه‌کارن، که‌واته: هەندێکیان شایسته‌ی پاداشت و هەندێکیان شایسته‌ی سزان، به‌لام جارى وایه له سیاقیکدا که دی، ده‌زانری که (جزاء) مه بهست پێی پاداشت دانەوهی چاکه‌کاره، جارى واش هه‌یه ده‌زانری: مه بهست سزادانی خراپه‌کاره، به‌لام وه‌ک گوتم: له زمانى کوردیدا مه‌گەر وشه‌یه‌کی بۆ دروست بکری، یاخود ره‌نگه‌ هه‌بێ و من نه‌یزانم، ئەگەرنا وشه‌یه‌که‌مان نیه پر به پێستی (جزاء) بێ، به‌لکو ده‌بێ بگوترێ: سزاو پاداشت.

واته: حیکمه‌تى هاتنى پۆژی دواى به گشتی، یاخود کاتى تیدا کۆتایی هاتنى گەردوون (ئاخیر زەمان) ئەوه‌یه که هەرکه‌سه، به پێی هه‌ول و کۆششی که داویه‌تی، سزایان پاداشت بدریتهوه.

(۲۱) ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾، ئىنجا با تۆى لى نەدات، واتە: لە بڕوا پێھێنان بە (ساعة) تۆ لانەدا، كى؟ ﴿مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا﴾، كەسێك كە بڕواى پێى نى، ﴿وَاتَّبَعَ هَوَاهُ﴾، كەوتۆتە شوێن ئارەزووى خۆشى، بە تەئكيد ھەميشە ئىنسان كە ئىمانى نەبوو بە پڕۆژى دوایى، ھەلبەتە ھەر كەس ئىمانى بە خوا نەبوو، بە پڕۆژى دوایىشى نابى، ئىنجا لەو كاتەدا پێى لە بەردەمدا ئاچووخ دەبى، بۆ شوێنكەوتنى ئارەزووى خۆى، ياخود ئارەزووى جگە لە خۆى، بەلام ئىنسان بڕواى بە خوا بى و، بڕواى بە پڕۆژى دوایى بى، بڕواى بە سەرچاوەو سەرەتايەك بى كە لێوەى ھاتو، كە خوايە، ﴿إِنَّا لِلَّهِ﴾ البقرة، واتە: ئيمە ھى خواين، ھەر ھەم بڕواشى بە سەرەنجام (مسير) كەشى بى، ﴿وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ البقرة، (۱۵۶) واتە: ئيمە بۆ لای ئەویش دەگەرێنەو، بێگومان ھەر كەسێك بڕواى بە خوا بى و، بڕواى بە دیدارى خوا بى، جلەوى نەفسى خۆى توند دەكات و، خۆى بەرھەلدا ناکات، كە لە راستییدا ئارەزووى خۆ بەرھەلداكردن، لە ئەنجامى بى ئىمانییەو ھە.

بۆیە یەكێك لە خوا ناسان (عاريفان) دەلێ:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهْوَاهُ ... فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ

واتە: ھەر كەسێك نەفسى چى ئارەزووى كرد، پێى پێیدا، ئەو ھە ئارەزووى خۆى كردو ھە پەرستراوى خۆى.

و ھەك خوا دەفەرموێ: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾ (۲۲) الجاثية، واتە: تەماشای ئەو كەسە ناكەى، كە ئارەزووى خۆى كردو ھە پەرستراوى خۆى! نافەرموێ: كەدوو ھەتە خواى خۆى، بەلكو پەرستراوى خۆى، چونكە خوا ﷻ يەك زاتە، بى وێنە، پەرورەدگارە، بەدیهێنەرەو، ھەر ئەویش شایستەى پەرستە.

(۲۲) ﴿فَرَدَى﴾، ئەگەر نا دەكەوى، ياخود بە ھىلاك دەچى و دەفەوتى، (رَدَى، يَرَدَى، أَيْ: هَلَكَ)، ھەر ھەك (رَدَى)، يانى: (سَقَطَ) واتە: لە سەر ھەو كەوتە خوار، لێرەدا با ئەم دوو دەقە بێنن لە پەيمانى كۆنەو، كە تیشكى زیاترمان بۆ دەخەنە سەر ئەو ھى خوا ﷻ باسى كردو ھ.

هەلبەتە ئیمە دوایی لە تەفسیری سوورەتی (القصص) دا، خوا پشتیوان بێ، وهک پیشتر باسمان کرد، ئەو پینچ قووناغە سەرەتایی ژیان و بەسەرھاتی مووسا عليه السلام لەویدا بە تەفصیل باس دەکەین، هەرۆک هەشت قووناغەکە دیکەمان لە سوورەتی (الأعراف) دا، لە کاتی تەفسیرکردنی ئەو (٦٩) ئایەتەدا کە باسکران، خستنه پروو:

دەقی یەكەم: (فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى يُثْرُونَ حَمِيهِ وَقَالَ لَهُ: «دَعْنِي أَعُودُ إِلَى قَوْمِي فِي مِصْرَ لَأَرَى أَمَّا زَالُوا بَعْدَ أَحْيَاءٍ». فَأَجَابَ يُثْرُونَ مُوسَى: «أَذْهَبَ بِسَلَامٍ»^(١))، ئنجا دوای چەند قسە یەك دەلی: (فَأَخَذَ مُوسَى إِمْرَأَتَهُ وَبَنِيهِ وَأَرْكَبَهُمْ عَلَى الْحَمِيرِ وَمَضَى عَائِدًا إِلَى أَرْضِ مِصْرَ، وَأَخَذَ مَعَهُ عَصَا اللَّهِ أَيْضًا)، واتە: مووسا گەڕایەوه بۆ لای خەزوووری (یثرون) و پێی گوت: لێمگەرێ با بگەرێمەوه بۆ لای خەلکەكەم لە میسر، تاكو بزانی ئایا هەر زیندوون؟ (یثرون) وهلامی مووسای دایەوه: برۆ بە سەلامەتی، ئنجا دوایی دەلی: مووسا عليه السلام ژنەکە و کۆرەکانی لەگەڵ خۆی بردن و سواری کەرانی کردن و پۆیی کە بگەرێتەوه بۆ سەر زەمین میسر، گۆچانەکە خواشی لەگەڵ خۆیدا برد، (گۆچانی خوا: واتە: ئەو گۆچانە و کە خوا عليه السلام دوایی بۆی دەکات بەو موعجیزە یە).

ئەمە بۆ سەرەتای ئەوه کە مووسا عليه السلام لە مەدیەنەوه بەرپێ دەکەوی.

دەقی دووهم: ئنجا بۆ چۆنیەتی بینینی ئەوهی کە مووسا بە بلیسە ئاگری تیگەشتەوه، گفتوگۆ لەگەڵ کرانی لە لایەن خوای پەروەردگارەوه، هەر لە هەمان سەرچاوەدا دەلی:

(وَأَمَّا مُوسَى فَكَانَ يَرْعَى غَنَمَ حَمِيهِ يَثْرُونَ كَاهِنٍ مِذْيَانَ، فَقَادَ الْغَنَمَ إِلَى مَا وَرَاءَ الطَّرْفِ الْأَقْصَى مِنَ الصَّحْرَاءِ، حَتَّى جَاءَ إِلَى حُورَيْبَ جَبَلِ اللَّهِ، وَهُنَاكَ تَجَلَّى لَهُ مَلَائِكَةُ الرَّبِّ بِلَهَيْبِ نَارٍ وَسَطَ عَلْيَقَةٍ، فَنَظَرَ مُوسَى وَإِذَا بِالْعُلْيَقَةِ تَتَقَدُّ دُونَ أَنْ تَحْتَرِقَ، فَقَالَ مُوسَى: «أَمِيلُ الْآنَ لَأَسْتَطْلِعَ هَذَا الْأَمْرَ الْعَظِيمَ، لِمَاذَا لَا تَحْتَرِقُ الْعُلْيَقَةُ؟» وَعِنْدَمَا رَأَى الرَّبُّ أَنَّ مُوسَى قَدْ دَنَا لِيَسْتَطْلِعَ الْأَمْرَ، نَادَاهُ مِنْ وَسَطِ الْعُلْيَقَةِ قَائِلًا: «مُوسَى»،

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ٤٠، ص ١٣٨، رحلة العودة.

فَقَالَ: «هَا أَنَا»، فَقَالَ: «لَا تَقْتَرِبْ إِلَيَّ هُنَا: اخْلَعْ حِذَاءَكَ مِنْ رِجْلَيْكَ، لِأَنَّ الْمَكَانَ الَّذِي أَنْتَ وَاقِفٌ عَلَيْهِ أَرْضٌ مُقَدَّسَةٌ»^(۱).

بۆيەش ئەم دەقانه دینم لە پەیمانی کۆنەوه، چونکە لە هێڵە گشتییەکاندا لەگەڵ قورئاندا تێک دەکەنەوه، هەلبەتە ئەوهی کە لەگەڵ قورئاندا تێکدەکاتەوه، دیارە ئەوه فەرماشتی خواجه، ماوه لە پەیمانی کۆندا، ئەوهش کە تێکدەگیرێ، ئەوهیە کە گۆردراوهو دەستکاریی کراوه.

واتە: بەلام مووسا کە مەری خەزورەکە (یثرون)ی دەلەوه پاند، کە کاهینی مەدیانی بوو، (ئەوان وشە کاهین بە مانای (زانا)یان بەکارهێناوه، بەلکو جاری وایە بە مانای پیغمبەریشیان بەکارهێناوه)، مەرەکە لێخوێ هەتا گەیانیدە پشت ئەو پەری بیابان، تاکو هاتە لای حوریب (جبل الله) چپای خوا، (دەبی مەبەستی پێی کێوی (طور) بی، ئەو چپایە کە مووسا گفتوگۆی لەسەر کردو، لە خزمەت خوادا)، لەوێ فریشتە پەرورەدگار بە بلیسەیهکی ئاگرەوه لە نیوه راستی دروویک دا^(۲)، بۆی دەرکەوت.

مووسا تەماشای کرد سەرنجی دا ئەو درووه بلیسە لێ بەرز دەبێتەوه بۆ ئەوهی بسووتی، مووسا گوتی: ئیستا با بچم نزیك بێمەوه، لەم کارە مەزنە، ئەو درووه بۆچی بلیسە لێ بەرز دەبێتەوهو ناشسووتی؟ ئنجا کاتیک پەرورەدگاری بینی، کە مووسا نزیك کەوتۆتەوه تاکو بەو شتە ئاشنا بۆ و ئاگادار بێتەوه (ئەو دوو پرچۆنە، بلیسەیهیهو ناشسووتی؟) بانگی کرد لە نیوه راستی درووه کەوه فەرمووی: مووسا، مووساش گوتی: من لێرەم (بەلێ

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۳، ۱۳۴، ظهور الله.

(۲) (عَلِيْقَة) لە فەرەهنگەکانی زماندا دروو (تووتپرک)ە، چونکە دەلێ: بەرێک دەگرێ وەک هی توو، هەرچەندە لە (المعجم الوسيط)دا بە لاولوی لێکداوەتەوه، دەلێ: ئەوهی کە لە درەخت و شت دەنالی، بەلام بە تەئکید ئەو رایە راستە کە دەلێ: دروو (توودرکە)ە، چونکە هەر ئەو بەرەکە وەک توویە، مەگەر مەبەستی لە لێئالان، تێئالقانی درکەکانی بۆ.

منم)، خوا فەرمووی: لێره نزیك مەبەوه، پێلاوه کانت لە دوو پێیه کانت دابنێ، چونکە تۆ لە شوێنێکی، ئەو شوێنە ی که تۆ لێی وهستاوی سەرزەمینکی پاکیه. که ئەمه پێک له گەڵ ئەوهی که له قورئاندا فەرمووێتی، تێک دەکاتەوه، دیاره فەرمایشتی خوا، چ له تهوراتدا فەرمووی بێ، چ له ئینجیل دا فەرموو بێ، چ له قورئاندا فەرموو بێ، فەرمایشتی خوا هەریه که، هەر هەمووی نابێ جیاواز بێ، مەگەر ئەوهی که دەستکاریی بکړی و بگۆردړی.

راکەباندنی مەکتەبی ھاموستانا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە نۆزە کۆمەڵەبەرەکان لەکەلتاس

بۆ ھەموو ئەوان کە ھەوڵ دەکەن

بەس مەکتەبە ھەموو ئەوان کە ھەوڵ دەکەن

www.alibapir.com

www.alibapir.com

عەل بابیر/ AliBapir

عەل بابیر/ AliBapir

کەلتاس

راکەباندنی مەکتەبی ھاموستانا عەلی بابیر

راکەباندنی مەکتەبی ھاموستانا عەلی بابیر

مەسەلەى دووهم:

پەوانەكرانى مووسا لە لایەن خواوە، بە گۆچانیكەووە كه دەبوو بە ماریكى گەورەو، بە دەستی راستیشیەووە كه سپى و درەوشاوە بوو، دواى ئەوێ كه دەیخستە بن بن هەنگلى چەپی خوێ، بۆ لای فیرەوونى لە خوا یاخى:

وێك خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمْوَسَىٰ﴾ (١٧) قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّؤُا عَلَيْهَا وَاهْبُشْ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿١٨﴾ قَالَ أَلْقَهَا يَمْوَسَىٰ ﴿١٩﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ ﴿٢١﴾ وَاضْمُمْ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجْ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ ؕ آيَةً أُخْرَىٰ ﴿٢٢﴾ لَنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْأَكْبَرَىٰ ﴿٢٣﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٤﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شازدە (١٦) بڕگەدا:

(١)- ﴿وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَمْوَسَىٰ﴾ ئەوێ كه بە دەستی راستتەوێه چیه، ئەى مووسا؟ لە پووێ زمانى عەرەبىیەووە ئاواى لى دیتەووە: (أَي: مَا تِلْكَ الَّتِي حَالَ كُونِهَا بِيَمِينِكَ؟) ئەوێ كه لە حالىكدا بە دەستی راستتەوێه چیه؟ هەلبەتە خوا ﷻ دەزانى ئەوێ گۆچانە بە دەستی راستىیەووە، بەلام دەیهوێ مووسا بۆى باس بكات.

(٢)- ﴿قَالَ هِيَ عَصَايَ﴾ گوتى: ئەوێ گۆچانەكەمە، لێرەدا مووسا ﷺ باسى چیهتى ئەو شتە دەكات، كه بە دەستی راستىیەوێه، كه بریتىە لە گۆچانەكەى، پێناسەى دەكات وێك خودى خوێ، بەلام دواى باسى سىفەتەكانىشى دەكات، بۆ ئەوێ ئەگەر خوا ﷻ مەبەستى بووبى، پێناسەى چیهتى شتەكە بكات، بۆ پێناسە بكات و، ئەگەر مەبەستىشى بووبى، باسى كارەكانى بكات، ئەوێش پووون بكاتەووە.

(۳) ﴿أَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا﴾، خۆمی دهدهمه سهر، باسی ههندیك له سوودهكاني دهكات، ياخود ههندیك له وهسفهكاني (أَتَوَكَّلُ أَي: أَعْتَمِدُ وَأَسْتَنْدُ)، دیاره عادهتی شوانان وایه كه گۆچانیان پییه، خۆیانی دهدهنه سهر، له کاتیک دا پشتیان ماندوو دهی، یاخود خۆیان دهدهنه سهری، له کاتی پۆشتنداو خۆیانی پی دهگرنهوه، کاتیک دهچنه خوار له شوینیك، یان وهك هاوکاریك بۆ دوو پییهکانیان.

(۴) ﴿وَأَهْشُ بِهَا عَلَى غَنَمِي﴾، ههروهها گهلای درهختانیسی پی دهوهرینم، بهسهر مهپهکاغدا، (الْهَشُّ: الْخَبْطُ، وَهُوَ ضَرْبُ الشَّجَرَةِ بَعْضًا لِيَتَسَاقَطَ وَرَقُهَا، وَعَدْيٌ بـ «عَلَى» لِيَتَضَمِّنَهُ مَعْنَى: أُسْقِطُ)، (هش) وهك پیشترباسمان کرد: (الْهَشُّ: الْهَزُّ)، (هَزَّ) راوهشاندن، (هَشَّ) یش لی نیزیکه، دهلی: (هَشَّ: خَبَطُ)، بریتیه له لیدانی درهختیک به گۆچانیك تاكو گهلآکانی ههلوهرین، لیرهدا وشه (هَشَّ) به (علی) بهرکاری خواستوه، تاكو مانای (أُسْقِطُ)، (بخه مه خوار) ی بچیته نیو، تاكو گهلای درهختانی پی ههلوهرینم، پی بهردهمهوه بهسهر مهپهکانم دا، ئهوانیش بیخۆن.

(۵) ﴿وَلِي فِيهَا مَثَرَبٌ أُخْرَى﴾، ههروهها چهندان کاری پیویستی دیکهش بهم گۆچانه دهکه، (مَآرِبٌ: جمع مَآرِبٍ أَوْ مَآرَبٍ أَوْ مَآرَبٍ، أَي: الْحَاجَّةُ)، (مَآرِبٌ) کو (مَآرِبٍ)، (مَآرِبٍ)، (مَآرِبٍ) ههر سیکیان به مانای (حاجة) پیداویستی دی، واته: چهندان کاری پیویستیشم بهو گۆچانه هه و، بههوی ئهوهوه ئهنجامیان دهدهم.

زانایان له تهفسیرهکانیان دا زۆر به تهفسیل باسیان کردوه، كه گۆچان چهند سوودی هه، ههندیکیان دهلین: ده (۱۰) سوود، ههندیکیان دهلین: بیست (۲۰) سوود، ههندیکیان دهلین: سهده (۱۰۰) سوود.

كه له راستیدا هیچ بهلگهیهك لهو بارهوه نیه كه خوا ﷻ مهبهستی بووبی، ئیمه به سوودهكاني گۆچاندا بچینه خوار، گنگ ئهوهیه مووسا ﷺ ههم گۆچانهكه ی وهك خودی خۆی بۆ خوا ﷻ پیناسه کردوهو، گوتی: ئهوه گۆچانه، ههم ئهو پیداویستیانهی كه به هوی ئهو گۆچانهوه دهپانهیته دی، سوودهكاني گۆچانیسی باسکردوون.

(۶) - ﴿قَالَ أَلْقَهَا يَمُوسَى﴾، خوا فەرموو: ئەي مووسا! فرییدە، بیاو، کە دەفەرمو: ئەي مووسا! فرییدە، بیاو، ئەو بە تەئکید ھۆکارە بۆ مەبەستیکی دیکە کە دوایی باسی دەکەین، بەلام ئەمە پراھیتان و ئاگادارکردنەوێ مووساش بوو ﷺ لە بارەي گۆچانەکەيەو، کە خوا وەک موعجیزەيەک بۆي دەکاتە حەزیاو ئەژدیاھەکی گەورە، ھەر خودی ئەو گۆچانەي کە ھي خۆيەتي و بە دەست خۆيەوێتي، بۆ ئەوێ زیاتر ئولفەتي پێوہ بگرێ، لێي نەترسێ، پێوہی پابێ.

(۷) - ﴿فَأَلْقَهَا﴾: (قَذَفَهَا، طَرَحَهَا): ھاویشتي و فرییدا.

(۸) - ﴿فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى﴾، یەکسەر دوای ھاویشتي بوو بە ماریک کە دەپرویشتي، دەھات و دەچوو، ئنجا لە سوورەتي (الأعراف) دا دەفەرمو: ﴿فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ﴾ (۱۰۷)، گۆچانەکەي فرییدا، یەکسەر بوو بە ماریکی زۆر ئاشکرا و پروون، (ثُعْبَان) واتە: ماریکی زۆر گەورە، بە کوردی دەلێن: حەزیا یان ئەژدیا.

لە سوورەتي (القصص) دا دەفەرمو: ﴿وَأَن أَلْقَى عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا نُتْزَلًا هِيَ جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ (۳۱)، واتە: گۆچانەکەت فرییدا، کاتیکی کە بینی خۆي رادەوہشانە وەک تیرە مار (جَانٌّ)، ماری گچکەش ھەلچووون و داچووونی خیراترە) یەکسەر مووسا پشتی تی کردو پایکردو ئاوړی نەدایەوہ.

ئنجا ھەر بەھەمان تەعبیر لە سوورەتي (النمل) یشدا ھاتوو: دەفەرمو: ﴿أَلْقَى عَصَاكَ فَلَمَّا رَءَاهَا نُتْزَلًا هِيَ جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ﴾ (۱۰).

لە کوێ ئەم ئایەتانە وەرەگیرێ، ئەو گۆچانەي مووسا فرییدا، داوہ، بۆتە ماریکی زۆر گەورە و، جوولە جولەکەشي زۆر خیرا بوو، وەک تیرە ماریک، وەک ماریکی گچکە، بەلام لە قەبارەيەکی گەورەدا.

(۹) - ﴿قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ﴾، خوا پێي فەرموو: بیگرەو لێي مەترسێ، دیارە دوایی لە پەیمانی کۆنەوہ دەپهینین، گرتنەکەي چۆن بوو، لێرە خواي پەرورەردگار دەفەرمو:

بیگرەو لێی مەترسی، ئنجا ئایا لە لای سەرییەوه گرتووێتی، لە لای کلکییەوه گرتووێتی، چۆنی گرتووە؟.

(۱۰) - ﴿سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى﴾، دەیگێڕینەوه بۆ حالەتی یەكەمی، دەلی: (السيرة: هيئة السير، وأطلقت على العادة الطبيعية، وانتصب سيرتها بنزع الخافض: إلى سيرتها الأولى التي كانت عليها).

(سيرة) واتە: شیوەی ڕۆشتن، هەم لێرەو هەم بە گشتی بە مانای عادیەت و سروشتیش دی، بەلام لێرە ﴿سِيرَتَهَا﴾، کە (منصوب) بوو، دەلی: (بنزع الخافض)، یانی: ئەوەی کە ژێرداری دەکات، لێی دارنراوە، یانی: (سَنُعِيدُهَا إِلَى سِيرَتَهَا الْأُولَى)، لە ئەسڵدا ئاوا بوو: دەیگێڕینەوه بۆ حالەتی پێشێ کە حالەتی گۆچانی ئاساییە.

(۱۱) - ﴿وَأَضْمَمَ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ﴾، دەستیش بەرە ژێر بآلت، دەستت بخە بن هەنگلت، یانی: دەستی راستت بخە بن هەنگلی چەپت.

(۱۲) - ﴿تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ﴾، بە سپییتی دێتە دەری بە بێ نەخۆشیی و، بەبێ ئەوەی حالەتێکی خراپی لێ پەیدا بوو بێ، وەک لە سوورەتی (الشعراء) دا دەفەرموێ: ﴿وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ﴾ (۲۳)، دەستیشی هێنایە دەری، دواي ئەوەی خستبوویە بن بآلی، هێنایە دەری، یەكسەر سپی بوو بۆ بینەران.

لە سوورەتی (النمل) دا لە ئایەتی (۱۲) دا، هەمان شت دەفەرموێ و لە سوورەتی (الأعراف) یش لە ئایەتی (۱۰۸) دا بە هەمان شیوە، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا باسمان کردووە: ئەو سپییەتیە دەستی مووسا عليه السلام هەر ئەوە نەبوو کە سپی بوو بێ، وەک پەڕێک یان کاغەزێک سپی بێ، بەلکو سپییتیەکی نا ئاسایی بوو، درەوشاوەتەوه، وەک بلاجکتۆریک و گلۆپیکی زۆر بە شوق، چونکە دەفەرموێ: ﴿بَيْضَاءَ لِلنَّظِيرِينَ﴾.

(۱۳) - ﴿ءَايَةً أُخْرَى﴾، ئەم دەستە سپییەشت نیشانیەکی دیکەیه.

ئىنجا ئايا بۆچى ئه مانهت پيشان ده دهين؟

(۱۴) - ﴿لِرَبِّكَ مِنْ ءَايَاتِنَا الْكُبْرَى﴾، تاكو له نيشانه گه وره كانى خومانى پيشان بدهين،
واته: تاكو بزاني كه ئيمه خاوه نى نيشانه و به لگه ي زور گه وره ين.

(۱۵) - ﴿أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾، برۆ بۆ لاي فيرعه ون.

(۱۶) - ﴿إِنَّهُ طَغَىٰ﴾، بىگومان ئه وه سه ركيشى كردوه، ياخىي بووه، كه ده فهرموي:
﴿إِنَّهُ طَغَىٰ﴾، بىگومان ئه وه هوكارو هو ي فهرمان پىكردنه كه يه تى، بۆچى بچى بۆ
لاي فيرعه ون؟ به هو ي ئه وه ي كه ياخىي بووه، تاكو له و ياخىي بوونه ي بىگپريته وه، بۆ
پىگه ياندنى په يامى خوا ﷺ.

ئىنجا ده رباره ي گۆچانه كه ي مووسا عليه السلام، كه چۆن بووه به ماريكى گه وره؟
ههروه ها ده ستى چۆن دواي ئه وه ي خستويه ته بن بال و بن قولى و ده ريه ئناوه،
سپى و دره وشاوه بووه؟ له و باره وه له په يمانى كونه وه ئه م ده قه دىنين، ده لى:

(فَقَالَ مُوسَى: «مَاذَا إِذَا لَمْ يُصَدِّقُونِي وَلَمْ يَصْغُوا إِلَيَّ، وَقَالُوا: إِنَّ الرَّبَّ لَمْ يَظْهَرْ
لَكَ؟» فَسَأَلَهُ الرَّبُّ: «مَا تِلْكَ الَّتِي يَبْدُكَ؟» فَأَجَابَ: «عَصًا»، فَقَالَ: «أَلْقِهَا عَلَى الْأَرْضِ».
فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ، فَهَرَبَ مِنْهَا مُوسَى، فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: «مَدَّ يَدَكَ وَاقْبُضْ
عَلَيْهَا مِنْ ذَيْلِهَا». فَمَدَّ مُوسَى يَدَهُ وَقَبَضَ عَلَيْهَا، فَأَرْتَدَّتْ عَصَا فِي يَدِهِ ... ثُمَّ قَالَ
الرَّبُّ أَيْضًا: «أَدْخِلْ يَدَكَ فِي عُبِّكَ». فَأَدْخَلَ يَدَهُ فِي عُبِّهِ، وَعِنْدَمَا أَخْرَجَهَا إِذَا بِهَا بَرَصَاءٌ
كَالْثُلُجِ»^(۱).

واته: مووسا عليه السلام گوتى: ئه دى ئه گه ر قسه ي ميان به راست نه زانى و،
گوئيان بۆ نه گرتم و، گوئيان: په روه ردگار بۆ تۆ ده رنه كه وتوه (واته: تۆي نه كردۆته
پىغه مبه ر)، چى بكه م؟ په روه ردگار لى پرى: ئه وه ي كه به ده ستى راسته وه يه

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ٤، ص ١٣٦،
المعجزات البرهانية.

چیه؟ وهلامی دایهوه: گوچانه، فهرمووی: فرییده سەر زهوی، فرییدا یه کسەر بوو به مار، مووسا هه لات (لای ترساو هه لات)، پهروهردگار به مووسای فهرموو: دهستت درێژ بکهو له لای کلکیهوه بیگره (واته: لهو حالتهدا که ماره کلکی بگره)، مووسا دهستی درێژ کردو گرتی، (واته: له لای کلکیهوه، یه کسەر بوو به گوچان)، دوای چهند قسه یه ک دهلی: پهروهردگار دیسان فهرمووی: دهستت بخه بن قوڵتهوه (به ته ئکید مه بهستی پیتی بن ههنگلی بووه، یانی: دهستی راست بخه ره ژیر ههنگلتهوه)، ئه ویش دهستی خسته ژیر قوڵی، کاتییک دهريهینا، ته ماشای کرد به لهک بوو بوو، وهک به فر.

هه لبه ته لی ره ئه مه یه کیکه له م شتانه ی گوپردراون، چونکه خوا له قورئاندا ده فهرمووی: ﴿بِضَاءٍ مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾، مووسا ئه گهر دهستی خستبایه بن قوڵی و، ژیر بالی و به لهک بووبایه، ده یانگوت: ئه و دهستت نه خوڤ بووه، هه رچه نده دهلی: (کالئلج) به لام (برصاء)، یانی: به لهک، به لام خوا ده فهرمووی: ﴿تَخْرُجُ بِيضًا مِّنْ غَيْرِ سُوءٍ﴾، دهستت سپی و دره وشاوه ده بی، بی ئه وه ی نه خوڤی بی، چونکه ئه گهر نه خوڤی بی، نو قسانیه، به لکو دهستی وا سپی بووه، سپیه کی دره وشاوه که شوقی داوه، ئه گهرنا هه ر سپیتی ئاسایی، ئه و کاته جیاواز نابی له پهنگی دهستی و دیسان ئه وهش نابیته به لگه.

له ئۆره کۆمهڵانییهکان لهکاتانی

بۆ ئه وێستنه وێستنه وێستنه

بۆ ئه وێستنه وێستنه وێستنه

Alibapir

archive.org/details/alibapir

Alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

Google Play

App Store

Alibapir

Google Play

App Store

مه سه له ی سینه م:

چوار داواکاری مووسا له خوا ﷺ که سینگ فراوانیی و، کار ئاسانی و، زمان پاراویی و، په وانی و، هاروونی برای به پشتیوان دانرانیه تی و، وه لامدانه وهی خوای به خشه ر بو داواکارییه کانی مووسا:

خو ده فره رموی: ﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ۖ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ۖ (۲۹) وَأَحْلِلْ عُقْدَةَ مِنِّ لِسَانِي ۖ يَفْقَهُوا قَوْلِي ۖ (۲۸) وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي ۖ (۲۹) هَٰزُونَ أَجْنَىٰ (۳۰) أَشْدُدْ يَدَهُ أَزْرَىٰ (۳۱) وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي ۖ (۳۲) كَىٰ نُسِطَكَ كَثِيرًا ۖ (۳۳) وَنَذْرَكَ كَثِيرًا ۖ (۳۴) إِنَّكَ كُنتَ بِنَا بَصِيرًا ۖ (۳۵) قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يٰمُوسَىٰ ۚ ﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

دواى ئەوهی خوا ﷺ مووسا ﷺ ده کاته پیغه مبهری خوئی و، فره مانیشی پیده کات بچی بو لای فیرعه ون که یاخی بووه، بو ئەوهی په یامی خوای پی بگه یه نئ و، بو ئەوهی به نوو ئیسرا ئیل گه لی سته م دیده و چه وساوه له ژیر دهستی ده ری نئ و، ده ربازیان بکات، ته ماشا بکه ن، پیغه مبه رانی خوا هه موویان چه نده داناو لیزان و کارامه و دوور بین بوون! مووسا ﷺ هه رچه نده خوا ده ی کاته پیغه مبه رو، ئەو دوو به لگه یه شی ده داتئ و، ئاماژه شی بو ده کات که خوا به لگه ی دیکه ی گه وره شی له لان، که له کات و شوینی خویدا ئەو به لگانه شی بخاته به رده ست و بو ی پره خسینئ، به لام له گه ل ئەوه شدا مووسا ﷺ هه ر یه کسه ر مل لئ نانئ، بوچی؟ چونکه ده زانئ ئەو کاره کاریکی گه وره یه و، ئەرکه که ئەرکیکی قورسه و نوینه رایه تی خوا ده کات، که واته: تا کو دوور بین ی بکات و هه تا لای دوور بین ی (احتیاط) و ورده کاری بگرئ، که مه، که سیک بیه وئ کاریک بکات و به جدیدی مشووری لئ بخوا، دیاره هوکاره کانی و ئامرازه کانی بو ساز ده کات، بو یه مووسا ﷺ چوار داواکاری سه ره کیی له خوای په روه ردگار ده کات:

(۱) - ﴿ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴾، گوئی: پەرورەدگارم! سینەمم بۆ فراوان بکە، دڵم بۆ گوشاد بکە، لە زمانی عەرەبیدا دەلێ: (آلة الرئاسة سعة الصدر)، ئامرازی سەرۆکایەتی سینگ فراوانییە، ئەگەر ئینسان سینگى فراوان نەبێ و دلى گەورە نەبێ و بار قوول نەبێ، وەک کوردەواری دەلێن: فلانکەس دلى وەک کونە میروو وایە، وەک شارە میروو وایە، بە دلۆپە ئاوێک وێران دەبێ، ئینسان ئەگەر دلى گچکە بێ، دوو خەمی هاتنە پیش، دلى پر دەبێ و بى حەوسە لە دەبى و، بە چۆک دادى، یاخود لەو ئەركەى خوى را دەکات، بەلام ئەگەر بار قوول بێ، وەک کوردەواری دەلێن: فلانکەس دلى وەک بەحرى وایە، شلوى نابى، ئینسان دەبى بار قوول و دلى فراوان بى، بۆیە مووسا عليه السلام پیش هەموو شتێ لە پەرورەدگاری دەپاڕێتەو: خوايە! سینەم بۆ فراوان بکە.

وشەى (شَرَحَ) لە ئەصدا بریتىە لە برینی شتیک، (شَرَحَ لَحْمًا)، یانی: گوشتى برى، بەلام لێرەدا (اشْرَحْ لِي صَدْرِي) واتە: سینەم فراوان بکە، لێکی بکێشەو کە مەبەستیشى لە سینە واتە: دلى، مەبەستیشى لە دلى واتە: با لە پرووی مەعنەوێیەو بار قوول و سینگ فراوان بم، شتى زۆر تەحەممول بکەم.

(۲) - ﴿ وَبَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴾، کاریشم بۆ ئاسان بکە، (الْأَمْرُ: الشَّانُ وَالْحَالُ، والتيسيرُ: جعل الشيء يسيراً)، (أمر) یانی: کار، (تيسير) یش ئاسانکردنە، کارم بۆ ئاسان بکە، واتە: ئەو کارەى کە پێت سپاردووم، بۆم ئاسان بکە، بە دەستەمەو بى.

(۳) - ﴿ وَأَحْلِلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴾، گریهک کە لە زامەدا هەیه، بیکەو، (العُقْدَةُ: موضع ربط بعض الخيط أو الحبل ببعض آخر منه وهي بَزْنَة (فُعْلَة) بمعنى: مَفْعُول كَالْقِصَّةِ وَالْغُرْفَةِ)، (عُقْدَة) ئەو شوێنەیه کە هەندێک لە پەتیک یان هەندێک لە داویک بە هەندیکەو دەبەستری، بە کوردی گری پێ دەلێن، کە لەسەر کیشی (فُعْلَة)یه، بەلام بە مانای (مَفْعُول)، گری دراو، وەک (قصة) کە بە مانای (مقصود)ه، بە مانای گیردراو، (غُرْفَة) واتە: لۆجیک بە مانای (مغروفة)، هەلینجراو، لۆجیک ئاو.

(۴) - ﴿ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴾، بۆ ئەوێ لە قسەم تێگەن، ﴿ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴾، واتە: گریهک لە زانم بکەو بە زمان پەوان بى و لە قسەم تێگەن، دواى باس دەکەین کە مووسا عليه السلام

تهوهی چۆن داوا کردوه، توژهرانی قورئان لهو بارهوه زۆر قسهیان کردوه، که تهو گریهه ی زمانی چی بووهو چۆن بووه؟.

(۵) ﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾ ههروهه پالپشتیک له نیزیکانی خۆمم بۆم بره خستینه، ده لئ: (الوزيرُ فَعِيلٌ بمعنى فاعل، من وازر مثل: حكيم من أحكم، وهو مشتق من الأزر وهو المعونة والأزر: الظهر)، ﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾، ده لئ: (وزير)، (فَعِيلٌ) ه، به لام به مانای (فاعِلٌ) ه، ئنجا تهویش له (وازرَ) هوه هاتوه، وهک (حَكِيم) له (أَحْكَم) هوه هاتوه، که (وازرَ) ش له (أَزَرَ) هوه هاتوه، (أَزَرَ) بریتیه له هاوکاری، (أَزَرَ) بریتیه له پشت، کهواته: (وزير) بریتیه له پشتیوان و، هاوکارو پالپشت و، یارمهتیده، ئنجا دواپی دیاری دهکات تهو وهزیره و تهو پالپشته کئ بئ.

(۶) ﴿هَؤُلَاءِ هِيَ أَهْلِي﴾ با هاروونی برام بئ.

(۷) ﴿أَشَدُّ بِهِ أَزْرِي﴾ پشتمی پئ قاییم بکه، (الشَّدُّ: الإِمْسَاكُ بِقُوَّةٍ)، (شَدُّ) بریتیه لهوهی شتیک بههیز بگری، یانی: پشتمی پئ بگره و پشتمی پئ به قوهت بکه، که لیره دا یانی: هاوکاریمی بئ بکه، چونکه (الأَزْرُ: الظَّهْرُ وَسَمِّيَ الإِزَارُ إِزَارًا، لَأَنَّهُ يُشَدُّ بِهِ الظَّهْرُ، (إِزَار) بۆیه وای پئ گوتراوه، چونکه پشتمی پئ بههیز دهکری، (إِزَار) واته: شهروال که پشتمی پئ ده به سترئ له داپوشینی جهسته دا، ههروهه (إِزَار) به مانای پشتینیش هاتوه، له بهر تهوهی پشتمی پئ بههیز دهکری.

(۸) ﴿وَأَشْرِكُهُ فِي أَمْرِي﴾ له کاره که مدا به شداری پئ بکه، کاره که ی بریتیه له چی؟ بریتیه له پیغه مبه رایه تی و گه یاندنی په یامی خوا به فیرعه ون و گه لی فیرعه ون و، پاشان ده رباز کردنی به نوو ئیسرا ئیل و مشوور لی خواردنیان، لهو کاره دا هاوبه ش و به شداری بکه.

(ما شاء الله)! مووسا عليه السلام، چهند سه خیی و، به سه ماحهت و، بئ جیاوازی و، دَل گه وهو، سیفهت بهرز بووه، هی وایه پیی خوشه که کاریک دهکات، ته گهر بۆشی نه کرى، کهس تیدا به شدار نه بئ، به لام مووسا عليه السلام داوا له پهروه ردگاری دهکات: که هاروونی براشی بکات به پالپشتی و له کاره که شیدا به شداری پینکات.

(۹) - ﴿كِي نُسَبِّحُكَ كَثِيرًا﴾، تاكو زۆر تۆ به پاك بگرين، ﴿وَنَذْكُرُكَ كَثِيرًا﴾، زۆريشت ياد بكهين، ئەمە هوکار هيئانهوه (تعليل) يە بۆ داوا کردنهکانی، واتە: بۆيە ئەو داوايانەت لێدەکەم، تاكو بتوانين زۆرت بە پاك بگرين و زۆريشت ياد بكهين، ئنجا زۆر بە پاکگرتنی خوا ﷻ هەر ئەوه نيه، که ئينسان له زاتی خویدا، مێشک و دلی خوێ لهو شتانه بژار بکات و پاک بکاتهوه، که له گەڵ پایهو مه قامی به رزی خوادا ناکۆکن و نه گونجاون، وهک هاوبهش بۆ خوا دانان، پریابازی، گومانی خراپ به خوا بردن و، هه موو ئەو بیرو بۆچوونانهی که شایستهی مه قامی به رزی خوا نین، به لکو و پرای ئەوه به پاکگرتنی خوا ئەوهش ده گرێتتهوه: تۆ یارمه تییمان بده که عه قل و دلی خه لک پاک بکهینهوه، لهو شتانهی که له گەڵ پایهو مه قامی به رزی تۆدا ناگونجین، واتە: یارمه تییمان بده که جۆمالی عه قل و دلی خه لک بکهين، عه قل و دلی خه لک بژار بکهين لهو شتانهی که له گەڵ پایهو مه قامی به رزی تۆدا ناگونجین، به تایبەت هاوبهش بۆ خوا دانان و په رستنی غه یری خوا.

(۱۰) - ﴿وَنَذْكُرُكَ كَثِيرًا﴾، زۆريش يادت بكهين، زۆر يادی خوا کردن يانی: زۆر له خوا ئاگا بوون و، عه قل و دلی ئاوه دان بوونهوه به يادی خوا، هه م له زاتی خۆمانداو، هه م وابکهين که خه لکیش زۆر يادی تۆ بکات.

(۱۱) - ﴿إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا﴾، به دلییای تۆ بينه ری ئیمه ی، ئەمەش دیسان هوکار دۆزینهوه (تعليل) ه، بۆ داوا کردنه که ی، واتە: بۆيە ئەو داوايەت لێدەکەم، چونکه تۆ بۆ خۆت ئاگاداری ئیمه ی، بينه ری ئیمه ی، ده زانی که ئەگەر تۆ ئەو کارانه م بۆ نه که ی و، ئەو داواکاریانه م بۆ جییه جی نه که ی، من لهو ئەرکه دا که پیت سپاردووم، سه رکه وتوو نابم و، دوا یی عه یدارو پروو زه ردی لای تۆ ده بم.

کهواته: وشه ی (تسبیح) مه به ست پێی حاله تی بژارد کردن (تخلیه) و، (ذکر) یش مه به ست پێی حاله تی پازاندنه وه (تحلیه) یه، پازاندنه وه ی عه قل و دلی خه لک به ئیمان و به خوا به یه کگرتن و یادکردنی خوا.

(۱۲)- له كۆتاييدا: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَى﴾، (خو) فەرمووی: ئەى مووسا ﷺ! داواکارییه کەت پێدرا، (السُّؤْلُ: المَسْئُولُ، كَالْخُبْزِ، بِمَعْنَى: الْمَخْبُوزِ، وَالْأَكْلُ، بِمَعْنَى: الْمَأْكُولِ) (سُّؤْل) چاۋگە بە لām لیڤەدا بە مانای (مَسْئُول) داواکرا، وە ک (خُبْز) یانی: (مَخْبُوز) واتە: کراو بە نان، یاخود (أَكْل) واتە: خواردن، بە لām یانی: شتێک کە دەخوری (مَأْكُول).
کەواتە: وشەى (سُّؤْل) هەر چوار داواکارییه کەى مووسا ﷺ دەگرێتەو،
ئەوێ کە داوات کرد، ئەوێ پیت دراو لەلایەن خواوە پریار درا.

پاڤە پانڤانی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

بە ئۆرە کۆمەڵە پەڕەکان لەم ڤاڤە

پاڤە پانڤانی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

www.alibapir.com

پاڤە پانڤانی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەڤانی

پاڤە پانڤانی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

کورته باسیک:

چوار سهرنجي گرنگ له سهر ئهم دوازده (۱۲) ناپه ته

یه که م: چوار دواکارییه که ی موسا علیه السلام هه موویان پیدایستی گه وره و گرنگ و،
 ییکه وهش یه یوهستن:

۱- پیشی داوا ده کات: ﴿قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي﴾، گوئی: خوايه! سينه م فراوان بکه، باسما ن کرد، واته: دلم گه وره بکه، بار قوولم بکه و به ته حه موم بکه.

۲- دوايي دهلي: ﴿وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي﴾، کارم ئاسان بکه.

۳- ده لئی: گریی زمانم بکه وه، ﴿وَأَحْلَلْ عَقْدَةً مِّن لِّسَانِي﴾، ئنجا هوکاري زمان کرانه وه که شی و لابردنی تهو گرییه ش له زمانیدا، حیکمه ته که ی ده خاته پروو، ده لئی: ﴿يَقْفَهُوا قَوْلِي﴾، بو ته وه ی له قسه م تییگه ن.

۴- ﴿وَأَجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِّنْ أَهْلِي﴾. واته: پشتیوانیکم له نیزیکانی خوم بو پرخسینه، دوایش دیاری ده کاو ده لی: ﴿هٰزُونَ اَخِي﴾ ﴿۳۰﴾ اشدد به= اُزری ﴿۳۱﴾ وَاَشْرِكْهُ فِيْ اَمْرِی ﴿۳۲﴾ هاروونی برام، پشتمی پی قاییم بکهو، له کاره که مدا به شداری پی بکه.

هه‌لبه‌ته هه‌ر کاتی‌ک م‌رو‌ف سین‌ه‌ی فراوان بوو، بار قوول بوو، د‌لی گه‌وره‌و به‌ ته‌حه‌ممول بوو، کاره‌که‌ی ئاسان ده‌بی، که‌ کاری ئاسان بوو، زمانیشی کراوه‌تر ده‌بی و، ده‌رپ‌ینه‌کانی باشت‌ر بو‌ د‌ین و، بی‌گومان ته‌گه‌ر د‌ل فراوان بوو و کاره‌که‌شی له‌به‌ر ر‌و‌یشت، گفت و لوتفیشی خو‌ش بوو، زمانیشی کراوه بوو ته‌عبیره‌کانی باش بوون، خه‌ل‌ک‌یش باشت‌ر بو‌ی ده‌بیته‌هاوکارو ده‌ست‌بارگرو پشتیوان، ته‌گه‌رنا بابایه‌کی ته‌نگه‌ پ‌ری‌سکه‌ی توو‌ره‌و تو‌سنی و مو‌ن و مرچی، ئنجا کار لی ئالق‌اوی، زمان زبری روو ترش، خه‌ل‌ک له‌ راستییدا لی ک‌ونا‌بیته‌وه‌و،

خەلک ئاماده نابێ ھاوکاری بێ و پالپشتی بێ، خوا خویانه چرو چاوی نه بینن،
خوا خویانه که لێی دوور بن و لێی نزیك نه بنهوه.

ئەم چوارانه هەر چواریان پێکەوه په یوه ستن و، موسا عليه السلام زۆر هه کیمانه و کارزانانه،
داواکارییه کانی خۆی ئاراسته ی خوای کاربه جی کردوون، پیشی داوای سینه گوشاد
بوون و دڵ فراوانیی ده کات، ئنجا داوای کار بو ئاسان کران ده کات، دوایی داوایی زمان
کرانه وه و زمان پاراو بوون ده کات، ئنجا دوایی داوای خاوهن پشتیوان بوون ده کات.

زانایان له باره ی ئەو گرێه ی که موسا عليه السلام داوا ده کات له خوا که له
زمانییدا بیکاته وه، زۆر قسه یان کردوه، به سه رهاتیان زۆر هیئاون، که ئیمه خوا
پشتیوان بێ، له کاتی تهفسیرکردنی سوورەتی (القصص) دا زیاتر تیشکی ده خهینه
سه ره ئه وه، که کورته که ی ئه وه یه:

گوایه کاتی خۆی موسا عليه السلام پری داوه ته پریشی فیرعه ون، فیرعه ونیش
تووړه بووه و گوتوو یه تی: سه ری بېرن، ئه وه ئەو که سه یه که کۆتایی مۆلک و
سه لته نه تی من له سه ره دهستی وی دی، خیزانه که شی ده لێ: نه خیر ئه وه منداله و
نافامی و نازانی، به به لگه ی ئه وه ی که هه ندیک گه وه ره ی بو دێن له سه ره
سینی و هه ندیک پشکو ئاگریش، ئه گه ره ده ستیدا گه وه ره کان، دیاره ده زانی و
ئه گه ره دهستی دایه پشکو یه کان، دیاره نازانی، موسا ده ست ده داته پشکو یه ک
ئاگرو ده یخاته نیو زاری، له وه وه زمانی ئەو له نگیه، یاخود ئەو گرێه ی تیدا
په ی داده بێ، ئه وه به هه ره حال له کتیه کانداهاتوه، مه رجیش نه وابێ، گرنه
ئه وه یه که موسا عليه السلام زمانی قورس بووه، وه ک دوایی له په یمانی کۆندا باسی
ده که ین، زمانی قورس بووه و زمانی باش گوێ نه کردوه، باش هه لته سوورپراوه
و زمان پاراو نه بووه، بۆیه داوای کردوه له خوای په روه ردگار زمان پاراوی
بکات، هه رچه نه ده دوایی هه ره به ئه وه نه ده ش وازی نه هیئانه، به لکو داوای کردوه
که هاروونی برای که پیاویکی زۆر زمان پاراو و قسه زان و به کارو زار بووه،
گوتوو یه تی: ئه ویش بکه به پالپشت، وه ک له شوینه کانی دیکه دا باس کراوه.

دووهم: ئامانج لە کاری بانگه‌واز بریتیه له خواپهرستی:

بۆیه‌ش مووسا عليه السلام دواي ئه‌وه‌ی ئه‌و داواکارییه‌ نه‌ ئاراسته‌ی خواي په‌روه‌ردگار ده‌کات، دوايی ده‌فهرموي: ﴿كَيْ نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ۖ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا﴾ (٣٤)، بۆ ئه‌وه‌ی زۆرت به‌ پاک بگري‌ن و، زۆرت ياد بکه‌ين، که باس‌مکرد يانی: زۆر به‌ پاک گرتنه‌که، هه‌م له‌ خودی خۆماندا، هه‌م هه‌موو ئه‌و خه‌لکه‌ش که له‌سه‌ر ده‌ستی تيمه‌ خوا هيدايه‌تی ده‌دا، به‌ پاکت بگري‌ن، واته‌: تۆ دوور بخه‌ينه‌وه له‌ هه‌ر شتي‌ک که شايسته‌ی تۆ ني‌ه، عه‌قل و دلی خۆمان بژار بکه‌ين، له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که شايسته‌ی تۆ ني‌ن، که ئه‌مه‌ حاله‌تی بژارکردن (تخليه) ه، ئنجا ﴿وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا﴾، زۆريش يادی تۆ بکه‌ين، دياره‌ که‌سي‌ک که زۆر يادی خوا ده‌کات، ده‌بی ئيمانی به‌ خوا هه‌بی و، ئه‌هلی ته‌قوا بی، واته‌: ئه‌مه‌ش حاله‌تی خۆ پازاندنه‌وه (تحليه) يه، وه‌ک ئه‌هلی ته‌سه‌ووف و عيرفان ده‌ي‌ن.

که‌واته‌: ئامانج و حیکمه‌ت له‌ کاری بانگه‌واز، ئه‌وه‌يه‌ که ئينسان خۆی و خه‌لک وای بکات، شتي‌ک له‌ عه‌قل و دليان دا نه‌بی، که شايسته‌ی خوا نه‌بی، عه‌قل و دلی خۆيان پرازيننه‌وه به‌ هه‌موو ئه‌و سيفه‌تانه‌ی که شايسته‌ی خوان، وه‌ک ئه‌و په‌ری به‌ پاکگرتنی خوا، ئه‌وپه‌ری به‌ مه‌زنگرتن و به‌ گه‌وره‌ گرتنی خوا، خۆشويستنی خوا، لی ترسانی خوا، سام و هه‌يبه‌ت به‌رانبه‌ر به‌ خوا، ملکه‌چیی بۆ خوا، پشت به‌ستن به‌ خواو.... هتد.

سێهه‌م: دوو فه‌رمووده له‌ باره‌ی پشتيوانیی بۆ بابای حوکمران و کاربه‌ده‌ست:

(١) - {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ وَلِيَ مِنْكُمْ عَمَلًا فَأَرَادَ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا جَعَلَ لَهُ وَزِيرًا صَالِحًا، إِنْ نَسِيَ ذِكْرَهُ، وَإِنْ ذَكَرَ أَعَانَهُ»}، (أَخْرَجَهُ النَّسَائِيُّ بِرَقْم: ٨٧٥٢، وَابْنُ أَبِي حَتْمٍ بِرَقْم: ٢٠١٠٦، قَالَ الشَّيْخُ الْأَلْبَانِيُّ: صَحِيح).

واته‌: دايکمان عائشه (خوا لای پازي بی) ده‌لی: پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموويه‌تی: هه‌ر کامي‌ک له‌ ئیوه‌ کاري‌کی به‌ ئه‌ستووه‌ گرت و، خوا چاکه‌ی بۆی وي‌ست،

هاوکاریکی باشی بو دهره خستی، ته گهر شتیکیشی فهراموش کرد، بیر دینته وهو، ته گهر شتیکیشی له بیر بوو، هاوکاری ده بی، پشتگیری ده بی بو ته نجامدانی.

(۲) - ههروه ها هه ره لهو باره وه ته م فهرموده یه ش هاتوه: {مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ، وَلَا اسْتَخْلَفَ مِنْ خَلِيفَةٍ إِلَّا كَانَتْ لَهُ بِطَانَتَانِ: بَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالْمَعْرُوفِ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ، وَبَطَانَةٌ تَأْمُرُهُ بِالشَّرِّ وَتَحْضُهُ عَلَيْهِ، وَالْمَعْصُومُ مَنْ عَصَمَ اللَّهُ} (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ بِرَقْم: ۱۱۳۶۰، والبخاري برقم: ۶۷۷۳، والنسائي برقم: ۴۲۰۲، وابن حبان برقم: ۶۱۹۲، عن أبي سعيد وأبي هريرة رضي الله عنهما).

واته: خوا هیچ پیغه مبه ریکی ره وانه نه کردوهو هیچ جینشینیکی دانه ناوه، مه گهر دوو جو ره خه لکی تاییه تی بووه {بطانة} ده لی: تهو خه لکه ن که خه لکی تاییه تن، ته وانه ی که ئینسان راوژیان پی ده کات و رازو نیازیان له گه ل ده کات، که سانیکی نیزیک که فهرمانی پیده که ن به شتی په سندو هانی ده دهن بو ی و، که سانیکی دیکه ی تاییه ت، فهرمانی پی ده که ن به خراپه و هانی ده دهن له سه ر خراپه و، پاریزراو تهو که سه یه خوا بیپاریزی، (بیپاریزی له ده وره ری خراپ و له نیزیکانی خراپ، که هانی ده دهن بو خراپه و هاوکاری ده که ن له سه ر خراپه، نه ک بو چاکه).

چواره م: چه ند قسه یه ک له ته ورا ته وه له باره ی تهو چوار داواکاریانه ی که مووسا عليه السلام له خوی په روه ردگاری کردوون، که له (په یمانی کون)^(۱) دا، له ژیر ناوونیشانی: (تَهْرُبُ مُوسَى) واته: خو دزینه وه ی مووسا، که ته عبیره که یان جوان نیه، به لام له ویدا وا هاتوه، ده لی:

(فَقَالَ مُوسَى لِلرَّبِّ: «اصْغَ يَا رَبُّ، أَنَا لَمْ أَكُنْ فِي يَوْمٍ مِنَ الْأَيَّامِ فَصِيحًا، لَا فِي الْأَمْسِ، وَلَا مُنْذُ أَنْ خَاطَبْتُ عَبْدَكَ. إِنَّمَا أَنَا بَطِيءُ النَّطْقِ عَيْيُ اللِّسَانِ» فَقَالَ الرَّبُّ لَهُ: «مَنْ هُوَ بَارِيءٌ فَمِ الْإِنْسَانِ؟ أَوْ مَنْ يَجْعَلُهُ أَخْرَسَ أَوْ أَصَمَّ أَوْ بَصِيرًا أَوْ كَفِيفًا؟

(۱) (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۴، ص ۱۳۸)

أَلَسْتُ أَنَا الرَّبُّ؟ فَالآنْ انْطَلِقْ فَأَلْقِنْ فَمَكَ النُّطْقُ، وَأَعْلَمَكَ مَاذَا تَقُولُ» لَكِنَّ مُوسَى أَجَابَ: «يَا سَيِّدُ، أَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ أَنْ تُرْسَلَ مِنْ تَشَاءُ غَيْرِي»، فَاحْتَدَمَ غَضَبُ الرَّبِّ عَلَى مُوسَى وَقَالَ: «أَلَيْسَ هَرُونَ اللَّاَوِيُّ أَخَاكَ؟ أَنَا أَعْلَمُ أَنَّهُ يُحْسِنُ الْكَلَامَ، وَهَذَا هُوَ أَيْضاً قَادِمٌ لِلِقَائِكَ ... فَيَخَاطِبُ هُوَ الشَّعْبَ عَنْكَ وَيَكُونُ لَكَ مِثَابَةً فَمِ، وَأَنْتَ تَكُونُ لَهُ مِثَابَةً إِلَهٍ . وَخُذْ بِيَدِكَ هَذِهِ الْعَصَا لَتَضَنَعَ بِهَا الْمُعْجَزَاتِ).

واتە: مووسا بە پەرورەدگاری گوت: پەرورەدگار! گوێ بگرە، من پوژیک لە پوژان زمان پاراو نەبووم، (واتە: قسە پەوان نەبووم)، نە کاتی خووی و نە دوینێ و، نە لەو کاتەش دا کە تۆ بەندە ی خۆت دواندو، بەلکو من بە سستی قسەم بو دەکرێ و، زمانم باش گۆ ناکات، پەرورەدگار پێی فەرموو: کێ زاری مروۆفی دروست کردو، یان کێ مروۆف لال دەکات، یان کەر دەکات، بینەر دەکات، یاخود کوێر دەکات، ئایا منی پەرورەدگار نیم؟! دەجا ئیستا پرۆ من زارت فیڕی قسەکردن دەکەم و، فیڕت دەکەم کە چیی بلێی، بەلام مووسا وەلامی دایەو: ئە ی گەورەم! لێت دەپارێمەو کە یەکیکی دیکە جگە لە من بنێری، توو پەیی پەرورەدگار لەسەر مووسا توند بوو، پێی گوت: هاروونی لاوی برات، من دەزانم کە ئەو چاک قسە دەزانێ و، ئەو ئەویش دێ بو دیداری تۆ دوایی دەلێ: هاروون لە جیاتی تۆ با (خەلک) گەلەکە بدوینێ و، ئەو بو تۆ لە جێی زار دەبێ و، تۆش بو وی لە شوینی پەرستراو دەبی، ئیستا ئەم گۆچانەش بە دەستەو بەگرە، تاکو شتی دەستەوسانکەری پێ ئەنجام بدە ی.

هەلبەتە ئەمە قسە ی پەیمانی کۆنە، کە تارا ددە یە ک لە گەل قورئاندا تیکدە کاتەو، چونکە وەک دوایی باس دەکەین، مووسا بە تایبەت لە سوو پەتی (القصص) دا لەوێ دەلێ: خوا یە هاروونی برام ﴿هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي﴾ واتە: ئەو زمانی لە من پاراوترە و لە گەلمدا بینێرە پالێشتم بێ و با من بەراست بگێرێ.

به لام به و شیوهیهی که موسا عليه السلام رای کرد بی له بهر بهرپرسیاریتی، و
 نیه، له قورئاندا شتی و نه هاتوه، ههروه ها ئه وه که لیره دا ده ئی: که تو بو
 هاروون له شوینی په رستراو ده بی، ئه وه ش دیاره زیده پڕۆیه کی گه وره یه، دیاره
 موسا عليه السلام برای هاروون بووه، به ئی، هاروون له بهر دهستی موسادا بووه،
 به قسه ی کردوه، به لام وهک برایه تی و، وهک که سیک که کاریک به که سیک
 ده سپیری، نهک وهک په رستراویتی.

ههروه ها ئه وه ش راست نییه که موسا گویتی: [لیت ده پاریمه وه که
 یه کیکی دیکه جگه له من بنیری]!

The banner is divided into three main sections. The top section features a central portrait of a man with a beard and a turban, with text in Persian above it. The middle section contains three main links: a Facebook link on the left, a YouTube link in the center, and another Facebook link on the right. The bottom section contains three QR codes, each with a label: 'AliBapir' on the left, 'AliBapir' in the center, and 'AliBapir' on the right. The background is a light blue gradient with a subtle pattern.

Top Left: [رێگه یانێ ئێمه، مەکتەبی مەسۆسە عەلی، بایر](#)

Top Center: [AliBapir/](#)

Top Right: [AliBapir/](#)

Middle Left: archive.org/details/@alibapir

Middle Center: [AliBapir/](#)

Middle Right: [AliBapir/](#)

Bottom Left: [AliBapir](#)

Bottom Center: [AliBapir](#)

Bottom Right: [AliBapir](#)

مەسەلەى چوارەم:

بىرخستنه وهى خواى به خشر بۆ مووسا عليه السلام كه له رابردووشدا، ژمارهيه ك چاكه و نيعمه تى گه وره و بهرچاوى پى به خشيون و، به چەندان جوړ تاقىكردۆته وه و، به تايهت په روه ردهى كردوه كه ئه و ئهركه گه وره و گرنگهى پى بسپيرى:

وهك خوا دهفه رموى: ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ۖ (۳۷) إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ (۳۸) أَنْ أَقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِّي وَعَدُوٌّ لَهُ ۚ وَأَلْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِّنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ۚ (۳۹) إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ ۚ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمِّكَ كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۚ وَقَلَّتَ نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ وَفَتَنَّاكَ فُتُونًا ۚ فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمْوَسَىٰ ۚ (۴۰) وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ۚ (۴۱)﴾

شيكردنه وهى ئه م ئايه تانه، له ههژده (۱۸) برگه دا:

دواى ئه وهى مووسا عليه السلام چوار داواكارى به كانى ده خاته رپو بۆ خوا عليه السلام، خواش به لىنى پىده دا دهفه رموى: ﴿قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمْوَسَىٰ﴾، داواكارى به كهت جى به جى بوو، دواى چەند شتىكى ده خاته وه بىر تاكو مووسا عليه السلام دلخوش و شادمان بى، كه خوا عليه السلام هه ر ئىستا مشوورى لى ناخوات و، هه ر ئىستا كارى بۆ ئاسان ناكات و پشتيوانى لى ناكات، به لكو له رابردووشدا هه ر وابوو، ئىستا كه خوى داوا ده كات و خوا داواكارى به كانى بۆ جى به جى ده كات، به لام كاتى خوى مووسا هيج داواكارى به له خوا نه كردوه، كه چى خوا عليه السلام خه مى لى خواردوه و مشوورى لى خواردوه و پاراستوويه تى، بۆيه دهفه رموى:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ﴾، جارىكى ديكه ش ئيمه چاكه مان له گه ل تو كردوه، نيعمه تى خو مان به سه ر تو دا رشتوه.

دیاره لیره‌دا که ئەو هه‌واله، هه‌م به (ل) ی قه‌سه‌م، هه‌م به (قَدْ) ی ساغ‌کردنه‌وه (تحقیق)، (وَلَقَدْ) ئەم هه‌واله جه‌خت ده‌کاته‌وه، واته: سه‌رپه‌رشتیی کردنی خواو، هاوکاری کردنی خواو مشوورخویری خوا، بۆ‌تۆ، هه‌ر به‌رده‌وام بووه.

(۲) ﴿إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ﴾، کاتیک که سروشمان کرد بۆ دایکت، ئەوهی که بۆمان سروش کرد، وه‌حیی قه‌سه‌یه‌کی په‌نه‌انه، که لیره‌دا ئە‌گه‌ر بۆ غه‌یری پی‌غه‌مبه‌ران بۆ، واته: خسته‌ننه‌نیو دڵ، خو‌رپه‌مان بۆ دایکت کرد، که ده‌فه‌رموئ: ﴿مَا يُوحَىٰ﴾، واته: ئەوهی که بۆمان سروش کردو بۆمان ئیله‌ام کرد، واته: شتیکی گه‌وره‌بوو، شتیکی گ‌رنگ بوو، که هه‌ر وه‌سف نا‌کرئ، مه‌گه‌ر هه‌ر به‌خو‌ی وه‌سف ب‌کرئ، ئە‌گه‌رنا هه‌ینده‌گه‌وره‌و مه‌زنه، وه‌سف و پی‌ن‌اسه‌ نا‌کرئ به‌غ‌ه‌یری خو‌ی، چیمان بۆ ئیله‌ام کرد؟

(۳) ﴿أَنۡ أَقْذِفَہٗ فِی التَّابُوتِ﴾، پیمان گو‌ت: بی‌خه‌ نیو صندوقه‌وه، بی‌خه‌ نیو ئەو تابووته تایبه‌ته‌وه، ئەویش دیاره هه‌ر به‌ئیله‌امی خوا بۆیان دروست‌کردوه، وشه‌ی (قَذَف) به‌مانای فری‌دانه، به‌لام لیره‌دا به‌مانای دانانه، له‌نیو ئەو صندوقه‌دا که له‌ته‌خته دروست‌کراوه، یان له‌قامیش.

(۴) ﴿فَأَقْذِفَہٗ فِی الیمِّ﴾، واته: تۆ صندوقه‌که، تابووته‌که فری‌ بده‌ نیو ده‌ریاوه، واته: رووباری نیل، که وشه‌ی (یَمٍّ) به‌ئاوی زۆر ده‌گو‌ترئ: جا چ رووبار بۆ، چ ده‌ریا بۆ.

(۵) ﴿فَلْيُلْقِہٖ الیمُّ بِالسَّاحِلِ﴾، با ده‌ریاکه‌ش بی‌خاته‌که‌ناره‌وه، (السَّاحِلُ: الشَّاطِئُ)، که ده‌فه‌رموئ: (يُلْقِہٖ) (ل) ه‌که، له‌ (فَلْيُلْقِہٖ) دا: (دَالَّةٌ عَلَىٰ أَمْرِ التَّكْوِينِ، أَيْ: سَخَرْنَا الیمَّ لِيُلْقِیَہٗ بِالسَّاحِلِ) ده‌ریاکه‌مان پام و ده‌سته‌موو ملکه‌چ کرد، بۆ ئەوهی ئەو صندوقه‌ی که مووسای تیدا‌یه، به‌کو‌رپه‌یی بی‌خاته‌که‌ناره‌وه، ئنجا سه‌ره‌نجام چۆن ده‌بۆ؟

(۶) ﴿يَاخُذْہٗ عَدُوُّ لِي وَعَدُوُّ لَہٗ﴾، دوژمنیکی من و دوژمنیکی خو‌ی ده‌یگریت‌ه‌وه، واته: ئەو صندوقه‌ ده‌گری‌ته‌وه که مووسای به‌مه‌لو‌ت‌که‌یی تیدا‌یه.

(۷) ﴿وَالْقَيْتُ عَلَیْکَ مَحَبَّةً مِّنِّی﴾، هه‌روه‌ها له‌لایه‌ن خو‌مه‌وه خو‌شه‌ویستی‌یه‌کم خسته‌سه‌ر تۆ، ده‌لئ: (إِلْقَاءُ الْمَحَبَّةِ مَجَازٌ فِی تَعْلُقِ الْمَحَبَّةِ بِهِ، أَيْ: خَلَقَ الْمَحَبَّةَ

فِي قَلْبِ الْمُحِبِّ بِذُنِّ سَبَبٍ عَادِيٍّ)، واتە: فەردانی خۆشەویستی بۆ سەری، مەجازە، بۆ پەیوەست بوونی خۆشەویستی پێیەو، واتە: خوا لە دڵی ئەوانەدا کە خۆشیان دەوێ خۆشەویستی مووسای ڕەخساند بوو، بۆیە هەر کەسێک بێنیایە خۆشەویست بە بێ هەبوونی ھۆکاریکی ئاسایی.

۸- ﴿وَلِصْنَعِ عَلَى عَيْنِي﴾، ھەرۆھە بۆ ئەوێ لە ژێر چاودێری مندا تۆ دروست بکری و، پەرۆردە بکری و، بە خێو بکری، (وَالصُّنْعُ: مُسْتَعَارٌ لِلتَّوْبِيَةِ وَالنَّمِيَةِ، تَشْبِيهًا لِذَلِكَ بِصُنْعِ شَيْءٍ مَّصْنُوعٍ، يُقَالُ: صَنِيعَةُ فُلَانٍ)، وشە (صُنْع) خوازاو تەوہ بۆ پەرۆردەکردن و پێگەیاندن، کە لێرەدا چۆنراوہ بە دروستکردنی شتێک کە بە شێوہیەکی تاییەت دروست دەکری و بە کارامەیی، ھەر لە زمانی عەرەبییدا دەلی: (هذه صَنِيعَةُ فُلَانٍ) ئەمە چاکەو کردەوێ فلانکەسە، یان دەلی: (صنائع المعروف تقي مصارع السوء)، واتە: کردەوہ باشەکان و چاکەکاریی لەگەڵ خەڵک دا، مرووف لە مردنی خراپ دەپاریزی.

کە دەفەرموی: ﴿وَلِصْنَعِ عَلَى عَيْنِي﴾ بە لەسەر چاوی من دروست بکری، (الْعَيْنُ: مَجَازٌ فِي الْمُرَاقَبَةِ وَالْمُرَاقَبَةُ) واتە: لە ژێر چاودێری مندا، ئەمە تەعبیریکی عەرەبییە، ئەگەر نا مووسا نەچۆتە سەر چاوی خوا ﷻ، لێرەدا مەبەستی ئەوہ نیە کە چاو بۆ خوا بریار دەدری و، مووساش لەسەر چاوی بێ، وەک لە شوێنکی دیکە دەفەرموی: ﴿فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا﴾ ۴۸ الطور، واتە: تۆ بە چاوەکانی ئێمەوێ، واتە: لە ژێر چاودێری ئێمە دای.

۹- ﴿إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ﴾، واتە: کاتێک کە خوشکەکەت دەڕۆی دەیگوت: ئایا کەسێکتان پێشان بدەم کە وەخۆی بگری و بەخۆی بکات، سەرپەرشتیی بکات، کەواتە: لێرەدا ئەم تەعبیرە ئاوا لیدی: (إِذْ تَمْشِي أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ، وَلِصْنَعِ عَلَى عَيْنِي)، واتە: کاتێک خوشکەکەت دەڕۆی و دەیگوت: ئایا کەسێکتان پێشان دەم بۆتان بەخێو بکات، ئەوہمان بۆیە کرد، تاکو لە ژێر چاودێری مندا بە خێو بکری و، سەرپەرشتیی بکری.

ئایا خوشکە کە ی مووسا ﷺ ناوی چی بوو؟ لە قورئان و سوننەت نە هاتو، بەلام لە پەیمانی کۆندا هاتو کە ناوی (مَرِيَم) بوو.

وەک لە (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج الإصحاح: ۱۵، ص ۱۶۳)، لە ژێر ناوونیشانێ: (مَرِيَمُ النَّبِيُّ أُخْتُ هَارُونَ) مەریەمی پێغەمبەر خوشکی هاروون، لەویدا ناوی وا هاتو، هەر لە پەیمانی کۆن لە (سفر العدد، الإصحاح: ۲۰، ص ۳۱۵) دا هاتو، کە مەریەم خوشکی هاروون و خوشکی مووساش، کە لە (صحراء سينا في قادش) لە قەدەش لە سالی (۱۴۱۷) ی پێش زایین دا، کۆچی دوایی کردو، واتە: ئەو خوشکە ی مووسا ﷺ بە پێی پەیمانی کۆن، ناوی (مەریەم) بوو، هەلبەتە لەویدا دەلی: پێغەمبەریش بوو.

بەلام بە تەئکید ئەمە راست نی، بەلی خوا ﷻ ئیلهامی بو کردو، وا پێدەچی ئەوان هەر کەسیک ئیلهامی بو کرابی، بە پێغەمبەریان دانابی، یان بە هەر حال، ئیلهامیشیان بە وەحیی داناو، وەک وەحیی ئاسایی کە بو پێغەمبەران دی، گرنگ ئەوەیە کە پێغەمبەران تەنها لە پیاواندا بوون.

(۱۰) - ﴿فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ أُمَمِكَ﴾، دوایی کە خوشکە کەت چوو بو مالی فیرەهون و، گوئی: مالیکتان پێشان بەم سەرپەرشتیی بکەن؟ ئەوانیش گوئیان: بەلی، ئەو هەمووی دەپێچرێتو و یە کسەر دەفەرموی: تۆمان گیرایەو بو لای دایکت، بێگومان خوشکی مووسا دەچی بو لای دایکی، کە دایکی خۆشیەتی و، دایکی مووساش دەیهێنێ و دەلی: ئەو ئافەرەتە سروشتی وایە (وەک لە سەرچاوێ مێژووییەکاندا باس دەکەن)، هەر مندالیک بە باوەشەو بێگری و بە سینە ی خۆیەو بنی، ئەو مندالە مەمکی دەگری، چونکە لە کتێبەکاندا (لەسەرچاوێکاندا)، دەلی: مووسا ﷺ یەک چریکە دەیزپراندو مەمکی هیچ ئافەرەتییکی نەدەگرت، ئیدی لەو کاتەشدا خوشکە کە ی مووسا ﷺ بە دەمیانهو دەچی و دەلی: ئەو مندالە چیهتی ئاوا دەگری؟ دەلێن: ئەو مندالە حال و حیسابی وایەو، مەمکی هیچ ئافەرەتییک ناگری، دەلی: من ئافەرەتیکم پی شک دی، حال و

حسیابی وایه، هیچ مندالیک نیه که مه مکی نه گری، ده لاین: پیمان بلی: ئافره ته که دینتی (دایکی مووسا دینتی) و منداله که ی وی ده دهن و، مووسا ده باته وه مالی خویان و، له وی شیر ی پیده دات و به خوی ده کات، به لام به مه سره فی مالی فیرعه ون، واته: هه ر دایکی حه قیقی خویه تی، به لام مالی فیرعه ون مه سره فه که ی ده کیشن، که گوایه نه وه دایه نیکه بویان، ئنجا خوا ده فره موئ: تۆمان گیرایه وه بو لای دایکت.

(۱۱) - ﴿كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا﴾، تاكو چاوی فینک بی و چاوی سارد بی، لیره دا، ده لی: (قَرَّتِ الْعَيْنُ: قَرَّةً، وَفُرُورًا: بَرَدَتْ سُرُورًا) چاوی فینک بوو، واته: دلخۆش بوو، چونکه ده لی: فرمیسکی شادیی سارده، ههروهک فرمیسکی دلته نگیی و غه مباریی گهرمه، ئنجا له وه وه یه (قَرَّةُ الْعَيْنِ) واته: جیی دلخۆشیی و شادمانیی، ﴿كَيْ تَقَرَّ عَيْنُهَا﴾، تاكو دلخۆش بی.

(۱۲) - ﴿وَلَا تَحْزَنْ﴾، خه مباریش نه بی، دلخۆش بی به وه ی که کۆرپه که ی گه راوه ته وه بو لای، دلته نگیش نه بی به وه ی که (الحمد لله) سه لامه ته وه، بو خوی له ژیر چاودیری خۆیدا به خوی ده کات.

(۱۳) - ﴿وَقُلْتَ نَفْسًا﴾، خوا ی پهروه ردگار نه مجاره چاکه یه کی دیکه بو مووسا ﷺ باس ده کات و بیر ی دینته وه، ده فره موئ: که سیکت کوشت، که نه وه له سوورته ی (القصص) دا هاتوه، له ئایه ته کانی: (۱۵ - ۱۷) دا، باسی نه وه کراوه، که چۆن نه وه پیاوه ی کوشتوه وه له شوینی خوی دا باسی ده که ی.

(۱۴) - ﴿فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ﴾، ئیمه تۆمان له خه مباریی دهر باز کرد، به وه ی که خوا ﷺ خستیه دلی که خوا لی خۆش بووه، له به رانه ر کوشتنی نه وه نه فسه دا، له به ر نه وه ی به رگری له سته م لیکراویک کردوه، ویستوو یه تی سته مکاریک ده فع بکات و، دوور بخاته وه له سته ملیکراویک و، مه به ستیشی پی کوشتن نه بووه.

(۱۵) - ﴿وَفَنَّكَ فُنُونًا﴾، ههروه ها تۆمان به چه ندان جوړ تا قی کرده وه، واته: تۆمان به تا قی کرده وه تا قی کرده وه، ده لی: (الْفُتُونُ: مَصْدَرُ فَتَنَ، كَالْخُرُوجِ وَالْثُبُورِ وَالشُّكُورِ، وَهُوَ مَفْعُولٌ مُطْلَقٌ، وَالْفَتْنُ وَالْفِتْنَةُ: اضْطِرَابُ حَالِ الْمَرْءِ فِي مَدَّةِ حَيَاتِهِ)، ﴿وَفَنَّكَ فُنُونًا﴾ واته:

تۆمان به تاقیکردنه وه تاقی کرده وه، (فُتُون) چاوگی (فَتَن) یه، وه ک چۆن (خروج) چاوگی (خَرَج) یه، (خَرَج، خروجاً)، (ثَبْرًا، ثَبُورًا)، (شَكَرًا، شُكُورًا) به هه مان شیوه (فَتَن = فتوناً) ئه و کاته (فتوناً) ده بیته (المفعول المطلق) بهرکاریکی ره ها بۆ (فَتَنًا)، (وَالْفَتْنُ وَالْفِتْنَةُ: اضْطِرَابِ حَالِ الْمَرْءِ فِي مُدَّةِ حَيَاتِهِ)، (فَتْنٌ وَفِتْنَةٌ) بریتیه له حال تیکچوونی مروف له کاتی ژيانیدا، ئه مه یه کۆ له واکانیه تی، ئه گهرنا له راستییدا به مانای تۆمان تاقی کردوته وه و جهرباند، دی.

شایانی باسه (فتون) ده شگونجی کۆی (فَتْن) بی، واته: چاوگ نه بی، به لکو کۆ بی، به چهند جوړان تۆمان تاقی کردوته وه.

(۱۶) - ﴿فَلَيْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ﴾، تۆش چهند سالان له نێو خه لکی مه دیه ندا مایه وه، که به ته نکید مه به ست پپی گه لی شوعه یه، مه دیه ن ناوی یه کیک له کوره کانی ئیبراهیمه، ده لێن: ئه و گه له به ناوی ئه و مه دیه نه ی که کوری ئه و ئیبراهیمه بووه، ناونراوه، که پیشتر باسمان کردوه، دیاره ئه و چهند ساله ی که له وێ ماوه ته وه، ئایا (۱۰) سال بووه، ئایا (۲۰) سال زیاتر بووه؟ دواتر له کاتی خوێ دا که له ته فسیری سوږه تی: (القصص) پپی ده گه ی، له وێ درێژه که ی باس ده که ی، ئه وه ی که له قورئاندا بۆ ئیمه دیاره لای که م هه شت (۸) سال و، لای زۆر ده (۱۰) سال شوانی کردوه، بۆ ئه و پیاوه صالحه ی که له مه دیه ن بووه، ئنجا ئایا دوا ی ئه و (۸) یان (۱۰) ساله ش ماوه ته وه یان نا؟ دیار نه.

(۱۷) - ﴿ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ يَمُوسَىٰ﴾، دوا ی تۆ له کاتیکی ئه ندازه گیراودا هاتی ئه ی مووسا (عليه السلام)، (أي حضرت لدينا وهو حضوره بالوادي المقدس) تۆ هاتی بۆ لامان له و شیوه پاکه دا.

(۱۸) - ﴿وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾، من بۆ خۆم دروست کردووی و مشوورم لی خواردووی و، په روه رده م کردووی، وه ک پیشتر گوتمان: (الإصطناع: صُنْعُ الشَّيْءِ بَاعْتِنَاءٍ)، دروستکردنی شتیک که به ورده کارییه وه، به ئاگا لیوونه وه، به کارامه ییه وه، واته:

خۆم رام هیڤاوی و پەروەردەم کردووی و هەل و مەرجم بو پەرخساندووی، که ئەو
پیاوێ دەربچی، بو ئەوێ بتوانی ئەو ئەرکە ئەنجام بدەي.

ئەجا ئایا ئەوێ که خوا ﷻ بە مووسای دەفەرموی: تاییه‌ته به مووساوه،
یاخود ئەوێ بو پیڤه‌مبه‌رانی دیکه‌ی فەرمووه، تاییه‌ته به پیڤه‌مبه‌رانه‌وه،
یاخود جگه له پیڤه‌مبه‌رانیش ده‌گرێته‌وه؟

له راستییدا هه‌موو مرۆڤان ده‌گرێته‌وه، نه‌ک ته‌نیا بو خوا صولحاوان، که له
پیشه‌وه‌یان پیڤه‌مبه‌رانن، ئەجا زانایان و پیشه‌وایان و دۆستانی خوا، هیچ شتیک
نیه له بووندا و له گه‌ردووندا که هه‌مووی به ئەندازه‌گیری و، به ئاگا لێبوون و
زانایاری و، حیکمه‌تی بێ سنووری خوا ئەنجام نه‌دری.

به‌لام بێگومان خوا ﷻ بو هه‌ندیک له به‌نده‌کان که شایسته‌ترن و له ریزی
پیشه‌وه‌ن، که پیڤه‌مبه‌رانن (صلات و سه‌لامی خویان لی بێ)، ئەجا هه‌ر
که‌سه به پێی خۆی، خوا ﷻ مشوورخویری زیاترو، ئاگا لی بوونی زیاتره،
چاوڤیری زیاتر به‌کارڤینی، بو ئەوێ باشتەر ئەو مرۆڤه‌ پەروەردە بێ، چونکه
خوا ﷻ ده‌یه‌وی ئەرکیکی پێی بسپیری، کاریکی پێی بکات، دیاره ئەو کارو
ئەرکەش مرۆڤیکی به‌و شیوه‌یه‌ی ده‌وی، بۆیه‌ خوای پەروەردگار هەل و مەرجمی
بو ده‌ره‌خسینی و، یارمه‌تی ده‌دات و کاری بو ئاسان ده‌کات، تاكو له قه‌ده‌ر
ئەنجامدانی ئەو ئەرک و به‌رپرسیاریه‌تییه‌، بێ.

مه سه له ی پیتجه م:

ناردنی خوا: مووسا و هاروونی برای بۆ لای فیرعه ون، که قسه یه کی نه رم و نیانی له گه ل بکه ن و، مه ترسیی ده برپریان لئی و، دلنیا کردنه وهی خوا بۆیان که له گه لیانه و، پروونکردنه وهی ئه و په یامه ی که ده بی به فیرعه ونی بگه یه نن:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا نِنْيَا فِي ذِكْرِي﴾ (٤٢) ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ﴾ (٤٣) ﴿فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّئَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ﴾ (٤٤) ﴿قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ﴾ (٤٥) ﴿قَالَ لَا تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَىٰ﴾ (٤٦) ﴿فَأَنبَاهُ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ﴾ (٤٧) ﴿إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ (٤٨).

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له حه قده برگه دا:

- (١)- ﴿أَذْهَبَ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي﴾، تو و برایه که ت نیشانه کانی ئیمه وه به ن.
- (٢)- ﴿وَلَا نِنْيَا فِي ذِكْرِي﴾، له یادی مندا سستی مه که ن و، خاوو خلیچکی مه که ن، (وَتَىٰ، يَنِي، وَتَىٰ: ضَعْفٌ فِي الْعَمَلِ)، واته: بئ هیز بوو له کاردا، له کوردیدا ده لئ: خاوه خاو، خاوو خلیچکی و ته نه لئی و سستی، واته: گورج و گوژ بن له یادکردنی مندا.
- (٣)- ﴿أَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ﴾، پرون بۆ لای فیرعه ون.

بوچی بچن بۆ لای فیرعه ون؟

- (٤)- ﴿إِنَّهُ طَغَىٰ﴾، ئه وه هوکاری چوونه که یانه: بیگومان ئه و یاخی بووه.

له کئ یاخی بووه؟ له به رانه بر خوادا یاخی بووه، له سه ر به نده کانی خوا یاخی بووه، سته میان لئ ده کات و، به تایه ت گه لی سته م دیده ی به نوو ئیسرائیل و سوغره بیگاریان پیده کات و ده یانچه وسینیتته وه.

۵- ﴿فَقُولَا لَهُ، قَوْلًا لِّئِنَّا﴾، ھەردووکتان قسەيەکی نەرم و نیانی لەگەڵدا بکەن، (الْقَوْلُ اللَّيِّنُ: الْكَلَامُ الدَّالُّ عَلَى مَعَانِي التَّرْغِيبِ وَالْعَرَضِ، فَشَبَّهَ الْكَلَامَ وَالْمُسْتَمْلَ عَلَى الْمَعَانِي الْحَسَنَةِ بِالْشَيْءِ اللَّيِّنِ)، مەبەست لە قسەي نەرم: قسەيەكە ئەو مانایانەي كە هاندانن بۆ چاكە و رانواندنن چاكە لە بەردەمیدا، دەگرە خۆیان، ئنجا ئەو قسەيەي كە مەبەستە باشەكان دەگریته خۆی، چوینراوە بە شتیکی نەرمەو، شتی نەرم خۆشە ئینسان دەستی لایبات، دیارە قسەيەكیش كە مەبەستی باشی تێداین، هاندانی بۆ چاكە تێدا هەبێ و، بە تەعبیرو بیژەي رێك و پێك بگوتری، لە دلی خەلك خۆش دی.

ئنجا بۆچی قسەي نەرمی لەگەڵ بکەن؟

۶- ﴿لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ﴾، بەلكو بیرى بکەوێتەو، (لَعَلَّ)، بەلكو، بۆ (تَرْجِي)یە ئومیدەواربوون، كە ئومیدەوار بوونەكە بۆ مووسایە، ئەي مووسا! تۆ ئومیدی ئەوەت هەبێ كە بیرى بکەوێتەو.

۷- ﴿أَوْ يَخْشَى﴾، یان بترسێ، (تَذَكَّرُ) (هاتنەوێ بیر) ئیشی عەقلە، (خَشِیة) ترسانیش ئیشی دلە، واتە: ئیوێ كار لەسەر ئەو دوو كۆئەندامەي بکەن، كار لەسەر عەقلی بکەن، راستییەكانی بکەونەوێ بیرو، كار لەسەر دلی بکەن، كە ترسی خواو سام و هەیبەتی خواو شەرمی خوا بچیتە دلی، ئنجا ئەگەر یەكێکیان بکەوێتە كار، ھەر باشە و ھەردووکیان بکەونە كار، ھەر زۆر زۆر باشە، ئینسان ئەگەر ھەم عەقلی ھۆشیار بێ و، ھەم دلی بیدار بێ، ئەوێ زۆر زۆر باشە، وەك مەحوی شاعیر دەلی:

سەر كە ھۆشیکی نەبێ زركە تالم بۆ چییە!

دل كە جۆشێکی نەبێ شووشەي بەتالم بۆ چییە!

سەر دەبێ ھۆشی ھەبێ و، دل دەبێ جۆشی ھەبێ، واتە: یان ئەوەتا بە عەقل راستییە خوارسكەكان دەخاتەوێ یادی خۆی، كە خوا لەگەڵ سروشتی مرۆڤەكاندا تێكییەلشیلاون، وەحییش بۆیە دی كە ئەو راستییانە بیر مرۆڤەكان بختەو، یاخود لە سزای پەرورەدگار بترسێ و ترسی پۆژی دوایی ھەبێ.

(۸) ﴿قَالَ رَبَّنَا إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرَطَ عَلَيْنَا﴾، گوئیان: پهروهردگارمان! ټیمه ده ترسین که ده سپیشخه ریی بکات له سه رمان، واته: ده سپیشخه ریی سزادان بکات له سه رمان و، بهر له وهی په یامی تو ی پښ بگه یه نین، ټهو په له بکات و سزaman بډا.

(۹) ﴿أَوْ أَنْ يَطْعَنِي﴾، یاخود دواى ټه وهی په یامه که ی تو ی پښ ده گه یه نین، یاخیی بڼ و گو ی نه گری.

(۱۰) ﴿قَالَ لَا تَخَافَا﴾، فه رمو ی: مه ترسین، واته: له هیچ کام له م دووانه مه ترسین، نه ده سپیشخه ریی ده کات بو سزادانتان، خوا ریگا نادات، ټه گهرنا فیرعه ون ده سته لاتى هه بووه، ههروه ها دواى ټه وهی په یامی منیشی پیده گه یه نین، بهرانبهر به ټیوه ناتوانی یاخیی بڼ، بهو واتایه که سزاتان بدات، واته: نه پیش گه یاندنی په یامه که، سزاتان ده دات، نه دواى گه یاندنی په یامه که توانای به سهرتاند ده شکى، به ټی: یاخیی بوون و، توغیانی هه یه بهرانبهر به خوا، به لام بهرانبهر به ټیوه له هیچ کام له م دووانه مه ترسین.

(۱۱) ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾، به دنیایى من له گه ټانم ده بیستم و ده بینم، واته: هه موو شتیک ده بیستم، قسه ی ټیوه ش و قسه ی ټه ویش و، هه موو شتیکیش ده بینم، حالى ټیوه ش و حالى ټه ویش.

(۱۲) ﴿فَأَنبِأَهُ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾، بچنه لای پی بلین: ټیمه هه ردووکمان نیردراوی پهروهردگارتین، ﴿فَأَنبِأَهُ﴾ (أی: خلا عِنْدَهُ) بچنه لای.

ټنجا که ده فه رمو ی: ﴿فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾، (رسول) له سه ر کیشی (فعول) ه، به مانای (مفعول) دى، هه م پیکه لپیک (مطابقة) ی تیدا په وایه و، هه م ناپیکه لپیکى (غير مطابقة) شى تیدا په وایه، بو یه لیړه دا ده فه رمو ی: ﴿فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ﴾.

به لام له سووره تی (الشعراء) دا ده فه رمو ی: ﴿فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾

ټیمه نیردراوی پهروهردگارتین، چونکه هه ردووکیان نیردراون، ده گونجی ﴿۱۶﴾

(رسول) پیکەلپیکە (مطابق) بێتەو لە گەل (ئنا)دا، کە بۆ دووانن، دەشگونجی پیکەلپیک نەیتەو، ئەو دوو حالەتە لە سیغە (فعل)، دروست دەبن و هەردووکیان یەک واتایان هەیە.

(۱۳) - ﴿فَإِزْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ﴾ وەچە ئیسرائیلیمان لە گەل بنێرە و چی دیکە ئازاریان مەدە، سۆغره بێگاریان پێ مەکەو مەیانچەوسێنەو.

(۱۴) - ﴿قَدْ جِئْنَاكَ بِآيَةٍ مِّن رَّبِّكَ﴾ لە پەرورەدگارتەو نیشانهیەکی مەزەمان بۆت هیناوه، کە نیشانه مەزنە کە گۆچانەکی مووسا (عليه السلام) بوو، یاخود هەم گۆچانەکی بوو، هەم دەستی بوو، هەم کۆی ئەو قسە مەنتیقی و بەلگە بەهێزانه بوون، کە لەسەر پەرورەدگاریتی خوا پێیان راگەیانددون.

(۱۵) - ﴿وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ﴾ سەلامەتی و پێزگرتنی خوا، لەسەر کەسێک بێ کە بە دواى پێنمایی خوا دەکەوێ، کەواتە: لێرەدا وشە (سلام) مەبەست پێی (سلاو) کردن نیه، بەلکو سەلامەتییه، وەک پێغەمبەری خوا ﷺ لەو نامانەدا کە بۆ (هرقل و کسرا)ی نووسیونی، فەرموویەتی: (أَسْلِمَ، تَسْلَمَ) مسوڵمان بە، سەلامەت دەبی، لێرەشدا ئەو سەلامە مەبەست پێی سەلامەتییه، سەلامەتییش، یانی: بێ بەلایی بۆ کەسێکە، شوێن پێنمایی خوا بکەوێ.

(۱۶) - ﴿إِنَّا قَدْ أُوحِيَ إِلَيْنَا﴾ ئیمە بە دنیایی سروشمان بۆ لا کراوه و، پێمان راگەیه نراوه لەلایەن خواوه، واتە: لە خوێمانەو قسە ناکهین، لە گیرفامان قسە دەرناهیین، بە دنیاییهوه چیان بۆ سروش کراوه، ئەو بە خەلک رادهگەیهن.

(۱۷) - ﴿أَنَّ الْعَذَابَ عَلَىٰ مَن كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ﴾ سزای خوا بۆ کەسێکە، کە پەيامی خوا بە درۆ دادهنێ و، پشت لە پەيامی خوا دەکات و گوێی پێ نادات، وشە (عذاب) کە بە (ال)ی ناساندن ناسێندراوه، ئەمە (جنس)ی سزاو ئازار دەگەیهنێ، واتە: بە پرەهایی (مطلق)ی سزا لەسەر کەسێکە کە پەيامی خوا بە درۆ دادهنێ و، پشت لە پەيامی خوا دەکات.

مه سه له ی شه شه م:

وتووېژي نيوان مووسا و فيرعهون، له باره ی خواي پهروهردگار هوهو،
پرسياړکردني فيرعهون له باره ی گهلانې پيشووهوهو وهلامدانهوهی مووسا،
پاشان پيناسه کردني خوا له لايهن مووساوه عليه السلام، لهمياني خستنه پرووی به شيک
له چاکه کانيداو، ناماژه کردن به پوژي دوايي و زيندووکرانهوه:

خوا ده فهرموي: ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ﴾ ٤٩ ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَىٰ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ،
ثُمَّ هَدَىٰ﴾ ٥٠ ﴿قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ﴾ ٥١ ﴿قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي
وَلَا يَنْسَى﴾ ٥٢ ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ تَبَاتٍ شَتَّىٰ﴾ ٥٣ ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ ٥٤ ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَىٰ﴾ ٥٥ ﴿

شیکردنهوهی ئه م ثايه تانه، له سيژده برگه دا:

(۱)- ﴿قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يَمُوسَىٰ﴾، فيرعهون گوتی: ئنجا پهروهردگارتان کييه ئه ی مووسا؟
پهروهردگاری ههردووکتان کييه ئه ی مووسا؟ واته: هی تو و هاروون، بویه فيرعهون
دهلې: پهروهردگاری ههردووکتان، چونکه خوې به پهروهردگار زانيوه، واته: ته گهر من
به پهروهردگاری خوټان نه زانن، ته نيا ئپوه ئه و دووه تان، چونکه خه لکی میسر هه مووی
من به پهروهردگاری خوې ده زانې، ئه دی ئايا ئه و پهروهردگاری ئپوه ته گهر من نه ېم،
کييه ئه ی مووسا؟ له سوږه تی (الشعراء) دا هاتوه: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾
٢٣ ﴿، واته: پهروهردگاری جيهانيان کييه؟ له بهر ئه وهی مووسا عليه السلام له ته صلدا ئه و
په وانه کراوی خوا بووه بو لای فيرعهون، به لام له سهر داواي ئه و، هاروونيش عليه السلام بوته
هاوه لې له ئهرکی پيغه مبه رايه تیی و، له گه ياندني ئه و په يامه ی خواي پهروهردگارا،
بویه که ههردووکیان ناو ديټې، له بهر ئه وه یه که پيکه وه بوون، که يه کيکیان ناو ديټې
که مووسايه عليه السلام، له بهر ئه وه یه که له ته صلدا هه لگري په يامه که ی خوا مووسا بووه.

ئىنا ئەگەر يەكك بلى: ئىنا ئايا فيرعهون گوتوو يەتى: پەرورەدگارى
هەردووكتان كىيە؟ يان گوتوو يەتى: پەرورەدگارى جيهانيان كىيە؟

و ئەلمەكەى هەر ئەو يە: كە ئەو وتوو ئۆزەى بهىنى فيرعهون و مووسا و
هاروون، بىگومان تەنيا دوو قسە نەبوو، جارێكىان گوتوو يەتى: پەرورەدگارى تۆ
كىيە؟ جارێكىان گوتوو يەتى: پەرورەدگارى هەردووكتان كىيە؟ جارێكىان پەنگە
گوتیىتى: پەرورەدگارى ئیو هەردووكتان و بهنى ئیسرائیل كە تۆ دەلیى: من
نوێنەرى ئەوم بۆ ئەو دەر بازیان كەم لە چەنگى تۆ، كىيە؟ جارێكىشیان
گوتوو يەتى: پەرورەدگارى جيهانيان كىيە؟

لێرەدا جیى سەرنج ئەو يە كە فيرعهون نالى: (فَمَنْ رَبُّنَا؟)، پەرورەدگارمان
كىيە؟ يان نالى: (فَمَنْ رَبِّي)، پەرورەدگارم كىيە؟ لەبەر ئەو خۆى بە پەرورەدگار
زانو، پەرورەدگار واتە: خاو، سەرور، گەر، كەسێك كە دەبى ملکە جیى
بۆ بكرى.

۲- ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْقَهُ، ثُمَّ هَدَى﴾، مووسا عليه السلام زۆر بە شێو يەكى
كورت، پێناسەى خواى پەرورەدگار دەكات، دەلى: پەرورەدگارمان ئەو كەسە يە كە بوونى
بە هەموو شتێك داو، دواى پێنمايشى كردو، (الْخَلْقُ: مَصْدَرٌ مِمَّا يَعْنِي الْإِجَادَ)، (خَلَقَ)،
چاوكە بە مانای پەيدا كردن، دەشگونجى وشەى (خَلَقَ)، مەبەست پێى ئەو شێو و
هەلكەوتە تايبەتەى خۆى بى، هى هەر شتێك، واتە: هەموو شتێكى وێنە كىشاو،
هەموو شتێكى لە دنيای واقیعدا بەرجەستە كردو.

﴿ثُمَّ هَدَى﴾، دواى پێنمايشى كردو، (ثُمَّ: لِلتَّوْبِ الرُّبِّي وَالزَّمَنِ)، ديارە هەر
شتێك كە پەيدا دەكرى، دواى پێنمايشى دەكرى، بەو واتايە كە دەخریته سەر سكهى
بەردەوامبوون.

وہ لَامَہ کی مووسا و دوو بہ لَگہ ی نکو و لیلیٰ نہ کراو لہ سہر بوونی خوا:

ئەم وہ لَامَہ ی مووسا عليه السلام وہک من لہ کتیبہ کانی خوئدا بہ تایبەت لہ کتیبی دووہمی: (ئیمان و عہقیدە ی ئیسلامی دا) بہ تەفصیل باسەم کردوہ، ھەر وہا لہو مەوسووعیە ی کہ لہ سجنی ئەمریکا دا نووسیم: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، لہ کتیبی یە کہەم، لہ چاپی دووہمی دا، باسەم کردوہ کہ ئەم وہ لَامَہ ی مووسا دوو بہ لَگہ دە گریتە ئیو خوئی:

یەک: ئەو بہ لَگە یە دە ئی: ھەموو پەیدا بوویک، پەیدا کەر یکی ھە یە، کہ پیتی دە گو تر ی: (یاسای ھۆکاری) (قانون السبئية)، کہ دە فەر مو ی: ﴿رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾، پەر وەرد گاری ئیمە ئەو کە سە یە بوونی بە ھەموو شتیک داوہ، واتە: ھەر شتیک کہ پەیدا بوویە، پەیدا کەر یکی دەو ی، (لِكُلِّ حَدِيثٍ مُّحَدَّثٍ)، (وَلِكُلِّ مَخْلُوقٍ خَالِقٍ)، ھەموو پەیدا بوویک، ھەموو دروست کراویک دە بی بە دیھنەر و پەیدا کەر یکی ھە بی.

ئنجا ئەو ھەموو شتانە کە ئیمە لہ گەردووندا دە یانبینن، ھەموویان پەیدا بوون، ھەموویان دروست کراون و، پەر وەرد گاری من ئەو زاتە یە کە ھەموو ئەو شتانە ی ھیناونە دی.

دوو: ئەو بہ لَگە یە دە ئی: ھەموو پێک خراویک پێک خەر یکی ھە یە، (لِكُلِّ مُنْظَمٍ مُنْظَمٍ)، ھەموو پێک خراویک پێک خەر یکی ھە یە، ئەم بوونەر و ئەم گەردوونە، ھەموو شتە کانی پێک خراون، ھەموویان لہ شوینی خو یاندان، ھەمووی بە سیستم یکی زۆر ورد دروست کراوہ، وہک خوا دە فەر مو ی: ﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ﴾ ﴿٧﴾ السجدة، ئەو زاتە ی کە ھەر شتیک ی دروست کردوہ، زۆر چاکی دروست کردوہ، یان وہک دە فەر مو ی: ﴿صَنَعَ اللَّهُ الَّذِي أَنْفَقَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ ﴿٨٨﴾ النمل، واتە: ئەو دروست کراوی ئەو کە سە یە، کە ھەموو شتیک ی زۆر بە وردە کاری دروست کردوہ، ئنجا ئەو سیستم و پێک و پێکی و یاسادارییە، لہ شتە کاند، ئەو دە گە یە نێ کە دە بی یاسادانەر یک و، پێک خەر یکیان لہ پشتموہ ھە بی.

کهواته: له یهک کاتدا، ئەم پستهیهی که موسا عليه السلام له وهلامی فیرعهوندا گوتووێتی: هەر کام لهو دوو بهلگهیه دهگریتهوه، که ئیمه ئەو دوو بهلگهیهمان له کتێبهکانی خویماندا:

۱- (خواناسیی، ئایین، ئیمان)، ۲- (ئیمان و عهقیده ی ئیسلامیی)، ۳- (پروونکردنهوهی عهقیده ی طهحاوی)، ۴- ههروهها له مهوسووعهی: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، به تایبەت له کتێبی یهکه م و کتێبی سییه مدا به تهفصیل باسی ئەو دوو بهلگهیه مان کردوه، که به هیژترین بهلگه ن بۆ سه مانندی بوونی خوا ﷻ بۆ که سانیک که به خوا ئاشنا نین، یان نکوویی لێ ده کهن، ئەگه رنا بوونی خوا پێویستی به سه ماندن ناکات، به لکو وه ک عاریف و خواناسه کان ده لێن: ئەوه شته کان ده بێ بهلگه مان هه بێ له سه ر ئەوه که هه ن، ئەگه رنا بوونی خوا ﷻ له خوارسکی مروّفدا، له سروشتی مروّفدا، شتیکی ریشه داره و له راستییدا به بێ خوا ﷻ ته سه وور نه ده که را هیچ شتیک هه بێ، چونک هیچ شتیک بوونه که ی زاتی نیه، جگه له خوا ﷻ ^(۱).

ئنجا ئیمه لهو کتێبانه دا، که ئاماژه مان پێدان، وه لامی ئەو پرسیارو ئیشکاله شمان داوه ته وه که ده لێ: ئەگه ر هه موو شتیک خوا په یدای کردوه، ئەدی کێ خوا ی په یدا کردوه؟ جگه لهو سه رچاوانه ی که ئاماژه مان پێدان، نامیلکه په کیشم لهو مانگانه ی رابردوودا چاپکرا به ناوی: (ژیان له سایه ی ئیمان و په واندنه وه ی گومانه کان) له ویشدا په کیک لهو ئیشکالانه ی که وه لام دراونه وه، ئەوه یه که له راستییدا هه موو په یدا بووێک پێویستی به په یدا که رێک هه یه، نه ک هه موو هه بووێک، به لێ خوا هه بوویه، به لام هه ر بووه و بوونه که ی سه ره تای نیه، به لام شتانیک که په یدا کراون، پێویستی یان به په یدا که ر هه یه، شتانیک که دروست کراون، پێویستی یان به دروست که ر هه یه، به لام زاتی که دروست نه کرابێ و، نه بوون (عدم) پیش بوونی نه که وتبێ، هه وجیی به په یدا که رو دروست که ر نیه.

(۱) له مهوسووعه ی: (دروشه اوه یی ئیمان و پووچه لێی ئیلحاد له بهر تیشکی زگماک و عه قل و زانست و وه حیی دا) به تیرو ته سه لێی لهو باره وه دواوین.

با وینہ یه کی ماتماتیکی، ژمیره یی، بئینه وه: ژماره ی هه زار (۱۰۰۰) سی سفره که، ژماره یه ک (۱) یان له پشته وه بی، ده بیته هه زار و ده توانین سفره کان زیاد بکهین، نرخه ژمیره یه که ی زیاد ده کات، ئه گهر سفریکی دیکه دابنئین، ده بیته ده هه زار، ئه گهر دوو سفر دابنئین ده بیته سه د هه زار، سی سفری دیکه دابنئین، ده بیته ملیوئیک، ئنجا ئه گهر له سفری یه که م پرسى: ئه و نرخه ت له کوئوه هیئاوه؟ که هی خوئ نیه، ده لئ: له وه ی دواى خو م پرسه، ههروه ها تاكو ده گاته سهر یه که که، له یه که که پرسى: ئه و نرخه ت له کوئوه و هیئاوه؟ ده لئ: هی خو م، به به لگه ی ئه وه که سفره کان لابه ری، یه ک (۱) ه که هه یه که، ههروه ها به به لگه ی ئه وه ش سفره کان بوونه که یان زاتی نیه و خوازاوه، یه که که لابه ره، سفره کان ئه گهر نه ک سی سفرو شه ش سفر، هه زار سفريش بی، هه زاران سفر بی، هه ر سفرن، هیچ نرخیک و بایه خیکیان نیه، به لام یه که که له زاتی خویدا نرخى هه یه و، هه ر سفریک له پیشیشی دابنئى، نرخ به وانیش ده دا، خواش ﷺ بوونه که ی زاتییه، له خوئیه وه یه و له هیچ شوئینیکه وه وه ری نه گرتوه، هه ر بویه ش ده توانی بوون به غه یری خوئ ببه خشی.

هه لبه ته ئه وه بو نيزیک خسته وه یه له عه قلئ مروؤف، ئه گه رنا شه ئنى خوا، پایه ی خوا، زور له وه به رزتره که به و شیوه یه وینا بکری.

(۳) - ﴿ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴾، له به رامبه ر ئه م وه لامه ددان شکینه ی مووسادا ﷺ فیرعه ون ده یه وئ به ملا و لادا پروات، باسه که ده گوړئ، ده لئ: ﴿ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴾، ئه دى حالئ سه ده پیشووه کان چونه؟ مووساش ﷺ زور به کورتی وه لام ده داته وه وه ک دواپی دئ.

وشه ی (بال)، پیویسته ئه وه ش بلیین: که وشه ی (بال)، بو عه قلئش به کاردئ، ده لئ: ﴿ مَا خَطَرُ يَبَالِي كَذَا ﴾، ئه و شته م به زه یندا نه هات.

بەلام لێره دا بە تەئکید وشە ی (بال) واتە: حالیکە گەرنە، یانی بەسەرھات و سەرگوزوشتەیان، یاخود سەرەنجامیان چۆن بوو؟

پوونکەرەوانی مەبەستەکانی قورئان لێره دا هەندیکیان گوتوو یانە: فیرەھون مەبەستی بوو کە باسە کە بگۆڕی، لەبەر ئەوەی لەویدا شکستی هێناوە، لە بەردەم ئەو وەلامە ددان شکێنە ی مووسادا عليه السلام، کە دوو بەلگە ی هێناونەو، هەردووکیان بەلگە نەویستی عەقڵین:

۱- پەیدا بوو پەیدا کەری دەوی.

۲- رێکخراو (مُنْظَم)، رێکخەری دەوی.

هەر کەسێک پێز لە عەقڵی خۆی بگرێ، نکوویی لە بەردەم ئەو دوو یاسا بەلگە نەویستە عەقڵیە دا ناکات، هەندیکیشیان گوتوو یانە: نا، بەلکو مەبەستی فیرەھون ئەو بوو کە باشە تۆ بۆ لای ئێمە هاتووی، ئەدی ئەو گەل و نەتەوانە ی، ئەو کۆمەلگایانە ی لە پێش ئێمە دا رابردوون، ئەوان حال و بەسەرھاتیان چۆنە؟ خۆ پێغەمبەریان بۆ نەچوون، وا دیارە فیرەھون نکوویی کردووە لەو کە لە پێش مووسادا پێغەمبەرانە دیکە رابردب، بۆیە مووسا عليه السلام لە گەلی ناچیتە ئێو ئەو باسەو، کە ئەو دەیهوێ بیرووژینێ و، مووسا بە لاریدا بەری، بەلکو هەر بە کورتیی دەلی: زانیاری ئەو کۆمەلگا پێشوانە کە لە سەدە پێشووە کاندایان، لە لای پەورە دگەرمە، لە نووسینی کدا، واتە: وەک چۆن شتێک دەنووسری، زایە نابێ و لە بیر ناچێ و نافەوتی، زانیاری خواش ﷻ بەو شێوە یە، هەلبەتە ئەوێش لە گەل ئەوێش تێک ناگیرێ کە خوا ﷻ هەموو زانراوەکانی خۆی نووسین، بە شێوە ی کە بۆ خوا شایستە ی، کە ئەوێش لە قورئاندا بەم ناوانە هاتو:

۱- ﴿وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾ ۱۲ یس.

۲- ﴿كُنْزٍ مُّبِينٍ﴾ ۵۱ الانعام.

۳- ﴿فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ﴾ ۲۲ البروج.

به چهند شیوه یه که ته عبیری لیکراوه، که ده گونجی مه به ست پی زانیاری
 ره ها و بیسنووری خوا بی، ده شگونجی خوا ۱۱۵ ټه زانیاریه ی خو ی دهر باره ی
 دروستکراوه کانی، له شتیکدا که پی ده گوتری: (لَوْحٌ مَّحْفُوظٌ)، یان (إِمَامٌ مُبِينٌ)،
 یان (کُتُبٌ مُبِینٌ)، تومار کردبی، یا خود ته وه و ټناکردنه بو عه قلی ټیمه، که ټیمه
 ته گهر شتیک له کتیکدا نووسپیمان و تومارمان کردبی، له بیرمان ناچی.

۴- ﴿قَالَ عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ (مووسا) گو ی: زانیاری
 سده پی شووه کان واته: ته نه ته وانه ی، ته کو مه لگایانه ی له سده پی شووه کاند
 ژیاون، له لای په روه ردگارم، له نووسینیکدا که په روه ردگارم نه لی ون ده بی، نه له
 بیر ده چی، یان په روه ردگارم نه به هه له دا ده چی و، نه له یاد ی ده چی.

﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى﴾ وشه ی (ضَلَّ) یانی: ون بوو، په روه ردگارم ون نابی،
 که لیره دا مه به ست پی هه له یه، یانی: به هه له دا ناچی، (ضَلَّ الطَّرِيقَ)، ریگا که ی ون
 کرد، ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي﴾ واته: په روه ردگارم زانیاریه که ی لی ون نابی، به هه له دا ناچی،
 ﴿وَلَا يَنسَى﴾ له بیریشی ناچی، (النِّسْيَانُ: عَدَمُ تَذَكُّرِ الْعِلْمِ)، (نسیان) ته و دیه ټینسان
 شتیک بیزانی و له بیر بیچی.

۵- ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾، ته و زاته ی که زه مینی بو کردوون به پاخواو،
 خو ټنراو یشه ته وه: (مِهَادًا)، (الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مِهَادًا)، هه روه ک ته و وشه یه ی له
 قورټاندا هاتوه، له جی دیکه، (مِهَادًا وَمِهَادًا: أَي مُمَهَّدَةً مُسَهَّلَةً لِلْمُسِيرِ وَالْجُلُوسِ وَسَائِرِ
 التَّصَرُّفَاتِ)، واته: ناماده کراو و ته خت و له بار کراو، ئاسانکراو، بو پیدا پو یشتن و له سه ر
 دانیشتن و هه ل سو که وته کانی دیکه.

ټیمه له ته فسیری سووړه تی (یونس) دا باسیکمان دهر باره ی گهر دوون به
 گشتی و، باسیکمان دهر باره ی خوړو، یه کیک دهر باره ی زه و ی و، یه کیک دهر باره ی
 مانگ، کردووه و، هه ر که سیک بزانی ته م زه و یه ی ټیمه چهند جوړه جوولته ی
 هه ن، ټنجا قه دری ته وه ده زانی که ته م زه و یه ی ټیمه له بنمان دا نارامه و

جوولە جوولای نیه، ئەو شتانە ی که لەسەرینی ئەزیه تیان نادات، چەند گزنگ و گەرەیه! چونکە ئەو زەوییه ی ئیمه:

۱- بە دەوری خۆیدا دەخولیتەوهو، لە خوله کیکدا سی (۳۰) کیلۆمه تر دەبێ.

۲- بە دەوری خۆدا دەخولیتەوهو لە چرکه یه کدا سی (۳۰) کیلۆمه تر دەبێ.

۳- هەر وه ها له گەڵ خۆدا بە دەوری دالی راوه ستاودا دەخولیتەوه.

۴- له گەڵ دالی راوه ستاودا بە دەوری چه قی که هکه شان دا دەخولیتەوه.

۵- له گەڵ که شکه شاندا خولانه وه یه کی دیکه ی هه یه.

۶- له گەڵ گە له که هکه شاندا که که هکه شانی ئیمه یه کیکیانە، دیسان سوورانه وه یه کی دیکه ی هه یه، یانی: ئەم زەوییه ی ئیمه به لای که مه وه، پینج شەش جوړه سوورانه وه ی هەن، ئەوه نده ی که بۆ ئیمه دەرکه وتوه، له گەڵ ئەوه شدا وه ک رایه خیک، وه ک شتیکی تهخت و له بار که ئیمه ههستی پیناکه یین، راخراوه و نامانکه وین، دیاره زهوی زۆر گەرەیه، بۆیه تهخت دیتە بهرچاو، ئەگەرنا بۆ که سیک له دەریادا پروات، به ئاشکرا دیاره که زهوی خرو هیلکه یی دەرکه وتوه، چونکه له دەریادا، له دووره وه ته ماشا ده که ی، که شتییه ک که دێ، ته نیا گلۆفک و لووتکه ی که شتییه که دیاره، دواپی ورده ورده هه مووی دەرده که وێ، ههروه ها ئەوه که شهوو پوژیش به سەر زهویدا دابهش ده بن، ئیستا که لیڤه پوژه، له ئەمریکا شهوه، له ئوسترا لیا شهوه، خریتی زهوی، ئیستا بۆته شتیکی ئاشکرا و به لگه نهویست.

(۶) ﴿وَسَلِّ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا﴾ ههروه ها (پهروه دگارمان ئەو که سه یه) که له نیو زهوییدا رێ بۆ داناون، رێ بۆ خستوونه نیو زهوییه وه، ﴿وَسَلِّ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا﴾ (أَي: جَعَلَهَا سُبُلًا سَالِكَةً فِي الْأَرْضِ، أَي: دَاخِلَةً فِيهَا مُتَخَلِّلَةً سَوَاءً كَانَتْ خَلْقِيَّةً أَوْ صُنْعِيَّةً)، رێ بۆ له زهویدا داناون، رێ بۆ خستوونه نیو زهوی، چونکه (سَلَكَةً)، یانی: (أَدْخَلَةً)، ههروه ک (أَسْلَكَةً)، یانی: خستیه نیوی، ئنجا ئەوه که خوا ده فهرموێ: رێ بۆ خستوونه نیو زهوی، واته: وایکردوه که ئەم سه رزه مینه رێ تیدا هه بن، دابراوایی تیدا هه بن و،

شوینی وای تیدا ههبن، بتوانن پێیدا برۆن، چ خهلقی بن و خوا ﷻ هێنابنه دی، وهک کهلینی ئەو چیاپانهی که بههۆی پرووبارهکانهوه کهلێنیان تیکهوتوه، چ مرۆقهکان بۆ خۆیان ئەو پێیانەیان دروست کردبن، گنگ ئەوهیه خوا زهوی وا ههڵخستوه که بتوانن پێیان تیدا دابنن.

(۷) - ﴿وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً﴾ له سه‌رپوهش ئاوی بۆ دابه‌زاندوونه خوار، وهک زۆر جاری دیکه گوتوومانه: بۆیه خوا وشه‌ی ئاو (مَاءً)، به‌کاردیئت، چونکه ئەوه‌ی له ئاسمان دێته خوار، یان بارانه، یان به‌فره، یان ته‌رزیه، یاخود شه‌ونم و ئاونگه و، هه‌لمه، که وشه‌ی (مَاءً)، هه‌موویان ده‌گریته‌وه، به‌لام ته‌گه‌ر هه‌ر کامیکی دیکه‌یانی فه‌رمووبایه، هه‌ر ئەوه‌ی ده‌گرته‌وه، وشه‌ی (السَّمَاءِ) یش یانی: سه‌ره‌وه، (مِنَ السَّمَاءِ)، یانی: (مِنَ الْفَوْقِ)، (مِنَ الْأَعْلَى)، یه‌کێ له ماناکانی (السَّمَاءِ)، بریتیه له سه‌ری، به‌لکو مانا ته‌صلیه‌که‌ی ئەوه‌یه، ئنجا دوا‌یی ئەو وشه‌یه ده‌خوازپێته‌وه بۆ شتی دیکه‌ش، وهک سه‌ربان، وهک هه‌ورێک له سه‌رووه‌یه‌وه، هه‌روه‌ها وهک ئەو ئاسمانانه‌ی که خوا ﷻ هه‌وت ئاسمانی له سه‌ر یه‌ک دروستکردوون.

(۸) - ﴿فَأَخْرَجْنَا بِذَلِكَ زَوْجًا مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى﴾ به‌و ئاوه‌ی که له سه‌ره‌وه دایده‌به‌زینین، چه‌ندان جووتی له پرووه‌کی جو‌راو‌جو‌ریان ده‌ره‌یناون، ئنجا خوا ﷻ شیوازی قسه‌کان ده‌گو‌رپ و، قسه‌کانی پال داوه‌ته لای خۆی، واته: پێشێ مووسا علیهِ السلام قسه‌ ده‌کات، یان خوا ﷻ به‌ شیوه‌ی نادیار (غائب)، به‌لام دوا‌یی به‌ شیوه‌ی دواندن (خطاب) و شیوه‌که‌ی ده‌گو‌رپ، ئەوه‌ش یه‌کیکه له پرووه‌کانی په‌وانبێژی، بۆ ئەوه‌ی که‌سیک قورئان ده‌خوینێته‌وه، ئەو که‌سه‌ی که گو‌ی لێهه، رابچله‌کێ، جاری به‌ شیوه‌ی نادیار، جاریک به‌ شیوه‌ی دواندن، جاریک به‌ شیوه‌ی قسه‌ بێژ (متکلم)، جاریک به‌ شیوه‌ی کو، جاریک به‌ شیوه‌ی تاک.

بۆیه ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَأَخْرَجْنَا بِذَلِكَ زَوْجًا﴾ به‌و ئاوه که دامانبه‌زاندوه له سه‌رپوه، چه‌ند جووتیکمان پێ ده‌ره‌یناون، ﴿مِّنْ نَّبَاتٍ شَتَّى﴾ له پرووه‌که جو‌راو

جووره‌کان، (نَبَات: مَصْدَرٌ سُمِّيَ بِهِ النَّابُ، وَشَتَّى: جَمْعُ شَتَيْتَ، وَهُوَ الْمُشْتَتُّ أَي: الْمُبْعَدُ)، وشەى (نَبَات)، چاوگە، ئەوێ که دەپوێ، کراوێ بە ناو بو پراو، (نَابِت)، یانی: پڕووەک، ئەگەرنا وشەى: (نَابِت)، یانی: پراو، ﴿وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا﴾ ﴿١٧﴾ نوح، (نَبَاتًا)، یانی: پراو، وشەى (شَتَّى)ش، کوێ (شَتَيْتَ)ه، (شَتَيْتَ)، یانی: (مَشَّتْ)، واتە: دوورخراو، یاخود لیکچپراو، لیکداپراو، ﴿مَنْ نَبَاتِ شَتَّى﴾، واتە: لە پڕووەکی جوړاو جوړ، بۆیەش وشەى (زَوْج)، بە کاردێن، چونکە تێستا لە پڕووی زانستی پڕووەکناسییەوه، سەلمێندراو، که هەرچی دەپوێ، هەلبەتە ماددەى بى ژيانیش، بەلام پڕووەک هەرچی که دەپوێ، هەمووی جووتە، ئنجا هەیه جووتەکەى لە دەرەوێ خۆیەتی، نیر بە جیا و مئ بە جیا، وەک دارخورماو ژمارەیهک لە درەختەکان و گۆلەکان، هەشە لە نیو خۆیدایە، نیرە و مێهە، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الرعد)دا، لەو بارەوه پڕوونکردنەوهی زیاترمان داوه.

٩- ﴿كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ﴾، خوشتان بخۆن، واتە: لە بەرو بووم و بەرهەمی ئەو پڕووەکه جوړاو جوړە، ﴿وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ﴾، ئاژەلەکانیشتان بلەوه‌پێن، یانی: خۆتان لێی بخۆن و، ئاژەلەکانیشتانی تیدا بلەوه‌پێن، هەلبەتە وشەى (أَنْعَام)، که کوێ (نَعَم)ه، ئەمیش چوار جوړ ئاژەل دەرگرتەوه، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام)دا بە تەفصیل باسمان کردوه: حوشترو پەشە و لاخ و مەرو بزن، گامیشیش هەر دەچیتەوه نیو پەشە و لاخ.

١٠- ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾، بە راستی لەوێدا که باسکرا، نیشانه هەن بو خواوێ عەقلان، (أُولِي)، یانی: (أَصْحَاب)، ئەوێ کوێ، تاکەکەى لە بیژەى خۆی نیه، بەلکو تاکەکەى (دُو)، یان (ذَات)، یانی: خواوێ، بەلام که دەرگرتە کوێ دەبیته: (أُولِي)، (النُّهَى) کوێ (نُهْيَةً)یه، (نُهْيَةً)، واتە: عەقل، لەبەر ئەوێ خواوێنه‌کەى قەدەغە دەکات، لە شتی خراپ.

خوا دەفەرموێ: لەویدا نیشانه هەن بو خواوێ عەقلان، لەوێدا که باسکرا، واتە: خواوێ عەقلان، ئەگەر عەقلی خۆیان بەکار بێنن، لەو شتانه‌دا نیشانه و

بەلگەیان ھەن، لەسەر ئەوێ ئەم گەردوونە بێ خواوەن نیە، ئەم مەوۆقە لەسەر ئەم زەویيە لە خۆو پەیدا نەبوو، خواوەنێکی ھەيە، مشوورخۆرێکی ھەيە و لێ دەپرسیتەو و سزا و پاداشتی بە پێی کردەوێکانی، بۆ داناو.

(۱۱) - ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾، لەویدا واتە: لەم زەویيەدا ئێوەمان ھێناوەتە دی، لەبەر ئەوێ جەستە ی ئێمە، ھەموو پێکھاتەکانی دەگەرێنەو بۆ توخمەکانی زەوی، ئەو ماددانە ی کە لە زەوییدا ھەن، ھەر ئەوانەشن کە جەستە ی مەوۆق پێک دێن، ئەو لە ڕوو جەستە کە یەو، ئەمما ڕووحە کە، دروستکراوێکی تاییبەتی خوايە، وە ک خوا دەفەرموێ: ﴿وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾ (۱۲) الحجر، ڕووح پەيوەندی بە زەویيەو نیە، پەيوەندی بە خاکەو نیە، بەلکە شتێکی سەرۆو ماددیەو دروستکراوێکی تاییبەتی، واتە: خواي پەرەردگار بە تاییبەت دروستی کردو و بە ھەر جەستە ی مەوۆقیدا کردو، ھەر بۆیەش کاتێک جەستە دەخریتە ئێو خاک و دەبیتەو بە خاک، ڕووح دەچیتە شوینیکی دیکە، لە جیھانی بەرزەخدا، لە ناز و نیعمەتدا دەبێ، یاخود لە ئازارو مەینەتیدا دەبێت، تاکو ڕۆژی قیامەت.

(۱۲) - ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾، دەشتانگێڕینەو بۆ ئێو زەوی، واتە: کاتێک کە دەمرن جەستە کە تان دەخریتەو ئێو خاک، یان دەبیتەو بە خاک.

(۱۳) - ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾، جاریکی دیکەش ھەر لەوێ دەرتان دینینەو، لەوێ دەرتان دینینەو، واتە: ئەو جەستە ی تان کە بە زەوییدا بلاودەبیتەو تیکەل بە زەوی دەبیتەو، خوا ﷻ لە ڕۆژی زیندو و بوونەو ڕۆژی ھەڵسانەو، ئەو جەستە ی دروست دەکاتەو و ئەو ڕووحە ی بە ھەردا دەکاتەو.

ھەلبەتە ئەمە ئەوێ لێ وەرەگێرێ کە شاردنەوێ مردووان، ناشتنی مردووان لە زەوییدا، ھەر ئەو پێی پاستەو شیوە ی پاستی شاردنەوێ مردووانە، چونکە ئەوێ کە مسوڵمان بیت، بەو شیوە ی مردووەکان بە خاک دەسپێن و دەیاننێژن، لە ژێر زەوییدا دەیانشارنەو، بە ڕیزو حورمەتەو، بەلام

پیناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان بیست و یهک نایهت ده گریته خوئی، نایهته کانی: (۵۶ - ۷۶) لهو بیست و یهک نایهته دا، باسی پرووه پروو بوونه وهی فیرعه ون و جادوو گهره کانی له لایهک، له گه ل مووسا و هاروونی بریدا، له لایهکی دیکه وه، کراوه، که سه ره نجام فیرعه ون و جادوو گهره کانی تیده شکین و، گوچانه که ی مووسا عليه السلام ده بیته ماریکی گه وه، که له کورده واری دا به ماری گه وه ده لپن: هه زیا، یان نه ژدیهاو سه رجه م نهو گوچان و پهت و گوریسانه ی جادوو گهره کان، له بهرچاوی خه لک کردوو یانن به مار، هه لده لووشی و، فیرعه ونیش بو چه واشه کردنی خه لکه که جادوو گهره کانی خوئی به وه تو مه تبار ده کات، که ئیوه هه مووتان شاگردی مووسان، مووسا ماموستاتانه، نهو فیری جادووی کردوون، بویه به شیک له جادووه که ی له لای خوئی هیش تو ته وه، فیری ئیوه ی نه کردوه، بویه له کاتی به ره نگار بوونه وه ی یه کدیدا، جادووی وی به سه رتاند زال بووه، چونکه دیاره ماموستا ده توانی هیندیک له زانسته که ی فیری شاگردو قوتا بیه که ی نه کات.

پاشان هه ره شه ی دهستی راست و چه پ برین و، هه لواسینیش له جادوو گهره کان ده کات، نهوانیش بیباکی و، بی منه تی خو یان به رانه ری دهرده برن و بی منه تی ده کهن.

پاشان له سی نایهتی کو تایی دا، باسی سه ره نجامی شوومی تاوانباران و، ناکام خیری پرواداران ی کردار باش کراوه.

﴿وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ﴾ ٥٦ ﴿قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمْؤُوسُ﴾ ٥٧ ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ﴾ ٥٨ ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا نُخْلَفُهُ، نَحْنُ وَلَا

أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٥٩﴾ فَتَوَلَّى
فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ﴿٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيُسْحِتَكُم بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ﴿٦١﴾ فَانزِعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَاسْرُواْ النَّجْوَى ﴿٦٢﴾
قَالُوا إِنْ هَذَانِ لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ
الْمُنَى ﴿٦٣﴾ فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوُواْ صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَى ﴿٦٤﴾ قَالُوا يَمُوسَى
إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٥﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُواْ فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ
سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ﴿٦٦﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾
وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُواْ إِنَّمَا صَنَعُواْ كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾ فَالْقَى
السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى ﴿٧٠﴾ قَالَ ءَاْمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ ءَاْذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا تُقِطِعْ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِّنْ خَلْفٍ وَلَا أُصْلِبْكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ
وَلَنَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ﴿٧١﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا
فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾ إِنَّا ءَاْمَنَّا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا وَمَا
أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٣﴾ إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ
فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٤﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٥﴾
جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

مانای دهقاو دهقی ئایه تهکان

{به دلتیایش تیکرای به لگه و نیشانهکانی خوڤمان پیشان (فیرعهون) دان، که چی (په یامی خوا) به درۆی دانا و ملی نه دا (بو به ندایه تی بو خوا) ﴿۵۶﴾ (فیرعهون) گوتی: ئەه مووسا! چما بوڤمان هاتووی، تا کو به جادوو هکەت له سەر زه مینمان وه ده رمان بنیی؟ ﴿۵۷﴾ مسوگەر ئیمه ش جادوویه کی هاوینیهیت بو دینن، ده جا به لینگه یه ک له نیوان ئیمه و خۆتدا دابنی، که نه ئیمه و نه تو لپی دوانه کهوین، با شوینکی تهخت و گوڤر بیت ﴿۵۸﴾ (مووسا) گوتی: با جیژوانتان پوژی پازانه وه (جهژن) بی و، با خه لکیش ده مه و چیشته نگا و خربکرپنه وه ﴿۵۹﴾ ئیدی فیرعهون پویشت، یه کسەر پیلانه که ی (گیپراو جادووگه ره کانی) خو ی کوکرده وه (ئجها هات) ﴿۶۰﴾ مووسا پیی گوتن: هاوار بو ئیوه! درۆ به خوا وه هه لمه به ستی، که به هوپه وه به سزایه ک بنپرتان بکات و، مسوگەر هه ر که س (درۆ) هه لبه ستی بی ئاکامه ﴿۶۱﴾ ئیدی له نیو خو یان له کاره که یاندا که و تنه نا کوکیه وه، به په نهانیی که و تنه چه کردن ﴿۶۲﴾ گوتیان: بیگومان ئەم دووانه جادووگه رن، ده یانه وی به جادوو هه کیان له سەر زه مینی خۆتان وه ده رتان بنین و، ئایین و پربازه هه ره باشه که تان نه هیلین ﴿۶۳﴾ بویه پیلان (و جادووگه ره کان) ی خۆتان کوپکه نه وه، ئجها به ریز و توکمهی وه رن، هه لبه ته هه ر که س ئەمپو ش سەر بکه وی، براوه ی راسته قینه یه ﴿۶۴﴾ (جادووگه ره کان) گوتیان: ئەه مووسا! (سه رپشک به) یان تو (گوچانه کهت) فری ده ده ی، یان ئیمه یه که مجار (گوچان و په ته کامان) ده هاوژین! ﴿۶۵﴾ (مووسا) گوتی: به لکو ئیوه (گوچان و په ته کانتان) فری ده دن، ئیدی (دوای فریدانیان) (مووسا) وای زانی پهت و گوچانه کانیان دین و ده چن ﴿۶۶﴾ بویه مووسا له ده روونیدا ترسی ری نیش

﴿٦٧﴾ گوتمان: مەترسە! مسۆگەر ھەر تۆ سەرکەوتوو و براوہی ﴿٦٨﴾ ئەوہش کە لە دەستی راستت دایە، بیھاوۆ، یەکسەر ھەرچی (جادووی) کارامانە کردووینە، قوتی دەدات، چونکە ئەوہی کارامانە کردووینە، بەس فیلی جادوگەرەو، جادوگەریش لە ھەر کوێیەکەوہ بی سەرکەوتوو (سەرفراز) نابێ ﴿٦٩﴾ ئیدی یەکسەر جادوگەرەکان بە کړنووشدا کەوتن، (دوای ئەوہی گۆچانەکە ی مووسا جادووەکانی ئەوانی ھەللووشی)، گوتیان: پرومان بە پەرورەدگاری ھاروون و مووسا ھینا ﴿٧٠﴾ (فیرعەون) گوتی: ئایا بەر لەوہی مۆلتتان بەدەمی، پرواتان بۆ ھینا؟ بیگومان ئەو گەرەکتانە کە فیری جادووی کردوون، بە دلنیایی راست و چەپ (دەست و لاق) تان دەبێم و، بە قەدی دارخورمایانتانەوہ دەبەستم، (ھەلەواسم) و، زۆر باشیش دەزانن کامەمان (من یان پەرورەدگاری مووسا و ھاروون) سزaman سەخترو بەردەوامترە! ﴿٧١﴾ (جادوگەرەکان) گوتیان: ھەرگیز تۆ بەسەر ئەو بەلگە پۆشنانەدا کە بۆمان ھاتوون و، بەسەر ئەو کەسەدا کە ھیناوینەدی، ھەلنابژێرین، ھەرچی دەگونجێ تۆ پڕیاردەری بی، پڕیاری بەدە، تەنیا لە (بازنە) ئەم ژيانی دنیا بەدەری پڕیار دەدەي ﴿٧٢﴾ بیگومان ئیمە پرومان بە پەرورەدگارمان ھینا، تاکو لە ھەلەکامان و لەو جادووەی تۆ لەسەری ناچارت کردوین، ھەنبووری و (پاداشتی) خواش چاکتر و بەردەوامترە ﴿٧٣﴾ مسۆگەر ھەر کەسێک تاوانبارانە بێتە خزمەت پەرورەدگاری (سزای) دۆزەخی بۆ ھەیە، کە نە تێیدا دەژی و نە دەمری ﴿٧٤﴾ ھەر کەسێکیش پڕوادارانە بێتە خزمەتی، لە ھالیکدا کە کردەوہ چاکەکانی کردوون، ئا ئەوانە پلە بەرزەکانیان ھەن ﴿٧٥﴾ کە باغ و بستانە ھەمیشەییەکانن، پڕوباریان بە ژێردا دەپۆن، تێیاندا ھەمیشەیین و، ئەوہش پاداشتی ھەر کەسێکە خوێ پاک و چاک بکات ﴿٧٦﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(سَوَى): (مَكَانٌ سَوَى وَسَوَاءٌ، أَيْ: وَسَطٌ، وَسَوَى الشَّيْءِ: قَوَّمَهُ وَعَدَّلَهُ وَجَعَلَهُ سَوِيًّا)، (وَسَطٌ)، واته: نیوه پاست، ده گوتری، (سَوَى الشَّيْءِ)، واته: ئه و شته ی ریک و پاست کردو، تهخت و یه کسانێ کرد.

(فَيْسَحَّتْكُمْ): واته: بنپرتان بکات، له بهینتان بیات به یه کجاری، (أَسَحَّتْهُ: اسْتَحْضَلَهُ)، واته: ریشه کیشی کرد، ههروهها وشه ی (سَحَّتَهُ يَسَحَّتُهُ سَحْتًا)، وهک (أَسَحَّتُهُ، يُسَحِّتُهُ، إِسْحَاتًا)، ههروهها وشه ی (سَحَّتَهُ، يُسَحِّتُهُ، تَسْحِيَّتًا)، ههرسیکیان: (سَحَّتَهُ، أَسَحَّتَهُ، سَحَّتَهُ)، به مانای بنبری کرد، ریشه کیشی کرد، نهیهشت.

(خَابَ): (خَابَ يَخِيبُ خَيْبَةً، أَيْ: حُرِمَ وَمُنِعَ، وَلَمْ يَنْلَ مَا طَلَبَ، خَابَ سَعْيُهُ: ذَهَبَ أَمَلُهُ وَخَسِرَ)، كهواته: وشه ی (خَابَ يَخِيبُ خَيْبَةً)، واته: بیهش کراو پئی لیگیراو، ئه وهی که داوای ده کرد، وه دهستی نه هیئا، به کوردیی ده لیین: مایه پووچ بوو، پهنج به خهسار بوو، په نهچه رۆ بوو، بئ هیوا بوو، تهما براو بوو، بیمراد بوو، هه موو ئه و وشانه به کار ده هیترین.

(الْمَثَلِ): (مُؤَنَّثٌ) (أَمَثَلَ)، (الْأَمْثَلُ: تَفْضِيلٌ مِنْ مَثَلٍ)، به سه ردا هه لێژاردنه له وشه ی (مَثَلٌ)، ده گوتری: (فُلَانٌ أَمْثَلُ بَنِي فُلَانٍ)، فلانکهس باشتیرینی به نی فلانه، فلان هۆزه یه، (أَيْ: أَذْنَاهُمْ لِلْخَيْرِ)، له هه موویانه وه له چاکه نیزیکتره، كهواته (الْمَثَلِ)، واته: باشتیرین ریباز، ﴿بَطَرِيقَتِكُمُ الْمُثَلَى﴾، واته: ریبازه هه ره باشه که تان.

(يُحِيلُ إِلَيْهِ): واته: وای ده هاته بهر چاو، وای ده هاته بهر خه یال، (حِيلَ إِلَيْهِ: أَنَّهُ كَذَا: لُبْسٌ وَشُبَّهٌ وَوُجْهٌ إِلَيْهِ الْوَهْمُ)، واته: شته که ی وا بو ویناکرا، وای لیحالیکرا، وای هاته بهر چاو، وا چه واشه کرا له بهر چاوی.

(فَأَوْجَسَ): (أَوْجَسَ فَلَانٌ: وَقَعَ فِي نَفْسِهِ الْخَوْفُ)، ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾، واتہ: مووسا بہ پہنہانی ترس چو وہ نیو دلی، ترسی پی نیش، دہگوتری: (أَوْجَسَتِ الْأُذُنُ: سَمِعَتْ حِسًّا)، واتہ: شتیکی بیست، ہستیکی بیست، (وَأَوْجَسَ فَلَانٌ، وَأَوْجَسَ الْقَلْبُ شَيْئًا، أَحَسَّ بِهِ، وَخَافَهُ)، واتہ: ٹہو شتہی ہست پی کردو لہو شتہ ترسا، (وَأَوْجَسَ فَلَانٌ الْأَمْرَ: أَضْمَرَهُ)، واتہ: ٹہو شتہی پہنہان کرد، پیچہوانہی دہریخت۔

(مَنْ خَلَفَ): واتہ: بہ پیچہوانہو، (أَي: إِحْدَاهُمَا مِنْ جَانِبٍ، وَالْأُخْرَى مِنْ جَانِبٍ آخَرَ)، کہ دہلی: دہست و پیتان، یان: دہست و لاقتان راست و چپ دہبرم، واتہ: دہستی راست و لاقی چپ، بہ پیچہوانہو، دہست و لاقتان پیچہوانہ دہبرم، واتہ: یہ کیان لہ لای راست، یہ کیان لہ لای چپ۔

(وَالْأَصْلَبُ لَكُمْ): بہ تہکید ہلٹاندہواسم، (الصَّلْبُ: تَعْلِيْقُ الْإِنْسَانِ لِلْقَتْلِ وَشُدُّ صَلْبِهِ عَلَى الْخَشَبِ)، (الصَّلْبُ) ٹہوہیہ کہسیک رابوہستتیری بو ٹہوہی بکوژری، بہستریٹہو بہ داریکہوہ، یان: ہلبواسری و پشتی بہ تہختہیہکہوہ بہستری، (وَالصَّلِيبُ: أَصْلُهُ الْخَشَبُ الَّذِي يُصَلَّبُ عَلَيْهِ، وَالصَّلِيبُ عَلَى شَكْلِهِ)، (صَلِيبُ) بہ خاچ دہگوتری، لہسہر شیوہی ٹہو تہختہیہ کہ مروقی پیوہ دہبہستری، چوارمیخہ دہکیشری بو ٹہوہی بکوژری۔

(جُدُوعُ النَّخْلِ): (جُدُوعُ: جَمْعُ جَذَعٍ)، (جَذَعُ) یش واتہ: (سَاقُ النَّخْلَةِ وَنَحْوَهَا)، قہدی دارخورما، بہ قہدی دارخورماوہ، دہبی بہ قہدہکہیہوہ شتہکی دابن و بہستبنی، نجا دہستی راست و پی چہپیشی بریون، تاکو بہ نازارو ٹہشکہنجہوہ تاکو خوئیان تیدا دہبری، بہو شیوہیہ گیانیان دہربی۔

چهند زانیارییهک له پهیمانی کونهوه:

وهک زیډه زانیارییهک ئه مه باس ده کهین، که (التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد القديم، السفر الخروج، الإصحاح: ۷، ص ۱۴۳)، له ژیر ناوونیشانی: (الرَّبُّ يُخَاطَبُ مُوسَى وَهَارُونَ)، (پهروه ردگار مووسا و هاروون ده دوینئ) دا، ده لئ:

ئهو کاته مووسا ته مه نی هه شتا سأل بوو، هاروونیش ته مه نی هه شتا و سئ سأل بووه، که واته: هاروون، له سه رچاوه کانی دیکه شدا هاتوه، که له مووسا گه وره تر بووه، به پئی ئه وهی ئیره، ده بئ سئ سأل له مووسا گه وره تر بووبئ.

له ژیر ناوونیشانی: (مُعْجَزَةُ الْحَيَّةِ)، (موعجیزه ی مار) دا، له لاپه ره (۱۴۳) ده لئ:

(فَطَرَحَ كُلُّ وَاحِدٍ عَصَاهُ فَتَحَوَّلَتْ إِلَى حَيَّةٍ، غَيْرَ أَنْ عَصَا هَارُونَ ابْتَلَعَتْ عَصَاهُمْ)، هه ر کامیک له جادوو گه ره کان گوچانه که ی خوئی فریډا و بوو به مار، به لام گوچانه که ی هاروون هه موو گوچانه کانی ئه وانی هه لלוوشی.

بویه ش ئاماژه م به وه دا، که له (پهیمانی کون) دا گوچانه که ی له مووسا وه گواستوته وه بۆ هاروون، که به ته ئکید ئه وه هه لیه، چونکه گوچان به ده ست مووسا وه عليه السلام بووه، هاروون ته نیا هاوکارو یارمه تیډه ریکی بووه، به لام ئیمه ئه وهی که له (پهیمانی کون) دا له و باره وه هاتوه، له کاتی کدا ده گهینه ته فسیری سووږه تی (القصص)، خوا پشتیوان بئ باسی ده کهین.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوای ئەوێ عَلَيْهِ السَّلَام دواى ئەوێ باسى ئەو وتو وێژ و مشت و مېرى نێوان مووسا عَلَيْهِ السَّلَام و، هاروونى براى له لایهك و، فیرعهون و دارو دهستهكهى له لایهكى دیکهوه، کرد، ئنجا دهفهرموی: ﴿وَلَقَدْ آرَيْنَهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى﴾ به دنیایى ئیمه هه موو نیشانهکانى خۆمانان پیشاندان (پیشانی فیرعهون)، به لام به درۆى دانا، واته: په یامى خواى به درۆ دانا، یاخود نیشانهکانى خواى به درۆ دانان، ﴿وَأَبَى﴾ یانى: (إِمتنع) واته: ملی نه داو پرێ دانه گرت و، ملی نه دا بو پابه ندیی به شه ریه ته وه، بوچی؟ چونکه به رژه وه ندیی له لادان له شه ریه ته دا بوو، ئەگەر پابه ندبایه به و په یام و به و شه ریه ته ی خواى په روه ردگاره وه، پرێ ئەوێ لیده گیرا که سۆغره و بیگار به گه لی چه وساوه ی به نی ئیسرا ئیل بکات و، بیانچه وسینته وه و نیرینه کانیا ن سه ر به رى و، میننه کانیا ن به یلته وه، وه ک کۆیله مامه له یان له گه لدا بکات، وه ک له سوورپه تی (المؤمنون) دا ده فه رموی: ﴿فَقَالُوا أَنْزِلْ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا عِدُونَ﴾ واته: ئایا به روا بینین بو دوو به شه ران، بو دوو که سان، که دووی وه ک خۆمانن و گه له که شیا ن ملکه چی ئیمه ن و، ژیر ده ستی ئیمه ن، یاخود کۆیله ی ئیمه ن!

ئنجا ده فه رموی: ﴿قَالَ أَحِثْنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَى﴾ فیرعهون گوتی: ئەى مووسا! بۆیه هاتووی به جادووی خۆت ئیمه له سه ر زه مینی خۆمان وه ده رب نیی، ئەوه ته نیا تۆمه تیک بووه فیرعهون ده یدا ته پال مووسا عَلَيْهِ السَّلَام، بوختانیکه پپی ده کات، چونکه مووسا نه یگوتوه: له سه ر زه مینی خۆتان وه ده رتانه نییم، گوتوویه تی: به نوو ئیسرا ئیلم و ییده و چیدی مه یانچه وسینته وه، ﴿فَأَرْسَلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ﴾ به نوو ئیسرا ئیلمان

له گه لدا بنیرهو، چیدی دیکه مه یانچه وسینهوه، لیره که ده فهرموئی: ﴿فَأَرْسِلْ
 مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا نُعَذِّبْهُمْ﴾ به نوو ئیسرائیل مان له گه لدا بنیره، له شویئی
 دیکه دا ده فهرموئی: ﴿فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ ﴿۱۰۵﴾ الأعراف، هۆزی به نی
 ئیسرائیل، گه لی ئیسرائیلم وییدهوهو، چی دیکه مه یانچه وسینهوه، سوغره و
 بیگاریان پی مه که، که چی فیرعهون بو وروژاندنی خه لکی میسر (قبطي)
 یه کان، ئه تو مه ته ئاراسته ی مووسا ده کات، وه ک عاده تی هه موو ئه و
 فیرعه و نانه ی کاتیک له گه ل ئه وانه دا پرو به پروو ده بنه وه، که به ریازی
 پیغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده رۆن و ده یانه وی چی دیکه خه لکی
 ره ش و پروت نه چه وسینریتته وه و نه کریته کو یله، وه ک خزمه تکارو ژیر ده ست و
 بهر ده ست مامه له ی له گه لدا نه کرئی، هه میشه ئه و تو مه ته له لایه ن فیرعهون
 و خو به زلگرو خو به په رستراوزان و، خو به په روه ردگار زانانه وه ئاماده یه،
 ﴿فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ﴾ به دلنایی ئیمه جادوو یه کی وه ک جادوو هه کی
 خو ت بو ده هینین، ﴿فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا﴾ ئنجا له ئیوان خو مان و
 خو تدا به لینگه یه ک دابنی، جیژوانیک دابنی، (موعد) ده گونجی چاوگ بی به
 مانای (وعد) واته: گفت و به لین، ده شگونجی ناوی شوین بی، واته: جیژوان،
 ده شگونجی ناوی (کات) بی، واته: به لینگه، که به لینگه هه موویان ده گریته وه،
 فیرعهون، مووسا سهر پشک ده کات و خو ی وایشان ده دات زور بی منه ته،
 ده لی: تو به لینگه و جیژوانه که دابنی، تو شویئی پیکه یشته نه که دابنی، ﴿لَا
 تُخْلِفُهُ، نَحْنُ وَلَا أَنْتَ﴾ با نه ئیمه و نه تو له و شوینه دوا نه کهوین و، له و
 به لینه پاشگه ز نه یینه وه، له و جیژوانه پاش و پیش نه کهین و، له کاتی خویدا
 ئاماده بین، ﴿مَكَانًا سُوًى﴾ با ئه و جیژوان و به لینگه یه، شوینکی ته خت بی،
 بو ئه وه ی هه ر شتیک ده کرئی، هه موو خه لک بیینی و به رزو نرمی تییدا
 نه بی، نه وه ک هه ندیک له شته کان په نهان بن و، به هو ی ئه وه وه که له
 شیوئیدا و له په نایه کدا ده کرئی، با ته خت و گوړ بی.

واتە یەکی دیکە ی **﴿مَكَانًا سُوًى﴾** شوینیکی مام نیوەند، شوینیکی میانجیی بێ، بەنسبەت خەڵکە کەووە بۆ ئەوێ هەموویان بتوانن بە ئاسانی بیگەنێ و واتە: لە نیوە راستی شاردای بێ، یاخود شوینیک بێ کە لە هەموو لایانەووە مەرج نیە تەنیا شار، بەلکە لە هەموو دەقەرەکانەووە، خەڵک بە ئاسانی بیگاتێ، نەک خەڵکی پێیەکی دوور بپێ تاکو دەیگاتێ، بە بۆ هەموویان یە کسان بێ، هەردوو واتاکە ی گونجاو.

﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾ مووسا عليه السلام کە زۆر پشت ئەستوورە بە بەلێنی خواو، زۆر لە خۆی پادەبینی، لە خوا ی خۆی پادەبینی، ئەویش کاتیک بۆ هەلبژاردن، کاتیک زۆر باش، هەم لە سالدای کاتیکیان هەبوو وەک دوا یی باسی دەکەین، کە پێیان گوتووە: (یوم الزينة) پۆژی پازانەووە، کە لەو پۆژەدا جلی ئال و الایان لەبەر کردوون، بۆنە یەکی باشیان بوو، یاخود هەر جەژنیکیان بوو، یاخود بۆنە یەکی سالانەیان بوو، پایەک دەلی: بە هۆی هەلسانی پووباری نیلەووە، کە پووباری نیلیان بەرداووەتەو بەو شا جۆگەیانەدا کە لێی هەلبەستراو بۆ ئاودێری، ئەو پۆژە پێیان گوتووە: (يوم الزينة) لە نیو قیبتییەکاندا باو و بوو، هەر چۆن بێ، دیارە پۆژیک بوو، تێیدا جوانیی هەبوو، پازاو یی هەبوو، کەیف و شادمانیی دەرپرین هەبوو، ئەو بە نەسبەت بۆنە کەووە، بە لە بۆنە یەکی وا دابی، کە خەڵک هەموو ئامادە دەبی، **﴿وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى﴾** بۆ کاتی تێدا ئەجماندانیشی دا، بە خەڵکی ش دەمەو چێشتەنگاو کۆبکری نەووە، چونکە دەمەو چێشتەنگاو کە خۆر وەدەر دەکەوێ و، وردە وردە خۆر قایم دەبی، خۆر بەرەو نیوە راستی ئاسمان دەچێ، ئەو کاتە سیبەر نامینن، هیچ پەناو پەسیو نامینن، هیچ حەشارگەو نەدیو نامینن، هەموو شتیک دەکەوێتە گۆرێ، وەک دەلی: لە پۆژی پووندا، کە سیک حەقی پێ بێ، پێی خۆشە قەرەبەلغی زۆر بێ، پێشی خۆشە لەبەر پۆشانییدا بێ، پووبەروو بوونەووە کە لەبەر پۆشانییدا بێ، نەک لە شوینیکی تاریک و پەرگەو چۆلگە، بۆیە مووسا عليه السلام هەم کاتیک قەرەبەلغەو، هەم کاتیک کە دنیا زۆر پوونە، بۆیان دیاریی دەکات.

﴿فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ﴾، فیرعهون پښت، لیره دا (تَوَلَّى) به مانای پشت ټیګردن نیه بۆ مووسا، به لکویانی: پښت، ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى﴾، پیلانه کهی و فیله کهی کوکرده وه، دواپی هات، پیلانه کهی بریتی بوو له جادووګه ره کان، به ته ټکیدیش پراوړی کړده، ته ګیری کړده، له ګه ل ټه وانه دا که به ده ورپه وه بوون، ټه وانه ی وابهسته و دابهسته ی بوون، دواپی هات، ﴿قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، لیره پیشه کییه کانی پرو به پروو بوونه وه که خوی په روه ردگار هه موویان ده پیچیته وه، وه ک له سوږه تی (الأعراف) دا که رابردو، له سوږه تی (القصص) دا که ده یګه ینی، ده فهرمو: جارده ری ناردن، جاپیان دا له شان، کام جادووګه ر زور زانا و شاره زایه بیه ینن، هه موویان کوکرده وه، ټنجا خه لکیان کوکرده وه، خوی زاناو توانا ټه وه هه مووی ده پیچیته وه، ته نیا به وه نده کورتی ده کاته وه: ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى﴾، فیرعهون پښت پیلان و فیلی خوی کوکرده وه، دواپی هات.

﴿قَالَ لَهُم مُّوسَىٰ وَيْلَكُمْ﴾، مووسا پیی ګوتن: سزای سهخت بۆ ټیوه و هاوار بۆ ټیوه، یاخود سه رسوړمان بۆ ټیوه، ﴿لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، درؤ به ناوی خواوه هه لمه به ستن، درؤ به خواوه هه لمه به ستن که بلین: هاوبه شی ههن، که بلین: ټه وه ی مووسا ده یکات جادوو، ټه وه درؤ به خواوه هه لبه ستنه، ﴿فَيَسْحَكُم بِعَذَابٍ﴾، ټه ګه رنا به هو ی سزایه که وه، بنبرتان ده کات، دواپراوتان ده کات، که ستانی ناهیلن، ﴿وَقَدْ خَابَ مَنۢ أَفْتَرَىٰ﴾، به دلنیاپی بیمرادو په شیمان و بی به شه، که سیګ که شت به ناوی خواوه هه لده به ستن، ټنجا هاوبه شی بۆ هه لبه ستن، یاخود درؤی بۆ هه لبه ستن، بلن: تو پیغه مبه رت نه ناردوه و په یامت نه ناردوه، یاخود موعجیزه یه ک که خوا ده یادت به پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، تومه تی جادووی بداته پال و بلن: ټه مه جادوو، هه موو ټه مانه هه لبه ستن له سه ر خواو به ناوی خواوه و، هه ر که سیګ وابی، په شیمانه و بی به شه، ﴿فَنَنْزِعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾، دوا ی ټه وه ی مووسا ټه و

قەسەیهی بۆ گوتن و ئەو ھەرپەشەیهی لێکردن، لە ئێو خۆیاندا لە کارەکیاندا کەوتنە ناکوکی، ھەندیکیان گوتوویانە: با ڕووبەڕوو ببینەو، ھەندیکیان گوتوویانە: با ڕووبەڕوو نەبینەو، دیارە ھەندیکیشیان گوتوویانە: ئەوێ مووسا پێتەتی موعجیزە، جیاھە لە جادوو، با ئیمانی پێ بێنین و، مووسا ھاروون دوو پیاوی زۆر نەجین و زۆر راستگۆن، ئێیان ناوەشیتەو بە ناوی خواوە درۆ بکەن، خەلکیکی دیکەیان جوړیکی دیکەیان بیر کردۆتەو ڕا جیایان بۆ پەیدا بوو، ھەق ھەمیشە قورسای و کاریگەری خۆی ھەیه لەسەر عەقل و دڵ و ھەروونی خەلک، با ھەقیکی ڕووتیش بێ و دەستەلاتیشی لە پشتەو نەبێ، ئەگەرنا مووسا لەگەڵ ھاروونی ڕای، تەنیا گۆچانەکیان پێ بوو، ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾، لە ئێوان خۆیاندا بە چەقەسەیان کرد، بە سرکە سرک و بە فسکە فسک قەسەیان کرد، چیان گوت؟

﴿قَالُوا إِنْ هَذَا لَسِحْرَانِ﴾، بە دنیایی ئەوانە دوو جادووگەرن، ﴿يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا﴾، دەیانەوێ بە جادوو کەیان ئێو لەسەر زەمینی خۆتان دەرکەن، ﴿وَيَذَّهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى﴾، ئەو ڕێبازە ھەرە چاکە ئێو ھەسەر بەین بەرن.

(ھا شاء اللہ) ڕێبازیکی چەند چاک بوو! فیرەونیان بە پەرەردگارو بە پەرستراوی خۆیان زانیو، خۆیان بە کوێلەو خزمەتکاری زانیو، ڕێباز دەبێ ھەر وابێ!

(سبحان اللہ) ئەوانە کاسە لێس و بەرماو خۆری ستەمکاران، ئەوێ کە دەیکەن ئەو شیوێ ژیان و زەلیل و زەبوونانەیهی کە بەسەری دەبەن، پێیان ژیانکی زۆر شەرافەتمەندانە، خۆیان زۆر پێ بەختەو، چونکە مەرۆف کاتیک کە عیززەت و کەرەمەت و ڕێزو حورمەتی خۆی لە دەست دەدات، خۆی لەلا ئەوێ بچووک دەبێتەو، بە شانازی دەزانێ کە بێتە کوێلەو خزمەتکارو کاسە لێسی ستەمکاریک، ئەگەرنا ئەو چ ڕێبازیکی ھەرە چاک بوو، کە فیرەون

جگه له وهی که گهلی به نوو ئیسرا ئیل وهک کویله مامه له یان له گه لدا ده کردن و سوغره بیگاریان پی کردوون، نیره کانی سه ربړیون و میه کانی هیشتوونه ته وهو، قیبتیه کانی شی پیگوتوون: (أَنَا رَبُّكُمْ اللَّهُ الْأَعْلَى)، واته: من پهروه ردگاری هره به رزتانم، به لکو به دارو دهسته که ی که له دیوه خانه که شی دانیشتون، وهک له سوږه تی (القصص) دا ده فهرموئ: ﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِي﴾ واته: فیرعهون گوتی: ئه ی قسه به دهستان و قسه رویشتونانی دیوه خانه که م! جگه له خوّم په رستراویکی دیکه م پی شک نایه ت، بو ئیوه، ده بی هر من په رستن، هه لبه ته لیره دا خه لکه که ئه و خه لکه ی که ویستوو یانه به رهن گاری مووسا و هاروونی برای بینه وه، وهک ئه شکهوت و ابوون، فیرعهون پیشی چی گوتوه، ئه وانیش هر هه مان شتیان دووباره کردو ته وه، ئه شکهوت هر قسه یه کی تیدا بکه ی، ده نگ ده داته وه، وهک تو ی ده لیته وه، فیرعهون پیشی گوتوویه تی: تو هاتووی به جادووه که ی خو ت ئیمه له سه ر زه مینی خو مان وه ده ر بنی، ئه وانیش هه مان شت دووباره ده که نه وه، ئه وه شی بو زیاد ده که ن ده لپن: مووسا و هاروون هاتوون که ریازه هر باشه که شتان بفهوتینن، له بهینی بهرن، ئه و ئایین و بهرنامه چاکه ی له سه ری ده رن.

﴿فَأَجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوُوا صَفَا﴾ پیلان و فیلی خو تان کو بکه نه وه، واته: توکمه ی بکه ن، هه مووی پیکه وه ریکی بخه ن، دواپی به ریز وهرن، مه رج نیه به یه کریز بین، مانای وایه ریز به ریز وهرن به ریک و پیکیی، ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مِنْ أَصْحَابِ﴾ به دنیایی هه ر که سیک ئه مرپو سه رکه وئ، سه رفرازه و براو هیه و بردوویه ته وه.

﴿قَالُوا يَمْوَسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾ گوتیان: ئه ی مووسا! یان تو ده بی بیهاوئی، گوچانه که ی خو ت بهاوئی، یا خود ئیمه یه که م که س ده بین که ده هاوینن، واته: ئه و شتانه ی که پیمانن، ته ماشایان کردوه مووسا گوچانی پیه، دیاره ئه وه ی که مووسا ده یه وئ بیکات، که مووسا ده لئ: موعجیزه و به لکه ی

پیغمبەراییه تی منە و خوا پیتی داوم، ئەوانیش گوتووین: جادووێه و زانیویانە که به هۆی گۆچانەکیه وه دهیکات، گوتووین: تۆ گۆچانە کهت باوی، یان تۆ دهیهاویتی، یاخود دهبی تێمه ئەوانه ی پیمانن، بیانهاوین، ئەوانه ی پیمان بوون، وه ک لێره دهقی لهسەر کردوه، هه م گۆچان بوون، هه م پهت و گوریسیش بوون.

﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا﴾، مووسا زۆر بی منهتانه فهرمووی: به لکو ئیوه بیهاوین و شتهکانی خۆتان فری بدەن، ئنجا خوای کاربه جی ئەوه هه مووی ده پێچیته وه، چیان کردوه، چۆن هاویشتووین، یه کسه ر ده فهرمووی:

﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾، یه کسه ر پهتهکانیان و گۆچانهکانیان، به هۆی جادوو هه یانه وه، وایهاته بهر خه یال که ده پۆن، (حبال) کۆی (حبل) ه، (حبل) واته: پهت، گوریس، ئەوه ی که شتیکی پی ده پێچری، (حبالهم) پهت و گوریسه کانیان، (عصی) کۆی (عصی) یه، واته: گۆچانهکانیان، ﴿يُخَيَّلُ إِلَيْهِ﴾ وای دههاته بهرچاو، وای دههاته بهر خه یال، وای دههاته زهینه وه، ﴿مِنْ سِحْرِهِمْ﴾، به هۆی جادوو هه یانه وه، ﴿أَنَّهَا تَسْعَى﴾، (به هۆی جادوو هه یانه وه وای دههاته بهر خه یالی مووسا)، که ده پۆن و دین و ده چن وه ک ماران، ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾، مووسا له دهروونی خۆیدا ترسی پی نیشت، ترسی چوو نه پۆ دله وه، ترسه که ئایا له ماره کان بووه، که گۆچان و پهت و گوریسه کان بوون به مار، یان له وه که خه لکه که فریو بخۆن، له هه ندیک کتیباندا ده لێن: جادوو گه ره کان ده (۱۰) هه زار که س بوون، هه ندیک ده لێن: په نجا (۵۰) هه زار که س بوون، به لکو هه ندی که س ژماره ی زۆر زیاتر ده لێن، که پیم وایه زیده پۆیه، به تایهت ئەو کاته مروڤ لهسەر زهوی به گشتی که م بوون، ئنجا جادوو گه ران له ولاتیکی وه ک میسردا به ته نیا ده بی چه ند بوو بوون! به لام گرنگ ئەوه یه کۆمه لیک بوون، ده شگونجی ترسه که ی له ماره کان نه بوو بی، به لام ترسه که ی له وه بووه، که ئەو خه لکه به دیتنی دیمه نی ئەو هه موو مارانه، په نگه سواری یه کدی بووبن و، پێکدا هاتوو چوو

بن، خەلکە که بکهوێتە ژێر کاریگەریی و، بپروا بە جادووی جادووگەرەکان بێنن، یاخود لەگەڵ موعجیزە ی مووسا عليه السلام لیان تیکەڵ بن، بڵێن: ئنجا مووسا تۆ که داوای پیغەمبەراییەتی دەکەیت، شتیکت کرد، ئەوانیش هەمان شتیان کرد، ئەگەر تۆ پیغەمبەر بێ، ئەوانیش هەر پیغەمبەرەن، کەواتە: تۆ راست ناکەیت، یانی: مەرج نیە ترسەکە ی لە خودی خۆی بووبێ و، ترسەکە ی پەنگە لەووە بووبێ، که خەلکە که گومان و دوو دلیبەکی بۆ دروست بێ.

﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾، پیمان گوت: مەترسە، بە دنیایی تۆ سەرکەوتووی، تۆ لە سەری و براوەی، ﴿وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا﴾، ئەوەی بە دەستی راستتەوهیە، فرێی بدە، هەرچی بە کارامەیی کردوویانە، قووتی دەدات و هەڵدەلووشی، نەیفەرموو: ﴿وَأَلْقِ عَصَاكَ﴾ لە شوێنی دیکەدا دەفەرموێ: ﴿أَلْقِ عَصَاكَ﴾ (۱۷۷) الأعراف، گۆچانەکەت فرێدە، بەلام لێرە دەفەرموێ: ﴿وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ﴾، ئەوەش که بە دەستی راستیەوه بوو، هەر گۆچانەکە ی بوو، ئنجا خوا جل جلاله پەنگە جاریک فەرموو بێتی: ئەوەی بە دەستی راستتەوهیە فرێدە، جاریکی دی فەرموو یەتی: گۆچانەکەت فرێدە، هەردووکیان هەریەک شت، ﴿تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا﴾، (تَلْقَفْ يَلْقَفْ)، واتە: (ابتلع، يبتلع) قووتیدا و قووتی دەدات و هەڵدەلووشی، ﴿مَا صَنَعُوا﴾، واتە: ئەوەی بە کارامەیی و بە وردەکاری کردوویانە، هەموو هەڵدەلووشی، واتە: ئەو پەت و گوریسانە و گۆچانانە، ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ﴾، ئەوەی که دروستیان کردو، فیل و پیلانی جادووگەرە، خوێنراویشەتەوه: ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ﴾ ئەوانە پیلانی جادووگەریان دروستکرد، ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾، جادووگەر لە هەر شوێنیکەوه، لە هەر ڕێکەوه هاتبێ، سەرفراز نابێ، لەبەر ئەوەی ئەو جادووگەرە هەریەکەو هی شوێنیک بوون، یاخود جادووگەر هەرچی بێ سەرفراز نابێ.

﴿فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾، جادووگەرەکان بە کڕنووش دا کەوتن، بە کڕنووش داخران، (فَأُلْقِيَ) واتە: خران، ﴿فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا﴾،

جادووگەرەکان بە کړنووش داخران، (سَجْدَ) کۆی (ساجِد)، (سَحَرَة) ش کۆی (ساحِر)، هه‌لبه‌ته خۆیان کړنووشیان بردوه، به‌لام لێره‌دا ئەمه‌ ئه‌وه‌مان بوو وێنه‌ ده‌کات، که‌ له‌ به‌رانبه‌ر ئه‌و موعجیزه‌یه‌ گه‌وره‌یه‌ی مووسادا، ویستی ئازادانه‌ی خۆیان له‌ ده‌ست داوه‌و، ناچار بوون له‌ به‌رانبه‌ریدا به‌ کړنووش دا بچن، هه‌لبه‌ته‌ کړنووش بردنه‌که‌یان بوو خوا ﷺ بووه‌.

﴿قَالُوا أَمَنَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى﴾، گو‌تیا‌ن: ب‌رواما‌ن به‌ په‌روه‌ردگا‌ری مووسا و ه‌اروون ه‌ینا، لێره‌دا وشه‌ی ه‌اروون پ‌یش مووسا خراوه‌، له‌ شو‌ینی دیکه‌ش مووسا پ‌یش ه‌اروون ده‌خری، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ ه‌ه‌ردووکیان برا بوون، لێره‌دا به‌ ئیعتیبا‌ری ئه‌وه‌ که‌ ه‌اروون له‌ مووسا به‌ ته‌مه‌نتر بووه‌، پ‌یش‌خراوه‌ که‌ ب‌یگومان خوا ﷺ په‌روه‌ردگا‌ری ه‌ه‌ردووکیان بووه‌، مووساش پ‌یش ده‌خری به‌ ئیعتیبا‌ری ئه‌وه‌ که‌ مووسا له‌ ئە‌صلدا هه‌لگ‌ری په‌یامی خوا‌ی په‌روه‌ردگا‌ر بووه‌و، ه‌اروون هاوکا‌رو یا‌رمه‌تییده‌ری بووه‌.

﴿قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ، قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ﴾، فیرعه‌ون به‌ سه‌رسووپ‌مانه‌وه‌و به‌ نکو‌ولی‌ی‌کردنه‌وه‌، گو‌تی: ئه‌وه‌ ب‌رواتا‌ن بوو ه‌ینا به‌ر له‌وه‌ی مۆ‌له‌تتا‌ن ب‌ده‌م؟ ده‌بی به‌ مۆ‌له‌تی فیرعه‌ون خه‌لک ب‌روا ب‌ینی، یاخود ب‌روا نه‌ه‌ینی، ئه‌و فیرعه‌ونا‌نه‌ زۆر له‌ خۆیا‌ن را‌ده‌بینن! بۆیه‌ خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّهُ طَغَى﴾، یاخی بووه‌، له‌ سنوور ده‌رچووه‌، له‌ که‌و‌لی خۆ‌ی ده‌رچووه‌، ده‌لی: ده‌بی به‌ مۆ‌له‌تی من ب‌یر بکه‌نه‌وه‌، ئایا ئه‌و شته‌ هه‌قه‌ یا‌ن نا‌هه‌قه‌؟ ئایا ب‌روای پ‌ی ب‌یین، یا‌ن ب‌روای پ‌ی نه‌ه‌یین؟ ﴿إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السَّحَرَ﴾، فیرعه‌ون چه‌ند فیل با‌ز بووه‌! چه‌ند ساخته‌چی بووه‌! ئه‌و چه‌واشه‌کا‌رییه‌ ده‌کات، ده‌لی: به‌ دل‌نیا‌ی ئه‌وه‌، ئه‌و گه‌وره‌یه‌تا‌نه‌ که‌ جادووی فیری ئیوه‌ کردوه‌! مووسا یه‌که‌مجا‌ره‌ هه‌ر بیانی‌نی، مووسا نه‌ جادووی خو‌یندوه‌و، نه‌ جادووی کردوه‌، پا‌شان ئە‌مه‌ یه‌که‌مجا‌ره‌ ئه‌و جادووگه‌را‌نه‌ ببینی، ئه‌و جادووگه‌را‌نه‌ وه‌ک له‌ سووپه‌تی (الق‌صص) دا، هه‌روه‌ها له‌ سووپه‌تی (الأ‌عراف) دا ها‌توه‌، داوا‌ی خه‌لا‌ت و به‌راتیا‌ن له‌ فیرعه‌ون کردوه‌، ئە‌گه‌ر

ئهوان زāl بوون، به لām به ههر حال بو چه واشه کردنی خه لک و جه ماوه ره کهو، بو په رده پووش کردنی شکستی خوئی و جادووگه ره کان، ئه و تۆمه ته ده داته پāl ده داته لای مووسا، که گه و ره ی جادووگه ره کانهو، ئه و تۆمه ته ش ده داته پāl جادووگه ره کان، که شاگردو قوتاییی مووسان.

﴿فَلَا قُطْعَتٌ أَيْدِيكُمْ وَأَنْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾، ئهوانه دیاره فیرعه ون کوئی کردوونه وه ئه و هوکمرانییه له رزۆکه ی بو پاریزن و بو به هیز بکه ن، به لām ئیستا که له فریای نه هاتوون و دادی ناده ن، ده یانکوژی، بو ئه وه ی ئه و تۆمه ته ی بو مووسای کردوه ﷺ له عه قلی خه لکدا بچه سپی، (ئه ها دیاره راست بوو که فیرعه ون گوئی: مووسا مامۆستاتانه و گه و ره تانه و فیتری جادووی کردوون، ئه وه نیه ئه وه تا کوشتوونی)، که واته: ئهوانه ناپاکیان کردوه و خیانه تیان کردوه، بویه فیرعه ون کوشتوونی، نالین له بهر ئه وه ی که ئیمانیا ن هیناوه، فیرعه ون نالئ له بهر ئه وه ی ئیمانیا ن هیناوه، به لکو ده لئ: له بهر ئه وه ی جادوو له مووسا فیر بوون، چ چه واشه کارییه ک!! ئه و چه واشه کاریانه به رده وام هه ن له میژوودا، به لām خه لکی ساده و سه تحیی و سه رکیئل به و جوړه چه واشاکاریانه فریوو ده خوون و کلاویان ده چیته سه ر، که خه لکی هوشیارو بیدار به و شتانه فریو ناخوون، ههر بویه پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه میشه هه ولیان ئه وه بووه کار له سه ر عه قل و دلئ خه لک، بکه ن، عه قلیان هوشیار بکه ن و دلئان بیدار بکه ن، بو ئه وه ی کلاویان نه چیته سه رو فریو نه خوون، چونکه ئه و فیرعه ون و طاغووتانه، زه فه ر به خه لکی ساده و سه رکیئل و فه قیرحال و نه شاره زاو نا ئاشنا ده بن.

ئنجا هه ره شه یان لی ده کات: ﴿فَلَا قُطْعَتٌ أَيْدِيكُمْ وَأَنْجُلُكُمْ مِنْ خَلْفٍ﴾، به دلئایی ده سه ته کانتان و لاقه کانتان به پیچه وانه وه ده برم، واته: ده سستی راستان و لاقی چه پتان، ﴿وَلَا ضَلِيلَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾، هه روه ها به قه دی دار خورما کانه وه، ده تان به ستمه وه و هه لئانده واسم، ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى﴾، به دلئاییه وه ده زانن کامه مان، واته: من یان په روه ردگاری مووسا،

سزای سه خترة و بهرده و امتره، ئنجا جادووگه ره کان، که پیشی داوای خه لات و بهراتیان ده کردو ده یانگوت: ﴿إِنَّا لَنَآخِزٌۢ بِكَ إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ﴾ ۱۱۳. ئایا کریمان ده دهیه، ئه گهر ئیمه زال بووین؟ وهک له سوورەتی (الأعراف) دا هاتوهو، ههروه ها یان له سوورەتی (الشعراء) دا که ده فهرمووی: ئایا کریمان ده بی ئه گهر ئیمه زال بووین؟ له ووی چاوه رپی زار چه ورکردنیک و، ده شیرین کردنیک و خه لات و بهراتیکیان ده کرد، له بهرئه وهی بی ئیمان بوون، به لام ئیستا که ئیمانیان پهیدا بووه، که سایه تی و ریزو پایه ی خویمان ده زانن و، حورمه تیان له لایه ن خوا بو پهی دا بووه، بویه نهک هیچ چاوه پروانییه کیان له فیرعه ون نیه، به لکو له هه ره شه و گو ره شه که شی ناترسین.

﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾ گوتیان: تو هه لئابزیرین به سه ر ئه و به لگه رو شنانه دا که بو مان هاتوون، ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ ههروه ها تو هه لئابزیرین به سه ر ئه و که سه دا که ئیمه ی وه دیه یئاوه.

واتایه کی دیکه ی ئه وهیه، گوتیان: ئیمه تو هه لئابزیرین به سه ر ئه و به لگه رو شنانه دا که بو مان هاتوون له سه ر ده ستی مووسا ﷺ، ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾ سویند به و که سه ی که ئیمه ی هیئاوه ته دی، ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ ئنجا هه رچی له ده ست دی، بیکه و، هه رچی تو ئه نجام ده ری، ئه نجامی بده، هه رچی تو جیه جی که ری و بو ت ده لووی، جی به جی بکه ی، جیه جی بکه، بی منه ت به، چیت له ده ست دی، بیکه، ﴿إِنَّمَا لِقَاضِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ بیگومان تو ته نیا له چوارچی وهی ئه م ژیا نی دنیاه دا، ئه نجام ده ده ی و شت جیه جی ده که ی، ﴿إِنَّا أَمَّا رَبِّنَا لَبَغْفَرَ لَنَا خَطِئْنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾ ئیمه پرومان به پهروه ردگارمان هیئاوه، تا کو له هه له کامان ببوو ری و، ئه و جادوو ه ی که تو به نا چاری پی ت کردووین، لی مان ببوو ری، وا دیاره فیرعه ون که سانیکی هه ر به مندایی له دایک و بابیان زهوت کردوون و، خستوونیه ئه و قوتا بخانه یه که فیری جادوو یان بکه ن و پهروه رده یان بکه ن له سه ر جادووگه ریتی، دیاره به زور

بووه و به ناچارایی ناچارکراون که فیری جادوو بن، که سیّک ههقی پی نهبی، خووی پی بپاریزی، دی پهنا بهریته بهر بهتال، فیرعهونیش که ههقیکی پی نهبووه، مولک و سهلتهنهتهکهی خووی پی بهردهوام بکات، پهناي بردوته بهر جادووگهرو خه لکی هه لّخه له تینهرو چاو بهستکه، ﴿وَاللّٰهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾، بیگومان خواش باشته، (واته: پاداشتی خوا باشته و بهردهوامتریشه).

﴿إِنَّهُ مَن يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا﴾، به دنیایی هه که سیّک تاوانبارانه بچیتهوه خزمهت پهروهردگاری، ﴿فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ﴾، بیگومان دۆزهخی بو ههیه، ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ﴾، نه تیتیدا دهمری و نه تیتیدا دهژی، تیتیدا نامری ههچهنده سزایهکهی زور سهخت و نارعهته، بهلام پرووحی له جهستهی جیا نابیتهوه، ﴿وَلَا يَحْيَىٰ﴾، ههروهها ناژی، ژیانیکی ئاسایی که پیی بگوتری: ژیان، ﴿وَمَن يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ﴾، هه که سیّکیش به پرواوه بچیتهوه خزمهت خوا، پروادارانه بچیتهوه خزمهت خواي پهروهردگاری، له حالیکدا کردهوه باشهکانی ته نجام داو، ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَىٰ﴾، ئا تهوانه پله بهرزهکانیان هه، واته: له بهههشتدا، ﴿جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، باغ و بیستانه ههمیشهیهکان پرووباریان به ژیردا دهرو و، به ههمیشهیی تیدا دهمیننهوه، ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَن تَزَكَّىٰ﴾، ئهوهش پاداشتی که سیّکه که خووی پاک پراگرتوهو، خووی پاک و چاک کردوه، به هووی شوینکهوتنی شهریعهتی پاک و چاکی خواي بی هاوتاه.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

بیبروابوونی فیرعهون بە نیشانهکانی خواو، تۆمەتبارکردنی مووسا بە جادووگەریی و، دانانی ژوانگە بۆ بەرهنگاربوونەوهی مووسا و جادووگەرەکانی فیرعهون و، ئامۆژگاریی کردنی مووسا و هۆشداربیدانی بە جادووگەرەکان و، بە خەلکی وابەستە و دابەستە ی فیرعهون و، خۆ گیف کردنەوهی فیرعهونییەکان:

خو دەفه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَىٰ ۝٥٦﴾ قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يٰمُوسَىٰ ۝٥٧﴾ فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِّثْلِهِ ۚ فَاجْعَلْ يَلِينًا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَا تُخْلَفُهُ ۚ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ۝٥٨﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ۝٥٩﴾ فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝٦٠﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ وَيَلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَىٰ ۝٦١﴾ فَتَنَزَّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝٦٢﴾ قَالُوا إِنْ هَذَا لَسِحْرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَىٰ ۝٦٣﴾ فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ ثُمَّ أَتَوُا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ ۝٦٤﴾

شیکردنەوهی ئەم نو ئایەتانە، لە بیست و دوو بڕگەدا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا﴾، بە دڵنیاپییهوه ئیمە تیکرای نیشانهکانی خۆمانمان پیشانی فیرعهوندان، ئەم (ل)ە ی سەر (وَلَقَدْ)، (ل)ی پێخۆشکردنە بۆ سویند، (اللام ممهدة للقسم)، (قد) یش لێردا بۆ ساغکردنەوه (تحقیق)یە، یانی: بە دڵنیاپییهوه و مانای هەمووی دەبێتە سەر سوپماندن کەللەپەقی و لە کەللەپووجیی فیرعهون، کە لە حالیکدا

خوای ئه و هه موو نیشانانه ی خوئی له سه ر ده ستی مووسا و هاروونی برای پێشان داو، چونکه مادام ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا﴾، مه به ست ته نیا گوچانه که و ده ستی مووسا نه بووه ﷺ، به لکو ئه و وتووێژه مه نتیقییه و لوژیکییه به هیزه ش بووه که مووسا له گه لیدا کردوه، ههروه ها گه لێک شتی دیکه که مووسا ﷺ پێشانی داو، وه ک له سوورەتی (الأعراف) دا، هاتوه، که خوای بالا ده ست باسی ئایه ته کان ده کات، که نو (۹) ئایه تن، ههروه ها له سوورەتی (الإسراء) دا، ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ لَئِيْلَ بْنِ إِسْرَءِيلَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يَمُوسَىٰ مَسْحُورًا﴾ ﴿١٠١﴾

ههروه ها له سوورەتی (النمل) یش دا باسی نو ئایه ته کان ده کات، ئنجا مه رج نیه ته نیا ئه و نو یه ش بووبن، به لام خوای پهروه ردگار ئه و نو یه سه ره کییه ی که له تهفسیری سوورەتی (الأعراف) دا به ته فصیل هیناومانن، به تایبه ت باسی کردوون، ته گه رنا و دیاره خوای پهروه ردگار نیشانه ی زووری له سه ر ده ستی مووسا و هاروونی برای (سه لامی خویان لی بئ) خستوونه بهر چاوی فیرعه ون، بو به لگه و ئیسپاتی ئه وه که مووسا و هاروون، دوو په وانه کراوو پیغه مبه ری خوان و، راست ده که ن، بو یه ته گه ر خوئی و گه له که ی و قیبتیه کانیش برویان پینا هینن، به لایه نی که مه وه، واز له گه له چه وساوه که ی مووسا و هاروون، (وه چه ی به نی ئیسرائیل) بینن و چی دیکه سوغره و بیگاریان پی نه که ن و، نه یانچه وسیننه وه.

۲- ﴿فَكَذَّبَ وَآيَ﴾، به دروئی دانا و لامل بوو، سه ریچی کرد، که ده فهرموئ: به دروئی دانا، یانی: ئایه ته کانی به دروئی دانا، یاخود مووسای به دروئی دانا، یاخود په یام و ئایینی خوای به دروئی دانا، ﴿وَآيَ﴾، واته: ئاماده نه بوو و ملی نه دا، ملکه چ بئ بو ئه و به رنامه و شه ریه ته ی خوا، یاخود بو داواکارییه که ی مووسا ﷺ که به نوو ئیسرائیلی ته سلیم بکات و لئیان بگه ری، له گه ل خوئی بیانات و چی دیکه نه یان چه وسیننه وه.

۳- ﴿قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَمُوسَىٰ﴾، وه ک پێشتر باسما ن کرد لیره دا فیرعه ون به سه رسورپمانه وه ده لئ: ئه ی مووسا! ئایا تو هاتووی له سه ر زه مینی خویمان

و ەدەرمان بنیی بە جادوو ەکەت، ئەمە لێرەدا ەم نکوویلیکردنی فیرەهون لە مووسا دەگەین، ەم سەر سوپمانی خوێ، کە چۆن تۆ ەاتووی ئیمە بە جادووی خۆت لە سەر زەمین خۆمان و ەدەر بنیی، ەم تۆمە تبارکردنی مووسایە (علیه السلام)، ەروەها ەاروونی برای بەو کە ەاتوون پاشاگەردانیی لە ولادتدا پەیدا بکەن و، فیرەوینیەکان شار بەدەر بکەن و، لە ولات و نشتیمان و زیدی خۆیان و ەدەریان بنین.

(۴) ﴿ فَلَنَأْتِيَنَّكَ سِحْرٍ مِّثْلِهِ ﴾، بە دنیاییەو یمەش جادوویەکی وەک ئەوێ تۆ ەیناوتە، دەپهین، دیارە مەبەستی ئەو بوو، ئەوێ تۆ جادوویەو، یمەش جادووی ئاوا دین، مەبەستی ئەو نەبوو کە لە ەموو شتیکدا وەک ھی تۆ بێ، واتە: ئەوێ تۆ جادوویەو، یمەش جادووت بۆ دین.

(۵) ﴿ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا ﴾، ژوانگەیک لە نیوان خۆمان و خۆتدا دابن، وەک پیشتەر گوتمان: فیرەهون خوێ وا پیشان دەدات کە زۆر بێ باکەو بێ منەتەو زۆر لە خوێ پادەبین، بۆیە مووسا سەرپشک دەکات و دەلی: تۆ ژوانگە کە دابن، (مَوْعِد: مصدر ميمي: بمعنى الوعد، أو اسم مكان، أو اسم زمان)، (مَوْعِد) ەم لێرە، ەم لە زۆر جیی دیکە قورئان دا، دەنگونجی چاوگی میمی بێ، بە مانای (وعد)، واتە: بەلین و گەت، یاخود ناوی شوینە، واتە: ژوانگە، یاخود ناوی کاتە، واتە: کاتی پیکگەیشتن، (بەلینگە)، کە من ئەم وشەییەم بەکار ەیناوتەو، پەنگە پیشتیش بەکار ەاتب.

(۶) ﴿ لَا تُخْلِفُهُمْ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ ﴾، کە لێی دوانەکەوین نە ئیمەو نە تۆ، (أَخْلَفَ الْوَعْدَ)، واتە: لە بەلینەکەدا راستی نەکرد، بەلینەکە نە برده سەر، واتە: وانەبین نە ئیمە نە تۆ ئەو بەلینە نەبەینە سەر، یاخود لەو شوینە ئامادە نەبین، ﴿ لَا تُخْلِفُهُمْ ﴾، خوینراویشەتەو: (لَا تُخْلِفُهُ) بە جەزم، دوا نەخەین، یاخود لێی دوا نەکەوین، نە ئیمەو نە تۆ لەو بەلینە و لەو ژوانگەییە.

(۷) ﴿ مَكَانًا سَوًى ﴾، با شوینیک بێ تەخت و گۆر بێ، ئەم مانایە زیاتر دیتە زەینەو، ئەگەرنا ﴿ مَكَانًا سَوًى ﴾، کە خوینراویشەتەو: (مَكَانًا سَوًى) ەردووکیشیان یەک واتان

ههیه، وپرای تهوهی که به مانای تهخت و گوپرو ههموار دی، به مانای شوینیکیش دی که نیوهند بی و نیوهنجی بی له نیوان دهفهرهکانداو، له نیوان خه لکه که دا، بو تهوهی ههموو خه لک به ئاسانی پیی بگهن، ههر که سهو له شوینی خویهوه بی و، له شوینیکی نیوه راست کو ببنهوه، ﴿مَكَانًا سَوًی﴾، (مکاناً بدل اشتمال من موعداً)، (مکاناً) جیداری (موعد)ه، چونکه نهو کردهوهیه وا دهخوازی که شوینیک هه بی و، کاتیک هه بی، ههر کردهوهیه ک وهک کوپرونهوه، ههم شوینی دهوی، ههم کاتی دهوی.

۸- ﴿قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ﴾، مووسا فهرمووی: ژوانگهتان با پوژی پازانهوه بی، پوژی جوانی و خوپازاندنهوه، ههندیکی گوتووینانه: پوژی جهژن (یوم العید) له بهر تهوهی له جهژناندا خه لک خوین دهپازیننهوه و پوشاکی جوان دهپوشن.

له تهفسیرهکاندا هاتوه به تاییهت (محمد الطاهر بن عاشور) له تهفسیره کهیدا ده لی: {يَوْمَ الزَّيْنَةِ: يَوْمُ الزَّيْنَةِ كَانَ يَوْمٌ عَظِيمٌ عِنْدَ الْقَبِطِ، وَهُوَ يَوْمٌ كَسَرَ الْخَلِيجَ أَوْ الْخُلْجَانَ، وَهِيَ الْمَنَافِدُ وَالْتُرْعُ الْمَجْعُولَةُ عَلَى النَّيْلِ لِإِرْسَالِ الرَّائِدِ مِنْ مِيَاهِهِ إِلَى الْأَرْضِينَ الْبَعِيدَةِ عَنْ مَجْرَاهُ لِلْسَّقْيِ}.

واته: (يَوْمُ الزَّيْنَةِ) پوژیک و جهژنیک مهن بووه له لای قیبتیهکان که بریتی بووه له پوژی شکاندن که نداوهکان، نهو جوگه لانهی که هه لیان بهستبوون، بناوانهکانیان دهشکاندن، بو تهوهی ئاوه که بچیته نیو جوگه له که و شاجوکه کانهوه که له سهر پووباری نیل هه لیان بهستبوون، بو تهوهی نهو ئاوهی لهو پووبارانیه زیاده بی، به جوگه لهکاندا پروات بو ئاودی ری.

نهو پوژه بونهیهکیان بووه له بهر تهوهی ژیانیان زیاتر له سهر کشتوکال بووه، کشتوکال که ش زیاتر په یوه ست بووه به ئاوی پووباری نیل، ئنجا له سالیکیدا پوژیکیان هه بووه، دواي تهوهی پووباری نیل زور هه لساوه و هاتوه، ئاوهکانیان به جوگه کاندا بهرداوه تهوه.

دهشگونجی یادو بونهیهکی دیکه بوو بی.

هەندیکیان گوتووینا: (یوم النیروز) واتە: پوژی نەورۆز، نەورۆزیش، یانی: پوژیکی نوێ، کە سەرەتای سالە، هەرچەندە زۆر لە کوردان وایە حالی بوون کە جەژنیکی تاییە بەوانەو، بەلام زۆر لە ولاتانی دیکەو، زۆر لە گەل و نەتەوێکانی پوژەلانی ئاسیاو میسرو تورک و زۆر لە گەلانی دیکەش ئەو جەژنیان هەیە، کە بریتیە لە سەرەتای سالی، کە سەرەتای کەشی بەهارە.

(۹)- ﴿وَأَنْ يُحْشَرَ النَّاسُ ضُجًى﴾، بە خەلکیش دەمەو چێشتەنگاو کوێکریئەو و خەپکریئەو، چونکە لەو کاتەدا وەک گوتمان: خۆر ورده ورده بەرەو نیوەراستی ئاسمان دەچێ، واتە: دنیا لەو پەری روونی و، ئاشکراییدا دەبێ.

(۱۰)- ﴿فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ﴾، لێرەدا: ﴿فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ﴾، بە مانای پشت تێکردنی فیرعەون نیه لە مووسا و لە پەيامی مووسا، بەلکو لەسەر مانا زمانەوانییەکی خۆیەتی، ئەگەرنا پشتی تێکرد، ئەو مانا خوازاراوەکیەتی و، مانای ئەصلی وشە (تَوَلَّى)، واتە: پوشت، پوشت و لەو کوێو مەجلیسە کرد، بۆ کوێ پوێ؟ بۆ ئەوێ مشووری کوێکردنەوێ جادووگەرەکان بخوات.

(۱۱)- ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى﴾، پیلانەکی خۆی کوێ کردەو و دوایی هات، پیلانەکی بریتی بوو لەو جادووگەرانی کە پیلانی فیرعەونیان جیبەجێ دەکرد.

ئەجە کە دەفەرموێ: ﴿فَجَمَعَ كَيْدَهُ﴾، وێرایی کوێکردنەوێ جادووگەرەکان، ئەوێ دەگەیهنی کە لەگەڵ کاربەدەستە گوێ لە مستەکانیدا، پوێژی کرد بۆ و تەگبیری کرد بۆ، کوێوونەوێ کرد بۆ کە چۆن ئەوێ بکەن و چۆن بەرەنگاری مووسا ببینەو، ئەوێ هەمووی کوێکردنەوێ پیلان و فیل دەگرتەو.

(۱۲)- ﴿قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَايْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، دواي ئەوێ کە هاتن رووبەرۆی مووسا بوونەو، جادووگەرەکانیان هێنا و، فیرعەون و دارو دەستەکی لەوێ بوون، مووسا پێی گوتن: ﴿وَايْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾، هاوار بۆ ئێو، سزای سەخت بۆ ئێو، درۆ بە خواوە هەلمەبەستن، کە ئەو موعجیزەیی هێناومە بە

جادووی ناوزده بکه، یاخود من به جادووگه ناوزده بکه، یان ثابین و بهرنامه ی خوا، به هه له دابنن، یاخود پیتان وایی فیرعه ون په رستراوه، یان پیتان وایی خوا هاوه لی هه بن، ته وانه هه موویان درو هه لبه ستن به ناوی خواوه، ته وه مه که.

(۱۳) - ﴿فَيَسْحَتُمْ بَعْدَ﴾، ته گهرنا (خوا) به سزاو نازاریک له لایه ن خویه وه بنبرتان ده کات و، له به نیتان ده بات، پیشتو گومان: (أَسْحَتْ، وَسَحَتْ، وَسَحَتْ) هه رسیکیان به مانای (إِسْتَأْصَلَ وَأَهْلَكَ)، بنبری کردو، له به نینی بردو، هیچی نه هیشت، که موسا ده فهرمووی: ﴿وَلَيْكُمُ﴾ ده گونجی مه به ست پی سزا بی، واته: هاوار بو ئیوه، سزای سهخت بو ئیوه.

ده شگونجی مه به ست پی سهر سوپمان بی، واته: (أَعْجَبَ مِنْكُمْ) سهرم له ئیوه سوپده میتی، هه روک پیغه مبه ر ﷺ که له صولحی حوده ییبه دا یه کیک له هاوه لان که مسولمان بوو، کافره کان داویان له پیغه مبه ر ﷺ کرد ته سلیمیان بکاته وه، پیغه مبه ر فهرمووی: زَوِيلَ أُمِّهِ، مِسْعَرُ حَرْبٍ لَوْ كَانَ لَهُ أَحَدٌ (أَخْرَجَهُ أَبُو دَاوُدَ: ۲۷۶۷، قَالَ الْأَلْبَانِي: صحيح).

واته: سهرم لی سوپ ده میتی، چ دایکیک ته وه ی هیئاوه ته دنیا، شهر هه لگیرسینیکی باشه، ته گهر هاوکاری هه بن! دواپی دهستی کرد به شهری پارتیزانی و، کافره قوره یشییه کان هاتن داوا و ته کلیفیان له پیغه مبه ر ﷺ کرد که له کولیان بکاته وه، پیشتیش ده یانگوت: نابی په نای بده ی!

(۱۴) - ﴿وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْتَرَى﴾، به دلنیاپی بیمرادو بی ناکامه، که سیک درو به ناوی خواوه هه لده به ستی، (الْخَيْبَةُ: الْخُسْرَانُ، عَدَمُ ثَبَلِ الْمَرَادِ)، خبیة بریتیه له زیانباری، له به ثاوات نه گیشتن و، په نجه روپی.

(۱۵) - ﴿فَتَنَزَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ﴾، له نه نجامی ته و قسانه ی موسادا، له نیوان خویاندا، سه بارهت به کاره که یان ناکوکیان تیکه وت، ناکوکی تیکه وتن و راجیای تیکه وتن، ته وه ی لی ودرده گیری، هه ندیکیان گوتوویانه: با پروایان پی بین و، هه ندیکیان

گوتووایه: با له گه‌لیان ڕووبه‌ڕوو نه‌بینه‌وه، ئه‌وانی دیکه ڕایان له‌سه‌ر ڕووبه‌ڕوو بوونه‌وه و به‌ره‌نگار بوونه‌وه بووه، ڕاجیایی ئه‌وه‌یه، هه‌لبه‌ته ئه‌و قسه‌یه‌ی مووسا وه‌ک قومه‌له‌یه‌ک بووه له‌ نێواندا ته‌قیوه‌ته‌وه‌و، ڕاجیایی له‌ نێواندا په‌یدا کردوون، که پێشی هه‌موویان یه‌ک ڕا بوون، مووسا و ئه‌وه‌ی مووسا کردوویه‌تی به‌ جادووگه‌ریان داناوه، به‌لام دوا‌یی له‌ ئه‌نجامی قسه‌که‌ی مووسادا ﷺ ڕاجیاییان له‌ نێواندا په‌یدا بووه.

(۱۶)- ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ به‌ په‌نهانی قسه‌یان کرد، به‌ په‌نامه‌کی، (النَّجْوَى: الْحَدِيثُ السَّری)، قسه‌ی په‌نهان، چه‌په‌، قسه‌ی به‌ سرکه‌ کردن، به‌ په‌نهانی پێکه‌وه قسه‌کردن.

(۱۷)- ﴿قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ﴾ گوتیان: به‌ دنیایی ئه‌م دووانه دوو جادووگه‌رن، دیاره ئه‌مه جیگری گشتگیر (بدل اشتغال)، له‌ قسه‌ی پێشی که ده‌فه‌رموی: ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾، ئه‌و قسه‌یه‌ی که به‌ چه‌په‌ پێکه‌وه کردیان، به‌ په‌نهانی کردیان، بریتی بوو له‌وه‌ی که گوتیان: ئا ئه‌م دووانه به‌ دنیایی دوو جادووگه‌رن.

ئه‌م پرسته‌یه: ﴿إِنَّ هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ﴾، (إِنْ) لێره‌دا (مخففة)یه، له‌ (مثقلة)ه‌و، بۆ ته‌ئکید و (ل) که‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ ئه‌گه‌رنا (إِنْ) جارێ وایه به‌ مانای (ما النافیة) هاتوه، به‌لام ئه‌م (ل)ه‌، ده‌که‌وێته‌ سه‌ر ئه‌و ناوه‌ی که له‌ دوا‌یی دێ و جیاکه‌ره‌وه‌یه‌تی له‌ (إِنْ)ی (نافیة)، هه‌لبه‌ته‌ خوێنراویشه‌ته‌وه: (إِنَّ هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ) به‌ دنیایی ئه‌م دووانه دوو جادووگه‌رن، ئنجا ئه‌گه‌ر بخوێندرێته‌وه: (إِنَّ هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ)، زانیان ده‌لێن: بێگومان (إِنَّ): (تنصب الاسم وترفع الخبر)، ده‌بێ بگوێری: (إِنَّ هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ)، به‌لام (إِنَّ هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ) ده‌لێن:

یه‌که‌م: (إِنْ: حرف جوابٍ مثل: نعم، وأجل) وه‌ک له‌ شیعریشدا هاتوه:

وَيَقْلَنَ شَيْبٌ قَدْ عَلَكَ وَقَدْ كَبُرَتْ فَقُلْتُ إِنَّهُ

(إِنَّه‌) یانی: (نعم) پیاویک ئافه‌ره‌تان پێیان گوتوه: مووی سپی له‌ سه‌رتدا په‌یدا بووه، که‌وتووێه ته‌مه‌نه‌وه، منیش گوتم: به‌لێ، (إِنَّه‌) لێره‌دا یانی: (نعم)، که‌واته: ﴿إِنَّ هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ﴾ یانی (نعم) او‌ أجَل هَٰذَا لَسَّحَرَانٍ (له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ئه‌مه‌ هه‌یه.

دووهم: (إِنَّ حَرْفَ تَأْكِيدٍ)، ئیعرابی ناوہ کہشی: ﴿إِنَّ هَذَا لَسَجَرٍ﴾، ئەمە بە پێی زار (لهجة) ی (کِنَانَة وَبَنِي حَارِث وَخَثْعَم) ه، که ئەوان (مُتَنَّى) له حالەتی (رفع) و حالەتی (نصب) و حالەتی (جَرِّ) دا، هەر بە (ألف) دین و، ئەو دێرە شیعرەشیان بە نموونە هێناوەتەو:

إِنَّ أَبَاهَا وَأَبَا أَبَاهَا قَدْ بَلَغَا فِي الْمَجْدِ مَنَتهَا
بابی ئەو ئافەرەتەو بابی بابیشی لە شکۆ و بەرزیدا، گەشتوونەتە ئەو پەری
لێرەدا (إِنَّ أَبَاهَا)، (منصوب) ه، (أَبَا أَبَاهَا) دەبێ بۆی: (وَأَبَا أَبِيهَا) لەبەر ئەوەی
که دەبنە (مضاف، ومضاف إليه) بەلام لە زمانی عەرەبییدا ئەوەش هەر هەیە.
هەلبەتە هەندیک لە زانایان قسە ی دیکەشیان کردو، بەلام ئەو دووانە لە
هەموویان بەهێزترن و، وەک (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا
هەڵبژاردو، لە تەفسیرەکانی دیکەشدا مشت و مری زۆر لە بارە ی چۆنیەتی
خویندەو ی ئەو پرستەییەو کراو، بەلام زمانی عەرەبیی زمانیکی فراوانەو، وەک
ئێستا خەلک پێی راها توون مەرج نیە، تەنیا ئەو چەند زار (لهجة) ی بووبن و،
چەندان بنچینە ی بوون، که قورئان جار جار هەندیک لە ئایە تەکانی، هەندیک
لەو بنچینە ی دیکە که لە زمانی عەرەبییدا بوون، بەلام زۆر باو نین، زیندووی
کردوونەو ئەماژە ی پێداون.

(۱۸)- ﴿يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكَ مِنْ أَرْضِكَ بِسِحْرِهِمَا﴾، ئا ئەو دووانە، ئەو دوو جادووگەرانی
دەیانەوێ لەسەر زەمینی خۆتان، بە جادووگەریان وەدەرتان بنین.

(۱۹)- ﴿وَيَذَّهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى﴾، دەشیانەوێ رێبازە هەرە پەسند و چاک و ناوازه که تان
لە بەین بەرن، پێشتریش ئەماژەم پێدا: رێبازە هەرە پەسند و چاکە که یان چۆنەو چییە؟
ئەو بوو که فیرەو نیان بە پەرەردگارو بە پەرستراوی خۆیان داناو، فیرەو ن بە
چاوی کۆیلەو خزمە تکارو ژێر دەست و بەردەست، تەماشای خەلکە کە ی کردو.

(الطَّرِيقَةُ: السَّنةُ وَالْعَادَةُ)، (طَرِيقَةُ) بریتیە لە پَیاز و لە نەریت، (مُثْلَى: مُؤَنَّثُ الْأَمَثِلِ، الْأَمَثِلُ يَعْنِي: الْأَحْسَنُ وَالْأَفْضَلُ)، کەواتە: (مُثْلَى) ش بە باری مِیْنە کەیدا، بە مانای باشتەری و چاکترین، دى، دیارە وشەى (أَمَثِلٌ وَمُثْلَى) هەردووکیان (اسم تفضیل)ن، لە (مِثَالَةٌ) هەهاتوون، (المِثَالَةُ: هِيَ حُسْنُ الْحَالَةِ) حالەت باشی.

(۲۰) - ﴿فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ﴾، پیلان و فێلە کەتان کۆبکەنەوه، واتە: هەمووی با پیکەوه بى و، پیک بى و پیکى بخەن.

(۲۱) - ﴿ثُمَّ اتَّخَذُوا صَفًّا﴾، دواى خۆتان وەرن پیز پیز، واتە: جادووگەرەکان، کە وەک گۆتم: بە پى هەندیک قسان دەلێن: سەدان یان هەزاران کەس بوون، هەمووتان پیز بن و بە پیز بوەستن، هەبەت زیا ترە سوپایە ک کە هەمووی پیکەوه پیز دەبى، پیز پیز لە کوێ و لە کوێش کە تیکەل و پیکەل بن، وەک ماش و برنج تیکەل بن، بێسەر و بەربن، هەبەت و هیز و پیزیان نابى.

وشەى (صفاً) دەلى: (مصدرٌ بمعنى الفاعل، أي صَافٍ)، پیز بووبن، یاخود هەر چاوە بە مانای (مفعولٌ)ە، یانى: (مصفوفين)، پیزکراو بن، خۆتان پیز بەستووبن، یاخود پیز کراوبن.

(۲۲) - ﴿وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى﴾، بە دنیایی سەرفرازە هەر کەسێک ئەمڕۆ سەركەوێ، مەبەست لە (أَفْلَحَ) سەرفرازی، سەرفرازی دنیایە، واتە: بە ئامانج گەیشتو و بە مراد گەیشتو، هەر کەسێک کە ئەمڕۆ بیا تەوه و براوه و سەركەوتوو بى.

کەواتە: ئێوهش چۆن سەركەوتن و زال بوون بەسەر مووسا و هاپووندا، مسۆگەر و دەستەبەر دەبى، بەو شیۆه پەفتار بکەن، بەلام ئەوهى لە لای بەندە خەیاڵە، لە لای خوا بەتالە، کە لە سەرهنجامی کارە کەدا پووبەرپوو دەبنەوه، ئەوه دەبى کە جادووگەرەکان هەرچى کە کردوویانە بە جادوو، گۆچانە کەى مووسا عليه السلام هەموویان هەلەلووشى و، قووتیان دەدات و، سەرهنجام جادووگەرەکان بپروا دینن.

مەسەلەى دووهم:

سەرپشک کردنى جادووگەرەکان بۆ مووسا، کە ئەو یان ئەوان پێش شتى خۆیان بهاوێژن و، پێش خستنى مووسا بۆیان و، هاتن و چوونى گۆچان و پەتەکانیان لەبەر چاوى مووسا، ترس پێ نىشتنى و، دُنیا کرانهوى له لایەن خواوه، کە هەر ئەو سەرکەوتووێ و، با گۆچانەکەى بهاوێ! تاكو گۆچان و پەتەکانى ئەوان کە بە جادوو خستووینەتە بەر چاوى خەلک: هەموویان مارن و دەپۆن، هەموویان هەللووشى و قووتیان بدات.

خوا دەفهرمىوى: ﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾ (٦٥) قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخِلُّ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهُا سَعَىٰ (٦٦) فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَىٰ (٦٧) قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَىٰ (٦٨) وَالْقَىٰ مَا فِي يَمِينِكَ نَلْقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَىٰ (٦٩) ﴿

شیکردنەوى ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

(١)- ﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ﴾، گوتیان: ئەى مووسا! بانگیان کرد! کى بانگی کرد؟ بئىگومان جادووگەرەکان کە لەگەڵ مووسادا (الطیة) ڕووبەڕوو بوونەوه و بەرهنگارى یەک بوونەوه، جادووگەرەکان بە گۆچان و گوریس و پەتەکانیان و، مووساش (الطیة) بە گۆچانەکەى کە بە دەستى راستییەوه گرتوه، بانگیان کرد ئەى مووسا!

(٢)- ﴿إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ﴾، یان دەبێ تۆ پێش فری بدەى و بهاوێ، واتە: ئەوهى کە بە دەستتەوهیه، گۆچانەکت.

(٣)- ﴿وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ﴾، یان ئێمە دەبێ یەكەم کەس بین کە دەهاوین، لە سوورەتى (الأعراف)دا، بەم شیوهیه هاتوه: ﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ

نَكُونُ نَحْنُ الْمَلْفِينِ ﴿١١٥﴾، گوئی: ئەو مووسا! یان تۆ دەهاوپی (گوچانەكەت، فری دەدە و دەپهاوپی) یان ئیمە هاوئەز دەبین، فریدەر دەبین، یانی: سەرەتا.

۴- ﴿قَالَ بَلْ أَلْقُوا﴾، گوئی: بەلكو ئیو فری بدەن، لە ئایەتی (۱۱۶) ی سورەتی (الأعراف) دا دەفرموی: ﴿قَالَ أَلْقُوا﴾، گوئی: ئیو فری بدەن، هەر هەمان مەبەست دەگەیهنی، بەلام بە تەعبیریکی کورتتر.

۵- ﴿فَإِذَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يَحْيِلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى﴾، دواي ئەوێ جادووگەرەکان ئەو پەت و گوریسانەکی پێیان بوون و، ئەو گوچانانەکی پێیان بوون، فریاندان، دواي ئەوێ هەندێ قسەیان کردووە و جادوویان لێخوێندووە، یەكسەر ئەو پەت و گوریس و گوچانانەیان وا هاتە بەرچاوی مووسا، كە دێن و دەچن و دەپۆن، لە سورەتی (الأعراف) دا دەفرموی: ﴿فَلَمَّا أَلْقُوا سَكْرُوا أَعْيَتِ النَّاسِ وَأَسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ ﴿١١٦﴾﴾، دواي ئەوێ فریاندان، جادوویان لە چاوی خەلك کردو ترساندنیان و جادوویەکی مەزنیان ئەنجامدا.

۶- ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾، مووسا لە دەروونی خۆیدا، ترسی بۆ پەیدا بوو، ترسی پەنھان کرد، (أَوْجَسَ: أَي أَضْمَرَ، أَخْفَى)، واتە: پەنھانی کردو شاردیووە، زانیان لەو بارەووە كە ئایا مووسا بۆچی لە دەروونی خۆیدا ترسی پێ نیشتووە، هۆکارەكە چی بوو؟ راجیایان هەیه، كە دەفرموی: ﴿فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى﴾، مووسا لە دەروونی خۆیدا ترسی پێ نیشت، ترسی بۆ پەیدا بوو! كەواتە: ترسەكە لەسەر روالەت و دەم و چاوی دەرنەكەوتووە تەنها لە دەروونیدا هەستی پێكردووە، پەنھانی كردووە.

أ- هەندێکیان دەڵێن: مووسا لەو ترساووە كە جادووگەرەکان زۆر بوون و، پەت و گوریس و گوچانەکانیشیان زۆر بوون، بە هۆی زۆرییووە كە هی ئەویش یەك گوچان بوو، ترساووە لەوێ كە جادوووەكە ئەوان زāl بێ.

ب- هەندێك دەڵێن: لەو ترساووە كە خەلك پێیان هەلخەلەتی، بێگومان ئەو مانایەکی دووهمیان پێكتر، بە بۆچوونی من، مووسا لەو نەترساووە، جادووی ئەوان بەسەر

موعجیزەى ئودا زال بى، بەلكو لەوہ ترساوہ كە خەلك فریو بخوون و پىيان وابى كە ئەو جادووہش وەك ئەو موعجیزەيە، يان لەو موعجیزەيە گرنگترەو، سەرەنجام پىغەمبەراییەى مووسایان لەگەل جادووگەراییەى جادووگەرەکاندا، لى تىكەل بى و، بەهۆیەوہ سەریان لى بشیوى.

وشەى (خِيفَةً) دەلى: (إِسْمُ الْهَيْئَةِ مِنَ الْخَوْفِ)، يانی: ترسیكى رى نىشت، ترسیكى تاییەت كە وەك گوتم: مەبەست پى ترسى هەلخەلەتاندنى خەلك بوو، ئەوہ كە جادوو و موعجیزەیان لى تىكەل بن.

(۷) ﴿قُلْنَا لَا تَخَفْ﴾، پىمان گوت: مەترسى! ديارە خواى پەرورەدگار راستەوخو پى فرموو، ياخود خستووێتە ئىو دلى و ئىلھامى بو کردو، گرنگ ئەوہيە خواى پەرورەدگار لەو كاتەدا ئەو پەيامەى خو پى گەياندو.

(۸) ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى﴾، بە دلنایی تو بەرزى! هەر تو لەسەرى دەبى و زال و سەرکەوتوو دەبى!

(۹) ﴿وَأَلْقَ مَا فِي يَمِينِكَ﴾، ئەوہش كە بە دەستى راستەوہيە، بىھاوى، لە سوورەتى (الأعراف) ئايەتى (۱۱۷) دا، خواى زاناو توانا دەفرموى: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ﴾، سروشمان بو لای مووسا كرد كە گوچانەكەت بىھاوى، لىرەدا دەفرموى: ئەوہى كە بە دەستى راستەوہيە بىھاوى! ئەوہش كە بە دەستى راستەوہ بوو، گوچان بوو، كەواتە: هەر يەك واتايان هەيە.

(۱۰) ﴿نَلْقَفْ مَا صَنَعُوا﴾، هەرچى كە کردوويانە، هەلیدەلووشى و، قووتى دەدات، (تَلْقَفُ: أَي تَبْلَعُ)، (النَّقْفُ: الْأَخْذُ بِسُرْعَةٍ وَمَهَارَةٍ بِالْفَمِ أَوْ الْيَدِ)، (لقف) بریتى: لە گرتنى شتىك بە خىراىى و بە لىزانیى، بە زار يان بە دەست.

﴿نَلْقَفْ﴾، كە بە جەزم هاتو، خویندەنەوہيەكى دیکەشى هاتو: (تَلْقَفُ مَا صَنَعُوا)، واتە: قووتى دەدات، ئەوہى بە کارامەيى کردوويانە، بەلام ئەگەر:

﴿تَلَقَّفْ﴾ بى، يانى: با يەكسەر قووتى بدات، ئەوھى كە جادووگەرەكان بە كارامەيى و، لىزانىي ئەنجاميان داوھ.

لە سوورەتى (الأعراف) دا دەفەرموى: ﴿فَإِذَا هِيَ تَلَقَّفُ مَا يَأْفِكُونَ﴾ ۱۱۷ واته: كاتىك گۆچانەكەت فېرى دەدەي، يەكسەر ھەرچى بە درۆ ھەليانبەستوھ، قووتى دەدات، لىرەدا دەفەرموى: ﴿مَا صَنَعُوا﴾، واته: بە لىزانىي كىردوويانە، كەواتە: ئەوھى بە لىزانىي كىردوويانە، درۆيەك بووھەليانبەستوھ، چونكە گۆچان و گورىس و پەتەكانيان مار نەبوون، بەلكو چاۋ بەستيان لە خەلك كىردوھ و چاۋى خەلكيان فريوۋ داوھ.

(۱۱) - ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٍ﴾، بىگومان ئەوھى كە بە لىزانىي و وردەكارىي ئەنجاميان داوھ، فېل و پىلان و چاۋ بەستىي جادووگەرە.

(۱۲) - ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾، جادووگەريش لە ھەر شوينىكەوھەتەبى، يان لە ھەر پىيەكەوھە بى، يان لە ھەر حالىكدا بى، سەرفراز نابى و سەركەوتوۋ نابى.

ئەم پىستەيە وەك خويىراوھەتەوھ: ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٍ﴾، ئەوھى كە ئەنجاميان داوھ، برىتيە لە فېلى جادووگەرەنە، خويىراويشەتەوھ: ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٍ﴾ ئەوھ فېلى جادووگەرە كە ئەنجاميان داوھ، واته: (كَيْد) دەبىتە بەركار (مفعول بە) (ي) (صَنَعُوا)، كە دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا﴾، ئەوھ لە ئەسلى دا بەسەريەكەوھ نى، ھەرچەندە بەسەريەكەوھ نووسراوھ، بەلكو لە ئەسلى دا (إِنَّ مَا) يە، يانى: بە دلىيىي ئەوھى كىردوويانە، كە (إِنَّ) بۆ جەختكردنەوھىو (ما) يەكەش (موصولة) يە، واته: بە دلىيىي ئەوھى كە ئەنجاميان داوھ.

كە دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٍ﴾، يان (كَيْد سَحِر)، بە نەناسراوىي (نكرة) ھىناويەتى، واته: ئەوھى كە ئەنجاميان داوھ، فېلى جادووگەريكە، بۆ كەم بايەخى، بەلام دوايى دەفەرموى: ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ﴾، كە (أل) ي ناساندن (تعريف) ي لەسەرە (السَّاحِر)، واته: جادووگەر ھەرچەندە زۆر تەپ دەست و

کارامه بی، هەر سهرفراز نابی، ئه وهش که کراوه، فیلی جادووگه ریکی کهم بایه خه، به لام جادووگه ر هه رچه نده زۆر کارامه و شاره زاش بی، هەر سهرفراز نابی، یان (السّاحر)، (أل) له که ی بۆ ناساندن (تعریف) نیه، به و واتایه ی که جادووگه ریکی کارامه و شاره زا بی، به لکو بۆ جینسه، واته: کۆی جادووگه ره کان سهرفراز نابن.

هه روه ها که ده فهرموئ: ﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ واته: (أي: لَا يَنْجَحُ السَّاحِرُ حَيْثُ كَانَ، لِأَنَّ صُنْعَهُ تَنْكِشُفُ بِالتَّأْمَلِ وَثَبَاتِ النَّفْسِ)، واته: بابای جادووگه ر هەر که سئ بی، هەر سهرفراز و سهرکه وتوو نابی، چونکه کاره که ی که ئه نجامی داوه، به تیرامان و چه سپاوی ده رده که وئ، که هیچ نیه، به لکو فیل و چاو به سته.

که ده فهرموئ: ﴿حَيْثُ أَتَى﴾، وشه ی: ﴿أَتَى﴾، بۆیه هه لبژێردراوه، نه ک خوا بفهرموئ: (حَيْثُ كَانَ)، هەر که سیک بی! به لکو فهرموویه تی: ﴿حَيْثُ أَتَى﴾، تا کو هه موو ئه و جادووگه رانه ی له ملا و لاوه هینراون، بگریته وه، چونکه: ﴿فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَلَأَيْنِ حَاشِرِينَ﴾ ﴿٥٣﴾ الشعراء، فیرعه ون چارده رانی ناردن بۆ شاره کان، واته: ئه و جادووگه رانه له هەر چوار لای ولاته که یه وه کوکراونه وه، ئنجا خوا ده فهرموئ: جادووگه ر له هەر شوینی که وه هاتبی، هەر سهرفراز نابی، چونکه هەر یه که یان له شوینی که وه هاتبوون.

که ده فهرموئ: ﴿وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ﴾، ئه وه ی که به دهستی راسته وه یه فرپی بده! واته: ئه وه ی که به دهستی راستیه وه یه ته نیا گوچانی که، به لام خوا ده یگوژی بۆ شتیکی دیکه ی زۆر گه وره و ماریکی راسته قینه ش ده بی، نه ک وه ک هی جادووگه ره کان، که ته نیا له بهر چاوی خه لک بیته مارو بکه ویت بهر خه یالیان و چاو به ستیان لی بکری، هەر بۆیه ش جادووگه ره کان دواتر به کړنووشدا ده که ون، چونکه ئه وان ده زانن ئه وه ی مووسا کردی، ته نیا چاوبه ست و کارکردنه

سهر خه یال و ئه ندیشه ی خه لکی نیه، به لکو به راستی حه زیایه و هه موو
گوچان و گوریسه کان هه لده لووشی و قووتیان ده دات و نامینن.

که واته: ئه وه که ده فه رموی: ﴿وَالْقَافِیَ یَمِیْنِ﴾، واته: ئه وه ی که به
دهستی راسته وه یه، ته نیا گوچانیکی پروت نیه، واتیه کی دیکه شی ئه وه یه:
ئه وه ی به دهستی راسته وه یه، ته نیا گوچانیکی پروت، به لام خوا ده ی کات به
شتیکی زور گه وره.

پاڤیاردنی مەکتەبی هه‌مۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له زۆره كۆمه‌ڵه‌یه‌یه‌كه‌مان له‌كه‌ڵاڵان
www.alibapir.com
لێش مەسك بێر عه‌وانه‌ك ئه‌وه‌كه‌ڵاڵان

www.alibapir.com
پاڤیاردنی مەکتەبی هه‌مۆستا عه‌لی بابیر

پاڤیاردنی مەکتەبی هه‌مۆستا عه‌لی بابیر

عل بابیر/ AliBapir

عل بابیر/ AliBapir

كه‌ڤای
پاڤیاردنی مەکتەبی هه‌مۆستا عه‌لی بابیر

پێناسەی جادوو و چوار جوړەکە

هەلبەتە جادوو (سحر)، پێشتر ئێمە لە سوورەتی (البقرة) دا، لێکۆڵینەوەیەکی تێرو تەسەلمان لەسەر کردووە، بە گوێرەی ئەوە کە لە گەڵ قەبارەی ئەو تەفسیرەدا بگونجی، بەلام لێرەش پێناسەیەکی سادەی دەکەینەوە، لە (المعجم الوسيط) دا، لاپەرە: (۴۱۹)، دەلی:

(السَّحَرُ: كُلُّ أَمْرٍ يَخْفَى سَبَبُهُ وَيَتَخَيَّلُ عَلَى غَيْرِ حَقِيقَتِهِ، وَيَجْرِي مَجْرَى التَّمْوِيهِ وَالْخِدَاعِ، وَالسَّحَرُ: كُلُّ مَا لُطِفَ مَأْخُذُهُ وَدَقُّ)، واتە: جادوو: بریتییە لە هەر کاریک کە ھۆکارەکی پەنھان بێ و، بە شێوە راستەقینەکی خۆی دەرناکەوێ و بە شێوەیەکی دیکە دەرناکەوێ و، بچیتە حالەتی فیل لێکردن و چاوەست، ھەروەھا جادوو بە ھەر شتێک دەگووترێ: کە وردو پەنھان بێ و خەلک بە ئاسانی لێ تێ نەگات.

جادوو، زانیان و شارەزانیان بە گشتیی گەروویانە بە چوار جوړ:

(۱)- بریتییە لە چاوبەست و تەردەستیی (شعوذة)، ئەمەش جوړێکە لە فریودانی چاوی خەلک و فیل لێکردنیان.

(۲)- جوړێکی دیکە بە ھۆی تاییەتەندییە فیزیایی و کیمیایی نەزانراوەکانەو بە زۆربەی خەلک ئەنجام دەدرێ، بۆ وێنە: میزەلدان (دەبدەبە)، کە جوړە گازێکی تاییەتی تێدەکری، دەبینن بەرز دەبێتەو بە پێچەوانەی ھیزی کێشندەو.

(۳)- ھێزە پەنھانەکانی مرۆڤ لە پشتیوەن، واتە: مەرج نیە جادوو بێ بەو واتایە کە نەزانێ چۆنە، بەلام ھێزە پەنھانەکانی مرۆڤ، وەک ئەوەی کە ھیندووسیەکان، یان بووداییەکان، دوا

مه سه له ی سَییه م:

کړنووش بو خوا بردنی جادووگه ره کان و هه لگه پانه وه یان له فیرعه ونه و، پروهینان به خوی پهره ردگارو، گله یی لیکرانیان له لایه ن فیرعه ونه وه، که بوچی بئ مؤله قی وی پروایان هیناوه و، هه په شه لیکرانیان له لایه ن فیرعه ونه وه به ده ست و لاقی راست و چه پ برینیان و، هه لواسینیان به قه دی دارخورمایانه وه:

خوا ده فهرموئ: ﴿فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى ۖ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قُطْعَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خَلْفٍ وَلَا صُلْبَتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ وَلَنَعْلَمَنَّ إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى ۖ﴾ (۷۱)

شیکردنه وهی ئهم ثایه تانه، له حهوت برگه دا:

۱- ﴿فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا﴾ جادووگه ره کان به کړنووشدا خران، پیتی (ف) لیره دا که چوته سهر (أَلْقَى) بوته ﴿فَأُلْقِيَ﴾، (الفاء عاطفة على محذوف يدل عليه قوله: ﴿وَأُلْقِيَ مَا فِي يَمِينِكَ﴾)، ئهم (ف) ایه ئهو رسته یه، با ده داته وه و ده یگرېته وه سهر شتی که کرتینراوه، به لام فهرمایشتی خوا که ده فهرموئ: ﴿وَأُلْقِيَ مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَّفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سِحْرٍ وَلَا يَفْلَحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى﴾ ده یگه یه نئ، واته: دواى ئه وهی خوا فهرمانی به مووسا کرد، گوچانه که ت بهاوئ، گوچانه که ی هاویشت! بوو به ماریکی گه وره و له و مهیدانه دا هاتووچوو، هه موویان ترسیان رینیش و، دواى ده ستیکرد به هه لئووشین و قووتدانی هه موو ئه و په ت و گوريسانه ی که له بهر چاوی خه لک کرا بوون به مار، هه موویانی قووتدا، ئنجا دواى ئه وه: ﴿فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا﴾، ئهم (ف) یه ئه و رسته یه ده باته وه بو ئه وانه ی پیشئ، که په وته که ده لاله قی له سهر ده کات و، خوی پهره ردگار قرتاندوونی له بهر ئه وهی مروث به عه قل و سه ليقه و په وت ده یانزانئ، که واته: ﴿فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سُجَّدًا﴾ جادووگه ره کان به کړنووش داخران، دیاره به بکه ر

نادیار (مجهول الفاعل)، ھیناویەتی، چونکە (أَلْقَى): یانی: خراڭە سەر زەوی، ئنجا بۆیە پالدراوەتە لای بکەری نادیار، چونکە ئەوان کەس نەبوو ھەڵبەتە سەر زەوی و، خۆیان خۆیان خستۆتە سەر زەوی.

بەلام پێم وایە باشتر وایە بگوتری: بۆیە خوا ی بئ وینە ھەم لێرەو، ھەم لە چەند شوێنکی دیکە ی قورئاندا، بەو جوړە ھیناویەتی: واتە: جادووگەرەکان لە بەرانبەر ئەو موعجیزە گەرەمەیی مووسادا ﷺ ویستی ئازادانە ی خۆیان لە دەستداو، بەبئ ئەو ھە ی خۆیان بیانەوی، بە کپنووشدا کەوتن و، بە کپنووش داخراڭ.

(۲) ﴿قَالُوا ءَأَمَّنَّا رَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾ گوتیان: پرومان بە پەرەردگاری ھاروون و مووسا ھینا، ھەڵبەتە خوا تەنیا پەرەردگاری ھاروون و مووسا نیەو، ھەموو شتیکە و ھەموو کەسێکە، بەلام بۆیە لێرەدا جادووگەرەکان تەنیا پالیان داو ھەتە لای ھاروون و مووسا، ئەو دوو پیغەمبەرە پایە بەرزە، چونکە لە ئیو میصرییەکاندا، خوا تەنیا بەو ھە ی پالدرابیتە لای شتیک، یان لای کەسانیک، ناسراو، واتە: ئەو پەرەردگارە، خوا یە ﷺ، کە خاوەن و مشوورخۆرو پەرەردەکەری ھاروون و مووسایە.

ئنجا بۆچی ھاروون پیش خراو، بەلام لە سوورەتی (الأعراف)دا دەفەرموی: ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ پەرەردگاری مووسا و ھاروون؟

و ھەڵامە کە ی ئەو ھە ی کە (و) تەنیا بۆ کۆکردنەو ھە ی دوو شتانە پیکەو، بەبئ پرەچاوکردنی ریزبەندیی کە کامیان لە پیش کامیانەو ھە ی، واتە: چ ھاروون پیش مووسا بخری، چ مووسا پیش ھاروون بخری، ھەر یە کە.

دەشگونجی جادووگەرەکان ھەندیکیان گوتیان: ﴿رَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾ ھەندیکیشیان گوتیان: ﴿رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ﴾ واتە: جادووگەرەکان زۆر بوون، ھەندیکیان ھاروونیان پیش خستب، کە تەمەنی گەرەتر بوو لە مووسا، ھەندیکیشیان مووسایان پیش خستب، چونکە ئەو لە ئەسڵدا گەینەرەو پەيامبەری خوا بوو.

(۳) ﴿قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ، قَبْلَ أَنْ آدَنَ لَكُمْ﴾، ﴿قَالَ﴾، مہ بہ ست پی فیرعہ ونہ، کہ دہ لی: ﴿آمَنْتُمْ لَهُ﴾، بہ سہ رسو پرمانہ وہ! ٹوہ پرواتان ہیٹا پیش ٹوہی مؤلہ تتان بدہم؟ ئنجا ٹایا لیڑہ دا بوچی دہ لی: ﴿آمَنْتُمْ لَهُ﴾، بوچی نالی: (آمتم بہ)؟ وہ لامہ کہی ٹوہیہ: (آمن بہ)، واتہ: پروای پیہینا! بہ لام (آمن لہ) واتہ: لہ بہر وی پروای ہیٹا، ہہر ہہ مان واتای ہہیہ، بہ لام (آمن لہ) واتہ: (حصل عندہ ایمانٌ لأجلہ)، واتہ: ٹایا ٹیوہ لہ بہر مووسا ٹیمانٹان ہیٹا، پیش ٹوہی مؤلہ تتان بدہم؟ وہک پیشتر گوٹمان: کہ خوا دہ فہرموی: ﴿إِنَّهُ طَعَنَ﴾، بیگو مان فیرعہ ون سہر کیشی و سنوور شکینیہ کہی لہ رادہ بہ دہر بوہ، لیڑہ دا دہ لی: ٹیوہ بوٹان نیہ پروا بینن، بی ٹوہی مؤلہ ت لہ من وہر بگرن، دہ بی دہر گای عہ قلی خوٹان دابخہن ہہ تا من مؤلہ تتان نہ دہم، نہ یکہ نہ وہ، ہہر وہا دہر گای دلی خوٹان دابخہن و ہہ تا من مؤلہ تتان نہ دہم، نہ یکہ نہ وہ، نابی بہیلن ہیچ شتی بچیٹہ دلٹانہ وہ، ہیچ شتی بچیٹہ عہ قلتانہ وہ، ہہ تا من مؤلہ تتان نہ دہم! کہ ٹوہ شتیکی زور پیچہ وانہی سروشتی مروّف و مہ نیتقہ، بہ لام دیکتا ٹورو تاغووتہ کان کہ لہ خوا دوور دہ کہ ونہ وہ و یاخی دہ بن، لہ حوکمی عہ قلّ و مہ نیتق و زگماک دہردہ چن.

(۴) ﴿إِنَّهُ لَكَيْدٌ كُذِّبَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾، فیرعہ ون تومہ تباریان دہ کات، ہہم ٹوہان تومہ تبار دہ کات، کہ ٹیوہ قوتا بی و شاگردی مووسا بوون، ہہم مووسا تومہ تبار دہ کات جاریکی دیکہ، کہ ٹوہ ماموستای ٹوہ جادو و گہرانہ بوہ، ﴿إِنَّهُ لَكَيْدٌ كُذِّبَ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ﴾، بہ دلنیابی ٹوہ گہورہ کہ تانہ کہ فیری جادووی کردوون، ماموستا و گہورہ و شاہرہ زاتانہ، واتہ: ٹیوہی فیری جادو کردوہ! بہ لام ہہ ندی لہ بہ شہ کانی جادو و، ہہ ندی لہ ہونہرہ کانی جادووی لہ لای خوٰی ہیشتوتہ وہ، تاکو ہہر کات لہ گہ لی پروہ پروہ بوونہ وہ، بہ سہر تاندا زال بی، بویہ ش بہ سہر تاندا زال بوہ، ٹوہرنا ہی ہہردو وکتان ہہر جادوویہ.

(۵) ئنجا ہہرہ شہیان لی دہ کات: ﴿فَلَا قُطِعَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِّنْ خَلْفٍ﴾، بہ دلنیابی دہستتان و لاقتان بہ پیچہ وانہ وہ دہ برم، (التَّقْطِيعُ: شِدَّةُ الْقَطْعِ)، (لَا قُطِعَنَّ) کہ دہیتوانی بلی: (لَا قُطِعَنَّ)، بہ لام (أَقْطَعَنَّ: قُطِعَ، يُقْطَعُ، تَقْطِيعًا، وَقَطَعَ، يَقْطَعُ، قُطْعًا)، (تَقْطِيعُ): بریتیہ لہ زور برین و برینی سہختی شتیکی.

وشەى: ﴿مَنْ خَلَفَ﴾، (آي من جانبين مختلفين)، له دوو لای پېچەوانهوه، وه دهستی راست و، لاقى چهپ، ياخود دهستی چهپ و لاقى راست! بهلام به زۆرى وا بووه كه دهستی راست و لاقى چهپ برداون.

(۶) - ﴿وَلَا صَلْبَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾، به قەدى دارخورمايانتانهوهش ده تانبه ستم، ده لى: (التَّصْلِبُ: مُبَالِغَةٌ فِي الصَّلْبِ)، (صلب): واتە: هه لواسين و شه تهك دان و، به ستنه وهى كه سيك به شوينيكه وه، به لام (تصلیب) زيده پړۆي تيدايه.

وشەى: ﴿جُدُوعِ﴾، كۆي (جذع)ه، واتە: قەدى دارخورمايان قەدى هەر دره ختيك، كه ده لى: ﴿فِي جُدُوعِ النَّخْلِ﴾، نالى: (عَلَى جُدُوعِ النَّخْلِ)، واتە: به قەدى دارخورمايه كانتانه وه ده تانبه ستم، نهك به سەر گلوڤكى دارخورمايه كانه وه بن و، له نيو لق و پوياندا ون بن، چونكه دارخورما قەده كه پرووته نهو لق و پۆي پيوه نين تاكو سەرى، ئنجا كه سيك به قەدى دارخورمايه وه به سترى، زۆر جوان دياره وه موو كه س ده يينى، چونكه مه به ستنى ئه وه بووه خويان زۆر به نارەحه تيه وه بكوژى و، خه لكيشيان پى ته مبي خواردو چاوترساو بكات، بۆيه ته عبيري (في) به كارها توه، واتە: ئه وه كه سه چۆته نيو قەدى دارخورمايه كه وه، چونكه كه سى به شتيكه وه شه تهك درا، وهك ئه وه يه بوويته به شيك لهو شته.

(۷) - ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى﴾، (ل) يان بو سويند (قسم)ه، يان ريخوشكه ره بو سويندو (ن) يش بو ته نكیده، ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ﴾، به دلنيايه وهش ده زانن، به مسوگه ربي ده زانن، ﴿أَيُّنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى﴾، كاممان سزاي سه ختره و سزايه كه شي به رده و امتره، ﴿أَيُّنَا﴾ (أَيُّنَا: إِسْتِفْهَامٌ عَنْ مُشْتَرَكَيْنِ فِي شِدَّةِ الْعَذَابِ)، پرسيار كردنه بو دوو كه سي هاوبهش له سزادانى سه ختدا، كه فيرعه ون مه به ستنى پى خو و خوايه ﷺ، ئايا من يان په روه ردگارى مووسا سزاي سه خت و به رده و امتره؟

بۆيه زۆر جار ده ليم: به شهر كه دايه نه فامى و كه وده نى، پيش هه موو شتيك ده كه ويته وه! ده نا ئه ي فيرعه ون...!! تو چي؟ كه خوت به ينيه ئاستى خوا ﷺ! سزاي خوت به ينيه ئاستى سزاي خوا ﷺ! ﷺ!

پینچ وردە سەرئ

(۱) ﴿ءَاَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ ءَاذَنَ لَكُمْ﴾، ئایا پرواتان هیئا بۆی، پیش ئهوهی من مۆله تتان بدهم؟ وهک پیشتریش ئاماژه م پێدا، هوکمرانه خو سه پین و خو به زلگره کان، له ئه نجامی ئه وه دا که ده ستیان به سه ر سه ره وه ت و سامانی خه لکدا گرتوه و، ده ستیان به سه ر و لاتدا گرتوه و، سوپا و هیزو قه له بالغییان له ده وری خو یان کو کردۆته وه، بوغرا و له خو بایی بوون و، له که وڵی خو یان ده رچوون و، خو یان لی بوته شتیکی دیکه له سه ره وه ی ئاستی به شه ر، بۆیه فیرعه ون پپی وابوو که به بی مۆله تی وی، بۆیان نیه نه عه قلیان کار بکات، نه دلیان کار بکات، نابی عه قلیان بیر له شتی بکاته وه، تا کو فیرعه ون پپیان نه لی، دلشیان نابی شتیکی په سند بکات و قبو ل بکات، تا کو فیرعه ون مۆله تیان نه دات.

(۲) ﴿اِنَّهٗ لَکَیْرُکُمْ الَّذِی عَلَّمَکُمُ السَّحَرَ﴾، وهک پیشتر گوتم: ئه وه له یه ک حا لدا فیرعه ون به به ردیک چه ند نی شان ه یه کی شکاندوون:

۱- هه م مووسای جاریکی دی تۆمه تبار کردوه، به وه ی که تو جادوو گه ری، نه ک هه ر جادوو گه ریشی، بگره مامۆستای جادوو گه رانی!

۲- هه م جادوو گه رانی خویشی تۆمه تبار کردوه به وه ی که شاگردو قوتابی مووسان.

۳- هه م ویستووشیه تی خه لکی چه واشه بکات، که خه لکینه...!! ئه و جادوو گه رانه ی ئیمه هیئا بوومانن بو به ره ره کانی کردنی مووسا، له به ره ئه وه ی قوتابی مووسا بوون، بۆیه شکستیان خو ارد، نه ک له به ره ئه وه ی که مووسا پیغه مبه ری خوایه و موعجیزه که شی شتیکی دیکه ی جیا له جادویه!

(۳) ﴿فَلَا قُطِعَ اَیْدِیْکُمْ وَاَرْجُلُکُمْ مِّنْ خَلْفٍ﴾، ئایا فیرعه ون ئه و هه ره شه ی خو ی جیبه جی کردوه، یان جیبه جی نه کردوه؟ له هیچ شوینیکی قورئاندا ئه و بابته دیار نیه،

بەلام وا پێدەچی جیبەجیی کردبێ، چونکە فیرعهون ئەو پەری دەستەلاقى هەبوو، جادووگەرانی زۆر بێ دەستەلات بوون، ئنجا بۆ چاو ترساندن خەلکیش وا باشتەر بوو، کە فیرعهون هەپەشەکە جیبەجیی بکات، بۆ ئەوێ خەلکیان پێ چاوترساو بکات.

(۴)- ﴿وَلَا صَلْبَيْتَكُمْ فِي جُذُوعِ النَّخْلِ﴾، (وَلَا صَلْبَيْتَكُمْ) هەلتاندهواسم، لێرەدا (الْأَصْلَبُتْكُمْ) بە پیتی (في) بەرکاری خواستو، دەیتوانی بلێ: (وَلَا صَلْبَيْتَكُمْ عَلَى جُذُوعِ النَّخْلِ)، لەگەڵ ئەوەشدا کە هەلواسینهکە، لە باری سەرەوێ قەدی دارخورماکاندا دەبێ، نەک لە نیو قەدی دارخورماکان، بەلام تاكو ئەو بەگەیهنێ کە ئەو شەتەک دان و هەلواسینهی فیرعهون بۆ جادووگەرەکان، ئەوەندە بە قەدی دارخورماکاندا چەسپاون، وەک چووبنە نیوی، ئاوا قایم بەستوونی! ئنجا دەگونجێ چوار میخە کیشابن و، میخی لە هەر چوار پەلان قایم کرد بن، دەشگونجێ بە پەت و گوریسیکی قایم بەویدا پێچابن، دیار نیە چۆن بەویدا شەتەک دراو.

(۵)- ﴿وَلَعَلَّ مَنْ أَتَانَا أَشَدَّ عَذَابًا وَأَبْقَى﴾، بە دنیایی بوشتان دەرەکهوێ کامەمان سزای سەختترە و بەردەوامتریشە! ﴿أَتَانَا﴾، کامان! یەکیکیان ئەو خۆیەتی، بەلام دووهمیان دیار نیە مەبەستی پێی کییه؟ بەلام بە رەوت (سیاق) دەزانین کە مەبەستی پێی خوایه، چونکە فیرعهون خۆی بە پەرورەدگاری ئەوان زانیو، بەلام جادووگەرەکان گوتووین: ﴿أَمَّا رَبِّ هَرُونَ وَمُوسَى﴾، کەواتە: بەراورد لە نیوان ئەو دوو پەرورەدگارەدا، یەکیکیان فیرعهون کە خۆی بە پەرورەدگار زانیو، پەرورەدگاریکی ساختەیی درۆ، ئەوێ دیکە پەرورەدگاری راستەقینە کە خوایه، کەواتە: من کە خۆم بە پەرورەدگارتان دەزانم، یان پەرورەدگاری موسا و هاروون، کە ئیوە ئیستا بروتان بەو هیئا، بۆتان دەرەکهوێ کامان، واتە: لەو دوو پەرورەدگارە، سزاو ئەشکەنجەکە توندتر بەردەوامتریشە؟

مەسەلەى چوارەم:

يېياكىى دەرىپىنى جادووگەرە برۋادارەكان لە ھەرەشە و گۆرەشەى فیرەون،
كە ئەوان خوا و بەلگە رۆشنەكانى بە ھىچ ناگۆرەنەو، ئومىدىشیان وایە كە
خوا لىیان ببوورى:

خوا دەفەرموى: ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي فَطَرَنَا فَاقْضِ مَا
أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ (۷۲) ﴿إِنَّا أَمَّا رَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطِئَنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا
عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾ (۷۳).

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە ھەشت برگەدا:

(۱)- ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ﴾، گوتیان: تۆ ھەلناپژىرىن بەسەر ئەو
بەلگە رۆشنانەدا كە بۆمان ھاتوون، (الإيثار: التفضيل)، (إيثار) واتە: ھەلناپژاردن، كە
دەفەرموى: ﴿قَالُوا لَنْ نُؤْثِرَكَ﴾، ھەلناپژىرىن، لێرەدا پالداوێك قرتتێراو، واتە: (لن
نؤثر دينك، أو لن نؤثر طاعتك) بەرنامەكەى تۆ، يان گۆپرايەلىي كەردنى تۆ، ھەلناپژىرىن
بەسەر ئەو بەلگە رۆشنانەدا كە بۆمان ھاتوون.

(۲)- ﴿وَالَّذِي فَطَرَنَا﴾، ھەروەھا تۆ ھەلناپژىرىن بەسەر ئەو كەسەدا كە ئيمەى لە
نەبوون ھيئاوئە بوون، ئيمەى ھيئاوئە دى و خولقاندووینی، دەشگونجى: ﴿وَالَّذِي
فَطَرَنَا﴾، ئەو (و) سویند بى، يانی: ﴿لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالَّذِي
فَطَرَنَا﴾، ئەو كاتە ئاوا دەبى: سویند بەو كەسەى ئيمەى بەدھيئاو، تۆ ھەلناپژىرىن
بەسەر ئەو بەلگە رۆشنانەدا كە بۆمان ھاتوون، لە سەر دەستى ئەو دوو پێغەمبەرە پاىە
بەرزە كە مووسا و ھاروون.

كەواتە: دەگونجى (و) بۆ سویند بى، دەشگونجى ئەو (و) بۆ (عطف)
بادانەو و گێرانەو، بى، يانی: (لَنْ نُؤْثِرَكَ عَلَىٰ مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَعَلَىٰ الَّذِي فَطَرَنَا)،

تۆ ھەلئابزیرین بەسەر ئەو بەلگە پۆشنانەداو، بەسەر ئەو کەسەدا کە ئیمە ی ھیناوەتە دی، ئنجا بۆچی خوا ی پەرورەدگار یان پێش نەخستووە، یەکەمجار باسی بەلگە پۆشنەکانیان کردووە؟ چونکە ئەوان لە پێگای بەلگە پۆشنەکانووە خوا ی پەرورەدگار یان ناسیو، ئەو لە تەفسیرەکاندا نەمینیو، یان پەنگە ھەشبێ و بەرچاوم نەکەوتبێ، بەلام پێم وایە حیکمەتەکە ی ئەو یە کە خوا ﷻ بەدیھینەر و پەیداکەری جادووگەرەکان و ھەموو گەردوونە، ھەر بوو، بەلام ئەوان پەییان پێی نەبردووە پێی ئاشنا نەبوون، ھەتا ئەو بەلگە پۆشنانەیان لەسەر دەستی مووسا و ھاروون بۆ ھاتوون.

بۆیە ئەو بەلگە پۆشنانە ی کە بەھۆی ئەوانووە خویان ناسیو، ئەوانیان پێش خستوون و، خوا ی پەرورەدگار یان خستۆتە دوا ی بەلگە پۆشنەکانووە، ئەگەر نا لە راستیدا خوا ﷻ بە ئامانجگیراو (بیت القصد) ی بپروا پێ ھینانە، بەلگە پۆشنەکان و پیغەمبەرەکان و مووسا و ھاروونیش، ئامراز و ھۆکارن بۆ ناسینی خوا و گەشتن بە خوا ﷻ، بەلام ئەوان لێرەدا ئامرازیان پێش ئامانج خستو، لەبەر ئەو ی بەھۆی ئامرازەکەو گەشتوون بەو ئامانجە.

(۳) - ﴿فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ﴾ واتە: ئنجا ئەو ی تۆ بپاریدەری، بپاری بە، یان ئەو ی تۆ ئەنجامدەری ئەنجامی بە! چونکە وشە ی (قضى) ھەم بە مانای (بپاریدا) دی، ھەم بە مانای (ئەنجامیدا) دی، وەک لە تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا باسما کرد، وشە ی (قضاء) بە چەند واتایەک دی و باوترین واتایان (بپاریدان و جیبەجێ کردن)ە، یانی: (إفعل ما أنت فاعله)، ئەو ی تۆ بکەری بوو و ئەنجامدەری بوو، ئەنجامی بە! وەک کوردەواری خۆمان دەلی: چیت پێ دەکرێ بیکە! یان چیت لە دەست دی، بیکە! یان چیت نەکردووە بیکە! بە کورتیی: بئ منەتی دەکەن.

(۴) - ﴿إِنَّمَا نَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾ بە دنیایی تۆ تەنیا لەم ژیا نی دنیا یەدا بپاری دەدە ی، ﴿إِنَّمَا﴾ لێرەدا (إِنَّمَا: أَدَاةُ الْحَصْرِ وَالْإِثْبَاتِ)، ئامرازی کورت ھەلینان و چەسپاندنە، واتە: ئەو ی تۆ بپاری لێ دەدە ی تەنیا لەم ژیا نی دنیا یەدا یە، (أَي: إِنَّكَ مَقْصُورٌ عَلَى الْقَضَاءِ

فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا)، تۆ كورتهه لاتووی له بریاردان و ئەنجامدان، تەنیا له بازەهی ژیاانی ئەم دنیایەدا، ﴿نَقْضِ هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، یانی: (فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا، وَمِنْ خِلَالِهَا لَا غَيْرَ)، واتە: لەم ژیاانە دنیایەداو له میانێ ژیاانی دنیادا تۆ دەتوانی بریارەکانت بەدی و جێبەجێیان بکە، بەلام له چوارچۆیە ژیاانی دنیا بە دەر، هیچ کارە! ئێمەش ژیاانی دنیا وەك خۆی دەبینین كە شوێنی تێدا تاقیکرانەوهیە، نەك شوێنی تێدا حەسانەوه، بۆیە چیت له دەست دی، بیکە! بێ منەتین.

۵- ﴿إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا﴾، بە دنیایی ئێمە پرومان بە پەروەردگاری خۆمان هێنا، پێشی دەلێن: ﴿أَمْنَا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى﴾، بەلام لێرە دەلێن: ئێمە پرومان بە پەروەردگاری خۆمان هێنا، واتە: ئەو پەروەردگاری خۆمان كە له پێی مووسا و هاروونەوه ناسیمان، ئێمە پرومان پێی هێنا.

ئنجما ئەمە عیللەت و ئامانجی ئەوهیە كە دوایی دی، ﴿إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا﴾، ئێمە پرومان بە پەروەردگاران هێنا، بۆچی؟

۶- ﴿لِيُغْفِرَ لَنَا خَطِيئَتَنَا﴾، تاكو له هەلەكاهان بمانبوری.

۷- ﴿وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ مِنَ السِّحْرِ﴾، ئەو جادووێش كە تۆ بە زۆر پێت كردین و ناچارێ كردین لەسەری، لەوێش لیمان ببوری.

۸- ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، خواش باشتەر و بەردەوامتر، واتە: پاداشتی خوا باشتەر و بەردەوامتریشە، ئەمە لێی وەرەگیری كە جادووگەرەكان بە زۆر جادوویان پێكراو، ئەو دەستەلاتدارانە ی ئەو كات، كە جادوو باو بوو، مندالی هەندێك خەلكیان هەلبژاردوون و، خستوویاننە نیو قوتابخانەی جادووگەرێكەوه، تاكو فێری جادوویان بکەن، بۆ ئەوهی ئەو جیلە له جادووگەران كە مردن، جیلیکی دیکە شوێنیان بگرنەوه.

ئنجما ئێستاش هەروایە، تەماشای بکەن! ئەو پزێمە خۆسەپێن و ئەو حوکمرانە خۆ له خەلك كەر بە پەرستراوانە، كە بەسەر خەلك و جەماوەردا دەسەلاتی

ناشەرعی دەسەپپنن، ئنجا ئەگەر کاتی خووی ھوکمرانی ستمکار جادووگەریان پەرورەردە کردبن، ھی ئیستاش دەھۆل کۆت و زوورنا ژەنان پەرورەردە دەکن، ئیستاش ھەندیک خەلکی نووسەر و راگەیاندار لە راستیدا دەھۆل کۆت و زوورنا ژەنن و، نووسەری دەربارو بەکرێ گیراون، ئەو دەنووسن و دەلێن: کە ھوکمرانەکان پێیان خوشە، نەک خۆیان قەناعەتیان پێی ھەیە، وەک دەلێن: جارێک یەکیک لەو جۆرە کەسانە لە لای ھوکمرانیکی مەدحی تەماتە دەکات، تەماتە ئەوەندە بە سوودە! قازانجی وایە! ئەو جۆرە قسانە پریز دەکات، کە دەزانن ھوکمرانەکە کەیفی لە تەماتە، دوایی ئەو ھوکمرانە دلی لەسەر تەماتە لادەچن، دلی دەچیتە سەر باینجان، ئەو جارە ئەو کەسە دەکەوێتە مەدحی باینجان و زەمی تەماتە دەکات، یەکن لێی دەپرسن: تۆ دوینی زۆر مەدحی تەماتە دەکرد، کەچی ئەمڕۆ مەدحی باینجان دەکەیت؟! ئەویش دەلێ: من کۆیلە ی تەماتە و باینجان نیم، تەماشای گەرەم دەکەم، چی پێخۆش بوو، مەدحی ئەو دەکەم، ھەقم چییە: تەماتە باشتەر یان باینجان؟! تەماشای ئەو دەکەم کە ئەو چی پێخۆشتەر.

لە راستیدا زۆر لەو راگەیاندارو دەھۆل کۆت و زوورنا ژەنانە، کە ئیستا لە خزمەت ئەو پزێمانە دان، لە خزمەتی ئەو حیزبە خۆسەپێنانە دان، کە بەسەر مسوڵماناندا ھوکمرانن، کە لە جیھانی ئیسلامی دا ئەو زۆرە، زۆرینە ی ئەو راگەیاندارانە، لەو قەبیلە و قوماشەن.

پێویستە ئەویش بێین: کە جادووگەرەکان لە ئەنجامی چیدا، بۆیان دەرکۆت کە ئەوێ مووسا موعجیزە و جادوو نیە؟ لە راستیدا بە ھۆی زانیارییەو، جادووگەرەکان زانا بوون، شارەزا بوون لە پیشەکە ی خۆیاندا، سەنعەتەکە ی خۆیان باش دەزانن و زۆر تێیدا کارامە و پسپۆر بوون، دەیانزانی تاکو کوێ بر دەکات، ھەموو خاوەن زانست و ھونەرێک، دەزانن ھونەرەکە ی، زانستەکە ی، پیشەکە ی، ئەو پەرەکە ی تاکو کوێیە، سنوورەکە ی تاکو کوێیە، بۆیە زانیاری زۆر

هاوکاره بو مروؤف که بيگه يه نيته ثامانچ و به ثامانجي بگه يه ني، به مهرجي مروؤف گوئ بو برياره کاني زانياري بگري، جادووگه ره کان لهو خه لک و جه ماوه رو هه شاماته ي که فيرعه ون کو ي کرد بووه، له هه موويان باشر ده يانزاني: نه وه ي مووسا کردي موعجيزه يه و، ياسا دره و له جوړي جادوو نيه، ئنجا نه بيستراوه خه لکه که پروايان هيناي، چونکه خه لکه که سهر يان له وه دهر نه ده چوو، هه روا لاسا که ره وه بوون، به لام جادووگه ره کان شاره زابوون و ده يانزاني جادوو هه که ي نه وان تاكو کوئ ده روا، بويه پروايان هينا، به لئ زانست و زانياري ثاسانتر مروؤف به ثامانچ ده گه يه ني و، ده بيته هو ي پړنمايي کردني، به و مهرجه ي له گه ل برياره کاني نه و زانسته دا راست بکات.

ډاگه ياندي مهکنه يي هافوينا عهلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له نوره ځايه لارښه کان لهکلتاس

www.alibapir.com

پاڼه ياندي مهکنه يي هافوينا عهلي بابير

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

که تلي

ډاگه ياندي مهکنه يي هافوينا عهلي بابير

مه سه له ی پێنجە م و کو تایی:

پوو نکر د نه وه ی ئه و راستیه که بابای تاوانبار له دۆزه خدا ژیانیک ی نه مر نه ژ ی هه یه، به لām پرواداران ی کردار باش، له باغ و بیستانه هه می شه بیه کانی خوادا، پله به رزه کانیان هه ن:

خوا ده فه رموی: ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَىٰ ۖ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْأَعْلَىٰ ۖ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّىٰ ۖ﴾ (٧٦)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له حه وت بر گه دا:

(١) - ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ﴾ به دنیایی هه ر که سی تاوانبارانه بچیت ه خزمه ت په روه ردگاری، به دنیاییه وه دۆزه خ ی هه یه، لی ره وه تا کو رسته ی کو تایی، ده گونج ی قسه ی جادووگه ره کان بی، که فیرعه و نیان دواندوه و بی منه تیان کردوه، بیباکی خویان ده رب ری له سزادانی، ده شگونج ی ئه وه جادووگه ره کان نه یانگوتبی، به لکو فه رمایشتی خوا بی ﷺ، دوابه دوای هه لویستی مه ردانه و جوامی رانه ی جادووگه ره کان له به رانه ر هه ره شه و گو ره شه ی فیرعه ونداو، بیباکی و بی منه تیان له سزادانی سه خت، ئنجا خوا ﷺ ئه وانه ی فه رموو بی، یه کسانه، چ قسه ی جادووگه ره کان بی، دوای ئیمان هینانیان، چ فه رمایشتی خوای په روه ردگار بی راسته وخو فه رموو بیت ی، هه ر یه ک ئامانج ده پیک ی، به لām وا پیده چ ی هه ر قسه ی جادووگه ره کان بی، چونکه دوابه دوای ئه وه که ده لێن: ﴿وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ﴾، راسته وخو ده لێن: ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا﴾، وا پیده چ ی درێژه پیده ری قسه ی ئه وان بی، که ده لێن: ﴿إِنَّهُ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا﴾، به دنیایی هه ر که سی تاوانبارانه بیت ه خزمه تی په روه ردگاری.

(المُجْرِمُ: فاعِلُ الجَرِئَةِ وَهِيَ الْمَعْصِيَةُ وَالْفِعْلُ الْخَبِيثُ)، (جَرِئَةً) بریتیه له سه ریچی و کاری نا په و، به کوردی ده لێن: تاوان، (جُرْمٌ، جَرِئَةً) زیاتر په یوه ندی

بە سنوور شکیینی و سنوور بەزینی بۆ سەر مافەکانی ئەوانی دیکەووە هەیه،
ئنجای هەر کەسێ بە تاوانباریی بێتەووە خزمەتی پەروەردگاری.

﴿فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ﴾، بە دنیاییەووە، دۆزەخی هەیه، ئەو (ل)ە (لام الإستحقاق والملکۃ)،
واتە: ئەگەر لە پڕۆژی دوایی دا بێتە خاوەنی شتیک، ئەو دەبێتە خاوەنی دۆزەخ.

(۲)- ﴿لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى﴾، نە تێیدا دەمرێ و نە تێیدا دەژی، تێیدا نامرێ، بۆ ئەوێ
هەست بە سزا و ئازار بکات، تێشیدا ناژی، ژيانیک کە پێی بگوترێ ژیان و شایستە
ناوی ژیان بێ، ئەووە سەرەنجامی کەسیکە کە تاوانبارانە بچیتەووە خزمەتی پەروەردگاری.

(۳)- ﴿وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ﴾، هەر کەسیک برۆدارانە بچیتەووە خزمەت
پەروەردگاری، لە حالیکدا کە کردەووە باشەکانی ئەنجام داو.

(۴)- ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْأَعْلَى﴾، ئا ئەوانە پلە بەرزەکانیان هەن، بێگومان لە
بەهەشتدا، وشە (درجات) کۆی (درجۃ)یە، (علی)ش کۆی (علیا)یە، (الدرجات العلی)،
پلە بەرزەکانیان هەن، دەشتوانین بڵین: کە فیرەوون هەلیواسیون بە گۆفکی قەدی
دارخورمایەکانەووە، بەلێ لەوێ گیانیان سپاردووە و شەهید بوون، بەلام خوا ﷻ لە پڕۆژی
دواییدا دەیانخاتە پلە بەرزەکانەووە لە کۆشک و تەلاران دا، لە بەرانبەر ئەووەدا کە
هەلواسراون بە شوینی بەرزەووە،

ئنجای دێتە سەر باسکردنی ئەو پلە بەرزانهی بەهەشت.

(۵)- ﴿جَنَّتٌ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، چەند باغ و بێستانیک هەمیشەیی بەردەوامن،
کە پووبار بە ژیریاندا دەپۆن، واتە: پووبار بە ژیر بنکی درەخت و کۆشکەکاندا دەپۆن.

(۶)- ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، بە هەمیشەیی تێیدا دەمیننەووە.

(۷)- ﴿وَذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى﴾، ئا ئەووەش پاداشتی کەسیکە کە خۆی پاک و چاک کردووە،
چونکە (تَزَكَّى) لە سەر کیشی (تَفَعَّل)ە، (التَزَكَّى: التطهّر والنمو والصلاح)، (تَزَكَّى) هەم بە خۆ
پاک کردن دەگوترێ، هەم بە گەشەکردن و، هەم بە چاک بوون دەگوترێ.

به توبه کشف‌الربوبیت‌ها، زکات‌ها
 و غیره در این کانال اطلاع‌رسانی
 من می‌کنم عزیزان کانال اطلاع‌رسانی

AliBapir/عالم باپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/عالم باپیر

به توبه کشف‌الربوبیت‌ها، زکات‌ها
 و غیره در این کانال اطلاع‌رسانی
 من می‌کنم عزیزان کانال اطلاع‌رسانی

AliBapir

به توبه کشف‌الربوبیت‌ها، زکات‌ها
 و غیره در این کانال اطلاع‌رسانی
 من می‌کنم عزیزان کانال اطلاع‌رسانی

به توبه کشف‌الربوبیت‌ها، زکات‌ها
 و غیره در این کانال اطلاع‌رسانی
 من می‌کنم عزیزان کانال اطلاع‌رسانی

به توبه کشف‌الربوبیت‌ها، زکات‌ها
 و غیره در این کانال اطلاع‌rسانی
 من می‌کنم عزیزان کانال اطلاع‌رسانی

دەرسى چۆۋارەم

پاڳه پانډني مڪتبه يي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

له زوره ځومتل پوړيو کلي سولې

www.alibapir.net

پاڳه پانډني مڪتبه يي ماموستا علي بابير

QR Codes

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

QR Codes

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بیست و سێ (۲۳) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۷۷ - ۹۸)، که کۆتا بەشی باسی مووسا و ھاروونی بڕایەتی (علیھما السلام)، لەگەڵ فیرعەون و دارو دەستەکەیدا، که لەم سوورەتی (طە) دا ھاتوون.

ئەم ئایەتانە باسی دەربازبوونی مووسا و گەلەکە (بنو اسرائیل)، لە فیرعەونییەکان و پەرینەوھیان بە دەریای سووردا، دەکەن.

پاشان باسی بەسەرھاتی لادان و فریودرانی بەنوو ئیسرائیل لە لایەن سامیرییەو، دەکەن، که تووشی گۆلک پەرستی کردن، شایانی باسیشە ئەو بەسەرھاتە تەنیا لێرەدا ھاتو، بەلێ باسی گۆلک پەرستی لە سوورەتەکانی: (البقرة) و (الأعراف) یشدا کراو، بەلام تەنیا لێرەدا ئەو خراوەتە ڕوو، که کێ ئەو گۆلکە زیڕینەییە بۆ بەنوو ئیسرائیل دروست کردو؟

ھەلبەتە باسی لێرسینەوھی مووساش بۆ ھەر کام لە: گەلەکە و، ھاروونی بڕای و ﷺ، سامیرییش کراو، لەسەر ئەو گۆلک پەرستیەیی که پێوھی گیرۆدە بوون.

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَى ۖ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ ۚ فَغَشِيَهُمْ مِنَ اللَّيْلِ مَا غَشِيَهُمْ ۖ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۖ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَبْغَيْنَاكَ مِنْ عَدُوِّكَ ۖ وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى ۖ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۖ وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ۖ وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ۚ﴾

[illegible]

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

((ههروه‌ها به دنیایی سروشمان بۆ مووسا کرد، که شه‌ورۆ به به‌نده‌کانم بکه‌و، (گۆچانه‌که‌ت له ده‌ریا بده و) پێیه‌کی وشک و برینگیان له ده‌ریادا بۆ ئاچووغ بکه‌، نه له پێراگه‌یشتن (ی سوپای فیرعه‌ون بۆتان) بترسه‌و، نه بیمت هه‌بی (که له ده‌ریادا بخنکین) ﴿٧٧﴾ ئیدی فیرعه‌ون به سه‌ربازه‌کانیه‌وه شوئینان که‌وت و، یه‌کسه‌ر ئه‌و (ئاو)ه‌ی ده‌ریا دایپۆشین که دایپۆشین ﴿٧٨﴾ فیرعه‌ونیش گه‌له‌که‌ی خۆی گومرا کردو (پاش هاتنی پێنمایی خواش)، راسته‌ پێی نه‌کردن ﴿٧٩﴾ (خوا فهرمووی): ئه‌ی وه‌چه‌ی ئیسپرائیل! مسۆگه‌ر له‌ دوژمنه‌که‌تان ده‌ربازمان کردن و، له‌ لای راستی کیوی طور ژوانگه‌مان بۆ دانان و، گه‌زۆ و (بالنده‌ی) شێلاقه‌شمان بۆ دابه‌زاندن ﴿٨٠﴾ له‌و بژیوه په‌سندانه‌ی پێمان داوون بخوون و سه‌رکیشی تیدا مه‌که‌ن، ئه‌گه‌رنا تووهره‌یی منتان دێته‌ سه‌ر، هه‌ر که‌سیش تووهره‌یی منی بێته‌ سه‌ر، مسۆگه‌ر تێچوو (فه‌وتاه‌و) ﴿٨١﴾ (به‌لام) من لی‌بورده‌م بۆ که‌سیک بگه‌رێته‌وه‌و، بپوا بێنی و کرده‌وه‌ی باش بکات، پاشان له‌سه‌ر راسته‌ پێی به‌رده‌وام بێ ﴿٨٢﴾ هه‌روه‌ها گوتمان: ئه‌ی مووسا! چی وای لی‌کردی په‌له‌ بکه‌ی و پێش گه‌له‌که‌ت بێی؟ (بۆ دیدارمان) ﴿٨٣﴾ (مووسا) گوتی: په‌روه‌ردگارم! په‌له‌م کرد بۆ لای تۆ، تا‌کو تۆ لی‌م رازی بی و، ئه‌وانیش ئه‌وه به‌ شوئیمه‌وه‌ن ﴿٨٤﴾ (خوا) فهرمووی: به‌ دنیایی ئیمه‌ دوای (هاتنی) تۆ گه‌له‌که‌تمان تاقیکرده‌وه‌و، سامیری گومرای کردن ﴿٨٥﴾ ئیدی مووسا به‌ تووهره‌یی و خه‌مباریه‌وه‌ گه‌رایه‌وه‌ لای خه‌لکه‌که‌ی گوتی: ئه‌ی گه‌له‌که‌م! ئایا په‌روه‌ردگارتان گفتی باشی پێ نه‌دابوون، ئنجا (ئایا ماوه‌ی جیه‌جی بوونی) گفته‌که‌تان لی‌ درێژ بۆوه‌ و زۆری پێچوو، یان ویستتان تووهره‌یه‌کی (تایبه‌تی) په‌روه‌ردگارتان بکه‌وێته‌ سه‌ر، ئاوا له‌ ژوانگه‌که‌م دواکه‌وتن؟! (ئاوا به‌لێنه‌که‌متان جی به‌جی

(نەکرد؟) ﴿۸۶﴾ گوتیان: بە دەست خۆمان نەبوو (بەلێنە کە یمان جی بە جی نەکرد) لە ژوانگە کەت دواکەوتین، بەلام چەند کۆلێکمان لە خشلی خەلکە کە (خەلکی میسر) لی کرابوو بەر، ئیمەش فریمان دان (بوو نیو بوتهی گۆلگ کە سامیری دروستیکردبوو) هەروەها سامیریش (ئەوێ پێوو) فریدا ﴿۸۷﴾ ئیدی پەیکەری گۆلکیکی بوڤەداری بو دەرھێنان و گوتیان: ئەمە پەرستراوی ئێو و پەرستراوی مووساشە، بەلام ئەو لە بیری چوو! ﴿۸۸﴾ ئایا نابینن کە وەلامی هیچ قسە یەکیان ناداتەو، هیچ زیان و سوودێکیانی بە دەست نیە؟ ﴿۸۹﴾ بە دنیاییش هاروون بەر لەو پێیگوتبوون: ئەی گەلە کەم! ئەو (گۆلکە) هەر شتیکە پێی تاقیکراوەو، بێگومان پەرورەدگارتان تەنیا (خوای) بە بەزەییە، دە جا شوینم بکەون و گوێراپەلێی فەرمانم بکەن ﴿۹۰﴾ (خەلکە کە) گوتیان: هەتا مووسا دەگەرێتەو بو لامان، هەر لەسەر (پەرستنی) وی بەردەوام دەبین ﴿۹۱﴾ (مووسا) گوتی: ئەی هاروون! کاتیک دیتنت گومراوون، چ شتیک پێگرت بوو (کە قەدەغەیان بکە؟) ﴿۹۲﴾ (چی وای لێکردی) کە شوینم نەکەوی! ئایا سەرپێچیت لە فەرمانم کرد؟ ﴿۹۳﴾ هاروون گوتی: کوپی دایکم! نە ریشم بگرە و نە (قژی) سەریشم بگرە، من (بۆیە هیچم نەکرد) ترسام کە دوایی بلێی: لە نیو بەنی ئیسرائیلدا پەرتەوازییەت پەیدا کردو، چاوەرپی (هاتنەو و) قسە ی منت نەکردو (تاکو خۆم کێشە کە چارەسەر بکەم) ﴿۹۴﴾ (ئەجا مووسا) گوتی: ئەو (کەتە) چیە کردووتە ئەی سامیری؟ ﴿۹۵﴾ گوتی: شتیکم دی کە ئەوان نەیان دی، ئیدی چەنگێکم لە شوینەواری ئیرراو داگرت فرێمداو، نەفسیشم بەو جوڤە ی بو پازاندەو ﴿۹۶﴾ (مووسا) گوتی: دە برۆ لە ژیاندا حالت بەو جوڤە بێ کە بلێی: توخنم مەکەون و، بەلێنگە یە کیشت هە یە (لە پۆژی دوایدا) قوتار بوونت لێی نیە، تەماشای ئەو پەرستراوەشت بکە کە لەسەر (پەرستنی) موکوڤ بووی، بە دنیایی زۆرباش دەیسووتینن، پاشان بە دەریادا پڕۆ بلاوی دەکەینەو ﴿۹۷﴾ بە راستی پەرستراوتان تەنیا ئەو خواپە یە کە جگە لەوی هیچ پەرستراویک نیە، زانیاری فراوانی وی هەموو شتیک گرتۆتەو ﴿۹۸﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(أَسْرَى): (السُّرَى: سَيْرُ اللَّيْلِ، أَسْرَى وَسَرَى)، (سُرَى)، بریتیه له رۆیشتنی شهو، شهوړۆ، که ههم به (أَسْرَى)، هاتوه، ههم به (سُرَى)، هاتوه هه ردووکیان به مانای: (به شهو رۆیشت) دین.

(يَبَسًا): واته: وشک و برینگ، (يَبَسَ الشَّيْءُ يَبْسُ وَيَبَسُ: يَابَسَ النَّبَاتُ، وَهُوَ مَا كَانَ فِيهِ رُطُوبَةٌ، فَذَهَبَتْ، وَالْيَبْسُ: الْمَكَانُ يَكُونُ فِيهِ مَاءٌ فَيَذْهَبُ)، (يَبَسَ الشَّيْءُ يَبْسُ)، واته: شته که وشک بوو، وشک ده بئ، (وَالْيَبْسُ: يَابَسَ النَّبَاتُ)، (يَبْسُ) بریتیه له: گیای وشک، ئه ویش ئه وهیه که ته پرایى تیدابئ، دواى ته پراییه که ی نه مابئ و وشک هه لگه پرابئ، هه روه ها (وَالْيَبْسُ: الْمَكَانُ يَكُونُ فِيهِ مَاءٌ فَيَذْهَبُ)، (يَبْسُ)، شوینیکه ئاوی لیبووبئ، به لام ئاوه که وشک بووبئ، ئاوه که نه مابئ و شوینیکه وشک بووبئ.

(دَرَكًا): (الدَّرَكُ وَالْدَّرَكُ: إِسْمٌ مَصْدَرٍ مِنَ الْإِدْرَاكِ، (دَرَكٌ، وَدَرَكٌ)، هه ردووکیان ناوی چاوگن له (إِدْرَاكٌ)، (إِدْرَاكٌ) واته: فریا که وتن، پیراگه یشتن، هه روه ها جاری واش ههیه به مانای په پیبردنیش دئ.

(الْمَنْ): (الْمَنْ: مَادَّةٌ رَاتِنَجِيَّةٌ صَمْغِيَّةٌ حُلُوةٌ تُفَرِّزُهَا بَعْضُ الْأَشْجَارِ، وَطَلٌّ يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ عَلَى شَجَرَةٍ أَوْ حَجَرٍ يَجْفَأُ)، (مَنْ)، به کوردیی گه زۆی پیده لێن، ماددهیه کی راتنجیی صه مغیی شیرینه، هه ندئ له دره خته کان ده ری ده کهن، جاری واش ههیه له سه ریوه داده بارێته سه ر هه ندیک دره خت، یاخود هه ندیک به ردو، وشک هه لده گه رئ (خه لک دواى لیبی ده کاته وهو، خۆی راسته خو، یاخود له گه ل شتی دیکه دا به کاری دین).

(وَالسَّلَوَى): (السُّمَانِي: طَائِرٌ صَغِيرٌ مِنْ رُتْبَةِ الدَّجَاجِيَّاتِ، جِسْمُهُ مُنْضَغَطٌ مُمْتَلِئٌ وَاحِدَتُهَا سَلَوَاةٌ، (وَالسَّلَوَى)، كه تاكه كهی (سَلَوَاةٌ)، (السُّمَانِي)یشی پی ده گوتری، بالندهیه کی گچكهیه له فه صیللهی (دَجَاجِيَّاتِ)، واته: مریشكه كان، كه جهستهیه کی چرۆ پرو تیک چرژراوی ههیه، له شیوهی كهو دایه، به کوردیی شیلاقه ی پی ده لئین، به فارسیی (به لدهرچین) ی پی ده لئین، به لدهرچین له شیوهی كهو و سوئسكه دایه.

(يَحِلُّ): (حَلَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَى النَّاسِ: نَزَلَ)، توورهیی خوا كه داده به زیته سهر خه لك پیی ده گوتری: (حَلَّ)، یانی: دابه زی، (حَلَّ يَحِلُّ خُلُوعًا بِالْمَكَانِ، نَزَلَ)، واته: لهو شوینه دابه زی.

(هَوَى): (هَوَى يَهْوِي هَوِيًّا وَهَوِيَانًا: سَقَطَ مِنْ عُلُوِّ إِلَى سُفْلٍ)، (هَوَى يَهْوِي هَوِيًّا وَهَوِيَانًا)، واته: له سه ریوه كهوته خوار، له شوینیکی به رزه وه هاته شوینیکی نزم.

(أَثَرِي): (الْأَثَرُ: الْعَلَامَةُ وَأَثَرُ الشَّيْءِ: بَقِيَّتُهُ، وَمَا يُحْدِثُهُ الشَّيْءُ)، وشه ی (أَثَرِ)، به نیشانه ده گوتری، ئه سه ری شتیک، به شوینه واری یاخود پاشماوه ی ئه و شته ده گوتری، یاخود شوینه واریک كه شتیک په یدای ده کات، ده گوتری: (جَاءَ فِي أَثَرِهِ أَي: فِي عَقِبِهِ)، به دوایدا هات، (الْأَثَرُ)، به شوین پیش ده گوتری.

(أَسِفًا): (أَسِفَ يَأْسِفُ عَلَيْهِ أَسْفًا: حَزَنَ، أَسِفَ لَهُ: تَأَلَّمَ وَنَدِمَ، أَسِفٌ وَأَسِيفٌ وَأَسِيفٌ)، هه رسیکیان به مانای خه مبارو په ژاره داره، كه واته: (أَسِفَ يَأْسِفُ عَلَيْهِ أَسْفًا)، واته: خه می بو خوارد، خه می بو ده خوا، (أَسْفًا)، واته: خه مخواردن، په ژاره دار بوون، (أَسِفَ لَهُ)، به مانای بو ی به ئازار بوو، یاخود په شیمان بووه، بو ی په شیمان بووه، هه روه ها ناوی بکه (إِسْمٌ فَاعِلٌ) كه كه شی به (أَسِفٌ وَأَسِيفٌ وَأَسِفٌ)، دیت، به هه رسیکیان، واته: په ژاره دارو خه مبار.

(يَمْلِكُنَا): واته: به ده ست خو مان نه بوو، له ژیر کونترۆل و توانای خو ماندا نه بوو، ده گوتری: (مَلِكُ الشَّيْءِ يَمْلِكُ مِلْكًا وَمُلْكًا وَمُلْكًا: حَازَهُ وَانْفَرَدَ بِالتَّصَرُّفِ فِيهِ، فَهُوَ مَالِكٌ، وَالْجَمْعُ مُلْكٌ وَمُلَاكٌ)، ده گوتری: (مَلِكُ الشَّيْءِ يَمْلِكُ)، واته: ئه و شته ی

کرده هی خوئی، (مَلِكًا وَمَلِكًا وَمَلِكًا)، ههرسیکیان واته: خاوه ندار بوون، واته: نهو شته ی کرده هی خوئی و ته نیا خوئی ته سه پرووفی تیدا کرد، (مَالِكًا)، واته: خاوه ن، که به (مَلِكًا) و (وَمَلِكًا)، واته: خاوه نه کان، کو ده کریته وه.

(أَوْزَارًا): (جَمْعُ وَزْرٍ: الْحِمْلُ الثَّقِيلُ وَالسِّلَاحُ وَالذَّنْبُ)، (أَوْزَارًا)، کوئی (وزر) ه، (وزر)، ههم به باری قورس، ههم به چهک ده گوتری، ههم به گونا هیش ده گوتری، له بهر نه وهی که چهک باری شانی ئینسان قورس ده کات و، گونا هیش له پرووی مه عنه و ییه وه، باری شانی قورس ده کات.

(زِينَةَ الْقَوْمِ): یانی: (حُلِي الْقَوْمِ)، مه به ست پیی خسل خه لکی میسره، (الزَّيَّانُ كُلُّ مَا يَتَزَيَّنُ بِهِ، الزَّيْنُ: كُلُّ مَا يَزِينُ وَالْحُسْنُ، وَالزَّيْنَةُ: الزَّيَّانُ)، ههر شتی که خوئی پی برازیته وه، (الزَّيْنُ) یش ههر شتی که ئینسان جوان بکات، ههروه ها به جوانییش ده گوتری، (زَيْنَةُ) و (زَيَّانُ)، ههر یه کن واته: خسل، یان: نهو شته ی که ئینسان خوئی پی ده برازیته وه.

(فَقَذَفْنَاهَا): واته: فریماندا، ده گوتری: (قَذَفَ بِالْحَجَرِ: رَمَى بِهِ بِقُوَّةٍ)، واته: به توندیی به رده که ی هاویش.

(خَوَارٍ): (خَارَ الثَّوْرُ يَخُورُ خَوْرًا وَخَوَارًا: صَاحَ، الْخَوَارُ: صَوْتُ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ وَالطَّبَائِ وَالسَّهَامِ)، گا ببورینی، ده گوتری: (خَارَ الثَّوْرُ يَخُورُ خَوْرًا وَخَوَارًا)، واته: بو راندی، هاواری کرد، (خَوَارٍ) به دهنگی ره شه ولاخ ده گوتری، گولک و مانگا و گا، ههروه ها به دهنگی مه رو بزنیش ده گوتری و، به دهنگی ئاسک و بزنه کیویش ده گوتری و، به دهنگی تیریش ده گوتری که ده یهاوینی.

(لَنْ نَبْرَحَ): واته: وازی لینا هینین، ده گوتری: (بَرِحَ يَبْرُحُ بَرْوحًا وَبَرْحًا: زَالَ)، (بَرِحَ يَبْرُحُ بَرْوحًا وَبَرْحًا)، واته: لاچوو، (مَا بَرِحَ يَفْعَلُ كَذَا أَي: يَسْتَمِرُّ)، واته: به رده وامه له سه ری، چونکه (بَرِحَ)، یانی: (زَالَ)، که واته: (مَا بَرِحَ)، واته: (لا يَزَالُ)، واته: به رده وام، به رده وامه له سه ری، وازی لینا هینی.

(وَلَمْ تَرْقُبْ): ﴿وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾، واتە: چاوەڕێی قسە ی منت نەکرد، (رَقْبُهُ يَرْقُبُهُ رَقْبًا وَرَقُوبًا وَرَقَابَةً: اِنْتَظَرُهُ)، (رَقْبُهُ يَرْقُبُهُ)، واتە: چاوەڕێی کرد، چاوەڕێی دەكات، (رَقْبًا وَرَقُوبًا وَرَقَابَةً)، هەرسێکیان چاوگن، هەموویان یانی: (اِنْتَظَرُهُ)، چاوەڕێی کرد، هەروەها جگە لە چاوەڕێی کرد، بە واتایەکی دیکەش هاتووە: (لَاخِظْهُ وَخَرَسَهُ وَحَفِظْهُ)، واتە: ڕەچاوی کردو، ئێشکە ی لێ گرت و پاراستی، کەواتە: ﴿وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾، یانی: چاوەڕێی قسە ی منت نەکرد، یاخود: قسە کە ی منت پارێزگاریی لێ نەکرد، کە بریتییە لە فەرمانە کە ی ئەو.

(بَصُرْتُ): واتە: بینیم، (بَصُرَ بِالشَّيْءِ: أَي: أَبْصَرُهُ، عَلِمَ بِهِ، وَبَصَرَ بِهِ بَصَرًا: أَبْصَرُهُ)، واتە: بینى، هەروەها (بَصُرَ بِالشَّيْءِ)، واتە: (عَلِمَ بِهِ)، واتە: زانیی، کەواتە (بَصُرْتُ)، هەم بە مانای بینین، هەم بە مانای زانین، هەردووکیان دی.

(فَنَبَذْتُهَا): واتە: ڕیژم دا، (نَبَذَ الشَّيْءُ: طَرَحُهُ)، ڕیژدانی شتە، (نَبَذَ الْأَمْرَ: أَهْمَلَهُ)، فەرمانە کە ی پشت گوێ خست، (وَنَبَذَ الْعَهْدَ: نَقَضَهُ) واتە: پەیمانە کە ی هەڵوێشاندەو.

(سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي): نەفسم بۆی ڕازاندەو، (سَوَّلَ لَهُ الشَّرَّ)، واتە: خراپە ی بۆ جوان کرد، یانی: (حَبَّبَهُ إِلَيْهِ وَسَهَّلَهُ لَهُ وَأَغْرَاهُ بِهِ)، خراپە ی لە لا خۆشەویست کردو بۆی ئاسان کردو، هانیدا بۆ ئەو ی ئەو خراپە ی ئە نجامبدا.

(لَا مَسَاسَ): دەگووترێ: (مَاسَةٌ مُمَاسَةٌ وَمَسَاسًا: أَي لَمَسَةً)، کەواتە: (لَا مَسَاسَ)، واتە: بە دەست لێدان نەبێ، توخن کەوتن نەبێ، نزیك کەوتنەو نەبێ، چونکە لە (مَاسَةً) هاتو، (مَاسَةً)، واتە: دەستی لێدا، (مُمَاسَةٌ وَمَسَاسًا)، هەردووکیان چاوگن، بە مانای دەستی لێدا.

(عَاكِفًا): (عَكَفَ يَعْكُفُ فِي الْمَكَانِ عَكْفًا وَعُكُوفًا: أَي أَقَامَ فِيهِ وَلَزِمَهُ)، (عَكَفَ يَعْكُفُ)، واتە: مایەو، دەمیێتەو لە شوێنە کە دا، (عَكْفًا وَعُكُوفًا)، هەردووکیان

چاوگن، واته: مانه وه، (أَقَامَ فِيهِ وَلَزِمَهُ)، واته: له شوینه که دا مایه وه و پیوهی په یوه ست بوو.

(لَنَنْسِفَنَّهُ): واته: وردو خاشی ده که یڼ، ده یهارین، پرژ و بلاوی ده که یڼ، (نَسَفَ الشَّيْءُ: اقْتَلَعَهُ مِنْ أَصْلِهِ، وَنَسَفَ الشَّيْءُ: فَرَّقَهُ وَأَذْرَاهُ)، له ریشه وه هه لیکه ند، (نَسَفَ الشَّيْءُ) شته که ی پرژاند و بلاوی کرده وه. (وَنَسَفَ الْحَبَّ بِالْمَنْسِفِ: غَرَبَلَهُ وَنَقَّاهُ)، که سیک ده غلیک، شتیک له بیژینک ده دا، ده گوتری: (نَسَفَ الْحَبَّ بِالْمَنْسِفِ)، واته: به بیژینگ، یان: به هیله گ، واته: بیژتیه وه، له بیژینگیداو پاک و پیسی لیک جیا کرده وه.

پاڼه پانډی مکتبه یی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

له توره کوشه پانډی مکتبه یی ماموستا عهلی بابیر

پاڼه پانډی مکتبه یی ماموستا عهلی بابیر

AliBapir/بابیر

عہل بابیر/ AliBapir

کوشه یی

پاڼه پانډی مکتبه یی ماموستا عهلی بابیر

مانای گشتی نایه ته کان

وهک پیشتړ گوتمان: ټهو بیست و سئ (۲۳) نایه ته به شی کوټایی به سه رهاتی مووسا و هاروونی برای ﷺ، له گهل فیرعه ون و دارو دهسته کهیدا، ده خنه پروو، که دیاره لیږه دا زور شت پیچراوه ته وه که ټیمه کاتی خوئی له تفسیری سووږه تی (الأعراف) دا باسما ن کرد، چونکه دواى ټه وهی که جادوو گره کانی فیرعه ون تیده شکین له به ران بهر موعجیزه ی مووسا دا ﷺ، جادوو که یان پووجهل ده بیته وه، جادوو گره کان له فیرعه ون هله ده گه پینه وه، پروا دین به په روه ردگاری مووسا و هاروون، فیرعه ونیش هه په شه یان لیده کات، دواى ټه وه، فیرعه ون ده ست ده کات به ته نگ پئی هه لچینی گه لی به نوو ئیسرا ئیل و، به زور شیوه سزایان ده دات، جه زره به یان ده دات، فشاریان لی ده کات، بویه خوا ﷺ کو مه لیک به لایان به سهر دین:

﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾
 ﴿۱۳۰﴾ دواى ده فهرموئ: ﴿فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ أَيْتٍ مُّفْصَلَتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾
 ﴿۱۳۳﴾ (الأعراف، له وئ به ته فسیل باسما ن کردوه له کاتی ته تفسیرکردنی سووږه تی (الأعراف) دا.

به لام لیږه دا خواى موته عال ټه وه هه مووی ده پیچته وه، په کسهر دیته سهر باسی ده ربازوونی مووسا و، ده ربازکردنی به نوو ئیسرا ئیل له ده ست فیرعه ون و، کوچ کردیان له میسره وه به ره و ده شتی سینا و دواى به ره و شام، په پینه وه یان به ده ریای سووردا، لیږه دا خواى په روه ردگار ټه و پرودا وانه هه موویان ده پیچته وه و دیته سهر ټه م مه به سته و ده فهرموئ:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾ به دلنیا یه وه سروشمان بو لای مووسا کرد، که شه ورؤ به بنده کانم بکه، واته: به شه وی دهر بازیان بکه، ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾ ریه کیان له دهر یادا بو دابنی، ریه کی وشک، له ته فسیره کاندانه مبینیوه، به لام پیم وایه وشه ی (فَأَضْرَبَ لَهُمْ) یانی: (فَأَضْرَبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ، وَخُطَّ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ، يَانَ (إِجْعَلْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ)، بویه وشه ی (فَأَضْرَبَ)، هاتوه لیره دا، چونکه له سووړه تی (الشعراء) دا ده فهرموئ: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ واته: سروشمان بو لای مووسا کرد که به گوچانه که ت له دهر یادا بده، لیدایه کسه ر دهر یاکه شق بوو، هه ر لایه کی دهر یایه که وه ک کیوکی گه وره وابوو، هه تا بنی به ستبووی و، له بنه وهش دهر یادا قورو لیته ی زوری تیدایه، به لام خوا ﷻ وای کرد بوو، که بیته خاک کی وشک و برنگ، یه کسه ر لیته و قورو قاله که ش هه مووی وشک بوو بووه، بو ئه وه ی به نوو ئیسرا ئیل که ده په پنه وه، ته نانه ت پیلاره کانیشیان به قور نه بن! بویه لیره ده فهرموئ: ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾ له دهر یادا ریه کی وشکانیان بو په یادا بکه، ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾ نه له وه بترسی که پیبگه ن، فیرعه ون و سوپاکه ی بتانگه نی، ﴿وَلَا تَحْشَى﴾ ناشترسی له خنکان و فهوتان له ئاوی دهر یادا.

﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ﴾ فیرعه ون به سه ربازه کانیه وه شوینیان که وت، ئیدی ئه وه دایپوشین له دهر یادا که دایپوشین، ده بی چی دایپوشین! دهر یادا هیندی شوینی چهند کیلومه تریک قووله، به لای که مه وه چهندان مه تر قووله، ئه و شوینه ی که ته نکیش بی، ئنجا تو ته ماشا بکه! ئه و هه موو ئاوه له سه رت که له که بی له بنه وه دا، ده بی چی دایپوشین؟ واته: ئاو کی زور به بارستای چهندان مه تر، یان: سه دان مه تر، یان چهند کیلومه تر، ئاو دایپوشین، بویه خوا ده فهرموئ: ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ﴾ له دهر یادا ئه وه دایپوشین که دایپوشین که وه سف ناکری، مه گه ر هه ر به خو ی وه سف بکری،

دیاره ئیمه له تەفسیری سوورەتی (الأعراف) دا به تەفصیل باسی ئهوهمان کردوه، که چۆن فیرعهون و سوپایه کهی شوئیان ده کهون، له (پهیمانی کۆن) یشهوه چهند شتی کهمان هیناوه، که تیشکی زیاتر ده خه نه سهر چۆنیه تی دهربازبوونی مووسا (علیه السلام) و خه لکه کهی، ههروه ها فیرعهون و سوپایه کهی چۆن شوئیان ده کهون، به عاره بانان؟ لهویدا به تەفصیل هیناومانه.

﴿وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَى﴾، فیرعهون خه لکه کهی خوێ گومرا کرد، سهری لی شیواندن، سهرگهردانی کردن، ﴿وَمَا هَدَى﴾، دواي ئهوهی که پرتنمایشیان له سهر دهستی مووسا و هاروونهوه له خواوه بو هات، ههر پرتنمایی خه لکه کهی نه کردو پرتی راستی پیشان نه دان.

﴿يَبْنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَبْغَيْنَكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ﴾، خوا گهلی بهنوو ئیسرائیل دهوینتی، ئهی وه چهی ئیسرائیل! ئهی ئهوانه ی که له ئیسرائیل (که یه عقووبه (علیه السلام)) له دایک بوون، ئهی ئهوه کورو کچ و نهوانه ی که له یه عقووب وه پاش کهوتوون، ئهی گهلی جووله که، ﴿قَدْ أَبْغَيْنَكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ﴾، به دلنایی ئیوه مان دهرباز کرد له دوژمنه کهتان، ﴿وَوَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ﴾، جیژوا مان بو دانان له لای ته نیشتی راستی کیوی طور، ﴿وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْمَنَ وَالسَّلْوى﴾، گه زۆ و شیلاقه شمان به سهردا دابه زاندن، بو ناردنه خوار، ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾، له بژیوه په سهندو چاک و سوود به خشه کانی که پیمان داون، بخوون، ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ﴾، تیتیدا تووشی سنوور شکینیی و سنوور به زینیی مه بن، واته: زیده پۆیی مه کهن له خواردندا، یان له پاشه کهوت کردنیدا، یاخود له نهنجامی ئهوه دا که خوا بژیوی باشتان پت ده دا، دوايی به هوێ بژیوی باش و به هوێ ژیا نی چاکه وه، یاخی مه بن، لهو ژیا نه خو شه تاندا یاخی مه بن، ﴿فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾، ئه گه رنا توورهی منتان دیته سهری، توورهی منتان له سهر پتویست ده بی، ﴿وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى﴾، ههر که سی توورهی منی له سهر پتویست بوو، توورهی منی، دابه زیته سهر، بیگومان کهوتوه، (هوی)، یانی: (سقط)، کهوتوه، یاخود یانی: فهوتاه، له بهین چوو، تیتچوو.

﴿وَلِيَّ لَغْفَارٍ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى﴾ به دڼيايي من زور
ليږورده شم بؤ هه ر كه سيك بگه رڼته وهو، بږوا بيڼي و، كرده وهی باش بكات،
پاشانیش له سهر راسته ږي به رده وام بي.

نجا خوا ديته سهر باسی ږووداويك، كه ږووداويكي زور دلته زين بووه
له ژيانی مووسا و هاروونی برای (عليهما السلام) و گه له كه ياندا، كه بريته له
ږووداوي هه څه له تيرانی به نوو ئيسرائيل له لايه ن ساميرييه وه، به وه كه گرفتاری
كردن به گولك په رستيه وه.

سهره تا خوا ده فهرموي: ﴿وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى﴾، ئه ی مووسا! چ
شتيک وای له تۆ كرد په له بکه ی، پيش گه له كه ت بکه و ی، پيش ئه وه ی ئه وان
بين تۆ بيی؟ دياره مووسا عليه السلام ژوانگه ی هه بووه، له گه ل خوا دا، به لينگه ی
هه بووه، كه له سووږه تی (الأعراف) دا به ته فصیل باسی ده كات، ده فهرموي:
﴿وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّقْتٍ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً﴾^(۱۴۴)
كه پيشی سی (۳۰) شهو، دوايی ده (۱۰) ی ديكه شی بؤ خستوته سهری، بؤته
چل (۴۰)، چل شهو و ږوژ، ده بووايه ماوه ی ئه و چل شهو و ږوژه ی پی بچی، كه
مووسا عليه السلام چاوه ږی كرده، ياخود جوړيک له خوا په رستیی ئه نجام داوه، دواي
ئه وه بچيته خزمه ت خواي په روه ردگارو له و شوينه ی كه بؤی دياريي كرده،
گفتوگو و ږاز و نيازی له گه لدا بكات و، ته وړاتی لی وه بگری، كه له ته فسیری
سووږه تی (الأعراف) دا به ته فصیل باسما ن كرده، مووسا له پيش گه له كه يه وه
بووه، گه له كه شی به دوايه وه، به لام ئه و په له ی كرده، زور تامه زرؤی دیداری
خواي په وره ردگار بووه، ﴿قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَى أَثَرِي﴾، مووسا گوتی: ئه وانیش له
پشتمه وه دین، به شوین پیمدا دین، ﴿وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَى﴾، منیش په له م
كرد بؤ لای تۆ، تاكو لیم ږازی بی، بؤ ئه وه ی په زامه ندیی تۆ زیاتر به ده سبتینم،
بؤیه په له م كرد.

﴿ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴾، خوا فەرمووی: بە دُنیاوی ئیمە لە دواى تۆ خەلکە کە تەمان تاقیکردنەوه، تووشى بەلامان کردن و سامیری گومپرای کردن، دیاره که ده فەرمووی: ﴿ قَدْ فَتَنَّا ﴾، ئەگەر بە مانای تاقیکردنەوه بێ، یانی: خوا تاقیکردنەوه، ئەگەر بە مانای: بەلامان بۆ ناردن بێ، واتە: بە پێی ئەو یاسایانەى که ئیمە لە گەردوون و لە ژيانى مەژۆندا دامانناون، بە پێی ئەو یاسایانە بەلایان بەسەر هات، کەواتە: بۆیە خوا پالێ داوێ ته لای خوێ و وهک خوێ بەسەری هێنابن، چونکە بە پێی یاسای خوا، بەسەریان هاتو، ئەگەرنا خوا ﷻ کەس تووشى لادان و بەد بەختى و تاوان ناکات.

﴿ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا ﴾، موسا گەڕایەوه بۆ لای خەلکە کەى، بەلام بێگومان دواى وه گرگرتنى تهورات گەڕایەوه، بەلام بە توورەى و بە خەفتبارى و بە مەینەتبارى، ﴿ قَالَ يَقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا ﴾، گوتى: ئەى خەلکە کەم! ئەى گەلە کەم! ئەى کۆمەلە کەم! ئایا پەروەردگارتان بەلێنیکى باشى پێ نەدا بوون؟ کە تهورات بە من بدات، شەریعت و بەرنامە یەک بێ، ژيانى پەرستشەکان و کۆمەلە یەتیی و سیاسى ئێوه پێکبخات و، ژيانى ئاکار بیتان پێکبخات، ئایا بەلێنیکى باشى پێنەدا بوون! ﴿ أَفَطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ ﴾، ئایا ئەو بەلێنەى خواتان لێ درێژ بوو، کاتە کەیتان پێ زۆر بوو، زۆرى پێچوو؟ ﴿ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّنْ رَبِّكُمْ ﴾، یاخود ویستتان لە پەروەردگارتانەوه توورە بیتان دابەزێتە سەر؟ واتە: ئایا کاتە کە زۆرى پێچوو، جێژوانە کە و بەلێنە کە، کە خوا پێی دا بووم، تهوراتم پێ بدات، زۆرى پێچوو؟ یان هەر ویستتان توورە یی پەروەردگارتان بیتە سەری؟ ﴿ فَأَخْلَقْتُم مَّوْعِدِي ﴾، بەلێنە کەى منتان نەبرده سەر، بەلێنى موسا ﷺ لە گەلیان ئەوه بوو: کە هەر خوا پەرست بن، تاكو ده گەرێتەوه بۆ لایان بە تهوراتەوه، یاخود: لە جێژوانە کەى من دوا کەوتن، واتە: ئەو شوێنە، ئەو بەلێنگە یە، ئەو جێژوانە کە داندرا بوو، لە کاتى

دیاریکراودا نه هاتن، دیاره سه رگه رمی دروستکردنی گۆلک و گۆلک په رستی بوون، خافلاون، بۆیه له به لینگه و جیژوانگه که، دوا که وتوون.

﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا﴾ خه لکه که ی مووسا گوتیان: ئیمه جیژوانه که ی تو به ده ست خوومان نه بوو که لئی دوا که وتین، یاخود به لاین و په یمانه که ی توومان که هه لوه شانده وه، به ده ست خوومان نه بوو، که نه مان برده سهر، ﴿وَلَكِنَّا حُمَلَاءُ أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ﴾ به لام به هو ی ئه وه وه ئیمه له ژوانگه که دوا که وتین، یاخود به هو ی ئه وه وه ئیمه به لینه که ی توومان نه برده سهر، که ئیمه له (خشل و) جوانیی خه لکه که، خه لکی میسر، هه ندیک قورساییمان لی بارکراوو، واته: ئه و خشل و زیرو شته ی که لیمان وه رگرتبوون، وه ک کۆلیک بووه به کۆلمان وه، که له زیرو زیو دروستکرا بوون، ﴿فَقَدْ فَتَّهَا﴾ نجا ئیمه فریمان دان.

هه لبه ته ده گونجی مه به ست ئه وه بی له کۆل خوومانی بکه ینه وه، چیدیکه شانی خوومانی پیوه قورس نه که یین، ئه و زیرو خشل و قاپ و قاچاغ و که ل و په له ی که له میسریه کان وه ریان گرتوه.

﴿فَكَذَّبَكَ الْقَائِلُ السَّامِرِيُّ﴾ هه روه ها سامیرییش ئه وه ی که خو ی پی بوو، فریی دا، ده شگونجی مه به ست ئه وه بی که دوا ی ئه وه ی سامیری بۆته یه کی بۆ دروست کردبوون، قالیکی گۆلک، ئه و زیپه یان تیدا قال کردۆته وه، سامیری ناگری تیدا کردۆته وه، دوا یی هه ر که سه جوانیی و زیپه که ی خو ی، قاپ و قاچاغ بووه، خشل هه رچی بووه، خستوو یانه ته تیی، له ویدا قال بۆته وه، پیشتریش ده بی ئه و سامیرییه کابرایه کی سه نه عتکار بوو بی، بۆته و قالیکی له شیوه ی گۆلکدا داناوه، که ئه و زیپه یان تیکردوه، دوا یی یه کسه ر: ﴿فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ﴾ ئه و خشل و زیرو زیوه که قال ده کریته وه، ده خریته نیو بۆته و قالیکیه وه، دوا یی به ته نکید که دیته ده ری، په یکه ری گۆلکیکه، ﴿فَأَخْرَجَ

لَهُمْ ﴿۱﴾، بۆی دەرھێنان، ﴿عَجَلًا جَسَدًا﴾، پەیکەری گۆلکێک، ﴿لَهُ خُورٌ﴾،
 کە بۆرەیی دەھات، دەبێ کونیکێ لە لای پشتەووەی کردبێ، کونیکێ لە لای
 زاری کردبێ، کە (با) لە پشتەووە لێی داووە، بە زاریدا ھاتۆتە دەری، کابرایەکی
 پیشەسازو ھەنەتکارو کارامە بوو، دەنگێکی لێ ھاتووە، وەک دەنگی بۆرەیی
 گۆلک.

﴿فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ﴾، ئنجا گوتیان: ئەو پەرستراوی ئێوەیە، کێ بوون
 گوتیان؟ دەگونجی مەبەست پێی سامیری و ئەوانە بێ کە لەگەڵی بوو، یاخود
 سامیریان بە پێزەوہ ناو بردو، ﴿فَقَالُوا﴾، گوتیان، یانی: سامیری بە تەنیا،
 بەلام بە پێز و حورمەتەوہ ناویان بردو، لە لایان زۆریان گەورە بوو، ﴿هَذَا
 إِلَهُكُمْ﴾، ئا ئەو پەرستراوی ئێوەیە، ﴿وَإِلَهُ مُوسَى﴾، ھەرۆھە پەرستراوی
 مووساشە، ﴿فَنَسِيَ﴾، دەگونجی بۆ سامیری بچیتەوہ، سامیری
 بەرنامەیی خوا و پێنمایەکانی مووسای لەبیر چوون، ئەوہی کە مووسا ﷺ پێ
 راگەیاندا بوون، کە تەنیا پەرستراو خایە، پەرۆردگاری کەون و کائینات، ئەوہی
 لەبیر چوو.

واتایەکی دیکە ئێوەیە: ﴿فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ﴾، گوتیان: ئەو پەرستراوی
 ئێوەیە، ﴿وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ﴾، مووساش پەرستراوی خوێ لە بیر چوو، ئەگەرنا
 ئەمە پەرستراوی مووساشە، بەلام مووسا لە بیر چوو.

﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾، ئەمە ھەرمایشتی خایە: ئایا نەیاندەبینی،
 کە ھیچ قسە یەکیان بۆ ناگێڕیتەوہ، واتە: کە قسە لەگەڵ دەکەن، وەلامیان
 ناداتەوہ! ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾، ھەرۆھە ئایا نەیاندەبینی کە ھیچ
 زیان و سوودێکی بۆ ئەوان بە دەست نیە! واتە: ئەو چ پەرستراویکە کە
 تەنانت قسەش ناکات و، تەنانت ناتوانی نە زیانیان لێ دووربختەوہ و نە
 سوودیان پێ بگەین، تەنانت ئەو شتە سادانەشی بە دەست نین؟!

لیره دا مه به ست نه وه نیه که نه گهر قسه ی بکات و، زیانیان لی دوور بختا ته وه، سوودیان پی بگه یه نی، شایسته ی په رستن بی، به لکو یانی: ته نانه ت نه و شته سادانه شی پی ناکرین، چ جای نه وه که بتوانی به دیهینهر بی و، په روه ردگار بی و، ژینهر بی و، مرینه ر بی و، ته صه پرووف بکات له گه ردووندا، که ته نیا که سیک نه وه ی له ده ست دی، که خواجه و، هر خواش شایسته ی په رسترانه.

نجا باسی هه لوپستی هاروون ده کات: ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾، به دلنایی پیشر هاروون پیی گوتبوون، واته: پیش نه وه ی مووسا بگه ریته وه، هاروون پییگوتن: ﴿يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾، نه ی گه له که م! به دلنایی نه و (گولک) ه، هر شتی که پیی تاقیکراونه وه، ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾، به دلنایی په روه ردگارتان ته نیا (خوای) میهره بان و به به زه ییه، ﴿فَأَنبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾، نجا شوینم بکه ون و فرمانبه ری فرمانه که م بکه ن، فرمانه که م جیه جی بکه ن.

﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ﴾، گوتیان: نیمه به رده وام ده بین، له لای ده میینه وه، ده پیه رستین، هه تا کو مووسا ده گه ریته وه بو لامان. نجا مووسا ﷺ سه رته تا لیپرسینه وه له گه ل هارووندا ده کات، هاروونی برای که جینیشینی بوو:

﴿قَالَ يَهُرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۖ أَأَلَّا تَتَّبِعَنِ﴾، گوتی: نه ی هاروون! چ شتی که ری لیگرتی که کاتیک بینیت گومرا بوون، شوینم نه که وی، واته: چ شتی که بووه په رچ که شوینم نه که وی، کاتیک که بینیت گومرا بوون؟ چ شتی که وای لیگرتی شوینم نه که وی؟ چ شتی که ریگرت بوو که به قسه م بکه ی؟ ﴿أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي﴾، ثایا سه ریچییت له فرمانه که ی من کرد؟ یا خود نیجتهدایت کرد، بوم پروونبکه وه، واته: به نه نقه ست به قسه ت نه کردم، یا خود پوزشیک و بیانویکت هه یه، بوم پروونبکه وه.

﴿ قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِحَيِّ وَلَا بِرَأْسِي ﴾، گوئی: ئەه ی کوپی دایکم! پېشم مه گره و سه رېشم مه گره، واته: قژی سه رېشم مه گره، دیاره له سووره تی (الأعراف) دا خوای پهروه ردگار ده فهرموئ: ﴿ وَأَخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ ﴾ ۱۵۰، واته: سه ری براهه کی گرت، بو لای خوئی پاکیشا، مووسا سه رو ریشی هاروونی گرتوه بو لای خوئی پایکیشاوه، بو ئەوهی لئی بدات و سزای بدات، ده لئ: ئەه ی کوپی دایکم! ده یلاوئیتتهوه، چونکه کوپی باب و دایکیک بوون، به لام دایک سوژ و به زه یی زیاتره، واته: هه ردوو کمان کوپی دایکیکین، له کوئی دایکیکدا پهروه ده بووین و گه وره بووین، له بهر ئەوه له گه لم به ره حمبه، پېشم مه گره، قژی شم مه گره، ﴿ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴾، من لهوه ترسام که تو دوایی بلیئ: به ینی به نوو ئیسرا ئیلت تیک داوه، واته: دوو بهر هکییت خستو ته ئیوانیانه وه، په رته واز ده کردوون، ﴿ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴾، قسه که ی منت نه پاراستوه، ئە گهر (تَرْقُبْ)، به مانای (تَحَفُّظْ)، بی، واته: قسه که ی منت، په یمانه که ی منت، به لئنه که ی منت، نه پاراستوه، یاخود: ﴿ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴾، ترسام له وهی که تو پیم بلیئ: به نوو ئیسرا ئیلت پیکوه رکردوه، له ئیو خو یاندا دوو بهر هکییت له ئیودا ناونه وه، چاوه ری قسه ی منت نه کردوه، ﴿ وَلَمْ تَرْقُبْ ﴾، یانی: (وَلَمْ تَنْتَظِرْ)، چاوه ری منت نه کردوه تا کو من دیمه وه، خو م چاره سه ری ده که م، ترسام وا بلیئ، بویه لیان گه رام، له سووره تی (الأعراف) دا هاروون و پرای ئەو دوو پاساوه، پاساویکی دیکه ش دینیتته وه، که ده فهرموئ: ﴿ قَالَ ابْنُ أُمِّ إِنْ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي ﴾ ۱۵۰، گوئی: ئەه ی کوپی دایکم! خه لکه که منیان به بیهیز زانی و خه ریک بوو بشمکوژن، واته: بی ده ستلات بووم و توانام نه بوو که بیانگېرمه وه له گو لک په رستی، ئەوانه ی گو لک په رست بوون، زیاتر بوون، دیاره هاروون که مینه یه کی له گه لدا ماونه وه، که باری ئەوانی دیکه یان نه برده.

ئنجا مووسا عليه السلام پوژش هیئانه وهی براهه که ی وه رده گری و، دوایی ده گوازیته وه بو لئ پرسینه وه له سه ری فیتنه و به لا، که بریتیه له سامیری: ﴿ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ ﴾

يَسْمِعُ، گوتی: ئەهی سامیری! ئەوه چ که تنیکت کردوه؟ وشە (خَطْب)، واتە: کاریکی گهوره، شتیکی گهوره، که شایستهی ئەوه بی قسهی تیدا بکری، واتە: چ که تنیکت کردوه، ئەهی سامیری! ئەو که تنهت بۆچی کردوه؟.

﴿ قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ ﴾، سامیری گوتی: شتیکم بینی که ئەوان نه یانبینی، ئەوه واتایه کی، یاخود: من شتیکم زانی که ئەوان نه یانده زانی، په ییم به شتیگ برد، که ئەوان په ییان پی نه ده برد، ﴿ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ ﴾، له شوینه واری په وانکراو، له شوینه واری نوینه، چه نگیکم داگرت، ﴿ فَبَدَثُهَا ﴾، دوایی فریما، ﴿ وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴾، نه فسیشم ئاوا بۆی رازاندمه وه، دوایی له مه سه له گرنگه کاندای باس ده که ین که پوونکه ره وانی قورئان، توێژه ره وانی قورئان، لیره دا مشتومپیکی زۆریان بووه، که ئایا ئەو قسه یه سامیری مه به ست پی چیه؟ به لام لیره هه ره ئەوه ده لێن: گرنگ ئەوه یه سامیری بهو قسه یه وسته ویه تی خووی به پێتیته وه، که ده لێ: ئەوه ی من بینیم، ئەوان نه یانبینی، یاخود ئەوه ی من زانیم، ئەوان نه یان زانی، دوایی ده لێ: ﴿ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً ﴾، چه نگیکم داگرت، به چه نگ داگرتن، ﴿ مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ ﴾، له شوینه واری (الرَّسُول)، که به مانای (په وانه کراو) و مانای (نوینه ره) و به مانای (پێغه مبه ره) دی، ﴿ فَبَدَثُهَا ﴾، ئنجا فریما، ﴿ وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴾، نه فسم وای بۆی رازاندمه وه، ئەمه جوړیکه له دانپیدا هینانی هه له و تاوانه که ی خووی، که پالی ده داته لای نه فسی، واتە: نه فسم وای پی خوشبوو، وای پی چاک بوو.

﴿ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ ﴾، (مووسا) فهرمووی: ده برۆ، تو له ژياندا حالت وا ده بی که بلی: (لَا مِسَاسَ)، (لَا مِسَاسَ): واتە: ده ست له کهس نادهم و کهس ده ستم لی نه دا، (لَا أَمْسُ وَلَا أَمْسُ)، نه ده ست له خه لک ده دهم و نه خه لک ده ستم لی ده دات، یاخود: (لَا أَقْتَرِبُ وَلَا يُقْتَرَبُ مِنِّي)، نه له کهس نزیک ده بم، نه که سم لی نزیک بی، یانی: کهس تو خنم

نەكەوئى، واتە: ھائىكى وات بەسەر بى، ئنجا ئەمە ئەو سزايە وابووه، كە ھالەتتىكى دەروونىي واى بۆ دروست بى، نەتوانى لەگەل خەلك تىكەل بى، و، لەگەل خەلك دا بژىي، ياخود ئەو ھەو جۆرىك بووه لە سزا كە مووسا عليه السلام ھەمانى بە خەلكە كە كردو، كەس نەيدوئى و، كەسش ھەلسوكەوتى لەگەلدا نەكات؟ ھەردوو واتايەكان ھەلدەگرى.

﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَهُ﴾، ھەروەھا تۆ بەلئىكت ھەيە كە لىي دوا ناكەوى، لىي دوا ناخريى، بىگومان ئەو بەلئەش، برىتە لە سزاي پۆژى دوايى، ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِئًا﴾، سەرنج بدە ئەو پەرستراوھت كە بەردەوام بووى لەسەر پەرستنى و لەلامانەوھى و، بەگەرەگرتنى، ﴿لَنَحْرِقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا﴾، بىگومان زۆر چاك دەيسووتىن، پاشان لە دەريادا پېرژ و بلاوى دەكەينەو، واتە: خۆلەمىشەكەى، پارچەكانى پېرژ و بلاو دەكەينەو بە دەريادا، ﴿إِنَّمَا إِلٰهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ﴾، بەدلىايى پەرستراوى تىو، تەنيا ئەو خوايەيە، كە جگە لەو ھىچ پەرستراوىك نى، ﴿وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾، زانىاريى وى ھەموو شتىكى گرتۆتەو، بە ھەموو شتىك زانايەو، لە ھەموو شتىك ئاگادارە و شارەزايە.

پاڤەياندى مەكتەبى مامۇستا ەلى پاڤەر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نوره كۆمەلەسەكان لەكەتاس

www.alibapir.com

ەلى پاڤەر AliBapir

ەلى پاڤەر AliBapir

كەتالى

پاڤەياندى مەكتەبى مامۇستا ەلى پاڤەر

مه سه له گرنگه کان

مه سه له ی به که م:

سروش کردنی خوا ﷺ بو مووسا علیه السلام که له شه وگارد ا گه له که ی له میسر بباته ده ری و، گوچانه که ی له ده ریای سوور بدات، تا کو رییه کی وشکانی تیدا پهیدا ده بی، پیدای به پنه وهو، بیباکیش بی له گیران و خنکان، پاشان راوه دوونانی فیرعه ون و سه ربازه کانی بو مووسا و گه له که ی و نغرو بوونیان له ده ریای سووردا:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاضْرِبْ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ۖ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ ۚ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ۚ وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۖ﴾ (۷۶)

شیکردنه وهی ئهم ئایه تانه، له نو برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ﴾ به دنیایی سروشمان بو لای مووسا کرد، دیاره (و) که، واوی بادانه وه (عطف) ه، ئهم پرسته یه ده گیریتته وهو باید ده داته وه بو بابه ته کانی دیکه پیشتی هاتوون، (ل) بو سوینده، یان بو زه مینه خوشکه ری سوینده، (ممهده للقسم)، (قد) یش بو دنیاکردنه وهو بو جه ختکردنه وهیه.

که واته خوا ﷺ ده فه رموی: به دنیایی، به مسوگه ری، ئیمه وه حییمان بو لای مووسا کرد، پیمان راگه یاند به شیوه یه کی په نهان.

(۲) - ﴿أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي﴾، که به نده کانم به شه وی به، شه ورپویان پی بکه، پیشتی گوتمان: ﴿أَسْرِ﴾ (سیر اللیل)، بریتیه له رویشتن به شهو، ئنجا کرداره که ی چ (سری)

بئ، چ (أسرى) بئ، هەردووکیان، واتە: سەفەری شەوی پێکرد، (سرى، أسرى)، واتە: (سار لیلاً).

بە دنیایی مەبەست لە بەندەکانم گەلی مووسایه عليه السلام، وەچەى ئیسپرائیل، کە بە بەنوو ئیسپرائیل لە قورئاندا ناوبراون، هەروەها دوایی پێیان گوتراوه: گەلی یەهوود، ئەمە بە سیاق دەزانرێ، کە ئەو بەندانهى مووسا چوووە دەربازیان بکات، لە چەنگی فیرعهون، گەلەکەى خۆى بوون، کە هەموویان وەچەى یەعقوبین عليه السلام کورى ئیسحاق کورى ئیبراهیم، کە یەعقوب نازناوەکەى بریتی بوو لە (ئیسپرائیل) کە بە زمانى عیبرى واتە: عەبدوللا، هەموو مەروڤەکان بەندەى خوان، بەلام بە زۆری وایە کە لە قورئاندا وشەى (عباد) بەکاردههێنرێ بۆ حالەتى ستایش (مدح)ە، واتە: ئەوانەى کە بە ویستی ئازادانەى خۆیان بەندایەتیی بۆ خوا دەکەن، بەلام کە (عبید) بەکاردهێ، مەرج نیە حالەتى مەدح بئ، واتە: ئەوانەى کە ملکهچى خوان، دیارە هەموو مەروڤەکان ملکهچى خوان، ئنجا هەیانە بە ناچاریى، کە هەموویان بە ناچاریى لە زۆربەى ژیاناندا ملکهچى خوان، هیچ کەس بە دەست خۆى نیە، هاتۆتە ئێو ژیان، هیچ کەس بە دەست خۆى نیە، ژیان بەجێدیلێ، هیچ کەس بە دەست خۆى نیە قەدو قیافەى چۆنە؟ پەنگ و زمانى چۆنە؟ بەلام مەروڤ بە دەست خۆیهتى، بەندایەتیی بۆ خوا بکات، یان نهیکات، بەندایەتیی بە مانای فراوانی وشە.

بۆیە لە قورئاندا بە زۆری وشەى (عباد)، بۆ حالەتى مەدح بەکاردههێنرێ، وەک:

أ- ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا﴾ الفرقان: (۶۳).

ب- ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾ البقرة: (۱۸۶).

ج- ﴿قُلْ يَعْبادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾ الزمر: (۵۳).

د- لیره ش: ﴿أَنْ أَسْرِ بَعْدَى﴾، ټنجا ټایا چوڼیان شه وړو پی بکات و، له حالیکدا که له میسر بچنه ده ری، به ره و کو پی بچن؟.

۳- ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾، ﴿فَأَضْرَبَ﴾، له ته فسیره کاند ا گوتراوه: (فاجعل)، (فاجعل لهم طريقاً في البحر يبساً)، رپیه کی وشکانیان له ده ریادا بو په یدا بکه، له ته فسیره کاند ا نه مبینوه، به لام وه ک پیشتیش باس م کرد که ده فهرمو پی: ﴿فَأَضْرَبَ﴾، له جیاتی بفرمو پی: (فاجعل لهم)، پی م وایه ټاماژیه به و ټایه ته موباره کانه ی که له سووړه تی (الشعراء) دان، که خوا ده فهرمو پی:

﴿فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ﴾ ﴿٦٠﴾ فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمَذْكُونٌ ﴿٦١﴾ قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿٦٢﴾ فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿٦٣﴾

واته: فیرعه ون به سوپاو سه ربازه کانیوه شوڼیان که وتن و، ده مه و خوړه لات، (پیش به یانی له میسر وه ده رکه وتوون)، کاتیک دوو کومه له که لیک وه ده رکه وتن، هاوه لانی مووسا، گوتیان: ټیمه گیرا وین، ټیمه ده گیرین، {مذکر}، که سیکه که نه وه ی به دوا ی که وتوه فریای بکه و پی و بیگاتی، یانی: پیما ن ده گه ن، مووسا فهرمو پی: نه خیر (هه رگیز نه وانه زه فهرمان پی نابه ن)، په روه ردگارم له گه لمدایه و رینماییم ده کات (چی بکه م؟) ټیمه سروشمان بو مووسا کرد، که به گوچانه که ت له ده ریا بده، {ده ریای سوور، ده ریای سووریان له پی شه وه بووه، نه گه ر که سیک له میسر وه بیه و پی به ره و شام و به ره و ده شتی سینا بچ پی، بیگومان ده ریای سووری دپته پیش، پیما ن گوت: به گوچانه که ت له ده ریا که بده، {ده ریایه که شق بوو، هه ر به شیکی وه ک کیوکی گه وره و ابوو، ده ریایه ک بیته دالان دالان، له سه ری پرا هه تا خوار پی شق بی و گلی وشک ده ریکه و پی، هه ر به و جوړه ده بی، ټنجا که ده فهرمو پی: ﴿فَأَضْرَبَ لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا﴾، یانی: به گوچانه که ت له ده ریا بده و، سه ر نه نجام رپیه کی وشکیان له ده ریادا بو په یدا بکه، (هه لبه ته به فرمانی خوا ﷻ).

وشەى: ﴿يَسَا﴾، وەسفە، بەلام بە مانای (یاس)ە، پێیەکی وشکانیی.

(۴)- ﴿لَا تَخَفْ دَرَكًا﴾، ترست نیه لە گیران، ھەروەھا خۆنراویشەتەو: (لَا تَخَفْ)، مەترسی لە گیران، (الدَّرَكُ: إِسْمٌ مَّصْدَرُ الْإِدْرَاكِ، أَدْرَكَ، يُدْرِكُ، إِدْرَاكًا، وَدَرَكًا)، (إِدْرَاكٌ)، واتە: فریاکەوتن، پێکگەشتن، کەسیک بەدوای شتێک بکەوێ و بیگری، گرتن، خوا دەفەرموێ: ﴿لَا تَخَفْ﴾، یان (لَا تَخَفْ)، ھەردوو خۆبەندەوێ کە ی ھاتوون، ﴿دَرَكًا﴾، ناترسی، یان مەترسە، لە گیران.

(۵)- ﴿وَلَا تَخْشَى﴾، ھەروەھا ترسی گەورەشت نەبێ، ترسی زۆریشت نەبێ، لەچی؟ لە خنکان، دەلی: (الْخَشْيَةُ: شِدَّةُ الْخَوْفِ، وَحُذْفُ مَفْعُولُهُ لِإِفَادَةِ الْعُمُومِ)، مەترسی لە خنکان، مەترسی لە ھەر نەرەحەتیەکی دیکە، بۆ ئەوێ ھەمووی بگریتەو، بەلام خنکان لە نیو دەریادا کە دەریاکە وێک بکەوێتەو، بە دلنایییەو ئەو لە ھەموو شتێ زیاتر جێگای مەترسی بوو بۆیان.

(۶)- ﴿فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ﴾، فیرعەون بە سەربازەکانیەو شوێنیان کەوت، دیارە (اتَّبَعَهُمْ)، لەگەڵ (تَبِعَهُمْ)، ھەردووکیان بە مانای شوێن کەوتن، شوێنیان کەوت، بەلام ﴿فَاتَّبَعَهُمْ﴾، مانایەکی بەھێزترە، واتە: زۆر چاک، زۆر بە توندیی، زۆر بە خێرای شوێنیان کەوت و لێشیان وە نزیک کەوت.

(۷)- ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ﴾، ئنجا دایپۆشین لە دەریادا ئەوێ کە دایپۆشین، (غَشِيَهُمْ)، یانی: (غَطَّاهُمْ)، (يَمٌّ)، بە مانای دەریا دی، کە (يَمٌّ) بە (يَوْم) کۆدەکرێتەو، واتە: دەریاکان، وەک (سَمٌّ: سموم) کە دەفەرموێ: ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ﴾، دایپۆشین لە دەریادا، ﴿مَا غَشِيَهُمْ﴾، یانی: (الَّذِي غَشِيَهُمْ)، ئەوێ کە دایپۆشین، واتە: ئەوێ کە دایپۆشین وەسف ناکرێ ھێندە مەزن بوو، چونکە وەک گوتمان: بە بارستایی چەند سەد مەترێک، یان چەند کیلۆمەترێک ئاو بکەوێتە سەر سەربازەکانی فیرعەون، مانای وایە ئاوێکی زۆر ئەستوورو زەبەلاحیان کەوتۆتە سەری، کە جەنازەکانیان کەوتۆتە بنی بەحرێ، بۆیە دەفەرموێ: ﴿فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ﴾، لە دەریادا ئەوێ دایپۆشین

که دایپۆشین، واتە: وهسف ناکرێ، مه‌گهر ههر به‌ خوێ وهسف بکری.

(۸)- ﴿وَأَضَلَّ فِرْعَوْنَ قَوْمَهُ﴾، فیرعه‌ون، گه‌له‌که‌ی خوێ گومرا کرد، سه‌ری لێ شێواندن، سه‌رگه‌ردانی کردن، (الإضلال: الإيقاعُ في الضلال)، (إضلال)، بریتیه‌ له‌ خستنه‌ نێو گومرای، (الضلال: وَهُوَ خَطَا الطَّرِيقِ الْمَوْصِلِ، وَيُسْتَعْمَلُ بِكَثْرَةٍ فِي الْجَهَالَةِ وَعَمَلُ مَا فِيهِ ضَرٌّ)، وشه‌ی (ضلال)، له‌ بنه‌په‌تدا به‌ مانای پێ هه‌له‌کردن دی، نه‌و پێیه‌ی که‌ به‌تگه‌یه‌نێته‌ ئامانج، تۆ هه‌له‌ی بکه‌ی و لێ هه‌له‌ بی، به‌لام زۆریش به‌کارده‌هێنێ بۆ نه‌زانی و نه‌فامیی و، بۆ کرداریک که‌ زیانه‌خشه‌، که‌واته‌: فیرعه‌ون کۆمه‌له‌که‌ی خوێ که‌ قیبتیه‌کانن و خه‌لکی میسرن، گومرای کردن.

(۹)- ﴿وَمَا هَدَى﴾، یانی: (وَمَا هَدَاهُمْ)، نه‌یتوانی راسته‌ پێیان بکات، ئنجا هه‌ندیک له‌ زانایان گوتوو یانه‌:

۱- ئه‌مه‌: (عَطَفُ الْأَعْمَى عَلَى الْأَخْصَى)، بریتیه‌ له‌ گێرانه‌وه‌ی شتیکی گشتیی بۆ سه‌ر شتیکی تایبه‌ت، ده‌لی: (لَأَنَّ عَدَمَ الْهُدَى يَصْدُقُ بِثَوَكِ الْإِشَادِ مِنْ دُونِ الْإِضْلَالِ)، چونکه‌ پێنمایی نه‌کردن، ته‌نیا به‌وه‌ی مرو‌ف پێ نیشان نه‌دری، دێته‌ دی، به‌بێ ئه‌وه‌ی گومراشی بکات، یانی: ههر وازی لێ بێتی، ئه‌وه‌ پێنمایی نه‌کرد، به‌لام گومراکردن بریتیه‌ له‌ پێ پێشان نه‌دان، وپرای سه‌رلێ شێواندن.

که‌واته‌: مه‌رج نیه‌ مرو‌ف ئه‌گه‌ر که‌سیکی پێنمایی نه‌کرد، گومرای بکات، گومراکردن پله‌یه‌کی هه‌لکشووتره‌ له‌ پێ پێشان نه‌دان.

۲- هه‌ندیکیش گوتوو یانه‌: (أَضَلَّهُمْ بِدَايَةٍ وَلَمْ يَهْدِهِمْ بَعْدَ أَنْ عَرَفَ الْهُدَى)، سه‌ره‌تا گومرای کردوون و، دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێنمایی خوا‌ی بۆ هاتوه‌ له‌سه‌ر ده‌ستی مووسا، به‌هره‌مه‌ندی نه‌کردوون له‌و پێنماییه‌ی خوا.

(الزمخشري) له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خوێ (الكشاف) دا، که‌ زۆر جار نوکته‌ی په‌وانبێژی زۆر جوان ده‌رده‌خات، زۆر له‌ ته‌فسیره‌کان لێی به‌هره‌مه‌ند بوون، ده‌لی: {وَمَا هَدَى} تَهَكُّمٌ بِفِرْعَوْنَ فِي قَوْلِهِ: ﴿وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾ (غافر).

واتە: ئەمە جوړیکە لە گالته‌کردن بە فیرعه‌ون، که‌ گوێ: (وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ)، من پێی راست نه‌بێ، سەر راستی نه‌بێ، پێشانی تێوه‌ی ناده‌م، خوا ده‌فه‌رموێ: نا، پێنمایی نه‌کردن بۆ پێگای راست، ئەوه‌ جوړیکە لە گالته‌ پێکردن.

۳- هه‌ندیکی دیکه‌ گوتوویناه: که‌ ده‌فه‌رموێ: ﴿وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ﴾، ئەمە به‌س بۆ جه‌ختکردنه‌وه‌یه‌کی بێژه‌یی (تاکید لفظی)یه‌.

که‌ له‌ یه‌ک کاتدا ده‌گونجێ ئەوانه‌ هه‌موویان مه‌به‌ست بن، هه‌ر بۆیه‌ فه‌رمایشتی خوا له‌ قه‌ده‌ر خوايه‌ ﷻ، هه‌تا لێی وردبیه‌وه‌ ورده‌کاریی تێدايه‌.

پاڤیاندنی، مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Get it on App Store

بۆ ئۆرژێر ئۆرژێر ئۆرژێر

www.alibapir.com

عەلی بابێر AliBapir

عەلی بابێر AliBapir

کەتانی

پاڤیاندنی، مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

پاڤیاندنی، مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

مه سه له ی دووهم:

بانگکردنی خوا بو به نی ئیسرائیل که له دوژمنه که یان دهر بازی کردوون و، لای راستی کیوی طووری به ژوانگه بو داناون و، گه زوو شیلقه ی بو دابه زاندوون، که واته: با له بژیوی خوښ و به سوودی خوا بخون و، سنور شکیینی تیدا نه کهن، نه گهرنا تووړه یی خویان دینه سهر، هه رچه نده که سیکیش بگه رپته وهو، ئیمان و کرداری باشی هه بی و، دامه زراو بی له سهر راسته شه قامی خوا، خوا به رانه ری لیبوره ده یه:

خوا ده فهرموئ: ﴿يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰکُمْ مِّنْ عَدُوْکُمْ وَّوَعَدْنَاکُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَیْمَنِ وَنَزَلْنَا عَلَیْکُمُ الْمَنَّ وَالسَّلٰوٰی ﴿۸۰﴾ کُلُوْا مِنْ طَیِّبٰتِ مَا رَزَقْنَاکُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِیْهِ فِیَحْلَ عَلَیْکُمْ غَضَبِیْ وَمَنْ یَحْلِلْ عَلَیْهِ غَضَبِیْ فَقَدْ هَوٰی ﴿۸۱﴾ وَاِنِیْ لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَاَمِنْ وَعَمِلْ صٰلِحًا ثُمَّ اٰهْتَدٰی ﴿۸۲﴾﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له نو بره گه دا:

چۆنیه تی دهر باز کرانی مووسا و گه له که ی له دهر یای سوور، له فیرعه ون و سوپایه که ی، ئیمه له سووړه تی (الأعراف) دا، به ته فصیل باسمان کردوهو، جاریکی دیکه ش ئیمه له سووړه تی (الشعراء) دا پپی ده گهینه وهو، له سووړه تی (القصص) ش دا پپی ده گهینه وهو، بویه لیردها بهم کورته یه وازی لیډینین، خوا ﷺ دوا ی نه وهی که به نی ئیسرائیلی رزگار کردو، چوون بو دهشتی سینا، ئنجا ده یان دوینن ده فهرموئ:

۱- ﴿يَبْنَیْ اِسْرَءِیْلَ قَدْ اَنْجَيْنٰکُمْ مِّنْ عَدُوْکُمْ﴾، ئە ی وه چه ی ئیسرائیل! به دلنایی دهر بازمان کردن له دوژمنه که تان، ﴿قَدْ اَنْجَيْنٰکُمْ﴾، خویندنه وهی که ی دیکه شی هه یه، ﴿قَدْ اَنْجَيْنٰکُمْ﴾، به دلناییه وه دهر بازمان کردن.

(۲) ﴿وَوَعَدْنٰكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْاَيْمَنِ﴾ لای راستی طوورم به ژوانگه بو دانان، به به لینگه بوم دانان، ﴿وَوَعَدْنٰكُمْ﴾ خوینراویشه ته وه: (وَوَاعَدْتُمْ)، واته: بوم دانان، (المواعدة: إْتْعَادٌ من جانبين)، (مُوعَاةٌ)، بریتیه له ژوانگه دانان له دوو لوه، هه ردوولا ناگادارین که فلان شوین و فلان کات، به به لینگه دانراوه و له وی پیک بگهن.

که دهفه رموی: ﴿جَانِبَ الطُّورِ﴾ (جانب)، واته: لا ته نیشته، ﴿الْأَيْمَنِ﴾، واته: لای راستی کیوی طوور، لای راستی کیوی طوور، به ئیعتیباری ئه وه که سه که ده چیت، چونکه راست و چهپ و سهرو خوار، شتی پژهیین، به ئیعتیباری شوینی جوگرافی که سه کان جیا ده بن، بو وینه: که سیک له باکووره وه به ره و باشوور بی، کیویک که له لای راستیه تی، کاتیک که به پیچه وانه وه له باشووره وه به ره و باکوور ده چی، ئنجا ده که ویتته لای چه پی، بیگومان ئه و شتانه شتی پژهیی (نسبی)ن، که واته: به نسبته گه لی به نی ئیسپرائیله وه کیوی طوور که وتوته لای راستیان، ئه و ژوانگه یه که خوا بو دانان، کیوی طوور که وتوته لای راستیان، واته: که له میسپروه هاتوون، کیوی طوور له ده شتی سینا که وتوته لای راستیان، به لام ئه گهر له شامه وه چووبانه وه به ره و میسر، ده که وته لای چه بیان.

(۳) ﴿وَنَزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلَوى﴾ گه زو و شیلقه شمان بو دابه زاندن، واته: خوراک و میوه، چونکه (سَلَوَى)، که تاکه که ی (سَلَوَاةٌ)، جوړیکه له بالنده، که به فارسی (بلدر چین) ی پی ده لئین، به کوردی شیلقه ی پیده لئین، واپیده چی له شیوه ی که و و سوئسکه دابی.

(الْمَنَّاءِ) یش، واته: گه زو، پیشت باسمان کرد که ئه ویش مادده یه کی شیرینه له سه ر گه لای دره ختان ده نیشی، یان له سه ر به ردو ئه وانه ده نیشی، که واته: گه زویه که له جیی میوه بووه و، بالنده که له جیی خوراک بووه، خوا به شیوه ی تایبته بو ی په خساندوون و بو ی دابه زاندوون.

(۴) ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ له بژیوه چاک و سوودبه خشه کانی که پیمان داو، بخون، واته: پیمان گوتن: بخون، یاخود ئیمه پیمان گوتبوون: لئی بخون.

۵- ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ﴾ لهو ناز و نېعمەتانهدا سنوور شکینیی مه کهن، پرستهی: ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ﴾ ناچیتەوه بو: ﴿طَبَّيْتُ﴾ ئە گەرنا دەیفەرموو: (وَلَا تَطْغَوْا فِيهَا)، بە لکو دەچیتەوه بو: ﴿مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (الذي رزقناکم)، یان دەچیتەوه بو: ﴿كُلُوا﴾، واتە: له خواردنه کهدا زیدەپرویی مه کهن، تیمه پەرینن، سنوور شکینیی مه کهن، ئەمیش به سی حالەت دەبن:

أ- یان ئەوهیه له خواردنه کهیدا زیدەپرویی بکهی.

ب- یان دوای ئەوهی که خواردت، سوپاسگوزاریی خوای له سەر نه کهی.

ج- یان دوای ئەوهی دهیخووی، پێی له خووبایی بی و له خوا یاخیی بی.

۶- ﴿فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي﴾ ئەم (فَيَحِلُّ)، (ف) که، دەبیاتەوه بو: ﴿تَطْغَوْا فِيهِ﴾ (فاء الجزائية) یه، واتە: ئە گەر له ناز و نېعمەتەکانی خوادا زیدەپرویی بکهن و سەرکیشیی و سنوور شکینیی بکهن، توو پرەیی منتان له سەر دیتە دی، له سەر پێویست دەبن، ئنجا: ﴿فَيَحِلُّ﴾، خویندراویشەتەوه: (فَيَحِلُّ)، هەردووکیان هاتوون، (الْحُلُولُ: النُّزُولُ وَالْإِقَامَةُ بِالْمَكَانِ شَبَّهُ بِحُلُولِ الْجَيْشِ)، (حلول)، واتە: دابەزین و نیشتەجێ بوون، سەقامگیر بوون له شوێنێک، دابەزینی ئەو سزایە خۆ، چوینراوه به دابەزینی سوپایەک له شوێنێک که دەیگرێ و، دەستی به سەر داده گرێ.

۷- ﴿وَمَنْ يَحِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَى﴾ خویندراویشەتەوه: (وَمَنْ يَحِلُّ)، هەردووکیان بهیهک واتان، واتە: هەر کهسێک توو پرەیی منی بێتە سەری، توو پرەیی منی دابەزیتە سەر، له سەر پێویست بن، ﴿فَقَدْ هَوَى﴾ (هَوَى: سَقَطَ مِنْ عُلُوٍّ)، له سەریۆه کهوتە خواری، به لām لێره خواراوهتەوه بو له بهین چوون و فەوتان، واتە: هەر کهسێ توو پرەیی منی له سەر پێویست بن، فەوتاوه و تێچووه، سەری به فەتارەت چوو.

۸- ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ به دنیاییهوه من زۆر لیبوردهم بو کهسێک بگەریتەوهو، پرۆا بینێ و، کردەوهی باش بکات، پێشی بگەریتەوه لهو خراپانهی

که کردوونی، ئنجا دوایی ئیمان بیئی، ئنجا به پپی ئیمانه کهی کردهوهی باش بکات، له زۆر شوین له قورئاندا تۆبه پیشخراوه: ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ﴾، ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾، به زۆری وایه، چونکه کاتیک مروّف به پپیه کی چهوت داده پوات، ههتا پپیه چهوته که واز لی نه هیئی و، نهیه تهوه سه ر راسته ری، نه پپی ئیمان هیئانی ههیهو، نه پپی کردهوهی باشی ههیه، ههروه ها که سیک که گیرۆده بووه به کوفره وه، ده بی پیشی کوفره که واز لی بیئی، ئنجا ده توانی ئیمان بیئی، بۆیه خوا ده فهرموئ: ﴿فَمَن يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ﴾ البقرة ۲۵۶، ده بی کوفر به (طاغوت) بکات، ئنجا ئیمان بیئی، هه ر بۆیه وشه ی (توحید) بریتیه له: (نفي، وإثبات)، (لا إله إلا الله)، ده بی پیشی هه رچی په رستراوی ساخته یه، له عه قل و دلی خو ت ده ری بکه ی، عه قل و دلی خو ت، له خلته و خال و ژهنگ و ژاری په رستن و، پرووتی کردنی هه موو په رستراوه ساخته کان پاکبکه یه وه و بژاری بکه ی، ئنجا ده توانی خوا به یه کگرتنی تیدا بچه سپینی، ئیمان به خوا ی تیدا بچه سپینی، ههروه ک و ئه هلی ته سه ووف ده لین: (التَّخْلِيَةُ ثُمَّ التَّحْلِيَةُ)، خو بژار کردن، ئنجا خو پارا زاند نه وه.

۹- ﴿ثُمَّ أَهْتَدَى﴾ (واته: من زۆر لیبورد هه م بۆ که سیک بگه رپیت هه وه، دوایی پروا بیئی، دوایی کردهوهی باش بکات)، ﴿ثُمَّ أَهْتَدَى﴾، پاشان راسته ری بی، واته: له سه ر ئه و پروا کرده وه باشه به رده وام بی، (اهتدی استمر علی الهدی وثبت علیه)، که واته: ﴿ثُمَّ﴾، لی ره دا (للترتیب الرتبی) بۆ ریزه ندیی پله پله ییه، چونکه به رده وام بوون له سه ر راسته شه قامی خوا، پله یه کی به رزتره له سه ر ئیمان هیئان و کردهوهی باش ئه نجامدان.

مه سه له ی سټیه م:

پرسیار کړدنی خوا له مووسا عليه السلام له هوکاري په له کړدنی له چوونی بو جیژوانی خواو، وه لاندانه وهی مووسا که مه به سټی پازیکړدنی خوا بووه، که له که شی به دوايه وهن و، هه والدانى خوا به مووسا که که له که ی پاش خو ی به لایان به سهر هاتوه، سامیری له خسته ی بردوون و گیرودهی گولک په رستیی کردوون:

خوا ده فهرمو ی: ﴿وَمَا أَعَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى﴾ ^(۸۳) قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ^(۸۴) قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِن بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ^(۸۵)

شیکر د نه وهی ته م ټایه تانه، له پیښج بر گه دا:

(۱) - ﴿وَمَا أَعَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى﴾، خوا فهرمو ی: نه ی مووسا! چ شتیک په له ی به تو کرد که که له که ت به جی به یلی؟ (الإعجال: جعل الشيء عاجلاً)، (إعجال): بریته له وه که شتیک زو په له ی پی بکه ی، شتیک به په له نه نجام بده ی، ﴿وَمَا أَعَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَمُوسَى﴾، بوچی په له ت کرد له به جی به شتینی که له که ت دا، نه وانت به جی به شت و خو ت زووتر هاتی، له جیاتی نه وهی پی که وه بی، بو نهو جیژوانه، که خوا عليه السلام بو ی بریارد بوون؟

ټیمه له تهفسیری سوږه تی (الأعراف) دا، به ته فصیل باسماں کردوه که خوا عليه السلام سی (۳۰) شهوی بو مووسا دانا بوون، که دوا ی سی شه وه که بچیته نهو شویندو له خزمه تی خوا دا گفتوگو بکات و ته وړاتی لیوهر بگری، دوا یی ده (۱۰) شهوی دیکه شی زیاد کردوه له سی شه وه که و بو ته چل (۴۰) شهو: ﴿وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فِتْمٍ مِّمَقْتُ رَبِّهِ أَزْبَعِيكَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ أَخْلِفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ﴾ ^(۱۲۲) الأعراف،

دیاره دواى چل شهوه که موسا عليه السلام، کهوا بریار بووه له گه‌ل به‌نوو ئیسپرائیلا به یه‌که‌وه بچن بۆ‌ئهو جیژوانه، به‌لام موسا په‌له‌ی کردوه، ئنجا خوا له هوکاري په‌له‌کردنه‌که‌ی و جی‌هیشتنی گه‌له‌که‌ی ده‌پرسی؟

موسا عليه السلام وه‌لام ده‌داته‌وه:

(۲) ﴿ قَالَ هُمْ أَوْلَاءُ عَلَىٰ أَثَرِي ﴾، گوئی: ئەوان له پشتمه‌وه‌ن، به‌دوامه‌وه‌ن، واته: من له پيش ئەواندا هاتم و ئەوانیش به‌دوامه‌وه‌ن، ئەوه دین به‌شوین پیمدا.

(۳) ﴿ وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴾، ئە‌ی په‌روه‌رگارم! په‌له‌م کرد بۆ‌لای تۆ، تا‌کو لیم پازیی بی، دیاره موسا زۆر تامه‌زرۆو موشتاق بووه بۆ دیداری خوا عليه السلام، ئە‌و خه‌ل‌که‌ش هه‌موو ژن و مندالیان پێ بووه‌و، کۆل و باریان پێ بووه، بێگومان به‌پیی موسا ده‌رنه‌چوون، موساسش په‌له‌ی بووه‌و هوکاري په‌له‌کردنه‌که‌شی ئە‌وه بووه که هه‌رچی زووترو زیاتر په‌زنامه‌ندی خوا به‌ده‌ست بێنێ.

(۴) ﴿ قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ ﴾، خوا فهرمووی: به‌دنیایی ئیمه له دواى تۆ گه‌له‌که‌تمان تاقیکرده‌وه، تووشی به‌لامانکردن.

(۵) ﴿ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴾، به‌لاو تاقیکردنه‌وه‌که‌ش ئە‌وه‌یه که: سامیری گومرای کردن.

ئایا سامیری کێ بووه؟

۱- سامیری گه‌نجیکی قیبتیی بووه، واته: له میسریه‌کان بووه‌و چۆته نێو ریزه‌کانی به‌نی ئیسپرائیله‌وه، له میسر له‌گه‌ل واندا ئولفه‌تی په‌یدا کردوه‌و، خووی پیوه‌گرتوون و خوشیویستوون، یان له‌به‌ر ئە‌وه‌ی بابایه‌کی سه‌نعه‌تکار بووه، شتی بۆ دروستکردوون، له‌گه‌لیاندا بووه، واته: جووله‌که‌ نه‌بووه‌و، له به‌نی ئیسپرائیل نه‌بووه.

۲- له سه‌عیدی کوری جوبه‌یره‌وه هاتوه که ده‌لێ: (كان السامري من اهل کرمان)، سامیری خه‌لکی که‌رمان بووه، که‌رمان شاریکه ئیستاش هه‌ر هه‌یه له ئێران.

۳- (البیضاوی) له ته فسیره که ی خویدا ده لئ: سامیری پال دراو ته لای هوژیک له به نی ئیسرائیل، که ئه و هوژه پئی ده گوتری: سامیره.

به لام ئه م پایه راست نیه، وه ک (محمد الطاهر عاشور)، ده لئ: {فَلَيْسَ بِصَحِيحٍ، لَأَنَّ السَّامِرَةَ أُمَّةٌ مِنْ سَكَّانِ فَلَسْطِينَ فِي جِهَةِ نَابُلُسَ فِي عَهْدِ الدَّوْلَةِ الرُّومِيَّةِ "الْبِزْنَطِيَّةِ" وَكَانُوا فِي فَلَسْطِينَ قَبْلَ مَصِيرِ فَلَسْطِينَ بِيَدِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، ثُمَّ امْتَزَجُوا بِالْإِسْرَائِيلِيِّينَ وَاتَّبَعُوا شَرِيعَةَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ مَعَ تَخَالُفٍ فِي طَرِيقَتِهِمْ عَنْ طَرِيقَةِ الْيَهُودِ، فَلَيْسَ هُوَ مَنْسُوبًا إِلَى مَدِينَةِ السَّامِرَةِ الْقَرِيبَةِ مِنْ نَابُلُسَ لِأَنَّ مَدِينَةَ السَّامِرَةِ بَنَاهَا الْمَلِكُ "عَمْرِي" مَلِكُ مَمْلَكَةِ إِسْرَائِيلَ سَنَةَ 925 قَبْلَ الْمَسِيحِ. وَجَعَلَهَا قَصَبَةً مَمْلَكَتِهِ، وَسَمَّاهَا "شُومِيرُونَ" لِأَنَّهُ بَنَاهَا عَلَى جَبَلٍ اشْتَرَاهُ مِنْ رَجُلٍ اسْمُهُ "سَامِرٌ" ^(۱).

ده لئ: ئه و پایه ی (بیضاوی) راست نیه که سامیری پالدریته لای هوژی (سامیره)، که هوژیک بوون له به نی ئیسرائیل، چونکه (سامیره)، خه لکیک بوون له دانیشتووانی فه له ستین له لای نابلسه وه، له پوژگاری ده ولته تی رومی بیزه نتییداو، ئه وانه له فه له ستین بوون، پیش ئه وه ی فه له ستین بکه ویته ده ستی به نی ئیسرائیل، دوایی له گه ل به نی ئیسرائیلا تیکه ل بوون و، شوین شه ریه تی مووسا که و توون، به لام له گه ل هه ندی جیاوازی له شیوه ی دیندارییکردنی جووله که کاند، شاری (سامیره) ش، پادشایه ک دروستی کردوه به ناوی (عه مری)، که پادشای مهمله که تی ئیسرائیل بووه له سالی (۹۲۵) ی پیش زاینیداو، ناوی لیئاوه شومیرۆن، چونکه له سه ر چیا یه ک دروستی کردوه که له پیاویک کریویه تی، ئه و پیاوه ناوی (شامیر) بووه.

ئنجا دیاره ئه و وشانه (شامیر) بووه به (سامیر) و (شومیرۆن) له ئه صلدا له (شامیر) وه هاتوه، دوایش گوپردراوه بو (سامیر).

ئەو سۆپاھەن و ھەر چۆن بۆی لە قورئاندا باس نەکراوە، کە ئەو سامیریە پیاویک بوو، قیبتی بوو، یان خەلکی کە پەمان بوو، یان خەلکی ئەو شوپنە بوو کە سامیریە، کە ئەوانیش نەگ ھۆزیک بووین لە جوولە کەکان، بەلکە خەلکیک بوون لە فەلەستین بەر لە ھەوی بەنی ئیسرائیل لەویدا نیشە جێن، ئەوان ھەر لەوێ بوون، بەلام دوازی لە گەل جوولە کەکاندا تێکەل و ئاویتە بوون.

پاڤاپاندنێ مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

دانۆڤۆن

دانۆڤۆن

لە ئورج کەمەلانی مەکتەبی

پاڤاپاندنێ مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

www.alibapir.com

دانۆڤۆن

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەتانی

پاڤاپاندنێ مەکتەبی مامۆستا عەلی بابێر

دانۆڤۆن

دانۆڤۆن

دانۆڤۆن

مەسەلەى چوارەم:

گەرانهوهى مووسا بۆ لای گەلەكەى و سەرزنەشتەردنى بۆيان و، بىانوو
 ھېنانەوهى ئەوانىش كە بە دەست خۆيان نەبوو، تووشى گۆلك پەرستىي
 بوون، چونكە كاتىك ھەموويان وپراى سامىرىي ئەو خشل و كەل وپەلەى
 مىسرىيەكانيان فرېداوھتە قالپىكەوھ «كە سامىرىي سازى كردوھ» قالپى
 گۆلكىك، دواىي ئەو خشل و زېرو زىوھ، بۆتە پەيكەرى گۆلكىكى بۆرەدار،
 دواىي سامىرىي پىي گوتوون: ئەوھ پەرستراوھكەتانهو، مووسا لە بىرى چووھ،
 بۆيە چۆتە لای كىوى طوور بە دواى پەرستراوھكەى خۆيدا:

خو دەفەرموى: ﴿فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا قَالَ يَنْقَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَن يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَاخْلَعْتُمْ مَوْعِدِي ۖ﴾ (۸۶) قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ ۖ ﴿۸۷﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ۖ ﴿۸۸﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ۖ﴾ (۸۹)

شىكردنەوهى ئەم ئايەتانه، لە چوارەم بەرگەدا:

(۱)- ﴿فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَنَ أَسْفًا﴾، دواى ئەوهى مووسا (عليه السلام) خوا (ﷻ) ھەوالى پىندەدات كە لە دواى تۆ گەلەكە تەمان تووشى بەلا كردوھ، تاقىمان كردوونەوھ، بەلاو
 تاقىكردنەوھكەش ئەوھىيە كە سامىرىي ھەليخەلەتاندوون و گىرۆدەى گۆلك پەرستىي
 كردوون، مووسا (عليه السلام) گەراپەوھ بۆ لای گەلەكەى بە توورپەى و بە دلەنگىيەوھ، توورپەى
 ھەلچوونىكى دەروونىيە لە ئەنجامى ئەوھدا كە مەووف دەركى شتەك دەكات، كە بۆى
 خراپە، بەبى ئەوھى ترسى لىي ھەبى، ئەو حالەتەى بۆ دروست دەبى، بەلام (أَسْف)

دلته نگی، بریتیه له وه که مروّف خه فته و مه رافتیکی بیته دل به رانهر به شتیک که پی ناخوشه، واته: تووړه یی بریتیه له هه لچوون، به لام دلته نگی و ئه سه ف به باریکی دیکه دا، بریتیه له خه فته خواردن و په ژاره داربوون، که مروّف نه توانی دهریبری، واته: مووسا هه تووړه یی و هه دلته نگی له نیو دهروونیدا ئاویته بوون، تووړه بوون له به نی ئیسرائیل و، دلته نگ بوون و به په رۆش بوون و خه فته بو خواردیان که گومرا بوون، تووړه بوون لیان که بوچی لایان داوه و، په رۆش بوونی بویان و خه فته خواردنی لیان، که بوچی خویان تووشی ئه و دهرده کوشنده یه کردوه، که بریتیه له شیرک و گولک په رستی؟

(۲) - ﴿قَالَ يَقَوْمِ اَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًا حَسَنًا﴾، گوئی: ئه ی گه له کهم! ئایا په روه ردگارتان به لیتیکی باشی پینه دا بوون؟

هه لته لیره دا ئه و پرسیار کردنه، پرسیار کردنیکی ئاسایی نیه، چاوه پری ئه وان بی بلین: با، یان بلین: نا، بویه ئه و پرسیار لیکردنه پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه، (الاستفهام الإنکاری) یه، واته: به دلنیا یه وه په روه ردگارتان به لیتیکی باشی پیدا بوون، گفتیکی باشی پیدا بوون، ئه ویش ئه وه بوو که به یه که وه بچین بو ئه و جیژوانه و، له ووی خوا ته ورات به من بدات و، به هوئی ئه و ته وراته وه، (ته ورات، واته: شه ریه ت)، من ژیا نی ئیوه رییک بخه م، له پرووی خوا په رستییه کانه وه و، له پرووی ره وشت و ئا کاره وه و، له پرووی کومه لایه تی و، له پرووی سیاسی و... هتده وه، وه ک که له ته وراتدا هاتوه، ئه م وه عده چاکه به دلنیا یی لیره دیار نه کراوه، به لام ئه و به لین و گفته چاکه بریتی بووه، له وه که خوا ته ورات دابه زینی بو مووسا ﷺ، ئه ویش دوا ی ئه و چل (۴۰) شه وه بووه که باسما ن کرد.

تنجا مووسا ده فهرموئی:

(۳) - ﴿أَفْطَالَ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ﴾، ئایا کاته که دریژ بووه له سه رتان؟

ئهمه دوو واتای هه ن:

ا- ﴿أَفْطَالٌ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ﴾ هه لبه ته ته ویش هه ر پرسیار لی کردنی نکو و لیلی که رانه یه،
 ئایا ته و کاته ی که خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ئیوه ی دهر باز کرد له میسر له چه نگی فیرعه ون، پاشان دهر بازی
 کردن له دهر یای سوور، پاشان له دهشت و بیابانی سینا، دهر بازی کردن له بی خوراکیی و
 کهم ئاویی، چونکه لی ره دا نه هاتوه، به لام له سوورپه تی (الأعراف) دا هاتوه، هه روه ها له
 سوورپه تی (البقرة) شدا که له تکه چیا یه ک، گاشه به ردی کی گه وره، دوا زده سه رچاوه ی بو
 لی دهر قولاندوون، ئایا ته و کاته له ئیوه دوور بوو، که خوا له و هه موو به لاو موسیبه تانه
 دهر بازی کردن؟

ب- واتایه کی دیکه ی: ﴿أَفْطَالٌ عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ﴾، واته: ئایا ته و ژوانگه یه ی که خوا
 بو ی دانابووین که دوا یی چل (۴۰) شه و بچین، پیتان زور بوو، دوا ی چل شه و بچین
 ته و رات وه ربگرین له خوا ی په روه ردگارو ژیا نی خو مانی پی ریک بخرین، واته: نه ته و
 کاته زوری به سه ردا تیه په ریوه، که خوا دهر بازی کردن و، نه ته و کاته ش که به ره و پرووی
 ده چین، که بریتیه له و ژوانگه یه ی که له دوا ی چل شه و خوا ته و رات به من ده دات،
 هیچیان دوور نه بوون، بو یه ته م پرسیار کردنه پرسیار کردنی نکو و لیلی که رانه یه.

ع- ﴿أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، یان ئایا ویستتان توورپه یی خوا
 بیته سه رتان، توورپه یی خوا دابه زیته سه رتان، لی ره دا: (شَبَّهَ حَالَهُمْ بِحَالِ مَنْ يَحَاوِلُ إِحْلَالَ
 غَضَبِ اللَّهِ)، واته: حالی ئیوه وه ک حالی که سیکه، که به زور بیهو ی توورپه یی خوا به سه ر
 خویدا به یینی.

له پرووی ریزمانییه وه ده لی: (الْعَهْدُ: مَصْدَرٌ أُطْلِقَ عَلَى الْمَفْعُولِ، كَأُطْلِقَ الْخَلْقَ
 عَلَى الْمَخْلُوقِ، أَيْ: طَالَ الْمَعْهُودُ لَكُمْ وَبَعْدَ زَمْنٍ...!)، به هه ردوو واتای (معهود) که
 گوتمان، چونکه (عهد) واته: شتیک که له رۆژگار ی کدا بووه، هه روه ک چو ن به
 مانای به لئین و په یمان دی، (هو قریب عهد به)، واته: رۆژگار هه ی لیوه نیزیکه،
 ئنجا چ مه به ست پیی دهر باز بوونیان بی، له و به لایانه ی که با سمان کردن، چ
 مه به ست پیی ته و ژوانگه یه بی که بو ی ده چن.

(عهد) چاوگه، به لّام مه به ست پپی (معهود)ه، وهک (خلق) به مانای (مخلوق)،
واته: ئه و شته که لهو پوژگار هدا پروویداوه، یان جیژوانه که، که له پێشمانه، یان
(بَاقٍ عَلَى أَصْلِ الْمَصْدَرِ، وهو عهدهم الله على الإمتثال والإحتمال بالشریعة)، یان
وشه ی (عهد) به مانای (معهود) نیهو هه ره له سه ره ئه صلی واتای خو ی، مانای:
به لّین و په یمان، ماوه ته وه، واته: به لّینتاندای به خوا که پابه ندبن به شه ریعه ته وه و
فه رمان به ریی بو خوا بکه ن، ئایا ئه و به لّینه ی که به خواتان دابوو، ماوه ی زو ری
به سه ردا تپه ری بوو؟، تازه به لّینتان به خوا داوه.

۵- ﴿فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي﴾، واته: راسپاردی منتان به جی نه هیئا، (أَخْلَفَ وَعْدَهُ)، واته:
پێچه وان به بوو له گه لّ به لّینه که یدا، ﴿مَّوْعِدِي﴾، واته: ئه و جیژوانه ی که په روهر دگار له سه ره
زمانی من پپی راگه یاند بوون، بو یه پالی داوه ته لای خو ی، ئیوه له و جیژوانه دواکه وتن،
کاتی که مووسا ﷺ رو یشتوه ته و راتی وه رگرتوه، وایزانیوه که گه له که شی ورده ورده
به دوایدا هاتوون، نه یزانیوه له و ی به جیماون و، سامیری سهر قالی کردوون به گۆلک
په رستییه وه، دوور که و توونه وه له مووسا، بو یه مووسا که ته و راتی وه رگرتوه، له و حه کانی
ته و راتی وه رگرتوه و، گه راوه ته وه، سه ره ده کات هه ره له شوینی خو یان و، نه هاتوون بو ئه و
شوینه ی که بریار بوو بین بو ئه و جیژوانه.

بو یه ده فه رموی: ﴿فَأَخْلَفْتُم مَّوْعِدِي﴾، واته: دواکه وتن له جیژوانه که، یان: ئه و
راسپاردیه ی که پیم گوتوون جیبه جیپان نه کردو به پێچه وان به ره فترتان کرد،
که بریتی بوو له وه ی له جیاتی ئه وه ی له سه ره خوا په رستی و یه کتا په رستی
میینه وه، ده ستان کرد به شیرک و گۆلک په رستی.

۶- ﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا﴾، گوتیان: ئیمه ئه و جیژوانه ی که خوی
په روهر دگار له سه ره زمانی تو پپی راگه یاند بووین، جیژوانه که ی تو لپی دوانه که وتین، به
هو ی شتی که وه که به ده ست خو مان ب.

واتایه کی دیکه ی واته: ئه و به لّینه ی که به تو مان دابوو، یان ئه و راسپاردیه ی
که تو پیت گوتو بووین و، ئیمه ش وه رمان گرتوو، که له سه ره خوا په رستی و ته نیا

به ندایه تی کردن بو خوا به رده وام بین و، لانه دهین، ئا تهو به لَین و په یمانه مان نه شکاند، به ویستی ئازادانه ی خوْمان، ﴿بِمَلِکِنَا﴾، خویندراویشه تهوه: (بِمَلِکِنَا)، ههروه ها خویندراویشه تهوه: (بِمَلِکِنَا)، هه ر سِیک خویندنه وه که ی ها توون، هه ر سِیکیان واته: (باختیارنا، وِرادتنا)، واته: به هه لَبژاردنی خوْمان و به ویستی خوْمان.

(۷) - ﴿وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ﴾، ئه دی ئایا بوچی له جیژوانه که دواکه وتن، یان بوچی به لَینه که ی به مووسایان دا بوو شکاندیان؟ پاساو به وه دیننه وه: ﴿وَلَكِنَّا حُمِلْنَا﴾، به لَام ئیمه لیمان بارکرا بوو، خرابووه سه رکۆل و شانمان، ﴿أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ﴾، چهند قورساییه ک له زیرو زیوه رو خشلی خه لکه که، خه لکه که یانی: خه لکی میسر، که ده لَی: ﴿وَلَكِنَّا﴾، دیاره (لکن)، به لَام (إِسْتَدْرَاک) ه، (الإِسْتَدْرَاکُ: رَاجِعٌ إِلَى أَنَّهُمْ لَمْ يَقْصِدُوا الضَّلَالَ)، ئه م به لَام (إِسْتَدْرَاک) ه، ده گه رِیته وه بو ئه وه ی که ئه وان نه یانویستوه گومرَبن، به لَام گومراییان به مل داهاتوه، وشه ی: ﴿حُمِلْنَا﴾، واته: خراوه ته سه ر کۆلمان، لیمان بارکراوه، خویندراویشه تهوه: ﴿وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ﴾، به لَام ئیمه چهند قورساییه کمان له زیرو زیو و خشل و که ل و په له کانی خه لکی میسر هه لگرتبوون.

لیره دا: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۱۲ ص ۱۵۶)، ده لَی:

(وَطَلَبُوا مِنَ الْمِصْرِيِّينَ آيَةً فَبُذِّبَتْ وَذَهَبَ وَثِيَابًا بِحَسَبِ قَوْلِ مُوسَى، وَجَعَلَ الرَّبُّ الشَّعْبَ يَحْظَى بِرِضَى الْمِصْرِيِّينَ، فَأَعْطَوْهُمْ كُلَّ مَا طَلَبُوهُمْ، فَغَنِمُوا مِنَ الْمِصْرِيِّينَ).

واته: به نی ئیسرائیل له میسرپییه کانیان داواکرد، قاپ و قاچاغی زیو و زیڕیشیان لیوه رگرتن، (واته: خشل و ئه وه ی که خو ی پئی ده رازیننه وه)، ههروه ها جل و به رگ، که مووسا پئی گوتبوون و پهروه ردار وایکرد بوو که گه ل (شعب)، (گه لی به نی ئیسرائیل) خه لکی دیکه متمانه و باوه ریان پئی بکه ن و هه رچی لییان داواکردن پیاندان، بۆیه ده سته و تیکی زوریان له میسرپییه کان وه ده سته که وت بوو.

که ئەوان سألەهای سأل دەیان چەوسیننەو و سوغەرەو بیگاریان پی دەکن، دەبی مووسا پی گوتبن، هەندیک لە زیرو و خشل و کەل و پەلیان لی وەر بگرن، دوایی پیووستییان پی دەبی بو رییه، بو ئەو شوینە ی بوی دەچین، چونکە هەموو شتیکمان جیهیشتو، کە لە پەیمانی کۆندا زیاتر تیشک دەخاتە سەر ئەو مەسەلەیه، کەواتە: ئەوانە هەم قاپ و قاچاغ و جل و بەرگ، هەم خشل و زیرو زیوهریان لە میسرپیەکان وەرگرتو، ئەوێه کە دەلی: ﴿وَلَكِنَّا حُمِلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ﴾، یاخود (وَلَكِنَّا حُمِلْنَا)، بەلام هەلمانگرتبوو، یان پیمان هەلگیرا بوو، لیمان بارکرا بوو.

۸- ﴿فَقَذَفْنَاهَا﴾ (أَي: فَطَرَحْنَاهَا)، فریماندا، بوچی فریانی داوه؟ واییدەچی دوایی کە سەیریان کردو، ئەو خەلکە هەمووی فەوتاو، سەریشیان پویی ماله کەشیان زوری لە لای ئیمەیه، یان بەشیک لە ماله کەیان لە لای ئیمەیه، دەگونجی وەک وەرە و دینداری و خو پاراستن لە شتی قەدەغە و حەرەم، فریانی دابی، یاخود: ﴿فَقَذَفْنَاهَا﴾، لەسەر فەرمان و رێنمایی سامیری کە قۆلتیکی هەلکەندو، و، بوتهو قالیکی لەسەر شیوێ گۆلک، دروستکردو، زیرو زیو و خشلە کە یانی تیدا قالدووتەو، گوتووێتی: بێنن بیخەنە ئەو بوتهو قالبەو، بو ئەوێ سەرەنجام گۆلکیک دەر بچێ، هەردوو واتاکە ی هەن:

۱- فریماندا بو ئەوێ لە کۆل خوێمانی بکەینەو، ئەو کۆلە.

۲- یاخود فریماندا بە پیی قسە ی سامیری.

۹- ﴿فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِيُّ﴾، هەر وەها سامیری ش هێ خوی هاویش، بو هی سامیری نالی (قَذَفَ)، دەلی: (أَلْقَى)، (قَذَفَ)، ئەوێه کە شتیک بە توندی فری بدە، بەلام (أَلْقَى)، مەر ج نیه بە توندی فری بدە، یانی: سامیری جوړیک لە کارامه ی و لێزانی و ورده کاری تیدا بە کارهێناو، واتە: ئەویش وەک ئیمە ئەوێ کە لە لای بوو، فرییدا.

ټنجا له و باره وه که ټه وانه ټه گهر له ږووی وهرع و ته قواوه، ټه و شتانه ی که له خه لکی میسرپیان وهرگرتوون، زیږو زیو و خشل و کهل و پهل، فریپیان دابن، به لام دواپی گولکیان په رسته وه، له و باره وه ده لئ: کابرایه کی عیږاقی پرسیاری له (ابن عمر) کرد (خوا له خو ی و بابی پازی بی)، دهرباره ی خوینی میشووله؟ ټه ویش گوئی: تو خه لکی کوپی؟ گوئی: خه لکی عیږاقم، ټیپنو عومهر گوئی: سه یرکه ن! ټه وانه خوینی کورپی کچی پیغه مبه ر ﷺ ده ریژن، (دوا ی کوژرانی حوسین بووه له که ربه لا)، به لام له خوینی میشووله ده پرسن، واته: به حیساب له گونا هی گچکه خو ده پاریزن، به لام توووشی هی گه وره تر ده بن!

جوله که کانیش ټه و خشل و زیږو زیوه ی که له خه لکی میسرپیان وهرگرتوه، فریپیان داوه، به لام دواپی توووشی ټه وه بوون که گولکیک به رستن و توووشی بټه رستی بی.

(۱۰) - ﴿فَاَخْرَجَ لَهُمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُ خُورًا﴾، دواپی سامیری په یکه ری گولکیکی بو دهره یتان، بوړه ی هه بوو، واته: له و بوته و قالبه، که له زهوی هه لیقه ند بوو، دیاره بابایه کی زور کارامه و صهنه تکارو شاره زا بووه، له شیوه ی گولکدا ټه و قولته ی هه لکه ندوه، که زیږو زیوه که یان قالکردوه و ټیپان هاویشته وه، دواپی که سارد ده بیته وه و په ق هه لده گه ری، ده بیته په یکه ری گولکیک، ﴿لَّهُ خُورًا﴾، واته: بوړه ی هه بوو، بو یه ده فهرمو ی: ﴿فَاَخْرَجَ لَهُمْ﴾، له به رنه وه ی که قالب و بوته که ی له زه ویدا لی داوه.

(۱۱) - ﴿فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ﴾، گو ټیان: ټه وه په رستراوی ټیوه یه، واته: خه لکه هه لکه له تاوه که وایانگوت، یا خود ﴿فَقَالُوا﴾، واته: سامیری وایگوت، به لام سامیری له لای به نی ټیسپرائیل هینده گه وره بووه، ږاناوی کو ی بو به کارهاتوه، یا خود سامیری و ټه وانه ی له گه لی دا بوون، وایانگوت.

(۱۲) - ﴿وَاللَّهُ مُوسَىٰ فَنَسَى﴾، مووساش په رستراوه که ی خو ی له بیرچوو، واته: مووسا په رستراوی خو ی له بیرچووه، بو یه چووه بو سه ر کیوی طوور، وا ده زانئ په روه ردگاری له و یه، یان له وی گفتوگو ی له گه لدا بکات، نازانئ ټه وه لیړه یه و ټه و گولکه یه.

واتایەکی دیکە: سامیری پەرستراوی مووسای لە بیرچوو، یان ئەو شەریعت و بەرنامەیەکی مووسا بە جێهێشتبوو، فەرامۆشی کردو، وازی لێهێنا، چونکە وشە (نسیان)، وەک چۆن بە مانای لە بیرچوون دای، بە مانای وازی لێهێنان و پشتگوێ خستنی دای.

کەواتە: (نسی)، یانی: مووسا پەرستراوەکەیی خۆی لە بیرچوو.

یان: سامیری پەرستراوی مووسای فەرامۆشکرد، یاخود ئەو پێز و پێ و شوێنەکی مووسا بە جێ هێشتبوو، وازی لێهێنا و پشتگوێ خست.

(۱۳) - ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾، ئەمە دووبارە پرسیارێکی کردنی نکوولییەکەرانە یە ئایا نەیان دەبینی کە هیچ قسەیەکیان بۆ لا ناگیرێتەو، واتە: وەلامی هیچ قسەیەکیان ناداتەو.

(۱۴) - ﴿وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾، هیچ زیان و سوودێکیشی بۆ ئەوان بە دەست نیه، هەلبەتە مەبەستی ئەو نیه کە ئەگەر هاتباو قسەی لە گەڵ کردبان، یان زیانی لێ دورخستبانهو، یان سوودی پێگەیاندا، شایستەیی پەرستراو بوو، بە لکو یانی: تەنانهت ئەو شتە سادانەشی لە دەست نایەت، چ جایی ئەو کە وەک پەروردار بێتوانی شت بە دیبێتی، پەروردار بەکات و بژیهنی و ھەری، کە تەنیا زاتیکی و شایستەیی پەرستراو.

سەئ و رده سەرئ

١- سامیری بۆیه بئیکیی له شیوهی گۆلکدا بۆ دروست کردوون، چونکه میسرپییه کان له میسر گۆلکیکیان ده په رست، به ناوی (ئیبیس)، ئنجا دیاره به نی ئیسرائیلیش کهم و زۆر کارتیکراو بوون به فیکرو بۆچوون و نه ریتی بته رستانه ی میسرپییه کان، بۆیه سامیرییش بابایه کی قیل باز و زۆرزان بووه، ویستوو یه قی په رستراویک و بت و صه نه میکیان بۆ دروست بکات، که پیشتر پیوه ی راهاتوون، دیتوو یه قی که خه لکی میصر، ئەو گۆلکه یان په رستوه، هه ر بۆیه ش وه ک له ته فسیری سوورەتی (الأعراف) دا باسما ن کرد، دوا ی ئەوه ی هه ر له ده ریا ده په رنه وه، به نی ئیسرا ئیل ده لئین: ﴿أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمُ آلِهَةٌ﴾ (١٣٨) واته: په رستراویکمان بۆ دابنئ، وه ک چۆن ئەوانه په رستراویان هه یه، مووساش (عليه السلام) زۆر به توورەیی سه رزه نشتیان ده کات و، ره خنه یان لیده گرئ، وه ک له ته فسیری سوورەتی (الأعراف) دا باسما ن کرد.

٢- که ده فه رموی: ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا﴾، ئایا نابینن، هه مزه ی (أَفَلَا ..) بۆ پرسیا رلیکردنی نکو و لیلی که رانه یه، واته: ئەوانه وه ک که سی ک وان که هه ر نه بینئ.

هه لبه ته بینن لیره دا مه به ست پی بیینی چاوی (بصري) نه، به لکو مه به ست پی بیینی عه قلییه، واته: ئایا نازانن، ده بوو ئەوه نده بزائن، که ئەو گۆلکه ناتوانئ قسه یان له گه لدا بکات، ئەگه ر په نجا سا ل بانگی بکه ن، ئەو هه ر بۆره بۆریکی دی، بۆره بۆره که ش له ئەنجامی ئەوه دایه، که کونیکی له لای پشته وه ی کردوه و یه کیکی له لای زاری کردوه، کاتیک که با له پشته وه ی ده دات و به نیو زاری دادئ، ده نگی دی، ئەو سامیرییه ئەو کاته توانیبتی شتیکی وا دروست بکات، بیخاته ئەو گۆلکه وه که با لئی بدات، ببۆرینئ، به راستیی دیاره بابایه کی صه نه ته کارو شاره زا و زۆرزان بووه.

لیږده دا خواى په‌روه‌ردگار ته‌وانه‌ی که گؤلکیان په‌رستوه، وه‌ک که‌سیک‌سه‌یری کردوون، که‌هر بینینی‌نیه، یان وه‌ک که‌سیک‌مامه‌ل‌ه‌ی له‌گه‌ل‌دا کردوون، یان له‌شوینی‌که‌سیکی‌داناون، که‌هیچ‌نازانئ و‌هیچ‌نافامئ، ته‌گه‌رنا‌مه‌به‌ستی ته‌وه‌نیه، ته‌گه‌ر‌هاتباو‌قسه‌ی له‌گه‌ل‌کردبان، ته‌وه‌شایسته‌ی په‌رستران‌بوو، به‌لام‌یانی: ته‌و‌گؤلکه‌ته‌نانه‌ت‌قسه‌یه‌کی‌ئاسایشی‌بو‌ناکړئ، جگه‌له‌بو‌ړه‌بو‌ړ.

۳- که دهفه رموی: ﴿لَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾، هیچ زیانیک و هیچ سوودیکی بۆ ئهوان به دهست نیه، (ضَرّ، وَنْفَع) ههردووکیان به (نکرة) هاتوون، واته: هیچ زیانیک و هیچ سوودیک، چ که م و چ زۆر، بۆ ئهوان به دهستی نیه، بۆچی (زیان) پێش (سوود) خراوه؟ چونکه بیانووی بابای ترساو له زیان، بههیتره له بیانووی بابای عهودالّ بۆ قازانج، واته: کهسیک بلّی: من بویه ئه و په رستراوه م په رست، چونکه ترسام زیانم لئ بدات، یاخود بۆ ئه وه م بوو زیانم لئ دووربخاته وه، ئه وه به هیتره له وه ی بلّی: بۆ ئه وه په رستم، تاکو سوودم پێ بگهیه نێ و به هرهمه ندم بکات.

[illegible]

مه سه له ی پینجه م:

ناموژگاریی کردنی هاروون بو گه له که ی، که ته نیا خوا بپه رستن و، شوینی وی بکه ون و، سوور بوونی به نی ئیسرا ئیل له سه ر گولک په رستی هه تا مووسا ده گه رپته وه لایان:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَنْقُومِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ﴾ ﴿٩٠﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى ﴿٩١﴾ ﴿٩٠﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له چوار بر گه دا:

هاروون عليه السلام بئ ده نگ و بئ هه لویست نه بووه، له به رانه ر گولک په رستی به نی ئیسرا ئیلدا، به پیچه وانه ی ئه وه وه که له (په یما نی کون) دا هاتوه، که بیگومان ئه وه یان، په کیکه له و شوینانه ی جووله که کان له ته ورات گوړیویانه و ده ستکاریان کردوه، به لکو سه رو بنیان کردوه و هه لیان گپراوه ته وه، که ئیمه له ته فسیری سوږه تی (الأعراف) دا به ته فصیل هیناومانه، لیره ش ئاماژه په کی پیده که ی: له (التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر الخروج، الإصحاح: ۳۲، ص ۱۹۴)، له ژیر ئه م ناوونیشانه دا (هارون یصنع العجل الذهبي)، واته: هاروون گولکی زیړین دروست ده کات، که حاشا پیغه مبه رانی خوا عليه السلام زور له وه پایه به رزتر بوون، گولک بو خه لک دروست بکه ن، بلین: وهرن گولک بپه رستن، خوا مه په رستن! یانی: مسولمانیکی ئاسایی و که سیک هه ر توژیک خوا بناسئ، دیاره بت ناپه رستنئ، چ جا بت دروست بکات بو خه لکی و بلئ: وهرن بیپه رستن! چ جای پیغه مبه ریکی پایه به رزی وه ک هاروون عليه السلام ئیدی نازانم جووله که به چ عه قلیک، کتیبیک که ئه وه ی تیدایه به کتیبی موقه دده سی داده نین، پیروزییه که ی له کوئ دایه، ئه و کتیبه ی ئه و شته پرو پوچ و ئه فسانانه ی تیدان؟! به لکو هه ر ئه وه راسته که له قورئاندا هاتوه:

(۱) ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾، بە دُنْیایەوہ پێشتریش ھاروون پێیگوتبوون: ئەو گەلە کەم! ئێوہ (ئەم گۆلکە) تەنیا پێی تاقیکرانەوہ لێرەدا ئەو تەئکیدە، (و) کە، بۆ گێرانەوہ و بادانەوہی ئەو پستەییە بۆ سەر بابەتی پێش، بەلام (ل) لامی سویندە، یان زەمینە خوشکەرە بۆ سویند (لام القسم أو مہدۃ للقسم)، (قد) یش بۆ ساغکردنەوہ (تەحقیق)یە، ئەم جەختکردنەوہیە، بە (ل) و بە (قد)، بۆ ھەلۆھەلەوہی ئەوہیە کە لە پەیمانی کۆندا ھاتوہ - کە دیارە تەوہرات بەشیکە لە پەیمانی کۆن - گواہ: ھاروون دروستکەری گۆلکە زێرینەکەییە، خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ﴾، بە دُنْیایی و مسوگەری، ھاروون پێش پێیگوتن، واتە: پێش گەرانەوہی پێغەمبەر موسا ﷺ، چی پێ گوتن؟

﴿يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾، ئەو گەلە کەم! بە دُنْیایی ئێوہ ھەر پێی تاقیکرانەوہ، ئەوہ ھەر بەلایەکەو بە ملتاندا ھاتوہ، ﴿يَقَوْمُ﴾، ئەوہ زەمینە خوشکەرە بۆ ئەوہ کە من بۆ ئێوہ دلسۆزم و یەکیکم لە ئێوہ، ئێوہ گەل و نەتەوہی خوٰمن، خەلکی خوٰمن، دلسۆزم بۆتان، ﴿إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ﴾، واتە: ئەو گۆلکە پەرورەدگارتان نیە، بەلکو تاقیکردنەوہیەو، بەلایەکە بۆ ئێوہ.

(۲) ﴿وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ﴾، بە دُنْیایی پەرورەدگاری ئێوہ، خوا ی میھرەبان و بە بەزەییە، واتە: پەرورەدگاری ئێوہ ھەر ئەو کەسەییە کە بەزەیی پێتان دادی، پەرۆشی ئێوہیەتی و لەگەڵتاندا میھرەبانە.

(۳) ﴿فَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾، ئنجا شوینم بکەون و فەرمانی من جیبەجی بکەن، ﴿فَأَطِيعُونِي﴾، ئەمە بە گشتییە، واتە: بە گشتیی شوینم بکەون، ﴿وَأَطِيعُوا أَمْرِي﴾، بە تاییەت لە مەر ئەو گۆلک پەرستیەش، فەرمانی من جیبەجی بکەن، فەرمانبەریی فەرمانەکە ی من بکەن، شتی وا مەپەرستن و تەنیا خوا پەرست بن.

کەواتە: ھاروون زۆر بە جەختکردنەوہوہ، زۆر بە تکاو لی پارانەوہوہ، زۆر بە لواندنەوہوہ، زۆر بە دلسۆزانەو بە پەرۆشانەوہ، ئاگاداری کردنەوہ و ھۆشداریی

پەيدان، كە ئەو كۆلەهەي سامىرىيان نەچىتە سەر و فرىو نەخۇن بە قسەكانى، بەلام ئەوان چىيان گوت؟

(۴) - ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾، گوتيان: بەردەوام دەبين لەسەر ھۆگر بوون و پەيوەست بوون پىيەو، بە پەرستنى ئەو گۆلكەو، ھەتا مووسا دەگەرپتەو ھەو بۆ لامان.

وشەي (بِرَح)، واتە: (زال)، واتە: رۆشت، نەما، (لَا يَبْرَح)، واتە: ناپوا، يانى: بەردەوام دەبى، (لَنْ نَبْرَح)، واتە: بە دلنايى، بەردەوام دەبين، چونكە (لَنْ) بۆ تەئكىدە و بۆ تەئبىدشە (لِلتَّكْيِدِ وَالتَّابِيدِ)، واتە: بەردەوام دەبين و ھەميشە بەردەوام دەبين لەسەرى و ھەرگىز دەستى لى ھەلناگرين، لەو گۆلك پەرستىيە، (أَيُّ لَنْ نَزَال)، (العكوف: الملازمة لقصد القربة والتعبد)، (عكوف): برىتيە لە پەيوەست بوون بە شتەكەو بە مەبەستى خۆلى نيزىك خستەو و بەندايتى بۆ كردن، واتە: لەسەر ئەو گۆلك پەرستىيە و پەيوەست بوون بە پەرستىيەو، بەردەوام دەبين.

(۶) - ﴿حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى﴾، ھەتا مووسا دەگەرپتەو لامان، ھەتا مووسا دەگەرپتەو نىو مان، بزائين ئايا وەك سامىرىي دەلى: ئەو گۆلكە پەرستراومانە، كە مووسا چوو ھەتتا ھەتتا ھەتتا بۆ بېشكنى، يان تۆ راست دەكەي ئەي ھاروون؟ ئىمە بە قسەي تۆ ناكەين، تاكو مووسا ﷺ دەگەرپتەو نىومان.

مەسەلەى شەشەم:

سەرزنەشتى موسا بۆ ھاروون و سەرور پىش گرتتى، كە بۆچى شوئىنى نەكەوتەو، پۆزىش ھىنانەو ھى ھاروون، بەو ھى كە مەترسىي پەيدا بوونى دووبەرەكىي ھەبوو ھە نىو گەلەكەيىداو، مەترسىي ئەو ھى بوو كە دوایی موسا گلەيى ئەو ھى لى بكت: بۆچى چاوەرپىي فەرمانى ئەو ھى نەكردەو، بۆچى قسەكەى وى نەپاراستەو، كە گوئى: ھىنەو ھە لىرەدا ھە نىو خەلەكەدا:

خو دەفەر موئى: ﴿قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۖ أَأَلَّا تَتَّبِعَنِ ۚ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ۚ﴾ (۹۳) قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا بِرَأْسِي ۚ إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿۹۴﴾

شىكردنەو ھى ئەم ئايەتانە، ھە پىنچ بىرگەدا:

(۱) - ﴿قَالَ يَهْرُونُ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۖ أَأَلَّا تَتَّبِعَنِ ۚ﴾؟، موسا ﷺ گوئى: ئەى ھاروون! چ شتىك پى لى گرتى، كاتىك بىنيتن گومرا بوون، كە شوئىنم نەكەو، ئنجا بە روالەت دەبوو فەر موو باي: (ما منعك إذ رأيتهم ضلوا أن تتبعني)، چ شتىك بوو بە پەرچ و پى لىگرتى، كاتىك بىنيتن گومرا بوون، كە شوئىنم بکەو؟

بەلام لىرەدا دەفەر موئى: ﴿أَلَّا تَتَّبِعَنِ﴾، زانايان دەلین: لىرەدا ئەمە دوو رستەن خراونەتە نىو يەك، ھەر وەك ھە تەفسىرى سوورەتى (الأعراف) يشدا ھە تەفسىرى ئايەتەكانى سەرەتايدا باسما كەرد، كە لەوئى دەفەر موئى: ﴿مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ إِذْ أَمَرْتُكَ...﴾ (۹۳) چ شتىك پىگرت بوو كە سەجەدەم بۆ نەبەى، كاتىك فەرمانم پى كەردى؟ واتە: (مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ وَحَمَلَكَ عَلَى الْأَرْضِ)، چ شتىك پىگرت بوو كە كرنووش بەرى و، وایلپىكردى كە كرنووش نەبەى؟ ئەم دوو رستەيە خراونەتە نىو يەك، واتە: چ شتىك پەرچ بوو ھە بەردەمتدا كە كرنووش بەرى و، چ شتىك ھاندەرت بوو كە كرنووش

نه بهی؟ لیږه ش ده فهرموئ: ﴿يَهْدُونَ مَأْمَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ۖ أَلَا تَتَّبِعُنَّ﴾، واته: چ شتیک ریگرت بوو، کاتیک که بینین گومرا بوون، که شوینم بکهوی و، چ شتیک هاندهرت بوو که شوینم نه کهوی؟ ههر دوو پرسته که خراونه نیو یهک، (أَيُّ مَا مَعَكَ أَنْ تَتَّبِعِنِي، وَاضْطَرُّكَ إِلَى الْأَتَّبِعِنِي؟)، چ شتیک ریگرت بوو که شوینم بکهوی و، ناچاری کردی که شوینم نه کهوی، شوینم نه کهوی، دوو واتای ههیه:

یه که م: نهو هیه که هاروون ده بووایه وازی لهو خه لکه هیئابایه، که به قسه ی سامیری هه لڅه له تاون و کلاوی سامیری ساخته چیان چوته سه ری و، یه کسه ر خو ی گه یاندا به مووسا، نهو هه نه گهر وشه ی (إِتْبَاع) مانا راسته قینه که ی لی وهر بگرین، که بریتیه له شوین کهوتنی پرواله تی.

دووهم: نه گهر مانا مه جازیه که ی لی بگرین، که مه به ست پی شوین کهوتنی ریاز و بهرنامه که یه تی، واته: چ شتیک ریگری لی کردی که له گه ل بهرنامه که ی مندا بی و، بهوانه ی که شوین کهوتووی بهرنامه که ی من، پرو بهرو و و بهر نه نگاری نهوانه بیهو هه، که تووشی گولک په رستی بوون؟ یانی: رییان لی بگری و دژایه تییان بکه ی؟.

(۲) - ﴿أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي﴾، نه مه پرسیا رکردنی نکو ولیلی که رانه یه، آیا تو سه ریچییت له فهرمانی من کردوه؟ نه مه نکو ولیلی کردنی کی دوو هه و جوړی که له هه ره شه لی کردنیش.

(۳) - ﴿قَالَ يَبْنَؤُمْ﴾، گوئی: نه ی کوری دایکم! نه مه بیگومان بانگ کردنی هاروونه بو مووسا وواندوویه تی به زمانی عاتیفه و سوز، ویستوویه تی نهو هه سته ی تیدا بجوولیئی که یمه ههر دوو کمان کوری دایکی کین و، له باوه شی دایکی کدا گه وره بووین، له بهر نهو هه دایک سه رچاوه ی حه نان و عه تف و سوزی زیاتره، نه گهرنا باب و دایکیان ههر یهک بوون، له سووره تی (الأعراف) دا ده فهرموئ:

﴿وَالْقَى الْأَلْوَاخَ وَآخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ يَجُرُّهُ إِلَيْهِ قَالَ ابْنَ أُمِّ إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعْفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي﴾ (۱۵۰)، واته: مووسا له وحه کانی (که ته ورا تیان تیدا نووسرا بووه) فرییدان و سه ری برایه که ی گرت بو لای خو ی رایکیشا، قژی هاروونی گرت، به

پیی ئەم ئایەتە ی سوورەتی (طه)، ریشیشی هەر گرتو، سەرو ریشی گرتو و
 بۆ لای خووی پرایکیشاو، که لئی بدات و ئازاری بدات، سەرو ریشی تیک با
 هەلداو، ئنجا هاروون گوئی: ﴿أَبْنَأَمَ﴾ لیره ﴿يَبْنُومَ﴾ لهوئی: ﴿أَبْنَأَمَ﴾،
 گرنگ ئەوێه ئە ی کوپی دایکم! هەردووکیان دەگریتهو، لهوئی له سوورەتی
 (الأعراف) دا (یاء) ی قرتاندو، بەلام له سوورەتی (طه)، پەنگە جارێک گوئییتی:
 کوپی دایکم، جارێک گووویییتی: ئە ی کوپی دایکم، خو ئەو کیشمە کیشم و
 مشت و مەر، مەرچ نیه هەر ئەوێه ندە بوو بی، که بەکویتی باسکراو.

(۴) - ﴿لَا تَأْخُذْ بِلِحَيِّ وَلَا بِرَأْسِي﴾، ریشیشم مەگرەو قژیشم مەگرە، قژی سەریشم
 مەگرە، پرایمە کیشەو، ئازارم مەدە.

(۵) - ﴿إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾، من ترسام تو
 بلیی: له نیو بەنو ئیسرائیلدا دوو بەرەکییت پەیدا کردو و، چاوەرپی قسە ی منت نه کردو،
 یان قسە ی منت نه پاراستو که ئاگات له بەنی ئیسرائیل بی و تیکیان بەرنه دە ی، له نیو
 خوێاندا یه کدی نه کوژن، کهواته: لیره دا هاروون دوو پۆزش دینیتەو:

۱- بۆیه من هیچم نه کرد، ترسام، دوایی بلیی: بۆچی بەنی ئیسرائیل تیکبەرداو، پیکت
 وەر کردوون، خواپەرستە کانت له گەل گۆلک پەرستە کاند، به گژیەک وه ناون، کوشتاریان
 له گەل یه کدی کردو و دوو بەرەکییت له ئیواندا پەیدا کردوون؟!

۲- چاوەرپی قسە که ی منت نه کردو، تا کو خوّم دەگەریمه وە چی ده لیم، لیره دا:
 ﴿تَرْقُبُ﴾ واته: (تَنْتَظِرُ)، چونکه (رَقْب، يَرْقُب)، یانی: (إِنْتَظِرْ، يَنْتَظِرْ)، واته: چاوەرپی
 قسە ی منت نه کرد تا کو دیمه وە، داخو من چی ده لیم، یاخود لیره دا (رَقْب، يَرْقُب)،
 یانی: (حَفِظْ، يَحْفَظْ)، واته: قسە که ی منت نه پاراستو، یان بهرنامه و پەيامه که ی منت
 نه پاراستو، که بریتی بوو لهوێ بهنی ئیسرائیل یه ک دەنگ و یه ک پەنگ بمیننه و،
 دهستیان نه چیتە خوینی یه کدی، واته: قسە که ی من و بهرنامه که ی من و ئاراسته کانی
 منت نه پاراستوون و، پیکت وەر کردوون، لیره دا ئەو دوو پۆزشه دینیتەو.

۳- به لّام له سووړه تی (الأعراف) دا، پوږشیکي دیکه ی سییه میشی هه یه، که ده لّی: ﴿إِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعُّوْنِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي﴾ واته: خه لکه که منیان به بی هیز زانی و، خه ریک بوو بشمکوژن، نیزیک بوو بشمکوژن، ﴿فَلَا تُشْمِتْ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ (الأعراف: ۱۵۰)، دوژمنانم پیخووش مه که و، له گه لّ خه لکی سته مکارم کوومه که و، وه ک ته وانم ته ماشا مه که.

که واته: دیاره هه رسیکیان بوون، به لّام خوا له سووړه تی (الأعراف) دا ته ویهانی هیناوه له سووړه تی (طه) ته ویهانی هیناوه، به لّام هاروون (عليه السلام) هه ر سی قسه کانی کردوون.

ثایا موسا هه قی بووه، یان هاروون؟

لیره دا زانیان له و باره وه زوړ قسه یان کردوه: ثایا موسا هه قی بووه که سه رزه نشتی هاروونی برای بکات و سزای بدات؟ یان هاروون هه قی بووه که ته و پوژشانه ی هیناونه وه؟ زانیان گوتوو یانه: موسا ئیجتهیاد و بوچوونه که ی و ابووه که ده بووایه هاروون واز له وان پینی و، خو ی بگه یه نیت ته موسای برای و خه لکه که به جییلی، ته وه ته گهر (إتباع) ه که مه به ست (پیگه یشتن) بی و مانا رواله تییه که ی مه به ست بی.

به لّام ته گهر مه به ست پیی مانا مه جازیه که ی بی، ده لّین: موسا بویه گله یی له هاروون کردوه، ده بووایه هاروون به و خه لکه ی که له سه ر خوا په رستی ماونه ته وه، به گز ته وانه دا چووبایه وه که خه ریکی گولک په رستیین.

به لّام بوچوونی هاروون و ابووه که چاکسازییان له نیواندا بکات و، له نیو خه لکه که دا میپیت ته وه و، چاوه پیی هاتنه وه ی موسا بکات، ته و بوچوون و کووشه که ی و ابووه.

ئىنا ئايا كاميان، لەو دوو كۆششانه راسترن؟

هەندى لە زانايان دەلین: ھاروون نەپىكاوھ لە بۆچوون و ئىجتىھادەكەى خۆیدا، چونكە پاراستنى بناغەى بنچىنەكانى شەرىعت باشتەر، لە پاراستنى ئەو بنەمایانەى كە لىى جیادەبنەو، كەواتە: دەبوو ھاروون ئەو بناغەى دیندارىيە كە بریتىيە لە تەنیا خواپەرستى (التوحید)، با بە كوشتنى خەلكەكەش كۆتایى پىھاتبايە، یان با بە بەجێھێشتنیشیان كۆتایى ھاتبايە، پاراستبايە.

ھەندىكیش دەلین: نەخیر بۆچوونەكەى ھاروون لە شوینى خۆیدا بوو، چونكە پاراستنى یەكپىزى خەلكەكە و خوینپىزى لە نىواندا پەیدا نەبوونیان، گرنگتر بوو لەو كاتەدا، چونكە دواى دەگونجا ئەو چارەسەر بكەن، كە ھەر واش بوو، مووسا عليه السلام ھاتەو و چارەسەرى كرد، بەلام ئەگەر دەستیان چووبايە خوینى یەكدى، ئەو كاتە ئەو خوینپىزان و كوشتارە چارەسەر نەدەكرا.

منیشم پىم وایە: ھاروونیش پىكاوھەتى و، مووساش ھەقى بوو ئەو لىپرسىنەو و سەرزەنشتە بكات، بەلام دواى كە ھاروون بۆ مووساى روونكردۆتەو، مووسا ئاگای لەو وردەكارىیانە نەبوو، كە ئەو ھاروونیان بەبى ھىز زانیو، ھاروون بۆیە چاوەپى مووساى كردو، كە ئەو خەلكە تووشى كوشتار نەبى لە نىوخۆیدا، پاشان ھاروون بۆیە بەجى نەھىشتوون بۆ ئەو ھەر لە نىوانداى، دواى ئەو ھەى كە ئەو پۆزشانەى بۆ ھىناو نەو، ئەو پۆزشانە ئىقناعەر بوون بۆ مووسا عليه السلام.

كەواتە: ھەم ھاروونیش پىكاوھەتى لە بۆچوونەكەى خۆیدا، لە ئىجتىھادەكەیدا، مووساش دواى كە گلەى لە ھاروون كردو، كە بۆچى نەچوو بۆ لای، یان بۆچى بەوانەى كە برۆيان بە خوا لە دلدا ماو، رووبەر و بەرەنگار نەبۆتەو، لەگەڵ ئەوانەى كە لایان داو؟ وا پىدەچى مووساش ئەو گلەییەى خۆى كىشا بىتەو، بە بەلگەى ئەو ئایەتەى سوورەتى (الأعراف)، كە دەفەرموى: ﴿قَالَ رَبِّ

أَغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾، واتە: مووسا
فەرمووی: پەرورەردگارم! لە من و لە براوە کەم خۆش بەو بە بەزەیی خۆت
بمانخە ئێو بەندە چاکە کانت و تۆش بە بەزەبێترینی بە بەزەبیانی.

کەواتە: مووسا داوای لێبوردنی بۆ خۆشی و بۆ براوە کەشی کردووە، بۆ خۆی
کە توند بوو لە گەڵ براوە کە ی داو، ئیجتیهادێکی هەڵەشی کردووە، کە پیش
خەڵکە کە ی کەوتووە بۆ دیدارو جێژوانی پەرورەردگار، بۆ براوە کەشی، ئە گەر
کەمتەرخەمیەکی کردبێ، داوای لێبوردنی بۆ لە خوا ی پەرورەردگار کردووە، کەواتە:
واپێدەچێ پۆزش و عوزر هێنانەو کانی هاپوون بۆ مووسا، ئیقناعە کە ربوو بن.

پاڤەیانانی هەنگەبی مەسۆسە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە زوڤە دیمەتیارە ئێرەمان لە کەتانیس
زۆڤە دیمەتیارە ئێرەمان لە کەتانیس
بەن مەسۆسە عەلی بابیر

www.alibapir.com

بەن مەسۆسە عەلی بابیر

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتانی

پاڤەیانانی هەنگەبی مەسۆسە عەلی بابیر

پاڤەیانانی هەنگەبی مەسۆسە عەلی بابیر

مه سه له ی حه وته م و کۆتایی:

لێپرسینهوهی موسا له گه‌ڵ سامیرییداو، بیانوو هێنانه‌وه‌ی سامیری به‌وه که شتیکی زانیوه خه‌لکه که نه‌یزانیوه‌و، یان شتیکی دیوه خه‌لکه که نه‌یدیوه‌و نه‌وه‌ی له به‌رنامه‌و شوینه‌واری موسا وه‌ریگرتوه‌، فرییداوه و نه‌فسی وای پی خۆش بووه‌، سزادانی موساش بۆی به‌ دوورخستنه‌وه‌ی و قه‌ده‌غه‌کردنی دواندن و، پاشان سووتاندنی گۆلکه په‌رستراوه‌که‌ی و بلاوکردنه‌وه‌ی پاشماوه‌و خۆله‌میشه‌که‌ی به‌ده‌ریاداو، راگه‌یاندنی نه‌و راستیه که په‌رستراوی شایسته‌ی په‌رستن بێ، به‌س خوای تاک و ته‌نیا و زانییه ﷻ:

خو ده‌فه‌رموی: ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمُرُ ۙ﴾ (٩٥) قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٦﴾ قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ يُخْلَفَهُ، وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٨﴾ ﴿٩٧﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له چوارده برگه‌دا:

پوونکردنه‌وه‌و ده‌ستپێک:

موسا له قۆناغی یه‌که‌م دا گله‌یی له خه‌لکه‌که‌ی کردوه‌و، سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانی کردوه‌و، لێپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ ئه‌واندا کردوه‌.

له قۆناغی دووه‌مدا ده‌گوازیته‌وه‌ بۆ لێپرسینه‌وه‌ کردن له‌گه‌ڵ هاپروونی برای، که جێنشین بووه‌، که پیتی ده‌لی: جێنشینی من به‌و چاکسازی بکه‌و به‌ دوا‌ی خراپه‌کاران و ئاژاوه‌گیران مه‌که‌وه‌، دیا‌ره موسا دلی خه‌به‌ری داوه‌.

ئنجاه قوناغی سییه مدا لپرسینه وه له گه‌ل بابای ئازاوه گیر و فیلبار و ساخته چیدا ده کات که سامیرییه، ئایا ئه مه چی لیوه رده گیری؟

ئه مه ئه وه ی لی وه رده گیری که بهرپرسیاری یه که م خه‌لک و کومه‌لگا، خویه‌تی، ئنجا دواپی بهرپرسه‌کانیان، ئه‌وانه‌ی که خه‌لک کردوو یانن به بهرپرسی خویان و کار به دهستی خویان، ئنجا ده‌بی گله‌پی بکری له‌وانه‌ی که ناحه‌زی ئه‌و کومه‌لگایه‌ن و، ده‌یان‌ه‌وئی ئه‌و کومه‌لگایه به‌لاریدا به‌رن و، هه‌لیخه‌له‌تینن و کلاوی له‌سهر بنینن و، تووشی لادان و تاوانی بکه‌ن، که‌واته: بهرپرسیاری یه که م به‌ران به‌ر هه‌ر خراپه‌و تاوانیک و، به‌ران به‌ر هه‌ر لادان و سه‌ر پیچیه‌ک، کومه‌لگا خویه‌تی، نه‌ک کومه‌لگا دهستی چه‌وری خوی به خه‌لک بسپی، وه‌ک به‌نی ئیسرا ئیل کردیان، گوتیان: ﴿قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا﴾، ئیمه به ده‌ست خۆمان نه‌بوو که له ژوانگه‌ی تو دواکه‌وتین، یان ئه‌و به‌لینه‌ی که به تۆمان دابوو، به‌ده‌ست خۆمان نه‌بوو که به‌لینه‌که‌مان جیبه‌جی نه‌کرد، ئه‌دی به ده‌ست کئ بوو؟

﴿وَلَكِنَّا حُمَلَاءُ أَوْزَارًا مِّن زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَدَفْنَهَا فكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ﴾، ئیمه چه‌ند کۆلیکمان لی بار کرابوون له خشل و زیرو زیوی خه‌لکه‌که، واته: خه‌لکی میسر، لیره‌دا به‌نوو ئیسرا ئیل خویان وه‌ک خه‌لکیکی ده‌سته پاچه‌ی بی ویست و کلو‌ل، وینا ده‌که‌ن، که ئیمه هیچمان به‌ده‌ست نه‌بوو، ئیمه به ده‌ست خۆمان نه‌بوو که هه‌له‌له‌تینراین، ئه‌دی به ده‌ست کئ بوو؟ نا، بهرپرسیاری یه که م خۆتانن، بویه مووسا عليه السلام پیشی یه‌خه‌ی ئه‌وان ده‌گری، لپرسینه‌وه له‌گه‌ل ئه‌واندا ده‌کات، سه‌رزه‌نشتی ئه‌وان ده‌کات، که ده‌بی تو بۆ خۆت وریا بی، وه‌ک پیشینان ده‌لین: (مالی خۆت توند بگه‌رو سه‌گی دراوسی به‌دز مه‌گره)، نابی خه‌لک و کومه‌لگا، دهستی چه‌وری خوی به خه‌لکی دیکه بسپی، خه‌تای زیرو زیوه‌که بوو، لیمان بارکرا بوو، کۆلیکی قورس بوو به کۆلمان‌ه‌وه، فریمان دا!!!، ئنجا فیلبار زیکیشمان لی هه‌لکه‌وت و هه‌لیخه‌له‌تان دین و کلاوی له‌سه‌ر ناین!! میلیله‌تانی دواکه‌وتوو، کومه‌لگه

دواکه‌وتوو‌ه‌کان، ئەوانەن کە دەستی چەوری خۆیان بە خەڵک دەسپن، بە‌لام کۆمە‌لگای تەندروست ئەو‌ه‌یه، کە ئە‌گەر هە‌لە‌ی کرد، دان بە هە‌لە‌ی خۆیدا دینێ و خە‌تای خۆی دە‌گرێ، نە‌ک هە‌لە‌کانی خۆی بە خە‌لکی دیکە هە‌لبواسێ و دەستی چەوری خۆی بە خە‌لکی دیکە بسرێ، خۆشی وەک بە‌رزە‌کی بانان بۆی دە‌رچێ! ئە‌وانە کۆمە‌لگا دواکه‌وتوو‌ه‌کانن کە بە دڵنیا‌یه‌وه بە‌نی ئیسرائیل لەو کاتە‌دا کۆمە‌لگایە‌کی دواکه‌وتوو بوو، ئە‌گەرنا سامیریە‌کی ساخ‌ته‌چی و فیل‌باز، دوا‌ی ئە‌و‌ه‌ی خوا‌ی پە‌روه‌ردگار ئە‌و هە‌موو نعی‌مه‌تە‌ی بە‌سە‌ردا پ‌شتوون، لە چە‌نگ فیرە‌هون دە‌ربازی کردوون، دە‌ریای بۆ شە‌ق کردوون کە وەک لە تە‌فسیری سوورە‌تی (الأعراف) دا با‌سمان کرد، دە‌لێ: دە‌ریا بوو بە دوا‌زده پ‌یگا، دوا‌زده کۆ‌لان و جاده بە دە‌ریادا، چون‌کە بە‌نی ئیسرائیل دوا‌زده تیره بوون، بە دوا‌زده پ‌یاندا بە دە‌ریای سووردا پە‌رینه‌وه‌و، دواتر لە دە‌شتی سینادا، خوا دوا‌زده سە‌رچاوه‌ی لە گابە‌ردێکی گە‌وره بۆ دە‌رهێنان، دوا‌یی گە‌زۆیی بە‌سە‌ردا باراندن، با‌لندە‌ی شیل‌اقە‌ی بۆ ناردن، بە‌ل‌کو هە‌وری بە‌سە‌ره‌وه کرد‌نه سی‌هر لە دە‌شتی سینادا‌و، بە شە‌و کۆ‌لە‌گە‌یه‌کی پ‌ووناکی لە پ‌یشیان‌وه دە‌پۆ‌یی، بۆ ئە‌و‌ه‌ی بزە‌نن بە‌ره‌و کوێ دە‌چن؟ ... هتە، خوا ئە‌و هە‌موو نعی‌مه‌تانه‌ی پ‌ێدان، کە‌چی دوا‌یی بابایە‌کی ساخ‌ته‌چی و فیل‌باز، بتوانی وا بە ئاسانی هە‌لت‌خە‌لە‌تینێ و تووشی گۆ‌لک پە‌رستیی بکات، ئە‌وه بێ‌گومان دواکه‌وتوو‌یه‌تییه.

دوا‌یی مووسا علی‌ه‌ السلام وای‌زانی‌وه کە ه‌اروونی ب‌رای کە‌متە‌رخە‌می بووه، بە‌لام دوا‌ی ئە‌و‌ه‌ی ه‌اروون پۆ‌زشە‌کانی بۆ هێ‌نان‌وه، زانی کە‌متە‌رخە‌می نە‌بووه، چون‌کە ه‌اروون هەر لە سە‌ره‌تاوه پ‌ی‌گوتوون: ئە‌وه بە‌لا و تاقی‌کرد‌نه‌وه‌یه بۆ‌تان، پە‌روه‌ردگارتان تە‌نیا خوا‌ی خاوه‌ن بە‌زه‌ییە، ئە‌و زاتە‌ی ئە‌و هە‌موو بە‌زه‌ییە‌ی لە‌گە‌ڵ ئی‌وه‌دا نواند‌وه، ئە‌و هە‌موو چاک‌ه‌و نعی‌مه‌تانه‌ی لە‌گە‌ڵ ئی‌وه‌دا کردوون، دوا‌یی مووسا علی‌ه‌ السلام کە بۆی دە‌رکە‌وت‌وه، ه‌اروون کە‌م و کو‌رییه‌کی نیه، ئنجا چۆ‌ته سەر سە‌رو گۆ‌یلا‌کی سامیری ساخ‌ته‌چی و فیل‌باز:

(۱) ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَسْمَعِي﴾، گوئی: ئەه سامیری! چ کاریکت کردوه، چ کهتیکت کردوه، وشه ی (الخطب)، (الشأن الجلل، والأمر العظيم الذي يكثر فيه التخاطب)، کاریکی گرنگ و مهزن که قسه کردنی زۆر تیدا بئی، مشت و مری تیدا ده بئی، له هه موو قورئاندا وشه ی (خطب)، بو ئه وه به کاردی:

أ- مووسا به دوو کچه که ی پیاوه صالحه که ده لئ: ﴿مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ﴾ (۲۳) القصص، بوچی پراوه ستاون؟ چ گرفتیکتان ههیه؟ ئه وانیش ده لئین: ئیمه ناتوانین ئاژه له کاغان ئاو بدهین تا کو شوانه کان هه موویان ئاژه له کانیان ئاو نه ده ن، (چونکه ئه وان هه موویان پیاون)، بابیشمان پیاویکی به ته مه نه (و کوریشمان نین، براشمان نین).

ب- ههروه ها له ئایه قی (۵۱) ی سوورە قی (یوسف) دا، ده فهرموئ: ﴿مَا خَطْبُكَ إِذْ رَدَدْتَنُ يُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ﴾، که پادشا به ئافره ته کان ده لئ: چ کهتیک بوو، چ کاریکی مه زن بوو، که ئیوه که له کو مه کیستان له دژی یوسف کرد تا کو تووشی تاوانی بکه ن؟

ج- ههروه ها: ﴿قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ﴾ (۵۷) الحجر، ئەه نیردراوان کاری گرنگی ئیوه چیه؟ بوچی په وانه کراون؟

(۲) ﴿قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ﴾، دواى ئه وه ی مووسا عليه السلام ئه و پرسیاره له سامیری ده کات، کارت چی بوو؟ چ کهتیکت کردوه؟ ئه ویش ده لئ: شتیکم بینى که ئه وان نه یانبینی، یان شتیکم زانی که ئه وان نه یانزانی، په ییم به شتیک برد که ئه وان په بیان پئ نه برد بوو، ئه وان خه لکه که به نوو ئیسرا ئیل، خویندراویشه ته وه: (بَصُرْتُ بِمَا لَمْ تَبْصُرُوا بِهِ)، واته: من شتیکم بینى که ئیوه نه تانبینی، شتیکم زانی که ئیوه نه تانزانی، دوا یی باسی ده که ین که مه به ست له و قسه یه ی سامیری چیه، که شتیکى دیوه خه لکه که نه ییبینوه، یان شتیکى زانیوه و په ی به شتیک بردوه، که خه لکه که نه ییزانیوه و په ی پئ نه بردوه.

(۳) ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ﴾، منیش چنگیکم داگرت له شوینی په وانه کراو، ئایا ئه و په وانه کراوه مه به ست پئی مووسایه عليه السلام؟ یان مه به ست پئی

جییریلە؟ ھەر وەھا ئەو (أثر)ە، مەبەست پێی شوینەواری مەعنەویە؟ ئەو شوینەواری
کە مووسا بە جێی ھێشتبوو کە بەرنامە کە یەتی، یان مەبەست پێی شوینەواری ماددیە؟
چەنگە خۆلە کە لە بنی پێی جییریل، یان لە بنی پێی ئەسپە کە ی جییریل، وە ک لە ھەندیک
ریوایە تاندا ھاتو، چییە؟ دوایی ئیمە پای خۆمان لەو بارەو دەئین.

وشە **﴿قَبْضَةً﴾**، خۆیندراویشە تەو: (قَبْضَةً)، بەلام ھەوت قوربان خۆینە
سەرەکیە کان ھەر وشە **﴿قَبْضَةً﴾** یان ھیناوە، دەلی: (وَالْقَبْضَةُ: الْوَاحِدَةُ:
مِنَ الْقَبْضِ، وَهُوَ غَلْقُ الرَّاحَةِ عَلَى شَيْءٍ، فَالْقَبْضَةُ مَصْدَرٌ مِّمَعْنَى الْمَفْعُولِ، وَضِدُّ
الْقَبْضِ: الْبَسْطُ)^(۱)، **﴿قَبْضَةً﴾**، یە کیکە لە (قبض)، (قبضة)، ئەویش ئەو یە
کە تۆ لە پە دەست لە سەر شتیک داخە، واتە: چەنگ، کوردیی دەئین:
چەنگیکم لێدا، (قبضة)، چەنگیک، (قبضة) لێرە دا دەبیتە چاوگ، یانی: (مقبوض)،
واتە: شتیک کە داگیراوە، پێچەوانە ی (قبض) بریتە لە (بسط)، یانی: کردنەو،
(قبض)، واتە: داخستن.

وشە (الأثر)، واتە: شوینەوار، بریتە لەو شوینەواری کە کەسیک بە
شوینیکدا دەروات بە جێی دەھێلێ، کە بریتە لە جێ پێ، ئنجا ئەگەر لە سەر لم
دەروات، لە سەر گل دەروات، لە سەر قور دەروات، چ مروق بێ، چ ئاژەل بێ، ئەو
شوینە ی کە بە جێ دیلێ، پێی دەئین: (أثر)، بەلام دوایی ئەو خوازاو تەو بۆ
شوینەواری مەعنەویش.

کەواتە: دەگونجی **﴿أَثَرِ الرَّسُولِ﴾**، ئەو شوینەواری مەعنەویە، ئەو نێردراوە،
ئەو پەوانە کراوە، دەگونجی مەبەست پێی مووسا **﴿الْقَبْضَةِ﴾** بێ، یان دەگونجی
مەبەست پێی جییریل بێ، کە ھەردووکیان پەوانە کراون، چەنگیکم لێ داگرت.

٤- **﴿فَبَدَّتْهَا﴾**، ئنجا ئەو چەنگەم فرێدا، بە واتای ئەو چەنگە خۆلەم فرێدایە سەر
گۆلکە کەو، گۆلکە کە ژیا ھاتە بەر، یان ئەو شوینەواری کە پەوانە کراو، کە مووسایە

ﷺ بۆی بە جی ھېشتبووین، لە نیوماندا بە جی ھېشتبوو، کە بریتی بوو لەو بەرنامە و پەيامە ی لە خوا وەرگرتبوو، من بە شیکم لئ وەرگرتبوو، دوایی ئەو بە شەم فریدا و وازم لیھینا، واتە: ئەوەندە زانیارییە، ئەوەندە شارەزایییە کە ھەم بوو بە بەرنامە ی مووسا، فریما و پشتگویم خست و کارم پئ نەکرد، کە مەبەست پئی تەنیا خوا پەرستی (توحید)ە، ئەوی فریداو و شیرک و بتپرستی لە شویندا داناو.

۵- ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾، ھەر بەو شیوەیە نەفسم بۆی جوانکردم، ئەمە پئی دەگوتری: (مِنْ تَشْبِيهِ الشَّيْءِ بِنَفْسِهِ)، ﴿وَكَذَلِكَ﴾، ھەروەھا بەم شیوەیە، ئاوا بەم شیوەیە، ئەمە وێچواندنی شتیکە بە خودی خۆی، واتە: بەو شیوە جوانکردنە، کە نەفسم جوانی کرد، بۆی جوان کردم، وەک زیدەپۆییکردن لەویدا کە ئەو شتە وێنە ی نیە، ئەو شتە دەبئ ھەر بە خودی خۆی بچوێنرێتەو، وەک خوا دەفەرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ البقرة: ۱۴۳، بەو شیوەیە کە گیراومان بە کۆمەلێکی نیوەندگیر، کۆمەلێکی میانگیر، نە کورت بئین، نە تێپەرین، نە زیدەپۆیی بکەن، نە کەمتەرخەمی بکەن.

ئنجای ئەمە کە دەفەرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ سَوَّلْتُ لِي نَفْسِي﴾، بەو جوړە نەفسم بۆی جوان کردم، دەگونجی دانپیدانی سامیری بئ بە گوناھەکە ی خۆی دا، دەشگونجی بئ: وام پئ خوش بوو، وام کەیف پێھات، چونکە ھەموو تەفسیرەکان کە سەرنجم داو دەلێن: ئەو دانپیداھێنای سامیری بە گوناھەکە ی خۆی دا.

بەلام پیم وایە وێرای دانپیداھێنان بە گوناھە ی دا، ئەوێش دەگریتەو کە بئ: من نەفسم وای پئ خوش بوو، وام پئ چاک بوو، وام کەیف پئ هات، واتە: مەرج نیە لێرەدا خو بە تاوانباردانانی سامیری بگەینئ، یان تەنیا ئەو بگەینئ، بە لکو ئەوێش دەگەینئ کە: نەفسم وای پئ خوش بوو، پیم چاک بوو وایکەم، وشە ی (سوئت) واتە: نەفسم وای بو جوان کردم، وای بو ئاسان

کردم (تسویل)، یانی: (تسهیل) ئاسانکردن، بەلام لێره دا یانی: جوانکردنی شتیک که له خودی خویدا جوان نه بێ.

ئنجا کاتی که سامیری بۆ مووسا بهو شیوهیه بهیانی حالی خوێ دهکات و، به حساب پۆزشی بۆ دینیتتهوه، یان ههلوێستی خوێ بۆ پروون دهکاتهوه.

(۶)- ﴿فَكَالَ فَاذْهَبَ﴾، مووسا فهرمووی: پرۆ، بۆ کوێ پروا؟ واته: پرۆ دوور بکهوهوه.

(۷)- ﴿فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ﴾، تۆ له ژياندا ئهوهت بۆ ههیه، ئهوه لهسهر تۆ دهبیته مۆلک، ئهوه لهسهر تۆ تاپۆ دهکری، که بلی: ﴿لَا مِسَاسَ﴾، واته: کهس دهستم لێ نه دا و دهست له کهس نادهم.

(مِساس: مصدر مَاسَهُ، بمعنى مَسَّهُ، و (لا نافية للجنس)، (مِساس)، چاوگی (مَاسَهُ)، بهمانای: (مَسَّهُ)، دهستی لێدا، (لا) یش بۆ نهفسی جینسه، که واته: (مِساس) یش ناوهکهیهتی وهک (لا إله إلا الله)، هیچ په رستراویک نیه، ﴿لَا مِسَاسَ﴾ یانی: دهست لێدان نیه، ئه و کاته (لا) ی لبردنی جینس که دهچیتته سهر ناویک، هه میسه (منصوب) ی دهکات، ﴿لَا مِسَاسَ﴾، دهست لێدان نیه، دهست وێ کهوتن نیه، واته: نه کهس دهستم لێ بدات و، نه دهست له کهس دهدهم، (لا أَمْسُ وَلَا أَمْسُ)، دهست له کهس نادهم و که سیش دهستم لێ نه دا، یان له کهس نیزیکی نا مه وهو، که سیش لێک نیزیکی نه بیته وه، توخنی کهس ناکهوم و کهس توخنم نه کهوێ، ئه مه سزایهک بووه له لایهن مووساوه، به سهر سامیرییدا سه پیتراوه، که پیتی دهگوتری: سزای دا برین له کۆمه لگا، په رگیرکردن، یان گۆشه گیرکردن، یان دارنین له کۆمه لگا و خه لک.

(۸)- ﴿وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تَخْلَفَهُ﴾، تۆ جیژوانیکت بۆ ههیه، به لێنگه یهکت بۆ ههیه که لێی دواناخری، خویندراویشه ته وه: (لَنْ تَخْلِفَهُ)، واته: تۆ لێی دوانا کهوی، به لام ته گهر ﴿لَنْ تَخْلَفَهُ﴾، بێ، واته: تۆ لێی دواناخری، ئنجا ئایا ئه و به لێنگه یه و ئه و ژوانگه یه کوێه؟ به دنیایه وه مه به ست پێی پۆژی دوا یه.

قسه دابړین له نه هلی بیدعت و هلهو ستهیهک:

لیره دا (القرطبي) ده لئ: (هَذِهِ الْآيَةُ أَصْلٌ فِي نَفْيِ أَهْلِ الْبِدْعِ وَالْمَعَاصِي وَهَجْرَانِهِمْ وَأَلَّا يَخَالَطُوا، وَقَدْ فَعَلَ النَّبِيُّ ﷺ ذَلِكَ بِكَعْبِ بْنِ مَالِكٍ وَالثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا)^(۱)، واته: ئه م ئايه ته بنچينه ی ئه و جوړه سزادانه یه، که خه لکی خاوه ن بیدعت و گوناح دوو ربخړنه وه و، دابړپړن و تیکه لپیان له گه لدا نه کړی، وه ک پیغه مبه ر ﷺ له گه ل که عبی کوری مالک و دوو هاوه له که ی که دواخرا بوون، [سزادانه که یان دواخرا بوو]، به و شیوه یه په فتاری کرد.

که له ته فسیری سووړه تی (التوبة) دا به ته فصل به سه رها ته که یا نمان هیئا، که له سه حیجی (بوخاری و موسلیم) دا هاتوه.

به لام بیگومان ئه وه له لایه ن ده سه لاتی شه رعیه وه و، له لایه ن که سانیکي به ئینصاف و شاره زاوه، دیاری ده کړی، نه ک هر که س راست بووه به وی دیکه بلئ: نه هلی بیدعت و بلئ: سه لامي لیناکه م و قسه ی له گه ل ناکه م! وه ک ئیستا هندی وشکه سه له فی فیه قیرو که که په نگه ئه وان په نگه شایسته ی ئه وه بن، خه لک سه لامیان لئ نه کات، که چی دین هر له خوړا لیستیک داده نین و ده لین: ئه وانه نابئ سه لامیان لئ بکری، ئه وانه نابئ هامو و شو بکری، ئاخر کئ ئه و مافه ی به تودا؟ وه ک من جارک لیستیکیان پيشاندام گوتیان: ماموستا! ئه وه هی ئه وانه یه که خو یان به سه له فی ناو ده بن، که ئه وانیش جوړیان زوړن و ده بی پو لین بکری، خه لکی عاقل و به ئینصافیان تیدایه، به لام خه لکی نه فام و نه زان و کارتیکراو به حیزب و رژیمه عه لمانییه کانیشیان تیدا هیه، لیستیکیان پی پيشاندام گوتیان: ئه وه هی هندی له سه له فی ناوه کانه، سه یرم کرد: هرچی بانگه وازکارو و تارخوینی باش که له ئیو خه لکیدا جی سوودو که لکن، هه موویان له ئیو ئه و لیسته دا ریز کردوون، گوايه: ئه وانه هه موویان نه هلی بیدعتن و نابئ سه لامیان لئ بکری!

(۱) الجامع لأحكام القرآن، ج ۱۱، ص ۲۰۳.

منیش گوتم: ئەو مونکەرە کێیە، ئەو ھەموو ھەرووفانە پاست و چەپ بەسەر داھێناون، ئەو دیار نیە کێیە و مونکەرە، بەلام ئەوانە ھەموویان خەلکی ناسراو و زانراون، بەلێ پارێزراوین لە ھەلە، بەلام ئەوانەمان ھەن، کە لە ئێوە ئەو خەلک و میللەتەدا چوار قسە ھەق بکەن، خەلک ئامۆژگاری بکەن، بەرچاوی خەلک پۆشن بکەن، پاستیەکانی عەقیدە و شەرع لە خەلکی حالی بکەن، ئنجا تۆ بیینی پاست و چەپ بەسەر ھەموویان دا بیینی:

۱- لەبەر ئەوەی بە پێی مەشرەب و میزاجی تۆ نین.

۲- یان نەفەرێکی سەرلێشێواو لە ئێوە، لەبەر ئەوەی کەیفی بەوانە نایەت.

۳- یان لەبەر ئەوەی تۆ چوار پێنج مەسەلەت کردوون بە پێوەرو تەرازوو، بە پێی ئەو چوار پێنج مەسەلانە، ئەوانە بە لادەر لە قەلەم دەدرێن، بابایەکی نەکیڕە بۆی نیە پاست و چەپ بەسەر کەسائیکی مەعرووف و ناسراودا بیینی، کە لە مەیدانی کاری ئیسلامی و بانگەوازی ئیسلامی و، قسە ھێرکردن بۆ مسوڵمانان دا ناسراون، بابایەکی نەناسراو نەزانراو وەک (أبو بکر) بەغدادییە کە، کە خۆی کرد بە خەلیفە مسوڵمانان، بێ ئەوەی چوار زانای موعتەبەر بیناسن و شایەدیی بۆ بدەن کە تۆ شایستە، یان ھەر ئەصلەن تۆ ناسراوی، ناسراوی بەوەی کە لە دین تێگەشتووی!! ئەوە بە پاستی ئەوانە ھەموویان بەلان بەسەر ئۆممەتدا دین، ئەوەش ھەمووی لە ئەنجامی دواکەوتوویتی مسوڵماناندا، ئەو حالەت و دیاردانە پەیدا دەبن، بە ھەر حال کاتیک کە قەوارەیکە ئیسلامی ھەبێ و، زانایانی موعتەبەر و باوەرپێکراو و زانایانی شارەزاو بە ئیصاف، بۆیان ھەبێ بێرێار بدەن کە فلانکەس لەبەر ئەوەی بێرێکی چەوتی ھەبێ و پەفتاریکی چەوتی ھەبێ، یان بێرێکی نامۆی ھەبێ و داھێنەر بە (مبتدع) لە قەلەم دەدرێ، یان بە شوێنکەوتوو ئارەزووی خۆی لە قەلەم دەدرێ: بە گوناھبارو لادەر دادەنرێ و، خەلکینە! تێکەلی لەگەڵ مەکەن، ئەوە دەستەلاقی شەریعی و، زانایانی موعتەبەر و باوەرپێکراو، ئەو دەستەلات و مافەیان ھەبێ، نەک ھەر نەکیڕەیک پاست بییتەو، زەرب بەسەر ئەو مەعرووفانەدا بیینی، کە کەیفی پێ نایەن.

(۹) - ﴿وَأَنْظُرْ إِلَى إِلْهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا﴾، سه رنج بده ئه و په رستراوه ت، كه تو به رده وام بووی له سهر په رستنی و په یوه ست بووی به په رستنییه وه، ﴿ظَلْتَ﴾، له نه صلدا (ظَلْتُ: أي استمرت) به رده وام بووی، (والعكوف: ملازمة العبادَة)، (عكوف) یش، په یوه ست بوونه به په رستنی شتیكه وه.

(۱۰) - ﴿لَنْحَرِقَنَّهٗ﴾، به دنیایی، یان سویند به خوا دهی سووتینین، هه روه ها خوینراویشه ته وه: (لَنْحَرِقَنَّهٗ)، ئنجا: ﴿لَنْحَرِقَنَّهٗ﴾، واته: زوری دهی سووتینین، به لام (لَنْحَرِقَنَّهٗ)، واته: دهی سووتینین، (تَحْرِيق)، له گه ل (حرق) دا، جیاوازییه که یان نه وه یه: (حَرَقَ، يُحَرِّقُ، تَحْرِيقًا)، واته: زوری سووتاندو سووتانه که ی جهخت له سه رکرده وه، به لام (حَرَقَ)، بریتیه له سووتاندنی ئاسایی.

(۱۱) - ﴿ثُمَّ لَنْنَسْفَنَّهُ فِي آلِیْمٍ نَّسْفًا﴾، دواپی به دنیاییه وه پرژ و بلاوی ده کهینه وه به ده ریادا، (یم)، واته: ده ریا که به دنیاییه وه مه به ست له و ده ریایه، ده ریای سوور بووه، که کاتی خووی پی گوتراوه: (بحر القلزم)، ده ریای سوور، (النَّسْفُ: تفريق وإذراء لأجزاء شيء صلب)، (نسف)، بریتیه له بلاوکرده وه و پرژ و بلاوکرده پاره کانی شتیکی رهق، یانی: زیړ که بسووتینری، وردو خاش بکری، تهویش دواپی سووتاندنی، وردو خاشی کردوه و پاره کانی فریداوه ته نیو نه وه ده ریای سووره وه، وشه ی (ثُمَّ: للترتيب الرتبی)، بو ریزبه ندی پله پله ییه، دواپی نه وه دهی سووتینین، ئنجا وردو خاشی ده کهین و پرژ و بلاوی ده کهینه وه به ده ریادا.

(۱۲) - ﴿إِنَّمَا إِلْهُكُمُ اللَّهُ﴾، به دنیاییه وه، بیگومان په رستراوی ئیوه ته نیا خواجه ﷻ، نه و خواجه کییه؟

(۱۳) - ﴿الَّذِي لَا إِلْهَ إِلَّا هُوَ﴾، جگه له و هیچ په رستراویک نیه، شایسته ی په رستران بی.

(۱۴) - ﴿وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾، زانیاری وی هه موو شتیکی گرتوته وه و، نه و گولکه له زانیاری خوادا نه بووه، که په رستراوی بی و، نه ی سامیری! خوی په روه ردگار به په نهان و رواله تی تو ئاگادارو زانایه.

سۆی جۆره لیكدانهوه بۆ

بیانوی سامیری له دروستکردنی (گۆلک)هکهدا

۱- **رای یه کهم:** که له هه موویان باوتره: ﴿بَصُرْتُ﴾، واته: بینیم، ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً﴾، واته: چه نگه خوێکم داگرت، ﴿مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ﴾، له ژیر پپی جییریل، یان له ژیر پپی ئەسپه که ی جییریل، ﴿فَنَبَذْتُهَا﴾، فریئمدایه سه ر په یکه ری گۆلکه که، یه که سه ر ژیا نی ها ته به ر.

ئنجا ئایا ئەوه زانیان له کوێیان هیناوه؟ نازانم، هه ر له خووه ده لێن: ئەسپی جییریل پی له هه ر شوینیک دابنی، تو دوایی ده ست بده یه ئەو خو له ی ژیر سمی ئەسپه که ی جییریل، به سه ر هه ر شتیکی دابکه ی، ژیا نی دێته به رو ده بیته خاوه ن ژیا ن.

که له راستییدا ئەوه هه یچ به لگه یه کی له سه ر نه وه، هه یچ به لگه یه ک نه، که ئەه لهن جییریل ئەسپی پی بی، یان جییریل پی دابنیه شوینیک و شوینه که ی دیار بی! چونکه هه ندیک ده لێن: شوین پپی جییریل، که ئەوه ته فسیره کان هه موویان هیناویانه، به لام هه یچ به لگه یه کی پشت پی به سترا و نه بو ئەو قسه یه، ئەوه رای یه که م که هه موو ته فسیره کان هیناویانه، یان زۆربه ی هه ر زۆریان، به لام (أبو مسلم الأصفهانی)، ئەو رایه ی ره تکر دو ته وه و، هه ندیک له زانیانی ش شوین (أبو مسلم) که وتوون، یه کی که له وانه (فخرالدین الرازي) یه و، هه ندیکی دیکه ش، بیگومان به نده ش ئەو رایه ره تده که مه وه.

۲- **رای دووهم:** ده لێ: ﴿بَصُرْتُ﴾، واته: (عَلِمْتُ، وَقَطِنْتُ)، واته: زانیم و ده رکم کرد، ﴿فَقَبَضْتُ قَبْضَةً﴾، واته: ئەندازه یه کم وه رگرت، لێره دا ﴿قَبْضَةً﴾، مه به ست پپی

چەنگی ماددی نیه، واتە: کە تۆ دەلتی: فلانکەس عەقلە کە ی چەنگیکە، واتە: کەمە، یانی: ئەندازە یەکی کەم وەرگرت، لەچی؟ ﴿مَنْ أَشَرُّ الرَّسُولِ﴾، لە شوینەواری پەوانە کراو، کە مەبەست پێی مووسایه (عليه السلام) واتە: ئەندازە یەکم لە بەرنامە و پەيامی مووسا وەرگرتبوو، ئەندازە یەکی کەم، یان ئەندازە یەک کە خۆم هەلمبژارد بوو، چونکە ﴿قَبْضَةً﴾، ئەو یە کە کۆمە لە شتیک داندرا بێ، تۆش لەسەرەو چەنگیک لێ بدهی، واتە: ئەو ی کە خۆم مەبەستم بوو لە سەری سەرەو، هەندیکم لێ وەرگرت، ﴿فَبَدَّتْهَا﴾، ئنجا فریما، ﴿فَبَدَّتْهَا﴾، بە مانای (فریما) دێ و، بە مانای (وازم لێهێنا)ش دێ، کە دەگونجێ لێرەدا مەبەست پێی ئەو بێ، ئەو ی کە من مەبەستم بوو لە بەرنامە و پەيامی مووسا، کە پەوانە کراوی خوا یە وەرگرت، ئنجا فریما، ئەو ی مەبەستی بوو، فری بادت، کە بریتی بوو لە تەنیا خوا پەرستی (توحید)، واتە: تەو حیدە کەم لێ وەرگرت لەو بەرنامە و پەيامی مووسا (عليه السلام) کە کاکلە کە ی و کرۆکە کە ی و چلە پۆپە کە ی، بریتیە لە خوا بە یە کگرتن و تەنیا خوا پەرستن، ئەو م لێ وەرگرت و فریما، ئنجا ئایین و بەرنامە ی خوا، کاتیک خوا بە یە کگرتن (توحید) ی لێ دەر دەهێنێ، کە واتە: شوین بۆ شیرک چۆل دەکری، هەر دلێک تەو حیدی تێدا نەبێ، زەمینە بۆ شیرک لەو دلەدا خۆش دەبێ، هەر ئایینیک پرووحە کە ی لێ دەر بێنی، بە دلنیا ییەو ئەو کات وەک جەستە یەکی مردوو دێتە بەرچاو، ئەمەش مانای دوو هەمی کە ئەو زیاتر دەچێتە عەقلەو.

۳- **پای سییه م:** کە ئەو قسانە هەموویان درۆ و دە لەسە یە ک بوون، سامیری بۆ خۆی رێکیخستوون، بۆ خۆپەراندنەو لە سزای مووسا، کە ئەمەش پای (سید قطب) ه، رەحمەتی خۆای لێ بێ، کە لە (في ظلال القرآن) دا هیناویەتی^(۱)، ئەو رایە ی سییه مەش شتیک بە جییه، کە ئەو قسە یە هەر قسە یە ک بوو بێ، سامیری بۆ خۆی رێکیخستبێ، کە: من چنگیکم داگرت لە شوین پێی پەوانە کراو، دوا یی فریما، دەگونجێ هەر قسە یە ک بێ کە سامیری خۆی رێکیخستبێ.

بەلام پای دوو هەم، پیم وایە کە لە هەر سێ رایە کان بە جێترە و باشترە.

رځپاڼدني مهكلهبي ماموستا علي بابېر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

له خوره كومهالزېږونكي لهكشاندني
چې په ۱۳۰۰ ل لړۍ كې د ۱۳۰۰ ل لړۍ
دېنې مهكلم غږ دواړه لخواهل اډولملي

www.alibapir.com

رځپاڼدني مهكلهبي ماموستا علي بابېر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

علي بابېر/ AliBapir

علي بابېر/ AliBapir

ځه باري

رځپاڼدني مهكلهبي ماموستا علي بابېر

QR Code 6

QR Code 7

QR Code 8

دەرسى پىنچەم

[illegible]

پېناسەى ئەم دەرسە

بەرپىزان!

ئېمە لەم دەرسەماندا كە لە شازدە (۱۶) ئايەت پېكھاتو، ئايەتەكانى: (۹۹ - ۱۱۴)و، تەوهرى سەرەكىى برىتيە لە باسى پوژى دوايى، بە ھەردووك قوناغى ئاخىر زەمان و ھەلسىزانەو ھە و زىندو ھە ھە (الساعة، والقيامة)، كە لەو شازدە ئايەتەدا، خواي زاناي شارەزا ﷺ ھەم باسى بەشىك لە كارەساتەكانى ئاخىر زەمان دەكات، ھەم باسى چەند دىمەنىكى پوژى زىندو ھە ھە ھەلسىزانەو ھە (قيامة)يش دەكات.

دوو ئايەتى كوتايىش بو باسى قورئان و ئامانجى نېردرانى و، چۆنيەتى مامەلەى پىغەمبەرى خوا ﷺ لە خزمەتييدا، تەرخانكران.

﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۖ ﴿٩٩﴾ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۖ ﴿١٠٠﴾ خَلِيلَيْنَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۖ ﴿١٠١﴾ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۖ ﴿١٠٢﴾ يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۖ ﴿١٠٣﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۖ ﴿١٠٤﴾ وَيَسْتَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ ﴿١٠٥﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ ﴿١٠٦﴾ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۖ ﴿١٠٧﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۖ ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفْعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ۖ ﴿١٠٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۖ ﴿١١٠﴾ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۖ ﴿١١١﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۖ ﴿١١٢﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ

لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٣﴾ فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُل رَّبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تهکان

{بەو شیوهیه (که رابرد) له ههواله کانی رابردووت بۆ دهگیرینهوهو، له لایهن خۆمانهوه (قورئانیکی) بیرخه ره وه مان پێداوی ﴿٩٩﴾ ههر کهس پرووی لیوه رچه رخیئی، ئه وه بێگومان له پۆژی قیامه تدا قورسیی (کۆلی گوناها ن) هه لده گری ﴿١٠٠﴾ به هه می شه یی تیدا ده میننه وه (له سزای ئه و گوناها نه یاندا)، ئه و (کۆل) ه، له پۆژی قیامه تدا خراپترین کۆلیانه ﴿١٠١﴾ پۆژیک که فوو به که ره نادا ده کری و، تاوانباران له و پۆژه دا به شین هه لگه راوی کۆده که ینه وه ﴿١٠٢﴾ له نیو خۆیاندا چه چه ده که ن (ده لێن): ته نیا ده (١٠) شه وان ماونه وه (له دنیا دا) ﴿١٠٣﴾ تێمه به وه ی ده لێن: زانترین، کاتی که را با شترینیان (له پرووی راستیه وه) ده لێ: به س پۆژیکتان پێچوو (له مانه وه ی ژیا نی دنیا، یان به رزه خ، یان هه ردووکیاندا) ﴿١٠٤﴾ له باره ی چیا به کانی شه وه پرسیا رت لێ ده که ن، بێژه: په روه ردگارم وردو خاشیا ن ده کات ﴿١٠٥﴾ ئنجا ده یان کاته ده شتیکی ته خت و هه موار ﴿١٠٦﴾ هیچ خواریی و گریی تیدا به دی نا که ی ﴿١٠٧﴾ له و پۆژه دا (هه موویان) شوین (ده نگ ی) جا رده ر ده که ون، به بئ لدا ن و خواریی لێی (رێک به ره و پرووی ده چن) و ده نگه کانی ش بۆ (خوا ی) می ره بان کز و کپ ده بن، ته نیا چه ده بیستی ﴿١٠٨﴾ له و پۆژه دا تکا کردنی هیچ که س سوود نا گیه نی، جگه له و که سه ی (خوا ی) به به زه یی مۆله قی بدات و قسه که ی (دا وایه که ی) په سند بکات ﴿١٠٩﴾ (خوا) ئه وه ی له پێش ده ستیا نه وه یه و، ئه وه ی له دوا یانه وه یه (داها تو و رابردوویان) ده یزانی، به لام زانیاری و ان ده وری و ی (خوا) نادات، ﴿١١٠﴾ هه روه ها (له و پۆژه دا) پرووه کان بۆ (خوا ی) زیندوو ی

مشوورخوږ، زه‌بوون بوون و، هەر که‌سیکیش (کوږلی) سته‌می هه‌لگرتبی، بیمرادو
 په‌نجه‌ړۆ بوو ﴿۱۱۱﴾ به‌لام هەر که‌س کرده‌وه باشه‌کان بکات و، پرواداریش بی،
 نه‌وه نه‌ترسی سته‌می هه‌یه‌و، نه‌ترسی لی که‌مکردنه‌وه‌ی پاداشت ﴿۱۱۲﴾ هەر
 به‌و شیوه (ناوازه)‌یه‌ش قورئانمان به (زمانی) عه‌په‌یی دابه‌زاندوه‌و، (به‌رانبه‌ر به
 کافران) هه‌په‌شمان به شیوه‌ی جوړاو جوړ تیدا باسکرده‌و، به‌لکو پاریز بکه‌ن،
 یان بیرکه‌وته‌وه‌ی تیدا په‌یدا بکه‌ن ﴿۱۱۳﴾ هەر پایه به‌رزه‌خوای حوکمرانی هه‌ق،
 په‌له‌ش له (خویندن و وه‌رگرتنی) قورئاندا مه‌که، به‌رله‌وه‌ی سروشکرانی بو لات
 ته‌واو بی و، بشلی: په‌روه‌ردگارم! زانیاریم بو زیده بکه‌}.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(وَزْرًا): (الْوِزْرُ: الْحِمْلُ الثَّقِيلُ، الذَّنْبُ، السَّلَاحُ)، (وِزْر)، هه‌م به‌کوږلی قورس
 ده‌گوتری، هه‌م به‌گونا، هه‌م به‌چه‌ک، له‌به‌ر نه‌وه‌ی چه‌کیش باری شانی
 مروږ قورس ده‌کات، له‌پرووی جه‌سته‌یه‌وه، گونا‌هیش باری شانی مروږ قورس
 ده‌کات، له‌پرووی مه‌عنه‌ویه‌وه.

(حِمْلًا): (الْحِمْلُ: مَا يُحْمَلُ عَلَى الظَّهْرِ وَنَحْوِهِ)، (حِمْل)، بریتیه له‌وه‌ی که له‌سه‌ر
 پشت، واته: کوږ له‌ده‌گیری، یان له‌سه‌ر شیوه‌ی کوږ.

(زُرْقًا): (جَمْعُ أَزْرَقٍ، وَزُرْقَاءُ، زُرْقٍ: عَمِي)، (زُرْق) کوږ (أَزْرَق) ه، یان کوږ (زرقاء) ه،
 (أَزْرَق) بو نیرینه، (زرقاء) بو میننه، واته: شین هه‌لگه‌پاو، په‌ش و شین، هه‌روه‌ها
 وشه‌ی (زُرْقٍ، يَزْرُقُ: عَمِي، يَعْمَى)، کویر بوو، کویر ده‌بی، به‌و واتیه‌ش هاتوه.

(يَتَخَفَتُونَ): واته: به‌چه‌چپ، به‌سرکه‌پیکه‌وه قسه ده‌که‌ن، ده‌لی:
 (خَفَتَ، يَخْفَتُ، وَيَخْفَتُ، خَفَتًا، وَخَفُوتًا، وَخَفَاتًا: سَكَتَ وَصَعَفَ، خَفَتَ
 صَوْتُهُ، وَأَغْضَ صَوْتُهُ)، وشه‌کانی (خَفَتَ، يَخْفَتُ، وَيَخْفَتُ، خَفَتًا، وَخَفُوتًا، وَخَفَاتًا)

هه‌مووی به مانای ئارام بوو، بێدەنگ بوو، به مانای بێ هیژ بوو، (تَخَافَتْ)، له‌سه‌ر کیشی (تَفَاعُلْ) ه، بۆ هاوبه‌شییه، واته: پێکه‌وه به چیه قسه ده‌که‌ن، به سرکه، ده‌گوتری: (خَفَّتْ صَوْتُهُ)، واته: ده‌نگی کپ بوو، ده‌نگی نزم بوو، ئه‌گه‌ر بشل: (أَخَفَّتْ صَوْتَهُ)، واته: ده‌نگی خوێ نزم و کز کرد.

(قَاعًا): (القَاعُ: أَرْضٌ مُسْتَوِيَّةٌ مُطْمَئِنَّةٌ عَمَّا يُحِيطُ بِهَا مِنَ الْجِبَالِ وَالْأَكَامِ)، (قَاع)، سه‌ر زه‌مینکی پێکه، مه‌يله‌و گو‌ملاییه، به‌نسبه‌ت ئه‌وه‌ی که ده‌وری داوه‌ له چیا‌یه‌کان و گردۆلکه‌کان، واته: شوینیکی ته‌خت و گو‌ملایی که گریی تیدانه‌بی.

(صَفْصَفًا): (الصَّفْصَفُ: الْمَسْتَوِي مِنَ الْأَرْضِ لَا نَبَاتَ فِيهِ: الْفَلَاةُ)، (صَفْصَفًا)، به زه‌وییه‌کی ته‌خت ده‌گوتری، که پرووه‌کی تیدا نه‌ما بی، هه‌روه‌ها به ده‌شتیکی کاکیی به کاکیی چۆلی بی گری و گو‌لێش ده‌گوتری.

(عَوَجًا): (عَوَجَ)، واته: لاری و خواری، (فُلَانٌ مَّا يَعْوُجُ عَنِ الشَّيْءِ: مَّا يَرْجِعُ عَنْهُ)، له زمانی عه‌ره‌بی دا ده‌لی: (مَّا يَعْوُجُ عَنِ الشَّيْءِ)، واته: له هیچ شتیک ناگه‌ریته‌وه، خوار نابێته‌وه، پێک ده‌پروا.

(أَمْتًا): (الْأَمْتُ: الْمَكَانُ الْمُرْتَفِعُ)، شوینی به‌رز، هه‌روه‌ها (الْأَمْتُ: صِغَارُ الثَّلَالِ)، گردۆلکه‌ی گچکه، به‌وه‌ش ده‌گوتری، (الْإِخْتِلَافُ فِي الْمَكَانِ ارْتِفَاعًا وَانْخِفَاضًا)، به زه‌وییه‌ک ده‌گوتری: که به‌رزیی و نزیمی تیدا بی.

(هَمْسًا): (هَمَسَ فُلَانٌ إِلَى فُلَانٍ هَمْسًا: تَكَلَّمَ مَعَهُ كَلَامًا خَفِيًّا لَا يَكَادُ يَفْهَمُ)، ئه‌گه‌ر بگوتری: (هَمَسَ فُلَانٌ إِلَى فُلَانٍ)، واته: به شیوه‌یه‌کی په‌نه‌ان قسه‌ی له‌گه‌لدا کرد، که نیزیکه قسه‌که‌ی فام نه‌کری.

(وَعَنَتِ): (عَنَّا، يَعْنُوا، عُنُوًّا: خَضَعَ وَذَلَّ)، واته: ملکه‌چ بوو، زه‌بوون بوو، (عَنَّا فُلَانٌ لِلْحَقِّ)، واته: بۆ هه‌ق ملکه‌چ بوو، که ده‌فه‌رموی: ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ﴾، واته: پرووه‌کان ملکه‌چ بوون، زه‌بوون و، ته‌سلیم بوون.

(هَضْمًا): (هَضَمَ فَلَانًا: ظَلَمَهُ وَغَضِبَهُ، وَهَضَمَ حَقَّهُ: نَقَصَهُ، (هَضَمَ فَلَانًا)، وَاثَه: سَتَمِي لِيَكْرَد، مَافَه كَهِي لِي زَه وَتَكْرَد، دَه گوتَرِي: (هَضَمَ حَقَّهُ، أَي: نَقَصَهُ)، وَاثَه: هَه قَه كَهِي لِي كَه م كَرْدَه وَه.

لە ئۆره كۆمەڵەبەشەكان لەگەڵ تانەين
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان

AliBapir/عەلى بابىر

لە ئۆره كۆمەڵەبەشەكان لەگەڵ تانەين
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان

archive.org/details/@alibapir

AliBapir/عەلى بابىر

لە ئۆره كۆمەڵەبەشەكان لەگەڵ تانەين
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان

AliBapir

AliBapir/عەلى بابىر

لە ئۆره كۆمەڵەبەشەكان لەگەڵ تانەين
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان
بەشەكەكانى ئۆره كۆمەڵەبەشەكان

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

خوای عَلَيْهِمَا السَّلَامُ ته‌واو بوونی باس و خواس و به‌سهره‌هاتی مووسا و هاروونی برای (عليهما السلام) و، گه‌له‌که‌یان له‌گه‌ڵ فیرعه‌ون و ده‌سته‌و دایه‌ره‌و، سوپاوو سهرباز و ئه‌هلی دیوه‌خانه‌که‌ی دا، ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾، به‌و شیوه‌یه له به‌سهره‌هاتی ئه‌وانه‌ی که رابردوون به‌سهرتدا ده‌خوینینه‌وه، بۆت ده‌گیرینه‌وه، به‌و شیوه‌یه، واته: به‌و شیوه‌یه که ده‌بی هه‌ر به‌خۆی بچوینری، هاووینیه‌کی دیکه‌ی نه‌، پیی بچوینری و پیی ته‌شبهه‌بکری، واته: به‌و شیوه‌ ناوازه‌یه، به‌و شیوه‌ سهرسوره‌یننه‌ره، ئیمه له به‌سهره‌هاتی ئه‌وانه‌ی که رابردوو ون بۆ تووی ده‌گیرینه‌وه، ﴿وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾، به‌ دنیایی له لایه‌ن خۆمانه‌وه قورئانمان به‌ تۆ داوه، دیاره قورئان پینج ناوی سهره‌کیی هه‌ن، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک وه‌سفی زۆردا، ناوه سهره‌کییه‌کانی قورئان:

۱- (قرآن)، واته: خوینراوه.

۲- (کتاب)، واته: نووسراو.

۳- (ذکر)، واته: بیرخه‌ره‌وه، یان ناوبانگ و پایه‌ی به‌رز.

۴- (فرقان)، واته: جیاکه‌ره‌وه.

۵- (کلام الله)، فه‌رمووده‌ی خوا.

ده‌گونجی لیره‌دا وشه‌ی (ذکر) مه‌به‌ست پیی ناوی قورئان بی، واته: قورئانمان به‌ تۆ داوه، ده‌شگونجی مه‌به‌ست پیی سیفه‌ته‌که‌ی بی، واته: بیرخه‌ره‌وه‌مان به‌ تۆ داوه، چی بیر خه‌ڵک ده‌خاته‌وه؟ ئه‌و راستییانه‌ی که خوا له‌ سروشتی

مروڤدا دایانوں، له زگماک و خواپسکی مروڤدا دایانوں، بهلام دنیاو، بی ناگایی و، ئاره زوووه کان و، فیل و فهره جی شهیتان، ئه و شتانه له عهقل و دلدا کال دهکهنهوه، یان بیریان دهبنهوه، ئیدی خوا کتیه کانی دابه زاندوون و، پیغمبه رانی ناردوون، ئه و راستییانه بیر مروڤه کان بخهنهوه، ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا﴾ ههر که سیک پرووی لی وه رگیپر، لهو (ذکر)ه، لهو بهرنامهیه، لهو قورئانه، ئهوه به دلنایی له پوژی ههلسانه وهدا قورسای ههله گری، کوئی گوناهان ههله گری، ﴿خَلِيلَيْنِ فِيهِ﴾ له ئیو سزای ئه و کوئه گوناهاهی خویاندا، به ههمیشه یی ده میئنهوه، ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا﴾ (سَاء)، لیره دا به مانای (بئس) دی، واته: خراپترین کوئل، له پوژی ههلسانه وهدا، ئه و کوئه یه که ئهوان ههلیانگرتوه، خراپترین کوئل و بار، ئه و کوئل و بارانهن که ئهوان له سهر شان و پشتی خویان ههلیان گرتوون، کوئل و باری گوناهان، خراپترین کوئه مروڤ له کوئی بنی.

﴿يَوْمَ يُفْتَحُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾ ئه و پوژه که فوو به که په نادا ده کری (الصُّور)، واته: که په نا، بووق، وهک دوایی له مهسه له گرنگه کاندای ده بیئین، پیغمبه رانی خوا ﷺ ده فهرموئ: (صاحب القرن) فوو ی پیدا ده کات، ئه و فریشته ی که خاوه نی ئه و صوره یه، هه ندیکیش ده لیئ: ئهوه وشه یه که خوی پهروه ردگار به کاریه پناوه، که وهک چوئ که په نا لیده درئ بو سوپایه که هه موو سه ربازه کان ریز ده بن و، دینه مهیداتی که بویان دیاریکراوه، به هه مان شیوه مروڤه کان له پوژی ههلسانه وه و زیندوو بونه وهدا، بهو شیوه یه که خوا قوئاغی دووه می پوژی دوایی دینیه پیشی، ئاوا ریز ده بن، وهک چوئ سه ربازانی مه شق پیکراو ریز ده بن، بهلام مادام له فهرمایشتی پیغمبه ردا ﷺ هاتوهو، باسی (قرن) مان بو ده کات، (قرن)، واته: قوچ، ئه و بووقه ده بی شتیکی زور گه وره بی و، له سهر شیوه ی قوچیک بی، که بووقی عهسکه ریش ههر له سهر ئه و شیوه یه، مادام پیغمبه ر ﷺ بو مان باس ده کات و بو مان وینا ده کات، یانی: ئهوه حه قیقه تیکی ماددیشی هه یه، ئه گه رنا ده زانین مانا مهعنه وه یه که شی ههر له شوینی خویه تی.

﴿يَتَخَفَتُونَ يِنَّهُمْ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا﴾، له ئىۋان خۇياندە بە چىپە چىپ، بە
 سىركە سىركە، بە دەنگى كىپ و پەنھان قىسان دەكەن، ھەندىكىيان بە ھەندىكىيان
 دەلىن: ئىۋە تەنیا دە (۱۰) شەۋان لە دىئا ماۋنەۋە، لە زمانى عەرەبىيىدا ئەگەر
 ژمارە (عدد) بە ئىرىنە (مىزجىرى) بى، دىيارە ژمىرراۋ (معدود) ەكە، مى (مؤنث) ە،
 كەۋاتە: لىرەدا ۋاتە: (إِلَّا عَشْرَ لِيَالٍ)، ھەرچەند ھەندىكىيانىش دەلىن: دروستىشە
 بلىى: ﴿عَشْرًا﴾ و بو پۇژان (آيام) ىش بەكار بى، بەلام زىاتەر مەبەست پىى
 شەۋە، ۋاتە: تەنیا دە (۱۰) شەۋ و دە (۱۰) پۇژ ماۋنەۋە، چونكە شەۋ بەبى پۇژ
 نابى، ئىجا ئابا مەبەستىان لەۋ ماۋنەۋە، مانەۋەى كوئە؟

واته: مانه‌وه‌ی نیو گوڤ، یان مانه‌وه له ژبانی دنیادا، واته: مانه‌وه له قوڼاغی به‌رزه‌خ، یان قوڼاغی ژبانی دنیادا، یان له هه‌ردووکیاندا.

﴿ تَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ ﴾، ئیمه زاناترین بهوهی دهیلین، له نیوان خوځانداو، مشته و مړیانه، چهنده ماونهوهو چهندیان پیچووه له ژبانی دنیاډا، یان له قوڼاغی بهرزه خدا؟ ﴿ اِذْ يَقُولُ امثالهم طریقه ﴾، کاتیک که نهوهی له ههموویان ریازه کهی زیاتر پیده چی له راستیهوهو له ههقهوه نیزیک بی، واته: جوړی بیرکردنهوه کهی و بوچوونه کهی له راستی و ههقهوه نیزیک بی، ده لی: ﴿ اِنَّ

بۆيەش خوا دەفەرموی: ئەوەیان که له هه‌مووان زیاتر به هه‌ق ده‌چن،
یان له راستیه‌وه نیزیکه، چونکه ژیا‌نی دنیا وه‌ختیک که له‌گه‌ڵ پۆژی دوا‌یدا
به‌راورد ده‌کرن، یان قو‌ناغی به‌رزه‌خ، وه‌ختیک که له‌گه‌ڵ پۆژی دوا‌یدا به‌راورد
ده‌کرن، هه‌تا به که‌متر مه‌زه‌نده بکرن، ئەوه‌نده له راستیه‌وه نیزیکه‌تر، بۆیه
ئەوه‌یان که ده‌فەرموی: ته‌نیا پۆژیک ما‌ونه‌وه، ئەوه له راستیه‌وه نیزیکه‌تر،
بۆیه خوا ده‌فەرموی: ﴿أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً﴾، واته: ئەوه‌یان که تی‌گه‌یشتنه‌که‌ی
باش‌تره، چونکه وشه‌ی ﴿طَرِيقَةً﴾ به مانای پ‌ی‌باز د‌ی، به‌لام ل‌یره‌دا مه‌به‌ست
پ‌ی‌ی (حاله‌ت)ه، ئەوه‌ی حا‌لی له هه‌مووان له هه‌ق و پ‌یکانه‌وه نیزیکه‌تر، ئەویان
ئاوا ده‌ل‌ی، ده‌ل‌ی: ته‌نیا پۆژیک ما‌ونه‌وه.

﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾، هه‌روه‌ها له باره‌ی چیا‌یه‌کانه‌وه
پ‌رسیارت ل‌ی ده‌که‌ن، چیا‌ن ل‌ی د‌ی، له پۆژی دوا‌یدا، به تاییه‌ت له قو‌ناغی
ئاخیر زه‌ماندا، (ساعة)، کاتی کو‌تایی هات‌ی ژیا‌نی دنیا؟ پ‌یا‌ن ب‌ل‌ی: ﴿يَنْسِفُهَا رَبِّي
نَسْفًا﴾، په‌روه‌ردگارم وردو خاشیا‌ن ده‌کات، وشه‌ی (نسف)، بریتیه له هه‌لکه‌ندن‌ی
شتیک له پ‌یشه‌وه، پ‌یشه ک‌یشکرد‌ی، و‌پ‌رای ئەوه‌ی بریتیه له وردو خاش کرد‌ی و
پ‌رژ و بلا‌کردنه‌وه‌ی، ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾، ﴿فَيَذَرُهَا﴾، یانی: (فیدعه‌ا،
فیتکه‌ا)، ل‌ی ده‌گه‌رن، ده‌یکاته گو‌ره‌پانیکی ته‌ختی ب‌یگرن و گو‌ل، (قاع)، سه‌ر
زه‌مینیکه که گو‌ملایی و، ته‌خت ب‌ی، (صفصف)یش واته: شو‌نیک که ه‌یچ گرن و
گو‌ل و که‌ندو له‌ندی ت‌یدا نه‌ب‌ی و، ه‌یچ پ‌وه‌کی ل‌ی نه‌ب‌ی، ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا
وَلَا أَمْتًا﴾، که له شو‌نی ئەو چیا‌نه‌دا، که خوا ده‌یکاته گو‌ره‌پان و زه‌وییه‌کی
ته‌خت و هه‌موارو ب‌ی گرن و گو‌ل، تو ه‌یچ خواری و لاری ت‌یدا نابینی و،
ه‌یچ به‌رزیه و نزمیه و گردۆلکه‌ی ت‌یدا نابینی.

ئەوه‌ی پ‌یشی قو‌ناغی ئاخیر زه‌مان (ساعة) بوو، ئنجا ده‌گوا‌زیت‌ه‌وه بو
قو‌ناغی دووهم که قو‌ناغی هه‌لسانه‌وه و زیندووبوونه‌وه‌یه، واته: قو‌ناغی (قیامة)
﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ﴾، لهو پۆژه‌دا، دیسان ئەو ته‌نویه‌ی سه‌ر

﴿يَوْمَئِذٍ﴾، واتە: لەو ڕۆژەدا کە فوو بە کەرەنادا دەکری و، مڕۆڤەکان زیندوو دەکریڤهوهو، هەر کەسە لە شوینی خوێ هەڵدەستیتەوه و ڕووحیان بە بەر جەستەدا دەکریڤهوه و...هتد، ئەم تەنۆینە ئەو مانایانە هەموویان کۆ دەکاتەوه، لەو ڕۆژەدا ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾، خەڵکە کە شوین جاردەر دەکەون، بانگەر کە بانگیان دەکات، ﴿لَا عِوَجَ لَهُ﴾، واتە: هیچ خواری و لاری نیە، بۆ بابای جاردەر، هەر کەسیک لە راست خۆیەوه ڕیک بە هێلێکی راست بەرهو ڕووی دەچێ، بۆ ئەوهی زوو پێی بگات، بگاتە ئەو شوینە کە ئەو جاری بۆ دەدات، بگاتە ئەو گۆرەپانە، ﴿وَحَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾، دەنگەکانیش بۆ خوای میهرەبان، خوای بە بەزەیی بێ دەنگ دەبن، ملکەچ دەبن دەنگە دەنگ و هەراھەرا نابێ، ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾، جگە لە چپە چپ، هیچی دیکە نابیستی، جگە لە قسە ی سرکە سرک، لەبەر خووه، بە دەنگی کپ هیچی دیکە نابیستی، دەنگە دەنگ و هەراو قیرە قیرە نایەت.

﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنفَعُ الشَّفَعَةُ﴾، لەو ڕۆژەدا تکا کردن سوودی نیە، سوود بە کەس ناگەیەنێ، ﴿إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾، (تاکردنی هیچ کەسیک سوود ناگەیەنێ)، مەگەر کەسێ خوای خواوەن بەزەیی مۆلەتی بدات و، قسەکەشی پەسند بکات، واتە: تاکردنە کەشی پەسند بکات بۆ کەسیک کە بۆی دەکات، ئەمە بۆ بەرپەرچدانەوهی بپەرستەکان و هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانە، کە پێیان وابوو ئەوانە ی دەیانپەرستن لە ڕۆژی دوایدا، تکیان بۆ لە لای خوای پەرورەدگار دەکەن، خوای تاک و پاک دەفەرموی: نا، تکای هیچ کەس سوودی نیە، مەگەر کەسیک کە خوا مۆلەتی بدات، پاشان دەبێ ئەو تکیەش کە دەیکات، لەجێی خۆیدا بێ و، بۆ کەسیک بێ کە شایستە ی بێ، ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، (خوا) ئەوهی لە پیش دەستیانهوهیە دەیزانی و، ئەوهی لە دواشیانهوهیە دەیزانی، واتە: ڕابردوویان دەزانی و داهاوووشیان دەزانی، یان داهاووویان دەزانی و ڕابردووشیان دەزانی، چونکە ئەوهی لە پیش دەستیانهوهیە،

ده گونجی مه به ست پیی ئه وه بی که دادی، ده شگونجی مه به ست ئه وه بی که رابردوه، ههروه ها ﴿وَمَا خَلَفَهُمْ﴾، ده گونجی مه به ست ئه وه بی که تیپه ریوه و به جییان هیشتوه، ده شگونجی بگوتری: مه به ست ئه وه یه که له دواپانه وه دی و، جاری پییان نه گه یشتوه، واته: ئه و دوو وشه یه هه ردووکیان هه م داهاتوو، هه م رابردوو ش ده گه یه نن، ده شگونجی بگوتری: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، واته: هه رچی له ده ورو به رپانه، چ له پرووی شوینه وه، چ له پرووی کاته وه، واته: هه موو حال و بالیان ده زانی، ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾، به لام زانیاری ئه وان ده وری خوا نادا، مه به ست ئه وه نیه که په ی به خوا نابهن، په ی به بوونی خوا ده به ن، په ی به سیفه ته کانی خوا ده به ن، به مه رجیک به عه قلی سه لیم و به فیتیه تی ساغ له گه ل خوا دا مامه له بکه ن، به لام خوا له وه مه زنتره که زانیاری ئه وان ده وری خوا بدات، هه موو شتی که له باره ی خوا وه بزانه، ته نیا ئه وه ده زانه که خوا خو ی فیریان ده کات و، عه قل و هو شیان ده توانی له خویدا بیچه جمینی و جیی بکاته وه و وه خو ی بگری، ﴿وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾، پرووه کانیش بو زیندووی مشوورخو ر، زیندووی به ریوه به ر، که مه به ست پیی خوی به رزو مه زنه، ملکه چ بوون، پرووه کان بو ی زه بوون بوون، ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾، بیگومان بییه ش و بیمرادو ره نه ره بو، که سی که سته می هه لگرتوه، هه ر جو ره سته می که، سته م له نیوان خو ی و خوا دا، یان له نیوان خو ی و خه لکدا، یان له نیوان خو ی و خویدا، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، هه ر که سی که ش کرده وه باشه کان نه نجام بدات، له حالیکیدا که پرواداریشه، ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا﴾، نه ترسی سته می هه یه، که سته می لی بگری، سزایه ک بدری له سه ر شتی که که نه یکرده، ﴿وَلَا هَضْمًا﴾، نه مه ترسی لی که مکرده وه ی پاداشتی شه هه یه له سه ر کرده وه ی چاکه، که کرده ویه تی. واته: نه ترسی ئه وه ی هه یه له سه ر گونا هی که سزا بدری، که نه یکرده، نه ترسی ئه وه ی هه یه، چاکه یه که کرده ویه تی، پاداشته که ی لی که مکرته وه.

ئىنجا دواى باس و خواسى پۆژى دوايى بە ھەردوو قۇناغى ئاخىر زەمان و زىندوو
 كرانه وە (ساعة وقیامة) ھو، ئىنجا ئەو دوو ئايەتەى كۆتايى تەرخان دەكات،
 جارێكى دىكە دیتەو ھە سەر باسى قورئان، دەفەر موئ: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا
 عَرَبِيًّا﴾ ھەر بەم شىو ھە قورئانێكى عەرەبىيمان بۆ لای تۆ دابەزاندو، واتە:
 بەو شىو ناوازی ھە ھەر شایستەى خوايە، سروش بکات و فەرمانى خوئ
 دابەزینئ، ﴿وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾ ھەرەشەشمان تیدا جوړاو جوړ کردو،
 واتە: بە شىوازی جوړاو جوړ، بە دەرپرینى جوړاو جوړ، ھەرەشەو ترساندەمان
 تیدا خستۆتە ږوو، بۆ بېروايەکان، بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، ﴿لَعَلَّهُمْ
 يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ بە لکو پارێز بکەن، یان بیرخستەو ھەیان، یان ھاتەو
 بیریان، تیدا پەیدا بکات، یان پارێز بکەن، کە ئەو ھە ھالەتێكى باشترە، یان
 بە لای کەمەو ھۆشیاریان تیدا پەیدا بکەو، بیریان بکەو، پاستییەکانیان
 بېرکەو ھە.

دەشگونجى بلین: ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾ ئەو بۆ کەسانێکە کە جارێ نە ھاتوونە
 نێو بازنەى ئیمان و ئیسلامەو، بە لکو خۆیان بپارێزن لە کوفرو شیرک و، بێنە
 نێو بازنەى ئیسلامەو، ﴿أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا﴾ یان ئەوانەى کە لە نێو بازنەى
 ئیسلامدان، ھۆشیاریی و بیداریی زیاتریان بۆ ڤرەخستئ و، زیاتر پاستییەکانیان
 بکەو ھە بیر.

﴿فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ بەرزە خواى ھوکمرانى ھەق، (ملک)، واتە:
 ھوکمران، (حق)، واتە: چەسپاو، ئىنجا دیارە وشەى (حق)، ھەر دەبیتەو سىفەتى
 خوا، ﴿فَنَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾ بەرزە خواى ھوکمرانى ھەق، چەسپاو، نەگۆڤ،
 ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾ پەلەش لە قورئان
 مەکە، پێش ئەو ھە سروش کردنەکەى بۆ لای تۆ تەواو بێئ، واتە: پەلە مەکە
 لە خویندنی داو لە ھەرگرتنى دا، ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ بشلئ: پەرورەدگارم!

زانیاریم بۆ زیډه بکه، زانیاری، واته: زانیاری وه حی، یان زانیاری تیگه یشتن له وه حی، یان زانیاری، هم زانیاری وه حی، (زانیاری نه قلی)، هم زانیاری عه قلی، وشه ی (علم) که لیږه دا به نه زانراو (نکرة) هاتوه، واته: زانیاریه کی گه وره و مه زنه بۆ زیاد بکه، بیخه پال ئه و زانسته وه که فیرت کردووم، شاره زات کردووم، به رده وام زانیاریم بۆ زیاد بکه.

پاکه باندنی مهکته بی ماموستا عه لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له نۆزه کۆمه لارییه کی لهکەلتاس

بەن عەمک بێر مۆلح التۆمەل الدۆمەل

www.alibapir.com

پاکه باندنی مهکته بی ماموستا عه لی بابیر

عەل بابیر/ AliBapir

عەل بابیر/ AliBapir

کەلتاس

پاکه باندنی مهکته بی ماموستا عه لی بابیر

مەسەلە گىرەنگەکان

مەسەلەى يەكەم:

باسى گىرەنەۋەى بەسەرھاتى پېشووۋان و، باسى قورپان كە ھەر كەس پىشتى تى بىكات، پۇژى دۋاىى كۆلى قورسى گوناھان ھەلدەگرى و، ئەو كۆلەش خراپترىن كۆل و بارە:

خو دەفەرموئى: ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۖ مَن أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ۚ﴾ (۱۰۰) ﴿خَلِيدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا﴾ (۱۰۱) ﴿﴾

شىكردنەۋەى ئەم ئايەتانە، لە پېنچ بىرگەدا:

(۱) - ﴿كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ﴾ بەو جۆرە لە ھەۋالەكان ئەۋەى پابردوۋە بەسەرت دا دەگىرپىنەۋە، ئەمە ئاماژەيە بەو بەسەرھاتەى مووسا و ھاروۋنى براى سەلامى خۋاىان لى بى، لەگەل فىرەھون دا، ئەو گىرپانەۋەى بەسەرھاتە كە بۇمان گىرپايەۋە لە نەۋەد (۹۰) ئايەتى پابردوۋدا، ئاۋا لە ھەۋالى ئەۋانەى پابردوۋن، بۇ تۆ دەگىرپىنەۋە، بەسەرتدا دەخوئىنەۋە، وشەى (ما)، (مۋسولە): (الَّذِي سَبَقَ مِنْ أَحْوَالِ الْأُمَمِ)، ﴿مِنْ أَنْبَاءِ مَا﴾، لە ھەۋالەكانى ئەۋەى كە پابردوۋە، لە گەلانى پېشوو، لە كۆمەلگا پېشووۋەكان، ديارە كە دەفەرموئى: ﴿كَذَلِكَ﴾، ئەم ويچوۋاندنە ويچوۋاندنە بە خودى خۆى، چونكە ويئەيەكى نىە تاكو خۋاى زاناو شارەزا ئەو شىۋە بەسەرھات گىرپانەۋە و بەسەرھات بەسەر خويئندەۋەيەى، كە خوا بۇ پىغەمبەرى خاتەم ﷺ فەراھەمى ھىناۋە، پىي تەشبيە بىكات و لەگەلدا بەراوردى بىكات.

(۲) - ﴿وَقَدْ آتَيْنَكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا﴾، بە دۇنيایى لە لایەن خوْمانەوہ (ذکر) مان پى داوى، کە وشەى (ذکر) دەگونجى ھەر مەبەست پى قورئان بى، چونکە (ذکر) يەکیکە لە ناوہکانى قورئان، دەشگونجى مەبەست پى بیرخەرەوہ بى و، دەشگونجى مەبەست پى ناو و ناوبانگ و پایە بەرزى بى، چونکە قورئان شەرەف و ناو و ناوبانگە، بۇ ھەر کەسى ھەلیبگري و تىیدا تى بگات و پى بگات.

(۳) - ﴿مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا﴾، ھەر کەسیک پروى لیوہرگري، پروى لى وەرچەرخینى، لە پۆزى ھەلسانەوہدا کۆلى قورس ھەلدەگري، ﴿وِزْرًا﴾، یان بە مانای گوناھ دى، یان بە مانای قورسایى دى، کە بە دۇنيایى مەبەست ئەوہیە کۆلى قورسى گوناھان ھەلدەگري، ھەر کەسیک پشت لە قورئان بگات، پرو لە قورئان وەرچەرخینى، قورئان مروْڤ دەپاریزى لە تاوان و لادان، دەپاریزى لە گوناھبارى و عەیدارى، بۆیە کەسیک پرو لە قورئان وەرچەرخینى و پشتى تى بگات، پى گوناھ و تاوان و لادان و عەیدارى و خلیسکانى بۇ تەخت و ئاچووغ دەبى.

(۴) - ﴿خَلِيلَيْنَ فِيهِ﴾، بە ھەمیشەى تىیدا دەمىننەوہ، لەو گوناھە قورسەدا، لە سزای ئەو گوناھە قورسەدا، کە ھەلیانگرتوہ، تىیدا بە ھەمیشەى دەمىننەوہ، کە مەبەست پى دۆزەخە.

(۵) - ﴿وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا﴾، خراپترین کۆلیشە ئەو کۆلەى کە لە پۆزى ھەلسانەوہدا ھەلیان گرتوہ، یانى: (فَهُوَ أَسْوَأُ حِمْلٍ لَهُ)، ئەوہ خراپترین کۆلى ئەوانە، کە لە کۆلیان ناوہ و ھەلیانگرتوہ لە پۆزى قیامەتدا.

مەسەلەى دووهم:

باسى پۇژى دوايى بە تايەت قىامەت، كە فوو بە كەپەنادا دەكرى و،
تاوانباران بە شىنەلگەپرايى كۆدەكرىنەو و لە ئىوان خۆياندا چە چپ دەكەن،
ئايا دە (۱۰) شەوان ماونەو؟ يان تەنيا پۇژىك لە دنيا، يان لە بەرزەخدا،
يان لە ھەردوو كياندا؟:

خو دەفەرموى: ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ۚ يَخْفَتُونَ
بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۖ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا
يَوْمًا ۚ﴾

شىكر دنەو ھى ئەم ئايەتەنە، لە پىنچ بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ﴾ ئەم (يَوْم) ھ، (بَدَلٌ مِنْ يَوْمِ الْقِيَامَةِ)، پىشتىر باسى پۇژى
قىامەت كراو، واتە: ئەو پۇژە كە فوو بە كەپەنادا دەكرى، بە دۇنيايى مەبەست پىي فوو
دوو ھەم، ھەك لە ئايەتى ژمارە (۶۸) ى سوورەتى (الزمر) دا ھاتو، كە دەفەرموى: ﴿وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَصَبَقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ
فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، واتە: فوو بە كەپەنادا كرا، ھەر كەسى كە لە ئاسمانەكان و
ھەر كەسى كە لە زەویدا ھەيە، بى ھۆش بوو، (ياخود مرد)، جگە لەو ھى كە خوا بىھوئى
(بى ھۆش نەبى، يان نەمرى)، دوايى فووئىكى دىكەى پىدا كرا، واتە: كەپەتى دوو ھەم و
قوناغى دوو ھەم، ﴿فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾، يەكسەر بىنىت ھەموويان ھەلساونەو و
چاوپەرى دەكەن.

كەواتە: لە دواى فوو بە قەپندا كەردنى يەكەم، يان فوو بە سوور داکەردنى
يەكەم، كە لە قورئاندا وشەى (صور)، ھاتو، بەلام لە فەرمايشتى پىغەمبەردا
ﷺ وشەى (قَرْن) ھاتو، لە زمانى عەپەبىيدا (بوق) ىشى پى دەلین، لە دواى

فووی یه کهم، هەر کهس له ئاسمانه کان و زه ویدا ههیه، هه مووی ده مرئ، هەر کهسیک که ههیهو، ئەم گەردوونه ئەم شیوهیهی ئیستای نامینئ، ئەم لاپه رهی ئیستا ده پچریتهوه، که ئەمه پیی ده گوتری: ئاخیر زه مان و کو تای هاتی گەردوون، به لام له دواي فووی دووهم، که قوناغی دووهمی پوژی دوايهو (قیامة) ی پی ده لئین، واته: هه لسانهوه، هه رچهنده زور کهس (ساعة وقیامة) ی لی تیکه ل ده بن، وا ده زانی پوژی دواي هه ر یه ک شته، به لام به ته ئکید دوو قوناغه، وه ک لهو ئایه تهی ژماره (۶۸) ی سوږه تی (الزمر) دا، زور به روونی دیارهو پیشتیش ئیمه نه وه مان باس کردوه.

پیغه مبه ری خوا ﷺ له فه رمایشیک دا ده فه رموی: {كَيْفَ أَنْعَمَ وَقَدْ انْتَقَمَ صَاحِبُ الْقُرْنِ الْقَرْنِ، وَحَتَّى جَبَّهَتْهُ، وَأَصْغَى سَمْعَهُ يَنْتَظِرُ أَنْ يُؤْمَرَ أَنْ يَنْفُخَ، فَيَنْفُخَ؟ قَالَ الْمُسْلِمُونَ: فَكَيْفَ نَقُولُ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: قُولُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ رَبَّنَا} (أخرجه الترمذي برقم: ۳۲۴۳، وَحَسَنَهُ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ).

واته: چو ن له ززه ت وه ربگرم، (یان چو ن شادمان بم، یان چو ن خوشحالی یان خوشگوزهرانی ره چاو بکه م)، له حالیکدا که خاوه نی که رهن، نه و که رهنایه ی به ده مه وه گرتوه و نیو چاوانیشی به سه ردا نوشتاندو ته وهو، چاوه ری ده کات که مو له تی بدری و، فووی پیدا بکات، مسو لمانان گوتیان: ئەهی پیغه مبه ری خوا! چو ن بلین، فه رموی: بلین: (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ، تَوَكَّلْنَا عَلَى اللَّهِ رَبَّنَا)، خوامان به سه و، با شترین کاری سپی دراو نه وه، پشتمان به خوا به ست.

(۲) - ﴿وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا﴾، تاوانباران لهو پوژدها به ره ش و شینه لگه پراوی کۆ ده کهینه وه، (زُرْقُ جَمْعُ أَزْرَقٍ وَهُوَ الَّذِي لَوْنُهُ الْأَزْرَقُ)، کهسیک که ره نگه که ی شین بی، مرو ف که زور خه فه تبارو داماو ده بی و ماته مینی دایده گرئ، رهنگی ره ش و شین ده بی، تو زی ته می لی ده نیشئ، ده شگونجئ ﴿زُرْقًا﴾، که کوی (أزرق) ه، مه به ست پیی کوی (أَعْمَى) بی، واته: (عَمِيَ)، یانی: به کویری کویان ده کهینه وه، چونکه بابای کویر چاوی شین هه لده گه ری.

(۳) - ﴿يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا﴾، له نىوان خوڤاندا به چه چپ قسه ده کهن، ده لىن: ته نيا ده (۱۰) شهوان ماونهوه، (التَّخَافُتُ: الْكَلَامُ الْخَفِيُّ مِنْ خَوْفٍ وَنَحْوِهِ)، (تَخَافْتُ) بریتیه له قسه ی په نهان به هو ی ترس و غه یری ترسهوه.

(۴) - ﴿نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ﴾، ئیمه زانترین بهوه ی که ده لىن، دياره هه ندى کيان نهوه ی که زوریان گوتوه، گوتوو یانه: ده (۱۰) شهو ماوینهوه.

(۵) - ﴿إِذْ يَقُولُ امْثُلُهُمْ طَرِيقَةً﴾، کاتیک نهوه ی رېبازه که ی له هه مووان چاکتره، له هه موویان زیاتر له راستیهوه نيزیکتره، ده لى: ﴿إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا﴾، یانی: (ما لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا)، ته نيا رۆژیک ماونهوه، وشه ی (أَمْثَل)، که له (مِثْل، مَثَل) هوه هاتوهو، به (أَمْثَال) کو ده کریتتهوه، به واتای (الْفَاضِل، أَمْثَلُ الْقَوْمِ: خَيْرُهُمْ)، باشترييان، کهواته: ﴿أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً﴾، واته: (أَحْسَنُهُمْ تَفْكِيراً، أَفْضَلُهُمْ رَأْيًا)، نهوه ی که بيرکردنهوه که ی له هه مووان له راستیهوه نيزیکتره، له هه مووان باشتري بيری کردوتهوه، واته: له ده شهوان تاکو یه ک رۆژ، ئاوا لهو بهینه دا مشت ومپړانه، په نگه ژماره کانی: ده، نو، هه شت، ههوت، شه ش، پینج، سى، چوار، دوو، یه ک ئا بهو شیوه یه، هه موویان یان گوتبن، خوی په روه ردگارش لای زورییه که ی و لای که مییه که ی باسکردوون، نهوه ی بلئ: زور ماوینهوه ده یگه یه ننه ده شهو، لای که مییه که شى ده لىن: رۆژیکمان هه ر پى چووه، هه ندى له زانایان ده لىن: له نهجامی نهوه دا نهو بو چوونه یان بو دروستبووه، که زیندوو ده کریتتهوه، سه یر ده کهن، زور که می پېچووه، واته: ژيانی دنیایان زور که می پېچووه، یان ژيانی دوا یی گورو به رزه خیان که می پېچووه، یان ده گونجى مه به ست پى هه ردووکیان بى، که می پېچووه، له چاو رۆژى دوا یی و قیامه تدا، که واپنده چى له وى کات (زمن) بوه ستى!!.

زانایان دوو لیکداوه یان کردوون بو: ﴿أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً﴾:

۱- (أَي: أَقْرَبُهُمْ فِي الْمَعَادِيرِ، لِإِنْكَارِهِمُ الْقِيَامَةَ وَالْبَعْثَ)، نيزیکترین یان له پوزشه ینانهوه، له بهرتهوه که نکوولیان ده کرد له هه لسانهوه و زیندوو بوونهوه، چونکه پورش دیننهوه، به لئ: نکوولیمان ده کرد، به لام ئیستا دياره، نهوه قیامه تهو هاتوهو، ئیمه ش ده (۱۰)

مەسەلەى سىيەم:

باسى چىايەكان كە خوا لە ئاخىر زەماندا وردو خاشيان دەكات و، دەيانكاتە گۆرايەكى تەخت و ساف، كە هيچ لاريى و، گردو بەرزىي و نزمىي تيدا نابىنى:

خوا دەفەرموى: ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۖ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۖ لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۚ﴾ (۱۰۷)

شىكردنەوى ئەم ئايەتانە، لە چوار برگەدا:

(۱) - ﴿وَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾، لە بارەى چىايەكانەوئەش لىت دەپرسن؟ پرسىارت لى دەكەن، چىيان لى پرسىوئە؟ پرسىاريان لىكردوئە: ئايا ئەو چيا سەر كەشەنەو، ئەو چيا سەختانە لە ئاخىرزەماندا، چىيان لى بەسەر دى؟ چ گۆرانىكيان بەسەر دادى؟.

(۲) - ﴿فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾، تۆ بلى: پەرورەدگارم وردو خاشيان دەكات، (النسف: الإقتلاع من الأصل)، (نسف) برىتيە لە ريشە كيشكردن، لە ريشە دەرهيئان، وپراى ئەوئە (نسف)، دەلى: برىتيە لە: (التفريق، و الإذراء، وَالطَّحْن) بلاوكردنەوئەو، كردنە تۆزو خوئ و هارين.

(۳) - ﴿فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا﴾، ئەو چىايانە خوا دەيانكاتە دەشتايەكى صافى بى گرى و گوئ، (قاع) زەوييەكە ئاسان بى پييدا بپوئى، نەرم بى و، يەكسان و تەخت بى، گرى و گوئى تيدا نەبى، (صفصف) يش دەلى: زەوييەكى يەكسان، كە هيچ گرى و گوئ و بەرزىي و نزمىي تيدا نە، يان هيچ پرووئەكى تيدانيە.

(۴) - ﴿لَا تَرَىٰ فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا﴾، نە هيچ خوئو خيچيى و، نە هيچ گردۆلكە و بەرزىي و نزمىي تيدا دەبىنى، (العوج: ضد الإستقامة)، (عوج) دژى ريكىيە، واتە: خوئو

خَیجِی و لاری، (امت)، بە مانای بەرزایی بچوو، گردۆلکە ی بچوو، یان بەرزایی و نزمیی دی، واتە: نە چالاییەکی تێدا دەبینی، نە بەرزاییەکی، لەو شوێنە ی که خوا چیا یەکانی تێدا وردو خاشکردوون و هاریونی، ئەگەر سەیری قورئان بکەین دەربارە ی چیا یەکان خوا ﷻ چەند تەعبیریکی جیا جیای بەکارهێناون، که چیا یەکان چیان بەسەر دی؟

حالی چیا یەکان لە دواڕۆژدا، لە پینچ قوئاغ دا کورت هەلدی:

قوئاغی یە کەم: خوای بالا دەست لە سوورەتی (الحاقة)، ئایەتی (۱۴) دا، دەفەرموی: ﴿وَجَلَّتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَذُكْنًا دَكَّةً وَاحِدَةً﴾، واتە: زەوی و چیا یەکان هەلگیران و، یە کجار پێکدادان، دیارە لە ئەنجامی ئەوەدا که پێک دادەدرێن، وردو خاش و پارچە پارچە دەبن.

قوئاغی دووهم: لە سوورەتی (الکھف)، ئایەتی (۴۷) دا، خوای بەدیھێنەر دەفەرموی: ﴿وَيَوْمَ نُسِرُّ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا﴾، واتە: ئەو ڕۆژە که چیا یەکان دەڕۆژێن، (واتە: لایان دەبەین، دەیانجوولێنین و لە شوێنی خوایان هەلێاندەکەنین و)، زەوی دەبینی که هاتۆتە گۆڕی، (خراوتە بەرچاو).

هەر وەها لە سوورەتی (الطور)، ئایەتی (۱۰) دا، خوای میهرەبان دەفەرموی: ﴿وَتُسِرُّ الْجِبَالُ سِرًّا﴾، واتە: ئەو ڕۆژە که چیا یەکان بە ڕۆشتی دەڕۆن، واتە: لە شوێنی خوایان هەلێاندەقەنرێن.

قوئاغی سێهەم: که لە سوورەتی (المزمل)، لە ئایەتی (۱۴) دا هاتو: ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ كَغِيٍّ مَّهِيلاً﴾، واتە: ئەو ڕۆژە که زەمین و چیا یەکان دەلەرزنەو، بومەلەرزە لێیان دەدات، دەلەرزنەو، رادەشەقێن و، چیا یەکان دەبن بە (کشیب، مهیل)، (کشیب)، ملیکی پێکەو کۆبوووەو، (مهیل)، نەرم بە شیوێهەکی وا که لە بن پێیاندایا بڕوا، واتە: ئاوا وردو خاش دەبن و بۆ ملیکی نەرم، دەگۆڕێن.

قَوْنَاغِي چواره م: ته وهيه که له سوږه تی (القارة)، له ټايه تی (۵) دا هاتوه: ﴿وَتَكُونُ
الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ الْمَنفُوشِ﴾. واته: چيايه کان وهک خوری شکیژاوه يان لى دى،
﴿الْمَنفُوشِ﴾، به کوردی ده گوتړی: خورییه که شی ده کریتته وه، ده شکرى و، له پهره
ده درى، ټاویان لى دى.

قَوْنَاغِي پینجه م: ته وهيه که له سوږه تی (الواقعة) دا هاتوه، که ده فهرموئ: ﴿إِذَا رَجَّتِ
الْأَرْضُ رَجًّا ۖ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًّا ۖ فَكَانَتْ هَبَاءً مُبْنً ۖ﴾. واته: ته وړوڅه که
زه وی ټیکړا ده شه قیږی و، چيايه کان هه لده که نړی و، ده بن به توژو که ردی بلا ووه وه.
ته مانه ته و پینج قوناغن که خوا ځای باسی ته و گورانکاریانه ده کات که
به سهر چيايه کاند دین.

راځه یان دې مکتبه یی ماښتا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play | App Store

علی بابیر AliBapir

AliBapir

که نالی

راځه یان دې مکتبه یی ماښتا علی بابیر

راځه یان دې مکتبه یی ماښتا علی بابیر

مه سه له ی چواره م:

باسی قیامهت و زیندوو بونه وهو، شوینکه وتنی خه لک بو دهنگی جاردهر، به بی لادان و، کش و مات بوون و، پئی نه دان به تکا کردن، مه گهر که سیک خوا مؤله تی بدات و، تکای به جی بکات و، باسی زانیاری بی سنووری خوا و، ملکه چیی و زه بوونی هه موولایه ک بو خواو، بیمرادی و په نجه پویی سته مکاران و، بی باکی و شادمانی بر واداران کردار باش:

خوا ده فهرموئ: ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ، وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝١٠٨ يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفْعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ، قَوْلًا ۝١٠٩ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ ۝١١٠ وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا ۝١١١ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۝١١٢﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له دوازه بر گه دا:

(۱) - ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾، لهو پۆژهدا، واته: له پۆژی زیندوو کرانه وه و هه لسانه وهدا، له پۆژی قیامهت و سزاو پاداشندا، ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾، خه لکه که، یان ئەوانه ی که ئیستا که نکوویی ده که ن له زیندوو کرانه وه و، هاتنی پۆژی دواپی، ئا ئەوانه شوین جاردهر ده که ون، واته: به رهو دهنگی جاردهر ده چن، جاردهر کیه؟ ئەو فریشته یه که فووی کردوه به که په نادا، که له فهرماشته که ی پیغه مبه ردا ﷺ به (صاحب القرن) ناوی هاتوه، خاوه ن که په نا، خاوه ن قوچ، که فووی پيدا ده کات، له هه ندیک شوینه وارندا به ئیسرافیل ناوی هاتوه.

واتایه کی دیکه ی: ﴿يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾، ههر کام له پیغه مبه ران بانگی ئۆمه تی خو ی ده کات، ئنجا ئەوانه ش به رهو ئەو دهنگه ده چن، ئنجا چ له

دنیا دا پروایان پێهێنا بۆ، چ پروایان پێ نههێنا بۆ، گەنگ ئەوهیه لهسهەر ئەو پێغه‌مبەرە حیسابن.

(۲) ﴿لَا عِوَجَ لَهُ﴾ واتە: بە نسبەت ئەو دەنگەوه که به‌ره‌و پرووی ده‌چن، هیچ لاریی نیه بۆ ئەوانه که به‌ره‌و پرووی ده‌چن، هیچ خواره خوارو لاره لار ناکهن، به‌و لاو لادا بچن، بانگ‌کراوه‌کان له پوشتیاندا به‌ره‌و ئەو جارده‌رو، بانگ‌کەرە، به‌و لاو لادا ناچن، لا ناده‌ن، خوارو خێچ نابن، پێک به‌ره‌و پرووی ده‌چن.

(۳) ﴿وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ﴾ ده‌نگه‌کانیش بۆ خوای میهره‌بان، خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی، ملکه‌چ بوون، ده‌گوێری: (خَشَعَ صوته)، واتە: ده‌نگه‌که‌ی کپ بوو، (خَشَعْتُ عینهُ)، واتە: چاوی مات بوو، زه‌بوونی پێوه دیار بوو، (خَشَعَ وجهه)، واتە: پرووی هه‌لبێرکا، (خَشَعَتْ جوارحُه)، واتە: ئەندامه‌کانی له‌ جووله‌ که‌وتن و ملکه‌چ بوون.

(۴) ﴿فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا﴾ ده‌نگه‌کان وا که‌پ و کڕ ده‌بن، تۆ جگه‌ له‌ چپه‌ چپ، جگه‌ له‌ قسه‌ی نزم و په‌نه‌ان، هیچی دیکه‌ نابیستی، (الْهَمْسُ: الصوتُ الخَفِيُّ)، ده‌نگی کپ و قسه‌ی به‌ چپه‌.

(۵) ﴿يَوْمَئِذٍ لَا تَنفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ له‌و پۆژه‌دا تکا کردن سوود ناگه‌یه‌نی، واتە: تکا‌کردنی هیچ که‌س سوود ناگه‌یه‌نی، مه‌گه‌ر که‌سیک خوای خاوه‌ن به‌زه‌یی مۆله‌تی بدات و، له‌ قسه‌و داوایه‌که‌شی پازی بۆ و په‌سندی بکات.

که‌واته‌: دوو مه‌رج هه‌ن:

أ- که‌سیک ده‌بی خوا مۆله‌تی بدات، پێگای بدات، تکا بکات.

ب- پاشانیش ئەو داواو تکیاهی که‌ ده‌یکات، ده‌بی داواو تکیاه‌ک بۆ له‌ لای خوا په‌سند بۆ، که‌واته‌: هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان، به‌ هه‌موو جوړو شیوه‌کانیا نه‌وه، با ئیمانی به‌ نیسکی نه‌سپێرن، با خۆیان ده‌ستخه‌رۆ نه‌که‌ن، به‌ ته‌ما بن که‌ هه‌ر که‌سیک راست بۆوه، شه‌فاعه‌ت و تکاو پرجایان بۆ بکات، وه‌ک ده‌روپیشیک له‌ وه‌صفی شیخه‌که‌یدا گوتوو یه‌تی:

بۆیه له دنیا دهستم گرت وه تو

تاكو له قیامهت، نه مكهی ره نهجه رو

بۆیه له دنیا دا دهستی پێگرتوهو، دیاره به تهمای قیامهتیه! نا، تو پیشی جاری دهبی شیخه کهت وابی، پیشهرو بی و، چاوساغ بی و، پیشهوا بی و، له دنیا دینداری و دنیا دارییه کی سهر راستانهو، ساغ و چاک و پاکت فیر بکات، له دنیا لای بههره مند بی، له ریباز و ری و شوینه کهی، که ری و شوین و ریبازی پیغه مبه ره ﷺ، ئنجا له قیامهتیشدا خوا ده زانی ئایا شایسته ی ئه وه ده بی تکا بکات بو تو، یان غهیری تو، یان شایسته نابی.

ئهم ئایه ته بهر په رچی هه موو ئه وانه ده داته وه که وه ک گوتم: له خووه خه ون و خه یال هه لده چنن له سهر که سانی ک که به ته مان له قیامهت ده فریا یان بین، که خوا ده فهرمو ی: له و روژه دا تکا ی ه یچ که س سوودی نیه، مه گهر که سی ک که خوا ی خاوه ن به زه یی، مو له تی دابی، پاشان قسه که شی له جی خوی دا بی، داواو تکا کردنه که شی خوا په سندی بکات.

له پرووی ریزمانی عه ره بییه وه ده لی: (الشَّفَاعَةُ: مَصَدَرٌ فِيهِ مَعْنَى الْفِعْلِ، فَيَقْتَضِي فَاعِلًا، أَيْ إِلَّا أَنْ يَشْفَعَ مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ أَنْ يَشْفَعَ)، وشه ی (شفاعة)، واته: تکا کردن، چاوه و مانای کرداری تیدا هیه، بۆیه بکه ری ک ده خوازی، که ده فهرمو ی: لَا نَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ ﷻ، واته: مه گهر که سی ک شه فاعهت و تکا بکات، که خوا ی خاوه ن به زه یی مو له تی داوه، تکا بکات، پاشان قسه که شی په سند بکات، که واته:

یه ک: ده بی شه فاعهت و تکا که ره که مو له تدر او بی.

دوو: ده بی تکا کردنه که شی په سندر او بی.

هه لبه ته ئیمه له ته فسیری سووره تی (یونس) دا، به ته فصیل باسی شه فاعهت و تکا ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، فریشته کان و، قورئان و، دوستانی خوا و زانایانمان کرد، ههر که سه له قه ده ر خو ی له قیامهت دا.

(۶) - ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، واتە: (خوا) ئەوێ له پێش دەستیانهو ئەوێ له دوایانه، دەزانێ، ئەمە چەند واتایەکی هەن:

۱- رابردوو و داهاتوویان دەزانێ.

۲- داهاتوو و رابردوویان دەزانێ.

۳- رۆڵەت و پەنەیان دەزانێ.

۴- دەشگۆنجێ: ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾، واتە: ئەوێ که پەنەیان و جاری نەهاتو، ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، واتە: ئەوێ که ئاشکرایە و بەجێیان هێشتو.

۵- هەموو شتیکیان دەزانێ، چ له پێش دەستی مەزموون و له پشتی، یانی: هەرچی له دەوریان، هەموو حال و بایان دەزانێ.

(۷) - ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾، بەلام ئەوان زانیارییان دەوری خوا نادات، یان ئەوان ناتوانن هەموو زانیاری خوا، یان هەموو زانراوەکانی خوا بزانن، کەواتە: ﴿وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا﴾، ئەم: ﴿بِهِ﴾، بۆ خوا بێ وێنە دەگەرێتەوه، واتە: زاتی خوا، وەک خۆی بزانن، نەک خوا بناسن، خوا ناسین، شتیکی بەلگە نەویستە، خوا مەزموونەکانی و خۆلقاندوون، بەلکو هەموو دروستکراوەکانی خۆی و دروستکردن، کە خاوەنی خۆیان بناسن و بزانن، بەلکو بە پاکێ بگرن و ستایشی بکەن، ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (۴۴) ﴿الإسراء﴾، بەلام لێرەدا مەبەست پێی ئەوێ، کە دەوری خوا بدەن، یان دەوری زانراوەکانی خوا و زانیاری خوا بدەن.

(۸) - ﴿وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ﴾، هەروەها ڕووەکان بۆ زیندووی مەشورخۆر، زیندووی سەرپەرشتییکار، ملکهچ بوون، تەسلیم بوون، (عَتَتْ: أَي ذَلَّتْ وَخَضَعَتْ، خُضُوعُ الْعَنَاءِ وَهِيَ الْجَمْعُ الْعَانِي، أَي الْأَسْرَى)، ملکهچ بوون، زەبوون بوون، وەک چۆن دیلەکان زەبوون دەبن، چونکە (عناة) کۆی (عانی)یە، (عانی)، واتە: دیل، ئەسیر، کەسیک کە دیل دەکری، بەدڵنیاییهوه، بێ دەسەلات دەبێ، ئەوانیش بەو شیوهیه، ڕووەکان بۆ خوا

هه میسه زیندووی سه رپه رشتیکار، ئاوا له پوژی دوایدا زه بوون و داماو و دهسته مو ده بن.

۹- ﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا﴾، په شیمان و په نچ به خه ساره، که سیک که سته می هه لگرتوه، (الْحَيَّةُ: الْحِرْمَانُ وَالْيَأْسُ)، (حَيَّة) بریتیه له بن به شی و ناو مییدی.

۱۰- ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ﴾، هه ر که سیکش کرده وه باشه کان ته نجام بدات، له حالیکشدا که پرواداره.

۱۱- ﴿فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا﴾، بابای وا: نه له سته م ده ترسی و نه له لیکه مکرانه وه ده ترسی، (هَضْمًا أَي: نَقْصًا)، هه ندیکش گوتوو یانه: (ظُلْمًا: النِّقْصُ الشَّدِيدُ، هَضْمًا أَي: بَعْضُ النِّقْصِ)، واته: (ظُلْم) لیکه مکرده وهی توندو، (هَضْم) لیکه مکرده وهی که مه، به لام وایده چی ته و مانایه راستری، که له وه ناترسی، سزا بدرین له سه ر کرده وهیه کی خراپ که نه یان کرده، هه روه ها ناشرسی که پاداشتی کرده وهی چاک که کردوو یانه، لیان که م بکریته وه، به لکو سزاو پاداشتی پر به پیست ده درین.

پاڤه یان دنی مکتبه یی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR Codes

له توره جوته یان دنی مکتبه یی ماموستا عهلی بابیر

بکریته وهی

مهل بابیر AliBapir

مهل بابیر AliBapir

QR Codes

مەسەلە ی پێنجە م و کۆتایی:

باسی دابەزێرانی قورئان بە زمانی عەرەبیی و، جۆراو جۆرکردنی ھەرەشە و ترساندنێ بیروایان، بە ھیوای پارێزکاری و یادەوهریی تیدا پەیدا کردنیان و، باسی پایە ی بەرز ی خواو، ئامۆزگاری کردنی پێغەمبەر ﷺ که له کاتی وەرگرتنی قورئاندا له جیبریل، پەلە پەل نەکات و، له خوا داوا بکات زانیاری بۆ زیده بکات:

خوا دەفەر موی: ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۖ فَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ أَلَمَّكَ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ ۚ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۖ﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، له حەوت بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا﴾، بەو شیوە دابەزێرانە، قورئانیکی عەرەبییمان دابەزاند، که وێنە ی نیه، مەگەر بە خوێ بچوێنێ، ئەگەرنا هاو وێنە یه کی نیه له گەلیدا بهراورد بکری و، بەو بچوێنێ، بەو شیوە یه قورئانیکی عەرەبییمان، واتە: بە زمانی عەرەبیی بۆمان دابەزاندووی، دەشگونجی قورئان لێرەدا ناوی قورئان نەبی، بەلکو بەمانای (مقروء) بی، واتە: خوێنراو یه ک که به عەرەبیی دەخوێنرێتەوه، چونکه قورئان به مانای (مقروء)ە، فەرمایشتیکە که به عەرەبیی دەخوێنرێتەوه، بۆمان دابەزاندووی.

(۲)- ﴿وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ﴾، ھەرەشە شمان تیدا جۆراو جۆر کردو، (التَّصْرِيفُ: التَّنْوِيعُ والتَّفْنِينُ)، واتە: بە شیوە ی جۆراو جۆرو، بە شیواز و دەرپرینی جۆراو جۆر، ھەرەشەمان تیدا خستۆتە پروو، بۆ مروڤەکان بە گشتی، یان بۆ بیروایان بە تاییەت.

(۳)- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾، بەلکو پارێز بکەن، (لعل)، بۆ ئومێدەوار بوونە، بۆیە پەيوەندیی بەوانەو ھەیه، ئومێد وایە که خوای بە بەزەیی بۆیە ناردوویەتی، که ئەوان ئەو ئومێدو ھیوایە بێننە دی.

(۴) - ﴿أَوْ يُحْدِثْ لَهُمْ ذِكْرًا﴾، يان ئەگەر نەشیانکاتە پارێزکار، پارێزکاریشیان تێدا پەیدا نەکات، بەلای کەمەو: هاتنەوێ بێر و هۆشیاربوونەوێ یان تێدا پەیدا بکات، (يُوجَدُ فِيهِمْ التَّذَكُّرُ لِلْحَقَائِقِ الْفِطْرِيَةِ الْمَرْكُوزَةِ فِي قُلُوبِهِمْ)، هاتنەوێ بێر و پاستییە خوارپسکانە ی کە لە دڵ و دەروونیاندا داکوتراون، ئەوێ یان تێدا پەیدا بکات.

دەشگونجی مەبەست ئەوێ بێ کە ئەو خەڵکە دوو بەشن:

۱- بەشیکیان جارێ نەهاتوونە نێو بازنە ی ئیسلامەو، ئەوانە یان بەلکو ئەو قورئانە پارێزکاری و خو پاراستنیان لە کوفرو شیرک و نیفاق تێدا پەیدا بکات.

۲- ئەوانەشیان کە هاتوونە نێو بازنە ی هیدایەتەو، خۆی پەروردار و هۆشیاری و بیداری، زیاتریان بە هۆی قورئانەو تێدا پەیدا بکات.

دەشگونجی مەبەست برۆداران بێ:

۱- ئەوانە کە هۆشیاری و بیدارییان هەو، وێرێ هۆشیاری و بیداری سێفەت و خەسڵەتی تەقواشیان تێدا پەیدا بکات.

۲- ئەوانەشیان کە بیدارن، یان ئەهلی تەقوان، هۆشیاری و بیداری زیاتریان تێدا پەیدا بکات.

(۵) - ﴿فَعَلَى اللَّهِ الْمَلِكُ الْحَقُّ﴾، بەرزە خۆی حوکمرانی هەق، خۆی حوکمرانی چەسپاو، یانی: (لِلَّهِ الْعُلُوُّ الْمَطْلُوقُ، وَهُوَ الْحَقُّ الْمَطْلُوقُ بِخِلَافِ الْمُلُوكِ)، بەرزێ پەها بو خوا کە هەقی پەهایە، پێچەوانە ی دەستەڵاتدارانی دیکە، کە بە ناھەق زۆرجار خۆیان دەسەپێن و، حوکمرانییەکی ناھەق دەکەن.

(۶) - لە کۆتاییدا دەفەرموێ: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾، پەلەش مەکە لە قورئاندا بەرلەوێ کە سروشکردنەکی بو تو تەواو بێ، دیارە ئەمە بە شیوەی دیکەش خۆتێراوەتەو: (مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ)، بەرلەوێ کە سروشکردنەکی بو تو تەواو بکەین.

(۷) - ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾، بَلَى: پەرورەدگارم! زانیارییم بۆ زیاد بکە، واتە: بەردەوام بە لەسەر داواکردنی زێدە بوونی زانیاری لە خواى پەرورەدەکەر، بە خێوکه‌رو، مشوورخووری خۆت.

لەنیوان پەلە کردن و خیرایی کردن دا:

لێره‌دا پێویسته‌ بزانی که پەلە کردن جیاپە لە خیرایی کردن، چونکه پەلە کردن ئەو‌ه‌یه که شتێک لە کاتی خۆیدا نەبێ، بۆیه گوتراوه: (مَنْ اسْتَعْجَلَ الشَّيْءَ قَبْلَ آوَانِهِ، عُوِقِبَ بِحِرْمَانِهِ)، واتە: هەر که‌سێک پەلە بکات لە وه‌دیه‌نانی شتێکدا، پێش کاتی خۆی، بە بێبه‌شکرانی سزا دەدرێ.

بەلام (سرعة)، خیرایی ئەو‌ه‌یه که شتێک لە کاتی خۆی دی، خیرایی بکه‌ی، ده‌ستگه‌رمیی بکه‌ی لە جێبه‌جێکردنیدا، بۆیه خوا فەرمانی کردوه بە خیرایی کردن، وه‌ک لە ئایه‌تی (۱۳۳)ی سوورەتی (آل عمران)دا ده‌فه‌رمووی: ﴿وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ﴾، واتە: خیرایی بکه‌ن به‌ره‌و لی‌بوردنێک لە پەرورەدگار تانه‌وه.

هه‌روه‌ها لە سوورەتی (المؤمنون)دا ده‌فه‌رمووی: ﴿أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ ﴿۱۱﴾﴾، واتە: ئەوانه‌ی که خیرایی ده‌که‌ن لە ئەنجامدانی چاکه‌کاندا.

بەلام رێگری کردوه لە پەلە پەلکردن، وه‌ک فەرموویه‌تی: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾.

زانایان سی واتایان بۆ ئەم رسته‌یه لیکدا‌ونه‌وه: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾:

۱- (لا تستعجل إنزال المزید من القرآن حرصاً منك على إصلاح الناس)، واتە: پەلە مه‌که لە دابه‌زێنانی قورئانی زیاتر به‌ هوێ مکووربوونته‌وه، لەسەر چاککردنی خه‌لک.

۲- (لا تعجل بقراءة القرآن حال إلقاء جبریل آیاته إليك)، واتە: لە خوێندنی قورئاندا پەلە پەل مه‌که، لە کاتی‌که‌دا که جیبریل ئایه‌ته‌کانی بۆ تو‌ دێنێ.

۳- له (مجاهد وقتاده) هوه هاتوه، گوتوو يانه: (لَا تَعْجَلْ بِقِرَاءَةِ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ لِأَصْحَابِكَ وَلَا تُمْلِهِ عَلَيْهِمْ حَتَّى تَتَبَيَّنَ لَكَ مَعَانِيهِ)، واته: ئهو قورئانهی که خوا بۆ لای تو دایبه زاندهوه، په له مه که له خویندنه وهی بۆ هاوه لانت و به سه رياندا مه یخوینده وه، تا کو ته وا و مانا و مه به سته کانی بۆ تو روشن ده بنه وه، له ئه نجامی بیر کردنه وهی خوت، یان له ئه نجامی ئیلهام کردن و خورپه بۆ کران له لایه ن خوا ی پهروه ردگار ه وه.

له و باره و با ئه و دوو فهرمووده یه بیئین:

(۱) - {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ النَّبِيُّ ﷺ يُبَادِرُ جَبْرِيلَ فَيَقْرَأُ قَبْلَ أَنْ يَفْرَغَ جَبْرِيلُ حَرْصًا عَلَى الْحِفْظِ، وَخَشْيَةً مِنَ النَّسْيَانِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ، الْآيَةُ: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾^(۱).

واته: عه به دوللای کور ی عه به باس (خوا له خو ی و بابی پازی بێ) ده لئ: پیغه مبه ر ﷺ کاتی که جبریل قورئانی به سه ردا ده خوینده وه، په له ی ده کرد به رله وهی جبریل لئ بیته وه، له ئه نجامی سوور بوونی دا له سه ر ئه وه که له به ری بکات و، له ترسی ئه وه که له بیر ی بجیته وه، بۆیه خوا ئه م ئایه ته ی فهرموو: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾، په له مه که له خویندنی قورئاندا، به رله وهی که سروش کردنه کی بۆ تو ته وا و بێ.

(۲) - {عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَالِجُ مِنَ التَّنْزِيلِ شِدَّةً، وَكَانَ مِمَّا يُحَرِّكُ شَفَتَيْهِ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَأَنَا أُحَرِّكُهُمَا لَكَ كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُحَرِّكُهُمَا، وَقَالَ سَعِيدٌ: أَنَا أُحَرِّكُهُمَا كَمَا رَأَيْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ يُحَرِّكُهُمَا، فَحَرَّكَ شَفَتَيْهِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾، ﴿إِنْ عَلَيْنَا جَمْعُهُمْ وَقُرْآنُهُ﴾، قَالَ: نَجْمَعُهُ فِي صَدْرِكَ وَنَقْرُوهُ ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَالْيَعِ قُرْآنُهُ﴾، قَالَ: فَاسْتَمِعْ لَهُ وَأَنْصِتْ: ﴿ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا بَيَانُهُ﴾، ثُمَّ إِنْ عَلَيْنَا أَنْ نَقْرَأَهُ، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بَعْدَ ذَلِكَ إِذَا آتَاهُ جَبْرِيلُ اسْتَمَعَ، فَإِذَا انْطَلَقَ جَبْرِيلُ، قَرَأَهُ النَّبِيُّ ﷺ كَمَا قَرَأَهُ، (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ۵، وَمُسْلِمٌ: ۴۴۸).

واتە: عەبدوڵلای کورێ عەبباس (خوا لییان پازی بێ)، دەلی: پیڤەمبەری خوا ﷺ کاتیک که قورئانی بو دادەبەزینرا، زۆر ماندوو دەبوو، زۆر ناپەحەت دەبوو، بۆیه دوو لیووەکانی خۆی دەجوولاندن، [بۆیه ئەو راوییه که له عەبدوڵلای کورێ عەبباسی دەگیرێتەوه دەلی:] عەبدوڵلای کورێ عەبباس (خوا لییان پازی بێ)، گوێ: من لیووەکانی خۆم دەجوولینم وەک چۆن پیڤەمبەری خوا ﷺ دەبینی لیووەکانی خۆی دەجوولاندن (ئاوا بە پەله پەل)، سەعید گوێ: منیش لیووەکانی خۆم دەجوولینم وەک چۆن عەبدوڵلای کورێ عەبباسم بینی لیووەکانی خۆی دەجوولاندن، بۆیه خوای زالی پایە بەرز ئەو ئایەتانهی ناردنه خوارهوه [له سوورەتی (القیامە)دا، ئایەتەکانی: (۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۱۹)]، ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾، زمانتی پێ مه جوولینه تاکو پەله ی لی بکه ی، له وه رگرتنی قورئان، یان له خویندن، ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ﴾، بێگومان کوکردنه وه ی قورئان و خویندنه وه ی قورئان ئەرکی ئیمه یه، عەبدوڵلای کورێ عەبباس دەلی: واتە: کوکردنه وه ی له سینه تدا، دوا یی ده یخوینیه وه وەک خوا دایه زاندوه، ﴿فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْبِعْ قُرْآنَهُ﴾، ئنجا هەر کاتیک خویندمانه وه، شوین خویندنه وه که ی بکه وه، واتە: گوێ هه لڤه و بێ ده نگبه، ﴿ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾، دوا ییش له سه ر ئیمه یه بو ت پروون بکه ی نه وه، دەلی: دوا ی ئەوه که جیبریل ده پۆی، پیڤەمبەری خوا ﷺ وەک چۆن جبریل پێی خویند بوو، ئاوا ده یخویند وه.

له کو تایی ئەم دەر سه دا ده لیین:

(۷)- که ده فه رموی: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾، هه روه ها بلن: په روه ردگارم! زانیاریم بو زیاد بکه، واتە: به رده وام له وه رگرتنی زانسته دا، داوا له په روه ردگارم بکه و لی بپاریوه که زانیاریت بو زیاد بکات، پێشتریش گوتمان: ﴿عِلْمًا﴾، به (نکرة)، هاتوه، واتە: زانیاریه کی گه وه، زانیاریه کی شایسته، که ده گونجی مه به ست پێی زانیاری (نقل) بێ، که له وه حیه وه سه رچاوه ده گری، یان مه به ست زانیاری عه قل بێ، که تیگه یشتنی مرو فیه زیاتر

دەرسی نەشەم

پاڳه پانددى مەكتەبىي مامۇستە عەلى پاپىز

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

لە ئۆزۈم كۆچمەنلەرنى تېپىپەن كەلگەن ئاس
بۇ ئورۇننىڭ قۇرغۇچىسى ۋە مەسئۇلى
ئەل پاپىز

بۇ مەكتەپنىڭ قۇرغۇچىسى ۋە مەسئۇلى
ئەل پاپىز

www.alibapir.com

QR code for website

عەلى پاپىز/ AliBapir

عەلى پاپىز/ AliBapir

كەتەلى

پاڳه پانددى مەكتەبىي مامۇستە عەلى پاپىز

QR codes for social media and website

پاڳه پانددى مەكتەبىي مامۇستە عەلى پاپىز

پیناسہی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان سێزدە (۱۳) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (۱۱۵ - ۱۲۷)،
 کە ئەم سێزدە ئایەتە هەموویان تەرخانکراون بۆ بەسەرھاتی ئادەم و ھەوای
 ھاوسەری (علیھما السلام)، لە لایەکەووە، ئییلیسی نەفرین لێکراو لە لایەکی
 دیکەووە، کە ئییلیس نەفرینی خوای لێ بێ و لێ بوو، ئادەم و ھەوای فریوداوان و،
 لە درەختە قەدەغە کراوەکیان خواردووە، بە ھۆی داندان و لەخستە بردنی
 ئییلیسەووە، سەرەنجام ھوكمی دەرکران لە بەھەشت و ئاسمانیان، بەسەردا
 دراوھو تووشی ژیاانی پر پەنج و میحنەت و زەحمەتی سەر زەوی کراون.

پاشان خوای زانا و کارزان، باسی ئاکامی باشی شوینکەوتنی پێنمایی خواو،
 سەرەنجامی شوومی لادەران لە بەرنامەیی خوای خستۆتە پروو، کە لە دنیا دا ژیاانی
 تەنگ و تال و، لە قیامەتیشدا بە کوژی حەشر کرانە، ئا ئەو بەشیکی ئەو
 سەرەنجامە شوومە یە کە لە لادان لە بەرنامە و پەیامی خوا، پەیدا دەبێ.

﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُحَدِّ لَهُ عَزْمًا ۝١١٥﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ
 اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ۝١١٦ فَقُلْنَا يَنْتَادِمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِرِزْقِكَ
 فَلَا يُخْرِجُكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْفَى ۝١١٧ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝١١٨ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ
 فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۝١١٩ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَنْتَادِمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةٍ
 الْخُلْدِ وَمَلِكٍ لَا يَبُلَى ۝١٢٠ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا
 مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۝١٢١ ثُمَّ اجْنَبْهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝١٢٢ قَالَ
 أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ

فَلَا يَصِلُ وَلَا يَشْفِي ۝۱۲۳ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ۝۱۲۴ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝۱۲۵ قَالَ كَذَلِكَ
أَنتَ أَتَيْتَنَا فَتَبَايَعْنَاكَ يَوْمَ تَكُونُ نَفْسٌ مُعْتَادِلٌ ۝۱۲۶ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۝۱۲۷

مانای دهقو دهقی نایه تەکان

{ههروه‌ها به دنیایی پشتریش ئاده‌مان پاسپارد (به‌لێنمان لێ وه‌رگرت) که‌چی
له‌ بیرى چوو و، ویستی پته‌ومان لێی چه‌نگ نه‌که‌وت ۝۱۲۳ یادیش بکه‌وه کاتیک
به‌ فریشتا‌مان فه‌رموو: کړنووش (ی رێزگرتن) بو‌ ئاده‌م به‌ن، یه‌ کسه‌ر کړنووشیان
برد، جگه‌ له‌ ئییلیس لاملی کرد ۝۱۲۴ ئنجا گوتمان: ئه‌ی ئاده‌م! ئه‌م (ئیلیس)ه‌،
دوژمنی خو‌ت و دوژمنی هاوسه‌ره‌که‌ته‌، (ئنجا وریا بن!) له‌ به‌هه‌شتی وه‌ده‌رتان
نه‌نی، چونکه‌ سه‌ره‌نجام نا‌په‌حه‌ت و گرفتار ده‌بن (له‌ ژیا‌نی سه‌ر زه‌میندا) ۝۱۲۵
(ئێستا تێوه‌ له‌ به‌هه‌شتدا، ژیا‌ن و گوزه‌رانیکی خو‌شتان هه‌یه‌)، بێگومان بو‌ت هه‌یه‌
که‌ تێیدا برسیی نه‌بی و پرووت نه‌بی ۝۱۲۶ هه‌روه‌ها له‌ویدا نه‌ تینووت ده‌بی، نه‌
گه‌رمات ده‌بی ۝۱۲۷ که‌چی شه‌یتان خو‌تخوته‌ی بو‌ لا کرد، (دنه‌ی دا)، گو‌تی: ئه‌ی
ئاده‌م! ئایا دره‌ختی هه‌ر مانت پێشان بده‌م و، هه‌بوونیکی له‌ بن نه‌هاتووت ب‌خه‌مه
به‌رچاو! ۝۱۲۸ (ئیدی ئه‌و دره‌خته‌ی پێشانی دا‌بوو) لێیان خوارد، یه‌ کسه‌ر عه‌وپه‌تیان
ده‌رکه‌وت و ده‌ستیان کرد به‌ به‌ خو‌وه‌ چه‌سپاندنی گه‌لای (دره‌خته‌کانی) به‌هه‌شت
(به‌ مه‌به‌ستی عه‌وپه‌تی خو‌داپۆشین) و ئاده‌م سه‌رپێچی له‌ په‌روه‌ردگاری کردو
بێمراد بوو، بێ ئاکام بوو، (له‌و ئامانجه‌ی له‌ به‌رچاوی گرت‌بوو بو‌ لێ‌خواردنی دره‌خته‌
قه‌ده‌غه‌کراوه‌که‌، که‌ هه‌ر به‌ی‌تی و مو‌لکیکی له‌ بن نه‌هاتووی چه‌نگ بکه‌وی) ۝۱۲۹
پاشان په‌روه‌ردگاری هه‌لیبژارد (بو‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی و) ته‌وبه‌ی لێ‌وه‌رگرت و، رێنمایی

کرد ﴿۱۴۲﴾ (خوا) فهرمووی: ئه‌و به‌هه‌شته‌ی تئیدان هه‌ردوولاتان لیتی دابه‌زنه‌ خوار، هه‌ندیکتان دوژمنی هه‌ندیکتان ده‌بن (له‌ ژیا‌نی سه‌ر زه‌میندا)، ئنجا هه‌ر کات له‌منه‌وه‌ پئنا‌یی‌تان بۆ هات به‌ پێغه‌مبه‌ر‌اندا، هه‌ر که‌س شو‌ین پئنا‌یی‌ه‌ که‌م بکه‌و‌ی، نه‌ گومرا ده‌بی و نه‌ گرفتار ﴿۱۴۳﴾ هه‌ر که‌سی‌کش پروو له‌ یادو به‌رنامه‌ی من وه‌رچه‌رخ‌ینی، ژیان و گوزه‌رائیکی ته‌نگ و تالی ده‌بی، له‌ پۆژی قیامه‌تیش به‌ کو‌یری کو‌یده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿۱۴۴﴾ [ئهو که‌سه‌ که‌ به‌ کو‌یری هه‌شر ده‌کر‌ی]، گو‌ی: په‌روه‌ردگارم! من (له‌ دنیا‌دا) بینه‌ر بووم، بۆچی به‌ کو‌یری کو‌تکردوو‌مه‌وه‌؟ ﴿۱۴۵﴾ (خوا) فهرمووی: وه‌ک چو‌ن نیشانه‌کا‌مت بۆ هاتن و فهرامۆشت کردن، ئه‌م‌پرو‌ش هه‌ر به‌و شی‌وه‌یه‌، تو له‌بیر ده‌کر‌ی (و پشتگو‌ی ده‌خر‌ی) ﴿۱۴۶﴾ به‌م شی‌وه‌یه‌ش [که‌ خرایه‌] پروو سزای که‌سی‌ک ده‌ده‌ین، که‌ زنده‌پرو‌یی و سنوور شکینی کردو‌ه‌و، بپروای به‌نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگاری نه‌ه‌ینانه‌وه‌و، سزا و ئازاری دوا‌پو‌ژیش سه‌خترو به‌رده‌وام‌تریشه‌ ﴿۱۴۷﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان

(عَهْدًا): (العَهْدُ: الْوَصِيَّةُ، عَهْدٌ إِلَيْهِ يَعْهَدُ، إِذَا أَوْصَاهُ، وَعَهْدْتُ إِلَيْهِ بِالْأَمْرِ: قَدَّمْتُهٗ، وَالْعَهْدُ: الْأَمَانُ وَالْمَوْثِقُ وَالذَّمَّةُ، كَمَا عَهَدْتَ كَمَا عَرَفْتَ، عَهْدَتُهُ مِمَّا كَانَ كَذَا: لَقِيْتُهُ، وَشَهُي (عَهْدَ)، به‌پیی ئه‌و سیاقانه‌ی که‌ تئیان دادی، مانا‌که‌ی ده‌گو‌ری: (عَهْدَ) به‌ مانای په‌یمان و به‌لێن دی، به‌لام (عَهْدَ إِلَيْهِ)، واته‌: راسپارد، وه‌سیه‌تی بو‌ی کرد، ئامۆژگاری کرد، (وَعَهْدْتُ إِلَيْهِ بِالْأَمْرِ)، واته‌: ئه‌و کاره‌م بۆ پێش‌خست، خستمه‌ به‌ر ده‌می، (عهد) به‌ مانای د‌ل‌ن‌یا‌کردنه‌وه‌ دی، به‌ مانای به‌لێنی پته‌و دی، به‌ مانای ئوبال‌یش دی، په‌یمان و ئوبال، (کَمَا عَهْدْتَ)، یانی: وه‌ک تو زانیوته، (عَهْدَتُهُ مِمَّا كَانَ كَذَا)، یانی (لَقِيْتُهُ) پیی گه‌یشتم له‌ فلان شو‌ینه‌!

(عَزَمًا): (عَزَمَ عَلَى الشَّيْءِ: عَقَدَ صَمِيرَهُ عَلَى فِعْلِهِ، عَزَمَ عَزِيمَةً وَعَزَمَةً: اجْتَهِدَ وَجَدَ فِي أَمْرِهِ)، (عَزَمَ عَلَى الشَّيْءِ) يَأْنِي: دَلَّى خَوْى چەسپاند لەسەر ئەنجامدانى، (عَزَمَ عَزِيمَةً وَعَزَمَةً)، واتە: خَوْى كۆششى كردو، لە كارەكەى خۆیدا پرووى ويستى خَوْى لەو كارە كرد، كە دەيهووى ئەنجامى بدات، دَلَّى خَوْى بۆ ساغ كردهوه، لە كوردیشدا دەلێن: عەزمى لەسەر جەزم كرد.

(تَضَحَّى): (ضَحَى يَضْحَى: تَعَرَّضَ لِلشَّمْسِ، وَلَا تَضْحَى أَي: لَكَ أَنْ تَتَّصُونَ مِنْ حَرِّ الشَّمْسِ)، (ضَحَى يَضْحَى) واتە: كەوتە بەر خۆر، كەواتە: (ولا تضحي)، واتە: بۆت هەيه كە پارێزراو بى لە گەرمایى خۆر، يانی: گەرمات نابى.

(فَوَسَّسَ إِلَيْهِ)، واتە: دانهانى بۆلا كرد، هاندانى بۆلا كرد، خوتخوتهى بۆلا كرد، (الْوَسْوَسةُ: الْخَطَرَةُ الرَّدِيئَةُ وَأَصْلُهُ مِنَ الْوَسْوَاسِ، وَهُوَ صَوْتُ الْحُلِيِّ وَالْهَمْسُ الْخَفِيِّ)، (وَسْوَسة): دانهانى خراپە، شتێك كە بكهويته دلت، بەلام خراپ بى، شت بە دلداهاتنێكى خراپ، ريشەكەشى لە (وسواس)هوه هاتوه، كە بە دەنگى خشل دەگوترى، ههروهها بە چپهيهكى پنهان دەگوترى.

(الْخُلْدُ): (الْخُلُودُ: تَبْرِي الشَّيْءِ مِنْ اعْتِرَاضِ الْفَسَادِ وَبِقَاؤُهُ عَلَى الْحَالَةِ الَّتِي هُوَ عَلَيْهَا)، (خُلْد) كە چاوگە واتە: ئەوه كە شتێك لەوه كە تێكچوووى بەسەر دابى، پارێزراو بى و، لەسەر ئەو حالەتەى كە هەيهتى مەینتتەوه، واتە: هەرمان، بەردهوام بوون.

(لَا يَبَلِّ)، واتە: نەرزى، لە بەين ناچى، تەواو نابى، نابرى، (بَلَى الثَّوْبُ بَلًى وَبِلَاءً: خَلَقَ)، واتە: بەرگەكە شە بوو، پۆشاکەكە شە بوو، كۆن بوو، كە شە بوو، كۆن بوو، فەرى دەدرى، (بَلَوْتُه: أَي اخْتَبَرْتُهُ كَأَنِّي أَخْلَقْتُهُ مِنْ كَثَرَةِ اخْتِبَارِي لَهُ)، (بَلَوْتُه) يانی: تاقیمكردەوه، جەرباندم وەك بلی: شەرم كردووە هیندەى تاقى بكەمەوه، شەق و شە بووه.

(وَلَطَفًا): واتە: هەردووکیان خەریك بوون، (طَفِقَ يَفْعَلُ كَذَا: أَخَذَ يَفْعَلُ كَذَا،

وَيُسْتَعْمَلُ فِي الْإِجَابِ دُونَ النَّفْيِ، ﴿يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَطَفِقَا﴾ دهستیان کرد به خو و هه چه سپاندنی گه لای باخه که، (طَفِقَا)، ته نیا بو حاله تی نه رینی به کاردی، بو حاله تی نه رینی به کارنایه ت.

(يَخْصِفَانِ): (خَصَفَ الْعُرْيَانُ الْوَرَقَ عَلَى بَدَنِهِ: أَلَزَقَهُ بِهِ،) بابای پروت گه لاکانی به جهسته ی خو به وه چه سپاندن، (والخصفة: قطعة مما تُخْصَفُ بِهِ النَّعْلُ)، (خصفة)، واته: پینه، پارچه یه که له وه ی که پیلای پنی پینه ده کری، یان به رگیکی پنی پینه ده کری. (فَعَوًى): (الغَيُّ: جَهْلٌ مِنْ اعْتِقَادٍ فَاسِدٍ)، (غَيٍّ) نه فامیه که که له بپروا پنی بوونیکی هه له وه خراپه وه په یدا ده بی.

به لام پیم وایه: ﴿فَعَوًى﴾، یانی: بئی به خت بوو، یان په نچ به خه سار بوو، چونکه وهک (راغب الأصفهانی) ده لی: (غَوًى: أَيِ فَسَدَ عَيْشُهُ)، ژیان و گوزه رانی تیکچوو، وهک جاری دیکه ش باسماں کردوه، (غی)، له نه نجامی (ضلال) دا په یدا ده بی، نه گهر که سیکی گومرا بوو، به مراد ناگات، به ئامانچ ناگات، بئی ئاکام ده بی، ده ستخه پو ده بی، ههروهک (رُشِدٌ وَ رَشْدٌ) له (هَدًى) و هیدایه ته وه په یدا ده بی، که سیکی به ریه بزانی، به ری پاستدا بپروا، دیاره سه ر پاست ده بی و به ئامانچ ده گات.

(ضَنَكَا): (أَيِ: ضَيْقًا ضَنَكَ عَيْشُهُ أَيِ: ضَاقَ)، (ضَنَكُ)، به مانای تهنگ و تال دی، (ضَنَكَ عَيْشُهُ)، واته: ژیا نه که ی تهنگ بوو، نار هه ت بوو، ئنجا شتیک که تهنگ بی، مرووف پنی نار هه ته، ههروهک له شیعریکدا هاتوه:

پای په تیم خاسه ن جه پیلای تهنگ
ته نیاییم خاسه ن، جه یانه ی وه جهنگ

یانی:

پنی خواسییم باشته له پیلای تهنگ
ته نیاییم پنی باشته له مالی پر جهنگ

مانای گشتیی ئایەتەکان

ئیمە لە سەرەتای سوورەتی (الأعراف) هەو، باسی بەسەرھاتی ئادەم و ھەووا (علیھما السلام)، لەلایەک و، ئیبلیس نەفرینی خوای لئی بئی، لە لایەکی دیکەو، بە تەفصیل لەوئ باسمان کردوو، ھەموو ئەو ئایەتانەی لە ھەموو سوورەتەکاندا ھاتوون، لەوئ کۆمان کردوونەتەو، شیکردنەوێکی باشمان لەسەر کردوون، بۆیە ئیستا بە خیرایی مانای گشتیی ئەم ئایەتانە دەکەین و، درێژ و وردەکارییەکانی لە سەرەتای سوورەتی (الأعراف) دا ھاتوون، بەسەرھاتی ئادەم و ھەووا سەلامی خویان لئی بئی و، ئیبلیس نەفرینی خوای لئی بئی.

﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ﴾، بە دلنایی ئیمە پیشتر ئادەممان راسپارد بوو، وەصیەتمان بوو کردبوو، ئامۆزگارییمان کرد بوو، دەشگونجی مەبەست ئەو بئی کە پەیمانمان لئی وەرگرتبوو، پیشتر واتە: پیش ئەوێ کە ئیبلیس زەفەریان پئی بەری، یاخود پیشتر واتە: پیش ئەو بەسەرھاتە، پیشتر خوا بە رەھایی فرموویەتی، گەنگ ئەوێ کە پیش ئەوێ ئادەم و ھەووا گیرۆ دەبن بە وەسوەسە و دنەدانی ئیبلیسەو، کلاویان لەسەر بنی و، ھەلیان بخەلەتینی، خوا ئاگاداری کردبوونەو، ئامۆزگاریی کرد بوون و وەصیەتی بوو کرد بوون، ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾، بەلام لە بیرێ چوو و، ویست و بریارێکی پتەومان لە لای وی چەنگ نەکەوت، واتە: لەو ھەلوێستەیدا، ئادەم خاوەن ویستیکی پتە وو دلێکی دامەزراو نەبوو.

ھەلبەتە ئادەم سەلامی خوای لئی بئی، پیش ئەوێ بییتە پیخەمبەر، وەک مرووفیکی ئاسایی بوو، ھەر بۆیەش ئیبلیس توانیویەتی ھەلیخەلەتینی و، تووشی ئەو گوناھو لادانە بکات.

ئنجادیتە سەر باسی بە سەر هاتە کهو دە فەرموو: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِآدَمَ﴾ یاد بکەو! کاتیک بە فریشتە کاھمان فەرموو: کړنووش بو ئادەم بیهن، واتە: کړنووشی پږگرتن، سلاوی لئ بکەن، ﴿فَسَجَدُوْا اِلَّا اِبْلِيسَ اَبٰی﴾ ھەموویان کړنووشیان بو برد، کړنووشی پږگرتن، جگە لە ئیبلیس، ئەو ئامادە نەبوو، لاملی کرد، لە شوینەکانی دیکە خوای بەرزى تاک وتوێژی لە گەڵ ئیبلیسدا کردو، کە بەھانەت چییە، بیانوو و پاساوت چییە، کړنووش بو ئادەم نابەى؟ ئەویش بیانوو و پاساوی خوێ بەیان کردو، لە شوینەکانی دیکە دا درێژە کەى ھاتو، بۆیە وەک گوتمان: چى لێردا ھاتو، بە کورتى مانای ئەو دەکەین، بەلام وردە کارییەکانی لە سەرەتای سووپرەتی (الأعراف) دا ھاتوون: ﴿فَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِرِجْلِكَ﴾ گوتمان: ئەى ئادەم! ئا ئەمە (واتە: ئەو ئیبلیسە) دوژمنە بو خۆشت و بو ژنە کەشت، بو ھاوسەرە کەشت، ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰی﴾ ئنجا وریا بن! با لە بەھەشتى وەدەرتان نەئى، دوایی تووشى ناپرەھەتیی دەبى، تووشى پەنج و زەحمەت دەبى، واتە: تووشى ژيانیک دەبى کە تێیدا ماندوو ببى، خەفەت بخوێ، گرفتاریی، کە ژيانى سەر زەمینە، چونکە تو لێرە مشوورت لێخوراوەو، ھەموو پێداویستییە کانت بو دابین کراون، بەبى ئەوێ پێیانەو ھەماندوو ببى، حازر خوړى بەر سێبەرئى.

ئنجابوئى باس دەکات، کە چوون خوا ھەموو پێداویستییەکانى بو دابینکردوون: ﴿اِنَّ لَّكَ اِلَّا تَجْمُوْعَ فِيْهَا وَلَا تَعْرِى﴾، تو لەم بەھەشتەدا، لەم باخ و گول و گولزارەدا، بووت ھەيە نە برسیى ببى، نە پرووتیش ببى، برسیەتیی بریتى لەو کە مروؤف لە ھەناوی دا بۆشایی ھەبى، پرووتیی بریتى لەو کە لە جەستەیدا بۆشایی ھەبى، ﴿وَاَنْتَ لَا تَظْمُوْا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰی﴾ ھەرۆھەتا تو لەو بەھەشتەدا بووت ھەيە نە تینووت ببى، نە گەرماشت ببى، گەرما بوون، پرووی لە جەستەيە، تینوویە تیش ھەر گەرمییە، بەلام پرووی لە ھەناو و ناخی مروؤفە، واتە: تو پەکت لە سەر ھىچ شتیک نە کەوتو، ھەموو پێداویستییە کانت بو دابین کراون.

﴿فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ﴾، بەلام شەیتان خوتخوتەى بو لا کرد، خوتخوتەى بریتی بوو له چی؟ ﴿قَالَ يَتَكَاذِبُ﴾، گوئی: ئەى ئادەم! ﴿هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَى﴾، ئایا درەختی هەرمانت پێشاندهم و، هەبوونی و دەستڕۆشتوویی و مۆلک و دەستەلاتیک، که له بهین نه چى و نه رزى و کو تایی پى نه یهت! جیى سەرسورمان ئەوهیه که ئەوهی که ئیبلیس پى گوتن: ریک پێچهوانه که ی دەرچوو، ئەگەر ئادەم بە قسەى ئیبلیسى نه کردبایه، ئەوهی که ئیبلیس گوئی: هەر مەینیهوه و مۆلک و دەستەلاتیکت دەستکهوێ، له بهین نه چى، بهوه ئادەم دەستی دهکهوت که به قسەى شەیتانی نه کردبایه، که به قسەى ئیبلیسى کرد، ئەوهی له دەست چوو، هەر بۆیه هەمیشە ئەوانه ی که به شوین ئیبلیس دهکهون، پێچهوانه ی ئەو مه بهسته ی که له زهینى خۆیاندا بریاریان داوه، پێچهوانه ی ئەوهیان بو دێته دی، ﴿فَاسْكَلَا مِنْهَا فَأَبَدَتْ لَهُمَا سَوْءَ تُهْمَا﴾، هەردووکیان لیان خوارد و عه وره تیانیان بۆیان دەرکهوت.

نەک وهک له پهیمانی کۆندا^۱ ده لێ: هه ووا لێی خوارد، مار هه وواى هه لئه له تاند، شەیتان چوو هەر شیوه ی ماریک هه وواى هه لئه له تاند، دواى هه وواش ئاده مى هه لئه له تاند، له پهیمانی کۆندا وا ده لێ، به لام له قورئاندا ده فەرموێ: هەردووکیان لیان خوارد، بە لکو زۆرجاران باسی ئادەم ده کات، که به ته نیا لێی خواردوه، که چی زۆر کۆلکه عه لمانی و نیمچه خوینده وار هەن، هەرچی له پهیمانی کۆنی جووله که و پهیمانی نوێی نه صرانییدا هاتوه، دینى له سه ر ئیسلامی ده کاته مال، ئنجا عه جایب ئەوهیه زۆر ئیعجاب و سەرسورمان دەرده بێن به هه موو شتیکی ئەوروپاییه کان، که چی ئەو شته ئەفسانه ییانه، که هی ئەوانن و هیچ په یوه ندییان به ئیسلامه وه نیه، ئەو شته ئەفسانه ییانه له سه ر ئیسلام حیساب ده کهن، به لام راستیه کانی دینه که ی خۆیان نازانن، ئەو په ندهیان به سه ردا چه سپاوه: (مالیان پر بوو له رازیانه، مندالیشان

(۱) له هه ر کام له تەفسیری سوورەتی (البقرة) و (النساء) و (الأعراف) دا ده قى قسه کانی پهیمانی کۆن (العهد القديم) مان هیناون و، لێره دووباره یان ناکهینه وه.

به زگ ټیسه ده‌مرد، ټاگای له مالې خوۍ نیه چی ټیدایه، هه‌له و که م و کوړییه کانی دینی ټیکدراوی جووله که و نه‌صرانیی دینی، له‌سهر ټایینه هه‌قه‌که‌ی خوۍ که ټیسلامه، حیسابی ده‌کات.

﴿فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لُهُمَا سَوْءُ تَهُمَا﴾ هه‌ردووکیان لټیان خوارد، هه‌ره‌تیان، (ټهو شوټنه‌ی که پټیان ناخوښ بوو ده‌رکه‌وئ)، بوټیان ده‌رکه‌وت، ﴿وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾ ټنجا ده‌ستیان کرد به به‌خووه لکاندنی گه‌لای دره‌خته‌کانی به‌هه‌شت، ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَىٰ﴾ ټاده‌م سه‌رپیچی له په‌روه‌ردگاری کردو بی‌مراد بوو، ده‌ستخه‌ړو بوو، واته: ټهو ټامانجه‌ی که له دلۍ گرتبوو، به‌قسه‌ی ټیبلیس و به‌دنه‌دانی ټیبلیس، که ټیانټیکی نه‌بپراوه‌ی ده‌ستکه‌وئ و، مولک و ده‌سته‌لاتیکی له بن نه‌هاتووی ده‌ستکه‌وئ، له‌وه‌دا ده‌ستخه‌ړو بوو، هیچی ده‌ستگیرنه‌بوو، به‌لکو به‌پیچه‌وانه‌وه توووشی گرفتاریی بوو، ﴿ثُمَّ اجْنَبَهُ رَبُّهُ، فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ﴾ دواپی په‌روه‌ردگاری هه‌لټیژارد، واته: بو پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی و گه‌رایه‌وه سه‌ری، واته: گه‌رانه‌وه‌که‌ی لټ و ده‌رگرت، ﴿وَهَدَىٰ﴾ رټنمایشی کرد.

پی‌م وایه ټه‌وه‌م له ته‌فسیری سووړه‌تی (الأعراف) دا نه‌گوتوه، به‌لام لټ‌ره‌دا ده‌لټیم:

ټهو خواردنه‌ی ټاده‌م ﷺ له‌گه‌ل هه‌ووای هاوسه‌ری، له‌و دره‌خته‌قه‌ده‌غه‌کراوه، پیش پله‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بووه، بوټیه پیویست ناکات پینه‌و په‌ړوۍ بو بکه‌ین و بلټین: ټه‌وه به‌هوۍ له بیرچوونه‌وه‌وه بووه، له بیرچوونه‌وه‌ش گونا نه‌هه‌لټه‌رایه‌کی واش هه‌یه، به‌لام مادام خواۍ کارزان ده‌فرموئ: ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ﴾ ټاده‌م سه‌رپیچی له په‌روه‌ردگاری کرد، ټیمه‌ش له‌گه‌ل ړواله‌تی ټایه‌ته‌که‌دا ده‌ړوین و ده‌لټین: ټاده‌م ټهو کاته که له‌و دره‌خته‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌ی خواردوه، ټهو گونا‌هه‌ی کردوه، پیغه‌مبه‌ر نه‌بووه، هه‌ر مروټیکی ټاسایی بووه، به‌لام دواپی که ده‌گه‌رټه‌وه، وه‌ک ده‌فرموئ:

﴿فَلَقَىٰ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتٍ فَثَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة، ۲۷)

ئادەم چەند وشەیه کی له پەرورەدگاری وەرگرتن، که بریتین لهو وشانە ی له سوورەتی (الأعراف) دا، که دەفەرمووی:

﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۲۲)

واتە: گوتیان: پەرورەدگارمان! ئیمە ستەممان له خویمان کرد، ئەگەر لیمان نەبووری و بەزەهیت پیمان دانەهت، ئیمە له زیانباران دەبین، دوا ی ئه وه ی که ئادەم و ههوا و شێوهیه له پەرورەدگاریان پارانهوهو، دانیان به ههله ی خویندا هیناو، چاوهروانیان له پەرورەدگار کرد، که بەزەه ی پیمان دابی و لیان ببووری، خوا ﷻ تۆبه ی لیوه رگرتن، پاشان ئادەمیشی ههلبژارد به پیغه مبهرو رینماییشی کرد، ئنجا ئه وه دوا ی خواردنیان بووه له دره خته قه دهغه کراوه کهو، دوا ی دابه زێزانیان بووه.

﴿قَالَ أَهَاطَا مِنْهَا جَمِيعًا﴾، خوا فەرمووی: ههردووکتان ویکرا لی دابه زن، واتە: له به ههشت، یان له ئاسمان، ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾، ههندیکتان دوژمنی ههندیکتان، که دیاره ئیلیس ده بیته دوژمنی ئادەم و ههوا و وه چه که یان، بۆیه پیشی ده فەرمووی: ﴿أَهَاطَا﴾، ههردووکتان، ههردوولاتان، دوا یی ده فەرمووی: ﴿جَمِيعًا﴾، چونکه دوا یی هه م ئادەم و ههوا وه چه یان پهیدا ده بی و، هه م ئیلیس و وه چه ی پهیدا ده بی، واتە: خو تان و وه چه کانتان ده بنه دوژمنی یه کدی، ﴿فَأَمَّا يَا نِينَصُكُم مِّنِّي هُدًى﴾، ئنجا هه ر کاتیک له منه وه رینماییتان بو بی، به پیغه مبه راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾، هه ر که سی شوین رینمای ی من بکهوی، ئه وه نه گومرا ده بی و، نه ماندوو ده بی و تووشی میحنهت و درده سه ری و نا ره هه تی ده بی، یان ﴿يَشْقَى﴾، یانی: نه تووشی بهد به ختی دی له پوژی دوا ییدا، نه له دنیا دا گومرا ده بی، نه له پوژی دوا ییدا تووشی نا ره هه تی و گرفتاری ژیا نی دۆزه خ ده بی.

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾
 ههر که سیکیش پروو له یادی من، له بهرنامه ی من، له کتیبی من، وهرچه رخینتی،
 نهوه له دنیادا ژیا نیکي تهنگ و تالی ده بی، یاخود له نیو گوږ دا، یان له قوناغی
 بهرزه خدا، نهوه ش پابه کی زانایانه، ﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ له پوژی
 هه لسانه وه شدا به کویری کویده کهینه وه، ﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ
 بَصِيرًا﴾ گوئی: پهروه ردگارم! بوچی به کویری کوتردوومه وه له حالیکدا که من
 بینر بووم، له دنیا چاوم ساغ بوون، ده مبینی، لیره بوچی کویرت کردووم؟ ﴿قَالَ
 كَذَلِكَ أَنْتَ أَعْبَأْتُنَا فَنَسِينَا﴾ خوا فهرمووی: ههر بهو شیوهیه که نایه ته کانی نیمهت
 بو لا هاتن، تو فهراموشت کردن، وازت لیته یان، پشتگویتختستن، ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
 نُنْشِئُ﴾ ههر بهم شیوهیه نه مپوشت تو له بیر ده کری، فهراموشت ده کری، پشتگوئی
 ده کری، ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ بهم شیوهیه ش که باسکرا
 سزای که سیک ده دین که زیده پوئی ده کات و، پروا به نایه ته کانی پهروه ردگاری
 ناکات، یان به نیشانه کانی پهروه ردگاری، ا- چ پرسته کانی و فهرمایشته که ی بن، ب-
 چ موعجیزه ی پیغهمبه ران بن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ج- چ دیارده کانی گهردوون
 بن، ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾ به دلنایی سزای پوژی دوایش، سه ختريشه و
 بهرده وامتريشه.

خوا به لوتف و کهرهمی خوئی هانپاریزی له سزای پوژی دوايي و، لهو که سانه مان
 بگپړی که له دنیادا به چاوی عقل و دل سهیری نیشانه کانی خوا ده کهن، سهیری
 نایه ته کانی خوا ده کهن و، به دل و گیان په سهندیان ده کهن و، پیاننه وه پابه ند ده بن،
 فهراموشتیان ناکه ن و له بیران ناکه ن و، به هیچ نرخیکي کهم و زور نایانگوږنه وه و
 نایانفروشتن، تاکو هم له دنیادا سه لامهت بن و، هم له دوا پوژدا پروو سووری بهر
 ده رگای خوا بن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

باسی ئەوێ که خوا پیشتر ئادەمی پاسباردووە که لە درەختە قەدەغە کراوە که نه‌خوات، که چی پاسباردە که ی خوای لە بیر چوووە، خاوێن عەزم (ویستی پتەو) نه‌بووە:

خوا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسَىٰ وَلَمْ يَحْدِلْهُ عَزْمًا﴾ (١١٥)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلُ﴾، ئیمە پیشتر ئادەممان پاسباردبوو، یاخود ئامۆژگارییمان بۆ لای ئادەم ناردبوو، یاخود فەرمانمان هەواڵی لای ئادەم کردبوو، یاخود پەیمان و بەلێتمان لە ئادەم وەرگرتبوو، بەلێن و پەیمان و پاسباردەو ئامۆژگاریی چی؟ ئەوێ که لە درەختە قەدەغە کراوە که ی ئێو بەهەشت نه‌خوات، که دەفەرموی: ﴿مِنْ قَبْلُ﴾، واتە: پیش ئەو کاتە، ئنجا هەندیک گوتووین: (من قبل)، دەگەریتەوه بۆ بەسەرھاتە که ی مووسا و فیرعەون، واتە: پیش بەسەرھاتی مووسا و فیرعەون، بەلام وا باشتەر بە رەھایی بهێلریتەوه، واتە: پیش ئەو کاتە که ئادەم لە لایەن ئیبلیسەوه فریو بدری.

(٢) - که دەفەرموی: ﴿فَنَسَىٰ﴾، لە بیر چوو، (النَّسْيَانُ: ضِدُّ الذِّكْرِ)، (ذِکْر) واتە: لەبیر بوون، لە یاد بوون (نسیان) یش واتە: لەبیر چوون، که پێچەوانە ی یە کدین، ئەوێ واتایەکی، واتە: ئادەم لە بیر چوو و فەرامۆشی کرد، واتایەکی دیکە ی، وازی لێھێنا، یاخود پشت گوێی خست، فەرمانە که ی پشت گوێی خست و وازی لێھێنا، ئەگەرنا لەبیری

بوو، ﴿فَنَسِيَ﴾ وەك چۆن لەبەرچوون دەگەیه نئ، واز لێهێنان و، پشت گوێ خستنیشت دەگەیه نئ.

۳- ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾، ئیمە وستی پتەوو مەحکەممان لەودا نەبینی، (عَزْمَةً قُوَّةً تُعِينُهُ عَلَى الْمَضِيِّ وَالْثَبَاتِ فِي الْأَمْرِ) واتە: وستیکی بەهێز کە یارمەتی بدات بۆ بەردهوام بوون و، چەسپاوی لەو کارەدا کە لە پیشیەتی، کە بریتیە لە قەدەغە نەشکاندن و نەخواردن لەو درەختە قەدەغە کراوە .

دەشگونجی مەبەست لە (عزم) لێردا خۆراگری (صبر) بئ، چونکە کەسیک کە وستیکی پتەوی هەبوو، خۆراگریش دەبئ، واتە: (صبر) خۆراگری بەرھەمی ئەو (عزم) و وستی پتەویە.

دوو پرسیار لەبارەی ئادەمەو و ھەڵامەکیان :

یەكەم:

ئایا ئادەم گوناھیکی کردو، ئەوێ کە لێردا خوا خستووێتە پروو، وەك دواتر خوای پەرورەدگار بە پاشکاوی دەفەرموئ: ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَىٰ﴾، ئادەم سەرپێچی لە پەرورەدگاری کردو بێمراد بوو و تووشی ئاکام خراپی بوو، بەلام ئایا لێرش: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾، مەبەست ئەوێ کە ئادەم گوناھیکی کردو؟!

لەو بارەو دوو پرا ھەن:

۱- (پرایەکیان ئەوێ کە نەخیر، چونکە بە ھەڵدا چوونەکە (ئادەم) لە لایەن (ئیبلیس) ھو، یان بە ھەڵدا برانی لە لایەن (ئیبلیس) ھو، بە ھۆی لەبەر چوونەو ھو، کەواتە: ھەڵیەکی بە ئەنقەست نەبوو، بە لکو بە ھۆی لەبەر چوونەو ھو، ئنجا ئەو گوناھانەش کە بە ھۆی لەبەر چوونەو، یان ئەو ھەڵانە بە ھۆی لەبەر چوونەو، دەکرین، لەسەر مرووف ھەلگیراون، ئەم فەرماشتە بە بەلگە دەھێنەو:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «إِنَّ اللَّهَ تَجَاوَزَ لِي عَنْ أُمَّتِي الْخَطَأَ، وَالنَّسْيَانَ، وَمَا اسْتُكْرِهُوا عَلَيْهِ»} (أخرجه الطبراني: ۱۱۲۷۴، والحاكم: ۲۸۰۱، وقال: صحيح على شرط الشيخين).

واته: عەبدوللای کۆری عەبباس (خوا لیان پازی بێ) دەلی: پیڤه مبهری خوا ﷺ فەرمووی: بە دنیایی خوا هەلەو، لەبیر چوون و، ئەوێ که بە ناچاریی پێیان کرابێ، لەسەر ئۆممەتی لایردو، (واته: بە گوناح لەسەری نەنوووسیون).

بەلام هەندیک لە زانیان دەلین: ئەوێ بۆ شەریعتی پیڤه مبهری خاتەمە ﷺ ئنجا ئەویش لە حالیکدا که (نسیان) مەبەست پێی لەبیرچوونەوێ بێ، بەلام ئەگەر (نسیان) مەبەست پێی پشتگوێ خستن و وازلیهێنان بێت، ئەوێش هەر نایگریتەو.

دیاره ئەوێ وەلامە بۆ ئەوانە دەلین: ئایا ئادەم گوناھی کردوێ یان نەکردو؟ دەلین: بۆی بە گوناح لە قەلەم نەدراو.

(۲) - پرایه کی دیکه ئەوێه: بەلێ، ئادەم لەو کاتەدا مروۆفیکی ئاسایی بوو و پیڤه مبهەر نەبوو، بە بەلگه ی ئەوێ که دواپی خوا دەفەرمووی: ﴿ثُمَّ أَحْبَبَهُ رَبُّهُ، فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى﴾، دواپی پەروەردگاری هەلییژاردو، گەرانهوێ که ی لێ قبوول کردو، پێنمایی کرد، خستیه سەر راسته ری، کهواته: ئەو کاتە که لە درهخته قەدەغە کراوێ که ی خواردو، پیڤه مبهەر نەبوو، تاکو بلیین: پیڤه مبهەران لە هەلەو گوناح پارێزران، که بە تەئکید وایه، بەلام لە هەلە ی بە ئەنقەست پارێزران، ئەگەرنا لە هەلە ی ئیجتیهادی واته: شتیک که بە هەلە دیکەن، نەک بە ئەنقەست بیزانن گوناھه، لەو پارێزران، ئەگەرنا لەو پارێزراو نین که شتیک بە راست بزانن و، دواپی بە هەلە دەرپچی، یان شتیک بە هەلە دابنێن و، دواپی بە راست دەرپچی.

ئنجا که ئادەم لەو کاتەدا مروۆفیکی ئاسایی بوو، وەک هەموو ئەو مروۆفانه ی دیکه، کهواته: عەجایب نیه هەلەو گوناھیشی لێ پوودا بێ.

دووهم:

ئایا (ئادەم) کاتیک خوا دەفەرموی: ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾، عەزەمان پێوە
نەبینی، ئایا ئادەم هیچ عەزەمانی نەبوو؟

لە وەلامدا دەلێن: تەنها لەو مەسەلەیدا عەزەمانی نەبوو، نەک بە گشتی،
واتە: ﴿وَلَمْ يَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾، (في هذه المسألة، في هذا الموضوع)، لەو بابەتە لەو
مەسەلەیدا، لەو پرسەدا ئێمە ئیرادە پتەومان پێوە نەبینیو، ئەگەرنا پێغەمبەرەکان
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هەموویان خاوەن عەزەمان بوون، وەک من لە کتیی شەشەم
لە مەسەووعە: (الإسلام كما يتجلي في كتاب الله) دا کە باسی پێغەمبەرەکان دەکات
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بە درێژی باسی ئەوەم کردووە کە ئەو قەسە پراست نیه،
کە تەنیا پێنج لە پێغەمبەرەکان خاوەن عەزەمان بوون، وەک خوا دەفەرموی:

﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ...﴾ (۳۵) ﴿الأحقاف﴾،

واتە: خۆرا بگرە وەک چۆن خاوەن عەزەمان لە پێغەمبەرەکان خۆراگر بوون، ئنجا
دەلێ: لەبەر ئەوەی هەم لە سوورەتی (الشوری) دا، هەم سوورەتی (الأحزاب)
دا خوا پەرودرگار ئەو پێنج پێغەمبەرە واتە: نوح و ئیبراهیم و عیسا و
مووسا و موحمەد (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، پێکەوێ هێنان، وەک دەفەرموی:

﴿شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ
وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ...﴾ (۱۳) ﴿الشوری﴾،

لە سوورەتی (الأحزاب) یشدا دەفەرموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ
وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (۷) ﴿...﴾.

بەلام، لە راستیدا ئەو بەلگە نیه لەسەر ئەوەی تەنها ئەو پێنج پێغەمبەرە،
خاوەن عەزەمان و ویستی پتەو بوون، بەلکو ئەوانە لە پێشەوێ پێغەمبەرانی
خاوەن عەزەمان بوون، ئەگەرنا من پێم وایە کە خوا دەفەرموی:

﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعِزِّ مِنَ الرُّسُلِ...﴾ (٣٥) ﴿الْأَحْقَافِ﴾

خوڙا بگره وهڪ چوڻ پيڻه مبه راني خاوهن عهزم خويان ڀاڳرتوه، پيڻم وايه
ٿه وه (من)ه، (من الرسل) ٻو به شيڪ نيه (من) ي (تبعيضيه) نيه، به لڪو (من)
ي (بيانيه) يه، واته: وهڪ چوڻ خاوهن ويست پته وان له پيڻه مبه ران، خويان
ڀاڳرت، كه هه موويان خاوهن ويستي پته و بوون، به لام ٿه وه ڀيگر نيه له وه ي
كه يه ڪيڪيان له هه لويست ٿيڪدا ٻيٿيز بووي، نه پيڪابي، به بي ٿه وه ي بزاني كه
گونا هه.

هه لبه ته دواي پيڻه مبه رايه تي، ٿه گهرنا پيش پيڻه مبه رايه تي، ٿه وانيش مروقي
ٿاسايي بوون، ده گونجي هه لوه گونا هه ڪه و ڪوپري شيان لي پرووداي، وهڪ
له ٿاده مي پرووداوه (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

راڳه باندني مڪتبي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

له لوه ڳوملاريه پنهان لڪه لاني
پنهان لڪه لاني لڪه لاني
پنهان لڪه لاني لڪه لاني

www.alibapir.com

پنهان لڪه لاني لڪه لاني

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ڪمائي

راڳه باندني مڪتبي ماموستا علي بابير

راڳه باندني مڪتبي ماموستا علي بابير

مه سه له ی دووهم:

فه رمان کردنی خوا به فریشتان که کړنووشی پریزگرتن بو ئادهم بیهن و، سه ریچی کردنی ئیبلیس و، هوښداری پیدانی خوا به ئادهم و هه ووا که شهیتان دوژمنیانه و، با فریویان نه دات له حالیکدا که له به هه شتا له وپه ری خوشی و ئاسووده یی دان و، له هیچ شتیکیان کهم نیه:

خوا ده فه رموی: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا اِلَّاۤ اِبٰلٰسَ اَبٰی ۝۱۱۶ فَقُلْنَا يٰۤاٰدَمُ اِنَّ هٰذَا عَدُوٌّ لَّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقٰی ۝۱۱۷ اِنَّ لَكَ اَلًا مَّجْمُوْعًا فِيْهَا وَلَا تَعْرِی ۝۱۱۸ وَاَنَّكَ لَا تَظْمُوْا فِيْهَا وَلَا تَضْحٰی ۝۱۱۹﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له شهش برکه دا:

۱- ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ﴾، یاد بکه وه! کاتیک به فریشته کاښان فه رموو: کړنووش بو ئادهم بیهن، وه ک هه موو جار ی گوتو ومانه: بیگومان کړنووش (سجده و سجود)، لیږده دا مه به ست پی (سجده) بردنی سلاو لیکردن و پریزلیگرتنه، نه ک کړنووش بردنی په رستن، که ئه وه تایبه ته به خوا ی په روه ردگار وه، به لگه مان له سه ر ئه وه زوړن، وه ک له ته فسیری سوږه تی (یوسف) دا، له ته فسیری ئه و ئایه ته دا که ده فه رموی: ﴿وَرَفَعَ اَبُوْیْهِ عَلٰی الْعَرْشِ وَخَرُّوْا لَهٗ سٰجِدًا﴾، یوسف باب و دایکی به رز کردنه وه بو سه ر ته خته که، (بو سه ر ئه و کورسی و ته خته که له سه ری داده نیشت) و، هه موویان بو ی به کړنووشدا که وتن، که مه به ست له کړنووش لیږده دا جوړیک له ده ست به سینگه وه نان و، خو چه ماندنه وه یه، که نه گاته حال ته کړنووش بردن، که مه به ست پی پریز لیگرتنه، هه یه سه ر ده جوو لینی، هه یه ده ست به سینگه وه ده نی، هه یه جوړیک له چه مینه وه ی ده بی، هه رچه نده خو چه ماندنه وه له بهر ئه وه ی دوا یی له رکوع نیزیک ده بیته وه، شتیکی ناپه سنده، به لام هه رجوړه پریز گرتنیک له به رانه رو، سلاو لیکردنی و بچو وکی پیشاندان،

مه به ست جوولهی سیپهره کانه، نهک کرنووش بردن:

کاتیک خور له خوره لاتوه هه لږی، ته گهر به ره و قیله بوهستی، لای
چپت ده بیته هه تاو و لای راستت ده بیته سیهر، به لام کاتیک خور ده که ویتته
لای ئاوا بوون، ئنجا پیچه وانه ده بیته وه لای راستت ده بیته هه تاو روون
ده بیته وه، لای چپت ده بیته سیهر، سیهره که ده جوولئ به پئی جوولئ ی
خور، هه لبه ته له پیش چاوی ئیمه، ته گهرنا له راستیدا ئه وه زهویه به ده وری
خویدا ده سوور پیتته وه له به رانه ری خوردا، که واته لیره دا: خوا ﷺ ناوی له و
جوولئ ی سیهره ی لای راست و لای چپ ی شته کان ناوه، کرنووش بردن (سُجَّدًا
لِلَّهِ)، (سُجَّد) کو ی (ساجده)، واته: به کرنووش به رانه سیهره کان ده جوولئین، ﴿
سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ﴾، له حالیکدا که ملکه چن.

دوایی دیسان دهفه رموی: ﴿وَلِلّٰهِ يَسْجُدُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
وَالْمَلٰئِكَةِ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ﴾ ۴۹، واته: هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدا

دەبی، بۆچی دەفەرموی: (فَتَشَقَّى)، نافەرموی: (فتشقیان)؟ ھەردووکتان، خۆت و ھاوسەرەکت؟ لەبەر ئەوەی مشوور لیخواردنی ژن و مأل، ئەرکیکە لە ئەستۆی پیاودایە، ھەم لە پرووی شەرعییە، ھەم لە پرووی فیتریە، ئەگەر تەماشای ھەموو دنیا بکەین، مەگەر ئەوانە یەک لە زگماک (فطرة) ی خوا لایان داو، ئەگەرنا ئافرەت ھەر لە سێبەری پیاودایە، پیاو دەبی مشوور لە ئافرەت بخوات و بیپاریزی، بژیوی بۆ پەیدا بکات، ئاگای لێی بی، بۆیە خوا ی پەرەردگار پروو لە ئادەم دەکات، پێش دەفەرموی: ھەردووکتان وەدەرەنە، ئەگەرنا تۆ ئە ی ئادەم! تووشی ناپەرەحتیی و گرفتاری دەبی، چونکە تۆی پیاو، تۆی میڤردو ھاوسەر، دەبی خۆشت و ھاوسەرو منداڵەکانیشت بژیەنی، سەرەنجام تووشی ناپەرەحتیی و گرفتاری ژانی سەر زەمین دەبی.

کە دەفەرموی: ﴿فَلَا يُخْرِجَنَّكَ﴾، ئەمە وەک ئەو تەعبیرە وایە، (لا أعرفك تفعل کذا)، واتە: نەتناسم ئەو بکە ی! واتە: ئەو کارە نەکە ی، کە سەرەنجام ئەو کارەت لی بزاسمە، یەک بە یەکیکی دیکە دەلێت: خراپەت لی نەبیستمە، ھەوالی خراپەت لە بارەو نەبیستم، واتە: خەراپە مەکە، دوایی ببێتە ھەوال و پیم بگاتەو.

(۵) - ﴿إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى﴾، بە دلنایەو بۆ تۆ ھە یە لەویدا، نە برسی بی، نە پرووت بی.

(۶) - ﴿وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى﴾، ھەرەوھا بۆشت ھە یە لەویدا کە نە تینوو بی، نە گەرمات بی، دەگوتری: (صَحِي، يَضْحَى)، وەک: (رضي، يرضي)، واتە: گەرمای بوو، ئەگەر گەرمای خۆر لێدا لە کاتی چێشتەنگاودا، پێی دەگوتری: (ضحي، يضحى)، ئەمەش دیسان بە ھەمان شیوە، تۆ بۆت ھە یە لەو بەھەشتەدا نە برسییت بی، نە پرووت بی، برسی بوون، خالی بوونی دەروون، پرووت بوون بی پۆشاکییە، واتە: پرووت بوونەو ی جەستە یە، برسیەتیش پرووتبوونەو ی ھەناو لە خواردن و خۆراک، ھەرەو ک: تینوو بوون، گەرمداھاتی ھەناو، گەرمابوونیش گەرمبوونی جەستە یە، واتە: تۆ ھەموو

پیداوېستېه کانت بو دابینکراون و، هیچ کهم و کورپیه کیشیت نیه، هیچ گرفت و کیشیه کت نیه لهو ژيانی نیو ټو بهه شته دا.

بهه شتی همیشهی، یان باخیکی سهر زهوی؟!

ټیمه له ته فسیری سوږه تی (الأعراف) دا باسی ټو دوو پرایه مان کردوه، هی زانایان که کیشمه کیشیکی زور هیه، وهک زانایان له ته فسیره کانداهیناویانه، ههروه ها (ابن القيم) له کتیبی (مفتاح دار السعادة) دا، به دریژی به لگه کانی ههردو پرایه کانی هیناون:

۱- هه ندیان ده لین: ټو باخه که خوا ﷺ ټاډهم و هه وای ټیدا داناون، باخیک بووه له سهر زه مین، شوینیک بووه وهک شوینی مه شق و راهینان، وهک مه لېه ندی راهینان (مرکز تدریب) یک که له وې لهو باخه دا خوا ﷺ مه شقیان پې بکات، له سهر ټووه که ټایا ټیراده ی پته ویان هیه که خو له قه ده غه کراو بپاریزن و، پابه ندېن به هه لاله وه.

(الشعراوی) له ته فسیره که ی خو ی (خواطر الشعراوی) دا^(۱)، ده لې: (هَكَذَا كَانَتْ جَنَّةُ آدَمَ مَكَانًا لِتَدْرِيبِهِ، قَبْلَ أَنْ يَبْأَشَرَ مَهْمَّتَهُ كَخَلِيفَةٍ لِلَّهِ فِي الْأَرْضِ، فَأَدْخَلَهُ اللَّهُ فِي هَذِهِ التَّجْرِبةِ الْعَمَلِيَّةِ التَّطْبِيقِيَّةِ).

واته: بهه شته که ی، باخه که ی ټاډهم به وه شیویه بهو: شوینیک بوو بو مه شق و راهینان پیکردنی، بهر له وه ی که ده ست بکات به له ټه ستوگرتنی ټو ټرکه ی که پی ده ست پیردری، وهک جینشینی خوا له سهر زه وې، خوا خسته نیو ټو ټه زموونه کرده ییه، پراکتیکیه بو ټه وه ی رایه ټینی.

که واته: ټو باخه، شتی همیشهی (جنة العدن) نه بووه.

۲- هه ندیکی دیکه له زانایان ده لین: نه خیر هه ټو بهه شته زانراویه که خوی په روه ردگار بو ټیماندارانی داناه، منیش ټو رای دووه مم پې راسته، وهک له ته فسیری

سوورەتی (الأعراف) یاشدا ئەو پرایەمان زالکردووە، چونکە هیچ باخێک لەسەر زەوی چنگ ناکەوێ، بەو شیوەیە بێت، برسییت نەبێ، رووت نەبی، تینووت نەبی و، گەرماشت نەبێ!

پاشان هیچ باخێک نیه لەسەر زەوی، لێی بخوێ، لە بەرو بوومەکە، بەلام پاشەرۆکی نەبێ، ئەو هەر بەهەشتە، ئەو بەهەشتەیه که خوا بۆ پروادارانە داناو، ئەو درەختەش که ئادەم و حەووا لە بەرەکهیان خواردووە بە قیلی شەیتان، وای پێدەچێ درەختێک بێ لە جووری درەختەکانی که لە دنیا دەپوین، هەر بۆیەش که لێیان خواردووە، دەفەرموێ: ﴿فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهُمَا سَوْءَ تَهُمَا﴾ ، کاتیک لێیان خوارد، عەوڕەتی خۆیانیان بۆ دەرکەوت، واتە: که لە بەری درەختەکهیان خواردووە، ئنجا خواردنەکه هەزم بوو، بەشیکی بۆتە پاشەرۆک، هەر بۆیە پێویستییان بەو بوو پاشەرۆکە که دابنێن، هەم لە پێی میزەو، هەم لە پێی پیسیایەو، سەرەنجام عەیب و عاری خۆیانیان بۆ دەرکەوتو، واتە: ئەو کاتە زانیوانە که ئەو دوو کوئەندامە بۆ دەردانی پاشەرۆکیکن، که لە خواردنێک پەیدادەبێ، لەو درەختە قەدەغە کراو خواردوویانە، دنا درەختەکانی بەهەشت لە هەموویان خواردووە، بەلام حالەتی پاشەرۆک پەیدا بوونیان بۆ نەهاوتو، پێش، کهواتە: ئەگەر باخێکی دنیا بووایە، لە هەر درەختێکیان خواردبایە، ئەو شوێنەوارانەیان هەر دەبوو.

بە هەر حال دەگونجێ بەلگە ی دیکەش لەو بارەو بەپێڕینەو، بەلام ئەو ی که زیاتر ئیشکال دروست دەکات، ئەو باخە بەهەشت بووبێ، ئەو یە که خوا ﷻ چۆنی گواستوونەو بۆ سەر زەوی و باس نەکراو؟ بەلام خوا که دەفەرموێ: (اهبطوا) یان (اهبطا) دابەزن، ئەو فەرمانێکی هێنانه دی (تکوینی) ه، ئەگەرنا فەرمانێکی تەشریعی نەبوو، خوا فەرمانیان پێ بکات، خۆیان چۆن دابەزن؟ لەو بەهەشتە دوورەو بۆ ئەو سەر زەمینە، بە ئەکید ئەو فەرمانێکی (تکوینی) بوو، خوا فەرمانی پێ کردوون و یەکسەر داشییەزاندوون.

به هر حال نه‌نییه کانی قورټانه ته‌ن‌ها خوا ځانګړی هه‌موویان ده‌زانی و، جگه له خوا ځانګړی هیچ که‌س نایانزانی، هه‌موو نه‌نیی و ماناو مه‌به‌سته‌کانی که له فەرما‌یشتی بی وینه‌ی خوا‌دا ه‌ن، جگه له خوا که بی‌ژهری فەرما‌یشته‌که‌ی خو‌یه‌تی، هیچ که‌س نا‌گاته ته‌وپه‌ری زانیاری و نه‌نیی مه‌به‌سته‌کانی، که له قورټاندا شیردراونه‌وه.

پاڼه‌پالنډی مکتبه‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR CODE

له ټولو ځمعه‌لارینه‌کال له‌کډانډی

و ځای په ځای په ځای په ځای

په ځای په ځای په ځای په ځای

ع‌لی بابیر/ AliBapir

ع‌لی بابیر/ AliBapir

که‌ښی

پاڼه‌پالنډی مکتبه‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

QR CODE

پاڼه‌پالنډی مکتبه‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

مه سه له ی سێیه م:

خوتخوته کردنی شهیتان بۆ ئاده م، ههروه ها بۆ چه و وای هاوسه ریشی، به بیانووی ئه وه به خواردنیان له بهری دره خته که، ژیا نی هه می شه یی و، مو لکی نه برا وه یان چنگ ده که وێ، ئنجا خواردنیان له بهری دره خته که و ده رکه و تنی عه و په تیان و، خۆ دا پۆ شینیان به گه لای دره خت و، بێ مراد بوونی ئاده م، واته: بێ ئاکام بوونی له و ئا واته ی که هه ی بوو، که به هۆی خواردنی له و دره خته وه بیهێنێ ته دی، به پێی خوتخوته ی شهیتان، پاشان تۆ به لێ وه رگیرانی و گیرد رانی به پیغه مبه ر و هی دایه تدرانی:

خو ا ده فه رمو ی: ﴿ فَوَسَّوْا۟ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ قَالَ يَتَادُمُ هَلْ اَدُلُّكَ عَلٰۤى شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَا يَبْلٰۤى ۝۱۲۰﴾ فَأَكْكَلَا۟ مِنْهَا فَبَدَّتْ لَّهُمَا سَوَۤءٌ تَهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَّرَقٍ الْجَنَّةِ وَعَصٰۤىۤ اٰدَمُ رَبَّهُۥ فَغَوٰى ۝۱۲۱ ثُمَّ اٰجَبْنٰهُ رَبُّهُۥ فَغَابَ عَلَيْهِ وَهَدٰى ۝۱۲۲﴾

شیکردنه و هی ئه م ئایه تانه، له شه ش بر گه دا:

(۱)- ﴿ فَوَسَّوْا۟ اِلَيْهِ الشَّيْطٰنُ ﴾، شهیتان خوتخوته ی بۆ لا کرد، پێشتر با سمان کرد که (وسوسه)، (صوت الخلی) دهنگی خشله، دهنگی خشل دهنگیکی کپ و په نهانه، به لام سه رنج را ده کیشی و ئینسان گو ی قولاخ ده بی، گرنگ ئه وه یه شهیتان دنهیدا، هانیدا و خسته نیو دلی، ئنجا چ پرو به پرو و قسه شی له گه لدا کرد بی، وه ک له ئایه ته کانی سو و په تی (الأعراف) دا، ئه وه زۆر به راشکاوی و هه ر ده گیر ی و، لێ ره ش هه ر ئاماژه ی پێ ده کری، گرنگ ئه وه یه خو ا ده فه رمو ی: شهیتان خوتخوته ی خسته دلی، واته: دنهیدا و هانیدا.

(۲) - ﴿قَالَ يَتَدَأْمُ هَلْ أَذْلُكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبْلَى﴾، گوئی: ئەه ئادەم! ئایا درەختی ھەرمانت پێشانبدەم و، مۆلک و ھەبوونیکی لەبەین نەچوو، کە لە بەین ناچێ؟ ﴿لَّا يَبْلَى﴾، یانی: (لَا يَفْنَى) لەبەین ناچێ، نافەوتی، دەگوترێ: (بَلَى الثَّوبُ)، واتە: شەڕ بوو، شەڕ وەر بوو، کە بەرگ و پۆشاک شەڕ وەر بوو، فری دەدری، ئنجا جیی سەرئەوێ، کە ئیبلەس ئەگەر راستیکردووە، دڵسۆز بوووە بۆ ئادەم، وەک لە سوورەتی (الأعراف) دا دەلی: ﴿إِنِّي لَكُمْ لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾، من زۆر دڵسۆزم بۆ ئێوە، کە ئەم رستەییەو رستەکانی دیکە لە سوورەتی (الأعراف) دا ھاتوون، بە ئاشکرا ئەوێیان لێ دەفامریتەووە کە ئیبلەس ڕوو بە ڕوو، قسەشی لەگەڵدا کردوون، بەلام کە ڕووبەڕووش قسە لەگەڵ کەسیک دەکەو، مادام قسەکانت ببنە ھۆی دندەدانی و ھاندانی، ئەو ھەر دەبنە وەسوەسە.

ئنجا جیی ڕەسپار ئەوێ کە ئادەم ئەو ڕەسپارێ لە خۆی نەکردووە: باشە ئیبلەس مادام ئەو درەختەت پێ شک دی، کە ھەر کەسە لە پێ خوا، ھەرماو دەبێ و، مۆلک و دەستەلاتیکی دەست دەکەوێ و نافەوتی، بۆچی بۆ خۆت لێ ناخۆی؟ تاكو ئەوێ ئەو ئامانجە باشە بۆ تۆ بیتە دی!

(۳) - ﴿فَاكْلًا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهَا سَوْءٌ تَهُمَا﴾، ئنجا لێیان خواردو یەكسەر عەوڕەتی خۆیان بۆ دەرکەوت، (السَّوَاءُ: هِيَ الْعَوْرَةُ أَي: الْمَكَانَ الَّذِي يَسْتَحِي الْإِنْسَانُ أَنْ يَنْكَشِفَ مِنْهُ)، (سَوَاءٌ)، واتە: عەوڕەت، ئەویش ئەو شوێنە کە ئێنسان شەرم دەکات ئەو شوێنە دەرکەوێ، کە زۆربەیی ھەرە زۆری زانایان دەلێن: مەبەست پێی (پاش و پێشی) ئێنسانە، واتە: کۆئەندامی کە پێسای لێوە لە جەستە فری دەدری و، کۆئەندامی کە میزی لێوە لە جەستە دەچێتە دەر، بە نەسبەت پیاوو ئافرەتەووە، واش پێدەچێ، کە لە ئەنجامی خواردنی ئەو میوەی ئەو درەختە قەدەغەکراوەدا، کە پاشەرۆکی لێ پەیدا بوو، پاشەرۆکە کەش دیارە کە لە پاش و پێشیانەووە دەبێ فری بدری، بۆیە ھەستیانی پێکرد، کە ئەو دوو کۆئەندامیان بۆ حالیکی وان، چونکە پێشتر کە لە درەختەکانی بەھەشتیان خواردو، پاشەرۆکی نەبوو، تاكو پێوێستیانی بە حالەتی دەرەدانی میز و پاشەرۆک بێ.

(۴)- ﴿وَلَطِيفًا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ﴾، ھەرۈھە دەستیان کرد بە خوۆھ لکاندنێ گەلاکانی باخی بەھەشت، (یخصفان أي: یلصقان و یلزمان)، بە خوۆیانەو دەچەسپاند، بە خوۆیانەو دەلکاند، دیارە خوۆاپۆشین ھەر ھەستییکی خواپرسکە لە مروۆفدا، مندالیکی گچکە ئەگەر چ پر ھەست و تەمیزی پەیدابێ، پێی خوۆش نیە پێش و پاشی دیار بێ و، پێی خوۆش نیە، بە رووتیی بکەوێتە بەر چاوی خەلک، نەوھک ھەر پاش و پێشی بگرە ئەندامەکانی دیکەشی، دیار بن، بە تاییەت ئەو ھەستە لە مێینە (ئافرەت) دا زیاترە، ھەر بۆیە ھەندیک لە زانایان دەڵێن: لە ئەنجامی لیخواردنی بەری ئەو درەختەدا، ئەو پۆشاکە لە بەریان بوو، لە بەریان دا کەنراو، ھەرۈھک لە سوورەتی (الأعراف) یشدا بە راشکاوی دەیفەرموێ: ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا﴾ (۲۷)، واتە: پۆشاکەکیان لە بەر دادەپرتێ تا کو عەرپەتی خوۆیان پێشان بدات، بەلام ھەندیک لە زانایان گوتووین: پۆشاک لیژەدا واتە: ئەو فەرمانبەرییەیان بۆ خوا کە پێیان لی دەگرێ فەرمانی خوا بشکێن، بەلام کە قەدەغەیی خویان نەشکاندو، لەو درەختە قەدەغە کراوہیان نەخوارد، ئەو کاتە ھەست بەو دوو کوۆئەندامەیی خوۆیان ناکەن و، پێویستییان پێیان نابێت بە کاریان بێن.

(۵)- ﴿وَعَصَىٰ آدَمُ رَبَّهُ، فَغَوَىٰ﴾، ئادەم سەرپێچی لە پەرۋەردگاری کردو بێ ئاکام بوو، تووشی ناپەرھەتی بوو، بێمراد بوو، ژیاڵی تیکچوو، کەواتە: لیژەدا خوا ﷻ بە پروون و راشکاوی دەیفەرموێ: ئادەم سەرپێچی لە پەرۋەردگاری کرد، بۆیە دەڵێن: ئەو پێش ئەو بوو کە بکریتە پیخەمبەر، ئەو کاتە مروۆفکی ئاسایی بوو، ھەر بۆیەش خوا ﷻ ئەو مروۆفە ئاساییە کردۆتە سەر مەشق بۆ وەچەکەیی، کە ئەوانیش وەک بابیان، یان وەک دایکیان، ئەگەر ھەلە یەکیان کرد، قەدەغەییەکی خویان شکاند، فەرمانیکی خوی پەرۋەردگاریان چواند، ناو مێد نەبن لە خوۆیان، ئەوانیش ھەر ئەو شتەیان کردو کە باب و دایکیان کردوویانەو، سەر مەشقیان لە گوناح کردندا، بەلام با بە ھەمان شیوہ بشیانکەن سەر مەشق لە گەرانەو بۆ لای خوادا، لە پەشیمان بوونەو، قەرەبووکردنەو ئەو ھەلەو کەم و کوپیەدا، وەک چۆن ئادەم و ھەووا دانیان بە

گوناهی خۆی‌اندا هینا، داوای لیئوردن و داوای به‌زه‌یی و میهره‌بان‌ییان له پەروەردگاریان کرد: ﴿قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾، که دیاره خوا ئە و پارانه‌وه‌یه‌ی فێر کردوون و دوایی لیشی وه‌رگرتوون، چونکه ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَقِيَ آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَتَيْنِ﴾، ئاده‌م چه‌ند وشه‌یه‌کی له پەروەردگاری وه‌رگرتن، ئە و وشه‌یه‌ی خوا بۆی ئیله‌ام کردوه، که ئاوا بلێن له‌گه‌ڵ هاوسه‌ری، ئاوا په‌شیمانیی و تۆبه‌ی خۆیان بخه‌نه‌ پوو، ﴿فَنَابَ عَلَيْهِ﴾، خواش تۆبه‌ی لێ وه‌رگرت و گه‌رايه‌وه سه‌ری به‌ میه‌رو به‌زه‌یی خۆی.

(٦)- ﴿ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ، فَنَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى﴾، پاشان پەروەردگاری هه‌لیبژارد واته: بۆ پیغه‌مبه‌رایه‌تی و گه‌رايه‌وه سه‌ری، یان ته‌وبه‌ی لێ وه‌رگرت و پێنمایی کرد، له راستیدا ته‌وبه‌ لیوه‌رگیرانی و پێنمایی کرانی، پێش هه‌لیبژێردانی بووه به‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی، واته: پێشی گه‌راوه‌ته‌وه‌و خوا پێنمایی کردوه بۆ چۆنیه‌تی گه‌رايه‌وه، ئنجا شایسته‌ی ئەوه‌ بووه که هه‌لیبژێری، که‌واته: گه‌رايه‌وه‌که‌ی و پێنمایی کرانه‌که‌ی، پێش کرانی به‌ پیغه‌مبه‌ر (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بووه.

له‌ ئۆره‌ كۆمه‌ڵه‌یه‌كه‌ی له‌كه‌ڵاناس
ئێمه‌ به‌كۆمه‌ڵه‌یه‌كه‌ی له‌كه‌ڵاناس

پاڤه‌یان‌دنی مه‌كه‌ته‌یی مامۆستا عه‌لی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR Codes

عەلی بابێر / AliBapir

هه‌لی بابێر / AliBapir

كه‌ڵانی
پاڤه‌یان‌دنی مه‌كه‌ته‌یی مامۆستا عه‌لی بابێر

QR Codes

مه سه له ی چواره م:

فه رمان کردنی خوا به دابه زینانی ئاده م و هه ووا و ئیبلیس، له به هه شت، وه ک دوژمنی یه کدی و، پیراگه یاندنی ئه و راستیه که هه ر که س دوا ی رینمای ی خوا بکه وئ، گومرا و ژین تال نابئ، به لام هه ر که س پشتی تئ بکا، له دنیادا ژین تال و، له دوا رۆژیشدا به کویری حه شر ده کری، له سۆنگه ی فه رامۆشکردنی ئایه ته کانی خوا له دنیادا و، سزای سنوور شکینایش له رۆژی دوا ییدا سه خترو به رده وامتزه له هی دنیا:

خو ده فه رموی: ﴿ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِّنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ۝ (١٢٣) وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى ۝ (١٢٤) قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمًى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝ (١٢٥) قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتَنَّا فَانْسِينَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمُ نُنْسِي ۝ (١٢٦) وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ۝ (١٢٧) ﴾

شیکردنه و هی ئه م ئایه تانه، له چواره بر گه دا:

١- ﴿ قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا ﴾، خو ده رمووی: هه ردووک لاتان لئی دابه زن و یکرا، (جَمِيعًا اسْم مُفْرَدٌ يَدُلُّ عَلَى التَّعَدُّدِ مَثَلُ: الْفَرِيقِ، وَيَسْتَوِي فِيهِ الْمَذْكَرُ وَغَيْرُهُ، وَالْوَاحِدُ وَغَيْرُهُ)، (جمع) ناویکی تاکه ده لاله ت له سه ر چه ندی تی (ژماره یه ک) ده کات، وه ک وشه ی (فریق) واته: کۆمه لیک، نیرینه و میننه و، تاک و دووانی تیدا یه کسانن.

ده شگونجی مه به ست له: ﴿ أَهْبِطَا مِنْهَا ﴾، هه ردووک لاتان لئی دابه زن، ﴿ جَمِيعًا ﴾، واته: پیکه وه و ویکرا، هه ردووک تان واته ئاده م و هه ووا، له لایه ک، ئیبلیس له لایه ک، به لام پیکه وه لئی دابه زن بو ژیا نی سه ر زه وی.

(۲) ﴿بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ﴾ هه نديکتان دوژمنن بو هه نديکتان، که لیره پرووی دواندن له ئادهم و هه ووا له لایهک و، ئیبلیس له لایهک، بویهش به راناوی کو دوینراون، چونکه دوژمنایهتی نیوان خوین و وه چه که یان ره چاو کراوه، که نه و کاته دیاره کوومه لی جندو کوومه لی مروؤف، هه لیه ته له نیو مروؤفانیشتا، که سائیک ده بن به شوینکه و تووی شهیتان و، له نیو جندیش دا که وه چه ی ئیبلیس، که سائیک ده بن به شوینکه و تهی ئادهم، که سائیکیش هه ر به دوا ی بابی خوین ده که ون، گرنه نه وه یه دوژمنایه تی پهیدا ده بی له نیو نه و دوو کوومه له دا، بویه به کو ناوی هیناون.

(۳) ﴿فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى﴾ (ف) ی (فَإِمَّا) ده لی: (تَفْرِيعٌ عَلَى الْأَمْرِ بِالْهَبُوطِ)، واته: ئیه دابه زن، ئنجا که دابه زین، هه ر کاتیک له منه وه رینماییتان بو هات، (رینماییتان بو هات) هه نديک له زانایان گو توویانه: واته: نه ی مروؤفه کان! به لام، نا، رینماییتان بو هات یانی: بو هه ر دووک لاتان، هه م بو مروؤفه کان، هه م بو جند، هه م بو وه چه ی ئادهم، هه م بو وه چه ی ئیبلیس.

(۴) ﴿فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ هه ر که سیک شوین رینمای من که وت، واته: نه و رینماییه ی که له سه ر زمانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و له دوو توپی په یام و کتیه کانی خویدا، خوا دایده به زینتی، نه وه نه گومرا ده بی و نه نا ره حه ت ده بی، واته: له دنیا دا گومرا نابی و، له دوا رۆژیشدا تووشی ژین تالیی و نا ره حه تی نابی.

یا خود: له دنیا دا گومرا نابی که سه ره نجام تووشی ژین تالیی بی، هه ر له دنیا دا.

دیاره (يَشْقَى)، پیچه وانه ی (يَسْعُد)، (شَقَاوَة) پیچه وانه ی (سَعَادَة)، (سَعَادَة) واته: به خته وه ری، سه رفرازی، خو شحالی، کامه رانی، به لام (شَقَاء، شَقَاوَة) یانی: به دحالی، ژینتالیی، نا ره حه تی، گرفتاری.

۵- ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾ به لَام هەر که سیک پروو وەرچهرخیتت له یادی من، له بهرنامه ی من، به دلنایای ژیانیکی تهنگ و تالی ده بئ، واته: ژیانیکی تال له دنیا دا، یاخود وهک هه ندیک له زانایان ده لئین: له دوا ی مهرگ و گوڤ، واته: له قو ناغی بهرزه خدا، هه ندیکشیا ن گوتوو یانه: ههر مه بهست پپی دوا پوژه، ژیانیکی تهنگ و تالی ده بئ له دوزه خدا، ده شگونجی مه بهست پپی ههر س قو ناغه کان بئ، واته: ههم له دنیا دا تووشی ژیا نی تهنگ و تال و نا ره حهت ده بئ، ههم له قو ناغی بهرزه خدا، سزایه که له دوا ی مردنه وه ده ست پیده کات، ﴿وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ ههم له دوا پوژیشدا، که ژیانیکی نا ره حهت و گرفتارانه ی نیو دوزه خه، (الضنك: هُو الضيق الشديد الَّذِي تَحَاوِلُ أَنْ تُفْلِتَ مِنْهُ هُنَا أَوْ هُنَاكَ، فَلَا تَسْتَطِيعُ)، (ضنك) بریتیه لهو تهنگی و سه غله تیهه قورسه ی که به ملاو لادا ده تهو ی خو تی لی دهر باز بکه ی، به لَام ناتوانی.

که ده فهرمو ی: ههر که سئ به دوا ی پینمای ی من بکهو ی، نه گومرا ده بئ، نه نا ره حهت و به دبه خت و گرفتار ده بئ، ئەمە هەم لە سوورپەتی (الأنعام) دا، ههم له سوورپه تی (الزمر) دا خوا باسی کردوه: ﴿فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾ واته: ههر که سیک خوا بیهو ی بیخاته سهر راسته ری، سینه ی بو ئیسلام بو ملکه چیی بو خوا، ئاوه لاو گوشاد ده کات، دلی فهر اچ ده کات، بو ئەوهی هیدایه تی خوا ی زور بچیته نیو دل.

ههر له سوورپه تی (الزمر) دا لهو باره وه ده فهرمو ی: ﴿أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ مِّن رَّبِّهِ﴾ واته: ئایا که سیک که خوا سینه ی ئاوه لا کردو ته وهو، گوشاد کردوه بو ئیسلام، (واته: بو ملکه چیی بو خوا، به ندایه تی بو خوا) و که ووتو ته سهر پو شناییه ک له پهروه ردگاریه وه، واته: ئایا ئەوهو که سیک ی دیکه ی که پیچه وانه ی ئەوه یه کسان؟ به ته نکید نه خیر.

ئنجا وشه ی (ضنك) چاوگه، (ضنك «مثل كرم ضناكة وضنكا»)، واته: تهنگ بوو، (گرم)، واته: به ریز بوو، (ولكونه مصدراً لم يتغير لفظه باختلاف موصوفه)، چاوگ

بۆ (مذکر و مؤنث)، وەک یەکە، چونکە چاۋگە، یانی: پێویستی بەو یەکە شۆن وەسفکراوەکە ی بکەوێ، ئەگەر ئەو (مؤنث) بێ ئەویش (مؤنث) بێ و، ئەگەر (مذکر) بوو (مذکر) بێ، ئەگەر کوو بوو کوو بێ، ئەگەر تاک بوو، تاک بێ. بۆیە لێرە دەفەرموێ: ﴿فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾، نەیفەرموو: (مَعِيشَةً ضَنْكًا)، چونکە چاۋگە و چاۋگ (مصدر) یش لەسەر یەک حالەت دەمێنێتەو.

(۶) - ﴿وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾، لە پۆژی دوایدا - سەرباری ژیانی تەنگ و تالی دنیا، یان بەرزەخ، یان دنیاو بەرزەخ و دواپۆژ، لە پۆژی هەڵسانەو و زیندوو کرانەو و ش دا-، بە کوێری کویدەکەینەو، بە کوێری زیندوو دەکەینەو و کوێ دەکەینەو، دەیهێنێ مەیدانی لێرسینەو و سزاو پاداشت.

(۷) - ﴿قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾، گوتی: پەروەردگارم! بۆچی بە کوێری کوێ کردوومەو، یان زیندوو کردوومەو؟ لە حالێکدا پێشتر بینەر بووم؟ خوا ﷻ بە کرداری رابردوو دەیهێنێ، نافەرموێ: (يقول)، چونکە بۆ لای خوا ﷻ رابردوو و ئیستا و داهاوو، وەک یەکن، بۆ ئیمە ئەو ماوەی کە تێداین پێی دەگوترێ: ئیستا، هێ پێشتر پێی دەگوترێ: رابردوو، ئەو ی کە نەهاو، پێی دەگوترێ: داهاوو، بەلام بۆ خوا هەمووی وەک یەکە، خوا لە دەرەو ی کات و شوێنە.

بۆیە یەکسەر بە رابردوو دەیهێنێ، مانایەکی دیکەشی هەیە کە: خوا ﷻ ئەوەندە بە توانایە لەسەر شتەکان، کە داهاوو وەک ئیستا دێنێ، چونکە هیچ شتێک لە بەرانبەر ویستی رەهایی خوادا، نابێتە پەرچ و کوێس.

﴿وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا﴾، بە دنیایی پێشتر، (لە ژیانی دنیا)، بینەر بووم.

(۸) - ﴿قَالَ كَذَلِكَ أَنتُكَ ءَايَتُنَا فَنَسِينَا﴾، خوا فەرمووی: هەر بەو شیوەیەمان سزادای کە نیشانەکانی ئیمە، یان ئایەتەکانی ئیمە بۆ تۆ هاتن و، تۆش لە بیرت کردن، (كَذَلِكَ أَيْ: مِثْلَ ذَلِكَ الْحَالِ الَّذِي تَسَاءَلْتَ عَنْ سَبَبِهَا، كُنْتَ نَسِيتَ آيَاتِنَا حِينَ أَتَيْتَكَ)، وەک ئەو حالەتە ی لە

هۆکاره که ی ده پرسی، هەر ئاواش بوو که ئایه ته کانی ئیمه، (واته: رسته کانی فره مایشتی خوا، یا خود: موعجیزه ی پیغه مبه ران، یان دیارده گه ردوونییه کان، که له وه حیی خوا دا باسیان ده کرا)، بو تۆ هاتن، به لام تۆ له بیرت بردنه وه و فره مۆشت کردن، وه ک چون که سیک شتیکی له بیر ده چی، ئاوا له بیر خۆت بردنه وه و پشت گویت خستن.

(۹) - ﴿وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ نُنْشِئُ﴾ هەر به و شیوه یه ئه مپۆ تۆش فره مۆش ده کری و پشت گو ی ده خری و له بیر ده کری، یا خود (نُشِئُ) یانی: (تُحْرَمُ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ)، له به زهی خوا بیبه ش ده کری، یا خود وازت لیده هیتری (تُهْمَلُ أَوْ تَتْرَكَ).

(۱۰) - ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ﴾ هەر به و شیوه سزادانه ش، سزای که سیک ده ده ی که زیده پۆی ده کات و پروا به نیشانه و ئایه ته کانی پهروه ردگاری ناهینی، (أَي: مَثَلُ ذَلِكَ الْجَزَاءِ نَجْزِي كَأَنَّ ذَلِكَ الْجَزَاءَ لَا مَثِيلَ لَهُ، إشارة إلى مَعِيشَةِ الضَّنْكَ فِي الدُّنْيَا، وَالْحَشْرُ أَعْمَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ)، واته: وه ک ئه و سزا دانه سزات ده ده ی، ئه و سزادانه ی که وینه ی نیه، بۆیه به خۆی ده چوینیه وه، ئه وه ئاماژه یه بۆ ئه و ژیا نه ته نگ و تاله له دنیا داو، ئه و کوکردنه وه یه به کویری له پۆژی قیامه تدا.

(۱۱) - ﴿وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى﴾ به دنیایی سزای دوا پۆژ، سه ختیره و بهرده وامتريشه، سه ختیره له سزای دنیا، یان له سزای به رزه خ، بهرده وامتريشه و نابریته وه، دیاره ئینسان له سه ر چی بژی، له سه ر ئه وه ش ده مرئ، ههروه ک له فره مایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاتوه: {يُبْعَثُ كُلُّ عَبْدٍ عَلَى مَا مَاتَ عَلَيْهِ} (أخرجه عبد بن حميد برقم: ۱۰۱۳، ومسلم برقم: ۲۸۷۸، وابن حبان برقم: ۷۳۱۹، والحاكم برقم: ۳۶۸۸)، واته: هەر به نده یه ک له سه ر چی مردبی، له سه ر ئه وه ش زیندو ده کریته وه.

به ته ئکید ئینسان له سه ر چی بژی، له سه ر ئه وه ش ده مرئ و، له سه ر چی مرئ، له سه ر ئه وه ش زیندو ده کریته وه.

وهلامی سی پرسیار:

پرسیاری یه کهم: لیره دا خوا ده فهرموئ: به کویری کوی ده کهینه وه، که چی له سوږه تی (الکھف) ده فهرموئ: ﴿وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَافِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا﴾، واته: تاوانباره کان ناگریان بین، واته: ناگری دوزه خ و دلنیا بوون که دهیچنه نیو، به لام هیچ ری لی لادانیشیان وه چهنگ نه کهوت، لهوی ده فهرموئ: تاوانباره کان ناگر ده بین، که چی لیره ده فهرموئ: به کویری حه شریان ده کهین، نجا نه گهر به کویری کوبکرینه وه، ناگر نابین و دوزه خ نابین!

وه لامه که ی نه وه یه که پوژی دوی، قوناغ قوناغه، له قوناغیکدا کویر ده کرین، له قوناغیکدا بو نه وه ی که زیاتر سام و هه بیته و ترسی دوزه خیان بچیته دل، چاویان ده کرتیه وه، ههروهک له باره ی شتی دیکه شه وه هاتوه، له شوینیک خوا ده فهرموئ: ﴿...وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (۷۸) القصص، واته: تاوانباره کان له گوناغه کانیاں لیان ناپرسی، له شوینیک دیکه ش ده فهرموئ: ﴿وَقَفُّوهُمْ إِنَّهُمْ مُسْئِلُونَ﴾ (۲۴) الصافات، واته: رایانگرن لیان ده پرسری، له شوینیک لیان ناپرسی، پینان ده گوتری: برۆن، له شوینیک لیان ده پرسری، یاخود لیان ناپرسی، پرسیار کردنی نه وه که بزائن وه لامه که ی چیه؟ به لام پرسیاران لیده کری، وهک پرسیار کردنی سه رزه نشت و سه رکونه کردن.

پرسیاری دوومیان: که ده فهرموئ: ﴿وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ﴾، نه مه نه وه ی لیوه رده گیری که ده لی: (الجزاء من جنس العمل)، سزاو پاداشت به پی توخم و ره گهزی کرده وه که یه، له راستیدا نه وه ی که له دنیا دا ئینسان له خویدا دهیپنیتته دی، له نیته له ئیمان و عه قیده، له قسه، له ره وشت و رهفتار، له ناکار، نه وه ی که له خویدا دهیپنیتته دی، له دواړوژدا نه وه بو به رجهسته ده بیته وه، سزایه که ی، به پی نه وه ی که له دنیا دا له عه قیده ی خراب، بیری خراب، نیته تی خراب، کرده وه ی خراب له خویدا هیتاویه ته دی و، به رجهسته ی کرده، له قیامه تدا نه وه ی بو به رجهسته ده بیته وه، ههروه ها به پیچه وانه شه وه: نه گهر چاکه کار بوو پی، کرده وه چاکه کانی خو ی بو به رجهسته ده بنه وه.

پرسیاری سییه م: که دهفهرموئ: (مَعِيشَةُ صَنَكَا) ژيانیکی تهنگ و تال، یه کیک بوئی ههیه بلئ: زۆر له خهلکی بیپرواو کافرو بئ دین دهبنین، که ژیانان خوشه، له رابواردن و خوشگوزهرانی دان، بهلام خوا دهفهرموئ: که سیک پشت له بهرنامه و یادی من بکات، تووشی ژیانی تهنگ و تال دهبن، وهلامه که ی چیه؟

وهلامه که ی ئه وهیه که ژیانی تهنگ و تال، ههر ئه وه نیه که مرووف پاره ی نهبن و، ئیمکانیه تی نهبن و کۆشک و تهلاری نهبن، نا، یانی: له دهروونیدا مورتاح و ئاسووده نیه، هه میشه له دل ڤاوکه دایه، که ئه و دنیا یه به جئ دههیلئ! له راستییدا ئینسان به دل و دهروون به رووح شادمان دهبن، نهک به جهسته، ئنجا پیشتریش باسمان کرد: ئه و ژیان تهنگ و تاله، دهگونجئ مه بهست پئی ئه و ژیان مه عنه و ییه دنیا بن، دهشگونجئ مه بهست پئی سزای قوئاغی به رزه خ بن، که به سزای گوڤر ناوی هاتوه، دهشگونجئ مه بهست پئی سزای پوژی دوایی بن، دهشگونجئ له یهک کاتدا مه بهست پئی ههرسیکیان بن، واته: ههر که سی له ئایین و بهرنامه ی خوا لایدا، له ژیانی دنیاو، له قوئاغی به رزه خ و، له پوژی دوایی دا، تووشی ژیان و گوزهرانی تهنگ و تال و نارهحت و پر سه غله تی دهبن.

پاڤه پاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

له قوئاغی دههیلانیه ئینسان له کەشانی

بە ئه و دینا یه که دههیلانیه ئینسان له کەشانی

بە ئه و دینا یه که دههیلانیه ئینسان له کەشانی

عەلی بابیر/ AliBapir

مەل پاجیر/ AliBapir

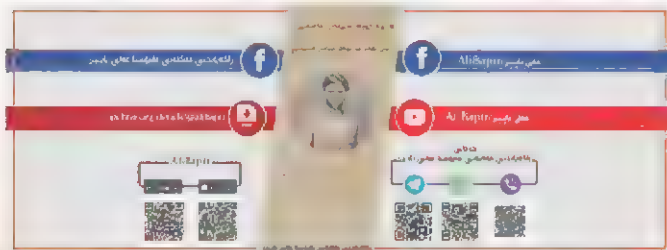
کەشانی

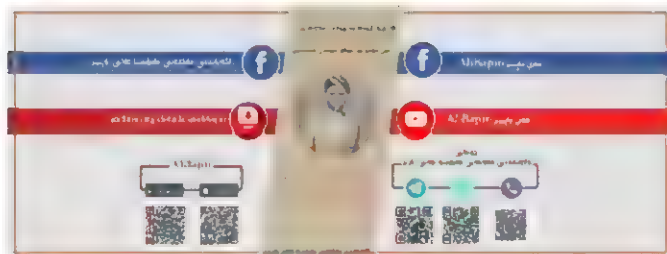
پاڤه پاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

QR Codes

پاڤه پاندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

دەرسى دەۋتەم ❖

پېناسه ی نهم دهرسه

نهم دهرسه مان هه شت (۸) نایه ته کانی کو تایی سوږه تی (طه) ده گریته خو ی، که بریتین له نایه ته کانی: (۱۲۸ - ۱۳۵) که تییندا پاش ناماژه کردن به کو مه لگه پی شووه کان و سهره نجامی شوومیان، چهنه رپنماییه کی گه وره و گرنه بؤ پیغه مبه ر ﷺ خراونه پروو:

۱- خوږاگری له سهر قسه و قالی کافره کان.

۲- خوا به پاکگرتن و ستایشکردنی له کاته جیاوازه کانی شه و گارو پوژگارد.

۳- چاو نه برینه نازو نيعمه ت و زرق و برقی ژيان و گوزه رانی مله و رانی بی پروا.

۴- فهران کردن به خاووخیزان و نیزکانی، به نویژو پشوو دریژی کردن.

سهره نجام قسه یه کی بی جی کافره کان - که زور دووپات کراوه ته وه - ده هیئتی، که داوای موعیزه یه کی وه ک هی پیغه مبه رانی پی شوو ده کهن، خوی به رزیش سهرنجیان بؤ به لگه ی سه ملیتراوی راستی موحه ممه د ﷺ له کتیه پی شووه کاندرا ده کی شی.

ده فهرمو ی: بویه پیغه مبه رمان بؤ ناردوون، تا کو هیچ به لگه و بیانوویان نه بن.

له کو تاییشدا به پیغه مبه ر ﷺ ده فهرمو ی:

پیان بلی: هه موومان چاوهرین تیوهش چاوهری بن، داخو کی خاوه ن ری راست و ریکه و رپنماییه کراوه و، کیش گومراو بیمرا ده؟!

﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾ (۱۲۸) وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿۱۲۹﴾ فَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى ﴿١٣٠﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ﴿١٣١﴾ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا تَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ﴿١٣٢﴾ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ﴿١٣٣﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ وَنُخْزَىٰ ﴿١٣٤﴾ قُلْ كُلُّ مُرْصِدٍ فَرَصَصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَبُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ ﴿١٣٥﴾

مانای دهقو دهقی نایه تەکان

{نایا بۆیان نه بۆته مایه ی پرینمایى و بۆیان ده رنه که وتوه له پیش واندا چه ندا نمان له (خه لکی) سه ده کان فه وتاندوون، که ئیستا ئه وان (کافرانى پوژگارى پیغه مبه ر) به ئیو خانوو به ره کانیا ندا دین و ده چن (له کاتی سه فه ر کردنیاندا) بیگومان له وه دا نیشانه هه ن بۆ خاوه ن عه قلان ﴿١٣٨﴾ ئه گه ر وشه (پریان) یکیش له پهروه ردگارت ه وه رانه بردبايه و، کاتیکی ناوبراو دانه رابايه (بۆ سزادانیان که قیامه ته) ئه وه (سزادان) پیان ه وه په یوه ست ده بوو ﴿١٣٩﴾ که واته: له به رانه ر ئه و (کوفرو شیرک و قسه ی پووچ) ه دا که ده یلین، خوڤاگر به به ستایش کردنه وه پهروه ردگارت به پاک بگره، به ر له خوڤه لاتن و له پیش ئاوابوونی دا، ههروه ها له کاته کانی شه وگاردادو له لایه نه کانی پوژگاریشدا (خوا) به پاک بگره، به لکو (له پاداشتی خوا) رازی بى ﴿١٣٠﴾ چاویشت مه بره جوانی و زرق و برقیکی ژیا نی دنیا، که چه ند کۆمه لیک له وان (بیپروایان) مان لى به هره مه ند کردوه، به لکو تیدا تاقیتان بکهینه وه و بژیو (ی حه لال و زه لال) ی پهروه ردگاریشت باشترو به رده و امتره ﴿١٣١﴾ فره مانیش به خاووخیزان ت بکه به نویژ

کردن و، خویشت لە سەری خۆراگرو بەردەوامبە، هیچ بژیوت لی ناخوازین، ئیمە بژیوت دەدەین و، سەرەنجامیش بۆ پارێزکارییە (۱۳۲) هەرۆهە (بیبڕوایەکان) گوتیان: دەبوایە نیشانەیه کمان لە پەرۆردگاریەووە بۆ بهێنێ، ئەدی ئایا ئەو بەلگە پۆشنە لە پەراوە پێشووە کاندایە بۆیان نەهاتو؟ (۱۳۳) (بۆیەش پیغەمبەرمان بۆ ناردوون) چونکە ئەگەر پێش ئەو بە ئازارو سزایە ک فەوتاندبامان، دەیانگوت: پەرۆردگارمان! دەبوایە پەرۆردگاریکت بۆلا ناردب، تاکو بەر لەوێ زەبوون و شەرمەزار بین، شوێن ئایەتە کانت کەوتباین (۱۳۴) بلی: هەموو لایەک چاوەروانین، ئیوەش چاوەروان بن، لەمەودوا دەزانن کین خاوەنانی پێی راست و رێک و، کێ راستە پێی بوو! (۱۳۵).

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ) (آی: أفلم یبین لهم) واتە: ئایا بۆی پروون نەکردوونەو، یان (أفلم یتبین لهم) ئایا بۆیان پروون نەبووئەو.

(لِزَامًا): (الملازم جدًّا) شتیک کە لە شتیک جیا نایبێتەو.

(أَزْوَاجًا): وشە (أزواج) ئەگەر کوێ (زوج) بێ، (زوج) واتە: شتیک کە لە جوێ خۆی چ نێر بێ، چ مێ بێ، بە هەر کامێکیان دەگوترێ: (زوج) نەک هەر بە یەکیکیان بگوترێ، ئنجا (أزواج) دەگونجێ کوێ ئەو نێرو مێیانە بێ، دەشگونجێ بە مانای (أصناف) بێ واتە: چەند کۆمەلێک لەوان.

(زَهْرَةً): (الزَّهْرَةُ: وَاحِدَةُ الزَّهْرِ، زَهْرَةُ الدُّنْيَا: بَهْجَتُهَا وَمَتَاعُهَا)، (زَهْرَةُ): بریتیە لە یەک دانە لە گۆل، (زَهْرَةُ الدُّنْيَا) واتە: جوانیی و رابواردنی ژیانی دنیا.

(السَّوِيَّ): (المُسْتَوِي، الْمُعْتَدِل، لَا إِفْرَاطَ فِيهِ، وَلَا تَفَرُّيطَ، الْوَسْطَ)، (سَوِيَّ): بە مانای رێک و، بە مانای زێدەرپۆیی و کورتهێنانی تێدانیهو، بە مانای میانجییش دی.

مانای گشتیی ئایه تەکان

خوایى ﷻ وهك له بهرايى ئەم سوورەتەدا كه هەشت ئایەت بوون و، كۆمەڵێك راستیی مەزنیان تێدا خرابوونە پوو و، پێغەمبەرى خاتەمیان راستەوخۆ پێ دۆنرابوو و، له كۆتایی ئەم سوورەتەش دا، وهك بهرايیهكەى، ديسان هەشت ئایەتە، ئەو هەشت ئایەتەش پێنمایى و ئامۆژگاریی گەورە و گرنگى گرتوونە خۆى، بۆ پێغەمبەرى خاتەم ﷺ.

سەرەتا خوا دەفەرموى: ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، ئایا ئەو هە كه زۆرێك له سەدەكانمان له پێش ئەواندا له بەین بردوون، ئا ئەو هە بوى پوون نەكردوونەو؟ واتە: بوى پوون نەكردوونەو، ئەوانیش ئەگەر هەر لەسەر رچەو رێبازى وان بپۆن و، هەر عادەت و نەڕێتى وان رەچاو بكەن، هەمان سزا بۆ ئەوانیش له بۆسەدا هەیه؟!

وشەى (قرون) كه كۆى (قرن)ە، واتە: سەدە، مەبەست پێى ئەو كۆمەڵگایانەن كه له پۆژگاریكى دیاریكراودا پێكەوێ ژیاون، ﴿يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ﴾، كه ئەوان واتە: كافەرەكانى پۆژگارى پێغەمبەر ﷺ، یان كافەرەكانى هەموو پۆژگارەكان، بە شوێنەوارەكانیاندا دین و دەچن، ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾، بە راستیی لەو هەدا نیشانە هەن بۆ خواوەن عەقلان، ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، ئەگەر وشەیهك له پەروەردگارتەو هەتێنەپەرپایە، (خوا بە پێى عەقلى ئێمە ئێمە دەدوینى، وهك چۆن ئێمە بریار دەدەین و وشەیهك، یان رستەیهك دەنووسین، بۆیه خواى پەروەردگار بە وشە تەعبیر دەكات، له بریارە رابردووهكەى خۆى)، ئەو هە سزایان لەسەر پێویست دەبوو، ئەگەر كاتێكى ناوبراو

دانه نرابایه بۆ سزادانیان، به لām خوا ﷻ له ئەزەلهوه سیستمی خووی داناوه بۆ به شهر که دنیا شوینی تاقیکردنهوهیه، به رزه خ قۆناغیکی راگوزهره، دواپۆژیش قۆناغی کۆتاییه، بۆیه خوا ﷻ ئەوهی که له پۆژی دوایدا دهیکات، نایهیننی بۆ دنیا، کاتیکى ناوبراوی دیاریی کردوه، ئەوهی که ئەوانه ی پهله ی لێده کهن، نه خیر له کات و ساتی خووی دا دی.

ئنجā خوا ﷻ چەند رینماییه ک ئاراسته ی پیغمبەر ﷺ ده کات، ده فەرمووی: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، له سه ر ئەوه ی که ده یلین: خۆراگر به، ئەوه ی که ده یلین: وه ک پێشتر ئاماژه مان پێدا، چ بێ ئەده بیان به رانبه ر به خوا، که هاوبه شی بۆ داده نین، پۆله ی بۆ بریار ده دن، له کوران، له کچان، چ ئەوه که نکوولی له ته نیا په رستراویتی خوا ده کهن و، نکوولی له ناوو سیفه ته کانی ده کهن، یاخود که هه ندی له دروستکراوه کانی ده به نه ریزی خوا ی پهروه ردار، یان به رانبه ر پیغمبەر ﷺ، که به جادووگه ر، شی، فالچی، نازه دیان ده کرد، یان به رانبه ر قوربان، که ده یانگوت: موحه ممه د له خووه گوتوویه تی، یان هه لیه ستوه، یان به رانبه ر پۆژی دوا یی، یان به رانبه ر به راستیه کانی ئیسلام ... هتد، له سه ر هه موو ئەوانه ی ئەوان ده یلین و تۆش له سه ر دل ت ناخۆشه، خۆراگر به، ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾، بۆ ئەوه ش بتوانی خۆراگر بی، پشوو درێژی، به هه سه له بی، پهروه ردارت به ستایش کردنه وه به پاک بگره، واته: هه م به پاک ی بگره، هه م ستایشی بکه، عه قل و دل ی خو ت پر بکه له ستایش و مه دح و سه نای خوا، چونکه خوا له زاتی خویدا، هه م پاکه، هه م چاکه، هه م به پاکگیراوه، هه م ستایشکراوه، ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾، با ئەو به پاکگرتن و ستایش کردنه ی خوا، پێش هه لپه اتنی خۆر بێ و، پێش ئاوا بوونی خۆریش بێ، ﴿وَمِنْ أَمَّا يَ الْإِلَّ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾، ههروه ها له کاته کانی شه وگارداو، له لایه کانی پۆژگارد، که به یانیان و ئیواران، به پاک ی بگره، به لکو له ئەنجامی ئەم به ندایه تی کردنه ت دا، پاداشتی که ده سته که وی، که نه فست پازی بێ له و پاداشته ی که ده ست ته ده که وی.

﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ﴾
چاویشت مەبەرە ئەوێ که چەند کۆمەڵیکمان لەوان لە جوانیی ژیاڵی دنیا
بەهرەمەند کردوون، ئەویش بوو تاقیکردنەوه، ﴿وَرِزْقُ رَبِّكَ حَيْرٌ وَابْقَى﴾، بژیوی
پەروەردگاریشت باشتەرەو، بەردەوامتریشتە.

دەگونجی ئەمە مەبەست پێی بژیوی حەلال بێ، که با کهمیش بێ، بەلام
مادام حەلالە، خوا بە هی خوی دابنێ، چونکه هەموو بژیوو پۆزییهک هی خوا
بەخشەرە، بەلام وەک تەشریف رزقی حەلالی پالداوەتە لای خوێ، که پاکترەو
بەردەوامتریشتە.

دەشگونجی مەبەست پێی ئەو بژیوه بێ کۆتاییه بێ، که لە بەهەشتدا بوو
پێغهەمبەری خاتەم ﷺ و شوێنکهوتووایی داناوه.

﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾، فەرمان
بە خاووخیزانەت خەزم و نیزیکانەت بکە بە نوێژ، خۆشت لەسەری خۆراگرە،
بەردەوام بە، ئێمە بژیوت لێ داوا ناکەین، ئێمە بژیوی تۆ دەدەین، ﴿وَالْعِقْبَةُ
لِلنَّكَوِيِّ﴾، سەرەنجامی چاکیش بوو پارێزکارییه.

ئەنجا قسەیهکی دیکە ی بێروایەکان باس دەکات و بەرپەرچی دەداتەوه، که
زۆر باسیان کردوه: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ ؕ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ
الْأُولَىٰ﴾، هەرۆهەا گوتیان: دەبوایە نیشانهیهک لە پەروەردگاریهوه بوو ئێمە
بێنێ، ئایا نیشانه رۆشنەکهی که لە پەرەکانی پیشەوهدا هەیه، بۆیان نەهاتوه؟
که دوايی تیشکی زیاتری دەخەینه سەر، که دەکرێ بە چەند شیوهیهک مانا
بکری، یه کێکیان ئەوێه که ئەو موژده پێدان و هەوالپێدانە ی پەراوه پیشووهکانه،
بە هاتنی موحهەمەد ﷺ، دابەزێترانی دوا کتییی خواي پەروەردگار، یاخود ئەو
پەراوهی که لە کتیبە پیشووهکان دایه، مەبەست پێی قورئانە که ئەو هەوال
و دەنگ و باسە ی گەلە پیشووهکان دەگیرێتەوه، که لە پەراوه پیشووهکاندا

هاتوه، بە لگەیه کی پروون و ئاشکرایه له سەر ئەوهی که ئەو قورئانهی باسی ئەو بابەتە پەنھانانە دەکات، که له گەله پێشووه کاندای پروویان داوهو، هەلەهێ خاوهن کتێبه کانیشت راست دەکاتهوه، بە لگه و ئیسپاتیکی پروون و پۆشنه له سەر راستیی موحەممەد ﷺ.

ئىجا خوا دەفهرموێ: ﴿وَلَوْ اَنَّا اَهْلَكْنٰهُمْ بِعَذَابٍ مِّنْ قَبْلِهٖ﴾ ئەگەر ئیمه پێش هاتنی موحەممەد ﷺ، یان پێش دابه زینی قورئان، ئەوانمان بە سزایه ک له لایه ن خۆمان فهوتاند بایه، به لایه کمان بۆ نارد بان، ﴿لَقَالُوْا رَبَّنَا لَوْلَا اَرْسَلْتَ اِلَيْنَا رَسُوْلًا فَنَتَّبِعَ اٰیٰتِكَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ﴾ ده یانگوت: پهروهردگارمان! ده بووایه پهوانه کراوێکمان بۆلا بنێری، ئیمه شوێن ئایه ته کانی تۆ بکهوین، پێش ئەوهی زه بوون بین و، سه رشۆرو شه رمه زار بین.

﴿قُلْ كُلُّ مَرْبِیٍّ فَرِیضُوْا﴾ بلی: هه موو لایه ک چاوه پێن، ئیوه ش چاوه پێ بن، ﴿فَسَتَعْلَمُوْنَ مِّنْ اَصْحٰبِ الصِّرَاطِ السَّوِیِّ وَمِنْ اَهْلِیْ﴾ له مه ودوا ده زانن کێ خاوه نانی پێی راستن و، کیش پێنمایه کراوه و راسته پێی کراوه، له لایه ن خواوه و، کێ خاوه نی پێی چهوت و لاره و، کیش سه رگه ردان و سه ر لێشیواوه!

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

سەرزنەشتکردنی کافرەکان کە دەبووایە پەند لە کۆمەلگا پیشووەکان وەر بگرن و، پوونکردنەوێ ئەو راستییە، کە ئەوانیش شایستە ی سزان، بەلام بە پێی سیستمی خواو بریاری ئەزەلی، لە کاتی خۆیدا قیامت دێ و، سزا دەدرێن:

خوا دەفەر موی: ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسْجِدِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾ (۱۲۸) وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى ﴿۱۲۹﴾.

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

(۱) - ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾ وشە (یهدی) واتە: پێنمایی دەکات، بەلام کە بە (ل) بەرکاری خواستو، دەلی: (الْهُدَايَةُ: هُنَا مُسْتَعَارَةٌ لِلْإِشْرَادِ إِلَى الْأُمُورِ الْعَقْلِيَّةِ، فَمَعْنَاهَا التَّبْيِينُ، وَلِذَلِكَ غُذِيَ فِعْلُهَا بِاللَّامِ)، ئەم وشە (یهدی) یە لێرەدا خوازاوێتوێ بۆ پێنمایی کردن، بۆ ئەو شتانە ی کە بە عەقڵ دەرک دەکرێن، هەر بۆیەش (فعلی) (یهدی) بە (ل) م تەعەددای پێکراو، تاكو مانای پوونکردنەوێ بچیتە ئێو، واتە: ئایا پێنمایی نەکردوون و بۆی پوون نەکردوونەو؟!

(۲) - ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾ (کم) لێرەدا بۆ هەوآل پێدانە، واتە: زۆر، لە پیش واندای زۆر سەدەمان فەوتاندوون، واتە: ئایا فەوتاندنی ئێمە بۆ زۆر لە سەدەو گەلە پیشکەوتووێکان، نەبۆتە هۆی پێنمایی کردنیان و بەرچاو پوونکردنەوێیان و، لێ حالی کردنیان، کە ئەوانیش سزایەکی هاو شیوێ چاوەڕێیان دەکات، ئەگەر بێت و هەر لەسەر پچە ی ئەوان بپوون؟ واتە: دەبووایە زۆر فەوتاندنمان بۆ گەلە پیشووەکان،

بېيتە پېتىمايىكارو بەرچاۋ پروونكەرەۋەيان بۆ ئەۋە، كە ئەگەر بېت و ئەۋانېش دەست ھەلنەگرن لە كوفرو شېرك و لە گوناھو تاوان و ستەم و لادان، لە ھەمان سزا بۆ ئەۋانېش لە بۆسە داھە، چونكە ۋەك چۆن خوا لە گەردووندا ياسا گەردوونىيەكانى داناون، لە ژيانى مروڤىشدا، ياسا مروڤىيەكانى داناون.

(۳) - ﴿يَمْسُونَ فِي مَسْكِنِهِمْ﴾، واتە: بە ئېو خانووبەرەكانىندا دېن و دەچن، مەبەست پېتى كاتى سەفەر بوۋە، ھەلبەتە ئەگەر دوڤتراۋەكان پەچاۋ بكرېن كە گەلى عەرەب بوون، مەبەست پېتى شوڤنەۋارى عادو سەموودو ئەۋانە بوۋە، كە كاتېك لە حىجازەۋە چوون بۆ شام، بە شوڤنەۋارى گەلى عادو سەموودا روڤىشتوون، پېشتريش باسما كەردە.

(۴) - ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾، بە دۇنيايى لەۋەدا نېشانە ھەن، بۆ خاۋەن عەقلاڻ، (نُهى جمع نُهيّة اسم للعقل، وَقَدْ يُسْتَعْمَلُ النُّهى مُفْرَداً بِمَعْنَى الْعَقْل)، وشەى (نُهى) كۆى (نهيّة) يە، كە (نهيّة) ناۋە بۆ عەقلاڻ، چونكە مروڤ قەدەغە دەكات و لە شتى خراپ دەيگېرېتەۋە، ھەرۋەھا جارى واش ھەيە وشەى (نُهى) بە ماناى تاك بە كاردەھېترى بۆ عەقلاڻ.

(۵) - ﴿وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، ئەگەر وشەيەك لە پەرۋەردگار تەۋە تېنەپەرپىيەۋ كاتېكى ناوبراۋ پانەبەردبايە.

(۷) (وشە) مەبەست پېتى بېرەر، واتە: ئەۋە كە خوا دايانۋە لە دواخستنى ھاتنى سزاۋ ئازار، كە مەبەست ئەۋەيە: خوا لە ئەزەلەۋە سېستەمەكەى وا داناۋە، سزاى دواپوژ لە دواپوژدايى، پېش نەخرى نە بۆ قۇناغى ژيانى دىناۋ، نە بۆ بەرزەخ، ئىجا خوا دەفەرموۋ: ئەگەر بېرارىك لە پەرۋەردگار تېشەكەۋتبايەۋ، كاتېكى ناوبراۋ دانەنرابايە سزا لەسەريان پېۋىست دەۋو.

﴿لَكَانَ لِزَامًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، يانى: (لَكَانَ الْعَذَابُ لِزَامًا)، سزا لەسەريان پېۋىست دەۋو، پېيانەۋە دەچەسپا، ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، يانى: (وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى)، (أَجَلٌ)، يانى: كاتېكى ديارىيىكاراۋ، (مُسَمًّى)، يانى: ناوبراۋ، ئەگەر كاتى ديارىيىكاراۋ ناوبراۋ نەبوۋايە، كە

بریتیه له پوژی دوابی، ئەوه سزایان بەسەردا دەچەسپا، که دەفەرموی: ﴿لَكَانَ لَزَامًا﴾، (أَي: لَكَانَ الْإِهْلَاكُ الشَّدِيدُ لَزَامًا لَهُمْ)، فەوتاندنی سەخت، پێیانەوه پەيوەست دەبوو، کەواتە: مانای ئەم تەعبیرە ئاواي لیدیتهوه، (لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ، وَأَجَلَ مُسَمًّى يَقَعُ عِنْدَهُ الْهَلَاكُ، لَكَانَ إِهْلَاكُهُمْ لَزَامًا)، ئەگەر وشەیه ک له پەروەردگارتەوه تێنەپەریابەو، کاتیکی ناوبراو دیاری نەکرابایە، که لەو کاتەدا فەوتاندنیان دیتە پیش، ئەوه فەوتانیان لەسەر پێویست دەبوو، یاخود سزادانیان لەسەر پێویست دەبوو.

نوکتەیهکی رەوانبیریی:

لێرەدا (الخطيبُ الإسكافي)، له کتیبەکی خۆی (دَرَّةُ التَّنْزِيلِ وَغَرَّةُ التَّأْوِيلِ) دا^(۱)، دەلێ: ئەم تەعبیرە: ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، که له ئایەتی (۱۲۸) ی سوورەتی (طە) دا هاتو، هەمان تەعبیر بە تۆزیک جیاوازییەو، له سوورەتی (السجدة) شدا هاتو، لەوێ دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، که دوو جیاوازی هەن:

۱- لەوێ سوورەتی (طە) دا، دەفەرموی: ﴿أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾.

۲- بەلام لەوێ سوورەتی (السجدة) دا، دەفەرموی: ﴿أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ﴾.

۳- له هێ سوورەتی (طە) دا، دەفەرموی: ﴿مَنْ قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾.

بەلام له هێ سوورەتی (السجدة) دا، دەفەرموی: ﴿قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ﴾، واتە: لەوێ (مَنْ) یەک زیاد کراو، بۆچی وایە؟

زۆر جارێان گوتوو مانە: شتیکی ئاشکرایە لە قورئاندا (ف) یەک، که له جێی (و) واویک دادەنرێ، که لەوێ فائە، لەوێ واو، لەوێ (مَنْ)، هەیه، لەوێ نیە، هەمووی حیکمەتی تێدایە.

مەسەلەى دوووھەم:

فەرمان کردى خوا بە پىغەمبەر ﷺ كە لەسەر قسە و قالى كافرەكان خۆراگرېى و، بە ستايشكردنەوه خوا بە پاك بگرېى، پيش خۆرەلەتن و پيش ئاوا بوونى و، لە كاتەكانى شەوگارى لايەكانى پوژداو، چاوى نەبرتە مالى و سامان و زرق و برقى بپروايان و، فەرمانيش بە خاووخيژانى بكات، بە نويزو، دلىابىى لە بژيودرانى لەلايەن خواوهو، مسوگەرېى كە سەرەنجامى چاك بو پاريژكارانە:

خوا دەفەرموى: ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۱۳۰ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۱۳۱ وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَنَقَبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝۱۳۲﴾

شيكردنەوهى ئەم ئايەتانە، لە سيز دە برگەدا:

(۱)- ﴿فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ﴾، ئنجا لەسەر ئەوهى دەيلين، خۆراگرې، يانى: لە بەرانبەر قسەكانياندا خۆراگرو دامەزراوو نەلەخشاو بە، كە بەرانبەر خوا شيرك و كوفر دەكەن و، تۆ بە شيت و جادووگەر دادەنين و، با قسەكانيان هەر سست و خاويشت نەكەن، چ جاي پاشەكشەت پى بكەن!

(۲)- ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾، پەرەردگاريشت بە ستايشكردنەوه بە پاك بگرە، يانى: هاوكات لەگەڵ بە پاكرتنى دا ستايشيشى بكە، چونكە خوا عزوجل لە هەموو هەلەو پەلەيەك دوورەو، هەرچى سيفەتى ئەوپەرى بەرزو پەسندە، هەيەتى.

(۳)- ﴿قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾، بەر لە خۆرەلەتن و بەر لە ئاوابوونيشى، واتە: بەيانيان زوو و ئيوارانش، ئەو دوو كاتە زۆر سەرنجپراكيشەى هېما (رمزى) پەيدا بوون و نەمانن!

(۴) ﴿وَمِنَ آتَائِي الْبَلِّ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ﴾، ههروههها خوا به پاک بگره له کاتهکانی شهوگارو، لایهکانی پوژگاریش دا: سهرهتاو نیوهپاست و کوټایی و ...هتد، یانی: شهوو پوژ سهرگهرمی به پاکگرتن و ستاییشکردنی خواو رازو نیازبه له خزمهتی دا.

(۵) ﴿لَعَلَّكَ تَرْضَى﴾، به لکو رازی بی، یانی: له ئه نجامی ئه وهدا خوای به رزو بی هاوتا هیندهت پاداشت بداتهوه، که پپی رازی و شادمان و به ختهوه بی.

(۶) ﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، چاویشت مهبره ئه و زرق و برق و جوانیهی که چهند خیزان و بنه مالهیهک له واهمان لی به هره مه ند کردوون، یان چهند کوومه لیک له وان، چونکه: (أزواج) ده گونجی کو (زوج) بی، یانی: جووت، واته: چهند ژن و میردو خیزانیک، یان چهند مال و بنه مالهیهک، ده شگونجی (أزواج) به مانای (أصناف) و (مجموعات) بی، یانی: جوړه کان و کوومه له کان.

(۷) ﴿لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ﴾، تاکو له وهدا تاقییان بکهینهوه، یانی: له و زرق و برق و جوانیی و رازاوه بییه دا بیانجه ربینین، نهک له بهر ئه وهی خوشمان دهوین و له لمان به پیزن!

(۸) ﴿وَرَزَقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَى﴾، بژیوی پهروه دگاریشت باشترو به رده وامتريشه، هم له خودی خویدا چاکتره، هم له پرووی کاتیشه وه به راورد ناکری، چونکه نه پراوه و بی کوټاییه.

(۹) ﴿وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ﴾، فه رمانیش به خواو خیزانت (یان به هاوسهرو منداله کانت) بکه به نویژ به رپاکردن، ئه مه لپی ده فامریته وه که ئه رکی باب به له خیزاندا، مشووری دینداری خیزانه که شی بخوات، وپرای مشووری دینداری و بژیو په یداکردن.

(۱۰) ﴿وَأَصْطَبِرْ عَلَيْهَا﴾، خویشت له سه ر نویژ زور خوړاگر به، (الإصطبار) له سه ر کیشی (إفتعال) یانی: زور له خو کردن له خوړاگری و پشوو دریژی دا.

(۱۱) ﴿لَا تَسْأَلْكَ رِزْقًا﴾، داوا ی هیچ ئه ندازه یهک بژیو، یان: هیچ جوړه بژیویکت لی ناکهین، نه بو خوت و نه بو مال و خیزانت.

(۱۲) - ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكَ﴾، تېمە بژیوت دەدەین، یانی: پێداویستییه کانت لەلایەن تېمەووە دا بین دەکرین، بەلام بێگومان ئەو مانای وانیە مروۆف هیچ هەوڵ نەدات! وەک پێغەمبەری خاتەم ﷺ فەرموویەتی: {لو أنکم تتوکلون علی اللہ حق التوکل، لرزقکم کما یرزق الطیر، ألم تری کیف تغدوا خماصاً وتروح بطاناً}، أخرجه أحمد: ۲۰۵، والترمذی: ۲۳۴۴، وقال: حسن صحیح، کەواتە: بەلەندەش جوولەیه کی هەر هەیه بە یانیان بە سکی خالیی دەردەچی و، ئیواران بە تیری دەگەریتەو!

(۱۳) - ﴿وَالْعَنْقَبَةُ لِلنَّعْوَى﴾، سەرەنجامی چاکی دنیاو دواپۆژیش هەر لە گرهوی پارێزکاریی دایە، کەواتە: ئاگاداریی پارێزکاریی بەو خاترجەم بە، بەلام پارێزکاریی بە مانای وشە.

دوو کورتە سەرەنج

(۱) - وشە (زهرة)، دەلی: (الزُّهْرَةُ: وَاحِدَةُ الزَّهْرِ، وَهُوَ نَوْرُ الشَّجَرِ وَالنَّبَاتِ، وَتَسْتَعَارُ لِلزَّيْنَةِ الْمُعْجَبَةِ الْمُبْهِيَةِ، لِأَنَّ مَنَظَرَ الزُّهْرِ يَزِينُ النَّبَاتَ وَيُعْجِبُ النَّاطِرَ، أَي: زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ اللَّبَاسِ، وَالْأَنْعَامِ، وَالْجَنَانِ، وَالنِّسَاءِ وَالْبَنِينَ).

(زهرة) تاکی (زهره)، (زهر) یش، یانی: گۆل، (زهرة)، یانی: گۆلیک، لە ئەصدا وشە (زهر)، بە گۆلی درەخت و پووێک دەگوتری، کە گۆلە کە کۆلۆکە دەردەکاو، دەخوارزیتەو بە جوانیی، جوانییەکی سەرسامکەری حەیرانکەر، ئینسان حەیران بکات و سەرسامی بکات، چونکە دیمەنی گۆل، ئەو پووێکە جوان دەکات و بابای بینەر و تەماشاکەریش سەرسام دەکات.

کەواتە: ﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾، یانی: جوانیی ژیا نی دنیا، کە بەرگ و پۆشاک دەگریتەو، ئاژەل دەگریتەو، باغ و بێستان دەگریتەو، ئاڤرەتان دەگریتەو و کورپان و کچان دەگریتەو، هەموو ئەو کەل و پەل و شەمەکانە دەگریتەو، کە جوانیی دەدەن بە ژیا نی دنیا و پەوێنە قی پێ دەدەن.

(۲) ﴿أَزْوَاجًا مِّنْهُمْ﴾، وهک پیشتریش ناماژه مان پید: ده گونجی لیره دا (أَزْوَاجًا)، ناماژه بی بو چند مال و خیزانیک و بنه ماله یهک له بی پروایه کان، ههروه ها ده شگونجی وشه ی (أَزْوَاجًا)، هه رچه نده کو ی (زوج)، به لام وشه ی (أَزْوَاجًا)، به مانای (أَصناف)، واته: کو مه لانیک، چند پولیک، چند ده سته یهک له و افان به هره مه ند کردو، له و جوانیه ی ژیا نی دنیا مان پیدان.

لیره دا نه و فرموده یه دینین:

{أَنْ فَاطِمَةَ، رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، بَلَغَهَا أَنَّ سَبِيًّا جِيءَ بِهِ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَتَتْ تَشْتَكِي إِلَيْهِ مَا تَلَقَى مِنَ الرَّحَى تَسْأَلُهُ خَادِمًا مِنَ السَّبْيِ فَلَمْ تَجِدْهُ، فَأَخْبَرَتْ عَائِشَةَ بِذَلِكَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَجَاءَهَا النَّبِيُّ ﷺ، وَقَدْ أَخَذَتْ وَعَلَيْ مَضْجِعُهُمَا، فَجَلَسَ فِي جَانِبِ الْفِرَاشِ، وَقَالَ لَهَا وَلِعَلِّي: أَلَا أُخِيرُكُمْ بِخَيْرٍ لَّكُمْ مِمَّا سَأَلْتُمَا: تُسَبِّحَانِ وَتَحْمَدَانِ وَتُكَبِّرَانِ، ذُبِّرَ كُلُّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ خَادِمٍ} (۱).

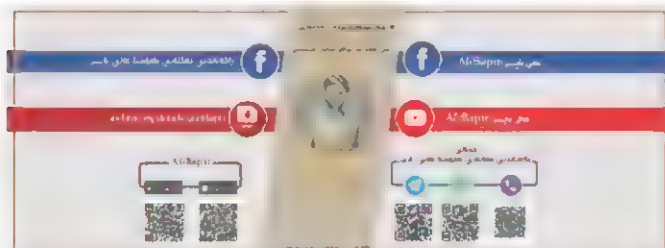
واته: فاتیمه (خوای لئی رازی بی)، کچی خوشه ویستی پیغه مبه ر ﷺ، هه والی پیگه یشته که کو مه لیک دیل که که نیه کیشیان تیدان، هیندراون بو لای پیغه مبه ر ﷺ، له یه کی که له جه نگه کانداه دیل گیراون، نه ویش هات بو لای پیغه مبه ر ﷺ، سکا لای خو ی له لا بکات، که به هو ی ده ستاره وه ده سستی ناره حهت بووه، (نه وان نه و کاته مه رج نیه، ناشیان بوو بی باراش لیکن، که نه یشیان هه ر به ده ستار هاریوه، ساوار بووه، که نه کوتا بووه، هه ر شتی که بووه)، هات که خزمه تکار یکی لی داوا بکات، له و دیلانه ی نه و جه نگه، به لام

(۱) {عَنْ عَلِيٍّ، أَنَّ فَاطِمَةَ، عَلَيْهَا السَّلَامُ، شَكَتْ مَا تَلَقَى مِنْ أَثَرِ الرَّحَا فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ سَبِيٌّ فَأَنْطَلَقَتْ فَلَمْ تَجِدْهُ فَوَجَدَتْ عَائِشَةَ، فَأَخْبَرَتْهَا، فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ ﷺ، أَخْبَرَتْهُ عَائِشَةُ بِمَجِيءِ فَاطِمَةَ فَجَاءَ النَّبِيُّ ﷺ، إِلَيْنَا، وَقَدْ أَخَذْنَا مَضَاجِعَنَا فَذَهَبْتُ لِأَقُومَ، فَقَالَ: عَلَيَّ مَكَانُكُمْ فَقَعَدْتُ بَيْنَنَا، حَتَّى وَجَدْتُ بَرْدَ قَدَمَيْهِ عَلَى صَدْرِي وَقَالَ: أَلَا أَعْلَمُكُمْ خَيْرًا مِمَّا سَأَلْتُمَانِي؟ إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمْ تَكَبَّرَا أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ، وَتَسَبَّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَتَحْمَدَا ثَلَاثَةً وَثَلَاثِينَ، فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ مِنْ خَادِمٍ} أخرجه البخاري: ۳۵۰۲.

پیغمبر ﷺ چہنگ نہ کہوت لہو کاتہ دا، بہ لām دوایی کہ پیغمبرہری خوا
 ﷺ ہاتہوہ، عائشہ (خوا لئی رازی بی)، ہہ وائی بہ پیغمبرہری خوا ﷺ دا کہ
 فاتیمہ بۆ کاریکی وا ہاتہو، پیغمبرہری خواش ﷺ چوو بۆ لای فاتیمہ لہ حالیکدا
 ئەو و عہلی چوو بوونہ بن جی بۆ خەوتن، ئەویش لہ لایہ کی جیہ کہ یانہوہ،
 کہ پریان خستہو، دانیشٹ، (ئجا بہ فاتیمہ و بہ عہلی فرموو: ئایا ہہ والتان
 پی بدہم بہ شتیکی باشتر لہوہی داواتان کردوہ؟ لہ دوی ہہر نوژیک (۳۳)
 جار (سبحان اللہ)، (۳۳) جار (الحمد للہ)، (۳۳) جار (اللہ اکبر)، بکہن ئەوہ
 باشترہ بۆ ئیوہ لہ خزمہ تکار.

لہ پریوایہ تیکدا ہاتوہ کہ عہلی و فاتیمہ گوئیان: ئیمہ بۆ دنیا چوو بووین،
 پیغمبرہری ﷺ خیری قیامہت و پروژی دوایی پی داین.

ہہ لہ تہ ئینسان ئە گەر لہ پرووی مہ عنہ وییہوہ بہ ہیژ بی، جہ ستہ شی زیاتر
 تہ حہممولی ئیش و ئازارو، ناپہ حہ تی و، پرنج و زہ حمہت دہ کات.

مەسەلەى سىتەم:

باسى داواکردنى كافرەكان كە پىغەمبەر ﷺ نىشانەىە و موعىزەىە كىان لە پەرورەدگارەوہ بۆ بهیئى، وەك بەلگەى راستى خۆى و، سەرنج راكیشانیان بۆ بەلگەى پۆشنى نىو پەراوہ پىشووەكان:

خوادەفرموى: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ

الْأُولَىٰ ۚ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئایەتە، لە دوو برگەدا:

(۱)- ﴿وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَةٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ﴾ ھەرورەھا گوتیان: دەبووایە نىشانەىە كمان لە پەرورەدگارەوہ بۆ بهیئى، واتە: موعىزەىەك، بەلگەىەك بۆ ئىسپاتى ئەوہ كە پىغەمبەرى خواىە ﷺ و راست دەكات، وەك موعىزە و بەلگەى پىغەمبەرانى پىشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ھەلبەتە ئەوان لە بیانوو گرتن بوون، ئەگەر نا ئەوہى موحمەد ﷺ خوا پىى داوہو، برىتى بووہ لە قورئان، كە ھەم بەرنامەكەى بووہ، ھەم موعىزە و بەلگەشى بووہ، سەرو زیاد بووہ لە سەلماندن و ئىسپاتى ئەوہ كە موحمەد ﷺ پىغەمبەرى خواىە، بەلام ديارە ئەوانە بە دواى بیانوودا گەراون، ئنجا كوردەوارىى خۆمان دەلىن: (ئەگەر دز دز بى، تارىكە شەو زۆرن)، يان دەلىن: (كەسىك بە تۆبزیى بىئىر بۆ مازووان، لە دارى ھەلناروانى) دپتەوہ دەلى: ھىچ مازووم نەبىنى، ئەگەر تەماشانەكات، مازووان نابىنى، كەسىك كە بىھوئى بپروا بە شتىك نەھىئى، دەتوانى بپرواى پى نەھىئى، بۆیە خوا لە وەلامیاندا دەفرموى.

(۲)- ﴿أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ۚ﴾ (أَوَلَمْ تَأْتِهِم)، خويندراویشتەوہ: (أَوَلَمْ يَأْتِهِم)، چونكە وشەى (بَيِّنَةٌ)، لەبەر ئەوہى مپپەنەى مەجازىیە، بۆیە دەگونجى كە

رانای نیرینه‌شی بۆ به‌کاربی، ئایا به‌لگه‌یه‌ک که له په‌راوه پێشووه‌کاندا هه‌یه، بۆیان نه‌هاتوه؟ ئەمه زانایان سی واتایان بۆ لیکداونه‌وه:

(۱) - ئایا هه‌والی پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گه‌له‌کانیان که له کتێبه‌ ئاسمانیه پێشووه‌کاندا هه‌یه، ئایا نه‌وه هه‌واله‌یان بۆ نه‌هاتوه؟ که کاتیک داویان کردوه موعجیزه‌یان بۆ بی و، دوا‌ی بۆیان هاتوه‌و، بروایان به‌و موعجیزانه نه‌هێناوه، فه‌وتاون، واته: ئایا نه‌وه به‌لگه‌ رۆشنه‌یان بۆ نه‌هاتوه، که گه‌له پێشووه‌کانیش نه‌وه داوا و ته‌کلیفه‌یان له پێغه‌مبه‌رانی خۆیان کردوه، که پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، داواکاریه‌کانیان ئاراسته‌ی خوا کردوه‌و، خواش بۆی جێبه‌جێ کردوون، به‌لام دوا‌ی نه‌وه‌ی که بروایان پێ نه‌هێناوه، فه‌وتاون، ئایا نه‌وانیش ده‌یانوه‌ی بفه‌وتین!.

(۲) - (أَوَلَمْ تَأْتِهِمُ الْأَنْبَاءُ الصَّادِقَةُ عَنِ الْأَفْوَامِ السَّابِقَةِ الْمُدْرَجَةِ فِي كُتُبِهِمْ، وَالَّتِي جَمَعَهَا كِتَابُ اللَّهِ الْأَخِيرُ؟)، دیاره ئەمه قسه‌ی ژماره‌یه‌ک له زانایانه که من خۆم دامپشتۆته‌وه، ئایا هه‌واله‌ راسته‌کانیان له گه‌له پێشووه‌کان، که له نێو کتێبه‌کانیاندا تۆمار کران، بۆ نه‌هاتوون؟ که کتێبی کۆتایی خوا، هه‌موو نه‌وه‌ه‌والانه‌ی له خۆیدا کۆ کردوونه‌وه؟ یانی: نه‌وه به‌لگه‌یه‌کی روون و رۆشنه که ئەم کتێبه‌ی کۆتایی له لایه‌ن خواوه هاتوه، چونکه: ﴿أَوَلَمْ تَأْتِهِمُ بَيِّنَةٌ مِّنَ الْكِتَابِ الْأَوَّلِيِّ﴾، ئەم قورئانه هه‌رچی له کتێبه پێشووه‌کاندا هه‌یه، نه‌وه هه‌واله‌ و ده‌نگ و باسانه‌ی هه‌موویان کۆکردوونه‌وه، که‌واته: ئەم قورئانه به‌لگه‌ی رۆشنی نه‌وه‌ه‌والانه‌یه، که له کتێبه پێشووه‌کاندا هه‌ن و، به‌سه بۆ نه‌وه که سه‌لیمینه‌ری راستی پێغه‌مبه‌ر (محمد ﷺ) بی.

(۳) - (أَوَلَمْ تَأْتِهِمُ الْبَيِّنَةُ الْوَاضِحَةُ الَّتِي هِيَ الْقُرْآنُ وَالنَّبِيُّ الْخَاتَمُ الَّذِي بَشَّرَتْ بِهَا الْكُتُبُ السَّابِقَةُ؟)، ئایا نه‌وه به‌لگه‌ رۆشنه‌یان بۆ نه‌هاتوه، که بریتی له قورئان و پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ و کتێبه پێشووه‌کان، موژده‌یان داوه به‌ هاتنیان؟ واته: (بَيِّنَةٌ)، مه‌به‌ست پێی قورئانه، مه‌به‌ست پێی موحه‌ممده ﷺ، که له په‌راوه پێشووه‌کاندا، هه‌والیان پێدراوه و موژده‌یان پێ داو.

زانایان پرسویانه: بوچی خوا فہرموویہ تی: (الصُّحُفِ الْأُولَى)، نہیفہ رمووہ:
(الْكُتُبِ الْأُولَى)؟

ده لَین: {الصُّحُفُ: جَمْعُ صَحِيفَةٍ، وَهِيَ قِطْعَةٌ مِنْ وَرَقٍ أَوْ كَاعِدٍ أَوْ خِرْقَةٍ يُكْتَبُ فِيهَا، وَلَمَّا كَانَ الْكِتَابُ مَجْمُوعَ صُحُفٍ، أُطْلِقَ الصُّحُفُ عَلَى الْكُتُبِ، وَوَجْهُ اخْتِيَارِ الصُّحُفِ هُنَا عَلَى الْكُتُبِ، أَنَّ فِي كُلِّ صَحِيفَةٍ مِنَ الْكُتُبِ عِلْمًا، وَأَنَّ جَمِيعَهُ حَوَاهُ الْقُرْآنُ، فَكَانَ كُلُّ جُزْءٍ مِنَ الْقُرْآنِ آيَةً وَدَلِيلًا^(۱).

(محمد الطاهر بن عاشور)، ئەم تەعبیرە ی وا هیئاو، کە زۆرم بە دڵ، دەلئ: (صحف)، کوو (صحيفة)یە، کە بریتیه لە پەرێک، ئنجا لە کاغەز بئ، یاخود لە پەرۆیه ک بئ، یاخود لە گەلا بئ، کە لەسەری دەنووسرئ، (کتاب)یش بریتیه لە کوو ئەو پەرانه، بۆیە وشە ی (صحف)، بە مانای (کُتُب)، هاتو، بەلام لیرە بوچی وشە ی (صحف) هاتو، لە جیاتی (کُتُب)؟ چونکە هەر پەرەیه ک لەو کتیبانه، زانیاریه کی تیدایه، قورئانیش هه موو ئەو زانیاریانه ی لە هه موو پەرەکاندان، لە خویدا کوو کردوونهو، بۆیە هەر پەرێکی قورئان و هەر بەشیکی قورئان بە لگه، نیشانه یه کە لەسەر راستی موحه مەد پیغەمبەری خاتەم ﷺ.

مەسەلەى چوارەم:

پروونکردنەوہى حیکمەتى نەفەوتاندنى خوا بو کافرەکان بەر لە ناردنى
پيغەمبەر ﷺ، دابەزاندنى دوايىن کتیب، تاكو بواری گله بیان نەبى:

خوا دەفەرموى: ﴿وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ
إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِن قَبْلِ أَنْ نَّذِلَّ وَنَخْزَىٰ﴾ (۱۷۴)

شیکردنەوہى ئەم ئایەتە، لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ﴾، ئەگەر ئیمە ئەوامان فەوتاندبايە، بە سزا و
ئازاریک لە پيش ویدا، واتە: پيش هاتنى موحمەد ﷺ، یان پيش دابەزینی قورئان، ئەم
پاناو دەگونجی بو موحمەد بچیتەوہ، یانی: (مِن قَبْلِ مَجِئِ مُحَمَّدٍ)، یان بو دابەزینی
قورئان (مِن قَبْلِ إِنْزَالِ الْقُرْآنِ)، ئەگەر بەو جوړە فەوتاندبامان.

(۲)- ﴿لَقَالُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا﴾، ئەو کاتە دەیانگوت: ئەى پەروەردگارمان!
دەبوایە پەوانە کراویکمان بو لا بنیری، (لَوْلَا) لیرەدا: (حَرْفُ تَخْفِيفٍ مُّسْتَعْمَلٌ فِي اللَّوْمِ
أَوِ الْإِحْتِجَاجِ، لِأَنَّهُ قَدْ فَاتَ وَقْتُ الْإِرْسَالِ)، ئەم (لَوْلَا) پیتی هاندانە، بەلام بەکارهێنراوہ بو
سەرزنەشت و بەلگە لەسەر هێنانەوہ، چونکە کاتی پەوانە کرانی پيغەمبەر ﷺ و کاتی
هاتنى سزا تپەپریوہ، واتە: بەس بو لۆمە کردنە، نەک بو هاندان، دواى ئەوہ کە سزای
پەروەردگار دی، بیگومان پيغەمبەر نانێردری، ئنجا ئەگەر فەوتاندبامان بە سزا و ئازار
لە لایەن خۆمانەوہ، پيش دابەزینی قورئان و پيش هاتنى موحمەد ﷺ، بۆیان هەبوو
ئەو قسەيە بکەن و بلین: ئەى پەروەردگارمان! دەبوایە پيغەمبەرێکت بۆلا ناردباين.

(۳)- ﴿فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ﴾، ئەو کاتە ئیمە شوینی ئایەتەکانى تو دەکەوتين.

(۴) - ﴿مِنْ قَبْلِ أَنْ نَنْزِلَ وَنَخْرُجَ﴾، بەر لەوەی زەبوون بین و سەرشۆڕ بین، دەلی: (الذل: الهوان، الخزي: الإفتضاح)، (ذل)، بریتیه لە زەبوونی و (خزي)، بریتیه لە سەرشۆڕی و عەبیداری، کەواتە:

ئەوان شایستە سزا بوون، بەلام خوا بەزەیی پێیندا هاتو و مۆلەتی داو.

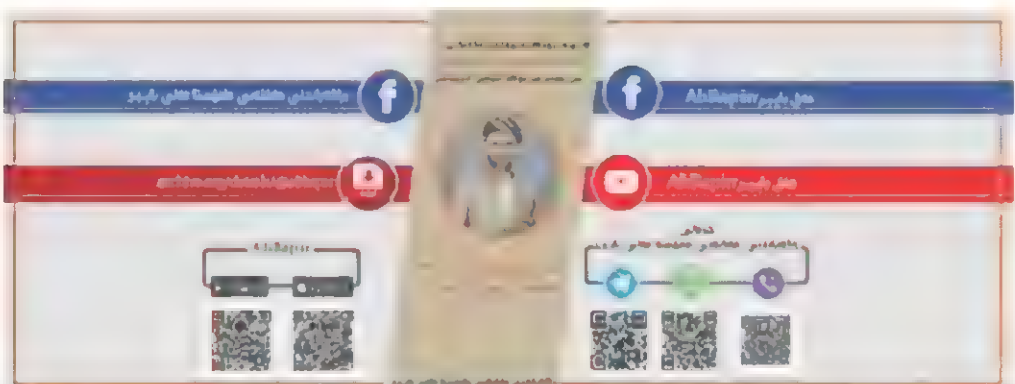
وەرگرتنی دوو حوکمی گەرم ئایەتە بەیژە:

حوکمی یە کەم: ئەم ئایەتە لێی وەردەگیرێ، کە بەر لە هاتنی ئیسلام خەلک بە (أهل الفترة)، واتە: کەسانیک کە لە داوانی وەحییدا ژیاون، لە قەلەم دراو، بۆیەش خاوەن پۆزش بوون، ئەمەش ئەوەی لێ وەردەگیرێ کە چ دایک و بابی پیغەمبەر ﷺ، و چ باپیری و خەزمانی دیکە بە تاییەت و، چ خەلکە کە دیکەش بە گشتیی، بەر لەوەی پیغەمبەر ﷺ، بێ، لەبەر ئەوەی خاوەنی پاساوو پۆزش بوون، ناگونجی بە ئەهلی عەزاب لە قەلەم بدرێن، بە هەندیک رپوایەتیش لەو بارەو هەبن، بەلام ئەم ئایەتە ئەو دەگەیهێنی کە ئەگەر خوا سزای داوان، پێش هاتنی قورئان، پێش هاتنی پیغەمبەر ﷺ، دەیانگوت: پەروەردگارمان! بۆچی پیغەمبەرێکت بۆلا نەدەناردین، تاكو شوێن ئایەتە کانت بکەوین، بەر لەوەی زەبوون و سەرشۆڕ بین؟!

کەواتە: دەرفەتی ئەو گەلییەیان هەبوو، دەرفەتی ئەو قسەیان هەبوو، کەواتە: هەموو ئەوانە پێش هاتنی موخەممەد ﷺ، پێش داوەزینی قورئان، ژیاون و مردوون، بە ئەهلی عەزاب لە قەلەم نادرین، مەگەر شارەزای بەرنامە پیغەمبەرێک بووبن و لێیان لادابی، وەک جوولەکە و نەصرانییەکان، ئەگەرنا ئەوانی دیکە کە شارەزای کتێبە ئاسمانییەکان نەبوون و، وەحیی خاویان لەبەر دەستدا نەبوو، بە پێی ئەم ئایەتە بێ، نابێ سزا بدرێن، هەروەک لە سوورەتی (الإسراء) یشتا باسیکمان لەو بارەو کرد، کە خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (۱۵)، واتە: ئێمە سزا نەدەین، تاكو پیغەمبەر پەوانە نەکەین.

هه‌ندێك كه‌س (سبحان الله!) داڵغه‌ی به‌و شتانه‌وه‌ لێداوه، وه‌ك هه‌یج شتێك له‌ ئاییندا نه‌ مابێ ته‌واوی بكات، كه‌وه‌ ته‌ پێ كه‌ داك و بابی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌رته‌ دۆزه‌خێ! ئنجا به‌ لێ له‌ و باره‌وه‌ هه‌ندێ گه‌یراه‌ (روایه‌) هاتوون، به‌لام ئیمه‌ ئاكو وه‌ حیی خوامان له‌ به‌ر ده‌سه‌تێ و، فه‌رمایشی پوون و پاشكاوی خوامان پێ بێ، كه‌ مه‌ پێمان لێ ده‌گه‌ڕێ پڕۆین بۆ هه‌ندێك په‌یوایه‌ت كه‌ نازانین سه‌ه‌ دیان چۆنه‌و، نازانین كه‌ گه‌ر پێغه‌مبه‌ر ﷺ، كه‌ گه‌ر فه‌رموونیی، چۆنی فه‌رموون و، مه‌ به‌ستی پێیان چی بووه‌؟

حوكمی دووهم: هه‌روه‌ها حوكمێكی دیکه‌ش له‌م ئایه‌ ته‌ وه‌رده‌گه‌ڕێ، كه‌ وێش كه‌وه‌یه‌ كه‌ كه‌م ئایه‌ ته‌ به‌لگه‌یه‌ له‌ سه‌ر كه‌وه‌ی پێش هاتنی وه‌حیی ”وه‌ك پێشتریش باسمان كرد“ سزادان له‌ سه‌ر كوفرو گوناوه‌و تاوان، نه‌.

مەسەلە ی پێنجه م:

فەرمان کردنی خوا ﷻ بە پیغمبەرە کە ی ﷺ کە بە کافرەکان بلی: چاوهرێ بن، داخۆ کێ خاوهانی پێی راست و دروست و، هیدایەت دراوهو، کیش سەرگەردان و سەر لێشیواوه؟

خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ كُلُّ مُتَرَيِّسٍ فَتَرَبَّصُوا ۚ فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ﴾ (۱۳۵)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ برگەدا:

(۱) ﴿قُلْ كُلُّ مُتَرَيِّسٍ﴾ بلی: هەر کامیک چاوهرێیە، یانی: ئێوە چاوهرێ دەکەن، کە نیشانە و موعجیزە یەکتان بۆ بێ، کە کردووتانە بە بیانوو بۆ پرواهیتان، ئیمەش چاوهرێ دەکەین کە سزای دنیاتان بۆ بێ، یاخود سزای بەرزەخ و، پاشان پۆژی دوایتان بۆ بێ.

(۲) ﴿فَتَرَبَّصُوا﴾ ئنجا ئێوە چاوهرێ بن، واتە: بەردەوام بن لەسەر چاوهروانییە کەتان، ئەمە ترساندن و هەرپەشە لێکردن و هۆشداریی پێدانە.

(۳) ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَىٰ﴾، لەمەودوا بۆتان دەردەکەوێ: کێ خاوهانی پێی رێک و راستن و، کیش پێی پێشان دراو و راستە پێی کراوه! وشە (السَّوِيِّ)، (فَاعِلٌ بِمَعْنَى مَفْعُولٍ مُشْتَقٌّ مِنْ تَسْوِيَةٍ)، (السَّوِيِّ)، واتە: (مُسَوًى)، یانی: رێک و پێخراوهو، کەندو لەندی تێدا نیە.

یانی: لەمەودوا بۆتان دەردەکەوێ، کێ خاوهانی پێی راستن و، کێ پێی پێشان دراو؟ هەر وەها بە پێچەوانەوێش: بۆشتان دەردەکەوێ کێ بە پێی لارو خواردا دەروات و کێ سەرگەردان و سەر لێشیواو بووه؟

ئەم ئایەتە موبارەکە کە دەفەرموی: ﴿فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَبُ الصَّرِيطِ السَّوِيِّ وَمِنْ أَهْتَدَى﴾، لە سوورەتی (ص) یشدا ئایەتەکانی: (۸۶ و ۸۷ و ۸۸)، هەمان مەبەست دەگرە خۆیان، بەلام بە شیوەی ڕوونتر، کە بە پێی حال و مەقام دەگۆڕی، خوا ﷻ هەندێ مەبەست لە هەندێ شوێن دا، ڕوونتر دەکاتەوه، دەفەرموی:

﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (۸۶) ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۸۷) ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾ (۸۸)

واتە: بۆی: من کرێتان لێ داوا ناکەم و لە لافڵیدەرانیشت نیم، یان: لە باری شانگرانکەرەن نیم، لەوانە نیم ئەرک بخەمە سەر خەڵک، قورسایێ بخەمە سەر خەڵک، چاوەڕوانییم لێیان هەبێ، ئەم قورئانە تەنیا بیرخەرەوهیە بۆ جیهانییان، ﴿وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ﴾، بە دنیاییش دواى ماوهیەکی دیکە هەوالەکەى دەزانن، هەوالەکەى دەزانن کە ئەمە خوا بۆ هەموو جیهانیانی ناردووە، ئەمە ئایینی هەقى خوایهو، دوا پەيامی خوایه بۆ هەموو مەوقایەتیی، (بَعْدَ حِينٍ) واتە: دواى ماوهیەکی کەم بۆتان دەرەدەکهوێ، ئەوهی کە ئێوه بەربەرەکانی دەکەن و دژایەتیی دەکەن، شتێک نیە لە دۆل و شیوەکانی مەککەدا بڤهوتی، شتێک نیە ئێوه بتوانن قەتیی بکەن لە چوار چێوهی شاخ و چیاکانی مەککەدا، بەلکو خوا بۆ هەموو جیهانیانی ناردووە، هەوالەکەشیتان بۆ دەرەدەکهوێ.

ئەم دوو ئایەتە نەمبیینووە توێژەرەوانی قورئان ئاماژەیان پێ کردبن، کە بەهێزترین بەلگەى هەقانیەتی قورئان و موخەممەد ﷺ، چونکە ئایەتەکەى سوورەتی (طە)، خوا دەفەرموی: لەمەدا بۆتان دەرەدەکهوێ: کێ لەسەر پێی رێک و راستەو کێ پێنمایى کراوە؟

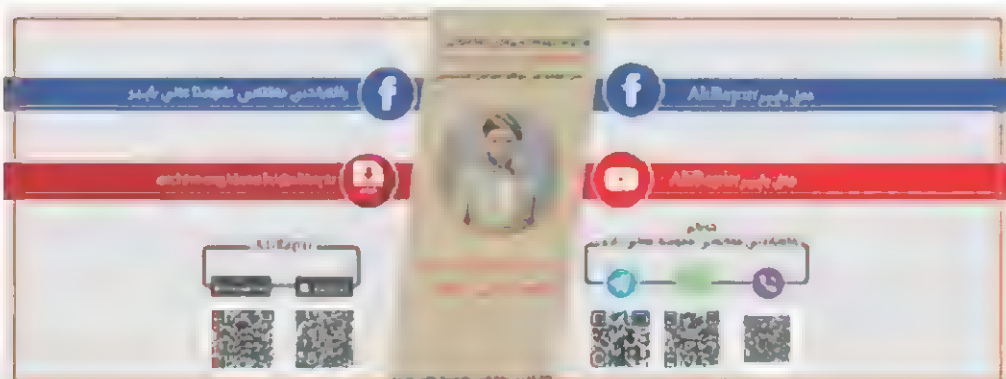
ئەجا ئایا بۆمان دەرەدەکهوت، دۆژمنانی موخەممەد ﷺ، چیان لێهات؟ ئەوانەى قورئانیان کردە ئەفسانەى پێشینان، چیان لێهات؟ فری درانە زبڵدانى میژوو!

ھەرۋەھا ئەوانەى شوپىن موھەممەد ﷺ، كە وتوون و شوپىن قورئان كە وتوون لە كوئىن؟

ھەرۋەھا ئەم ئايەتەش كە دەفەرموئى: ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ يَٰأَكْرَبُ بَعْدَ جِبْرِيلَ﴾، ھەوالە كەشى دەزانن دواى ماوہ يەكى كەم.

ھەر لە رۆژگارى پېغەمبەردا ﷺ، لە بېست و سى (۲۳) سالى تەمەنى موپارەكى دا، نامەى نارد بو پادشاى رۆم، بو فارس و مېسرو شوپنەكانى دېكەو، بانگەوازى ئىسلام بە ھەموو دنياىدا بلاقوۋەو، لە دواى خۆى بە كەمتر لە پەنجا سال، نېوہى دنياى ئەو كاتە، پەيام و بانگەوازى ئىسلامى پىن گەشت و، خەلكنى زۆر ھاتە ژىر چەترو سېبەرى ئىسلامەو، ئەمە بە ھېزترىن بەلگەيە لەسەر ھەقائىتەى قورئان و لەسەر راستىيەى موھەممەد ﷺ.

لېرەشدا پاش سوپاس و ستايشى خواى پەرۋەردگار، دېنە كوئايى تەفسىر كردى سووپەى موپارەكى (علە).

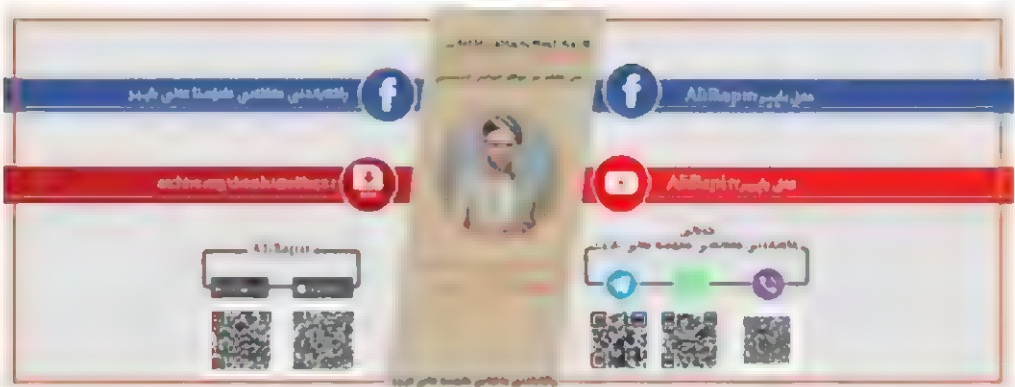

تہ فسیری سوورہ تی

الانبياء

دەستپێک

بەرێزان!

ئەمڕۆ کە: (٣٠)ی موحررەمی سالی (١٤٣٩)ی کۆچی، بەرانبەر: ٢٠١٧/١٠/٢٠ زاینی، بە پشتیوانی خوا لە شاری دیرینی هەولێر، دەست دەکەین بە روونکردنەوەی ماناو مەبەستەکانی ئایەتە بەپێزەکانی سوورەتی (الانبیاء).

پێناسەی سوورەتی (الانبیاء) و بابەتەکانی

سەرەتا دینە سەر پێناسەو نێوەپۆکی ئەو سوورەتەو، لە ھەوت (7) بڕگەدا پێناسەی ئەم سوورەتە موبارەکەو نێوەپۆکەکی دەکەین:

١- ناوی ئەم سوورەتە:

زانایانی پیشین ناویان لێناوە (سورة الانبياء)، وەک لەم دەقەدا دیارە، کە (بخاري) ھیناویەتی ھەرۆھە (ابن الضريس) و (ابن مردويه): {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: بَنُو إِسْرَائِيلَ، وَالْكَهْفُ، وَمَرْيَمَ، وَطِهَ، وَالْأَنْبِيَاءَ، هُنَّ مِنَ الْعِتَاقِ الْأُولَى، وَهِنَّ مِنْ تِلَادِي}، واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود ﷺ دەڵێ: سوورەتی (بَنُو إِسْرَائِيلَ، وَالْكَهْفُ، وَمَرْيَمَ، وَطِهَ، وَالْأَنْبِيَاءَ) واتە: ئەم پێنج سوورەتە لەو سوورەتانە، کە من لە لام زۆر بە نرخ و بەرێزن و، لەوانەن کە زوو لەبەرم کردوون و وەدەستم ھێناون.

(الْعِتَاقُ: جَمْعُ عَتِيقٍ، وَهُوَ كُلُّ مَا بَلَغَ فِي الْجَوْدَةِ)، واتە: (عِتَاق) كۆی (عتیق)ە،
 ھەر مائیکی زۆر بە نرخ و بە ھاھییە، وشە (تِلاد)یش (التَّالِد والتَّلَاد والتَّلَاد: المَالُ
 الْقَدِيمُ الْأَصْلِي الَّذِي وُلِدَ عِنْدَكَ وَهُوَ ضِدُّ الطَّارِفِ)، واتە: (التَّالِد والتَّلَاد والتَّلَاد)، بەو
 مائە لە مێژینە پەسەنە دەگوێری کە لە لای خۆت پەیدا بوو، کە پێچەوانە (الطَّارِف)ە،
 (طَارِف) مائیکی تازەییە کە لە لات پەیدا دەبێ، بەلام (التَّالِد والتَّلَاد)،
 مائیکی لە مێژینەییە، وەک (مُخْتَار الصَّاح) دەلی: (السُّورُ الَّتِي أَخَذْتَهُنَّ قَدِيمًا)،
 واتە: ئەم پێنج سوورەتە لەو سوورەتانەن، ھەر لە سەرەتاوە و ھەرمگرتوون و
 لە ھەرمگرتوون، ئنجا بۆیەش ناوی لێنراوە سوورەتی (الأنبياء)، چونکە ناوی شازدە
 (۱۶) لە پێغەمبەران تییدا ھاتو: (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، ناوی (مریم)یشی تییدا
 ھاتو، بە لکو ناوی (عیسا)شی بە ئاماژە تییدا ھاتو، وەک دوایی پێی دەگەین،
 لە ئایەتەکانی کۆتاییدا، لە ھیچ کام لە سوورەتەکانی قورئاندا، ناوی ئەوێندە لە
 پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بە سەر یەکەوێندە ھاتو، جگە لە سوورەتی
 (الأنعام) کە لەویدا ناوی ھەژدە (۱۸) لە پێغەمبەران ھاتو، ژمارەیی پێوانەیی
 شکاندووە لە ڕوووە کە زۆرترین ناوی پێغەمبەران بە سەر یەکەوێندە تییدا ھاتو.

۲- شوێنی دابەزینی:

ئەم سوورەتە سوورەتێکی مەککەییە، بە یەک دەنگی زانیان، ھەرچەندە
 ھەندێکیان ئەو ئایەتیان ھەلاواردووە کە دەفەرموی: ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي
 الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾، وەک دوایی پێی دەگەین، بەلام لە راستیدا
 رایەکیان پشت ئەستوور نیە بە ھیچ بە لگەیک، ئەم سوورەتە ھەمووی وا پێ
 دەچێ بە یەکەوێندە ھاتبێ و، لە یەک قوئاغدا دابەزیو.

(۳)۔ ریزبہندیی له موصحف و له دابهزین دا:

ئەم سوورەتە موبارەکە له ریزبەندیی (مصحف) دا، ژمارە بیست و یەک (۲۱)ە، واتە: بیست سوورەت له پیشیەوه ریزکراون، لەو (مصحف)ە ی که لەبەر دەستماندایە، بەلام له ریزبەندیی دابهزین (ترتیب النزول) دا، زۆربەیان به هفتاو یەک (۷۱)یان داناو، هەندیکیان به هفتاو سێ (۷۳)، هەندیکیش به هفتاو دوو (۷۲)، واتە: به پای زۆربەیان لەو سوورەتانەیه که هفتا (۷۰) سوورەت له پیشیەوه دابهزیون، ئەوانە ی که دەلێن: به ریزبەندیی (۷۱)ە، دەلێن: دواى سوورەتی (حم) ی (السجدة) و، له پیش سوورەتی (النحل) دا دابهزیو، واتە: له کۆتاییەکانی سوورەتەکانی پیش کۆچکردنی پیغەمبەرە ﷺ بو مه دینه، ئەو پای زانایانە، بەلام به پێی ئەو که ئایەتی (57) ی سوورەتی (الزخرف) که خوا ﷻ تێیدا دەفەرموێ: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، واتە: کاتیک که کوری مەریەم به وێنە هێنرایەوه، گەلەکەت کردیان به گالە له بارەیهوه، ئەم ئایەتە ی سوورەتی (الزخرف)، واتە: ئایەتی (۵۷) له سوورەتی (الزخرف)، که سوورەتی (الزخرف) له ریزبەندیی دابهزیندا (۶۲)یە، ئاماژە دەکا بو ئایەتی (۹۸) ی سوورەتی (الانبیاء)، که دەفەرموێ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾، واتە: خۆتان و ئەوێ که له جیاتی خوا ﷻ دەیانپەرستن، دەبن به بەردو چهوی دۆزەخ و ئێو دەیچنە نیو، ئنجا ئەگەر ئایەتی (۵۷) سوورەتی (الزخرف) که ریزبەندییەکە ی (۶۲)یە، ئاماژە بکاتەوه به ئایەتیک له سوورەتی (الانبیاء) دا، که واتە: دەبێ (الانبیاء) له پیش (الزخرف) دا دابهزیی، ئەگەر ئەو هۆی هاتنە خوارەوه یە بکریته به لگه، که ئەو هوش ئەگەرێکە و ئەگەرێکی به هێزیشە، که واتە: دەبێ ریزبەندییەکە ی نهک (۷۱ و ۷۳) نه بێ، به لکو دەبێ له پیش (۶۲) شەوه بێ، چونکه سوورەتی (الزخرف) ریزبەندییەکە ی (۶۲)یە، ئەو هوش هەر ئەگەرێکە و ویستم ئاماژە ی پێ بدەم.

(ع) - ژمارەى ئایەتەکانى:

پیشتریش باسم کردوه، که هیچ کام له زانیان دهربارهى کهمى و زیادى وشەیهک، یاخود پیتیک له قورئاندا، راجیایان نیه، بهلام دريژى و کورتى ئایەتەکان په یوه سته بهوهوه که له کوئ ئەو پرستەیه کوئایى دئ، هەندیکیان پرستەیه کيان له شوئیک کوئایى پى هیناوهو، هەندیکیان له نيوه راستیدا کوئایان بهو پرستەیه هیناوه و، سەرەنجام دريژى و کورتى پرستەکانه، که ژمارەى ئایەتەکان کهم و زیاد دەکات، بو وینه: ئەگەر له سوورەتى (الفاتحة) ئایەتى: ﴿صِرْطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ﴾ ئەگەر لێره بوەستى، ئەوه دەبێتە ئایەتیک و، ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ (٧) دەبێتە ئایەتیکى دیکه، بهلام ئەگەر هەمووی به سەر یه کهوه بئ، دەبێتە یهک ئایەت، ئنجا ئەهلى: (مەدینه و مەککه و شام و بەصره) واتە: زانیانیک که لهو چوار شارە سەرەکیه دانیشتوون، گوتوویانە: ژمارەى ئایەتەکانى: سەدو یازده (١١١) یه، بهلام زانیانی دانیشتوو (کووفه)، گوتوویانە: ئایەتەکانى: سەدو دوازده (١١٢) ن و، ئەو (مصحف) هى له بهر دەستى ئیمه دایه، ئەو رایەیان تەبەننى کردوه که زانیانی کووفه گوتوویانە.

(و) - نيوه روکی:

مادام سوورەتیکى مەکیه، هەمان نيوه ریکى قورئانى مەککەیه هیه، که وێرای بووناسی، باسى خوا ﷻ به یه کگرتن (توحید الله) یشى تیدا، خوا به یه کگرتن له به دیهینه رایەتیی و، له پهروه رداگاریتیی و، له خاوه ندراریتیی و، ته نیا په رستراویتیی و، له ناو و سیفه تەکانیدا، پاشان باسى پیغه مبه رایەتیی و وه حیی و، باسى روژی دواى و به ههشت و دۆزەخ و، به سەرھاتی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و ئەو جوړه بابەتانه، کراوه. بهلام لهم سوورەتەدا پانتاییه کی باش بو روژی دواى به هەردوو قوئاغی (ساعة) و (قیامة) هوه تەرخان کراوه، (ساعة):

ئەو کاتە دیاریکراوەی کە ئەم دنیایە تیدا دەپچرێتەو، ئەم گەردوونە تیدا دەپچرێتەو، کە بە کوردیی دەلێن: ئاخیر زەمان.

(قیامة)ش: قۆناغی دووهمی پۆژی دوایە، کە بریتێە لەو کاتە کە خەلک هەڵدەستێتەو، وەک دەفەرموێ: ﴿ثُمَّ نَفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ﴾ (۶۸) واتە: دوای بۆ جاری دووهم فوو بە کەرەنادا کرا، یە کسەر هەموویان هەستانەو و چاوەڕێ بوون.

هەر وەها لەم سوورەتەدا (۴۵) ئایەت بۆ بەسەرھات و ناوھێنانی شازدە (۱۶) لە پیڤەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، وێرایی مەریەم و عیسا کۆری، کە بە ئاماژە باسکراون، تەرخانکراوە، کە لە ئایەتەکانی: (۵۱ - ۹۵)ن، شایانی باسیشە: لە حەوت (۷) شوێندا و زیاتریش باسی پۆژی دوای کراوە لەم سوورەتەدا، هەر وەها باسی پیڤەمبەر ﷺ و باسی قورئانیشت لە چەند شوێنێکدا کراوە.

۷- تاییبەتەندییەکانی:

لێرەدا تەنیا پشتم بەسەر نەجدان و تێوھەرامانی خۆم بەستووە، لە سەرچاوەیەکی دیاریکراوە نەمھێناوە، دەشگونجێ ئەو تاییبەتەندییانە زیاتریش بکڕین، لەوێ کە من گوتوو من، بەلام من پێنج (۵) تاییبەتەندییم لەو سوورەتەدا کەوتوونەتە بەرچاو:

۱- شەش تۆمەتی کافرەکان بەرانبەر بە پیڤەمبەر ﷺ کە لە ئایەتەکانی: (۳ و ۵)دا ھاتوون، کە تەنیا لێرەدا ئەو شەش تۆمەتە پێکھەو باسکراون، وەک لە دەرسی یەکەمدا پێیان دەگەین، ڕەنگە لە سوورەتەکانی دیکەشدا، ئەو تۆمەتانە ھاتن، بەلام تەنیا لێرەدا ئەم شەش تۆمەتە پێکھەو ھاتوون.

(۲) - باسی ئەووە که ئاسمانەکان و زەوی پێکەووە لکاو بوون و، خوا لێکی کردوونەووە، دواتریش وەک تۆماری نووسراو دەپێچرێنەووە، دەگیرێنەووە حالەتی سەرەتایان، که ئەمەش لە ئایەتی (۳۰) و لە ئایەتی: (۱۰۴) دا، ئەم دوو راستییە مەزنە خراونە روو.

(۳) - باسی ئەووە که خوا ﷻ پێش پێغەمبەری خاتەم (محمد) ﷺ هیچ مەزنیکی لە ژياندا نەهێشتووەتەووە، لە ئایەتی (۳۴) دا هاتووە، که دەفرموێ: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِّنْ قَبْلِكَ اَلْخُلْدَ﴾ واتە: لە پێش تۆدا هیچ مەزنیکیمان نەهێشتووەتەووە، ئەم راستییەش تەنیا لێرەدا هاتووە، بەلێ لە سوورەتی (الزمر) دا هاتووە که دەفرموێ: ﴿إِنَّكَ مَيِّتٌ وَلَهُمْ مَمَاتٌ﴾ (۳۰) واتە: تۆ دەمری و ئەوانیش دەمرن، بەلام مەبەستم پێش پێغەمبەر (محمد) ﷺ.

(۴) - پێکەووە پەيوەست کردنی دەرگا لێکرانەووەی (یاجوج و ماجوج) و هاتنی ئاخیر زەمان، که لە ئایەتەکانی: (۹۶ ، ۹۷) دا دەفرموێ: ﴿حَقَّ إِذَا فَتِحَتْ يَاجُوجُ وَمَاجُوجُ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾ (۹۶) و اقترَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ، که خوا ﷻ ئەو دوو رووداو پێکەووە پەيوەست دەکات:

یەكەم: دەرگا لێکرانەووەی (یاجوج و ماجوج)، که دەبن خەلکیکی زۆر زۆر بن، وەک پێشتر باسمان کردوون و، دواپیش باسیان دەکەین.

دووهم: هاتنی ئاخیر زەمان و کۆتایی ئەم ژیانی دنیا و ئەم گەردوونە.

(۵) - باسی بە پەحمەت نێردرانی موحەممەد ﷺ بۆ تیکرای جیهانیان: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰۷)، ئەمیش لە ئایەتی (۱۰۷) ی ئەم سوورەتە موبارەکەدا هاتووە، بەو تەعبیرە لە قورئاندا، تەنیا لەم ئایەتە موبارەکەدا، بەو شیوەیە باسی پێغەمبەری خاتەم (محمد) ﷺ کراوە.

(۷) - دابەشکردنی بۆ چەند دەرسیک:

ئێمە وەک عادەتی خویمان لەگەڵ هەموو سوورەتە موبارەکەکاندا، هەر سوورەتێک که دەمەوێ تەفسیری بکەم، پێشان باش باش لێی ورد دەمەوێ و

سەرنجی دەدەم: لە کوێ تاکو کوێ دەگونجی بکریته بابەتیک و، لە کوێو تاکو کوێ لەگەڵ بابەتیک دا تیکەهەڵکێشه، دیاره که قورئان وەک لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الأنعام)دا، گوتوو مانە: زۆرجار ئایەتەکانی قورئان وەک شەپۆلی دەریا وان، هەر شەپۆلیک بە دواي شەپۆلیکدا دی و، لێک دابراو نین، بەلام هەر چۆنیک بێ که ئەمەش یەکیکە لە پرووەکانی ئیجازی قورئان، تۆ دەشتوانی نێو نێو بوو چەند بابەتیک ئایەتەکان بە یەکەو پەيوەست بکە، که من هەر وامکردو، ئنجا جوگرافیای دابەشکردنی ئەو دەرسانەم بە شیوەیەک لێکردو، که بۆ شەش (٦) دەرس دابەشم کردوون:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (١ - ١٥)ه، که باسی پۆژی دواي و باسی پروپاگاندەي کافرەکان دژی قورئان و، دژی پیغمبەر ﷺ و بەرپەرچدانەوێان و، پاشان باسی لە بەین بردنی خوا ﷻ بۆ گەله پیشووەکان، دەکات.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (١٦ - ٣٥)ه، واتە: بیست (٢٠) ئایەت، باسی حیکمەتی خوا ﷻ لە دروستکردنی گەردوون و، باسی خوا بەیەکگرتن و، باسی چەند نیشانەيەکی گەردوونی لەسەر بالا دەستی و، بێ وینەيی خوا ﷻ و، چەند وردە بابەتێکی دیکەش، باسکراون.

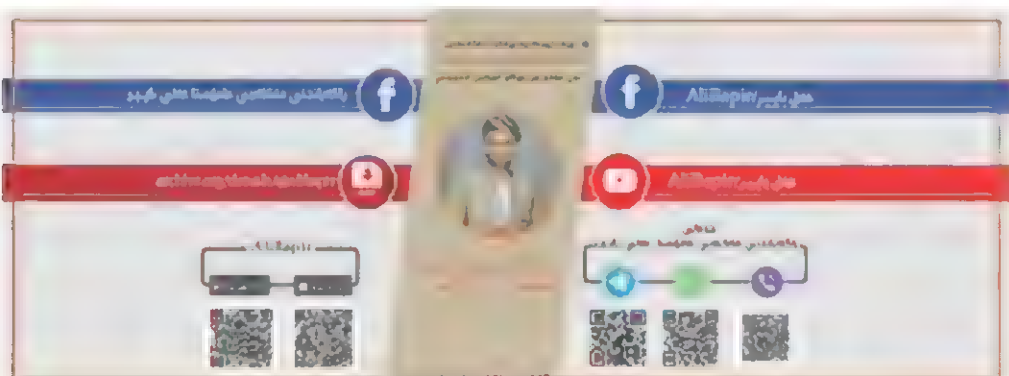
دەرسی سییەم: ئایەتەکانی: (٣٦ - ٥٠)ه، ئەویش پازدە (١٥) ئایەتە، لەو پانزە ئایەتەدا باسی هەلوێستی کافرەکان لە بەرانبەر پیغمبەری خوا ﷻ و، لە بەرانبەر پۆژی دواي و، لە بەرانبەر قورئاندا، بەرپەرچدانەوێان، باسی ئەوانە کراو.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (٥١ - ٧٥)ه، که بیست و پینج (٢٥) ئایەتە، بەسەرھاتی ئیبراھیم علیہ السلام و بابی (نازەر)و، گەلەکەي که بێپروا و بێپرست بوون و، پاشان چۆن ئیبراھیم پەخنەیان لێ دەگرێ لەسەر پەرستنی ئەو بت و صەنەمانەو، دواي هەرەشە دەکا که بیانشکێنێ و، دواي بە کردەو هەموویان دەشکێنێ، جگە لە بتە گەورەکیان و، دواي مشت و مریان لەگەڵ ئیبراھیمدا دەبێ و، سەرەنجام بپار دەدەن که

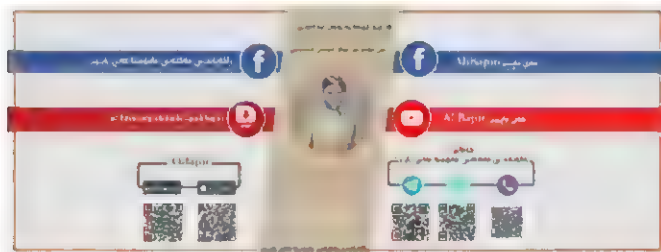
بیسووتین و بیخه نه تیو ناگری سووره وه، به لأم خوای بالآده ست ده فریای دئی و، ناگره که به فهرمانی خوا ساردو سه لامه ت ده بئ له سهر ئیبراهیم و، پاشان باسی ته وه که چوَن خوا **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ** پئی ده دات، که کوپرو نه وه ی بوون و، دوابی نامازیه کیش به به سهرمان **لَوْ لَوْطُ الْعَزِيزِ** کراوه، که برازای بووه، به پئی قسه ی په یمان کوَن وه ک پیشتر باسمان کردوه.

ده رسی پینجه م: ثایه ته کالی: (۷۶ - ۹۵) ه، که بیست (۲۰) ثایه ته، باسی ژماره یه ک له پیغه مبه ران ده کات **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**، که: (نوح، داود، سلیمان، ایوب، اسماعیل، ادریس، ذی الکفل، ذوالنون، زکریا، یحیا، مریم و کوره که ی) **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**، خوا له (مریم) یمن رازی بئ.

ده رسی شه شه م: ثایه ته کالی: (۹۶ - ۱۱۲) ه، که چه قده (۱۷) ثایه ته، باسی هاتی ناخیر زه مان، پاشان هه لسان و زیندوو بوونه وه و، سهره نجامی مروقه کان و، باسی پیچرانه وه ی که ردوون و، گیرانه وه ی بو حاله ئی سهره تای و، باسی راستیه کی مه زنی بواری بووناسیی و، ئیمان و عه قیده و، چه ند ربنماییه ک بو پیغه مبه ر **عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ**، باسی هه موو ته وانه کراوه، له و (۱۷) ثایه ته دا.

دەرسى يەكەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە پازدە (۱۵) ئایەتی سەرەتا پێک دێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۵) و، ئەم دەرسەمان چەند بابەتێکی گەورە و گرنگی تیدا خراونە پروو، کە دەتوانین بۆئێن حەوت (۷) بابەتی سەرەکیین و ئەمانەن:

(۱) - نزیك كهوتنهوهی لێپرسینهوهی خوا ﷻ بۆ خەڵك: ﴿ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ ﴾

(۲) - بە یاریی و گەمەکردنەوه مامەڵەکردنی کافرەکان لەگەڵ قورئاندا.

(۳) - تۆمەتبارکردنی کافرەکان بۆ پیغەمبەر ﷺ بە شەش جوور:

یەكەم: مروّف بوونی.

دووهم: جادووگەر بوونی و، بە جادوو لە قەڵەمدانی قورئان.

سێهەم: وێڕێنە ی ئێو خەون کردنی.

چوارەم: هەلبەستنی بۆ قورئان (کە گواهیە قورئانی هەلبەستەوه، لە خۆیەوه گوتووێهتی بە ناوی خواوه).

پێنجەم: شاعیربوونی پیغەمبەر ﷺ.

شەشەم: نەهێتانی موعجیزە ی وەك هێ پیغەمبەرائی پێشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

(۴) - ڕاگەیاندنی ئەو راستییە، کە گە لە پێشووه کانیشت بە هۆی ئەو موعجیزانەوه برۆیان نەهێناوه، کاتیکیشت موعجیزە ی داواکراویان لە لایەن ئەو پیغەمبەرە ی خۆیان بۆ هاتوه، برۆیان نەهێناوه، لە بەین براون و، ئەوهش یاساییەکی گشتیی خوایه ﷻ، کەواته: کە موعجیزە ی وەك هێ پیغەمبەرائی پێشوو بۆ پیغەمبەری کۆتایی نانێری، بۆ ئەوهیه کە ئەو خەڵکە ی ئەو بۆیان ڕهوانه کراوه، بهێڵدرێنهوه و لە بەین نەچن.

(۵) - خستنه پرووی ئەوه که پێغه مبه رانی پێشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سه رجه میان پیاوان بوون و، خواردن و خۆراکیشیان هه بووه و، مڕۆڤی ئاسایی بوون، له پرووی جهسته ییه وه.

(۶) - خستنه پرووی ئەو راستییه که قورئان مایه ی یاد خستنه وه و سه ربه رزییه، بۆ هه ر که سێ که برۆای پێ بهێنێ و، له عه قل و دلی خۆیدا بیچه سپینێ.

(۷) - پێشاندانی لاپه رپه که ی سامناک له چاره نووسی ره شی سته مکاران له دنیا دا، که چۆن خوا ﷻ قه ربه ری کردوون و دوا یی که س له فریا یان نه ها توه و، هاوار یان به که س رانه گه یشتوه.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾ ① مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرِ
مَنْ رَبِّهِمْ تَحَدَّثَ إِلَّا أَسْتَمِعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ② لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ
ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ③ قَالَ
رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ④ بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ
بَلْ أَفْتَرَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْنِ بِأَيَّةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ⑤ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ
قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ⑥ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ
الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ⑦ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا
كَانُوا خَالِدِينَ ⑧ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ ⑨
لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ⑩ وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرِيَةٍ كَانَتْ
ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ⑪ فَلَمَّا أَحْسَسُوا بِأَسْنَانَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ⑫
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ⑬ قَالُوا يَبُولُنَا إِنَّا
كُنَّا ظَالِمِينَ ⑭ فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ ⑮ ﴿

مانای دهقو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده، خەڵک لە حالیکدا کە لە بێ ناگییدان، پروو وەرگیرن (لە هەق)، (کاتی) لێرسینهوهیان نزیکی کەوتەوه (۱) هیچ بیرخەرەوهیهکی تازەیان لە پەرورەدگاریانەوه بۆ نایەت، مەگەر بە گەمە و گالته کردنەوه گوێی بۆ هەڵدەخەن (۲) دڵەکانیان خافلان و ئەوانە ی ستهمیان کردو، بە چپە چپ پەنھانکردنەوه (گوتیان: ئایا ئەم (پیاو)ە، هەر مەروفتیکی وەک خۆتانە؟ ئنجا ئایا لە حالیکدا کە (دەشبینن) دەچنە لای جادوو (تاکو بروای پێ بێنن)؟! (۳) (پێغەمبەر) گوێ: هەر قسەیهک کە لە ئاسمان و زەویدا بکری، خوا دەیزانی و بەس ئەو بیسەری زانیە (۴) (کافرەکان نەک هەر ئەوەندەیان گوت) بە لکو گوتیان: ئەو (قورئان)ە (وێنە ی نێو) خەونی تیکەڵ و پیکەڵە، بە لکو (موحەممەد) هەڵیەستو، بە لکو ئەو شاعیرە، (ئەگەر راست دەکات) بە نیشانە و موعجیزەیه کمان بۆ بێنن، وەک چۆن (پێغەمبەر) پێشووەکان بە (نیشانە و بە لگەو) موعجیزەوه پەوانە کران (۵) (هۆی نەناردنی موعجیزە ی لەو جوړە ئەوەیه کە) لە پێش ئەواندا هیچ کام لەو ئاوەدانیانە ی کە فەوتاندوو مانن (بە هۆی موعجیزەوه) بروایان نەهێناوه، ئنجا ئایا ئەوان بروا دین؟! (۶) لە پێش تۆشدا تەنیا پیاوانمان ناردوون، سروشمان بۆ لایانکردو، ئنجا ئەگەر نازانن با لە زانیان (وخاوهن بەرنامەکانی خوا) بپرسن (۷) ئنجا ئەو (پەوانە کران) انەشمان نەگیرابوون بە پیکەرێک کە خواردن نەخۆن و، هەر ماویش نەبوون لە ژبانی دنیا (۸) دوا یی بە ئێنمان لە گەڵ راست بردنە سەر، ئیدی ئەوان و هەر کەس ویستمان دەربازمان کردن و، زێدەپڕۆیکارانی شمان فەوتاندن (۹) بە دنیای کیتییکمان بۆ لاتان دابەزاندو کە بیرخستنهوه تانی تیدایە، ئایا نافامن؟!}

﴿۱۰﴾ زۆر ئاوەدانى ستهمكارىشمان تیشکاندوون و، دواى ئەوان خەلکى دیکەمان پینگەياندوه ﴿۱۱﴾ ئنجا کاتیک هەستیان بە هاتنى سزای سەختمان کرد، یەكسەر لى پايانکرد ﴿۱۲﴾ رامەكەن و بگەرپنەوه نىو خانو و بەره کانتان و، ئەو حالەى تىیدا خوڭگوزەران کرابوون، بەلکو پرسىارتان لى بکرى ﴿۱۳﴾ کەچى گوتیان: ئەى هاوار بۆ ئیمە! بىگومان ئیمە ستهمكار بووين ﴿۱۴﴾ ئىدى بەردەوام هەر ئەوه هاوار و پارانەوهيان بوو، هەتا کردمانن بە (وینەى) کشتوکالێكى درەوکرای دامرکاو ﴿۱۵﴾.

شیکردنەوهى هەندیک لە وشەکان

(حِسَابُهُمْ): واتە: لىپرسینەوهيان، (الحِسَابُ: اسْتِعْمَالُ الْعَدَدِ، حَسَبْتُ أَحْسَبُ حِسَاباً وَحُسْبَاناً)، (حِسَاب) بریتىە لە بەکارهێنانى ژمارە، دەگوترى: (حَسَبْتُ أَحْسَبُ)، ژماردم، دەیزمىرم، (حِسَاباً وَحُسْبَاناً) واتە: ژماردن، ئەوه ئەصلى و اتاکەيەتى، بەلام دواى بەکارىشەيتراوه بۆ لىپرسینەوه: (حَاسَبُهُ مُحَاسَبَةً وَحِسَاباً: أَي نَاقَشَهُ الحِسَابَ، أَوْ جَاوَزَهُ)، (حَاسَبَهُ مُحَاسَبَةً وَحِسَاباً)، واتە: مشت و مپرى لىپرسینەوهى لەگەڵدا کردو، هەروەها بە مانای سزای دا، دىت.

(تُحَدِّثُ): واتە: تازە، نوێ، (أَخَذَتِ الشَّيْءَ: ابْتَدَعَهُ وَأَوْجَدَهُ، حَدَّثَ الشَّيْءُ يَحْدُثُ حَدُوثاً وَحَدَاثَةً: نَقِيضُ قَدَمٍ)، (أَخَذَتِ الشَّيْءَ) واتە: شتەكەى پەيداکردو دایهینا، بەلام (حَدَّثَ الشَّيْءُ يَحْدُثُ حَدُوثاً وَحَدَاثَةً) شتەكە پەيدا بوو، پەیدادەبێ، پەیدا بوون، ئەمە (نَقِيضُ قَدَمٍ) یە، (قَدَمٍ)، واتە: لە مێژ بوو، لە مێژینە بوو، بەلام (مُحَدَّث) واتە: پەیدا بوو، یانى: لە تازەى پەیدا بوو.

(لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ): (لَهَا بِالشَّيْءِ لَهَا)، (لَهَا بِالشَّيْءِ لَهَا): دلیان بى ناگایە، (لَهَا بِالشَّيْءِ لَهَا): لَعِبَ بِهِ وَأَوَّلَعَ بِهِ، یاری پیکردو، هوگری بوو، (وَلَهَا عَنِ الشَّيْءِ لَهَا وَلَهَا):

سَلَا عَنْهُ وَتَرَكَ ذِكْرَهُ)، (لَهَا عَنْ الشَّيْءِ)، واتە: ئەو شتەى فەرامۆش کردو وازی لە باسکردنی هیئا، (لَهُو) بە مانای خافلان و سەرگەرم بوون دى.

(أَضَعْتُ أَحْلَامِي): (حُلْم) كۆیه كەى (أَحْلَام) ه، واتە: خەونەكان، (أَضَعْتُ) كۆى (ضَعْتُ) ه، (ضَعْتُ): واتە: چەپكى پووش و گيا، يان گۆل، يان هەر شتێك، (أَضَعْتُ) كۆیه كەى تى، دەلى: (الضُّعْتُ وَالْمَضْعُوتُ: كُلُّ مَا جُمِعَ وَقُبِضَ عَلَيْهِ بِجُمُعِ الْكَفِّ وَنَحْوِهِ)، (ضَعْتُ وَمَضْعُوتُ) كە بە (أَضَعْتُ) كۆ دەبێتەوه، هەر شتێكە كە بە لەپە دەست بگیری، يان بە لەپە دەست، ياخود ئەندازەى ئەوه بى، ياخود چەپكىك، (أَضَعْتُ أَحْلَامِي: مَا كَانَ مِنْهَا مُلْتَبِسًا مُضْطَرِبًا يَضَعُ تَأْوِيلُهُ)، واتە: بریتىە لەو جوړە خەونە تێكەل و پێكەلانى كە بە زەحمەت مانا بكرىن.

(جَسَدًا): (الْجَسَدُ: الْجِسْمُ، جَسَدَ الدَّمِّ جَسَدًا: يَيْسَ)، (جَسَدًا): بە مانای جەستە و پەیکەر دى، بەلام دەگوترى: (جَسَدَ الدَّمِّ جَسَدًا: يَيْسَ)، واتە: خۆینەكە وشك بوو.

(وَكَمْ): (كَمْ) دەگونجى (خبرية) و بۆ هەوالدان بى و ئەوكاتەش مانای ژمارەى زۆر دەگەيەنى، ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيْبٍ﴾ ٥٨ القصص، واتە: زۆرمان ئاوه دانیی فەوتاندوون، هەروەها دەگوترى: (كَمْ كُتِبَ قَرَأْتُ)، زۆر كتیبم خویندوونەوه، ئەمە ئەگەر بۆ هەوالدان بى، یانى: زۆر، بەلام جارى وایە بۆ پرسیارکردن (إِسْتِفْهَامِيَّة) ه، وهك: (كَمْ دَرَسًا دَرَسْتُ؟)، چەند دەرس ت خویندوون، واتە: چ ژمارەیهك؟

(قَصَمْنَا): واتە: تێكمان شكاندوون، (الْقَصْمُ: الْكَسْرُ الَّذِي فِيهِ انْفِصَالٌ)، (قَصَمَ): بریتىە لە شكاندنێك كە لێك جیابوونەوهى تێدابى و، بە مانای فەوتاندن دى، دەگوترى: (قَصَمَ اللَّهُ ظَهْرَهُ) واتە: خوا پشتى شكاند.

(أَحْسُوا): واتە: هەستیان پێکرد، (الْحِسُّ: الْإِذْرَاكُ بِأَحْدَى الْحَوَاسِّ الْخَمْسِ)، (حَسَّ): بریتىە لە هەستکردن بە یەكێك لە پێنج هەستەكان، دەگوترى: (أَحَسَّ الشَّيْءَ وَأَحَسَّ بِالشَّيْءِ)، هەردووکیان بە مانای ئەو شتەى زانى و دەرکی پێکرد.

(بَأْسَنَا): (البأس: الشدة في الحرب)، (بأس): بریتیه له سهختی له جهنگدا، ههروهها به مانای خودی جهنگ و، سزای توند و، ترس، دی.

(يَرْكُضُونَ): واته: رایانده کرد، (رَكَضَ، يَرْكُضُ، رَكَضًا: عَدَا مُسْرِعًا)، واته: به خیرایی رایکرد، یاخود (رَكَضَ أَي: ضَرَبَ بِرِجْلِهِ)، پیی به زهوی دادا، دهگوتری: (رَكَضَ مِنْهُ، أَي: قَرَّ وَهَرَبَ)، واته: لیتی رایکردو له دهستی رایکرد.

(حَصِيدًا): (حَصَدَ الزَّرْعَ وَالتَّبَاتَ حَصْدًا وَحَصَادًا: قَطَعَهُ بِالْمِنْجَلِ)، کشتوکاله که ی به داس بری و درهوی کرد، که: (حَصَدَ، حَصَادَ) چاوگه که یه تی، به لام نه گهر بگوتری: (حَصَدَ الْقَوْمَ بِالسَّيْفِ)، یانی: (قَتَلَهُمْ وَاسْتَأْصَلَهُمْ)، به شمشیر خه لکه که ی کوش و ریشه کیشی کردن، (حَصِيدَ) یش: به مانای کشتوکالێکی دره و کراو (الزَّرْعُ الْمَحْصُودَ) دی.

(خَمِيدِينَ): (خَمَدَتِ النَّارُ تَخْمُدُ خَمْدًا وَخُمُودًا: سَكَنَ لَهْبُهَا وَلَمْ يَطْفَأْ جَمْرُهَا، وَخَمَدَ فُلَانٌ: أَي مَاتَ، وَخَمَدَتِ الْحُمَّى: سَكَنَتْ)، (خَمَدَتِ النَّارُ تَخْمُدُ خَمْدًا وَخُمُودًا) واته: ئاگره که بلێسه که ی کوژایه وه، به لام پشکویه کانی نه کوژانه وه و ههر ده ئایسان، ههروهها وشه ی (خَمَدَ) خوازراوه ته وه بو (مَاتَ)، (خَمَدَ فُلَانٌ) واته: فلان کهس مرد، چونکه ئینسان که مرد داده مرکێ و جووله ی نامیئێ و، ئاگریش که کوژایه وه، خامۆش ده بی و داده مرکێ، دهگوتری: (خَمَدَتِ الْحُمَّى)، واته: تایه که ی نهما، یاخود دامرکا، که لیره دا (تا) ئهو تایه ی دیته مرووف، به ئاگریک ته شبیه کراوه و نه مانه که شی به دامرکانی.

مانای گشتی نایه ته کان

خوا ﷺ له م سووړه ته دا ژماره یه کی زور بابته کی گه وړه وگرنگی باسکردوون، به لام له بهر نه وهی - وهک پیشتر باس مان کرد: به لای که مه وه شه ست (۶۰) سووړه ت، یا خود هفتا (۷۰) سووړه ت، له پیش تم سووړه ته دا دابه زیون - بویه زور به کورتی دواوه و به سه رهاقی هه ندیک له پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه ر ئاماژه ی کورتی پیکردوون، چونکه پیشتر له سووړه ته کانی دیکه دا، به سه رها ته که یان به ته فصل هاتوه، هه روه ها هه ندیک بابته کی دیکه ش که له م سووړه ته دا باسکراون، خوا ﷺ لیره دا به ئاماژه ی کورت باسی کردوون، له سونگی نه وه وه که ته فصل و ورده کاریه کان له سووړه ته کانی دیکه دا هاتوون.

سه رها ته تم سووړه ته موباره که ئاوا ده ست پیده کات: ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾، به ناوی خوی به زهی به خشنده، هه رکات ده لئی: به ناوی خوی به به زهی به خشنده، واته: به ناوی خوی به زهی به خشنده تم کاره ده ست پیده که م، یا خود: ناوی خوی به به زهی و به خشنده هیان، ده سپیکی کاره که مه، ئنجا ده بئ له کاتی گوتی تم پرسته یه دا، تم چوار واتایه له عه قل و دل دا ئاماده بن:

۱- تم کاره به ناوی خواوه ده ست پیده که م.

۲- تم کاره بو رازی کردنی خوا ده که م.

۳- تم کاره به پیی شهرعی خوا ده که م.

۴- به پشتیوانی خوا ﷺ تم کاره نه نجام ده ده م، به هیژووزهی خوم.

پیویسته هه ر کاریکی گرنگ ئینسان له سه ره تایه که یه وه (بسم الله) بکات و نه و مانا و مه به ستانه ی خستمانه روو له دلی خوی دا ئاماده بکات.

﴿ اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴾ له حالیکدا که خەلک له بئ ئاگییدا ڕوو وەرچەرخیներن، واتە: ڕوو وەرچەرخیներن له هەق، لێپرسینه‌وه‌یان نزیك که‌وته‌وه، (قُرْب) واتە: نزیك بۆیه‌وه، به‌لام (اِقْتَرَب) واتە: زۆر نزیك که‌وته‌وه، ﴿ حِسَابُهُمْ ﴾، لێپرسینه‌وه‌یان، واتە: لێپرسینه‌وه له‌گەڵ کرانی خەلک زۆر نزیك، له حالیکدا که ئەوان له بئ ئاگییدان و، ڕوو وەرچەرخیներن و ڕوو وەرگیرن له هەق، ﴿ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴾، له پەرورەدگارێانه‌وه هێچ بیرخستنه‌وه‌یه‌کی تازه‌یان بۆ نایه‌ت، مه‌گەر گوێی بۆ هەڵدەخەن له حالیکدا که یاری و گه‌مه ده‌کەن، واتە: گالته‌ی پێ ده‌کەن و، پێی راده‌بویرن، ﴿ لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ ﴾، دله‌کانیان خافلان، (لَهُو) یانی: خافلان و بئ ئاگی و سه‌رگه‌رم بوون به شتی‌که‌وه که سوودی نه‌بێ، ﴿ لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ ﴾، دله‌کانیان خافلان و سه‌رگه‌رم و سه‌رقالن.

﴿ وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا ﴾، ئەوانه‌ی که سته‌میان کردوه، چه‌چی خۆیان به‌په‌نهانی کرد، هه‌ر چه‌چپ خۆی په‌نهانه، ئنجا ئەو چه‌چه‌ش، یان سرکه‌ سرکه‌ به‌په‌نهانی بکه‌ی، واتە: زۆر به‌په‌نهانی قسه‌کانیان کرد، چی بوو ئەوه‌ی که په‌نهانیان کرد، ئەو چه‌چه‌؟ ﴿ هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ ﴾، له‌ئێ‌و خۆیاندا ئەو پرسیاره‌یان کرد: ئایا ئەوه‌ش هه‌ر مرو‌فیککی وه‌ک خۆتان نیه‌؟ که مه‌به‌ستیان پی‌غه‌مبه‌ره‌ ﷺ، ئایا ئەم پیاوه‌ مرو‌فیککی وه‌ک خۆتانه‌؟ واتە: که مرو‌فیککی وه‌ک خۆتانه، چۆن ده‌بێ شوینی بکه‌ون؟ به‌ناوی خواوه‌ به‌رنامه‌تان بۆ به‌ی‌نێ، ئایا مرو‌ف لێی ده‌وه‌شیته‌وه، نوینه‌ری خوا ﷻ بئ؟ ﴿ أَفَتَأْتُونَكَ السَّحَرَ وَانْتُمْ تُبْصِرُونَ ﴾، ئایا ئێ‌وه ده‌چنه‌ لای جادوو له حالیکدا که ده‌شبینن؟ واتە: ئێ‌وه ده‌بینن، عه‌قلتان هه‌یه و چاوتان هه‌یه و فامیده‌ن (فام ده‌کەن)، چۆن ده‌چن بۆ لای جادوو؟ دیاره‌ قورئانیان به‌ جادوو له‌قه‌لم داوه‌، پی‌غه‌مبه‌ریشیان ﷺ به‌ جادووگه‌ر له‌قه‌لم داوه‌، واتە: چۆن ده‌چن بۆ لای ئەو جادوووه‌، گوێ بۆ ئەو جادووگه‌ره‌ ده‌گرن؟

﴿ قَالَ رَبِّ يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾ گوئی: کی گوئی؟ پیغمبرهاری خاتم ﷺ، له وه لایماندا نه وه ده فهرموئی، گوئی: پهروهردگارم هرر قسه یهک له ناسمان و زه ویدا بکری، پیگومان نه وه ده یزانی، بهس نه وه بیسهری زانایه، واته: نه وه قسانه ی که ئیوه ده یانکه نه و، نه وه تومه تانه ی که ئیوه پالیان ده دهنه لای من، خوا ﷺ هه مووی گوی لیهو، له سهرتان تومار ده کات، بویه بزنان چئ ده لئین؟! نه وه هه ره شه یه که وه، دل دانه وه ی پیغمبره ریشه ﷺ، که خوا ﷺ له سهر زمانی پیغمبره ﷺ نه وه ده فهرموئی، واته: تو بلئ: پهروهردگارم هه موو قسه یهک له ناسمان و زه ویدا ده زانی، له سهری و له خوارئ و، هرر نه وه بیسهری زانایه.

ئنجا دیته سهر خستنه پروو چهند تومه تیککی دیکه یان: ﴿ بَلْ قَالُوا ﴾، به لکو گوئیان: نهک هرر پروایان پی نه کرد، به لکو کافره کان گوئیان: ﴿ أَضْغَتْ أَحْلَمَ ﴾، نه وه خهونی تیکه لپیکه له، ﴿ بَلْ أَفْتَرْتَهُ ﴾، به لکو نه وه قسه یه ی به ناوی خواوه هه لبه ستوه، ﴿ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ ﴾، به لکو نه وه شاعیره و هونه ریکه شاعر ده لئ.

واته: قورئانیان به شاعر له قه لهم ده دا، بویه له سووره تی (یس) دا خوا ﷺ ده فهرموئی: ﴿ وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ ﴾، واته: نه شاعرمان فی کردوه و نه بوشی ده گونجی، نه م قورئانه ته نیا یادخه ره وه یه وه، قورئانیکی پروو و ناشکرایه، یانی: پیغمبره ﷺ نه یتوانیوه شاعر دابئی، خوا ی کاربه جئ ری لئ گرتوه که شاعیر بی و شاعر دابئی، به لام شاعری خه لکی دیکه ی که زانیی، گوتوویه تی، نهک خوئی شاعری دابئی، به لام شاعری که سی دیکه ی خویندو ته وه، زور که شیش شاعری شاعیران ده خوئی و یاخود ده یگپریته وه، به لام مانای نه وه نیه که بو خوئی شاعیره.

ئنجا تومه تیککی دیکه ده خاته پروو که پالی ده دهنه لای پیغمبره ﷺ، بیانویه کی دیکه یان که ده لئین: ﴿ فَلْيَأْنِزْنَا بِحَايَةٍ كَمَا أَرْسَلْنَا الْآدَمُوتَ ﴾، با

نیشانەیه کمان بۆ بهێنێ وەک پیڤه مبه رانی پێشوو که رهوانه کراون، واته:
 موعجیزه یه کمان بۆ بێنێ، وەک هی ئەو پیڤه مبه رانه ی که له گه له پێشووه کاندایه
 رهوان کراون، موعجیزه یه کی به رهههست، که ههسته وه ره کانی مرووف بدوینێ، نهک
 عه قل و شعووری، به لام خوا ﷺ کاتی خووی، له قوناغی ساوایی مروفایه تییدا،
 ئەو موعجیزانه ی بۆ پیڤه مبه ران ناردوون، که له گه قل قوناغی ساوایی
 مروفایه تییدا بگونجین، ئەو کاته مروفه کان زیاتر پشتیان به ههسته وه ره کانیان
 ده بهست، که ئەوه قوناغی کی سه ره تاییترو ساواتره له ژیا نی مروفدا، به لام دوا ی
 ئەوه ی مروفایه تی گه یشتوو ته قوناغی گه یشتن و کامل بوون، ئنجا خوا ﷺ
 موعجیزه یه کی بۆ ناردوون که عه قل و ههست و ناخیان بدوینێ، ئەوه له گه قل
 ئەو قوناغی پێگه یشتنی مروفایه تییدا ده گونجی، بۆیه خوا ﷺ وه لامیان ده داته وه:
 ﴿ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴾ واته: له پێش ئەواندا هیچ
 ئاوه دانییهک که فه وتاندوو مانه، برۆای نه هیناوه، ئایا ئەوان برۆا دین؟ واته:
 ئەو موعجیزه یه کی که داوا ی ده کهن، لهو شیوه موعجیزانه مان بۆ کو مه لگا و
 گه له پێشووه کان ناردن، به لام برۆایان پێیان نه هیناوه، سه ره نجام فه وتاندمانن،
 چونکه یاسای خوا ﷺ وایه، هه ر کو مه لیک داوا ی موعجیزه یه کی بکه ن، خوا
 موعجیزه که یان پێ بدات و، دوا یی برۆا نه هینن، خوا ﷺ ده یان فه وتینێ و، بۆ
 ئەوه ی خه لک ته مییێ، هه ر پۆژه و بیانوویه ک نه گری به پیڤه مبه ران (عَلَيْهِمُ
 الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، داوا کارییه ک له خوا نه کات، دوا یی شته که بێنموود (مبتذل)
 و بێ ئیعتیار ده بێ، ئنجا یه کیکیان ده لێ: ئەدی بوچی بۆ فلان عه شیره ت
 ئەوه تان کردوه؟ ئیمهش ده بێ ئەوه مان بۆ بێنێ، یه کیکی دیکه ده لێ: بوچی
 ئەوه ت بۆ ئەمه کردوه، ده بێ ئەوهش بۆ من بێن، ئەوه ده بیته گالته جارو
 ئەوهش له گه قل پایه ی به رزی خوا ﷺ و، له گه قل ئەرکی به رزی پیڤه مبه راندا
 (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شتیکی گونجاو نه، بۆیه هه ر کو مه لگایه کی بیانوویان به
 پیڤه مبه ره که ی خو یان گرتبی و داوا ی موعجیزه یه کیان لێ کردبی، ئەو پیڤه مبه ره

(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ئەو موعجیزەییە لە خواوە پێ درابێ و، ئەو خەڵکە
پروایان پێ نەهێنابێ، فەوتاون، کە بە زۆری گە لە پێشووەکان هەروا فەوتاون.

بۆیە خوا دەفەرموێ: لە پێش ئەواندا هیچ ئاوەدانێکە بپروای نەهێناوە،
واتە: داواى موعجیزەکانیان کرد، بەلام هیچیان پڕوایان پێ نەهێنا و فەوتاندمان،
(أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ) ئایا ئەگەر ئەو موعجیزەییە کە داواى دەکەن، بۆیان بنێرین،
ئیمان دەهێنن؟ بێگومان ئیمان ناهێن، بۆیە نایێرین، تاکو نایانفەوتیتین، بەلکو
خوا موعجیزەییەکیان بۆ دەنێرێ، کە خۆی دیاری کردووە و، ئەگەر بپرواش بەو
موعجیزەییە نەهێن، لە دنیا دا نایانفەوتیت، بەلام لە دواڕۆژدا سزایان دەدات.

(وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ) لە پێش تۆدا تەنیا پیاوانمان
ناردوون و سڕوشمان بۆلا کردوون، چونکە ئەوان دەیانگوت: چۆن دەبێ مەرۆف
پێغمەبەر بێ، خوا دەفەرموێ: لە پێش تۆشدا تەنیا پیاوانمان وەک پەوانەکراو
ناردوون و، نەک فریشتەکان، (فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ) لە
خاوەن زیکران بپرسن، ئەگەر نازانن، واتە: لە خاوەن کتێبەکان بپرسن، لە
زانایان و شارەزاییان کتێبە پێشووەکان بپرسن، ئەگەر نازانن، ئایا هیچ کام لە
پێغمەبەرانى خوا فریشتە بوون؟! هەموویان هەر پیاو بوون و، هەموویان هەر
مەرۆف بوون و لە نێو مەرۆفەکانیشدا پیاوان، چونکە وەک پێشتر باسمان کرد،
ئەو پایە بەرزە، ئەو پێگە و بەرپرسیاریەتە قورسە، بە پیاوان هەڵدەگیرێ و
لە توانای ئافەرەتاندا نیه، کە ئافەرەتان بە لای سۆز و عەتف و هەستی ناسک و
جەستەى ناسک و دەنگى ناسکدان.

(وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ) ئنجا ئەو
پێغمەبەرانەشمان نەکردوون بە جەستەیهک کە خواردن نەخۆن و، هەر ماویش
نەبوون، واتە: لە ژیاویشدا نەماونەو، ئەوان مەرۆف بوون وەک مەرۆفەکان
خواردن و خواردنەو و خەو و هەموو حالەتە سڕوشتییە جەستەییەکانیان بوون و،

دوایش وهک باقی مروّقه کان نه خوْش بوون و ساغیش بوون و، پاشان کوْتایی به ژیانان هاتوه.

﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَّشَاءُ﴾، دوایی به لیئمان له گه لّ راست بردنه سهر، ئهوان و ههر که سیک که ویستمان دهر بازمان کردن، دواى ئه وهی خوا سزای نارد، ﴿وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾، زیده روْییکارانمان فهوتاندن و له بهینمان بردن.

﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، به دنیایی ئیمه کتیبیکمان بو لاتان دابه زاندوه، که بیرخستنه وه تانی تیدایه، ئایا نافامن؟ وشه ی (ذکر) ههم به واتای بیرخستنه وه دی و، ههم به واتای ناو و ناوبانگیش دی، که به پیی رهوته که مانایه که ی دیاری ده کری، لیردها زیاتر وایده چی، مه به ست ئه وه بی که بیرخستنه وه و یادخستنه وه تانی تیدایه.

ئنجا بوچی خوای کارزان له و پینج ناوه ی که بو قورئانی، به کارهینان (فرقان، قرآن، ذکر، کتاب، کلام الله) بوچی یه کیکیان (ذکر)ه؟

چونکه خوا مروّقی و خولقاندوه، ئه و راستییانه ی له دوو توئی وه حیدا ده یاننیری، له گه لّ زگماک و سروشتی ساغی مروّقیشدا تیکیه له سیلاون، وه حیی خوا و کتیه کانی خواش هاتوون، ئه و راستییانه بیر مروّق بخه نه وه، بویه یه کی له ناوه کانی قورئان بریتیه له (ذکر)، ههروه ها وشه ی (ذکر) بو ته و پاتیش ههر به کارهاتوه.

ئنجا خوا ﷻ له کوْتایی دا، باسی سهره نجامی شوومی ئه وانه ده کات، که ئه هلی ستهم بوون و، بیروا بوون و خراپه کار بوون، ده فه رموی: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً﴾، زور ئاوه دانیمان تیکشکاندوون که سته مکار بوون، (کم) واته: چهند، به لام لیردها (کم الخبریه) ی پیده لین، نه ک (کم الإستفهامیه)، خوا ﷻ ناپرسی: چهن دمان فهوتاندن؟ به لکو ده فه رموی: چهن دمان فهوتاندن!

واته: زۆرمان فهوتاندن، زۆر ئاوه دانیی که سته مکار بوون، ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾، له دواى وانیش کۆمه لێک خه لکی دیکه مان پێگه یاند، ﴿فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَاءِ إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُونَ﴾، ئنجا کاتیک هه ستیان به سزای سه ختی ئیمه کرد، هه ستیان به سه ره تا و پێشه کییه کانی کرد، تو - ئه گهر له وێ بای - ده تبینی: ئه وانه له و ئاوه دانیانه، له شارو دییه کانی خویان، رایانده کرد، هه لده هاتن، ﴿لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ﴾، رامه کهن و بگه پرینه وه بو ئه و ژيانه خوشه ی که تیبدا خوشگوزهران کرابوون، ﴿وَمَسْكِنِكُمْ﴾، ههروه ها بگه پرینه وه بو خانوو به ره کانتان، ﴿لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ﴾، به لکو پرسیارتان لێ بکری، واته: خه لک بێ داواى شتتان لێ بکات، که ئه وه جوړیکه له گالته پیکردن، یاخود: ﴿لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ﴾، بو ئه وه ی که لێ پرسینه وه تان له گه لدا بکری.

﴿قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، گو تیان: ئه ی هاوار بو ئیمه! ئه ی سزای سه خت بو ئیمه، له کوێ وه ره! بێگومان ئیمه سته مکار بووین.

﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَتُهُمْ حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدٍ﴾، ئیدی هه ره ئه وه پارانه وه یان بوو، به رده وام هه ره ئه وه قسه یان دووباره ده کرده وه: ﴿يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، هه تا کو هه موویا غمان گیران، به (وهک) کشتوکا لێکی دره و کراوی دامرکاو، (حَصِيدًا) به مانای (مَحْضُودًا)، واته: کشتوکا لێکی که دره و کرابێ و حاسه لاتی هه لگیرا بێته وه، (خَمِيدٍ)، (خَمَدٌ) واته: (سَكَنٌ) واته: دامرکاو و هه ست لێپراو و بێ نووزه، که دیاره خه لکیک که ده فهوتی، به و شیوه ی لێ دی، هه م وهک په ریزێکی پروت، کشتوکا لێکی که ده دوور بێته وه، هه م وهک ناگریکی دامرکاو، که قرچه قرچ و گرفه و لرفه و هه ست و خوستی نامینی.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

باسی نیزیکی لێپرسینهوهی خوا بۆ خەلک، لە حالیکدا کە ئەوان لە بێ ناگایدان، (دیاره مەبەست پێی خەلکی بێپروایە)، هەر وەحییەکی تازەشیان بۆ بێ، بە گەمە و یارییهوه و بە دڵ خافلاوییهوه گوێی بۆ دەگرن و، بەشەر بوونی پێغەمبەر موحەممەد ﷺ دەکەنە بیانووی بڕوا پێنەهێنای و، قورئانیش بە جادوو و تۆمەتبار دەکەن:

خوا دەفەرموی: ﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾ مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَّاهِيَةً قُلُوبُهُمْ وَأَسْرَأُ النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ أَفَتَأْتُونَ السَّحَرَ وَأَنْتُمْ تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە هەشت بڕگەدا:

(١)- ﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾، لێپرسینهوه بۆ خەلک نیزیکی کەوتەوه، دیاره (حِسَاب) وەك پیشتر باسمان کرد، مانا ریشەییەکە ی بریتیە لە: ژماردن (إستعمال العدد)، بەکارهێنای ژمارە (١، ٢، ٣...) ئەوه حیسابه، بەلام دوا ی وشە ی (حِسَاب) خوازاو تهوه بۆ لێپرسینهوه، پاشان خوازاو تهوه بۆ سزادان، وەك خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٣﴾﴾، واتە: سزادانیان، یاخود لێپرسینهوهیان هەر لەسەر پهروهردگارمه، ئەگەر ئیوه هەست پێ بکەن، ههروهها یه کێک له ناوهکانی پۆژی دوا ی، بریتیە لە (يَوْمَ الْحِسَابِ)، واتە: پۆژی لێپرسینهوه، یاخود پۆژی سزادان، کە دەفەرموی:

﴿اَقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾، وشەى (النَّاس) ديارە (ال) ەكەى (ال العہد) ە، واتە: بۆ خەلكەكە، كە خەلكە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەكەن، چونكە خەلكە پروادارەكە، بى ئاگا نەبوون و، پشت ھەلكردوو نەبوون، پاشان ئەو وەحییە تازەىەى كە لە پېغەمبەرى خاتەمەوہ ﷺ پېیان گەشتوہ، بە گالته و گەمەوہ مامەلەیان لەگەلدا نەكردوہ، دلیان لیى بى ئاگا نەبووہ، كەواتە: وشەى (النَّاس) ئەو (ال) ەى كە لەسەریەقى بۆ ناساندن (تعریف) ە، بەلام بۆ (تعریف العہد) ە، واتە: خەلكەكە، خەلكە بېپروایەكە، وشەى (اَقْتَرَبَ) ش بە پىی بنچینەى: (زيادة المبنى تدل على زيادة المعنى)، (قُرْب) یانى: نىزىك بۆوہ، بەلام (اَقْتَرَبَ) یانى: زۆر نىزىك كەوتەوہ، كە دەفەرموى: نىزىك كەوتەوہ، ديارە بە پىی ئەندازەگیرى خوا ﷻ دىناو قىامەت و رابردوو و، ئىستاوا داھاتوو ھەمووى يەك شتە، بۆ تېمە كات (زمن) دا بەش دەكرى بۆ رابردوو، كە تېپەرپوہ و، ئىستا كە تىیداين و، داھاتوو كە نەھاتوہ، بەلام بە نەسبەت خواوہ ﷻ ھەمووى ەك يەكە، خوا ﷻ لە دەرەوہى بازنەى كات و شوینە، بۆیە خوا ﷻ ئىستا لێرە دەفەرموى: بۆ خەلكى ھاوبەش بۆ خوا دانەرەو بېپروا، لېپرسینەوہیان، زۆر نىزىك كەوتەوہ، بەلام لە شوینى دىكە، دەفەرموى: چوونە ئىو بەھەشتەوہ، یان چوونە ئىو دۆزەخەوہ، یان لېپرسینەوہیان لەگەلدا كرا، بە رابردوو دەھېئى.

۲- ﴿وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ﴾، واتە: لە حالێكدەكە ئەوان لە بېئاگایى دان، ﴿مُعْرِضُونَ﴾ ە یانى: ڤوو وەرچەرخیئەرىشن (ڤوو وەرگېرىشن) (مُعْرِض) واتە: ڤوو وەرگېر، (مُعْرِضُونَ) كۆیەكەىەتى، یانى: ھەم بى ئاگان، ھەم ڤووشیان وەرچەرخاندوہ (ڤووشیان وەرگېراوہ) (الْغَفْلَةُ: الدُّهُولُ عَنِ الشَّيْءِ)، (غفلة) بى ئاگابوونە لە شتىك، (وَالْإِعْرَاضُ: صَرْفُ الْعَقْلِ عَنِ الْإِسْتِغَالِ بِشَيْءٍ)، وشەى (إِعْرَاض) یانى: ڤوو وەرگېران، بەلام مانا مەجازىیەكەى پى مەبەستە، ئەك مانا حەقیقییەكەى كە ڤوو وەرگېرانى جەستەىیە، واتە: ئەوہ كە ئىنسان عەقل و ھەستى خوئ لە شتىك لابدات و تىیدا بەكارى نەھىئى و، گرنگى پى نەدا و لى ورد نەبىتەوہ و تىپرانەمىئى.

(۳) - ﴿مَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِمْ مُّحَدَّثٍ﴾، له پەرورەدگار یانەووە هیچ بیرخستنه‌وه‌یه‌کی تازه‌یان بۆ نایەت، (المُحَدَّث: الجَدِيدُ نُزُولُهُ مُتَكَرِّرًا) واتە: ئەووە کە دابەزینە‌کە‌ی دووبارە دە‌بێتە‌وه و تازه‌یه.

لێ‌ره‌دا هە‌ندێ‌ک له زانایان زۆر مشت و مریان له‌سه‌ر ئە‌وه‌ بووه، کە ئایا قورئان دروست‌کراوه، یاخود دروست‌کراو نیه؟

کە به پێ‌ویستی نازانم، بچمه‌ نێ‌و ئە‌وه‌ باس و خواسانه‌وه و کاتی خو‌ی کێشه‌و فەرته‌نه‌یه‌کی زۆر له‌سه‌ر ئە‌وه‌ بووه، کۆمه‌لێ‌ک زانا زۆر له‌سه‌ر ئە‌وه‌ ئە‌زیه‌ت درا‌ون، به‌ تاییه‌ت ئی‌مام ئە‌حمە‌د، به‌ لک‌وه‌ هە‌ندێ‌کیان ئی‌عدام کران و کوژران و، خە‌لکی‌کی زۆر تووشی مه‌ینه‌تی‌ی بوو، کە ده‌سته‌لāti سیاسیی ئە‌وه‌ کاته، وه‌ک ده‌سته‌لāti سیاسیی هە‌موو کاته‌کانی دی، هەر جاره شتێ‌ک بۆ خە‌لک دێ‌نێ‌ته پێ‌ش و ده‌یورووژنێ‌ و خە‌لکی پێ‌ سەر‌قال ده‌کات، بۆ ئە‌وه‌ی خە‌لک ئا‌گایان له‌ گرفت و کێشه‌ راسته‌قینه‌کانی خو‌یان نه‌مێ‌نێ‌، ئە‌وه‌ کاته‌ش هەر وابووه، ئە‌گه‌رنا خوا ﷺ با‌سی قورئان ده‌کات، وه‌ک فەرما‌یشتی خو‌ی، هیچ گوما‌نی تێ‌دا نیه قورئان کە فەرما‌یشتی خوا‌یه‌و، ئە‌وه‌ سی‌فه‌ته‌ سی‌فه‌تێ‌کی له‌می‌ژینه‌یه‌ له‌ خوا‌دا، واته‌: سی‌فه‌تێ‌کی بێ‌ سه‌ره‌تایه‌، هەر‌وه‌ک چۆن زانیاری خوا نه‌بوونی پێ‌ش نه‌که‌وت‌وه، ده‌سته‌لāti خوا‌و، ژیا‌نی خوا‌و، ویستی خوا ...هت‌د، به‌ هه‌مان شی‌وه، ئە‌وه‌ش کە خوا فەرما‌یشت ده‌فەر‌مو‌ی، نه‌بوونی پێ‌ش نه‌که‌وت‌وه، واته‌: کاتی‌ک بووبێ‌ کە خوا ﷺ فەرما‌یشتی نه‌بوو بێ‌ و، دواتر فەرما‌یشتی په‌یدا‌بوو بێ‌، به‌لام ئە‌م قورئانه‌ بۆ ئی‌مه‌ دوا‌ی ئە‌وه‌ی کە بۆ پێ‌غه‌مبه‌ری خاتە‌م ﷺ دابه‌زی‌وه، پێ‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ پێ‌ی زانی‌وه، به‌ نه‌سه‌ت ئی‌مه‌وه‌ له‌ دوا‌ی ها‌تی پێ‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئی‌مه‌ به‌ قورئان ئاشنا بووین و، خوا ئە‌وه‌ فەرما‌یشتی بۆ ئی‌مه‌ نار‌د‌وه، به‌لام سی‌فه‌تی فەرما‌یشت‌کردنی خوا ﷺ بێ‌ سه‌ره‌تایه‌ و له‌ می‌ژینه‌یه‌، ئنجا هەر ئایه‌تێ‌ک کە دابه‌زی‌وه‌ بۆ وێ‌نه، ئی‌ستا ده‌گوت‌ری: قورئانی مه‌که‌کی‌ی و قورئانی مه‌دینه‌یی، دیا‌ره قورئانی مه‌که‌کی‌ی له‌ مه‌که‌که‌ دابه‌زی‌وه‌و، قورئانی مه‌دینه‌یی له‌ مه‌دینه‌ دابه‌زی‌وه،

کهواته: قورئانی مه‌دینه‌یی بۆ ئەوانه‌ی که چوونه‌ته قوئاغی مه‌دینه‌وه، تازه‌تر بووه له قورئانی مه‌که‌کی، دابه‌زینه‌که‌ی تازه‌تر بووه و نوێتر بووه، به‌لام سیفه‌تی فه‌رمایشتکردنی خوا ﷻ سیفه‌تیکی له‌میژینه‌یه‌و بێ سه‌ره‌تایه، ئیدی سیفه‌ته‌کانی خواش، ئیمه له‌وه بچووک‌ترین عه‌قل و خه‌یال و ئەندیشه‌ی ئیمه له‌وه بچووک‌تره، که ئیستیعا‌بی هه‌ندی له‌ دروستکراوه‌کانی خواش بکات، چ‌جای سیفه‌ته‌کانی خوا ﷻ، چ‌جای خوا ﷻ که له‌ سه‌رووی دروست کراوه‌کانیه‌تی.

ئنجا خوا ده‌فه‌رمووی: هیچ یاد خستنه‌وه‌یه‌کیان له‌ په‌روه‌ردگاریانه‌وه به‌ تازه‌یی بۆ نایه‌ت:

(۴) - ﴿إِلَّا أَسْمَعُوهُمْ وَهُمْ يَلْعَبُونَ﴾، واته: مه‌گه‌ر گوێی به‌ هه‌لده‌خه‌ن، له‌ حالیکدا که یاریی ده‌که‌ن، واته: به‌ جیدی نایگرن و گالته‌ی پێ ده‌که‌ن.

(۵) - ﴿لَا هِیَ قُلُوبُهُمْ﴾، واته: له‌ حالیکدا که دلیان خافلاوه، پێشتر گوتمان: (لَهِی، یَلُوه) یانی: خافل و سه‌رگه‌رم بوو و سه‌رقال بوو، ﴿لَا هِیَ قُلُوبُهُمْ﴾، واته: له‌ حالیکدا گوێ ده‌گرن، له‌و یاد خستنه‌وه‌ تازه‌یه‌ی خوا که بۆیان داده‌به‌زی، که دلیان بێ ناگایه، واته: تیگه‌یشتنی تیدا نیه.

(۶) - ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، ئەوانه‌ش که سته‌میان کردوه، چه‌چه‌ی خوێان په‌نه‌ان کرد، ئنجا خوا نه‌یفه‌رموو: ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾، ئەگه‌ر وای فه‌رمووبایه واته: ئەو کافرا نه‌ی که قسه‌ی له‌ باره‌وه ده‌کردن، ئەو هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رانه، به‌لام لێره‌دا: ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، بۆ زیاد کردوه، تاکو بزانی ئەوانه، وێرای ئەوه‌ی هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌رو کافر بوون، سیفه‌تی سته‌میشیان هه‌بووه، ئەوانه‌ی که سته‌میان کرد، ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، دیاره ئه‌مه‌ چێدار (بدل) ه‌ که ده‌فه‌رمووی: ﴿وَأَسْرُوا﴾، ئەم: ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، (بدل) ه‌ بۆ ئەو.

(النَّجْوَى)، له‌ ﴿وَأَسْرُوا النَّجْوَى﴾ دا، (المُحَادَثَة: الْحَقِیَّة) که به‌ کوردیی پێی ده‌لێن: چه‌چه‌، یان فسکه‌ فسک، یان سرکه‌ سرک، وشه‌ی (الإسرار: الکتمان)،

یانی: پەنھانکردن، ئنجا ئامانجیان لە پەنھانکردنی ئەو چپە چپەیان، ئەو بوو
 کە مسوڵمانان بە پیلان و فیلەکیان نەزانن، وێرای ئەوەی کە چپە چپ، ھەر
 بۆ خۆی پەنھانە، کەچی پەنھانتریشیان کردووە، بەلام ئەوەتا خوا ﷻ لێی ئاشکرا
 کردوون، ئنجا ئەو چپە چپەیی کە پەنھانیان کرد، ئەوانەیی سەتەمیان کردبوو،
 بریتی بوو لە چی؟

(۷) - ﴿هَلْ هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ﴾، ئەم چپە چپە بریتی بوو لەو کە دەیانگوت:
 ئایا ئەمە ھەر مەرووفیکی وەک خۆتانە؟ کە بیگومان ئەم پرسیار کردنە پرسیارکردنی
 نکوولییەکەرانە.

(۸) - ﴿أَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، ئەمەش دیسان ئەم ھەمزەییە (أ)ی سەر
 ﴿أَفَتَأْتُونَ﴾، دیسان ئەوەش بۆ پرسیارکردنی نکوولییەکەرانە، واتە: ئایا دەچن
 بۆ لای جادوو ﴿وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، لە ھالیکدا کە ئێوە دەشبینن؟ کە بە ئەکید
 مەبەستیان لە جادوو، ئەو ھەرمایشتە بوو کە پێغەمبەر ﷺ خۆی ئێوە دەشبینن (قورئان)،
 کە دەفەرموی ﴿وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، ئەو ھالە، یانی: لە ھالیکدا کە ئێوە دەبینن و،
 چاوتان ساغە، چۆن دەچن بۆ لای جادوو؟ جادوویەک کە موحەممەد ﷺ دەخوێنیتەو،
 گوێی بە ھەلدەخەن، بیگومان لێرەدا کە دەلێن: ﴿وَأَنْتُمْ بُصُورٌ﴾، مەبەستیان
 تەنیا چاوی سەر نەبوو، بەلکو مەبەستیان ئەو بوو، کە ئێوە وەک چۆن شتێک کە
 بە چاوی دەبینی زۆر دیارە، ئاواش ئەو شتە زۆر جوان دیارە، کە ئەو ھەرمایشتە
 دەلێ، جادوویە! ئنجا وەک چۆن ئەو ھەرمایشتە، پێوستانی بە بەلگە لەسەر ھێنانەو
 ناکات، ئەوەش موحەممەد ﷺ دەلێ، کە جادوویە، پێوستانی بە بەلگە لەسەر ھێنانەو
 ناکات، ھەر تۆزێک عەقڵتان ھەبێ، بەلگە نەویستە کە جادوویە! مەبەستیان پێی ئەو
 بوو، کە بیگومان درۆیەکی شاخداریان کردووە، بەلام بەشەر کە دایە نەفامیی، ھیچ
 زیندەوەرێکی ناگات، ئنجا بەشەر خۆشی ھەلدەخەلەتینی جاری وا ھەبێ، دەزانێ کە
 ئەو نەھەقە، بەلام دوایی کە زۆر دووبارە دەکاتەو، خۆشی دوایی لە خۆی دەکەوێتە
 گومانەو!

مەسەلەى دووهم:

لەسەر زمانى پىغەمبەر ﷺ ھاتو: راگە ياندنى ئەو راستىيە كە خوا ھەموو قسەيەكى پەنھان و ئاشكرا، لە ئاسمان و زەمىندا دەزانى و، ھىچى لى پەنھان نيە: خوا دەفرموى: ﴿ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە دوو برگەدا:

(۱)- ﴿ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ﴾، فەرمووی: پەرورەدگارم ھەر قسەيەك لە ئاسمان و زەویدا دەزانى، كى فەرمووی؟ بىگومان مەبەست پىي موحەممەدە ﷺ، بە سياق و سەلىقە دەزانى، لێرەدا خوا ﷻ پىغەمبەرى خوێ ﷺ ئاگادار کردۆتەو، لەو چەپە چەپەى كە بە پەنھانىيە کردوويانە، بۆيە كە چەپە چەپ بوو و پەنھانىيشيان کردو، واتە: لە شوێنكى لاچەپ ئەو چەپە چەپەيان پىكەووە کردو، يان بە دەنگىكى زۆر نزم و كپ کردوويانە، كە چى خوا ﷻ پىغەمبەرى خوێ ﷺ لى ئاگادار کردۆتەو، كە فەرموويەتى: ﴿ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، پەرورەدگارم ھەر قسەيەك لە ئاسمان و زەوى دا دەزانى، وشەى (الْقَوْلُ): (ال تعريف) ى لەسەرە و بۆ جىنسە، يانى: پەرورەدگارم تىكراى قسەكان دەزانى لە ئاسمانى و لە زەوى دا، وشەى: ﴿ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ ﴾، خوێندنەوہى كى دىكەشى ھەيە: (قُلْ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)، ئەگەر بفەرموئ: (قَالَ)، واتە: موحەممەد ﷺ فەرمووی، بەلام ئەگەر (قُلْ) بى، واتە: تۆ بفەرموو: پەرورەدگارم ھەموو قسەيەك دەزانى، كە واناكەى ھەر دەبێتەوہى يەك.

(۲)- ﴿ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴾، ھەر ئەو بىسەرى زانايە، واتە: ئەو (خوا) وەسف كراو بە تەواوى سيفەتى بىستن، بۆ ھەموو بىستراوہكان و، سيفەتى زانين، بۆ ھەموو زانراوہكان و، ھەموو سيفەتەكانى دىكەى خوا ﷻ لە لووتكە دان و لەو پەرييدان و، بى سنوورو پەهان.

مەسەلەى سىيەم:

خستنه پرووى چوار تۆمەتى دىكەى كافىرەكان بۆ پىغەمبەر و قورئان، لەو شەش تۆمەتەى كە لەم چەند ئايەتەدا بەسەر يەكەو هاتوون:

يەك: ئەو يەكە ئەم قورئانە خەونى تىكەل و پىكەلە.

دوو: موخەممەد قسەى هەلبەستو بە ناوى خواو (قورئان).

سى: شاعىر بوونى پىغەمبەر ﷺ.

چوار: نەهيتانى موغجىزەىكى وەك هى پىغەمبەرانى پىشو، كە بۆ گەلە پىشووەكان هاتوون.

ئەم چوار تۆمەتە و لەگەل ئەو دووہى رابردن: (مرؤف بوونى پىغەمبەر ﷺ و، پاشان بە جادوو لە قەلەم دانى قورئان) ئەو شەش تۆمەت، ئنجا وەلامدانەويان لە لايەن خواى پەرەردگارەو، كە گەلە پىشووەكانىش كە پرۆيان بە موغجىزان نەهيتاوە، سەرەنجام سزادراون و فەوتاون، بەلام خوا ﷻ نايەوئى ئەوان، واتە: ئەو خەلکەى كە پىغەمبەرى خاتەميان ﷺ بۆ رەوانە كراو، بيانفەوتيتى، بۆيە ئەو موغجىزەيان بۆ نائىرى كە كەسك پرۆيان پى نەهيتى، شاىستەى سزادارانى فەوتيتىران بى:

خوادەفرموى: ﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلِمٌ بَلْ أَفْتَرَنَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾﴾

شىكردنەوہى ئەم ئايەتانە، لە شەش برگەدا:

(١)- ﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلِمٌ﴾ واتە: نەك هەر بە جادوويان لە قەلەم داو، نەك هەر پى بىپروا بوون، بەلكو گوتيان: ئەم قورئانە كە موخەممەد ﷺ دەخوينىتەو،

وړینه ی بابای خهونی ټیکه ل و پیکه ل بینهره. پېشتر باسماں کرد: (أَصْغَتْ) کوی (ضَغَتْ) ه و ئه ویش: (الْحِزْمَةُ مِنْ أَعْوَادٍ، أَوِ الْعُشْبِ، أَوِ الْحَشِيشِ الْمُخْتَلَطِ)، (ضَغَتْ) بریتیه له چه پکیک له چیلکه یاخود، له گز و گیا، یاخود له پووش و په لاشی ټیکه ل، ئنجا ئه و خهوانه ی که وه ک کورده واریی خومان گوتوو یانه: (ههر تیره ی له که ندا لیک) که هیچ شتیک پیکیه وه نابه ستیته وه، پی ده لئین: خهونی ټیکه ل و پیکه ل و، به عه ره بیی ده لئین: (أَصْغَتْ الْأَحْلَامَ)، وشه ی (أَحْلَامَ) کوی (حُلْمَ) ه واته: خهون، ئه و تومه ته شیان پالدا وه ته لای قورئان.

(۲) - ﴿بَلْ قَالُوا هُوَ أَفْتَرَاهُ﴾، واته: (بَلْ قَالُوا هُوَ أَفْتَرَاهُ)، به لکو گوتیان: که موحه ممه د ﷺ قورئانی هه لبه ستوه، به ناوی خواوه.

(۳) - ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾، ئه میش دیسان واته: (بَلْ قَالُوا هُوَ شَاعِرٌ)، به لکو گوتیان: ئه و شاعیره و هوئهره، به لام له هه ردوو پرسته کان: ﴿بَلْ أَفْتَرَاهُ﴾، ﴿بَلْ هُوَ شَاعِرٌ﴾، (قَالُوا) ی لی لابراره، چونکه ئه وه ی پېش ده یگه یه نی: (بَلْ قَالُوا)، ئه میش ههر له و سیاقه دایه، یانی: (بَلْ قَالُوا هُوَ أَفْتَرَاهُ، بَلْ قَالُوا هُوَ شَاعِرٌ).

(۴) - ﴿فَلْيَأْنِذَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾، با نیشانه یه کمان بو بیئی، وه ک چو ن پېشووه کان ره وانه کراون، واته: وه ک چو ن ئه وانه ی پېش ره وانه کراون، به چه ند جوړه موعجیزه یه که وه، با له و جوړه نیشانه و موعجیزه یه مان بو بهیئی، خوا ﷺ وه لام ده داته وه و ده فه رموی:

(۵) - ﴿مَاءَ أَمْنٍ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾، له پېش واندا هیچ ئاوه دانیه ک پروایان نه هیئاوه که فه وتاندوو مان، واته: فه وتاندوو مان به هو ی ئه وه وه که ئه و موعجیزه یه ی، داویان کردوه، پیمان داو، که چی پروایان پی نه هیئاوه، ئنجا سه ره نجام ئیمانان نه هیئاوه، فه وتاندوو مان.

وشه ی (ما) لابه ره (نافیه) یه، ﴿مَاءَ أَمْنٍ قَبْلَهُمْ﴾، یانی: بروای نه هیئا له پېشواندا، وشه ی (مَنْ قَرْيَةٍ) (مَنْ) (مَزِيدَةٌ لِلتَّأْكِيدِ)، (مَنْ) بو جه ختکرده وه

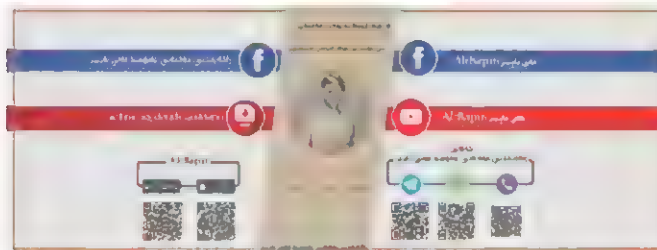
زیادکراوه، واتە: هیچ ئاوه‌دانییه‌ک له ئاوه‌دانییه‌کان که له پێش واندا رابردوون و، داوای ئەو جوۆره موعجیزانه‌یان کردوهو، ئیمه‌ش پیمان داو، هه‌یچیان پروایان نه‌هه‌یناو، سه‌ره‌نجامه‌ش فه‌وتاندمان.

که ده‌فه‌رموێ: ﴿مَاءَ أَمْنَتٍ﴾، ئه‌وه‌ی که (ءَامَنْتُ) پێیه‌وه په‌یه‌سته، قرتێندراوه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی سیاقه‌که ده‌لاقی له‌سه‌ر ده‌کات، یانی: (مَا أَمَنْتُ بِآيَاتِنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قُرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا)، پروای به‌و نیشانانه‌مان نه‌هه‌ینا، هه‌یچ کام له‌و ئاوه‌دانییه‌یه‌ که له پێش ئه‌واندا بوون، سه‌ره‌نجام به‌ هه‌وێ پروا نه‌هه‌ینانییه‌وه، فه‌وتاندمان، بێگومان که ده‌فه‌رموێ: ﴿مَاءَ أَمْنَتٍ قَبْلَهُمْ مِنْ قُرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا﴾، وشه‌ی (قُرْيَةٍ) مه‌به‌ست پێی خه‌لکه‌که‌یه‌تی، واته‌: خه‌لکی ئه‌و ئاوه‌دانییه‌، پێشووتریش زۆر باسما کردوه، وشه‌ی (قُرْيَةٍ) به‌ ئاوه‌دانیی و شاری گه‌وره ده‌گووتری، نه‌ک مانا زاراوه‌یه‌ عورفیه‌که‌ی ئیستای که (قُرْيَةٍ) واته‌: گوندو لادێ، نه‌خێر له‌ قورئاندا وشه‌ی (قُرْيَةٍ) مانای شاری گه‌وره یاخود ئاوه‌دانیی گه‌وره.

٦- ﴿أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾، ئنجا ئایا ئه‌وان پروا ده‌هه‌ین؟ ئه‌مه پرسیارکردنێکی نکوولییێکه‌رانه‌یه، واته‌: ئه‌وان که پروایان به‌ موعجیزه‌ی پێغه‌مبه‌ره‌کانی خۆیان نه‌هه‌یناوه، سه‌ره‌نجام به‌ پێی یاسای خۆمان فه‌وتاندووومان، ئایا ئه‌وان پێیان وایه پروا ده‌هه‌ین؟ ئه‌وانیش پروا نه‌هه‌ین هه‌رچه‌نده ئه‌و جوۆره موعجیزانه‌شیان بو بێترین، ئنجا که پرواشیان نه‌هه‌ینا، وه‌ک چوون ئه‌وانی پێشوومان فه‌وتاندن، ئه‌وانیش ده‌فه‌وتێنین، ئنجا بو ئه‌وه‌ی نه‌فه‌وتێن، ئه‌و جوۆره موعجیزانه‌یان بو ناخێرین، به‌لکه‌و موعجیزه‌یه‌کیان بو ده‌نێرین، که ئه‌گه‌ر پرواشی پێ نه‌که‌ن، له دنیا دا نه‌یانفه‌وتێنین، مۆله‌تیان پێ ده‌ده‌ین.

پێشتر هه‌یکمه‌ته‌که‌شم پروونکرده‌وه: چونکه موعجیزه‌یه‌کی به‌ره‌هه‌ست، که به‌ هه‌سته‌وه‌ره‌کانی مروؤف هه‌ست ده‌کری، کاتی‌ک که خوا ده‌نێری، ئه‌گه‌ر ئه‌و خه‌لکه‌ پروایان پێ نه‌هه‌ینا، دوا‌ی خه‌لکی دوا‌ی ئه‌وانیش بو‌یان هه‌یه‌ بلێن: ئیمه‌ش موعجیزه‌یه‌کی دیکه‌مان بو به‌هه‌ین و، خه‌لکی دوا‌ی ئه‌وانیش بو‌یان

هەيە بلّین: بۆ ٲیمەش ٲینن ھەروەھا بە ھەمان شیوە، ئنجا ئەو ھەل ھەو جیددیەتە ی کە لە ٲاڤین و بەرنامە ی خوا دا ھە یەو، لە ئەرکی ٲیغەمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ھە یە، ناگونجی! ھەر بۆ یە خوا ﷻ ھەر موعجیزە یە کی بۆ ٲیغەمبەرائی ٲیشوو ناردو، ئەو موعجیزانە و ئەو ٲیغەمبەرانە ٲە یو ەست بوون بە کات و شو ین و کۆمە لگایە کی دیاریکراو ھە، بە لام بۆ ٲیغەمبەری خاتەم (محمد) ﷺ ئە گەر موعجیزە یە کی لەو شیوە یە ی نارد بایە، بۆ و ینە: کیوی کرد بایە بە ز یر، خە لکی ئیستا دە یگوت: ئنجا کی دە لی وا بوو؟! ئەو ھەر گۆرائیکی جیۆلۆجیی بوو ھە، بە سە ریدا ھاتو، یان ئە گەر نە ما بوایە دە یانگوت: نە خیر راست نیە، یان بە شتکی دیکە تەفسیریان دە کردو دە یانگوت: ئیستا با فلان شتە بی، بە لام ئیستا فەرموو، ئەو قورئانە و لە بەر دە ستیانە، کە واتە: خوا ﷻ موعجیزە یە کی بۆ ٲیغەمبەری خاتەم ﷺ و بۆ مروفایە تیە ک کە ٲیغەمبەری خاتەمی ﷺ بۆ لا تیر دراو، ٲە خساندو، کە عە قل و د لیان دە دو ینی، ئنجا بە ردە وامیشە و لە بەر دە ستیانە.

مەسەلە ی چوارەم:

خواییش پیغمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ تەنیا پیاوانی بە پیغمبەر ناردوون و حەوجیی خۆراک بوون و، هەر ماویش نەبوون، پاشان خوا ﷻ گەفتی خۆی لە گەڵ پیغمبەرانداندا راست بردۆتە سەر و، خۆیان و ئەوانەشی کە خوا ویستی و بە پێوستی زانیبن دەربازی کردوون و، زێدەرۆیکارانیشی فەوتاندوون:

خوای دەفەر مۆی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ فَسَلُّوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٧) ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾ (٨) ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾ (٩)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە هەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا﴾، لە پیش تۆدا تەنیا پیاوانمان پەوانە کردوون، واتە: بە پیغمبەر، لەوبارەوه زانایان دەلێن: (الرَّسَالَةُ مَحْضُورَةٌ فِي الرِّجَالِ بِلَا خِلَافٍ، فَإِنَّمَا الْخِلَافُ فِي النُّبُوَّةِ)، پەوانە کراویەتی کورت هەلەتراوه لە پیاواندا، ئەوه راجیایی لەسەر نیە، بەلام هەندیک لە زانایان لەو بارەوه رایان جیا یە کە پیغمبەرایەتی (نبوة) {خوای بە شیوێهکی تایبەت هەوال بە کەسیک بدات} دەلێن: ئەوه تەنها لە پیاواندا کورت هەلەهاتووه، دەگونجی هەندێ لە ئافەرەتانیش خۆی پەرورەدگار هەوالی تایبەتی پێدای، بە تایبەت دایکی موسا: ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ﴾، هەرودها مەریەم: ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَأِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ (٤٢) آل عمران، (خوای لێیان رازی بێ)، بەلام رای راست هەر ئەوهیە کە وەک چۆن پەوانە کراویەتی (رسالة) تەنیا لە پیاواندا کورت هەلەهاتووه، پیغمبیەرایەتییش هەر لە پیاواندا کورت هەلەهاتووه، بەلام هی ئەو ئافەرەتە ناوازه و هەلکەوتووانە، خورپە و ئیلهام بووه، خۆی میهرەبان بۆی کردوون.

(۲) ﴿نُوحِ إِلَيْهِمْ﴾ واتە: سروشمان بۆ لایان دەکردن، بە شیوەی پەنھان ئاگادارمان دەکردنەو، پەياممان بۆ دەناردن.

(۳) ﴿فَسَلُّواْ أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ ئەگەر نازانن لە ئەهلی زیکر بپرسن، واتە: لە خاوەن کتییان و لەوانە ی که بیرخستنهوه کانی خویان لەبەر دەستدان، که لە کتییەکانی خوادا هاتوون، ئەمەش وەلامی ئەو هاوبەش بۆ خوا دانەرو بپروایانە یه که دەیانگوت: ﴿أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا﴾ الإسراء، ۹۴ ئایا خوا مروۆقیکی کردووە ته رهوانه کراو؟ خوا ﷺ دەفه رموی: لە پیش تۆشدا ته نیا پیاوا مان ناردوون، لە خاوەن کتییان بپرسن، ئەگەر نازانن، ئایا هیچ کام لە پیغه مبه رانی خوا، جگه له مروۆقه پیاوه کان، هیچ که سی دیکه بووه؟ که واته موحه ممه د ﷺ شتیکی ناوازه و ریز په ر نیه، وهک له سووره تی (الأحقاف) دا دهفه رموی: ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾ واتە: من داهیتراویک و تازه پهیدا بوویهک نیم له پیغه مبه ران، پیغه مبه رانی پیش منیش که هاتوون، هه ر پیاو بوون و له مروۆقان بوون.

ئنجما ئەم ئایه ته موباره که، ئەوه شی لی وەر ده گیرئ، که دروسته ئیمه قسه ی خاوه ن کتیه کان به به لگه به ئیننه وه، بۆ بهرچاو پروونی زیاتر، بۆ بابەتیک که له قورئاندا هاتوه، به لام له کتیبی خاوه ن کتیه کاندا تیشکی زیاتری خراوه ته سه ر، مادام له گه ل قورئاندا تیکنا گیرئ و، له وه نیه که دنیابین گوێ دراوه و له بیر کراوه، دروسته به ئین بۆ بهرچاو پروونی زیاتر، بۆیه ئیمه له م ته فسیره دا هه ر له ده رسه کانی سه ره تاوه له (په یمانی کو ن) و (په یمانی نو ئ)، واته: کتیبی خاوه ن کتیه کانه وه، جار جار هه ندیک قسه دین، به لکو جاری وا هه یه ئەوه ی که گوێ یوانه وه ده ستکارییان کردوه و له گه ل قورئان دا تیک ده گیرئ، ئەوه ش ده هینین، تا کو خه لک ئەوه ی که له په یمانی کو ن و نو ئدا هاتوه، له سه ر ئیسلام و له سه ر دین و، له سه ر وه حیی خوای حیساب نه کات.

(۴) ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ﴾ ئیمه ئەو پیغه مبه رانه ی که له پیش تۆدا له پیاوانی مروۆف رهوانه مان کردوون، نه مان گێراون به جهسته یهک که خواردن نه خو ئ، واتە: وا نه بوون که مروۆف نه بووبن، یان پۆیستییان به خواردن و خوړاک

نەبووبی، ئەمە وەك ئەوەیەكە لە سوورەتی (الفرقان) لە ئایەتی (۲۵) دا دەفەرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ﴾ واتە: لە پێش تۆدا هیچ کام لە پیغەمبەرانیان نەناردوون، مەگەر خواردنیان خوراردووە، بە بازاراندا پوشتوون و کارو کەسابەتیان کردووە.

۵- ﴿وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾ هەر ماویش نەبوون، (خَالِد) واتە: مایەو، (خَالِد) واتە: کەسیک کە هەر دەمی پێتەو و لە بەین ناچێ و نامری، ئەمە وەك دواویش خوا ﷺ دەفەرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِّن قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾ واتە: لە پێش تۆدا هیچ مەروفتیکمان نەهێشتووەو، ئەمە بێگومان بە لگهی زیاتر هێنانەوێە لە سەر ئەو کە ئەوانە مەروفت بوون، پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) مەروفتی ئاسایی بوون، لە پرووی جەستەییەو. ۶- ﴿ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ﴾ دواوی بە ئێمان لە گەڵ دا راست بردنە سەر، ئەم (الْوَعْد) ە، (مَنْصُوبٌ بِزَعِ الْخَافِضِ أَي: صَدَقْنَاهُمْ فِي الْوَعْدِ)، ئەو بە ئێنە کە لە گەڵماندا دابوون، راستمان کرد لە گەڵیان و بردمانە سەر.

۷- ﴿فَأَنجَيْنَاهُمْ وَمِنْ نَّشَاءٍ﴾ خوشیان و ئەوێش کە پمانەوێ دەربازمان کردن، واتە: پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و ئەوانە کە لە گەڵیاندا بوون، لە هەوسەر و مندالیان و، ئەوانە کە بە ئێمانەو لە گەڵیاندا بوون، قوتارو پرزگاران کردن.

۸- ﴿وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ﴾ زێدەپوێیکارانمان لە کوفرو بێپروایی و کەللە پەقی، لە بەرانبەر پیغەمبەراند، واتە: ئەوانە کە زێدەپوێیکاربوون لەوانەدا، فەوتاندمان و لەبەینمان بردن و، جۆمالمان کردن و گەسکیکمان ئێماندا و زەویمان ئێ پاککردنەو.

(جمال الدين القاسمي) لە تەفسیرەکە ی خۆیدا^(۱) قسەیه کی جوان دەکات و دەلی:

(وفي هذا التعريف الرباني عن حال المرسل، أكبر رادع لأولئك المنزوين عن الناس المتصدين، به قلوب الرعاع، إذ يرون تناول الطعام في المحافل وتكثير سواد الناس في المجمع والخروج للأسواق لقضاء الحاجات، من أعظم الهوادم لصروح الاعتقاد فيهم).

(۱) محاسن التأويل ج ۷، ص ۲۳۵.

واتە: لەم پێناسەی پەرەردگاردا بۆ حاڵی پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) گەورەترین بەرپەرچەدەرەو هەیە، بۆ ئەوانە ی که خو له خەلکی گۆشەگیر دەکەن و، ئەوانە ی که دلی خەلکی سادە و پەشۆکیی راو دەکەن، چونکە ئەوانە پێیان وایە، ئەگەر لەگەڵ خەلکی خواردنی بخۆن، یاخود بچنە ئێو ئاپورایی خەلکەو، ئەو دەبێتە هۆی ئەوێ خەلک برۆیان پێیان نەمی و، لەبەرچاویان بکەون، وایە بەرچاویان کە ئەوانەش مروۆفی ئاسایی و وەک خەلک.

واتە: مادام پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وایە، کەواتە: بە ناوی دینەو خو له خەلک پەنادان و خو له خەلک گۆشەگیرکردن و تیکەڵ نەبوون لەگەڵیان، بە حیساب بۆ ئەوێ هەبەتیان نەبەتە خوار، شتیکی خراپە، ئنجا ئەو بە ناوی دینەو وایگوتە، بەلام ئیستا چینیکی سیاسییان پەیدا بوو له درێژایی و پانایی و جیهانی ئیسلامیدا، ئنجا لەم هەریمی کوردستانی خوێمان دەلی، له عێراق دەلی، له دەولەتانی ناوچەکە دەلی، چینیکی سیاسی که خوێان له خەلک دوور دەگرن و، نایەنە ئێو خەلک و تیکەڵ بە خەلک و جەماوەر نابن و، له بورجی عاجیدا دەژین و، لەسەری را تەماشای خەلک دەکەن، بۆیە خەلکی زۆر وردو گچکە دەبینن، نازانن ئەو خەلکەش که له خواری را تێیان هەلدەرانی ئەوانیش وردو گچکەیان دەبینن! بە هەر حال ئینسان نابێ خوێ پێ له خەلک زیاد بێ و، نابێ خو بەزلگر بێ، ئنجا له بەرگی دیندا بێ، له بەرگی سیاسەتدا بێ، له بەرگی حیزبایەتیدا بێ، یان له هەر بەرگیکدا، ئینسان ئەگەر خوێ پێ له خەلک زیاد بێ و خو بەزلگر بێ، له راستیدا له لای خەلک و له لای خوا ﷻ بچووک دەبێتەو، هەر بۆیە پێغەمبەر ﷺ دەفرموی: {وَمَا تَوَاضَعُ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ} {أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۷۲۰۵، ومسلم: ۲۵۸۸، والترمذي: ۲۰۲۹، وقال: حسن صحيح، وابن حبان: ۳۲۴۸}، واتە: هیچ کەسێک خوێ لەبەر خوا بە کەم نەگرتەو، مەگەر خوا بەرز ی دەکاتەو، بەلام بە پێچەوانەو، هەر کەسێک خوێ بەزل بگرێ، خوا بچووک ی دەکاتەو.

مەسەلە ی پېنجە م:

خو قورئانی دابەزاندووە کە مایە ی بیرخستنهووە و ریز و پایە یە بۆ مروڤه کان:
خو دەفەرموی: ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (۱۰)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە سێ (۳) برگەدا:

۱- ﴿لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا﴾ بە دُنیا یی ئیمە کتیبیکمان بۆ لای ئیو دابەزاندووە، وشە ی (لَقَدْ): (ل) بۆ سویندە یاخود بۆ زەمینە خوشکەرە بۆ سویند (قَدْ) بۆ دُنیا کردنەوێ، ئنجا مەبەست پێ چیه، لێرەدا؟ مەبەست پێ ئەوێ: دُنیا بن، ئەم کتیبە کە موحمەد ﷺ بەسەرتاندا دەخوینتەو، ئیمە بۆ لای ئیو مان دابەزاندووە، لەو دُنیا بن کە قسە ی خوێ نیو، لە گیرفانی خوێ دەری نەهێناو، شەیتان و خەلکی دیکە فیری نەکردو، ئنجا کە دەفەرموی: ﴿إِلَيْكُمْ﴾ واتە: ئەم قورئانە مان لەبەر خاتری ئیو و بۆ لای ئیو دابەزاندو، بۆیە پالی داوێتە لای خوێان.

۲- ﴿فِيهِ ذِكْرُكُمْ﴾ (ذِکْر) بە مانای بیرخستنهووە دی، بیرخستنهووە بۆ چاکیی و پاکیی، هەروەها دەشگونجێ مەبەست پێ ناوبانگ و پێگە و پلە ی بەرز بێ.

۳- ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا نافامن، واتە: بیرخستنهووە خوێانی تیدایە، یاخود ناو و ناوبانگی خوێانی تیدایە، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ ئایا نافامن؟ ئەم پرسیارە پرسیارکردنی نکوولیییکەرانه یە، چونکە پروا نەهێنانیان بەم قورئانە، کە بیرخستنهوێ بۆ خوێان و، ناو و ناوبانگ و بەرزیه بۆ خوێان، بەلگە یە لەسەر ئەو کە کەودەن و نەفامن و، عەقڵیان بە شت ناشکی و، عەقڵی خوێان بەکارناهێن و، لە عەقڵی خوێان بەهرەمەند نابن، چونکە ئەگەر بە چاوی عەقڵ تەماشای قورئان بکەن، دەبینن کە بۆ ئەوان دابەزێراو، بیرخستنهوێ بۆ ئەوان و، راستیه کانیا ن دەخاتەوێ بیرو، ناو و ناوبانگ و بەرزیه بۆ خوێان.

مەسەلەى شەشەم و کۆتایى:

ئاوهدانىيەكان خوا بە ھۆى ستەمەوھ فەوتاندوونى و كاتىك بەلايان بينىوھ،
پايانكردوھ، بەلام بە زمانى حال پىيان گوتراوھ: بگەرپنەوھ نىو حال و گوزەرانى خۆتان و،
نىو خانوو بەرەكانتان و، لەو كاتەشدا دانيان بە ستەمكارىي خوياندا ھىناوھ، ھەتا
دامركاون و بى ھەست بوون، ھەر خەرىكى ھاوارو پرۆ بوون:

خوا دەفەرموى: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً وَأَنْشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
ءَاخِرِينَ ۝۱۱﴾ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَاءِ إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْكُضُونَ ﴿۱۲﴾ لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا
أُتْرِفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِنِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ ﴿۱۳﴾ قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۱۴﴾ فَمَا زَالَتْ
تِلْكَ دَعْوَتُهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ ﴿۱۵﴾

شیکردنەوھى ئەم ئایەتانە، لە نو برگەدا:

۱- ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَرْيَةٍ كَانَتْ ظَالِمَةً﴾: زۆر ئاوهدانىيمان لەبەین بردوون كە
ستەمكار بوون (گم)، واتە: چەند، ئنجا كە لێرەدا دەفەرموى: ﴿وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ
قَرْيَةٍ﴾، مەبەستى پى پرسىاركردن نى، بزائرى: چەند؟ بەلكو بۆ زۆرىيە، پىشتريش
گوتمان: وشەى (گم) لێرەدا: (خَبْرِيَّةٌ اسْمٌ اسْتَفْهَامٌ عَنِ الْعَدَدِ، وَشَاعَ اسْتِعْمَالُهُ عَنْ كَثْرَةِ الشَّيْءِ
أَي: كَثِيرًا مِنَ الْقُرَى)، واتە: ناوى پرسىاركردنە لە ژمارە، بەلام زۆر جار بەكارھىنراوھ بۆ
زۆرىيە شت، واتە: زۆر ئاوهدانىيمان لە بەین بردوون، لەبەرچى؟!

﴿كَانَتْ ظَالِمَةً﴾، ئەو ئاوهدانىيانە ستەمكاربوون، وشەى (ظالم) ستەمكار، لە قورئاندا
بە مانای دەستدریژی بۆ سەر مافى ئەوانى دىكە، دى و، بە مانای لە كەولى خۆ دەرچوون،
دى و، بە مانای شىرك، دى ﴿إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿۱۳﴾ لقمان، بە مانای كوفريش
دى ﴿وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ ﴿۳۵﴾ وشەى (ظلم) لە ئەسڵدا: (الظُّلْمُ: وَضْعُ شَيْءٍ فِي غَيْرِ
مَوْضِعِهِ)، واتە: شتىك لە شوێنى شایستەى خۆیدا دانەئێتى، ئنجا ھەم كوفرو، ھەم شىرك

و، هەم دەستدریژی بۆ سەر مافی ئەوانی دیکە و، هەم لە کەولی خۆ دەرچوون و لە خوا یاخی بوون، ئەوانە هەموویان بێ جێن، گەنگ ئەوەیە کە خوا ﷻ دەفەرموێ: کە زۆر ئاوەدانیمان تێک شکاندوون، لە ئەنجامی ئەوەدا کە ستمکار بوون، بە هەموو مانا و چەمکەکانی ستم (ظلم).

(۲) ﴿وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾، لە دواى ئەوان خەڵکیکی دیکەمان پێگەیانداوه.

(۳) ﴿فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا﴾، واتە: خەڵکی ئەو ئاوەدانیانەى کە تێکمان شکاندوون، کاتێک هەستیان کرد بە سزای تێمە، (الإحساس: الإدراك بالحس فيكون برؤية ما يُزعجهم، أو سماع أصوات مؤذنة بهلاك)، کە دەفەرموێ: (أَحَسُّوا)، ئیحساس بریتیه لە هەستکردن بە هۆی هەستەوه، دەرککردنی شتێک بە هۆی هەستپێکردنەوه، ئەویش یان بە هۆی بێنی ئەو شتانەوه، کە بێزاریان کردوون، یاخود بە هۆی بیستنی ئەو دەنگانەوه، کە ئاگادارکردنەوهی ئەوەیان تێدا بوو، کە لە بەین دەچن، وشەى (بأس) بە ئازاری زۆر بە سزا دەگوترێ، واتە: کاتێک کە ئازارو سزا و بەلاکەى تێمەیان هەست پێکرد.

(۴) ﴿إِذَا هُمْ مِّنْهَا يَرْكُضُونَ﴾، تۆ دەتبینی ئەوان پرایاندا کرد لێیان، واتە: لەو ئاوەدانییهى خۆیان پرایان دەکرد، (الركض: سرعة سير الفرس، وأصله: الضرب بالرجل فيسمى به العدو)، وشەى (ركض): بە واتای بە خێرای پڕوشتنی ئەسپە، بەلام مانا ریشەبیهکەى: پێ بە زهوى داکوتانە، لەوهشەوه پراکردن، وشەى (ركض) ی بۆ بەکارهاتوه.

(۵) ﴿لَا تَرْكُضُوا﴾، واتە: پامەكەن، هەلبەتە ئەمە بە خەیاڵ هێژانە پێش چاویانە، کە خوا ﷻ دەیانداوێت: پامەكەن، واتە: بە زمانى حال پێیان دەگوترێ: پامەكەن.

(۶) ﴿وَارْجِعُوا إِلَىٰ مَا أَتَرْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ﴾، واتە: بگەرێنەوه بۆ نێو ئەوەى کە تێیدا خوشگوزەران کرابوون و، بگەرێنەوه بۆ نێو خانو و بەره کانتان، بەلکو لێتان بپرسێ (الإتراف: إعطاء الترف، وهو النعيم ورفقه العيش)، وشەى (إتراف) بریتیه لە پێ بەخشرانی (ترف) و، (ترف)یش بریتیه لە ناز و نيعمهت و خوشگوزەرانى.

﴿لَعَلَّكُمْ تَسْأَلُونَ﴾، واتە: بەلکو پرسیارتان لى بکړئ، ئنجا ئەمە زانیان به زۆر جوړ لیکیان داوه تەو، بەلام دەتوانین بلیین: سى واتایان هەلدهگرئ:

یەكەم: بگەرێنەو بەلکو داواى هاوکاریتان لى بکړئ له سوالکەرانهو، له کهسانیکهوه که داواى هاوکاری دهکەن، که ئەمە بێگومان جوړیک له گالته پیکردنه، که زۆر جار سوالکەرو هەژارو نەدار داویان لیکردوون و، هێچیان پێنەداون، بپۆن بگەرێنەو نیو ئاوه دانی و خوشگوزەرانیه کهى خۆتان، بەلکو ئەوجار که خەلکی سوالکەرو هەژارو نەدار هاته بهر دەرگاتان، ئاومیدیان نەکەن!!

دووهم: لیتان بپرسئ دەربارەى ئەوێ که چیتان بەسەر هات؟ چ بەلایەکتان بەسەر هات؟

سێهەم: واتایەکی دیکەشى ئەوێه: بۆ ئەوێ لپرسینهو تان لهگەلدا بکړئ، که ئایا چیتان کردو و چیتان نەکردو؟

(۷)- ﴿قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، گوتمان: هەى هاوار بۆ ئیمه! بەدنیایی ئیمه ستمکار بووین، هەلبەتە لێردا (يَوَيْلَنَا) وشەیه که بۆ پەشیمانیی بەکار دئ، که (يَوَيْلَنَا) له کوردییدا واتە: هەى هاوار بۆ ئیمه! یاخود (وَيْل) ئەگەر به واتای سزایی، واتە: ئەى سزایە کهى ئیمه! ئاماده به ئیستا کاتیەتى بئى، بەلام وهک له کوردیشدا دەلئ: هەى هاوار، به هەمان شێوهش له قورئاندا (يَوَيْلْنَا، يَوَيْلْتَا، يَوَيْلْتِي) هەر بهو واتایە هاتو، دیاره له عورفی گەلانی دیکەشدا، ئەم وشەیه بهکاردهێنرئ بۆ ئەو بابایەى لێقهوماوى، گیرخواردووى، داماوى دەست له هەموو پچکانپراو، که دەلئ: هەى هاوار!

(۸)- ﴿فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوُهُمْ﴾، هەر ئەوه پارانهوێان بوو، واتە: هەر ئەو وشەیان دووبارە دهکردو، بۆیهش دهفرموئ: ﴿دَعْوُهُمْ﴾ چونکه وشەى (دَعْوَى) به واتای دوعاش دئ، به واتای دهعواش دئ، واتە: ئینسان هەقیقەتەى لهسەر کهسیکی دیکە داوا بکات، ئەوانەش داواى هەقیکیان دهکرد لهسەر خۆیان، داواى سزایان دهکرد بۆ خۆیان، پەشیمان بوونەو، لهوێ که خۆیان به خۆیانیا کردو، هەر ئەوهیان دووبارە دهکردو.

۹- ﴿حَتَّىٰ جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَمِيدِينَ﴾، تاكو گێرامانن به په‌ریژیکی دامرکاو، وشەیی (حَصِيدُ): (الْحَصْدُ: جَزُّ الزَّرْعِ وَالنَّبَاتِ بِالْمِنْجَلِ وَشَاعَ اسْتِعْمَالُ الْحَصِيدِ، لِلزَّرْعِ الْمُحْصُودِ)، وشەیی (حَصْد) بریتیه له‌وهی کشتوکالێکی پرووه‌کیک به‌داس بپردری، که به‌کوردیی پێی ده‌گوتری: دره‌وکردن، به‌لام وشەیی (حَصِيد) به‌کارهێنراوه‌ بو کشتوکالێکی دره‌وکر، واته: په‌ریز، بوونه په‌ریژیکی پرووت، وشەیی (خَمِيدِينَ) کووی (خَامِد)ه، که ناوی بکه‌ر (اسم فاعل)ه، (مِنْ خَمَدَتِ النَّارُ تَخْمُدُ إِذَا زَالَ لَهَيْبُهَا)، واته: ئاگره‌که دامرکا، کاتیک که بلیسه‌ی نامینتی.

ئنجای ﴿خَمِيدِينَ﴾، واته: ئه‌وانه دامرکان، به‌دامرکاوایی گێرامانن به‌کشتوکالێکی دره‌وکر، دامرکاو بێ هه‌ست و خوست، هه‌ندیکی له‌زانیان ده‌لێن: لێره‌دا خوا ﷻ ده‌یانچوینتی به‌کشتوکالێکی دره‌وکر، که ته‌نیا په‌ریزه‌ پرووته‌که‌ی ماوه‌ته‌وه‌و، هه‌م به‌ئاگریکی کوژی‌نراوه‌و، که دامرکاووه‌و، ته‌نیا خۆله‌میشه‌که‌ی ماوه‌ته‌وه‌و، هه‌ندیکی ده‌لێن: خوا وشەیی (حَصِيد) و (خَامِد)ی له‌یه‌ک سیاقدا به‌کارهێناون، له‌یه‌ک ویکچواندندا، واته: ئه‌وانه وه‌ک کشتوکالێکی درواوه‌بوون و، پاشانیش له‌و پرووه‌و که جووله‌یان نه‌ما‌بوو دامرکابوون، وشەیی (خَامِد)ی بو به‌کارهێناون، نه‌ک بیانچوینتی به‌ئاگریکی کوژاوه‌ی دامرکاووه‌و.

که‌واته: ده‌گونجی وشەیی یه‌که‌م و دووهم، هه‌ردووکیان: ﴿حَصِيدًا خَمِيدِينَ﴾، دوو وه‌سفی سه‌ربه‌خۆ بن، واته: کردمانن به‌کشتوکالێکی درواوه‌و، به‌ئاگریکی دامرکا، یاخود ده‌شگونجی به‌م شیوه‌یه‌ بێ: (أَي جَعَلْنَاهُمْ كَالزَّرْعِ الْمُحْصُودِ وَالنَّارِ الْخَامِدَةِ الْهَامِدَةِ الَّتِي، لَا حَرَكَهَ فِيهَا، فَالْأَوَّلُ مَوْصُوفٌ بِالثَّانِي)، گێرامانن به‌کشتوکالێکی دره‌وکر، که چهند جه‌سته‌یه‌کی بێ جووله‌که‌وتوون، که هه‌یج هه‌ست و خوستیان نه‌ماوه‌و، واته: (حَصِيد)ه‌که‌ وه‌سف ده‌کری به‌ (خَمِيدِينَ)، هه‌ی دووهم ده‌بیته‌ وه‌سف بو یه‌که‌میان، به‌هه‌رحال لێره‌دا خوا ﷻ وه‌سفی حاله‌تی ئه‌و گه‌له‌فه‌وتوانه‌ ده‌کات، که له‌ئهنجای سته‌مکارییدا، ته‌ختی کردوون، ته‌شبهه‌یان ده‌کات به‌کشتوکالێک که پێشتر کشتوکالێکی جوان و رێک و به‌رچاو و به‌دیمه‌ن و

سەرنجراکیش، بوو، یاخود ئاگریکی بلیسەداری بەرز، بەلام دواوی کشتوکالە که دەدرویتەوه و دەبیته پەریزیکی پرووت، ئاگرەکش دادەمرکی و خامۆش دەبی و دەبیته خۆلەمی، ئەوانەش بەو دەردە چوون.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

پاڤەیانانی مەکتەبی مەوسسە عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

بە ئۆرە جۆمەلە نوێکان لەکەلتوری

فەرەنجا و مەدەنیەتی ئێزیدی

نەجە مەمە عەز موانەع انوارەل اێزیدی

www.alibapir.com

پاڤەیانانی مەکتەبی مەوسسە عەلی بابیر

عەلی بابیر/Alibapir

عەلی بابیر/Alibapir

کەتانی

پاڤەیانانی مەکتەبی مەوسسە عەلی بابیر

QR Codes

دەرسی دووهم

په سوږه څومنه لارښوونه کي لاس ته راځئ

په دې مخکې غږ موندل شوي دي

پاڼه ياندي مکتبه مونسه علي بابير

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

ګڼه نځاي

پاڼه ياندي مکتبه مونسه علي بابير

QR Code

QR Code

QR Code

پاڳه ياندى مەكتەبى مامۇستىغا غەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.com

پاڳه ياندى مەكتەبى مامۇستىغا غەلى باپىر

بە قۇرە كۆمەلرەنەمەكەل ئەمەلئالىي
www.alibapir.com
بىز مەكتەپ بىز مۇتەلەم ئۆزىمىز

www.alibapir.com

www.alibapir.com

غەلى باپىر/Alibapir

Alibapir

پاڳه ياندى مەكتەبى مامۇستىغا غەلى باپىر

www.alibapir.com

پاڳه ياندى مەكتەبى مامۇستىغا غەلى باپىر

پیناسهی ئهم ده‌رسه

ئهم ده‌رسه‌مان له بیست (۲۰) ئایهت پیک دی، ئایه‌ته‌کانی: (۱۶ - ۳۵)،
له‌م بیست ئایه‌ته‌دا ژماره‌یه‌ک باب‌ه‌تی جو‌را و جو‌ر خراونه‌ روو، به‌لام ته‌وه‌ری
سه‌ره‌کیان باسی حیکمه‌ت و یه‌کتایی خوای به‌رزى مه‌زنه، له‌ په‌روه‌ردگاریتی و
له‌ په‌رستراویتی داو، له‌ به‌پاکگیراویتی و له‌ ستایش‌کراویه‌تییدا.

هه‌روه‌ها باسی ژماره‌یه‌ک له‌ دیارده‌ و دیمه‌نه‌ سروشتیه‌کان کراوه، که‌ هه‌ر
کامپیکان نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌که‌ بو‌ په‌روه‌ردگاریتی خوای بی وینه‌و تاک و پاک و،
هه‌روه‌ها باسی هه‌لوێستی فریشته‌ پاک و چاکه‌کان کراوه، له‌ به‌رانبه‌ر خوای
به‌رز و مه‌زندا، که‌ بریتیه‌ له‌ پاک‌گرتن و په‌رستنی، به‌ شی‌وه‌یه‌کی به‌رده‌وام و
نه‌پساوه‌و، ملکه‌چی و فه‌رمانبه‌ری بی‌ خلته‌یان بو‌ خوای بی وینه‌و تاک.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ﴾ (١٦) ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُوَ لَا تَخَذَنَّهُ﴾
﴿مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فَعَلِينَ﴾ (١٧) ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾
﴿وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ﴾ (١٨) ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ﴾
﴿عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ (١٩) ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ (٢٠) ﴿أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهَةً﴾
﴿مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُبْشِرُونَ﴾ (٢١) ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ﴾
﴿عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (٢٢) ﴿لَا يُسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾ (٢٣) ﴿أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهَةً قُلْ﴾
﴿هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾
﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (٢٤)
﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ﴾ (٢٥) ﴿لَا يَسْأَلُونَهُ﴾

بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِیْ يَعْمَلُونَ ﴿۲۷﴾ يَعْلَمُ مَا بَیْنَ أَيْدِیْهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا یَشْفَعُونَ
إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ خَشِیَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿۲۸﴾ وَمَنْ یَقُلْ مِنْهُمْ إِنْتِ إِلَهُ مِنْ دُونِهِ
فَذَٰلِكَ نُجَزِیْهِ جَهَنَّمَ كَذَٰلِكَ نُجَزِی الظَّالِمِینَ ﴿۲۹﴾ أَوَلَمْ یَرَ الَّذِینَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ کَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَیْءٍ حَیٍّ أَفَلَا یُؤْمِنُونَ ﴿۳۰﴾
وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِیَ أَنْ تَمِیدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ یَهْتَدُونَ
﴿۳۱﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿۳۲﴾ وَهُوَ الَّذِی خَلَقَ
الَّیْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَکٍ یَسْبَحُونَ ﴿۳۳﴾ وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِکَ الْخَلْدَ
أَفَیْئِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿۳۴﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَاقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوکُمْ بِالْأَشْرِ وَالْخَیْرِ فِتْنَةً
وَالَّذِینَا نُرْجِعُونَ ﴿۳۵﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروهها ئاسمان و زه‌مینمان به گالته و یاریی دروست نه‌کردوون ﴿۱۶﴾
ته‌گهر گریمان و یستبامان سه‌رگه‌رمیی و خافلانیک بو‌خۆمان دابنیین، له‌لای
خۆمان (له‌ئاسمان) دامان ده‌نا ﴿۱۷﴾ (نه‌خیر نه‌وه راست نیه) به‌لکو ئیمه (له
پێی قورئانه‌وه) هه‌ق به‌ناهه‌قدا داده‌ده‌ین، یه‌کسه‌ر می‌شکی ده‌پرژین، ئیدی
ده‌بیته‌فه‌وتاو، سزای سه‌ختیش بو‌ئیه‌له‌سه‌ر نه‌و باس‌کردنه‌تان (بو‌خوا) ﴿۱۸﴾
هه‌ر که‌س له‌ئاسمانه‌کان و زه‌مین دایه، هی ویه‌و، نه‌و (فریشته‌پاک) انه‌ی
له‌لاشنی له‌ئاست به‌په‌رستنی‌دا، خۆیان به‌زل ناگرن و ماندوو و کولیش نابن
﴿۱۹﴾ شه‌و و پوژ (خوا) به‌پاک ده‌گرن و ناوه‌ستن ﴿۲۰﴾ یان ئایا نه‌وان چه‌ند
په‌رستراویکیان له‌زه‌میندا داناون، که‌ (مردووان) ده‌ژیه‌نه‌وه‌و بلأویان ده‌که‌نه‌وه؟
﴿۲۱﴾ به‌دنیایی ته‌گهر (ئاسمانه‌کان و زه‌وی) جگه‌له‌خوا په‌رستراوانیکی دیکه‌یان

تیدا بوونایه، تیک ده چوون، ئنجا پاکیی بو خوای خاوهنی باره گا له وهی (خوای پئی) وه سف ده کهن ﴿۲۲﴾ ئەو (خوا) له وهی ده یکات لئی ناپرسرێته وهو، ئەوان لێیان ده پرسرێته وه ﴿۲۳﴾ یان ئایا جگه لهوی چەند په رستراویکیان داناون! بلئی: به لگه که تان بێنن، ئەمه کتیب و به رنامه ی ئەوانه یه که له گه لمن و، کتیب و به رنامه ی ئەوانه شه که پیش من بوون، (شتی وایان تیدا نه)، به لکو زۆربه یان (له هاوبه ش بو خوا دانه ره کان) هه ق نازانن، بۆیه پروو وه رگیرن ﴿۲۴﴾ له پیش تۆش دا هه یچ ره وانه کراویکمان نه ناردوه، مه گهر سروشمان بو کردوه، که جگه له من هه یچ په رستراویک نه، ته نیا من په رستن ﴿۲۵﴾ هه روه ها هاوبه ش بو خوا دانه ره کان گوئیان: خوای به به زه یی پۆله ی بو خۆی داناون! پاکیی بو وی، به لکو فریشته کان به نده ی ریز لێگیراون ﴿۲۶﴾ له هه یچ قسه یه کدا پیشی خوا ناکه ون و، فه رمانی وی جیبه جی ده کهن ﴿۲۷﴾ هه رچی له پیش ده ستیانه وه یه وه هه رچی له پشتیانه وه یه، ده یزانئ و، مه گهر که سیک خوا په سه ندی بکات، ئەگهر نا تکای بو ناکه ن و، له سام و بیمی وی به ترس و له رزن ﴿۲۸﴾ هه ر که سیکیش له وان بلئی: من له جیاتی وی (خوا) په رستراوم، ئەوه به دۆزه خ سزای ده ده یین، (چونکه ئەوه سته مه) و هه ر ئاواش سته مکاران سزا ده ده یین ﴿۲۹﴾ ئایا ئەوانه ی بی پروان (به چاوی عه قل) نه یاندیوه که ئاسمانه کان و زه مین پیکه وه لکاو بوون، ئنجا له یه کمان جیا کردنه وهو، هه موو ژيانداریکیشمان له ئاوێ پەیدا کردوه، ئایا (دوای ده رکه وتنی ئەو راستیانه ش) هه ر بپروا ناهیتن؟ ﴿۳۰﴾ چایه چه سپاوه کانیشمان زه میندا دانان، تاکو (دانیشتووه کانی) زه مین نه یان له رزینئ و، داپراوایی و که لێن و پێیه کانیشمان تیدا داناون (له زه میندا)، به لکو (به و که لێن و پێیانه دا) بگه نه ئامانجه کانیان ﴿۳۱﴾ ئاسمانیشمان کردوه به باتیکی پارێزراو، که چی ئەوانیش پروو وه رده چه رخیئن له نیشانه کانی (سه رنجیان نادهن) ﴿۳۲﴾ هه روه ها ئەو (خوا) ئەو که سه یه که شه وگارو پۆژگارو خۆرو مانگی هیناونه دی، هه ر کامیکیان له سوورگه یه کدا مه له ده کهن (دین و ده چن و ده خولینه وه) ﴿۳۳﴾ له پیش تۆشدا

(ئەى موخەممەد!) ھەر ماھان بۆ ھىچ مەوۆىك نەپەخساندو، ئنجا ئايا كە تۆ مردى، ئەوان (ناخەزەكانت) دەمىننەو؟ ﴿۳۴﴾ ھەموو كەس چىژەرى (تامى) مردنەو بۆ تاقىكردنەو، خراپەو چاكە (ناخۆشى و خۆشى) تان بەسەر دىنن و، ھەر بۆ لای ئىمەش دەگىرپىننەو ﴿۳۵﴾.

شىكردنەو ھەندىك لە وشەكان

(لَعِينٌ): واتە: يارىكەرانە، گالتەپىكەرانە، (لَعِبَ: عَمِلَ عَمَلًا لَا يُجْدِي عَلَيْهِ نَفْعًا)، واتە: كاريكى كرد كە ھىچ سوودىكى پىناگەيەنئ، وشەى (لَعِبَ) لە بەرانبەر شتى جيدىيە، يان لە بەرانبەر ھەقە، يان لە بەرانبەر كاريكى بە سوودو كەلك، ھەك (لَعُو) ئەو كاتە لە بەرانبەر كاريك دا دەبئ كە سوودى دەبئ.

(لَهَى لَهْوًا): يارى پىكرد، سەرگەرم بوو، (لَهَا بِالشَّيْءِ: لَهْوًا: أَي لَعِبَ بِهِ، أَوْلَعَ بِهِ، لَهَا عَنْهُ: اِنْشَغَلَ)، واتە: (لَهَا بِالشَّيْءِ) يارى پىكرد، پىيەو سەرگەرم بوو وخافلا، بەلام (لَهَا عَنْهُ) يانى: ئاگاي لئى نەما و ئاگاي لئىرا، كەواتە: (لَهْوًا) بە ماناي سەرگەرمى خافلان دئ و، بە ماناي ئەو شتەش دئ كە ئىنسان پئى سەرگەرم دەبئ و دەخافلئ.

(نَقَذَفُ): (قَذَفَ: بِالشَّيْءِ: رَمَى بِهِ بِقُوَّةٍ)، (قَذَفَ) ئەو ھەقە كە شتىك بە توندى فرئ بدەى، كە دەفەرموئ: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾. واتە: ھەق بە باطىل دادەدەين بە توندى، كە مەبەست لە ھەق قورئانە، (الْبَاطِلِ) یش مەبەست پئى بىرۆكەى ھاوبەش بۆ خوا دانانە، ياخود بە بئ ھىكمەت لە قەلەمدانى نووسراوھەكانى خواى پەرورەدگارە، كە خوا بە ھۆى قورئانەو كە ھەقە، ئەو بىرۆكە پووچ و بە تالانە، بەرپەرچدەداتەو.

(فِدْمَعُهُ): (دَمَعَهُ: أَي شَجَّهُ حَتَّى بَلَغَتِ الشَّجَّةُ الدَّمَاعَ، واسْمُهَا الدَّمَاعَةُ)، (دَمَعَهُ): واتە: سەری شکاند، تاكو ئەو شکاوییه گەیشتە میشک (دِمَاع) کە ئەو جوړە برینه پێی دەگوتری: (الدَّمَاعَةُ) واتە: برینیک کە گەیشتۆتە میشک، ئنجا چ میشکی سەر بێ، یاخود مۆخی ئیسقان بێت.

(زَاهِقٌ): (زَهَقَتْ نَفْسُهُ: خَرَجَتْ مِنَ الْأَسْفِ عَلَى الشَّيْءِ)، واتە: پرووچی دەرچوو بە ھۆی خەفەتباریی و داخ و خەفەتەو لەسەر شتیک.

(وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ): واتە: ماندوو نابن و ناپسین و کول نابن، (الْحَسِرُ: كَشَفَ الْمَلْبَسَ عَمَّا عَلَيْهِ)، (حَسِر) ئەوەیە کە پۆشاکێک لەسەر شتیک ھەیە، لای بدە (حَسَرَ عَنْ ذِرَاعِهِ)، واتە: قۆلی ھەڵکرد، لەبەر ئەوەی پۆشاکە لەسەر باسک لا دەچی، (الْحَاسِرُ: الْمُعْيَا وَكَذَلِكَ الْمَحْسُورُ)، (حَاسِرٌ) واتە: بابای ماندوو، (مَحْسُور) و (حَسِر) یش واتە: کەسیک کە توانا و پرستی لێپراوە و ماندوو بوو.

(لَا يَفْتُرُونَ): (الْفُتُورُ: سُكُونٌ بَعْدَ حِدَّةٍ، وَلَيْزٌ بَعْدَ شِدَّةٍ، وَضَعْفٌ بَعْدَ قُوَّةٍ)، (فُتُورٌ) بریتیە لە وەستان لە دوایی توندیی، شتیک کە بە توندیی بجوولێ، دوایی بوەستنی و، نەرمییە لە دوایی سەختیی و، بێ ھیزیە لە دوایی بەھیزی، (لَا يَفْتُرُونَ): (فَتَرٌ: أَي سَكَنَ وَانْقَطَعَ) واتە: وەستا، کول بوو، بەلام فریشتەکان لە یادی خوا و پەرستنی خوا، ماندوو نابن و کول نابن.

(يُنْشِرُونَ): واتە: بڵاودەکەنەو، (نَشْرُ الثُّوبِ: بَسَطُهَا)، پۆشاکەکی بڵاوکردەو، ھەلیخست، (نَشْرُ اللِّهْ الْمَيْتِ وَأَنْشَرُهُ)، خوا مردووێکی زیندوو کردەو، (نَشْرُهُ، وَأَنْشَرُهُ)، واتە: ھەم بە (ثلاثي) و ھەم بە (رُباعي) ھەردوو کردارەکی ھاتوون، بە مانای زیندووکردنەو، لە ئەصْلدا بە مانای بڵاوکردنەو دی، دوایی خوازاوێتەو بۆ مانای زیندووکردنەو، ئنجا بۆیە ناوی بکەر (اسم فاعل) ھەکی (نَاشِرٌ وَمُنْشِرٌ)، بە مانای بڵاوکەرەو، دی، ئەمە کە بۆ کەسیک کە چاپخانەی ھەیە، پێی دەگوتری: (نَاشِرٌ)، واتە: ئەو کەسە کە ئەو کتێبە چاکی کردووە و بڵاوی کردۆتەو.

(مُشْفِقُونَ): (الإِشْفَاقُ: عِنَايَةٌ مُخْتَلِطَةٌ بِخَوْفٍ، لِأَنَّ الْمُشْفِقَ يُحِبُّ الْمُشْفَقَ عَلَيْهِ، وَيَخَافُ مَا يَلْحَقُهُ)، (إِشْفَاقٌ) بریتیه له گرنگی پیدانیکی تیکه له گه له ترس، چونکه بابای (مُشْفِقٌ) ئەو کەسە کە (شَفَقَةً) بە رانبەری هەیه، خوشی دەوی، مەترسیشی هەیه کە تووشی زیان ببی.

(رَتَقًا): (الرَّتْقُ: الضَّمُّ وَالِإِلْتِحَامُ خِلْقَةً كَانَتْ أَمَّ صُنْعَةٍ)، (رَتَقٌ) بریتیه له پیکه وه لکاوایی و پیکه وه جۆشدرایی، بە شیوهی خەلقیی بی (واته: له ئەصدا خوا وای دروستکردبێ)، یاخود بە هۆی دەستکاریی بەشەر وه وای لی هاتبی، کەواته: (كَانَتَا رَتَقًا: كَانَتَا مُنْضَمَّتَيْنِ)، پیکه وه لکاو بوون و پیکه وه په یوه ست بوون، ئاسمان و زهوی.

(فَفَتَقْنَهُمَا): (لِيَكْمَانَ جِاكَرْدَنَه وَه، (الْفَتْقُ: الْفَضْلُ بَيْنَ الْمُتَصِلَيْنِ، وَهُوَ ضِدُّ الرَّتْقِ)، (فَتَقٌ) بریتیه له جیاکردنه وهی دوو شتی پیکه وه په یوه ست، پێچهوانه و دژی (رَتَقٌ) ه، واته: پیکه وه لکان، (فَتَقٌ) لیک جیاکردنه وه.

(رَوَّسِي): (كَوَى (رَاسِي) يه، چه سپاو، (رَسَا الشَّيْءُ يَرْسُو رَسًا: ثَبَتَ وَأَرْسَاهُ غَيْرُهُ أَي: ثَبَّتَهُ)، واته: ئەو شتە چه سپا و دە چه سپی و چه سپاو، بەلام ئەگەر بویستری پال بدریته لای یه کیکی دیکه ده گوتری: (أَرْسَاهُ) ئەو شتە چه سپاند، بۆیه خوا ﷻ ده فەرموی: ﴿وَالْجِبَالُ أَرْسَاهَا﴾ (۳۲) ﷻ، (النَّازِعَاتُ، چیا به کانی چه سپاندن، خوا ﷻ له زهویدا، چیا به کانی چه سپاندن.

(أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ): (الْمَيْدُ: اضْطِرَابُ الشَّيْءِ الْعَظِيمِ كَاضْطِرَابِ الْأَرْضِ، مَادَتِ الْأَعْصَانُ مَيْدٌ مَيْدًا). (مَید) بریتیه له جوولانی شتیکی مەزن، وهک زهوی و، لقه کانی دره ختیکیش که ده جوولین (مَید) ی پیده گوتری، (أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ): واته: بۆ ئەوهی زهوی نه یانجوولین، بۆیه چیا به کامان تیدا داناون، بۆ ئەوهی نه یان له رزین، ئەو مروقاته ی که له سەر پشتینی، چیا به کان له نگه ریان پی گرتوه.

(فَجَا): (فَجَّ) به (فَجَاج) کۆدە کرێتەو، (الْفَجُّ: شَقَّةٌ يَكْتَنِفُهَا جَبَلَانِ)، (فَجَّ) که لێنیکە لە نیوان دوو چیايان دابن، (وَيُسْتَعْمَلُ فِي الطَّرِيقِ الْوَاسِعِ، وَالْجَمْعُ: فِجَاجٌ)، وهک چۆن به دابراوایی و که لێنی دوو چیايان دەگوتری: (فَجَّ)، ههروهها به پێی فراوانیش دەگوتری: (فَجَّ)، وهک له سوورپهتی (الحج) دا خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿يَأْنِيكَ مِنْ كُلِّ فِجٍّ عَمِيقٍ﴾ (۲۷)، واته: له ههر پێیه کی قوولەوه، واته: پێیه کی دوورهوه، دین بو سهردانی مالی خوا.

(فَلَكَ): (الْفَلَكَ: مَجَرَى الْكَوَاكِبِ وَتَسْمِيَّتُهُ بِذَلِكَ لِكَوْنِهِ كَالْفُلْكِ، وَفَلَكَهُ الْمَغْزَلُ)، وشه (فَلَكَ) به سوورپهگی ئەستێرهكان و خروكهكان دهگوتری، ئەو مهجاله ی که تێیدا دهسوورپهنهوه، بۆیه ش ئەو ناوه ی لێناوه، چونکه وشه ی (فَلَكَ) ش به کهشتی دهريا دهگوتری، که مهيله و خره، ههروهها سهری تهشی که پێی ده پرسی و تهخته یه کی بازنه یی له سه رپیه، پێی دهگوتری: (فَلَكَ).

(سَبَّحُونَ): (السَّبْحُ: الْمَرُّ السَّرِيعُ فِي الْمَاءِ أَوْ فِي الْهَوَاءِ)، (سَبَّحَ) بریتیه له پوشتنی خیرا له ئاودا یاخود له ههوادا، (سَبَّحَ سَبْحًا سَبَّاحَةً)، ئەوه چاوگه کهیه تی، (وَأَسْتَعِيرَ لَمَرُّ النُّجُومِ فِي الْفَلَكَ)، خوازاوه تهوه بو پوشتنی ئەستێرهكان لهو سوورپهگه دا که تێدان، ههروهها (سَبَّحُونَ) بو پوشتنی ئەسپیش به کاردی، وهک خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿وَالسَّيْحَتِ سَبْحًا﴾ (۲) النازعات، ئەو ولاخه بهرزانیه کی زۆر به خیرایی ده پۆن، ههروهها بو خیرایی کردن له پوشتن، له کاریکدا، وهک خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا﴾ (۷) المزمل، واته: بێگومان له پوژگادا بو تو ماوه یه کی جموجۆلی کارکردنی باش هیه، ههروهها وشه ی (تَسْبِيح) بو خوا به کارهاتوه و مه بهست پێی به پاکگرتنی خوايه، که له ئەصلدا مانای پوشتنی خیرایه له په رستنی پهروه رداگادا، ئەو وشانه له یه کدی ده تاشرین و وهرده گیرین.

مانای گشتیی نایه تەکان

خوا ﷺ وەك له پێناسەی ئەم دەرسەدا گوتمان، لەم بیست (۲۰) نایه تەدا، نایه تەکانی: (۱۶ - ۳۵)، باسی کۆمەڵێک بابەت دەکات، بەلام کۆکەرەووی هەموویان و تەوهری سەرەکیان، واتە: ئەو بازنیەیی که تێیدا دەسوورین، بریتیە لە باسی خوا ﷻ و باسی یەکتایی خوا ﷻ، باسی حیکمەت و زانیاری خوا، یەکتایی خوا ﷻ، هەم لە بەدیھێنەراییەتی داو، هەم لە پەرودەگارییەتی دا، هەم لە تەنیا پەرستراویەتی دا، هەم لە ناو و سیفەتەکانی دا، دەرپرینی پاکیی و بێ خەوشیی و بێ هەلە و پەلەیی خوا ﷻ لە هەموو گەردووندا، بە تایبەت لە لایەن فریشتەکانەوه، که هەردەم سەرگەرمی بەنداییەتی بوو خوا کردن و بەپاکگرتنی و، فریشتەکانیش باشترین دروستکراوی خوان، بێ هەلە و پەلەن، کهچی ئەوان لە هەموو دروستکراوەکان زیاتر، خوا بە پاک دەگرن و، بەنداییەتی بوو دەکەن و بووی ملکه چن و، بێ فەرمانیی ناکەن.

ئنجای خوا ﷻ هەر لەو سیاقەدا باسی کۆمەڵێک لە دیاردەو دیمەنەکانی گەردوونیش دەکات، که بە هۆی سەرنجدانیانەوه، مەرووف زیاتر دلتیا دەبێ لە یەکتایی خوا، لە حیکمەتی خوا، لە زانیاری بێ سنووری خوا، لە دەستەلاتی بێ سنووری خوا، لە میهرەبانیی و بەزەیی و بەخشندهیی بێ سنووری خوا، لە بەرانبەر مەرووفەکاندا.

ئنجای لەگەڵ ئەو باس و بابەتە سەرەکیەش دا، هەندی بابەتی دیکەش نیاوخن دەکرین، که پێغەمبەری پێشەویان ﷺ پێ دەدوین، سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ﴾، بە دلتیایی تێمە ئاسمان و زەوی و، ئەووی دەکهوێتە نیاوانەوه، بە گالته و گەمه و یاریی نەمانهێوانه دی، ﴿لَوْ

أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهُمْ لَأَتَّخِذَنَّهُ مِنْ لَدُنَّا ﴿١﴾، ته گهر ویستبامان شتیک بو خافلان و سهرگرمیی دابنن، له لای خوْمان دامن دهن، ﴿إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ﴾ یانی: ته گهر وامن کردبایه له لای خوْمان هوْکاریکمان بو سهرگرمیی و خافلان دهره خساند، یاخود (إِنْ) لیره دا (نافیه) یه، واته: ﴿إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ﴾، (مَا كُنَّا فَعَلِينَ)، ئیمه شتی واکهین و، ناگونجی کاری واکهین، کاری لهو شیویه شایستهی خوا ﷺ نیه، که یاری و گالته و گهمه بکات.

ئنجا مادام گهردوون به سهر و خواریه وه به گالته نه خولقابی، که واته: به حکمهت خولقاوه و بو هق خولقاوه، دیاره ئیمه له سهره تای سوورتهی (یونس) دا، باس و بابه تیکی سهر به خوْمان له وباره وه کردوه، به دریژی، ههمو و ئه و ئایه تانهی که له وباره وه هاتوون، هه ولمان داوه ههموویان کوْبه کینه وه و، باسیکی تیرو ته سه لمان کردوه له وباره وه.

ئنجا خوا ﷺ بو بهر په رچدانه وهی ئه و بیروْکه یه ده فهرموئ: ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ﴾، به لکو ئیمه هق به ناهه قدا دادهین و، هق به ناهه قدا ده کیشین، هق فری ده دهینه سهر ناهه ق، هق که بریتیه له خوا به یه کگرتن (توحید الله) و، دهر خستنی حکمهت و زانیاری و لی زانینی خوا، ئه وه که خوا ﷺ دووره له شتی ناهه قه وه، که گالته و گهمه کردن و یاری شتیک ناهه قه، خوا له وه دووره، ئنجا ئه و هه قه ش که له قورئاندا پروون ده کریته وه، به و (باطل) هی دادهین، واته: به و بیروْکه و بیرکردنه وه پووچانه ی، که هاوبه ش بو خوا دانه ران هه یانن، که پیان وایه ئهم گهردوونه گالته جاره و گهمه و یاریه وه، هق و حکمه تیکی له پشته وه نیه!! خواش ده فهرموئ: ئیمه هق به ناهه قدا ده کیشین، ﴿فَيَدْمَغُهُ﴾، ده شکینتی هه تا سهر موْخ، یاخود هه تا سهر میشکی ده بیات، ﴿فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾، یه کسهر ئه و ناهه ق و باطیل، له بهین ده چی و ده فه وتی، به وهی که هه قی پیدا ده کیشری، ﴿وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ﴾، هاواریش بو ئیوه، یاخود سزای سه خت بو ئیوه، له سهر ئه وهی وه سفی ده کهن، واته: خوای تاک و پاک و بهرز و بی وینه ی

پێ وهسف دهكهن، كه بریتیه لهوهی كه ئهم گهر دوونهی به گالته و به ههوهنته هینابیتته دی!!

﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر كهس كه له ئاسمانهكان و له زهویدا ههیه، هه مووی هی خواجه، هه موویان بهندهی خوان و، هه موویان مولکی خوان، ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ ئهوانهش كه له لاینی، مه بهست پێی فریشته زۆر له خوا نیزیكهكانن، ئهوانیش له بهران بهر په رستیدا، خو به گهوره ناگرن، ﴿وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ کولیش نابن و ناوهستن و، ماندوو نابن، ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾ به شهوگار و پوژگار، سه رگرمی به پاکگرتنی خوان، ﴿لَا يَفْتُرُونَ﴾ واته: ناوهستن، کوڵ نادهن و بهردهوامن.

﴿أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ﴾ یان ئایا هاوبهش بو خوا دانه رهكان، هه ندی په رستراویان له زه مین دا پهیدا کردوون، ﴿هُمْ يُنْشِرُونَ﴾ كه ئهو په رستراوانه ده توانن مردووان زیندوو بکه نه وه؟ یا خود: ده توانن دروستکراوهكان به زه ویدا بلاوبکه نه وه؟ ئهو واتایه شی ههیه، هه رچه نده نه مبینیوه له تهفسیرهکاندا ئهو واتایه باس کرابی، به لام ئهو واتایهش ده گه یه نی، واته: ئایا ئهو په رستراوانه ی كه ئه وان له زه میندا پهیدایان کردوون، توانای ئه و یان ههیه كه دروستکراوان دروست بکهن، خه لکی دروست بکهن، یا خود دروستکراوهکانی دیکه له ئاژهل و زینده وه ران و مروّف، دروست بکهن و بلاویان بکه نه وه به زه ویدا؟

﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ لَفَسَدَتَا﴾ ئه گهر جگه له خوا ﷻ له ئاسمانهكان و زه ویدا په رستراوانی دیکه هه بوونایه، تیکده چوون، چونکه ههر کامیکیان پازی نه ده بوو دهسته لاتی لهوی دیکه یان که متر بی، یا خود ههر کامیکیان پازی نه ده بوو، ئهوی دیکه په رستری و، خو ی به خاوهن بزانی، بۆیه له بهینی خو یاندا تیک ده چوون و، سه ره نجام ئهم گهر دوونه به سه رو خواریه وه، تیکده چوو، که واته: که تیک نه چوو و چاک به پړیوه ده چی، مانای وایه یه ک

پەرستراوو، یەك پەرورەدگارو، یەك خواوەن، ئیدارەیی دەكات و بەرپۆهی دەبات، ﴿فَسُبْحَنَّ اللَّهَ رَبَّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾، پاکی بۆ خواي خواوەنی بارەگا، لەووی کە وەسفی دەکەن، یاخود لەووی کە خواي پەرورەدگاری پێ وەسف دەکەن، یاخود لەووی کە پەرستراوە ساخته کانی خۆیانی پێ وەسف دەکەن، ئەو بت و صەنەمە بێ ژیان و گیانە، کە ئەوانی پێ وەسف دەکەن، ئەو وەسفانەیی کە تەنیا بۆ خوا شایستەن، پالیا ن دەدەنە لای ئەو پەرستراوانە، وەك شیفا هێنان و، سەرخستن و، ژێرخستن و، دەولەمەند کردن و فقیر کردن و، بیستنی پارانەو و هتد...

﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾، ئەو (خوا ﷻ) لێی ناپرسی لەووی دەیکات، ﴿وَهُمْ يُسْئَلُونَ﴾ بەس ئەوان لێیان دەپرسی، بۆیەش خوا لێی ناپرسی، چونکە خوا ﷻ خواوەن و بەدیھێنەر و پەرورەدگارو، خواوەنی ئەوپەری دەستەلاتە، ئنجا کەسێک دەتوانی لێپرسینەو لەگەڵ کەسێکدا بکات، کە وەك ئەو بێ، یاخود دەستەلاتی لەو زیاتر بێ، بەلام ئەوان هەموو دروستکراو و بەندەیی خوان، کەس توانا دەستەلاتی ئەووی نیە کە لە خوا بپرسیتەو و سزای بدات و سەر کۆنەیی بکات، بەلکو ئەوان لێیان دەپرسیتەو، ئەو و اتایەکی.

واتایەکی دیکە ی ئەوویە: خوا ﷻ لە کارەکانی دا لێی ناپرسی ئەووت چۆن کردو، بۆچی کرد؟ چونکە خوا خواوەنی ئەوپەری حیکمەتەو، هیچ کەسێک ناتوانی پەخنە لە خوا بگری و، نیشانەیی پرسیار پخاتە سەر کاریک لە کارەکانی خوا، یاخود پەفتاریک، یان دروستکراویک لە دروستکراوەکانی خوا، بەلام ئەو بەندەکانن کە لێیان دەپرسیتەو، لەبەر ئەووی کارەکانیان کەم و زۆر، هەلەو پەلە و کەم و کورپان ئاوێتە دەبێ.

﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ عَالِهَةً﴾، یان ئایا جگە لە خوا پەرستراوانێکی دیکە یان گرتوون و پەیدا کردوون؟ ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾، بلی: بەلگە کەتان بهێنن، ﴿هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِيَ﴾، ئەو بەرنامەیی ئەوانەییە کە لەگەڵمن، ئەو بەرنامە کەمانە کە

قورئانە، ﴿وَذِكْرٌ مِّن قَبْلِي﴾، ئەو ھەش کتیب و بەرنامە ی ئەوانە یە کە پیش من بوون، بەرنامە ی پیغەمبەر و گەلەکانی پیش من، تەماشایان بکەن، پیش خوا ﷺ بە بەلگە ی عەقڵی بەرپەرچی بیرۆکە ی شیرک و ھاوبەش بو خوا دانانی دایەو، ئنجا بە بەلگە ی نەقڵی، یانی: نە بەلگە ی عەقڵی لەسەر پەرستراویتی جگە لە خوا ھە یە، نە بەلگە ی نەقڵیش ھە یە، ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾، بەلکو زۆربەیان ھەق نازانن، ﴿فَهُمْ مُّعْرِضُونَ﴾، بۆ یە پروو وەرچەرخیەرن و پروو وەرگیرەرن، بۆچی نافەرموئ؟ ھەموویان؟ چونکە ھەیانبوو، ھەقی زانیو، بەلام بەرژەوەندی لەگەڵ ھەقدا نەبوو، یاخود لەبەر ئەو بوو کە ھەندیک لەو موشریکانە ی کە ئەو ئایەتەیان بو ھاتوونەتە خوار، دوایی برۆیان ھێناو، پروو وەرگیر نەبوون لە ھەق، بەلکو ئەو ی لەسەری بوون بە ھەقیان زانیو، قورئانیان بە ناھەق زانیو، ئەگەرنا مەبەستیان بوو، بگەنە ھەق، بۆ یە خوا دەفەرموئ: زۆربەیان ھەق نازانن و، پێی ئاشنا نین، بۆ یە پەززی دەکەن و پروو وەرگیرن، ئەگەرنا ئەگەر پێی ئاشنا بن و دەرکی بکەن کە ھەق، پرووی تێدەکەن، بۆ یە خوا نەیفەرموو: ھەموویان، بەلکو فەرموویەتی: زۆربەیان.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾، لە پیش تۆدا ھیچ پەوانەکراوێکمان نەناردو، مەگەر سروشمان بو کردو، کە جگە لە من ھیچ پەرستراوێک نیە، تەنیا بەندایەتی بو من بکەن.

ئەو بە ھەموو پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) پراگەینراو و بو ھەموویان سروشکراو و، ھەموویان ئەو پەيامەیان پێدا نێردراو، کە یەکتایی خوا لە پەرستراویتی دا پراگەینەن و، مەوڵەکان بانگ بکەن بو تەنیا خوا پەرستی، واتە: پەرستنی خوا بە تەنیا.

ئنجا دێتە سەر بەرپەرچدانەو ی ھەندێ لە قسە ی ھاوبەش بو خوا دانەران دەربارە ی فریشتەکان، کە لە زۆر شوینی قورئاندا، ئەو بیرۆکە ئەفسانەیانە بەرپەرچدراو نەو:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾، گوتیان: خوی خاوهن به زهیی پږلهی بو خوی پهیدا کړدوون و پږلهی بو خوی داناون، که مهبه ستيشيان پيی فريشته کان بوون، وهک له ته فسیری سوږه تی (الانعام) دا باسماں کړد، که خوا ده فهرموي: ﴿وَحَرِّقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾، کوپان و کچانيان به بي زانياريی بو خوا هه لبه ستن، که مهبه ست له کوپان شه يتانه کان بوون، گوتوويانه: شه يتانه کان کوپاني خوان و، فريشته کانیش کچاني خوان، ليره دا وشه ی (ولد) به کار هيئاوه، که وشه ی (ولد) هم کوپو هم کچيش ده گريته وه، ده فهرموي: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾، گوتیان: خوی به به زهیی پږلهی هه یه و پهیدای کړدوه، ﴿سُبْحَنَهُ﴾، پاکي بو وی، ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾، به لکو فريشته کان بهنده ی ريز ليگيرای خوان، ﴿لَا يَسْقُونَهُ إِلَّا أَلْقَوْا﴾، له هيچ قسه يه کدا پيشي ناکهون، واته: هيچ قسه يه ک ناکه ن، پيش نه وهی مؤله تی خوا بزائن، پيش نه وهی خوا پييان رابگه يه ني که نه وه قسه يه بکه ن، ياخود نا؟ ﴿وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾، به فهرمانی خواش کار ده کهن، واته: نه له گو فتارو نه له کړداردا، پيش خوا ناکهون و، هيچ قسه يه ک ناکه ن و، هيچ کړده وه يه ک ناکه ن، تا کو مؤله تی خويان پي نه بي، ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، نه وهی له پيش ده ستianeو، نه وهی له دوايانه هه مووی ده زاني، ياخود نه وهی دادی و نه وهی رابردوه، هه مووی ده زاني، يان مهبه ستي نه وه يه که هه موو شتيکیان له باره وه ده زاني، ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾، تکاش ناکه ن مه گهر بو که سيک که خوا په سندی بکات، که تکای بو بکری، ﴿وَهُمْ مِّنْ خَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ﴾، له ترسی خواش نه وانه له حاله تی په روش (إشفاق) دان.

(إشفاق) يش نه وه يه گرنگي به شتيک بده ی له پرووی خو شويستنه وهو، له پرووی لي ترسانيشه وه، ياخود په روشيت بي و ليشي ترسي، نجا نه گهر بلای: (أشفق منه)، واته: ليی ترسا له گهل گرنگي پيدانه وه، يان له گهل خو شويستنه وه، به لام (أشفق عليه)، واته: ترسی ليی هه بوو که تووشی زيانی بي، په روشی

بوو له گەڵ خەم لێخواردنیشەوه، ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ﴾ هەر
 کەسێک لەوان بڵێ: من پەرستراوم جگە لەو، واتە: جگە لە خوا، ﴿فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
 جَهَنَّمَ﴾ ئا ئهوه سزای دهدهینهوه به دۆزهخ، ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾
 هەر بهو شێوهیهش ستهمکاران سزا دهدهین.

ئنجای دێته سەر باسی خستنه پووێ چهند دیارده و دیمهتیکێ گەردوون، کە
 هەر کامێکیان نیشانهیه لهسەر پهروهردگارییتی خوا، لهسەر تهنیا پەرستراویتی
 خوا ﷻ:

﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ئایا ئهوانه ی بپروان نه یانبینیوه، کە به تهئکید
 لێردها مه بهستی ئهوهیه به چاوی عهقل و دڵ نه یانبینیوه و نه یانزانیوه، واتە: ئایا
 بپروایه کان به چاوی عهقل و دڵ نه یانبینیوه و به دییان نه کردوه؟ ﴿أَنَّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضَ كَانَتْ﴾، کە ئاسمانه کان و زهوی پیکهوه نووساوه پیکهوه لکاوه
 پیکهوه جوڤدراوه بوون، ﴿فَفَنَقْنَهُمَا﴾، له یه کمان جیا کردنهوه.

بێگومان ئهوه رووداوه به چاوی سەر هیچ کەس نه یینیوه، ئهوه کاته هیچ
 کەس نه بووه، تا کو ببینی جگە له خوا ﷻ، بۆیه مه بهست پێی ببینی
 عیلمیه، ببینی به چاوی عهقل و دڵ، واتە: ئایا نه یانزانیوه کە ئهم گەردوونه
 هه مووی پیکهوه لکاوه بووه، دوا یی لێ کمان جیا کردۆتهوه، کە ئهوه له مه سه له
 گرنگه کاندایا تر باسی ده کهین، ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾، ئایا
 نه یانبینیوه کە ئیمه هه موو زینده وه رو ژیا ندارێ کمان له ئاو به دیهیناوه! ﴿أَفَلَا
 يُؤْمِنُونَ﴾، ئایا هەر بپروا نه یین؟ واتە: دوا ی ئهوه ی خوا ﷻ لهم ئایه تی ژماره
 سی (۳۰) سوورەتی (الانبیاء) دا، لهم تاکه ئایه ته دا، هه م باسی سه ره تای گه ردوون و
 چۆنیه تی دروستبوونی گه ردوونی کردوه، هه م باسی سه ره تای دروستبوونی ژیا نی
 کردوه، کە هه موو ژیا ندارێک له ئاوه وه سه رچاوه ی گرتوه، له یه ک ئایه تدا خوا
 ﷻ باسی سه ره تای گه ردوون و سه ره تای ژیا نی بۆ کردوون، ئایا هەر بپروا نه یین

بەم قورئانە؟ کە ئەم قورئانە ناگونجی لە لای جگە لە خواوە بێ، هەر دەبی فرمایشتی خوا بێ، جگە لە خوا ﷻ کى ئاگادارى سەرەتای گەردوونە؟ کى ئاگادارى سەرەتا و دروستبوونی ژيان و پەیدا بوونی ژيانە؟ کە ژيان سەرچاوەکەى ئاوە، ئەم گەردوونەش کاتى خۆى پێکەوێ لکاو و پێکەوێ جۆشدارو بوو، دواى بەم شیوەیەى ئیستا کە بۆ چەند گەلە کەهکە شانىک و، کەهکە شانەکان بۆ ملیۆنان ئەستێرە، ملیۆنان خرۆکە دابەشبوون، کە لە نیواندا خۆرەکەى ئیمەیه ئەو نو (٩) خرۆکەى کە لە گەلیدان، پێیان دەگوترى: کۆمەلەى خۆر، کە خۆرى ئیمە بۆ خۆى ئەستێرە کە لە ئەستێرەکانى کەهکە شانى کاکیشان، وەک لە چەند شویئیک لەم تەفسیرەى خۆماندا - هەم لە تەفسیری سوورەتى (الأنعام) دا، لە تەفسیری سوورەتى (الأعراف) و بە تايبەت لە تەفسیری سوورەتى (یونس) دا - بە درێژى لەو بارەو قسەمان کردووە^(١).

﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾ هەرودەها لە زەمیندا چیاى چەسپاوە کاغان گێراون و داماوان، بۆ ئەوێ نەیانجوولینى و نەیانەژینى، (مَادَ يَمِيدُ مِيداً) واتە: جولا و هەژاو لەرزیهو، بۆ ئەوێ نەیان لەرزینى و ئارام بێ، ئیمە ئەو چیاى ئەمان تیدا دانا، ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا﴾، دیسان لەو زەمینەدا چەندان دۆل و شیو کە دەبن بە رێگا، تێماندا دانا، چەندان دابراوایى و کەلین لە نیوان چیاى کاند، ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾، بەلکو بە رێگایەکانى خۆیان بزەن، بەلکو لەو رێیانەو لەو دۆل و شیو و دابراواناوە، بگەنە ئامانجەکانى خۆیان، ئەو واتایەکی، یاخود: بەلکو بە هۆى سەرنجدانى دابراوایى نیوان چیاى کان، کە مڕۆقەکان دەیانکەنە رێگا و بان، پەى بەو بێن کە ئەمە پەرورەدگارێک و خاوەن و مشوورخوڕێکی خاوەن بەزەیی و میهرەبان، بەو شیوەیە زەوى بۆ هەلخستوون، کە بە ئاسانى پێدا برون و

(١) دواتریش لە کاتى تەفسیرکردنى : (فصلت) و (الرحمن) دا، لەو بارەو کورتە باسى دیکەمان کردوون.

بچن، ھەموو جارێک پێویست نەکات کە بچنەو ھەووتکە ی چیا یەکان، بە لکەو بە ئێو دابراویەکاندا بپۆن، کە ئەو جۆگەو پروبارانە ی ھاتوون، ئەو چیا یانە یان لێکدا بپریون، ئاوا خوا ی پەرورەدگار دروستکردنی پێگا و بان ی بۆ مرۆفەکان ئاسان کردو، کە سەرەنجام بە ھۆی ئەو ھالەت و دیاردەو دیمەنەو، کە لەسەر زەوی ھە یە، بگەنە ئەو ھەو ی خوا یە ک ﷻ ئەم سەر زەوی یە بەو شیو یە ھەلخستو، پە ی بە بوونی ئەو پەرورەدگارە ببەن.

﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾، ئاسمانیشمان کردو بە بانێکی پارێزراو، (سَقْف) واتە: بان یاخود سەربان کە پارێزراو، ﴿وَهُم عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ﴾، کەچی ئەوان پشت لە نیشانەکانی ئاسمان دەکەن، لەو نیشانانە ی کە تێیدان، لەو دیاردە و دیمەنە ی کە تێیدان، پشت ھەلکردو و پروو ھەرچەرخێنن بەران بەریان.

ئنجە دێتە سەر باسی شەو و پۆژ و مانگ و خۆر: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ﴾، خوا ئەو کەسە یە کە شەوگارو پۆژگاری ھێنانو، دی، ﴿وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾، ھەرۆھا خۆرو مانگی ھێنانو، دی، ﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾، ھەر کامێکیان لە خولگە یەکی سەربەخۆی خۆیدا، مەلە دەکەن و دەخولێنەو و دین و دە چن.

کە لێرەدا خوا ﷻ باسی مانگ و خۆری کردو، بەلام دوایی بە پاناوی کۆ (يَسْبَحُونَ) ھێناویەتی، ھەرچەند ھەندێک لە شارەزاییانی زمانی عەرەبیی دەلێن: جاری وا ھە یە دووانیش لە زمانی عەرەبییدا پاناوی کۆیان بۆ بەکاردی، بەلام لێرەدا خوا وێرای خۆرو مانگ، باسی شەو و پۆژیش دەکات، بێگومان شەو و پۆژیش بەسەر زەوییدا دابەش دەبن، کەواتە: زەمینیش لە ئێو (ضمن)دا باسکراو، بۆیە پاناوی کۆ بەکارھاتو، واتە: ھەر کام لە زەوی و خۆرو مانگ، لە سوورگە یەکی سەربەخۆی خۆیدا دەخولێتەو، ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ

الْخُلْدَ ﴿۱﴾، لە پێش تۆش دا هیچ مەروڤێکمان هەرماو نەکردووە، واتە: هەر ماغان
 بۆ هیچ مەروڤێک لە پێش تۆدا نەپەرساندووە و کەسمان نەهێشتۆتووە، ﴿أَفَأَيْنِ
 مَتَّ فَهُمْ الْخُلْدُونَ﴾، ئنجا ئایا ئەگەر تۆ مردی، ئەوان دەمێننەووە و هەرماو
 دەبن؟

لەبەر ئەوەی هاوبەش بۆ خوا دانەران، هەمیشە خەونیان بەووە دەبینی و
 دەیانگوت: ئەگەر موحمەد ﷺ مرد، شتەکە ی کۆتایی پێ دێ، دیارە بەرنامەیک
 پەيوەندی بە مەروڤێکەووە هەبێ، دەگونجێ دوای خۆی لە نێو بجێ، بەلام
 بەرنامەیکە خواپەکی ﷻ کە خواوەنی گەردوونە، ناردیبتی، بە کۆچی دوایی و
 مردنی ئەو پەيامبەرە، لە بەین ناچێ، ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾، با ئەوان
 دڵی خۆیان بەووە خوش نەکەن کە تۆ دەمیری، هەموو کەسێک چێژەری
 مردن و مەرگە، هەموو کەس دەبێ تامی بکات، ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالْحَرِّ وَالْخَيْرِ
 فِتْنَةً﴾، بە ناخۆشی و خوشیی، یاخود بە خراپە و چاکە، تاقیتان دەکەینەووە بە
 تاقیکردنەووە، ﴿وَالْيَا تَرْجِعُونَ﴾، تەنیا بۆ لای ئێمەش دەگێردرێنەووە، نەک بۆ
 لای کەسی دیکە، کەواتە: با دڵی خۆیان بەو خوش نەکەن، چاوەڕێی مردنی تۆ
 بن، چونکە ئەوانیش و تۆش، هەمووتان دەبێ مردن بجێژن، بەلام بە خوشیی و
 ناخۆشی، بە چاکە و خراپە، بە خێر و شەر تاقیتان دەکەینەووە، دواییش هەر
 بۆ لای ئێمە دەگێردرێنەووە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

خوا گەردوونی بەسەر و خوارەو، بە گالتە دروست نەکردو، ئەگەر کاریکی وای کردبایە، لە لای خۆی دەیکرد (لە ئاسمان)، ئەو جوۆرە بیرکردنەوێش پووچە و هەلگرانی شایستە سزان و، هەر کەس کە لە ئاسمانەکان و زەمێندایە، تەنانەت فریشتە لە خوا نزیکەکانیش کە زۆر لە خوا نزیکن، سەرجه میان سەرگەرمی پەرستنی خوا و بە پاگرتنی بێ پسانەو:

خوا دەفەرموێ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ﴿١٦﴾ لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهْوًَا لَأَتَّخِذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا إِنَّ كُنَّا فَعَلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا نَصِفُونَ ﴿١٨﴾ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دوازدە بڕگەدا:

١- ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ﴾، ئاسمان و زەوی و ئەوێ کە دەکەوێتە نێوانیان، بە گالتە و بۆ گەمە و یاریی دروستمان نەکردوون.

وەک پیشتر باسمان کرد: ئێمە لە سوورەتی (یونس)دا، باسیکی تایبەتمان لەو بارەوێ کردو، هەموو ئەو ئایەتانە کە لە قورئاندا هاتوون، کە زیاتر لە پازدە (١٥) شوێن، باس لەوێ دەکەن کە خوا ﷻ ئەم گەردوونە بە هەق

دروستکردوهو، به حکمهت دروستکردوهو، به گالته دروستی نه کردوهو، به پووچی دروستی نه کردوهو، به ههوهنته دروستی نه کردوهو، به تفصیلی لهویدا باسماں کردوهو.

(۲) ﴿لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَخْذَ لَهُمْ لَأَخَذْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا﴾، ئەگەر گریمان ویستبامان شتیک خۆمانی پێ بخاflنن، وهک گهمه و یاری و سهرگهرمى پهیدای بکهین، له لای خۆمان پهیدامان دهکرد، واته: له ئاسمانهکان، له سهرى، نهک له سهر زهوى، واته: نهک لهو سهر زهوییهى که تایبهته به ئیوهوه، بهلکو لهو ئاسمانهى که فرشته زۆر له خوا نيزیکهکانی لێن و، خوا له سهرووی ئاسمانهکانهوهیه، لهوئ ئهو کارهمان دهکرد، بهلام واماں نهکردوه.

(۳) ﴿إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ﴾، ئەمه دوو واتای ههه:

أ- ئەگەر ئەنجامدهرى ئهوه بوواین، له سهرى ئەنجاممان دهدا، ﴿إِنْ كُنَّا فَعَلِينَ﴾ (إِزْتَبَاطُ شَرْطٍ بِجَزَائِهِ) واته: ئەگەر ویستبامان کاریکى وابکهین و ئەنجامدهرى کاریکى وایین، له لای خۆمان دهمانکرد.

ب- یاخود (إِنْ) بۆ (نافیه)یه، واته: (مَا كُنَّا فَعَلِينَ) ئەنجامدهرى کارى وا نین، ههلبهته پێشتر باسماں کرد، (لَعِبَ) واته: کردهوهیهک، یاخود قسهیهک که سوودیکی نهبێ، که پێچهوانهکهى بریتیه له (جِدَّ)، واته: شتیک که ئامانجیکى له پشتهوه بێ، بهلام (لَهُو) بریتیه له خاflان و سهرگهرمى، ئنجا جارى وا ههیه (لَعِبَ) به شتیک که (لَهُو)یه ئەنجام دهدری، بهلام وشهى (لَهُو) به خاflان و سهرگهرمى دهگوتری، بهلام (لَعِبَ) واته: گالته و یاری.

(۴) ﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ﴾، بهلکو ئیمه ههق به ناههق و پووچدا دادهدهین، ئنجا دهیشکینى، تاكو دهگاته سهر موخى.

(۵) ﴿فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ﴾، یهکسهه ئهو ناههقه دهمری و له بهین دهچی، بههوئ ئهوهوه که ههقى پیکهوتوه.

(بَلْ لِلْإِضْرَابِ عَنْ اتِّخَاذِ اللَّهِو، وَعَنْ أَنَّ يَكُونَ الْخَلْقِ لِعِبَاءَ، أَي بَلْ نَحْنُ نَعْمَدُ إِلَى بَاطِلِكُمْ فَتَقْذِفُ عَلَيْهِ بِالْحَقِّ)، (بل) بەلام بۆ گواستەووەیە لە گرتنی خافلان و دروستکردنی دروستکراوان بە گالته و یاری، ئەم گەردوونە، نەک هەر بەناھەق و گالته دروست نەکراوە، بە لکو ئیمە هەق بە ئەو بیرکردنەو پووچە ی ئیوھەدا دادەدەین و، دەماگی دەشکێنی و، دەگاتە سەرمۆخی و، لە بەین دەچی، مەبەست لە هەق ئەو پوونکردنەوانەن، کە لەم قورئانەدا هاتوون، بۆیە خوا ﷻ لێرەدا باسی ئەو دەکات کە ئاسمانەکان و زەوی بە یاری و گالته نەخولقاندوون، واتە: ئیوھ بۆ ئامانج و حیکمەتیک خولقێندراون، دەبێ بزانی ئەو حیکمەت و ئامانجە چییەو، لە ژبانی خۆتاندا بیهێنە دی، چونکە ئەم گەردوونە بێ خواوەن نیە و، بێ حیکمەت و بە ھەوێنتەو گالته نەخولقاو، کەواتە: ئیوھش وریای ژبانی خۆتان بن، وەک شاعیریک دەلی:

لَقَدْ خُلِقْتَ لَأَمْرِ عَظِيمٍ لَوْ قَطِنْتَ لَهُ قَارِبًا بِنَفْسِكَ أَنْ تَرَعَى مَعَ الْهَمَلِ

واتە: تۆ بۆ کاریکی مەزن خولقاوی، ئەگەر فیکرت پێی بشکێ، لە خوۆی مەوەشیئەوھ لەگەڵ ئازەلاندا بلەوھەپێی، واتە: کە ژبانیکی ئازەلانیە بێیە سەر. (الدَّمْعُ: كَسْرُ الْجِسْمِ الصَّلْبِ الْأَجُوفِ)، (دَمْع) بریتییە لە شکاندنی جەستەییەکی رەق کە بۆش بێ، واتە: کە شکاندت، بگاتە سەر مۆخەکە ی.

(۶) - ﴿وَلَكُمْ أَوَّلُ مِمَّا نَصِفُونَ﴾، سزای سەخت، یاخود ھاواریش بۆ ئیوھ، لەوێ وەسفی دەکەن، واتە:

أ- کە خوا ی پەروەردگاری پێ وەسف دەکەن، گواهی: گەردوونی بە بێ حیکمەت خولقاندووە.

ب- یان موحەممەدی ﷺ پێ وەسف دەکەن، کە لە خوێوھە ئەو قسەییە هیناوە، یاخود شیعرە، یاخود جادووێ.

ج- یاخود قورئانی پێ وهسف دهکهن که جادووێه، یان قسهی ههلبهستراوه.

د- یاخود سزای سهخت و هاوار بۆ ئیوه، لهوهی که په رستراوه کانی خۆتانی پێ وهسف دهکهن، لهوه که هاوبهشی خوا بن.

(٧)- ﴿وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ ههر کهس که له ئاسمانهکان و زهویدایه، هی خوایه، هه موویان مولکی خوان و هه موویان بهندهی خوان، واته: هی غهیری خوانین، به مرووف و جندو فریشته و به هه موو ئه و دروستکراوانه ی دیکه وه، که ده یانزانین و نایانزانین.

(٨)- ﴿وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْسِرُونَ﴾ ئه وانهش که له لاینی، له به رامبه ر په رستنی دا خویان به زل ناگرن و، ماندوو و شه که تیش نابن [ئهو فریشته تاییه تانه ی که له لاینی]، وهک له سوورەتی (النساء) دا ده فهرموی: ﴿الْمَلٰٓئِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ﴾ فریشته زور له خوا نیزیکه راوه کان، ته نانه ت ئه وانیش.

(٩)- ﴿يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ به شه و به پوژ، واته: له هه موو کاته کاند، خوا به پاک ده گرن، ناوه ستن، شل نابن و کوئنا ده ن.

﴿لَا يَفْتُرُونَ﴾ یانی: بۆ تاوێکیش ناوه ستن و، به رده وام سه رگه رمی به پاکگرتنی خوان، که واته: ئه م گه ردوونه و هه رچی تێیدا یه، هه موو مولکی خوایه، هه مووی بهنده ی خوایه، ته نانه ت فریشته زور له خوا نزیکه کانیش، هه می شه خه ریکی به پاکگرتن و ستایشکردن و به ندایه تی بۆ خوان و، ناشوه ستن، که واته: ئیوه ش ئه ی مرووفه کان! وهک فریشته کان بکه ن، له سه ر پێبازی ئه وان پرۆن، به ندایه تی بۆ خوا بکه ن و خوا به پاک بگرن، له جیاتی ئه وه ی هاوبه شی بۆ پهیدا بکه ن و، جگه له خوا په رستن.

مەسەلەى دووهم:

ئەو پەرستراوانەى كە هاوبەش بۆ خوا پەيدا كەرەكان گرتوو يانن و پەيدا يان كىردوون، مردوووان زىندوو ناكەنەو، كەواتە: هېچ نىن، ئىجا ئەگەر جگە لە خوا پەرستراوانى دىكە لە ئاسمانەكان و زەویدا هەبوونايە، ئاسمانەكان و زەمىن تىك دەچوون، خواش پاك و دوورە لە وەسفە خراپەكانى بىرپروايان و، لەوەى كە دەىكا لىي ناپرسىتەو، بەلكو ئەوان لىيان دەپرسىتەو:

خوا دەفەرموى: ﴿أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنشِرُونَ﴾ (۲۱) لَوْ كَانَ فِيهِمَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿۲۲﴾ لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴿۲۳﴾

شىكردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش بەرگەدا:

(۱)- ﴿أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ﴾ يان ئایا لە زەویدا پەرستراوانى دىكەيان گرتوون؟! وشەى (أَمْ) لێردە، هەم هەمزەى پىسار كىردن (همزة الإستفهام) هەم (بل) هە، كە بۆ (إضراب) و گواستەو لە مەبەستى كەو بۆ مەبەستى دىكەى، واتە: (بَلِ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ) يانى: يان ئایا لە زەویدا پەرستراوانى دىكەيان پەيدا كىردوون؟ كە دەفەرموى: ﴿مِّنَ الْأَرْضِ﴾ واتە: لە جىهانى سەر زەوى، ياخود ﴿مِّنَ الْأَرْضِ﴾ واتە: لە بەشەكانى زەوى و پىكەتەكانى زەوى، واتە: چۆن دەبێ پەرستراو لە زەویدا پەيدا بكى؟! ياخود لە بەشەكان و پىكەتەكان و كەرەستەكانى زەویدا، پەرستراو پەيدا بكى؟! شتىكى زۆر بى مانایە.

(۲)- ﴿هُمْ يُنشِرُونَ﴾ ئەو پەرستراوانە زىندوو دەكەنەو، ئایا توانايان هەيە، مردوووان زىندوو بكەنەو؟ ئەو واتایەكى، كە هەموو تەفسیرەكان ئەو نەندەى من سەرنجەم داو، هەر ئەو واتایەيان هێناو.

واتەیه کی دیکه شی که پیم وایه ئه ویش ده گریته وه، هه رچه نده ته فسیره کانیش نه یانه پناه وه: ﴿هُم يُشْرُونَ﴾، که ئه وه په رستراوانه ده توانن دروستکراوان بـلاو بکه نه وه به زه ویدا، ئایا توانای هینانه دی و پرژ و بلاو کردنه وه یانیان به زه ویدا ههیه؟ واته: توانایان ههیه که دروستکراوان دروستبکه ن و، به زه ویدا بلاویان بکه نه وه؟ ئه مه پرسیار کردنیکی نکو و لیلیکه رانه ی سه رزه نشته که رانه یه، واته: نابـی په رستراوان له زه ویدا پهیدا بکـرین، یاخود له که ره سته ی زه و ی پهیدا بکـرین و، یاخود نابـی شتانیکی بکـرینه په رستراو، که توانای زیندوو کردنه وه ی مردووان، یاخود توانای دروستکردن و بلاو کردنه وه ی دروستکراوانیان، نه، که واته: دهـبی زاتیکی به ره سترێ په یوه ندیی به زه مین و به که ره سته کانی زه مین و ماده ده وه نهـبی و، له سه رووی ئه وه دروستکراوانه وه بی و، پاشان توانای وه دیه پینان و بلاو کردنه وه، یاخود زیندوو کردنه وه ی ههـبی، ئه ویش ته نیا خوایه ﴿﴾.

۳- ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَاءُ اللَّهِ لَفَسَدَتَا﴾، ئه گه ر جگه له خوا تییان دا په رستراوانی دیکه ببوونایه، تیکده چوون، (تییاندا) واته: له ئاسمان و زه ویدا، راناوه که (فیهما) بۆ ئه وه دووانه ده چیته وه، که پیشتر باسکراون، ئه گه ر له ئاسمانه کان و زه ویدا، په رستراوانی دیکه ی جگه له خوا ببوونایه، تیک ده چوون، (الْفَسَادُ: اِخْتِلَالُ النِّظَامِ وَانْتِفَاءُ النِّفْعِ مِنَ الْأَشْيَاءِ)، (فَسَاد) بریتیه له تیکچوونی سیستم و، شتیکی که سوودی لێوه رده گیرێ، سووده که ی نه مینی و بی که لک بی و بشیوی، ئنجا هوکاری تیکچوونیان چیه؟ بۆچی ئه گه ر جگه له خوا په رستراوانی دیکه هه ببوونایه له ئاسمان و زه ویدا، تیک ده چوون؟ (لأن التَّعَدُّدَ يَسْتَلْزِمُ اخْتِلَافَ الْإِرَادَاتِ وَحُدُوثَ الْخِلَافِ)، چونکه بـیگومان ئه گه ر چه ند په رستراویکی ببوونایه، ئه وانه هه ر کامیکیان شتیکی ده ویست، پـیچه وانه ی ئه وه ی دیکه وه، لیره دا راجیایی و کیشمه کیش و تیکگیران پهیدا ده بوو، وهک له کورده واریی خۆماندا ده لـین: «یه کیکی له یه کیکی پرسێ به لگه ت چیه له سه ر بوونی خوا ﴿﴾؟ گوێ: به لگه م ناشی مام ئاوده له {مام ئاوده لیک هه بووه ناشیکی هه بووه} گوئیان: چۆن؟ گوێ: مام ئاوده ل تاکو بۆ خوێ مابوو، ناشه که ی ده گیرا، ناشه که زۆر چاک ئیشی ده کرد،

کاتیک بۆ خۆی نەما و وەفاقی کردو، ئاشەکە ی کەوتە دەست کۆرەکانی، ئاشەکە تیک چوو،» یەکیکیان بەرداشەکە ی وا لیکردو، یەکیکی دیکەیان بە شیوەیەکی دیکە ی لیکردو، یەکیان ئاوی زیاد کردو، یەکی دیکەیان کەمی کردو، یەکیان لە نۆرە ی خۆیدا، بە جوړیک ئیشی لەسەر کردو، ئەوی دیکەیان بە جوړیکی دیکە، هیچ گومانی تیدا نیە هەر کاریک کە چەند سەرپەرشتیاریکی هەبن، تیکدەچی، کەواتە: ئەم بوون و گەردوونە کە وەک سەعات دەگەڕی و، هیچ کەم و کۆری و ناڕیکی تیدا نیە، بەلگە یە لەسەر ئەوێ کە یەک سەرپەرشتیارو خاوەنی هەیه، ئەویش خاوی تاکی پاکە ﷺ، بۆیە دەبی بەس ئەو بەندایەتی بۆ بکری و، هەر ئەو پەرستری، بۆیەش دەفەرموێ:

(۴) ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾، ئنجا پاکیی بۆ خاوی خاوەن بارەگا، لەوێ خاوی پی وەسف دەکەن، کە گوا یە هاوێلی هەن و پەرستراوانی دیکە ی لەگەڵدا دەپەرستن، یاخود: ﴿فَسَبِّحْ لِلَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾، واتە: پاکیی بۆ خاوی خاوەن بارەگا، لەوێ کە ئەو پەرستراوانی دیکە ی پی وەسف دەکەن، کە ئەوێش نەمینیوێ لە تەفسیرەکانی دیکەدا، هاتبی، بەلام ئەو واتایەش دەگریتەو، واتە: (عَمَّا يَصِفُونَ) بە شُرکائِهِمْ وَآلِهَتِهِمْ الْمُرِيفَةَ، ئەو پەرستراوە ساختانە ی خۆیان پی وەسف دەکەن، کە پێیان وایە ئەوانیش توانایان هەیهو، بەشدارن لە بەرپۆوەبردنی گەردووندا، بە تاییەت لە ژیا نی مروڤدا، دەتوانن خەلک نەخۆش بکەن و، ساغ بکەن و، سەربخەن و، ژیربخەن، فەقیر و دەوڵەمەند بکەن، دەتوانن وەلامی داوای خەلک بدەنەو و لە گوناھیان ببوورن، ئەو ئەو شتانەن کە پەرستراوانی خۆیان پی وەسف دەکەن، پاکیی بۆ خوا ﷻ! چونکە ئەو سیفەتە تانە تەنیا هی خوا ﷻ.

(۵) ﴿لَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ﴾، خوا ﷻ لێ ناپرسیتەو لەوێ دەیکات.

وشە ی (سؤال) لێرەدا: (سؤال هَذَا مَعْنَى الْمَحَاسَبَةِ وَطَلَبِ بَيَانِ سَبَبِ الْفِعْلِ، وَإِبْدَاءِ الْمَعْدِرَةِ عَنْ فِعْلِ بَعْضِ مَا يُفْعَلُ)، وشە ی پرسیار لێرەدا مەبەست پی لێرسینەو، داواکردنی پوونکردنەو، کە ئەو کارە بۆچی کرا وەو، پوونکردنەو، عوزریکە

لهسەر کارێک که نهدهبوو بکری، واته: خوا ﷺ لێی ناپرسیتهوه، بهو واتایه که هیچ شتێک ناکات، شایستهی ئهوه بێ کهسێک لێی بپرسی، چونکه کارهکانی خوا ﷺ ههموویان لهو پهری حیکمهتدان.

واتایهکی دیکه ی ئهوهیه: هیچ کهس نیه له گهردووندا هاوتای خوا بێ، یاخود لهسهرووی خوا بێ، که لێی پرسیتهوه: ئهوهت بۆچی کردو ئهوهت بۆچی نهکرد؟!

(۶)- ﴿وَهُمْ يُسْأَلُونَ﴾، ئهوان لێیان دهپرسیتهوه، واته: مرۆڤهکان لێیان دهپرسیتهوه که ئهوهتان بۆچی کردو ئهوهتان بۆچی نهکرد؟ چونکه خوا ﷺ خاوهنیانه له لایهکهوهو، له لایهکی دیکهشهوه ئهوان کارو ههلسوکهوتهکانیان که دهیکهن، کهم و زۆر نهفامیی و نهزانیی له کارهکانیاندا دهبی و، ههله و پهلهیان تی دهکهوی، ئنجا کاری نهفامانه و نهزانه و، کاری ههله و پهلهش، دهبی لێپرسینهوه و سزای له بهرانبهردا ههبی، ئهم مهبهسته که لێرهدا هاتوه، توێژه رهوانی قورئان زۆری لهسەر پۆیشتوون و، گوتووین: ئهوه بهلگهیه لهسەر تاکیتی و تهنیا پهراویتی خوا!

بهلام من پێم وایه بهلگه لهسەر تهنیا پهراویتی خوا ﷺ، پهکی لهسەر ئهوه نهکهوتوه، ئیمه ئهو ئایهته زیاد لهوهی که دهیگهیهنی، شتی دیکه ی بخرینه نیو، وهک ههندی له کتێبهکانی (علم الکلام) وایان کردوه، ئنجا ئهو مهبهسته تهنیا لێرهدا نههاتوه، بۆ نمونه: له سوڤهتی (المؤمنون) له ئایهتی ژماره (۹۱)دا، لهویشدا خوا ﷺ دهفهرموی: ﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ﴾، واته: خوا هیچ پۆلهی نهگرتوون و، هیچ پهراوێکی دیکه ی لهگهڵدا نیه، ئهگهرا ههر پهراوێک ئهوهی که بهدییهناوه، بۆ خوێ سهرپهرشتیی دهکردو، جیای دهکردهوهو، ههندیکیان بهسەر ههندیکیاندا زāl دهبوون، واته: دهبوو به کیشمه کیشمیان، پاکیی بۆ خوا لهوهی که ئهوان باسی دهکهن، له باره ی خواوه ﷺ، یاخود له باره ی هاوبهشهکانی خواوه، که له

مەسەلەى سێیەم:

ئەوانەى جگە لە خوا پەرستراوانىكى دىكە دەگرن، هېچ بەلگەىەكى نەقلیان
نەى و زۆربەیان بە هەق نااشنان و نايزانن، چونكە خوا پيش موخەممەد
ﷺ هېچ پيغەمبەرىكى نەئاردو، مەگەر پيپراگەياندو، كە جگە لەو هېچ
پەرستراوىك نەى و تەنيا ئەو بپەرستن:

خوا دەفەرموى: ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ ءَالِهَةً ۚ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِنْ مَعِ
وَذِكْرٌ مِنْ قَبْلِي ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ
رَسُولٍ إِلَّا نُوْحِيْ اِلَيْهِ اَنَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

(١)- ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ ءَالِهَةً﴾، بەلکو ئایا جگە لەو (خوا) پەرستراوانى دىكەیان
گرتوون؟ ئەم تەعبیرەش: (اَكَّدَ ذَلِكَ الْإِضْرَابَ الْإِنْتِقَائِيَّ بِمَثَلِهِ اسْتِعْظَامًا لِقَطَاعَتِهِ وَبُنْيَ عَلَيْهِ
اسْتِدْلَالٌ آخِرٌ كَمَا بُنِيَ عَلَى نَظِيرِهِ السَّابِقِ)، لێردا ﴿أَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ ءَالِهَةً﴾، واتە:
(بَلِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً)، {بەلکو ئایا جگە لەو پەرستراوانى دىكەیان پەیداكردوون و
داناون} ئەمە جەختكردنەوێە لەسەر ئەوێ پيش، تاكو دەريخات كە ئەگەر جگە لە
خوا پەرستراوانى دىكە بپەرستن، شتىكى زۆر ناماقوول و بى جییه و، تاكو بەلگە هێنانەوێ
دىكەشى لەسەر بنیات بنێ، لەسەر ئەوێ كە پەرستنى جگە لە خوا، هېچ بەلگەىەكى
نەقلی لەسەر نەى، وەك چۆن لە ئایەتى پيشوودا دەرکەوت كە هېچ بەلگەىەكى عەقلی
لەسەر نەى، بۆیە دەفەرموى:

(٢)- ﴿قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾، بلى: بەلگەكەتان بێنن، (بُرْهَان) واتە: بەلگەىەكى پروون و
ئاشكرا، كە هېچ كەس نەتوانى نكوولێ لە بەرانبەردا بكات، كە لێردا بە تەئكيد
مەبەست پێى بەلگەى نەقلییه، چونكە دواى دەفەرموى:

(۳) ﴿هَذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعَى﴾، ئا ئەمە {مەبەست قورئانە} ئەو یادخەرەووەیە بۆ ئەوانەى که لەگەڵمەدان، واتە: هەى خۆم و هاوەلەنم، که خوا ﷻ بۆى ناردووين.

(۴) ﴿وَذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِي﴾، هەرەو هەا بىرخەرەووەى ئەوانەى پىشوو ش واتە: کتیبەکانى پىشوو ش، که لەبەر دەستەتان، فەرموون دەتوانن دەستیان بگەیهنن، که پەیمانى کۆن و نوین، واتە: تەماشایان بکەن بزەنن داخۆ باسى جگە لە خوايان تیدا هەیه، که تەنیا خوا بەدیھێنەرە پەرەردگار و خواوەن و پەرستراوە، واتە: هەموو قورئان و کتیبە پىشوو هەکانیش (پەیمانى کۆن و نوێ و جگە لەوانیش) تەماشایان بکەن، بزەنن ئایا جگە لە خوا، باسى کەسێکى دیکەیان تیدایە، که بەدیھێنەرە پەرەردگار و خواوەن و مشوورخۆرى گەردوون بێ؟ بە دنیایى نەخێر.

(۵) ﴿بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ﴾، بەلکو زۆربەیان هەق نازەن، بۆچى دەفەرموێ زۆربەیان؟ چونکە هەندێکیان هەقیان زانیوە، بەلام نکوولیان لیکردووە، بۆ ئەو هەى بەزەم و بازارێک که بە هۆى ناهەق و بپەرستییەو هە ساز بوو، لیان تیکەنەچى، هەرەو ک خواوەن کتیبەکانیش دانیان بە پىغەمبەرەى تەبى موحەممەددا ﷺ نەدەهینا، بۆ ئەو هەى ئەو بەزەم و بازارو، ئەو خواردن و خۆراک و مال و سامان و پیتاکەى، که بەهۆى ئەو دووکان و بازارەى ئایینە تیکدراوە کەیانەو، چنگیان دەکەوت، لیان تیک نەچى، ئەگەر برۆیان بە پىغەمبەرەى خاتەم ﷺ هینابایە، ئەو بەزەم و بازارەى کە دایانناوە، دەبوو بپىچنەو و ببنە مسوڵمانتیکى سادە و شوینکەوتوویەکى سادەى پىغەمبەر ﷺ، ئەو کاتە ئەگەر بە هۆى شوینکەوتنى ئەو ئیمان و ئیسلامەو، پىگەیهکیان بۆ دروست بووبایە، بۆیان دروست دەبوو، بەلام ئەوان ئامادە نەبوون دەست بەردارى ئەو بەرژەو هەندىیە ناهەرعیانەیان ببن، که بە هۆى ئایینە تیکدراوە کەى خۆیانەو بۆیان دروست بوو، هەرەو ک هاو بەش بۆ خوا دانەرەکانى مەککە و غەیری مەککەش، ئامادە نەبوون ئەو بەزەم و بازارو ئەو خۆ فەرزکردنە، ئەو گەندەلێیە، ئەو ستمە زۆرە، ئەو قورخکارییەى کە لەسەر بناغەى بپەرستى بۆیان دروست بوو، ئامادە نەبوون ئەو بەزەم و بازارە لە خۆیان تیکدەن و، بپنەو ئاستى خەلکى هەزارو پەش و پروت، هەموویان بەندەى

خوابن و پیکهوه براو تەبا بن، بۆیهش خوا ﷺ دەفەرموێ: زۆربهیان هەق نازانن، لەبەر دوو هۆکار:

أ- کەمێکیان زانیویانە، بەلام لەبەر بەرژەوه‌ندییه‌ ناشەرعییه‌کانیان دەستبەرداری ئەو ناهەقیه‌ی خۆیان نەبوون و، شوێن هەق نەکەوتوون.

ب- هەندیکیان دوایی پروایان هێناوه‌، واتە: هەندیکیان ئەوه‌ نەبووه‌ کە هەق نەزانن لە ئەنجامی پشت تێکردن و ئیهمال کردنی دا، بەلکو بە دوای هەقدا گەراون و عەوداڵی هەق بوون، بەلام جارێ پێیان تێنەکەوتوه‌ و بەرچاویان پۆشن نەبۆته‌وه‌، چونکە ئەوانەش کە هەق نازانن دوو جۆرن:

أ- جۆریکیان کە پشت لە هەق دەکەن و هەر ئەسلەن گرنگی پێناده‌ن.

ب- جۆریکیان دەیانەوێ بگەن بە هەق و عەوداڵیی و بەدوایدا دەگەرێن، بەلام جارێ بەرچاویان پۆشن نەبۆته‌وه‌ و چاوپێچیان لەسەر چاوا نەچووه‌.

(٦- ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾، لە پێش تۆدا هیچ پەوانەکراویکمان نەناردوه‌، مەگەر سروشان بۆ لای کردوه‌، کە جگە لەمن هیچ پەرستراویک نیه‌ دەجا بەس من بپەرستن، وشە (مِنْ رَسُولٍ)، (مِنْ: مَزِيدَةٌ لَتَوْكِيدِ النَّفْيِ)، یانی: (مِنْ) زیاد کراوه‌ بۆ جەختکردنەوه‌ی لابردن، لابردنی ئەوه‌ کە هیچ پێغەمبەرێکمان لە پێش موخەممەددا ﷺ پەوانە نەکردوه‌، مەگەر خوا ﷻ سروشی بۆ کردوه‌، کە تەنیا ئەو بپەرستن.

وشە (إِلَّا نُوحِيَ) خوێنراویشەتەوه‌: (إِلَّا يُوحَى إِلَيْهِ)، مەگەر سروشی بۆ کراوه‌، هەردووکیان یەک واتایان هەیه‌.

لێره‌دا پرسیاریک دروست دەبێ: خوای پەروەردگار لە سوورەتی (الحديد) لە ئایەتی ژماره‌ (٢٥) دا دەفەرموێ: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾، واتە: بە دڵنیایی پێغەمبەرانیان بە

بەلگە پروون و ئاشکرایە کانهوہ ناردوون، کتیب و تەرازوو شمان لەگەڵ ناردوون، تاکو خەلکی بە دادگەریی هەلسن.

لێرەش دەفەر موو: هەموو پیغەمبەرانیان ناردوون کە تەنیا خوا بپەرستێ، کەواتە: بە پڕۆلەت جوړیک لە تیکگیران هەیه؟

وہ لامە کە ی ئەوہ یە وەک لە زۆر جیگای دیکەدا باس مکردوہ، پیغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ چەسپاندنی دوو ئامانجی گەورە و سەرەکیی هاتوون:

۱- تەنیا خوا پەرستیی و، خوا بەیە کگرتن (توحید اللہ) ئەوہ وەک پەییوہندی نیوان خۆیان و خوا ﷻ.

۲- چەسپاندنی دادگەری، ئەوہش وەک پەییوہندی نیوان خۆیان.

کەواتە: ئەو دووانە تیک ناگیرین و، لە راستیدا یەکتا پەرستیی (توحید) بناغەیی دادگەرییە، تەنیا کاتیک خەلک پزگاری دەبێ لە زوڵم و ستەم و، یە کدی چەوساندنەوہ و چینایەتی و قری و پری، کە تەنیا خوا بپەرستێ و، شیرک زەمینە خوۆش دەکات بۆ ستەم و قوورخکاری و خوۆ بەسەر یە کدا فەرزکردن و، خوۆ لە یە کدی کردنە پەرستراو و پەرورەدگار، مەگەر فیرعەون بە خەلکی میسری نەگوت: ﴿أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى﴾ النازعات، من پەرستراوی هەرە بەرزتانم؟ هەرورەها پیی نەگوتن: ﴿مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرِي﴾ القصص، جگە لە خوۆم پەرستراویکی دیکەم بۆ ئیوہ پی شک نایەت؟ بەلێ شیرک زەمینە خوۆش دەکات بۆ فیرعەون و، قاروون و نەروودو، تاغووت و خوۆ بەز لگەرەکان کە بلین: ئیمە پەرستراوی ئیوہین، ئیمە جیاين لە ئیوہ و، دەبێ ئیمە تەقدیس بکەن و بە مەزن و گەورە بگرن، دەبێ ئیمە خواوہنی هەموو شتیک بین و ئیوہ خواوہنی هیچ نەبن، کوێلە و ژێردەست و بەردەستی ئیمە بن! شیرک زەمینە بۆ ئەوہ خوۆش دەکات، بەلام خوا پەرستن و تەنیا خوا بەیە کگرتن، پێگا لە فیرعەون و تاغووتەکان دەبەستێ و دەلێ: نەخیر هەموومان بەندەیی خواین، هەموو پێکەوہ

براین، کەس لە کەس گەورەتر نیە، خوا ئەو نەعمەتانەی کە دروستکردوون، بۆ هەمووانن، بۆیە خوا بەیە کگرتن و چەسپاندنی دادگەریی، دوو پرووی دراویکەن، دوو پرووی هەقیقەتییەن: تەنیا خوا بپەرستێ و، دادگەریی پیادە بکری، بێگومان کاتیەک دادگەریی پیادە دەکری، کە تەنیا خوا پەرستراو بێ و، هیچ کەس خۆی لە بەندەکانی خوا، نەکاتە پەروەردگاری پەرستراو.

📘 **Alibapir**

📄 archive.org/details/@alibapir

📱 **Alibapir**

📲 [Google Play](#) [App Store](#)

📄 [PDF](#)

📄 [PDF](#)

📄 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

📘 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

📄 **Alibapir**

مەسەلەى چوارەم:

بەرپەچدانەوہى قسەى ھاوبەش بۆ خوا پەيدا کەرەکان کە گوايە فریشتەکان
پۆلەى خوان و، پووئکردنەوہى چەند پاستییەکی گرنگ لە بارەیانەوہو،
جەختکردنەوہ لەسەر ئەوہ کە فریشتەکان بەندەى چاک و پاک و ملکەچى
بەردەوامى خوان:

خو دەفەرموئ: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ
(۲۶) لَا يَسْـَٔفُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ (۲۷) يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ (۲۸) وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ
إِنِّي إِلَهٌ مِّنْ دُونِهِ فَلَنُكْزِيهٖ جَهَنَّمَ كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ (۲۹)﴾

لەم چوار ئایەتەدا خوا باسی فریشتەکان دەکات، چونکە هەم ھاوبەش بۆ خوا
دانەرەکانى عەرەب و، هەم هی نەتەوہکانى جگە لە عەرەبیش، واتە: سەرجهەم
ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، کەم و زۆر فریشتەکانیان کردوونە، بیانووێ شێرک و
ھاوبەش بۆ خوا دانان، لە میزۆپۆتامیا و هیندو چین و گریک و یۆنانییەکان و
میسرییەکان و، لە هەموو ولاتانی دنیا کە تۆ میژووێ شێرک دەخوێننەوہ،
مەگەر چۆن دەنا ھاوبەش بۆ خوا دانان، پەرگ و ریشەکەى دەچیتەوہ سەر
فریشتەکان و، لە کەولێ خۆ بردنە دەرى فریشتەکان و، بە پاکگرتن و بە مەزن
گرتیان لەسەر حیسابى خوا ﷻ.

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە یازدە برگەدا:

(۱)- ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا﴾، گوتیان: خواى خاوەن بەزەیی پۆلەى پەیدا کردوہ
و دایناوہ، وشەى (وَلَدٌ): (اسْمٌ جَمْعٌ مُّفْرَدُهُ مِثْلُهُ)، وشەى (وَلَدٌ) ناوی کۆیە و تاکەکەشى
هەرۆک خۆیەتى، کەواتە: (وَلَدٌ) واتە: یەک پۆلە، یاخود پۆلەکان، هەمووی دەگرێتەوہو،

نیرو می‌شد ده‌گریته‌وهو، (ابن) واته: کورو، (بنت) واته: کچ، به‌لام (وَلَد) هه‌ردووکیان ده‌گریته‌وه، واته: رۆله، مه‌به‌ستیان پیی فریشته‌کان بووه، بویه خوا ﷺ ده‌فه‌رموی: ﴿سُبْحَنَهُ﴾

(۲) - ﴿سُبْحَنَهُ﴾، پاکیی بووی، (يَعْنِي تَنْزِيهَا لَهُ عَنْ ذَلِكَ)، واته: پاکیی بو خوا، (سَبَّحُوهُ تَسْبِيحًا) واته: به پاکي بگره به پاک‌گرتن، یاخود (يُسَبِّحُ تَسْبِيحًا) واته: به پاک ده‌گیری به‌پاک‌گرتن، له‌وهی تیره ده‌یلین.

(۳) - ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ﴾، به‌لکو ئه‌وان به‌ندهی ریزلی‌گراوی خوان، واته: ئه فریشتانهی تیره به رۆلهی خویان ده‌زانن، رۆلهی خوانین، به‌لام خوا ریزی لی‌گرتوون.

(۴) - ﴿لَا يَسْأَلُونَكَ بِالْقَوْلِ﴾، له قسه‌دا پیشی ناکه‌ون، ده‌لن: (السُّبْقُ: التَّقَدُّمُ فِي سَائِرِ عَلَى سَائِرِ الْآخَرِ) وشه‌ی (سَبَقَ) ئه‌وه‌یه که که‌سیک پروات و پیش که‌سیکی دیکه بکه‌ویت له رۆیشتندا، مانا ئه‌سلویه‌که‌ی له پرووی زمانه‌وانییه‌وه ئه‌وه‌یه، به‌لام دوا‌یی بو هه‌ر جوهره پیشکه‌وتنی‌ک به‌کارهاتوه، واته: له پیش فه‌رمانی خواوه قسه‌ ناکه‌ن، هیچ قسه‌یه‌ک ناکه‌ن تا‌کو فه‌رمانی خویان پێ نه‌بن.

(۵) - ﴿وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ﴾، ته‌نیا به فه‌رمانی خواش کار ده‌که‌ن و ده‌جوولین، که‌واته: (لَا يَعْمَلُونَ إِلَّا بَعْدَ أَمْرِهِ، وَلَا يَقُولُونَ إِلَّا بَعْدَ قَوْلِهِ)، ته‌نیا دوا‌ی فه‌رمانی خوا کار ده‌که‌ن و، ته‌نیا دوا‌ی فه‌رمایشتی خوا، قسه‌ ده‌که‌ن، واته: نه له قسه‌وه، نه له کردوه‌شدا به‌مۆله‌تی خوا، نه ورته‌یان له ده‌مه‌وه‌ دی، نه قسه‌ ده‌که‌ن و، نه هیچ جوولیه‌ک ده‌که‌ن.

(۶) - ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾، هه‌رچی له پیش ده‌ستیانه‌وه‌یه و هه‌رچی له دوا‌یانه‌وه‌یه ده‌یزانی، له پیش ده‌ستیانه‌وه‌یه واته: داها‌توو که ئیستا نه‌ها‌توه، به‌لکو به‌ره‌و پرووی ده‌چن، له پشتیانه‌وه‌یه واته: رابردوو، هه‌ندی‌کیش گوتوویانه: له پیش ده‌ستیانه‌وه، ئه‌وه‌یه که تپه‌ریوه‌وه، ئه‌وه‌ی له پشتیانه‌وه، ئه‌وه‌یه که جارێ نه‌ها‌توه، هه‌ندی‌کیش له زانایان - وه‌ک له شوینی دیکه‌شدا با‌سمان کردوه - ده‌لن: ﴿يَعْلَمُ

مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴿۱﴾ واتە: هەرچی که پەیوەندی بەوانەوه هەیه، لە پرووی: ۱- شوین (مکان) و، ۲- کات (زمان) و، ۳- حالەوه، واتە: هەموو شتێکیان لە بارەوه دەزانن، چ لە پرووی شوینەوه لە پیشیانەوه بێ، یان لە پاشیانەوه بێ، یان لە لای راست یان چەپیانەوه بێ، چ لە پرووی کاتەوه پرابردوو داهاوو ئیستا، چ بە نسیبەت کردەوه کان و حالی خۆیانەوه، خوا ﷻ هەمووی دەزانن.

(۷) ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَى﴾، تەکاش ناکەن، مەگەر بۆ کەسیک خوا پەسندی کردبێ، واتە: (لِمَنِ ارْتَضَاهُ اللَّهُ)، مەگەر کەسیک خوا پەسندی کردبێ و لێی پازی بێ، یاخود بۆ کەسیک کە (ارْتَضَى لَهُ شَفَاعَةٌ) خوا تەکاکردنی بۆ پەسند کرد بێ، واتە: وشە (ارْتَضَى) کە بەرکار (مفعول به) هەکی قرتینراوه، دەگونجێ شەفاعەت بێ (ارْتَضَى لَهُ شَفَاعَةٌ)، یاخود خوا (مشفوع له) ئەو کەسە لە پەسند بێ، کە تەکای بۆ بکری (ارْتَضَاهُ اللَّهُ).

(۸) ﴿وَهُمْ مِّنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾، هەروەها لە ترسی وی بە ترس و بیم، واتە: لە سام و هەییەتی خوا بە ترس و لەرز.

(۹) ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِّنْ دُونِهِ﴾، هەر کەسیک لەوان بێ: من پەرستراوم جگە لەو، گریمان ئەگەر یەکیک لەوان بێ: من پەرستراوم جگە لە خوا.

(۱۰) ﴿فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ﴾، بێگومان کەسی وا بە دۆزەخ سزای دەدەین، ئەو (مَنْ) ی پێشی مەرج (شرط) بوو: ﴿وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِّنْ دُونِهِ﴾، (هَذَا شَرْطٌ عَلَى سَبِيلِ الْفَرْضِ)، واتە: ئەمە مەرجە، بەلام حالەتیکێ گریمانەیی و، وەلامەکە: ﴿فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ﴾، ئەو وەلامی مەرجەکە: بێگومان بە دۆزەخ سزای دەدەین، (يَعْنِي نَجْزِيهِ بِجَهَنَّمَ) ئەمە لە زمانی عەرەبییدا (مَنْصُوبٌ بِنَزْعِ الْخَافِضِ) بەهۆی دارپینی ژێردار کەرەکەیهوه سەردار (منصوب) بووه.

(۱۱) ﴿كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ﴾، چونکە ئیددیعە کردنی پەرستراویتی و لەگەڵ خوادا پەرستراوە ستمە: ستمکارانیش هەر بەو شیوەیه سزا دەدرێن، کە ئەمە لەبەر

را ھاویشتن، (تعريض)ه، بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان، واتە: خوا تەنانت لە فریشتە بەرپزەکانی لای خۆیشی، کە ھەمیشە سەرگەرمی بەندایەتی بۆ خوان و، بە بێ فەرمانی ئەو نەکردووە دەکەن و نە قسەش دەکەن، ئەوانیش ھەر یەکیکیان لافی ئەو لێدات کە پەرستراوە، جگە لە خوا، یاخود لە جیاتی خوا، بە دۆزەخ سزای دەدەین، کەواتە: ئێوەش ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان! بترسن، ئەگەر خوا لە فریشتەکان قبوڵ نەکات، لە ئێوە ھەر قبوڵ ناکات.

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR codes for app stores

Alibapir

QR code

Alibapir

Alibapir

QR codes for social media

مەسەلە ی پێنجە م:

خستنه پرووی ژمارەیه کی بهر چاو له دیارده و دیمەنه سەرنج پراکێشه کانی گەردوون، که هەر کامێکیان نیشانهیه کی گەورە ی پەرودەگاریتی خوای تاک و پاکه:

خو ده فەرموێ: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَنَقْنَهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٠﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ﴿٣٢﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنْسَانَ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٣﴾﴾

شیکردنهوی ئەم ئایەتانه، له چوارده برگه دا:

(١)- ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئایا ئەوانه ی بێ پروا نه یان دیوه، نه یان زانیوه خوێنراوێشه تهوه: (أَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا)، که له هەردوو حاڵدا هەمزە که ی سەرەتا بو پرسیار کردنی نکوولیێکە رانهیه، به هوێ ئەوه وه که ورد نه بوونه وه وانه ماون و سەرنجیان نه داوه، واته: سەرنجی عەقڵ، وه ک پێشتریش گوتمان، چونکه ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئایا ئەوانه ی بێ پروا نه یان دیوه؟ واته: به چاوی عەقڵ نه یان دیوه، چونکه بێگومان ئەوه ی دوایی باسی ده کات، کهس به چاوی سەر نه بینیه، که بریتیه له چی؟

(٢)- ﴿أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا﴾، {ئایا نه یان بینیه} که ئاسمانه کان و زهوی پێکه وه لکاو و جۆش دراو بوون، له یه کمان جیا کردنه وه و پچراندن، بێگومان هێچ کهس ئەوه ی به چاوی سەر نه بینیه، تاکو خوا نکوولی بکات له وه ی بوچی نه یان بینیه؟ به لām هه موو کهس به چاوی عەقڵ و دڵ ده گونجی بیینی و، بزانی دوا ی ئەوه ی که

خوا هه وائت پیده داو، دواي ئه وهی که زانیاری گه ردوونناسییش ده ریخستوه، که ئه م بوونه وهره کاتي خوئی هه مووی پیکه وه بووه، وهک له سه ره تاي سووږه تی (یونس) و، له چه ند شوینی دیکه ش له م ته فسیره دا باسما ن کردوه، به لام له سووږه تی (یونس) دا باسیکی فراوان و خه ست و قوولمان له و باره وه کردوه، هه روه ها دواتر له ته فسیری سووږه تی (فصلت) و سووږه تی (الرحمان) یش دا.

﴿أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾، که ئاسما نه کان و زه وی، یانی: نهک ته نیا زه وی و کومه له ی خوړ، چونکه لیږه دا خوا باسی ئاسما نه کان و زه وی ده کات، که مه به ست هه موو گه ردوونه، هه ندیکیان گو توویانه: مه به ست پتی جیا بوونه وهی زه وییه له کومه له ی خوړ، زه وی و کومه له ی خوړ، که له خوړ جیا بوونه وه، چونکه هه مان ئه و ماده و توخم و پیکه اتانه ی که له زه ویدانه، له پیکه اته ی خوړیشدا هه ن، که به هوئی تیشه که یه وه بو مان ده رکه وتوه، هه روه ها پیکه اته کانی دیکه ی خرپوکه کانیش، به لام خوړیش بو خوئی ئه ستیره یه ک بووه له نیو که هکه شانی کاکیشاندا، ئه و که هکه شانه ی به شیک بووه له و هه موو گه ردوونه ی که خوا ی زانا و توانا دوا یی دابه شی کردوه، بو چه ندان گه له که هکه شان و، که هکه شانه کانیش بو ئه ستیره کان و، ئه ستیره کانیش ویرای ئه و خرپوکه نه ی به ده وریاندا ده خولینه وه.

(الرُّتْقُ: الْإِتْصَالُ وَالتَّلَاصُقُ بَيْنَ أَجْزَاءِ الشَّيْءِ)، (رتق) بریتیه له پیوه لکان و پیکه وه جوشدرانی به شه کانی شتیک.

۳- ﴿فَفَتَقْنَاهُمَا﴾، له یه کمان جیا کردنه وه، واته: ئاسما ن و زه وی، هه لبه ته زه وی له به رانه بر ئاسما نه کاندا، شتیکي بچووکه، ته نانه ت خوړ ملیوئیک و سئ سه د هه زار (۱۳۰۰۰۰۰) جار له زه وی گه وره تره، واته: ئه و خوړه ی ئیمه جیگای (۱۳۰۰۰۰۰) خرپوکه ی وهک زه وی ئیمه ی تیدا ده بیته وه، ئنجا خوړ یه کیکه له ترلیوئیک (۱۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰) ئه ستیره که له که هکه شانی کاکیشاندا هه ن و، ترلیوئیک که هکه شان هه ن له گه ردووندا، به لام به نسبه ت ئیمه وه ئه م زه وییه شتیکي یه کجار گرنگه، چونکه ژیا نی ئیمه هه ر

لیره، بۆیه خوا ﷻ ھەمیشە لە قورئاندا باسی (السماء ولأرض) یان (السموات ولأرض) دەکات، چونکە ئاسمانەکان چەندە بۆ ئیمە گرنگن، زەویش ئەگەر لەوان گرنگتر نەبێ، ھێندە ئەوان گرنگە، چونکە بە بێ زەوی، ئیمە لە کوێ دەبووین؟ ئەم زەوییهی کە لە سەری دەژین، بە بێ زەوی ژیاڵی ئیمە چاوەڕێ نەدەکرا پەیدا بێ.

ننجا: (الْفَتْقُ: الْإِنْفِصَالُ وَالتَّبَاعُ بَيْنَ أَجْزَاءِ الشَّيْءِ)، (فَتْقٌ) بریتیه لە یەک جیاپوونەوه و لە یەک دوورکەوتنەوهی بەشەکانی شتێک، کە دەفەرموێ: ﴿كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا﴾ واتە: ھەر کامێکیان پێکەوه لکاو بوون، لەیەکمان جیاکردنەوه، ئاسمانەکانمان کردنە ھەوت ئاسمان و، ھەموو ئەو کەھکەشەش و، زەویش پێکەوه جۆشدراو بوو، دوایی وامان لێکرد کە بەرگە ھەوای بۆ پەیدا بێ، بەرگە دەریای بۆ پەیدا بێ، دەریاکان کە (۴/۳) ی پانتایی زەوی دەگرەنەوه، بەرگە ھەوا کە بە بەرزایی (۱۰۰۰) کیلۆمەتر وەک چەترو قەلغانیک بە دەوری زەویدا ھەیە، خوا چیاھەکان و لەو پراگانیشتی تیدا پەیدا کردوون، کە ئەوانە پێشتر ھەمووی یەک پارچە ئاگر بوو کە لە خۆر جیا بوو بۆوه، دەگونجی ماناکە ی ئاوا بێ:

أ- ھەر کامێک لە ئاسمان و، لە زەوی، پێکەوه لکاو و یەک شت بوو، دوایی وردە وردە دابەشمان کرد.

ب- ھەردووکیان پێکەوه بوون و لە یەکمان جیاکردوونەوه، ھەردوو واتاکە ی ھەن، بەلام واتای دووھەمیان زیاتر دیتە زەینەوه.

۴- ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾، ھەموو شتێکی زیندوو، ژیاڵدارمان لە ئاوێ پەیدا کرد، وشە (جَعَلَ) لێرەدا بە واتای (خَلَقَ) دی، واتە: (وَخَلَقْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ)، چونکە تەعەددای پێکراو بۆ یەک بەرکار (مفعول)، چونکە (جَعَلَ) جاری وا ھەیە دوو بەرکار (مفعول) ی ھەیە، وەک: (جَعَلَ زَيْدٌ مُحَمَّدًا مُدْرَسًا)، واتە: زەید موخەممەدی کرد بە مامۆستا، کە دوو بەرکار (مفعول) ی ویستوون، بەلام لێرەدا ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ

كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ ﴿٥﴾، تەنھا يەك بەرکار (مفعول) ی ویستو، كەواتە: لێرەدا (جَعَلَ) یانی: (خَلَقَ) واتە: ھەموو شتێکی ژياندارمان لە ئاو پەیدا كرد.

٥- ﴿أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئایا ھەر بڕوا ناھێنن؟ ئەمە پرسیارلێکردنی نكوولییلێكەرانیە، واتە: دوای ڕوونکردنەوێ ئێو دوو پاستییە مەزنە لە یەك ئایەتدا، كە خوا ﷻ ھەم سەرەتای گەردوون و چۆنیەتی دروستبوونی، ھەم سەرەتا و چۆنیەتی دروستبوونی ژيان لەسەر زەوی، لە یەك ئایەتدا دەخاتەڕوو، كە زانستی ئیستاش ھەر بەو گەشتو، ئەگەر ئیستاش پێی نەگەشتبێ، دواتریش ھەر تەنھا بەو دەگات كە قورئان فەرموویەتی، دەبوو ئێو بپێتە ھاندەریان بۆ ڕواھێنان.

٦- ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ﴾، ھەروەھا لە زەویدا چیاھە چەسپاوێ كاھان داناون، وشە (رَوَاسِيَ) كە كۆی (راسی) یە سیفەتی وەسفكراویكی قرتیزاو (موصوف محذوف)ە، واتە: (الْجِبَالُ الرُّوَاسِي)، چیاھە چەسپاوێ كاھان داناون،

یانی: چیاھە چەسپاو و بە ناخی زەویدا چووێ خوارەكان، دەگوترێ: (رَاسٍ يَرُوسُ رَاسًا، أَيْ رَسَخَتْ وَثَبَتْ)، واتە: چەسپا، دەچەسپێ، چەسپان، لەبەر ئەوێ چیاھەكان لە زەویدا چەسپاون، وەك لە شوێنی دیکەش باسمان كردو، بە تاییەت لە سەرەتای سوورەتی (یونس)^(١) دا كە ھەر چیاھەك كە دەییین، چەندە بە دەرەوێ، بەلای كەمەوێ شەش ھوت ھێندە بە ناخی زەویدا چووێ خوار، ھەر بۆیەش لە سوورەتی (النبأ) دا خوای بەرز و مەزن چیاھەكانی تەشبیھ كردون بە گۆلمیخ: ﴿وَالْجِبَالُ أَوْتَادًا﴾، وشە (أَوْتَاد) كۆی (وتد)ە، واتە: گۆلمیخ، كە سینگێكە شتێکی پێ دەبەسترتو، كە بە دنیایی سینگ و گۆلمیخ، چەندە بە دەرەوێ، شەش ھوت ھێندە بە زەویدا دەچێتە خوار، بۆ ئەوێ ئێو شتە پێوێ بەستراو، توند بیگرێ، كە ئەمە تەعبیریکی زۆر واقعیانە، ئیجازیکی زانستی تێدا، كە ئیستا دوای ئەوێ كە زانستی

(١) ھەروەھا لە تەفسیری سوورەتی (نبأ) یشدا.

زەویناسیی (جیۆلۆجی) بەرەو پێش چوو، بۆیان دەرکەوتووە کە هەر چیا بە کە چەندە بە دەرەوێ، شەش حەوت هێندە لە زەویدایە، ئنجا ئایا بۆچی خوا چیا بە چەسپاوێ کانی لە زەویدا داناون؟

(۷) - ﴿أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾ واتە: بۆ ئەوێ نەیانجۆڵێت، (يَعْنِي: كَرَاهَةً أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ) ئەوێ کە بنیان دا بجوولێ، یاخود (أَنْ لَا تَمِيدَ بِهِمْ)، بۆ ئەوێ نەجوولێ، وشە (مید) واتە: هاتن و چوون و لەرزین، کە بە دڵنیاوی چیا بە کان دەوریان زۆر، لەوێدا کە رووبەر و پانتایی زەوێ نەیت و نەچێ، بە تاییەتی کە لە ئێو هەناوی زەویدا، هەمیشە ئاگرو ئاسنی تەواوە هەبێ، جار جار لە شێوەی ئاگرپڕژێندا دێتە دەری و، دەبێتە هۆی بوومە لەرزە و تسۆنامیی، ئەگەر چیا بە کان نەبوونایە، ئەو توێکڵە زەوێ، بەرگە ئێمە هەموو فشار و گەرماییە چەقی زەوێ نەدەگرت، بەلام چیا بە کان توێکڵێکی رەقی وەک دەمار و پەیکەری ئێسک، کە چۆن جەستە مەرووف رادەگرێ، چیا بە کانیش بەو شێوەیە زەویان راگرتووە.

(۸) - ﴿وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سُبُلًا﴾، هەروەها لە زەویدا دابراوایی و کەلێن و رێگامان داناون، (الْفِجَاجُ: جَمْعُ فَجٍّ: الطَّرِيقُ الْوَاسِعُ، وَالسُّبُلُ: جَمْعُ سَبِيلٍ)، وشە (فِجَاج) کۆی (فَجٍّ) ه، واتە: رێگای فراوان، یان دابراوایی و کەلێن، وشە (سُبُل) یش کۆی (سَبِيلٍ) ه، واتە: رێگا، بەلام کە دەفەرموێ: ﴿فِجَاجًا سُبُلًا﴾، دەگونجێ (فِجَاج) وەسف بێ، کە پێشکەوتووە لەسەر وەسفکراوەکە، کە بریتیە لە (سَبُل)، واتە: (سُبُلًا فِجَاجًا)، رێگایە فراوانەکان و رێگایە دابراوەکانمان داناون، دەشگونجێ وشە (سُبُل)، جێدار (بَدَل) بێ بۆ (فِجَاج)، واتە: کەلێنمان داناون، کە دواییش کەلێنەکان کران بە رێگا، یاخود کەلێن و دابراوایی ئێوان چیا بە کانمان لەسەر زەوێ داناون، لە حالیکدا ئەو دابراوایی و کەلێنە، دەکرێن بە رێگا، کەواتە: سێ واتای هەن:

۱- (فِجَاج) وەسفە بۆ (سُبُل) کە لێی پێش کەوتووە، واتە: رێیە فراوان و دابراواییەکان.

۲- یاخود (سُبُل) جێدارە بۆ (الْفِجَاج).

۳- یاخود حال (حَال)ە لە حالیکدا که ئەو دابراوییانە کران بە ڕیگا.

(۹)- ﴿لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ﴾ بەلکو بە ڕیە بزانی، واتە: بەلکو بگەنە ئامانجەکانیان، یاخود بەلکو خاوەن و بەدییهێنەر و پەرەردگار و پەرستراوی خۆیان، پەڕی بێن، بە هۆی ئەو ناز و نێعمەتانەووە که خوا بۆی داناون لە گەردوون (بوونەووەرو دەورووبەر)دا.

(۱۰)- ﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا﴾، ئاسمانیشمان گێراوە بە بانیکێ پارێزراو، (السَّقْفُ: غِطَاءُ فضاءِ الْبَيْتِ الْمَوْضُوعِ عَلَى جُذْرَانِهِ، وَهُوَ مِنَ التَّشْبِيهِ الْبَلِيغِ)، واتە: (سَقْف) بریتیه لەو پۆششەیی که بەسەر بۆشایی مالددا دادەدری و لەسەر دیواره‌کانی دادەدری، که لێرەدا ئەمە وێچواندنیکە لە ڕووی ڕەوانبێژییەووە پێی دەگوتری: ئەو پەڕی وێچواندن (التَّشْبِيهِ الْبَلِيغِ)، چونکە وێچویندراو و وێچوینەری تێدانی، نەیفەرمووە: (وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ كَسَقْفٍ لِلْبَيْتِ)، بەلکو هەر فەرموویەتی: ﴿سَقْفًا مَّحْفُوظًا﴾، واتە: بانیکێ پارێزراو، که دواپی باسی دەکەین چۆن پارێزراوە؟

(۱۱)- ﴿وَهُمْ عَنْ آيَاتِنَا مُعْرِضُونَ﴾، لە حالیکدا که ئەوان پشتیان لە نیشانه‌کانی ئاسمان کردووە، ڕوویان لێ وەرگێراون و، ڕوو وەرچەرخی‌نەرن لە نیشانه‌کانی، چونکە ئاسمان نیشانه‌ی زۆری تێدا هەن، هەم ئەستێرەکان، هەم که‌ه‌که‌شانه‌کان، هەم مانگ و خۆر، ئەو باران و، ئەو تیشک و، ئەو بایە و، ئەو هەموو شتانه‌که‌که‌ له ئاسماندا هەن، ئاسمان نیشانه‌ی زۆری هەن، که‌چی ئەوان پشت هەڵکردو و ڕوو وەرچەرخی‌نەرن لە نیشانه‌کانی ئاسمان.

(۱۲)- ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ﴾، خوا ئەو که‌سه‌یه‌ شه‌و‌گ‌ارو ڕۆژ‌گ‌ارو خۆرو مانگی هێناو‌نه‌ دی.

(۱۳)- ﴿كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ﴾، هەر کامێکیان لە سوورگەیه‌کدا مه‌له‌ ده‌کات و ده‌خولێته‌وه‌، پێشتریش باس‌مان کرد: لێرەدا خوا ته‌نیا باسی خۆرو مانگی کردووە، به‌لام دواپی به‌ ڕاناوی کۆ هێناویەتی، که‌واته‌: ده‌بی له‌ دووان زیاتر بن، نەیفەرمووە: (كِلَاهُمَا فِي فَلَكٍ يَسْبَحَانِ)، ئنجا سییه‌میان ئەو‌یه‌ که‌ خوا ﷻ باسی شه‌و‌گ‌ارو ڕۆژ‌گ‌اری کردووە و،

شەو و پۆژیش بەسەر زەویدا دابەش دەبن، هەمیشە ئەو پووەی زەوی کە بەرە و خۆرە پۆژەو، ئەو پووەی زەوی کە پشتی لە خۆرە و خۆری لێ دیار نیە، شەو، کەواتە: شەو و پۆژ یانی: زەوی، پووبەری زەوی هەمیشە نیوەی تاریکە و نیوەی پووناکە، کەواتە: شەو و پۆژ بەبێ وینا کردن و، لەبەرچاوترنی زەوی پەیدانابن.

کە دەفەرموی: ﴿كُلُّ فِي فَلَاكِ يَسْبَحُونَ﴾، وشە (سَبَّحَ) خوازاو تەو بە پۆشتن، وشە (فَلَاكِ) یەش واتە: سوورگە ئەستێرەکان، کە لە ئەسڵدا وشە (فَلَاكِ) بە شەپۆلی دەریا دەگوێری کە خەرە، (فَلَکَةُ الْمَغْزَلِ) یەش سەری (تەشی) یە، کە داریکی بازەنیە لەسەری بزماریکی نوشتاوەی تی چەقێزاو و ئەو پێس و چینیە دەچنری، دەچێتەو نیو ئەو بزمەرە چەمێزاووە، تاکو بهۆنریتەو، بابای تەشی پێس تەشییەکی با دەدا و دەپێسی.

پێویستە لێردا ئەو بلیین: کە لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، هەم بە جیا باسی گەردوونمان کردووە، هەم بە جیا جیا باسی خۆرمان کردووە، باسی زەوییمان کردووە، لە نیو زەویدا باسی چیا کەمان کردووە، باسی مانگمان کردووە، بۆیە ئەو باسانە کە لەویدا گەردوومان، لێرە دووبارەیان ناکەینەو.

کە دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾، ئەمەش راستییەکی زانستیە و دەرکەوتووە، بۆ وینە: جەستە مەرۆف (۷۰٪) ی ئاوو، جەستە هەندی لە ژيانداران بەشی زیاتری ئاوو، کە دەفەرموی: ﴿كُلُّ شَيْءٍ حَيٍّ﴾، هەموو شتیکی زیندوو، بگرە دەکری پووەکی پی بگرینەو، بۆ وینە: میوەیەکی وەک شووتی و کالەک لەوانە زیاتر لە (۹۰٪) یان ئاو بێ، هەروەها زۆر لە میوەکان بەشی زۆریان ئاوو، ژياندارانیش بە هەمان شیوە، لە نیویشیاندا مەرۆف، کەواتە: ئەو حەقیقەتیکە کە زانستیش هەر ئەوێ دەرخستووە، لە واقعیشتا هەر وایە.

کە دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوْسًا﴾، پێشتر باسمان کرد کە (رَوْسًا) کۆی (راسی) یە و ئەم (رَوْسًا) یە سیفەتی وەسفکراویکی قرتیزاو، واتە: (الجبال

الرواسي) چیايه چهسپاوه کان، ﴿أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾ هه ندىک له زانايان گوتوو يانه: (كَرَاهَةً أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ) پیمان ناخوش بووه كه بيانجوولینى، ياخود: (لَأَنْ لَا تَمِيدَ بِهِمْ) بو ئه وهى نه يانجوولینى، گنگ ئه وه يه: ﴿أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ﴾، بو ئه وه يه كه زهوى نه يانجوولینى و نه يانه ژینى و نه يانه رژینى، چیايه کان بو زهوى، وهك په يكه رى ئیسك وان بو جهسته ی مروڤ، جهسته ی مروڤ، ئه گهر په يكه رى ئیسقانى تیدا نه بووایه، به زهويیه وه پان ده بووه وه.

﴿وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا﴾، هه روه ها ئاسمانان کردوه به سه ربانتيكى پاريزراو، ئه مه هه رچه نده پيشتریش قسه مان لى کردوه، به لام پيوسته چهند شتيكى ديكه ی له باره وه بليين:

چهند قسه يهك له باره ی بهرگه ههواى دهورى زهويیه وه:

۱- ئه و بهرگه ههوايه ی كه دهورى زهوى داوه، هه ندىک له زانايان ده لىن: هه زار (۱۰۰۰) كيلومه تر بهر زاييه كه يه تي (ئه ستوره)، يه كيک له زانايانى گهردوونناس (فرانك ئالن) ده لى: (له شه و و رۆژيک دا بيست (۲۰) مليون بهرد به خيراى نيزيکه ی په نجا (۵۰) كيلومه تر له چرکه يه كدا به ره و زهوى دىن)، له هه ر شه و و رۆژيکدا (۲۰) مليون بهرد، كه ئه و پارچانه ن له ئه ستيره و خرۆكه كان ده بنه وه، به خيراى (۵۰) كيلومه تر له چرکه يه كدا به ره و زهوى دىن، واته: زۆر زۆر خيرا تر له هه ر جوړه فيشهك و گولله يهك، به لام بوچى ناكه ونه سه ر زهوى؟ چونكه ئه و بهرگه ههوايه ده يانسووتينى و ده بن به خو له مي ش و به شيوه ی خو له مي ش به نيو بهرگه ههواكه دا بلاو ده بنه وه.

۲- يه كيک له و بهردانه له سالى (۱۹۰۸) ي زاييني دا له سيبيريا كه وته خوار، كه زۆر گه و ره بو و، بهرگه ههواى زهوى فريا نه كه وتوه هه مووى بسووتينى، تيره كه ی چل (۴۰) كيلومه تر (۲كم ۴۰) دوو جاي گرته وه، له و شوينه ی كه لى كه وتوته سه ر زهوى.

یەکیکی دیکە لەو بەردانە لە ئەریزۆنای ئەمریکا، کەوتە خوار، کە تیرەکە یەکی کیلۆمەتر (۱کم) دووجا بوو و، ئەو چالە یەکیکەند قوولیەکە ی دووسەد (۲۰۰) مەتر بوو.

۳- ئەو بەردانە ئەگەر خێرایەکیان کەمتر بووایە، بۆ وێنە: هیندە ی گوللە یەکی خێرا بوونایە، هەموویان لەسەر زەوی دەکەوتن، چونکە بە هۆی خێرایە زۆرەکیانەو، دەسووتین و لەگەڵ ئۆکسجین و نایتروژین هەوادا کارلێک دەکەن و دەسووتین.

۴- (کریسی مۆریسۆن) کە یەکیکە لە زانایان، کتییکی هەیه^(۱) تێیدا دەلی: ئەگەر بەرگی هەوا تەنکتر بووایە لەوێ کە ئیستا هەیه، کە ئەستورییەکی (۵۰۰)^(۲) کیلۆمەتر، هەموو پارچە نەیزەکان دەکەوتنە سەر زەوی، کە ئەو کاتە نەکی هێچ مڕۆڤیک، بەلکو هێچ ژيانداریک و هێچ ڕووەکیک لەسەر زەوی نەدەما، پاشان تیشکە زیان بەخشەکانیش کە لە نیو هەوادا هەن و، ئەو تیشکانە ی کە لە نیو ئەو پارچە ئەستیرە و نەیزەکی و بەردانە هەن، بەرگە هەوا ئەوانەش دەگریتهو، ناهیلێ زیان بگەیهنن.

۵- هەروەها ئەو تیشکە زیانبەخشانەش کە لە خرۆکە و ئەستیرەکانەو دەین، ئەو بەرگە هەوایە ناهیلێ بگەنە مەودای زەوی، بەلام ئەوانە ی کە سوود بەخشن، پێیان پێدەدا بێن، هەلبەتە مەگەر بەشەر بۆ خۆی لە ئەنجامی دەستکاری کردنی بەرگە هەوای زەویدا، بۆ وێنە: کە چینی ئۆزۆن کۆن دەکات، ئەو کاتە بەشیک لەو تیشکە زیانبەخشانە دین، وەک کە ئیستا هەیه، ئەو تیشکە گەردوونیەش کە دی، هەرچی میکڕۆب و ڤایرۆس و شتی زیان بەخشە، زۆریان دەکوژی، بەلام لە هەمان کاتدا ڤیتامینە سوود بەخشەکان دروست دەکات.

(۱) (Man Does Not Stand Alone) (الإنسان لا يقوم وحده). وەگێڕاوه عەرەبیەکی بەناوونیشانی: (العلم يدعو للإيمان) ه.

(۲) لە راستیی دا بەرگە هەوا کە پێنج چینی سەرەکیە، بەرزیهکی (۱۰۰۰) کلم زیاترە.

مەسەلە ی شەشەم و کۆتایی:

خوا هیچ مەروڤیکی لە پیش پێغەمبەری خاتەمدا ﷺ نەهێشتۆتەو و هیچ کەس نە تامی مردن نە چێژتی و، هەموویان بە ناخۆشی و خۆشی تاقی دەکرێنەو، پاشان بۆ لای خواي خاوەن و پەرەردگاریان دەگەرێنەو:

خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ۚ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۝٣٤﴾

شیکرنەوی ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

(١)- ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾ لە پیش تۆش (ئە ی موخەممەد!) هیچ مەروڤیکمان هەرماو نە کردو، هەمیشە کافرو هاوبەش بۆ خوادانەرە نە یارەکانی پێغەمبەر ﷺ لە بیرى ئەویدا بوون، کە موخەممەد ﷺ هەر خۆیەتی و هەر کاتیک کە کۆچی دوایی کردو مرد، ئەو لەو بەلایە (بە بۆ چوونی خۆیان) قوتاریان دەبێ و، کارەکی کۆتایی پێ دی!

ئەجە خوا دەفەرموی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾، واتە: لە پیش تۆدا هیچ مەروڤیکمان نەهێشتۆتەو، وشە (الْخُلْدَ) واتە: هەرمان و ژیا نی بەردەوام، وەک لە سوڤەتی (الطور) دا لە ئایەتی (٣٠ و ٣١) دا دەفەرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّبَّيْنَاهُ بِهِ رَبِّهِ ۚ قُلْ تَرَبَّصُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرَاصِلِينَ ۝٣١﴾، واتە: یان ئایا دەڵێن: شاعیریکە و چاوەڕێ دەکەین بەلایەکانی مردنی بەسەر بێن، (واتە: بەلایەکی بەسەر بێ و مەری و کۆتایی پێ بێ)، پێیان بڵێ: چاوەڕێ بن و لە بۆسەدا بن، ئێمەش لەگەڵ ئێوەدا لە چاوەڕوانانین، واتە: ئەگەر پێغەمبەر ﷺ مەروڤیکە و دەمری، خو ئێوەش هەر دەمرن، بەلام ئەو کە دەمری، کارو پرۆژە و پەيامەکی کۆتایی نایەت، بەلام ئێوە دەبنە بەردی بن گوێ، مەگەر وەک

پەندو عیپرەت لى وه گرتن، ئەگەرنا هیچ کەس باستان ناکات و یادتان ناکات، بەلام، ناو و ناوبانگی موحەممەد ﷺ لە بەرە کەتی ئەو پەیام و بەرنامە خواپییەى کە هیناویەتی، وەک چۆن پەیامە کەو بەرنامە کەى دەمی پێتەو و بەردەوام دەبێ، خوشی ناو و ناوبانگی بەردەوام دەبێ.

هەلبەتە ئەو رستە قورئانییە لێشی وەر دەگیرێ، کە لە پێش پێغەمبەرى خاتەمدا ﷺ هیچ مەزھەبێک نەماوە، کەواتە: وەک لە تەفسیری سوورەتی (الکھف) دا باسمان کرد، ئەمە بەلگەى لەسەر ئەو کە (خضر) ئەو بەندە صالحەى کە لە گەڵ مووسادا بوو، بۆتە هاوێڵ و مامۆستای مووسا، چەند شتیکی لى فێر بوو، وەک هەندێ لە ئەھلى تەسەووف، بەلکو زۆربەیان، رایان وایە کە ھەر ماوە، واتە: ژیاى بەردەوامە و نەمردووە، ئەم ئایەتە بەلگەى لەسەر ئەوێ نەخێر ئەمە راست نیە: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِّنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾، لە پێش تۆدا هیچ مەزھەبێکمان نەھێشتووە، نە (خضر) و نە غەیری (خضر).

ئەمە دیسان دەبێتەو بەلگەش لەسەر ئەو، کە ئەوێ شیعە بە ئیمامى دوازدەھەمى دەزانن، کە لە ئەسڵدا بوونی ھەر نیە، واتە: موحەممەدى کوپى ھەسەنى عەسکەری، ھەسەنى عەسکەری نەزۆک بوو، بى پاشەوار بوو، بەلام گوتووینە: گوايە کە کوپێکی بوو و شیراوەتەو بەناوی (محمد)، کە لە پرووی میژووییەو هیچ بەلگەى کى سەلمێنەر نیە بۆ بوونی، وەک هەندێ لە لیکۆلەرەوانى شیعە خوشیان وا دەلێن، ئەویش دیسان بیروکەى کى ئەفسانەییە، کە گوايە ھەییە و ماوەتەو، چونکە بەلێ لێرەدا خوا ﷻ باسى پێش پێغەمبەر ﷺ دەکات، بەلام لە سیاقە کەو بۆمان دەر دەکەوێ، کە خوا هیچ مەزھەبێک لەسەر زەوى نەھێلێتەو، بەلام لێرە باسى پێش پێغەمبەر ﷺ دەکات، واتە: ئەو پێغەمبەرانیەى پێش تۆشمان نەھێشتوونەو تاکو تۆ بھێلێنەو.

ئەجا ئەگەر خوا ﷻ پێغەمبەرانی نەھێشتبەو، غەیری پێغەمبەرانی بە رێگای لە پێشتر (بأطریق الأولى) نەھێشتووە، چونکە پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ

الصَّلَاةَ وَالسَّلَامَ) لەلای خوا ﷺ ھەموو مروڤەکان بەرپزترو موعتەبەرترو خۆشەویستەرن، ئەگەر کەسیکی ھێشتابایەو، ئەوانی دەھێشتەو، کە ئەوانی نەھێشتەو، کەسانیکی کە لە خوار پیغەمبەرانیوەن، کە زانایان و دوستانی خان، ئەوانیش بە ھەمان شیوە نەھێلراونەو.

(۲) ﴿أَفَأَيْنَ مَتَّ فَهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ ئایا ھەر کاتیکی تۆ مردی، ئەوان ھەر ماو دەبن و دەمێننەو و لە ژياندا بەردەوام دەبن؟ واتە: با خەونی ئەوەت پێوە نەبین، کە بە مردنت پەیام و بەرنامەکتان لە کۆڵ دەبێتەو و کۆتایی پێ دی! بەڵێ تۆ دەمری، بەلام ئەوانیش دەمرن، بەلام پەیام و بەرنامەکە تۆ لەبەر ئەوەی پەیوەستە بە خواو، خواش ﷺ زیندووی مشوورخۆر (الحي القيوم)ە، بەردەوام دەبی، واتە: پەیامەکە تۆ خوا بە ھۆی ھێشتەوێکی خواو بۆ پەیامەکە، بەردەوام دەبی.

(۳) ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ﴾ ھەموو کەسیکی چێژەری مردنە، وشە (نَفْسٍ) لێرەدا دوو واتای ھەن:

یەكەمیان: بە واتای (ذات) دی، واتە: خودی ئەو شتە.

دووەمیان: بە واتای (روح) یش دی، کە لێرەدا مەبەست پێی پرووحە، واتە: ھەموو پروحیک مردن دەچێژی، ئەگەرنا وشە (ذات) کە واتای یەكەمی (نَفْسٍ)ە، واتە: خودی ئەو شتە کە ھەم پرووحەکە و، ھەم جەستەکە دەگرێتەو، بەلام بە دڵنیایی لێرەدا مەبەست پێی پرووحەکە، ھەر بۆیەش پاناوی مێینە بۆ بەکارھێنراو، چونکە پرووح و نەفس ھەردووکیان مێینە مەجازی (المؤنث المجازی)ن.

(۴) ﴿وَبَلَّوْكُمْ بِالْثَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾، تێمە بە ناخۆشییان و بە خۆشییان، یاخود بە زیان و بە سوود، یاخود بەوێکی کە حەزی پێ دەکەن و بەوێکی کە حەزی پێ ناکەن، تاقیبێتان دەکەینەو، (فِتْنَةً أَي: اخْتِبَارًا)، (فِتْنَةً: مَفْعُول مَطْلُوعٌ لِّبَلَّوْكُمْ، لَأَنَّ الْفِتْنَةَ تُرَادِفُ الْبَلَاةَ)، وشە (فِتْنَةً) لێرەدا دەبێتە بەرکاری پەھا (مفعول مطلق) بۆ پستە (لِئَبْلُوْكُمْ)، چونکە وشە (فِتْنَةً) واتای نیزیکی لە وشە (البَلَاةُ) یان (لِئَبْلُوْكُمْ)، (فِتْنَةً) یان (إِبْتِلَاءً)

۵- ﴿وَالْيَا تُرْجَعُونَ﴾، تهنیا بۆ لای ئیمهش دهگیردرینهوه، لیره دا ئهم (وَالْيَا) پيش (فعل) و (فاعل) خراوه، وهك ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ كه كاتيك بهركار (مفعول به) پيش (فعل و فاعل) كاروبكه، دهكهوئ، دهلالهت دهكات لهسه، كورت ههلهينان، واته: تهنيا بۆ لای ئیمه دهگیردرینهوه، نهك بۆ لای كهسی ديكه، كهواته: باش سهرنج بدهن! به چ چاو و پرويهك دینهوه لمان و چي لهگهڵ خوتان دههيننه وه و، چۆن بۆ لای ئیمه دهگهړینهوه؟! به راستیی كهسیك بزانی دهچيتهوه خزمهت خواو، دهچيتهوه دیداری خوا، ههول دهوات به دیاریی و كوڵ و باریکهوهو، به حالیکهوه بهچيتهوه بۆ لای خواو، بۆ خزمهتی خوا، كه شایستهی دیداری خوا بی و، شایستهی مهقامی بهرز و بی وینهی خوا بی.

له لويه كومه لويه پيښه ده كېلانی
 ۱۳۸۵ ل. ۱۱ م. ۱۱ نېټه
 دس مېلمه پر موټر الوتکې لاندې

AliBapir/عەل ځایپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.com

د ځایپیر د ځایپیر د ځایپیر د ځایپیر

له لويه كومه لويه پيښه ده كېلانی
 ۱۳۸۵ ل. ۱۱ م. ۱۱ نېټه
 دس مېلمه پر موټر الوتکې لاندې

AliBapir/عەل ځایپیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.com

د ځایپیر د ځایپیر د ځایپیر د ځایپیر

دەرسى سۆيەم

ئە نۇرە كۆمەلەنچە تەلەپپۇس

بىز مەشھۇر مۇلازىمەتچىمىز

AliBapir/علی بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for Google Play and App Store

ئە نۇرە كۆمەلەنچە تەلەپپۇس

بىز مەشھۇر مۇلازىمەتچىمىز

AliBapir/علی بابىر

YouTube

AliBapir/علی بابىر

QR code for YouTube

ئە نۇرە كۆمەلەنچە تەلەپپۇس

بىز مەشھۇر مۇلازىمەتچىمىز

AliBapir/علی بابىر

QR code for social media

پاڻه پالانڌي مڪتبه جي ماموستا علي بابا پير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

پاڻه پالانڌي مڪتبه جي ماموستا علي بابا پير

پاڻه پالانڌي مڪتبه جي ماموستا علي بابا پير

www.alibapir.net

پاڻه پالانڌي مڪتبه جي ماموستا علي بابا پير

پاڻه پالانڌي مڪتبه جي ماموستا علي بابا پير

www.alibapir.net

پاڻه پالانڌي مڪتبه جي ماموستا علي بابا پير

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان پازدە (١٥) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە ئایەتەکانی: (٣٦ - ٥٠) ن، لەم پازدە (١٥) ئایەتەدا، خوا ﷻ باسی ھەلۆیستی نەفامانە و کەللە پەقانە ی کافرەکان دەکات:

- ١- لە بەرانبەر پیغەمبەری خاتەم موحەممەد دا ﷺ.
- ٢- لە بەرانبەر پوژی دوایدا، بە تاییەت قیامەت و کاتی زیندوو بوونەو و ھەلسانەو.
- ٣- لە بەرانبەر خوای بەرز و مەزن و، سزا و جەزەبە ی خوا، لە ژیا ئی دنیا دا.
- ٤- لە بەرانبەر قورئان و ھەپەشە و ترساندەکانیدا، بۆ کافران.
- ٥- ھەرۆھە لەم پازدە (١٥) ئایەتەدا، باسی دادگەریی خوا لە قیامەتدا کراو.
- ٦- دوا یی ئاماژە یە ک بەو کتیبە دەکات کە بە مووسا و ھاروونی برای درا بوو، کە بە جیاکەرۆ و پووناکی و بیرخەرۆ و، وەسفی دەکات (فُرقان، ضیاء، ذِکر)، بەلام بۆ پارێزکاران، پارێزکارانێک کە سام و بیمیان بەرانبەر بە پەرۆدگاریان ھە یە و، ترس و لەرزیا ن بەرانبەر بە ئاخیر زەمان ھە یە.

٧- لە کو تاییشدا ئاماژە یە کی کورت بە قورئانی پر پیت و پیز دەکات و، نکوویی لە نکوویی لیکردن و بیروایی کافرەکان دەکات، لە بەرانبەر دوا کتیب و دوا فەرما یشتی خوا دا ﷻ، کە قورئانی بە ھیز و پیزە.

﴿وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ يَّخْذُوْكَ اِلَّا هُزُوًا هٰذَا الَّذِيْ يَذْكُرُ
اِلٰهِيْنَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُوْنَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْاِنْسٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَآوِرِيْكُمْ

۳۸) عَائِدَتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ ۳۹) وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا
 هُمْ يُنْصَرُونَ ۴۰) بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ
 يُنْظَرُونَ ۴۱) وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ۴۲) قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ
 رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ۴۳) أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ
 أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ۴۴) بَلْ مَنَعْنَا هَمُوزًا وَعَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ
 الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ۴۵) قُلْ
 إِنَّمَا أَنْذَرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنْذَرُونَ ۴۶) وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ
 نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يُنَوَّلْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ۴۷) وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ
 لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا
 وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ۴۸) وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْفُرْقَانَ وَضِيَئًا وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ
 ۴۹) الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ۵۰) وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ
 أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{هەر کاتیک ئەوانە ی بێپروان بینیتیانی، بەس گالتەت پێ دەکەن (دەلێن): ئایا ئەمە یە کە (بە خراپە) باسی پەرستراوە کانتان دەکات! لە حالیکدا کە خۆشیان بە بەرنامە ی (خوای) بە بەزە یی بێپروان ﴿۳۶﴾ مڕۆف لە پەلە کردن دروستکراوە، بە دنیایی نیشانە کانی خۆمتان پێشان دەدەم، پەلەم لێ مە کەن ﴿۳۷﴾ هەروەها (کافرەکان) دەلێن: ئەگەر لە راستان، ئەو بەلێنە کە نگییە؟ ﴿۳۸﴾ ئەوانە ی بێپروان، ئەگەر زانیایان ئەو کاتە ی ئاگریان، نە لە پرویان، نە لە پشتیان بۆ ناگیرێتەو و سە ریش ناخرین، (دەکەو نە چ حالیکە ناخۆشەو، ئاوا پەلە پەلیان لە سزای خوا نە دە کرد) ﴿۳۹﴾ (بەلێنی خوا راستە) بەلکو کت و پڕ بۆیان دی و، سەراسیمە یان دەکات، نە دەتوانن بەرپەرچی بدەنەو، نە چاوەرێشیان دەکری ﴿۴۰﴾ بە دنیایی گالتە بە پێغەمبەرائی پێش تۆش کرا، ئنجا سەرهەنجام ئەو ی کە گالتەیان پێ دە کرد، ئابڵووقە ی ئەوانە ی دا کە گالتەیان پێ دە کرد ﴿۴۱﴾ بلی: کێ بە شەوێ و بە پۆژی لە (سزا و تۆلە ی خوای) بە بەزە یی دە تانپاریزی؟ بەلکو ئەوانە پرو وەرگیراون لە یاد و بەرنامە ی پەرەردگاریان ﴿۴۲﴾ یان ئایا پەرستراوانیکیان هەن، کە لە جیاتی ئیمە پێشگیری (سزا) یان لێ دەکەن؟ (بەلکو) نە دەتوانن خۆیان سەر بخەن و، نە لە لایەن ئیمە شەو هەو لێتییان دەکری ﴿۴۳﴾ بەلکو (هۆی یاخی بوونیان ئەو یە کە) ئیمە ئەو (کافر) انەو باب و باپیرانی شیامان (لە ژبانی دنیا دا) بە هەرمەند کرد، هەتا تەمەنیکی زۆریان بەرێ کرد، ئنجا ئایا نابینن، کە ئیمە لە کەنارە کانی زەمین کەم دەکەینەو؟ (خەلکە کە ی دەمرێنین)! ئایا ئەوان زالبووان (یان ئیمە)؟! ﴿۴۴﴾ بلی: بە دنیایی تەنیا بە هۆی وە حییەو، هۆشیارتان دەکەمەو (دە تانترسێتم)، بەلام کە پان گوێ بیستی بانگکران نابن، کاتیک وریا دەکری ئەو ﴿۴۵﴾ هەر کاتیش تۆزیک لە سزا و ئازاری پەرەردگاریان گەشتی، مسۆگەر دەلێن: ئە ی هاوار بۆ

ئیمە! بەراستی ئیمە ستمکار بووین ﴿۴۶﴾ تەرازووہ دادگەر و راستەکانیش لە پۆژی قیامەتدا دادەنێن، ئیدی هیچکەس تۆزقالتیک ستمی لێ ناکرێ و (کردهوه‌که‌ی) ئەگەر هاوکیشی دەنکە خەرته‌له‌یه‌کیش بێ، دەیهێنن و، ئیمەش بەسین بۆ ژماردنی راست و ورد ﴿۴۷﴾ بێگومانیش ئیمە (تەوێتی) جیاکەرەوه‌و پۆشن و بیرخەرەوه‌مان بۆ پارێزکاران بە مووسا و هاروون دا ﴿۴۸﴾ ئەوانە‌ی بە پەنامەکی سام لە پەرورەدگاریان دەکەن و، ترس و لەرزیان بەرانبەر بە ئاخیر زەمان هەیه ﴿۴۹﴾ ئەم (کتیب)ەش بە‌نامه‌یه‌کی بە پێزە دامانبەزاندو، ئنجا ئایا ئیوه‌ نکوویی لێ دەکەن؟ ﴿۵۰﴾.

شیکردنەوه‌ی هەندیک لە وشەکان

(هُزُوا): (الْهَزْءُ: مَزَحٌ فِي خَفِيَّةٍ، هَزْنْتُ بِهِ وَأَسْتَهْزُتُ)، (هُزءٌ) بریتیه لە گالتە پیکردنیک و گەمە پیکردنیک بە پەنهانی، دەگوێری: (هَزْنْتُ بِهِ وَأَسْتَهْزُتُ)، دیارە (زِيَادَةُ الْمُبْنَى تَدُلُّ عَلَى زِيَادَةِ الْمَعْنَى)، (أَسْتَهْزُتُ بِهِ)، واتە: زۆرم گالتە پیکرد، یاخود خەفتام بۆ ئەوه‌ی گالتە بکەم.

(عَجَلٍ): (الْعَجَلَةُ: طَلَبُ الشَّيْءِ وَتَحَرُّيهِ قَبْلَ أَوَانِهِ)، (عَجَلَةٌ) بریتیه لە داواکردنی شتیک و لێ خەفتانی، پێش کاتی خوێ، وەک گوێراوه: {الْأَنَاءُ مِنَ اللَّهِ، وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ} ^(۱)، واتە: پەلە نەکردن {یاخود بە کاوه‌خۆبوون و لەسەر خوێی} لە خواوه‌یه، پەلەکردن لە شەیتانەوه‌یه، کورده‌واریی خوشمان دەلێن: شەیتان پەلە‌ی کرد، چاوی خوێ کوێر کرد.

کە دەفه‌رموێ: ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾، یانی: ئەو ماددە و کەرەستە‌ی مروۆقی لێ دروستکراوه، بریتیه لە پەلە پەلکردن، ئەمە بۆ وه‌سفی ئینسانە بەوه‌ کە زۆر پەلە دەکات، وەک لە پەلە پەل دروستکرا بێ، پەلە دەکات.

(۱) أخرجه: الترمذي: ۲۰۱۲، وقال: غريب، وضعفه الألباني.

(لَا يَكْفُرُونَ): واتە: (لَا يَدْفَعُونَ، كَفَفْتُهُ: أَصْبَتُهُ بِالْكَفِّ وَدَفَعْتُهُ بِهَا)، (كَفَّ) ئەم لەپە دەستە، ئەگەر تۆ بتهوێ کەسیک پال پێوه بنێی یان بیگیریهوه به لهپە دەست ئەوکارە دەکە، (كَفَفْتُهُ) واتە: به لهپی دەستم پالم پێوه نا، لهوهوه خوازاراوه تهوه بۆ مانای بهرپەرچدانهوه، بهرگری له خو کردن و پال پێوه نان. (بَغْتَهُ): (الْبَغْتُ: مُفَاجَأَةُ الشَّيْءِ مِنْ حَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بَغْت) بریتیه له هاتنی شتیک به کت و پری و به شیوهیه ک که له پووێیه کهوهو، له حالیکدا که حیسابی بۆ نه کرابی و بیری لی نه کرابیتهوه.

(فَتَبَهُمْ): واتە: سهراسیمه یان دهکات، (بُهِتَ: دَهَشَ وَتَحَيَّرَ، وَقَدْ بَهَّتَهُ)، (بُهِتَ) واتە: سهراسام بوو و، سهراسیمه بوو، (وَقَدْ بَهَّتَهُ) واتە: سهراسامی کردو سهراسیمه ی کرد، (بُهْتَانٌ: كَذِبٌ يُبْهِتُ سَامِعَهُ لِفُطَاعَتِهِ)، (بُهْتَانٌ)، یانی: قسهیه ک، یان تاوانیک، که مرووف بهری بی لی، ئنجا (بهتان) درویه که که بیسه ره که ی سهراسیمه و سهراسام دهکات، تووشی سهرسوورمانی دهکات.

(يُنْظَرُونَ): واتە: (مُهِلُونَ، يُؤَخَّرُونَ)، مۆلهت دهدرین، یاخود چاوه پوانی ده کرین، (أَنْظَرْتُهُ: أَخَّرْتُهُ)، واتە: دوامخست و مۆلهتم دا، (وَكَذَلِكَ: نَظَرْتُهُ وَأَنْتَظَرْتُهُ)، واتە: مۆلهتمدا و دوامخست، (أَنْظَرْتُ: أَمَهَلْتُ)، واتە: مۆلهتی دا، بواری دا، (لَا يَنْظَرُونَ) واتە: مۆلهتیان نادری.

(فَحَاقَ): واتە: دهوری دا، ئابلوووه ی دا، (حَاقَ بِهِ: أَصَابَهُ وَأَحَاطَ بِهِ)، ههم به مانای تووشی بوو، ههم ئابلوووه ی دا، دی، (وَحَاقَ بِهِ الْأَمْرُ: لَزِمَهُ وَوَجِبَ عَلَيْهِ)، واتە: پێوه په یوه ست بوو، لهسهری پێویست بوو.

(يَكْلُوكُمْ): (يَحْفَظُكُمْ، يَرَعَاكُمْ)، واتە: ده تانپاریزی و چاودیریتان دهکات.

(يُصْحَبُونَ): دهگوتری: (صَحَبَكَ اللَّهُ: أَيِ حَفِظَكَ، وَرَافَقْتَكَ عِنَايَتُهُ)، خوا بتپاریزی، سهرپهرشتی و ئاگایی خوا لهگهلت بیت، ﴿وَلَا هُمْ مِّنَّا يَصْحَبُونَ﴾ واتە: له لای ئیمه وه هاوه لیتیان ناکری و پارێزگاریان لیناکری.

(نَفْحَةٌ): پشوویک، یان تۆزیک له شتیک (النَّفْحَةُ: الطَّيْبُ الَّذِي تَرْتَّاحُ لَهُ النَّفْسُ)، ئەو بۆنەى که نهفس پێی ئاسووده دەبێ، (وَالنَّفْحَةُ: الْعَطِيَّةُ) واتە: بەخشش، (أَصَابَتْنا نَفْحَةٌ مِنْ سُمْومٍ: حَرٌّ وَعَمٌّ وَكَرْبٌ)، واتە: تۆزیک لەو گرە بایە لێی داین، ئەویش دەخوازێتەووە بۆ گەرما و خەم و خەفت.

(مِثْقَالٌ): واتە: هاوکیش، (مِثْقَالُ الشَّيْءِ: مِثْلُهُ فِي وَزْنِهِ)، واتە: هاوکیشی شتیک، بریتیە لەوەی لە قورساییدا وەک وی بی، (مِثْقَالٌ مُفْرَدٌ وَالْجَمْعُ: مِثْقَالٌ)، لە کوردیش دا هەر مسقال بە کاردی، وەک یەک مسقال، واتە: تۆزیک، یان هەندیک، بەلام لە زمانی عەرەبییدا (مِثْقَالٌ) واتە: هاوکیش و هاوسەنگ، یانی: که سەنگی بە قەدەر وی بێ، یان کیشی بە قەدەر وی بێ.

(خَرْدَلٌ): (الوَاحِدَةُ: خَرْدَلَةٌ: يُضْرَبُ بِهَا الْمَثَلُ فِي الصَّغَرِ)، وشەى (خَرْدَلٌ) ناوی (جِنْس)ە، تاکەکەى (خَرْدَلَةٌ)، وێنەى پێ دەهێتێتەووە لە بچووکی دا، دەنکە خەرته لەى خۆمان، دوايش پێناسەیهکی زانستی و وردی دەکەین لە مەسەلە گرنگەکان دا.

(مُشْفِقٌ): واتە: لێی دەترسن و ترس و لەرزیان بەرانبەرى هەیه، (أَشْفَقَ مِنْهُ: خَافَهُ وَحَذَرَ مِنْهُ)، لێی ترسا و لە بەرانبەریدا وریایى وەرگرت، (أَشْفَقَ عَلَيْهِ: عَظَفَ وَخَافَ عَلَيْهِ)، واتە: سۆزى بەرانبەرى بوو، ترسى بەرانبەرى بوو، که تووشى زیانىک بێ، (الشَّفَقَةُ: الرَّحْمَةُ وَالْحَنَانُ)، واتە: بەزەیی و سۆز، (وَالْخَوْفُ مِنْ حُلُولِ مَكْرُوهِ)، (شَفَقَةٌ) واتە: مەترسییت هەبێ خراپیهک و ناخۆشیهک بەسەرت بێ، (الشَّفِيقُ: الْمُشْفِقُ، جَمْعُهُ شَفَقَاءُ)، (شفیق) واتە: کەسیک که سۆز و بەزەیی و پەرۆش و بە تەنگەووە بوونی بووبێ، که بە (شَفَقَاءُ) کۆدەکرێتەووە.

﴿وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا﴾، هەر کاتی که نه‌وانه‌ی که بی‌پروان، تۆیان
بینی، ﴿اِنْ يَنْخَدُوْنَكَ اِلَّا هُرُوْا﴾، (اِنْ) بریتیه له (اِنَّ النَّافِيَةَ) واته: (مَا
يَنْخَدُوْنَكَ اِلَّا هُرُوْا)، ته‌نیا تۆ به گالته ده‌گرن، واته: هیچ شتی که ناکهن، به‌س
گالته‌ت پی ده‌گهن و، ده‌تکه‌ن به گالته پیکراو، ئنجا گالته پیکردنه که یان پروون
ده‌کاته‌وه که چیه؟ ﴿اَهٰذَا الَّذِيْ يَدْعُرُ اِلَيْهِمْ﴾، ئەم هه‌مزیه (أ) یه
بۆ پرسیار لیکردنی نکو و لیلی که رانه‌یه، ده‌لین: ئا ئەوه‌یه که باسی په‌رستراوه‌کانتان
ده‌کات؟ وشه‌ی (يَدْعُرُ) واته: باسیان ده‌کات، به‌لام به پیتی سیاقه‌که ده‌زانین،
واته: (يَذْكُرُهُمْ بِالْسُّوءِ) به خرایه باسیان ده‌کات، ده‌لی: هیچان له ده‌ست نایه‌ت و

ئەوانە شەفاعەت و تەکا ناکەن، نابیستی و نابین و، عەقڵیان نیە و قسە ناکەن و، هیچیان لە دەست نایەت و هیچ کارەن، نە زیانیان بە دەستە و نە قازانجیان بە دەستە، ئنجا پیڤەمبەر ﷺ کە ئەو شتانە ی فەرموون، ئەوان ئەوانەیان بە جێو لە قەلەم داوون بۆ پەرستراوەکانیان و، بە قسە ی سووک و بە باسکردنی خراپیان لە قەلەم داوون، ئەگەرنا وشە ی ناشیرین لە پیڤەمبەر ی خوا ﷺ نەو شەواوە تەو، ئەوان لە سەر ئەو پەرستراوە، بێ ژیان و کەر و لال و هیچ کارانە ی خۆیان قەلەس بوون، کە پیڤەمبەر ﷺ وەک خۆیان وەسفیان بکات، بۆی: هیچیان لە دەست نایەت، کە فیعلەن هیچیان لە دەست نەهاتو، ﴿وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمَنِ هُمْ كَافِرُونَ﴾ کەچی بە بەرنامە و بە یاد ی خوا ی خاوەن بەزەیش بیروان، هەلۆیستیان ئاویە بەرانبەر بە خوا ﷻ، کەچی لە سەر ئەو دار و بت و پەیکەر و صەنەمانە قەلەس دەبن، کە پیڤەمبەر ﷺ وەک خۆیان پێناسەیان دەکات.

﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾، مەرۆڤ لە پەلە پەل دروستکراوە، بێگومان مەرۆڤ لە قور دروستکراوە، لە ڕووچێکی خوا یی، کە ڕووح دروستکراویکی تایبەتی خاویەو، لە شیوە ی ماددە نیە، کە بە بەر جەستەیدا کراوە، بەلام لێرەدا وەک زانیان دەلێن: ئەمە زێدەڕۆیی کردنە لە وەسفکردنی مەرۆڤدا، بەو کە زۆر پەلە پەل و تالووکە دەکات، واتە: وەک لە ماددە و کەرەستە ی پەلە پەل دروستکرا بێ، ئەو سیفەتی پەلە پەلە ی هێندە تێدا هەیە، بە تایبەتی مەرۆڤیک دەستی هیدایەتی خوا ی نەگەشتبێتی و دەستکاری نیە کردبێ و پاک و چاکی نەکردبێ، ئەگەرنا مەرۆڤ دوا ی ئەو هیدایەتی خوا لە عەقل و دلیدا جێگیر دەبێ، سەرۆشتە کە لە باری خراپەو دەگۆرێ بۆ باری چاک، هەر وەک خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿٧﴾ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿٨﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿٩﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ﴿١٠﴾﴾، بە راستی سەر فرازە ئەو کەسە ی کە خۆ ی پاک و چاک کردو، بەهۆ ی تەقواوە یه ئینسان پاک و چاک دەبێ، بە ئەندازە ی ئەو کە تەقوا لە مەرۆڤدا ڕەگ دادەکوێ، ڕەوشت و سەرۆشت و ئاکارەکانی مەرۆڤ لە خراپەو دەگۆرێ بۆ چاکە.

﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ﴾ به دنیایی له مه وودوا نیشانه کانی خوٚمتان پئی نیشان دهدهم، په له مه کهن.

لیره دا که ده فهرموئ: ﴿آيَاتِي﴾ به سیاق ده زانری که مه به سستی پئی ټایه ته کانی قورټان نیه، چونکه ټایه ته کانی قورټان ټه وه نه بووه، که ټه وان په له یان لیکر دبئ، به لکو مه به سستی پئی ټه وه به لایانه ن که خوا به سهر گه له پيشووه کانی هیټاون، واته: ټه وه جوړه به لایانه به سهر ټیوه ش ده هیټین، په له مه کهن، ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ﴾ لیره دا (ي) قرتینراوه (فَلَا تَسْتَعْجِلُونِ)، په له مه لیمه کهن و هه لم مه پیچن، له کاتی خویدا و له شوینی خویدا نیشانه کانی خوٚمتان پئی نیشان دهدهم، که بریتیه له سزایه کانی خوا، ټه وه به لایانه ی خوا ده یانیری بو که سانی که دزایه تی پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده کهن که دواپی خوا ی دادگر هه م تووشی گرانیی کردن و، هه م تووشی قات و قری و وشکه سالیی بوون و، پاشان له جهنگی به دردا و له جهنگه کانی دیکه دا تووشی کوشتار بوون و، زله زله کانیان کوژران و خوا ﷺ نیشانه کانی خو ی نیشان دان.

﴿وَيَقُولُ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ده شلین: ټه وه به لینه کهنگییه، ټه گهر ټیوه له راستانن؟ ټه وه به لینه به دنیایی مه به ستیان پئی: ۱- یان هاتنی سزای خواپی بووه.

۲- یان مه به سستی پئی هاتنی سزای پوژری دواپی بووه.

به لام به پئی سیاق و به پئی ټایه تی دواپی خو ی ده زانری، که مه به ستیان پئی هاتنی سزای پوژری دواپی، واته: ټه وه سزایه ی که له دوزخه خدا له گه لی ده سته و یه خه ده بن.

بویه ده فهرموئ: ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ لیره دا وه لامی (لَوْ) قرتینراوه، چونکه مروف به سیاق و سه لیه ده یزانی، ټه گهر ټه وانه ی بی پروان زانیایان له

کاتیکدا که ئاگر، نه له دەم و چاویان دەگیرنهوهو، نه له پشتیان دەگیرنهوهو، نه سهریش دەخرین، واته: ئەگەر زانیایان، ئیستا پەلەیان لێ نهدهکرد، ئەگەر زانیایان ئەو کاته تووشی چ حالیکی بێ حال و، چ وهزعیکی تهنگ و تال دەبن، ئیستا پیغه مبه‌ری خویان ﷺ هه‌لنه‌ده‌پێچا، بڵین: زووکه دۆزه‌خمان بۆ بینه، ده‌ی سزای خوامان بۆ بینه، به‌لام ئەو کاته نازانن تووشی چ جووره ته‌میک دین، تووشی چ به‌لا و گرفتارییه‌ک دین، بۆیه ئیستا پەله‌ پەله‌ ده‌که‌ن.

﴿ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴾، ئەم (بَلْ) ه، بۆ (إضراب) ه، واته: نه‌ک هه‌ر سزایان بۆ دێ و په‌شی‌مان ده‌بنه‌وه، به‌لکو ئەو سزایه که بۆیان دێ، کت و پرو له ناکاو بۆیان دێ، ﴿فَتَبْهَتُهُمْ﴾، سه‌راسیمه‌یان ده‌کا و سه‌رسامیان ده‌کات، ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾، نه ده‌توانن به‌رپه‌رچی بده‌نه‌وهو، نه چاوه‌ڕێشیان ده‌کرێ و مۆله‌تیشیان ده‌درێ، یانی: نه‌ده‌توانن سزایه که به‌رپه‌رچ بده‌نه‌وه و بیگیرنه‌وه بۆ دواوهو، نه‌سزایه که‌شیان لێ دوا ده‌خرێ و مۆله‌تیان بدرێ تۆبه بکه‌ن و بگه‌ڕێنه‌وهو په‌شی‌مان ببنه‌وه، ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾، ئنجا دێته سه‌ر دلدانه‌وه‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ، دیاره ئایه‌ته‌کانی پێشتریش هه‌ر دلدانه‌وه‌ی پیغه مبه‌ریان ﷺ تیدا‌بوو، هی هه‌ر که‌سی‌کیش که به‌ دوا‌ی پیغه مبه‌ر ﷺ ده‌که‌وی، که: ئەو کافرانه‌ی ئاوا بی‌پروان و گالته ده‌که‌ن، کاتیک دێ، په‌شی‌مان ده‌بنه‌وه له‌سه‌ر ئەوه.

ئنجا ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾، به‌ دلنایایی له‌ پێش تۆشدا گالته به‌ پیغه مبه‌ران کرا، پیغه مبه‌رانی‌ک له‌ پێش تۆدا گالته‌یان پێکرا، ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، به‌لام ئەوانه‌ی که گالته‌یان به‌ پیغه مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کرد بوو، ئەوه‌ی گالته‌یان پێ ده‌کرد، ده‌وری دان، واته: گالته پێکه‌رانی پیغه مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ئەو سزا و جه‌زه‌به‌یه‌ی گالته‌یان پێ ده‌کرد، ده‌وری دان و ئاب‌لووقه‌ی دان و، به‌ره‌نگاریان بۆوه، به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ پێی هه‌لاتن و ده‌ره‌تانی را‌کردنیان نه‌بوو، ﴿قُلْ مَنْ

يَكُلُّوْكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ ﴿١٠﴾ پييان بلّی: به شهو و به پوژئی کئی له خوای خاوهن بهزهیی چه پالّه تان ده دا و، ده تان پاریزئی و په ناتان ده دا؟ (مِنَ الرَّحْمَنِ أَي: مِنْ عَذَابِ الرَّحْمَنِ، أَوْ مِنْ بَلَاءِ الرَّحْمَنِ)، له سزای خوا، یان له به لای خوای خاوهن بهزهیی، کئی ده تان پاریزئی و ده ربازتان ده کات؟

بوچی لیږه دا وشه ی (الرَّحْمَنِ) ی به کار هیڼاوه؟ واته: خوا ﷻ زور به بهزهیی، به لّام ټیوه کرده ده کانتان وا ده کهن، که ټهو خوايه خاوهن بهزهیی، سزاتان بدات، ټنجا خوايه کی خاوهن بهزهیی سزای که سیّک بدا، دیاره شتی زور خراپی کرده، وه ک گوتراوه: (إِنْتَفُوا عَصَبَ الْحَلِيمِ) واته: خوټان له تووړه بوونی بابای هیډیی و مهند، بپاریزن، بابای هیډیی و مهند که تووړه بوو، یانی: شتی زور ناقو لا کراوه و گه شتو ته ټه وپه پری، ټنجا تووړه بووه، چونکه هه ندیک که س ته نگه پریسکه یه و دل گچکه یه زوو تووړه ده بی، به لّام بابای هیډیی و مهند، کاتیک تووړه ده بی که سنووره کان هه موو شکیترا بن، خوای خاوهن بهزهیی ش کاتیک مروقه کان سزا ده دات، که شتی زور ناماقوول و بیجی و خراپیان کړدبی، ټنجا بلّی: کئی ده تان پاریزئی به شهو و به پوژئی له سزا و به لای خوای به بهزهیی؟! ﴿بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾، به لکو ټه وان نه ک هه ر حیساب ناکه ن بو سزای خوا، به لکو پشت له بهرنامه و یادی په روه درگاریان ده کهن، پشت هه لکردوون و پرو و هره چرخینه رن، له یادو بهرنامه ی خاوهن و په روه درگاری خو یان.

﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا﴾، یان ټایا چهند په رستراو ټکیان هه ن، که له ټیمه ده یان گپړنه وه و ده یان پاریزن و بهرگریان لی ده کهن؟ واته: سزای ټیمه یان لی ده گپړنه وه و له سزای ټیمه چه پالّه یان ده دهن، ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ﴾، نه ده توانن خو یان سه ربخن، ﴿وَلَا هُمْ مِّنَّا يَصْحَبُونَ﴾، نه له لایه ن ټیمه شه وه هاوه له تیان ده کړی و، ده پاریزری ن و په نا ده درین! واته: نه خو یان توانای سه رکه وتن و خو سه رخستیان هه یه، نه له لایه ن

ئیمەشەو، بە چاوی مەرحەمەت تەماشایان دەکری و، نە هاوەلەتی پاراستنی
 ئیمە دەبێتە هاوەلیان و، لە پەنای ئیمەدا پارێزراو دەبن، ﴿بَلْ مَنَعَنَا هَؤُلَاءَ
 وَءَابَاءَهُمْ﴾ واتە: بە لکو ئەوەی کە وای لێکردوون ئاوا گومرا بن، ئاوا یاخی و
 سەرکێش بن، ئەوەیە کە ئیمە ئەوانە و باب و باپیرانی ئەوانەمان بەهرەمەند
 کرد، ژيانیکی ماددی خۆشمان بوو پەخساندن، ﴿حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾
 تاكو تەمەنیکى دوورو درێژیان برده سەر، تەمەنیان لى درێژ بوو، واتە: لە
 حالى خوشگوزەرانیدا زۆریان تەمەن بەرپى کرد، بە هۆى ئەوەوە وا یاخی
 بوون و لە خۆبایی بوون، پێیان وایە هەر بەو شیوەیە تەمەنە کە دەچێتە سەر،
 ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾ ئەدى ئایا سەرنج نادەن،
 کە ئیمە دێن زەوى لە کەنارەکانیەو لێى کەم دەکەینەو، لە زەمین کەم
 دەکەینەو، ﴿أَفَهُمْ الْعَالِمُونَ﴾ ئایا ئەوان زالن یان ئیمە؟ ئەدى نابینن
 لە چوار دەوریان لەسەر زەمین کەم دەکەینەو، کە مەبەست پێى مراندنى
 خەڵکە کە یە، واتە: نابینن چۆن دانیشتووای زەوى، لەملا ولایان لە گۆشە و
 کەنارەکانى زەمیندا، دەمرێنن، جیل بە جیل، چین بە چین دەپۆن، سەر زەوى
 بە جى دەهێلن، ئەوانیش بە هەمان شیوە کاتیک دى، کە ئەو سەر زەویە
 بە جى بهێلن و، کۆتایی بە ژيانیان بى.

﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ﴾ بلى: بە دنیایی من بە هۆى وەحییەو،
 دەتانترسێنم و هۆشیارتان دەکەمەو و وریاتان دەکەمەو، واتە: ئەوەی کە
 دەیلێم وەحیی و پەيام و سروشی خوا، قسەى خۆم نیە، ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ
 الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾ بەلام کەپان گوێ لە بانگەواز و بانگکردن ناگرن،
 کاتیک کە دەترسێزێن و هۆشیار دەکێنەو، ئەوانەش هەستەوەرەکانى خۆیان
 بە هۆى گوناھو تاوانەو، پەخستوون، بۆیە گوێیان لەو بانگکردن و لەو
 هۆشیارکردنەو نیە، لێرەدا وشەى (الدُّعَاءَ) واتە: بانگکردن نەک پارانەو، ئەمە
 وەک ئەو وایە کە خوا لە سوورەتی (النور) دا دەفەرموی: ﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ

الرَّسُولِ يَتَنَكَّمُ كَذُوعًا بَعْضُكُمْ بَعْضًا ﴿١٠٠﴾ بانگکردنی پیغمبەر ﷺ وەك بانگکردنی هەندیکتان بۆ هەندیکتان تەماشای مەكەن، كە پیغمبەری خوا ﷺ بانگی كردن، یەكسەر دەبێ بە دەمیەوه بچن، وەك هی هەندیکتان بۆ هەندیکتان نیە، لێرەدا وشە (الدُّعَاء) واتە: بانگکردن، هەروەك بە مانای پارانەوێش دێ، ئیجا بە پێی سیاق دەزانری كەم لە مانایەكان مەبەستن.

﴿وَلَمَّا مَسَّتْهُمُ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾، ئەگەر تۆزێك و پشووێك لە سزای پەرەردگاریان پێ بگات، ﴿لَيَقُولُنَّ يَوَدُّ أَنَّ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، بە دنیاییەوه دەلێن: ئەهێ هاوار بۆ ئێمە! بە دنیایی ئێمە ستمكار بووین، وشە (نَفْحَةٌ) هەم بە تۆزە بۆنێکی خۆش دەگوتری، كە ئێسان پێی ئاسوودە بێ و، هەم (نَفْحَةٌ) بە تۆزە بەخشینیك دەگوتری، لێرەدا كە دەفەرموی: ﴿نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾، مەبەست تۆزە سزایەكە، واتە: هەروا پشووێك لێیان بدات لە سزای خوا، هەروەك لە سوورەتی (الفجر) دا دەفەرموی: ﴿سَوَّطِ عَذَابٍ﴾ الفجر - ١٣ -، واتە: قەمچیەك لە سزای خوا.

﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، تەرازووەكانی دادگەریش بۆ پۆژی هەستانەوه دادەنێن، ﴿فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾، هێچ كەس تۆزقالتێك ستمی لێ ناكری، ﴿وَإِنْ كَانَتْ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا﴾، كردهوهكانیان ئەگەر هێندە گرانیی دەنكە خەرته لهیه كیش بێ، دەیهێنین، ئەو كردهوانە هەموویان دەهێنین، ﴿وَكُنْزٍ بِنَا حَسِيبٍ﴾، ئێمەش بەسین بۆ ژماردن، واتە: ئێمە بەسین بۆ ژماردن و سەرژمێركردن و تۆمارکردنی كردهوهكان.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾، دیسان بۆ دلدانەوهی پیغمبەر ﷺ و هاوێلانی و شوێنكەوتووانی لە لایەك و، لە لایەكی دیکەوه بۆ ئەوهی لە كافرو هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان حالی بگات، كە پیغمبەری خاتەم ﷺ بیدەتێك نەبووهو، شتێك نیە كە پێشینهی نەبێ، بەلكو

له پێش ئەویشدا پێغەمبەرانی دیکەش هەبوون، بە تایبەت مووسا و هاروون، که زۆر ناودار بوون، له نایۆ گەلی عەرەبیشدا، لەبەر ئەوەی که جوولەکه و نەصرانییهکان، نزیکی بوون لهو کۆمەلگایه‌ی که قورئانی تیدا هاوۆته‌ خوارو، پێغەمبەری خاتەمی ﷺ تیدا هاتوه، که باس و خواسی مووسا و عیسیان زانیون و، باس و خواسی تەورات و ئینجیلیان باش زانیون، بەلکو هەندیکیان که خویندەوار بوون، تەورات و ئینجیلیشیان خویندوونەوه، دەفەرموی: تێمه به دڵیایی (الْفُرْقَان) و (وَصِيَاء) و (وَذِكْرًا) مان به مووسا و هارووندا، که (الْفُرْقَان) واتە: جیاکەرەوهو، (وَصِيَاء) واتە: پۆشن کەرەوه یان پۆشنایی و، (وَذِكْرًا) واتە: بیرخەرەوه، که هەر سیکیان وەسفی تەوراتن، واتە: کتیییکمان به مووسا و هاروون دا، که هەم جیاکەرەوه‌ی هەق و ناھەق و، حەلّال و حەرام و، راست و چەوت و، چاک و خراپ بوو، هەم (وَصِيَاء) پۆشنکەرەوه و پۆشنیی بوو و، بەرچاو پوونی دەدا به مرووف و، (وَذِكْرًا) هەم یادخەرەوه و بیرخەرەوه بوو و، ناو و ناوبانگ و پایه بەرزیی بوو، بۆ هەر کەسیک که دەستی تی بگری، بەلام بۆ کێ؟ ﴿لِّلْمُتَّقِينَ﴾، بۆ پارێزکاران، ئەوان بەهرەمەند دەبن له کتییی خوا، ئەگەرنا خوا ﷻ کتیبەکه‌ی بۆ هەموو لایەک ناردوه، بەلام کێ لێی بەهرەمەند دەبێ؟ به دڵیاییه‌وه پارێزکاران، وهک له سەرەتای سوورەتی (البقرة) دا دەفەرموی: ﴿ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝٢﴾، ئەم کتیبە هیچ دوو دلیی تیدا نیه، پێنماییه بۆ پارێزکاران.

دواتر دەفەرموی: ﴿الَّذِيْنَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾، پێناسە‌ی پارێزکاران دەکات، ئەوانه‌ی که به پەنامه‌کیی سام و هه‌یه‌ت له پەرورەدگاریان دەکەن، ﴿وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾، بەرانبەر به (السَّاعَةِ) ش واتە: ئاخیر زەمان ترس و لەرزیا ن هه‌یه، راجله‌ کاو و به ترس و لەرز.

ئنجای دێته‌ سەر باسی قورئان دەفەرموی: ﴿وَهٰذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ اَنْزَلْنٰهُ﴾، ئا ئەمەش بیرخەرەوه‌یه‌کی به‌پێزه، دامانباراندوه، ﴿اَفَاَنْتُمْ لَهٗ مُنْكَرُونَ﴾، ئنجای

ئایا ئیوھ نکوولیی لی دەکەن؟ ئایا ئیوھ لە بەرانبەریدا لە نکوولییەکەرانن؟
چۆن شایستە ی ئەم یادخەرهووە بەپێز و بەرھەمدارەن، کە خوا ﷻ بۆ ئیوھ ی
دابەزاندووە، کەچی ئیوھ لە بەرانبەریدا نکوولییەکەر بن و، ببێروا بن پێی؟ دیارە
ئەم ھەمزەییە بۆ پرسیارکردنی سەرژەنشکەرانی و نکوولییەکەرانی، واتە: ئیوھ
نەدەبوو وایەن.

لە زۆرە کۆمەڵە شەریھە کال نەھدانی
بەنی مەخمەر مەولای النجاشی

رەگەیانندی، مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

عەلی بابیر / AliBapir

رەگەیانندی، مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

گالته کردنی کافرەکان بە پیغەمبەر ﷺ و سەرسۆرمانیان لە باسکردنی بۆ پەرستراوەکانیان و، پەلەکردنیان لە هاتنی سزا و بەلای خوا و، هاتنی ئاخیر زەمان، لە حالیکدا کە هەر کات قەوما، دەستە پاچە و زەبوون دەبن و، هیچیان پێ ناکرێ:

خو! دەفه رموی: ﴿وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ آلِهَتَكُمْ وَهُمْ بِذِكْرِ الرَّحْمٰنِ هُمْ كٰفِرُونَ ﴿٣٦﴾ خُلِقَ الْإِنْسٰنُ مِنْ عَجَلٍ سَأُورِيكُمْ آيٰتِي فَلَا تَسْتَعْجِلُوْا ﴿٣٧﴾ وَيَقُولُونَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿٣٨﴾ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِيْنَ لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوْهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿٣٩﴾ بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٤٠﴾﴾.

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە پازدە (۱۵) بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَإِذَا رَأٰكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، ئەوانە ی بیروان هەركات تۆیان بینی، واتە: ئەوه عادات و پیشەیانە هەر کاتیک تۆیان بینی، چی دەکەن؟

(۲)- ﴿إِن يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا﴾، تەنیا تۆ بە گالته دەگرن، بەس گالتهت پێ دەکەن، وشە (هُزُوًا) پێشتر باسما کرد، واتە: (مَهْزُوءًا بِهِ) گالته پیکراو، ئنجا ئەمە بە سێ جوړ خویندراوەتەوه: (هُزُوًا وَهْزَاءً وَهْزَاءً)، هەرسێک خویندەنەوهکان یەک واتایان

ههیه، واته: ئه و شته ی گالته ی پێ ده کړی و، پێی راده بویدرێ و به مه سخره ده گیرێ، ئنجا شیوه ی گالته پیکردنه که یان پروون ده کاته وه.

(۳) - ﴿أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَكُمْ﴾، ئایا ئه مه ئه و که سه یه که باسی په رستراوه کانتان ده کات؟ واته: به خراپه باسی په رستراوه کانتان ده کات، که له مانا گشتیه که دا پروومان کرده وه، کاتیک که پیخه مبه ر ﷺ په رسترا و په یکه رو بت و سه نه مه کانی ئه وانی، وهک خویان پیناسه کردوون، که ئه وانه نه زیانیان ههیه، نه سوودیان ههیه، نه ده بیستن و نه ده بینن و، نه هوشیان ههیه و، نه ده رۆن و نه ده ست جوولاندنیان ههیه، وهک له سووره ی (الأعراف) دا و، له سووره ته کانی دیکه دا باس ده کات، ئه وان ئه و وه سفکردنه ی پیخه مبه ر ﷺ بو په رستراوه کانیان، به گالته پیکردن و به خراپه باسکردن و به جنیودان له قه له م داوون، دیاره پرسیارکردنه که پرسیارکردنی نکوولییکه رانه یه ﴿أَهَذَا الَّذِي يَذْكُرُ الْهَتَكُمْ﴾؟ واته: ئا ئه وه یه که په رستراوه کانی ئیوه به خراپ باس ده کات؟

(۴) - ﴿وَهُمْ يَذْكُرُ الرَّحْمَنَ هُمْ كَفَرُونَ﴾، له حالیکدا ئه وان به به رنامه ی به به زه یی بیپروان، له سه ر په رستراوه ساخته کانیان ئاوا وه ده نگ دین و، به نکوولییکردن و به سه رزه نشتکردنه وه، باسی پیخه مبه ر ﷺ ده که ن، که باسی په رستراوه کانیان ده کات وهک خویان هه ن له دنیای واقیعدا، که چی له و لاشه وه: ته نیا بیپروان به یادو به رنامه ی خوا ی خاوه ن به زه یی، ئه م (هَمْ) ی دووه مه بو جه ختکردنه وه یه، یاخود بو کورت هه له یئانه، واته: ته نها بیپروان به رانه ر به یادو به رنامه ی خوا ی خاوه ن به زه یی.

(۵) - ﴿خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ﴾، مروّف له په له په ل دروستکراوه، وهک پشتریش گوتمان: له په له په ل دروستکراوه، واته: هینده په له په ل ده کات، وهک ئه و ماده و که ره سته یه ی که مروّفی لی دروستکراوه، بریتی بی له په له په ل کردن، (العَجَلُ: السَّرْعَةُ) بریتیه له خیرایی کردن و تالووکه، که ده فهرموئ: مروّفی لی دروستکراوه، ئه مه خوازاوه ته وه بو ئه وه که ئه م وه سفه ئه وه نده له سروشتی مروّفدا رۆچوو، وهک له خودی ئه و وه سفه دروستکراوی.

(۶) - ﴿سَأُورِيكُمْ آيَاتِي﴾ نیشانەکانی خۆمتان پێ نیشان دەدەم، که به دڵیایی لێره دا مەبەست له نیشانەکان، ئەو بەلا و گرفتارییانەن که بەسەر کافرەکانی هێناون، یاخود سەرخستنی خوایه بۆ ئیسلام و مسوڵمانان و، پەرەپێدانی ئیسلامە، هەرۆک دوایی دەرکەوت، چونکە وەک چۆن سزادانی خوا بۆ کافرەکان، نیشانە ی خوا بوو بۆ کافرەکان، بە هەمان شێوە سەرخستنی خواش بۆ مسوڵمانانیکێ چەوسێنراوەی کەم دەستەلەقی بێ ئیمکانیەت، ئەویش هەر نیشانە ی پەرۆردگاریتی و راستی ئاین و بەرنامە ی خوا بوو و، نیشانە ی پەرۆردگاریتی و مشوورخواردنی خوا بوو بۆ بەندەکانی.

(۷) - ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلْوْا﴾، ئنجا پەلەم لێمە کەن، وشە ی ﴿تَسْتَعْجِلْوْا﴾ تەنها ژیری (کسرة) ی هەیه، بەلام له ئەصلدا ئاوايه: ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلْوْا﴾ پەلە له من مەکەن، که نیشانەکانی خۆمتان پێ نیشان دەم و، بەلا و سزای خۆمتان بۆ بنێرم، یاخود سەرخستنی خۆم بۆ مسوڵمانان برەخسێنم، ئەو له کات و شوێنی خۆیدا دی.

(۸) - ﴿وَيَقُولُ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ﴾، دەشڵێن: ئەو بەلێنە کەنگێیه؟ واتە: ا- بەلێنی سەرخستنی خوا بۆ برۆاداران، ب- یاخود بەلێنی قیامەت، ج- یاخود بەلێنی رۆژی دوایی، د- یاخود بەلێنی خوا بۆ سزادانی کافرەکان، هەر چواری دەگرێتەوه.

(۹) - ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر ئێوه له راستان، ئەمە جووێکە له گالته پێکردن بە مسوڵمانان، واتە: ئێوه راست ناکەن، ئەگەر نا کوا ئەو بەلێنە بۆ نایەت؟

(۱۰) - ﴿لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُوتُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ﴾، ئەگەر ئەوانە ی بێپروان بزائن، [(لَوْ) واتە: ئەگەر، که لێره دا وهلامی دەوی، بەلام وهلامە که ی قرتیندراوه، چونکە سیاقە که دهیگەیه نئ]، له کاتیکدا که نه دهتوانن له دەم و چاویان ئاگر دووربخەنەوه و بەرپەرچ بدەنەوه، نه له پشتیان.

وشە ی (حِينَ) دەلێ: (إِسْمٌ مَنْصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ لَا عَلَى الظَّرْفِيَّةِ أَي: لَوْ يَعْلَمُوا وَقَتَهُ)، (حِينَ) ه، ناویکە (مَنْصُوبٌ) ه و دەبێتە بەرکار (مفعول به) بۆ (يَعْلَمُوا)، ئەگەر ئەو کاتەیان زانیایە، که ئەو هیان بەسەر دی، که ناتوانن ئاگری دۆزەخ نه

له پشت و دواوهیان و، نه دەم و چاو و پیشیان دوور بخه نهوهو، ههروهها سه ریش ناخرین و ده ربازیش ناخرین، ئه گهر زانیایان، ئهو په له په له یان نه ده کرد.

ئنجا که ده فهرموئ: ﴿حِينَ لَا يَكْفُوتُ﴾ هه ندیکیان گوتوو یانه: مه به ست پئی فریشته کانه که ئاگر له پاش و پیشیان دوور ناخه نهوه، به لام مانای دووه می که ده لئ: کافره کان خو یان ناتوانن ئهو ئاگره له خو یان دوور بخه نهوه، ئه وه یان زیاتر پئ ده چیت.

(١١)- ﴿وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ﴾ نه سه ریش ده خرین، ئنجا ئه گهر زانیایان ئه و کاته چیان به سه ر دئ، ئیستا په له په لیان نه ده کرد له هاتنی سزای خوا.

(١٢)- ﴿بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً﴾ به لکو کت و پر دئ، واته: ئهو سزایه ی خویان کت و پر بو دئ.

(١٣)- ﴿فَتَبَهُنَّ﴾ واته: سه رسام و سه راسیمه یان ده کات، ئهو سزایه هینده کت و پرو له ناکاو به ملیاندا دئ، له بهر ئه وه که برواشیان پئی نه بووه، که سیک که بروای به شتیک نه بووبی، که ئه وه شته هات، بو ئهو کت و پر و راجله کینه ر ده بی.

(١٤)- ﴿فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا﴾ ئنجا که بو شیان دئ، نه ده توانن به رپه رچی بده نه وه.

(١٥)- ﴿وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ﴾ نه مؤله تیشیان ده درئ و، نه چاوه پروانیشیان ده کرئ و نه دواش ده خرین، که بو ارو ده رفه تیان پئ بدرئ، توبه بکه ن و بگه رینه وه و په شیمان بینه وه.

مەسەلەى دووهم:

گالتە پیکردنی بیروایان به پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، سزادرانیان له لایەن خواوە، راستییەکی حاشا هەلنەگرە و، بیجگە لە خواش هیچ کەس مەروڤەکان لە بەلایەکانی شەو و ڕۆژ، کە خوا بە میاندا دینى، ناپاریزی و، پەرستراوەکانیان لەو بارەووە هیچ کارە نین، بەلام لە سۆنگەى ژیان و گوزەرانى دوورو دریزی پر ناز و نەعمەتەو، کافرەکان لە خۆیان بایى بوون و لە خۆیان بایى دەبن:

خو دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّينِ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (٤١) قُلْ مَن يَكْذُوبُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمٰنِ بَلْ هُمْ عَن ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٢﴾ أَمْ لَهُمْ ءَالِهَةٌ تَمْنَعُهُم مِّن دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِنَّا يُصْحَبُونَ ﴿٤٣﴾ بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءِ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٤﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە دە برگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئَ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ﴾، بە دنیایی گالتە کرا بە پیغەمبەرانیک لە پیش تۆدا، (لَقَدْ) بۆ سویندە، یاخود زەمینە خوشکەرە بۆ سویند، (قَدْ) یش بۆ ساغکردنەو و (تحقیق) و دنیاکردنەو، واتە: دنیابە لەوێ ئەو حالەتەى تۆ ڕووبەرۆوی بوویو، کە بریتیە لە گالتە پیکرانت لە لایەن بیرواکانەو، بەس تۆنى، لە پیش تۆشدا پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) وابوون و، لە پیش ئیوێشدا ئەو برواداران لە شوینکەوتووانى پیغەمبەر ﷺ تاكو قیامەت! لە پیش ئیوێشدا پیغەمبەران گالتەیان پیکراوە، چ جایی برواداران! ئەمە دلدانەوێ بۆ پیغەمبەرى خوا ﷺ و بۆ بروادارانیش.

(٢) ﴿فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ سەرەنجام دەوری ئەوانە ی دا که گالته یان پێ دەکردن، ئەوێ که گالته یان پێدەکرد، واتە: گالته پێکراوە که که بریتی بوو له سزاو به لای خوا، دەوری گالته پێکەرەکانی به پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دا، هەندێ لهو راستییانە ی که خوا ﷻ باسیان دەکات، جاری وا هەیه کت و مت، هەر به هەمان بێژە و به هەمان وشە و، به هەمان دەربرین، دووبارە یان دەکاتەو، که ئەمەش یه کێکه لهو راستییانە ی له ئایەتی (١٠) ی سوورەتی (الأنعام) دا هاتوون و، له ئایەتی دیکە شدا هاتوون، به لام به شیوێ و دارشتنی دیکە.

(٣) ﴿قُلْ مَنْ يَكْلُؤُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ﴾ بَلَى: کێ له شهو و پوژدا، له خوای خاوەن به زهیی دەتانپاریژی؟ (مَنْ) بۆ پرسیارکردنه، بۆ نکوولییکردن و سه زه نشکردن، کێ دەتانپاریژی، له خوای خاوەن به زهیی؟ واتە: له سزای خوای خاوەن به زهیی، که وه ک پێشتر باسمان کرد، بۆیه وشە ی (الرَّحْمَنِ) ی به کارهێناوه، واتە: ئەو خوایه ی ئێوه، که خاوەنی ئەو پەڕی به زهیی و سۆز و پەرۆشه به رانه ر به بێنده کانی، که چی ئەو ئە گەر سزاتان بۆ بنێری به شهو و به پوژ، مانای وایه زۆرتان توو پەر کردوه و، کاریکی هێنده ناقولۆ خراپتان کردوه، که ته نانه ت ئەو خوایه خاوەن به زه ییه تان توو پەر کردوه و واتان لێ کردوه سزاتان بۆ بنێری، پێشتریش گوتمان: له زمانی عەرەبییدا ده لێ: (إِتَّقُوا عَذَابَ الْحَلِيمِ)، واتە: خۆتان بپاریزن له توو پەرونی بابای هێدی و مه ند، که توو پەر ده بی مانای وایه شتی زۆر ناماقوول و بیجی کراوه، بۆیه جامی توو پەری له سه ری پزراوه و، خۆی پێ مەرزه م نه کراوه و، توو پەر بووه.

که ده فەرموی: ﴿بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ به شهو و به پوژ، بۆ ئەوێ که هه موو کاته کان بگریته وه، واتە: کێ له هه موو کاته کان دا، له سزا و به لای خوای خاوەن به به زه یی دەتانپاریژی؟ بێگومان به س خوا بۆ خۆی، ئە گەر نا سزا و به لایه ک که خوا به شهو و به پوژ و، له هەر کاتیکدا بینیری، کێ ده توانی به رپەرچی بداته وه؟

(۴) ﴿بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ﴾، واتە: نەك هەر گوێ نادەنە سزای خوا، كە بە شەوێ و بە پۆژێ یەخەیان بگرێ، كە كارێك نەكەن خوا وا لێبەكەن سزایان بدات و بەلایان بۆ بنێرێ، بەلكو زیاد لەوەش، لەو بەرنامە و پەیامە كە پەرەردەگاریان بوێ ناردوون، پروو وەرچەرخی نەرو پشەتتێكەرن، واتە: نەك هەر گوێ نادەنە سزای خوا، كە بە شەوێ و بە پۆژێ یەخەیان بگرێ، بەلكو بەرنامەكەى خواش بە هەند هەلناگرن و، بەرانبەرى پشەتتێكەرو پروو وەرچەرخی نەرن.

(۵) ﴿أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا﴾، یان ئایا پەرستراویکیان هەن لە ئێمەیان دەپاریزن؟ وشەى (أَمْ) لە زمانى عەرەبیییدا واتە: (بَلْ أ)، لێرەدا واتە: (بَلْ أَلَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا)، یان ئایا پەرستراوانیکیان هەن، كە لە سزای ئێمە دەیانپاریزن؟ یان دەكەونە نێوان ئەوان و سزا و جەزەرەبەى ئێمە؟
نەخێر ئەوێ راست نیە، چونكە:

(۶) ﴿لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ﴾، نە خۆیانیان پێ سەردەخرێ و پێ دەرباز دەكرێ.

(۷) ﴿وَلَا هُمْ مَتَانًا يُصْحَبُونَ﴾، نە لە لایەن ئێمەشەوێ هاوێلێتیی دەكرێن، ئنجا ئەمە ئەگەر مەبەست پێى كافەرەكان بێ، واتە: كافەرەكان خۆیانیان پێ سەرنەخرێ و توانای زاتیان نیە، لە لایەن ئێمەشەوێ هاوێلێتیی ناكړێن و پەنا نادركړێن و چەپالە نادركړێن.

دەشگونجێ مەبەست پێى پەرستراوەكانیان بێ، بەلام بۆیە خوا ﷻ پارانوی عاقلانى بۆ بەكارهێناون، (هَذَا مُجَارَاةٌ لَهُمْ فَنَزَّلَتْ آلِهَتُهُ مُنْزِلَةَ الْعُقَلَاءِ)، ئەمە بە پێى عەقلى ئەوان قسەكردن و، بە پێى عەقلى ئەوان دواندنیانە، كە پەرستراوەكانیان بە خاوەن عەقل دانراون، واتە: ئەو پەرستراوانەى ئێو، نە دەتوانن خۆیان سەربخەن، نەك ئێو، خۆشیان پێ سەرنەخرێ و دەرباز ناكړێ، ﴿وَلَا هُمْ مَتَانًا يُصْحَبُونَ﴾، هەرۆهە ئەوێش راست نیە كە لە لای ئێمە رێز

لیگیراوبن و، تکا له لای ئیمه بکهن، به لکو له لای ئیمه شهوه هیچ هاوه لیتیان ناکرێ و، هیچ پێز و حورمه تیکیان بو دانانرێ.

واتای یه کهم: کافره کان ناتوانن خویان سه ربخه ن و ده رباز بکهن و، له لای خوا شهوه ﷻ هاوه لیتیی ناکرێن و ناپارێزرێن.

واتای دووهم: بت و سه نه مه په رستراوه کانیشیان نه خویان پێ ده رباز ده کړی و، نه له لای خوا ی په روه ردگاریش حورمه ت و پێزیکیان هه یه، که هاوه لیتیی بکرێن و، چه پاله بدرێن و بپارێزرێن.

وشه ی ﴿يُصْحَبُونَ﴾، زانایان سۆ واتایان بو لیکداونه وه:

١- (أَي لَا يَصْحَبُهُمُ اللَّهُ فَلَا يُوَدُّهُمْ)، واته: خوا هاوه لیتیان ناکات و پشتیان ناگرێ.

٢- (أَي لَا يَصْحَبُهُمْ صَاحِبٌ وَلَا يُجِيرُهُمْ جَارٌ، فَإِنَّ الْجَوَارِ يَفْتَضِي الْحِمَايَةَ)، واته: نه هاوه لیک هاوه لیتیان ده کات و، نه په ناده ریکیش په نایان ده دات، چونکه په نادان خوازیاری چه پاله دان و پاراستنه.

٣- (يُصْحَبُونَ: مُضَارِعٌ أَصْحَبَهُ، أَي حَفِظَهُ وَمَنْعَهُ مِنَ السُّوءِ)، واته: ناپارێزرێن و چه پاله نادرین.

٨- ﴿بَلْ مَنَعْنَا هَؤُلَاءَ وَءَابَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ﴾، لێره دا به لکو (بَلْ) دیسان بو (إِضْرَاب) ه، واته: به لکو نه وه ی که نه وانی گوپرا کردوه، نه وه یه که ئیمه خویان و باب و باپیرانمانیان خوشگوزه ران و به هره مه ند کردوه له ناز و نيعمه ته کانی دنیا، تا کو ته مه نیکي دوورو درێژیان برده سه ر، ته مه نیکي درێژیان به سه ردا رابرد، کو ی مانایه که ی ئاوايه: (أَطْلَنَّا أَعْمَارَهُمْ فِي النَّعِيمِ، فَأَغْتَرَوْا وَطَغَوْا)، ته مه نيامان له ناز و نيعمه تدا درێژ کرد، بۆیه له خوبایی بوون و یاخیی بوون.

با به وه که خوا ﷻ له نازو نيعمه تدا ته مه نی درێژکردوون فريو نه خو، پێیان وابی هه رماو ده بن.

(٩)- ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾، ئایا نابینن (بە چاوی عەقل و دڵ) کە دەچینه لای زەوی و لە کەنارەکانیەوە لێی کەم دەکەینەوه؟! ئایا نابینن؟ دیسان ئەو ھەمزە بۆ پرسیارکردنی نکوولییەکەرانە، واتە: نکوویی لەو دەکەم کە ببینن، ئایا نابینن، نازانن؟ چونکە وشە (یَرَوْنَ) لێردا: (الرُّؤْيَةُ عِلْمِيَّةٌ وَلَيْسَ بَصَرِيَّةً)، واتە: ئایا نازانن؟ بە چاوی عەقل و دڵ نابینن؟ کە ئیمە دەچینه لای زەمین، ﴿نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا﴾، لە کەنارەکانیەوە لێی کەم دەکەینەوه، کە دەفەرموێ: لە کەنارەکانیەوە، ئەو بە نەسبەت ئەوانەوه، ھەر کەسێک لە ھەر شوێنێکی دنیا بێ، ئەو شوێنە کە لێھتی چەقە و، ئەو خەلکە کە لە دەورووبەری دەژین، دەکەونە کەناریەوه.

(١٠)- ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾، ئایا ئەوان زالبووانن؟ واتە: ئایا نابینن چۆن خەلکی دیکە کە دەورووبەریان، کە لە گۆشەو کەنارەکانی زەویدا دەژین، ئیمە لە زەوی کەم دەکەینەوه، واتە: ئەو خەلکە دەمرێن، وشە (الْأَرْضُ) لێردا کە ناسێتراو (مُعَرَّف)ە، ناساندنە کە یان بۆ (عَهِد)ە، واتە: ئەو سەر زەمینە کە ئەوان لەسەری دەژین، یاخود ناساندنە کە بۆ (جنس)ە، واتە: جینسی ئەو سەر زەویە کە ئەوان و غەیری ئەوانیشی لەسەر دەژین.

لێردا کە دەفەرموێ: ﴿نَنْقُصُهَا﴾، دەلێ: (النَّقْصَانُ: تَقْلِيلُ كَمِّيَّةِ الشَّيْءِ)، (نقصان) بریتێ لەو کە تو ئەندازە و چەندێتی شتێک کەم بکەیتەوه، (أَطْرَافُ: جَمْعُ طَرَفٍ، وَهُوَ مَا يَنْتَهِي بِهِ الْجِسْمُ، مِنْ جِهَةٍ مِنْ جِهَاتِهِ، وَضِدُّهُ الْوَسْطُ)، واتە: (أَطْرَافُ) کۆی (طَرَف)ە، ئەویش ئەوێ کە تەنێک شتێک لە لایەکیەوه کۆتایی دی و، پێچەوانەی (طَرَف) بریتێ لە نیوەند (وَسْطُ)، (وَالْمُرَادُ بِنَقْصَانِ الْأَرْضِ نَقْصَانُ مَنْ عَلَيْهَا مِنَ النَّاسِ، لَا نَقْصَانُ مَسَاحَتِهَا، لَأَنَّ هَذِهِ آيَةً مَكِّيَّةً)، مەبەست لە کەمکردنەوهی زەوی، کەمکردنەوهی ئەو خەلکە کە لەسەری دەژین، نە کەمکردنەوهی پانتایی زەوی، پانتایی زەویە کە لەبەر دەستی کافراندا ھەیە، چونکە ئەم ئایەتە مەککەییە، مەدینەیی نە تاکو بگوترێ: بەھۆی جەنگ و ڕوو بە ڕوو بوونەوهی ڕوواداران، لەگەڵ کافران سەتەمکاردا، زەویان لە بن پێ درەدەھێنن و، بەرەیان لە ژێر پێ درەدەکێشن و، سەر زەمین ئیسلام فراوان

دەبى و، سەر زەمىنى ئەھلى کوفر وەتەنگ دى، چونکە ھەندىکیان وایان لیکداوەتەو، بەلام مەبەست پى ئەوێه ئەو خەلکەى کە لەسەر زەوین و، بەنسبەت ئەوانەو کە لەو لا و لای زەوین، دەیاغرینین، یانی: ئەوانیش کاتیک ھەردى، نۆرەى مردنیان بگاتى.

ھەلبەتە ھەندىکیشیان گوتووین: ئەو ھەسە ئیجازىكى عیلمى جوگرافى دەکات، کە بەردەوام پانتای دەریاکان لەسەر زەوى زۆر دەبى، بەستەلەکەکانى سەرۆوى دنیا و خوارۆوى دنیا، ھەردووک جەمسەرى زەوى دەتوینەو، دەبنە پروبارو، تیکەل بە دەریا و زەریاکان دەبن، بۆیە پانتای دەریا زۆر دەبى و، پانتای وشکانى کەم دەبیتەو، کە ئەوێش دەگونجى شتىكى پێژەى بى، بەنسبەت ھەندى شوینەو، پەنگە وشکانى کەم بیتەو، پانتای دەریا زیاد بى، بەنسبەت ھەندى شوینى دیکەو پەنگە بە جوړىكى دیکە بى، بە ھەر حال نەمزانوێ ئا ئەو تاکو ئیستا بووبىت بە ھەقىقەتێكى عیلمى سەلمێترو، بۆیە ھەرۆک پوالتەى خوێ تەفسیری بکەین باشترە.

کە دەفەرموى: ﴿أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ﴾، دیارە ئەم ھەمزەى بو پرسىارکردنى نکوولیلێکەرانەو و سەرسوورماندنە (لِلْإِنْكَارِ وَالتَّعْجِيبِ)، ئایا ئەوان زال دەبن؟ واتە: بە دنیایى مسولمانان زال دەبن، چ لە پووى بەلگەو، چ لە پووى بەرەنگار بوونەو، کاتیک کە بە راستى ئەھلى ئیمان لەگەل ئەھلى کوفردا پوو بەپوو دەبنەو، ئەھلى کوفر بارى ئەھلى ئیمان نابن.

مەسەلەى سێیه م:

ترسیڤزانی خەڵک لە پێى وەحیی خواوە و، نەبیستنی بێپروایانی کەرۆ، لە کاتی لێدانی پشوووە بایەکی سزای پەرورەدگاریشدا، هاوار لێ هەڵسان و دانپیدا هیڤانیان:

خوادەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾ ٤٥ وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَنْوَلِنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار بڕگەدا:

(١)- ﴿قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ﴾، بۆی: تەنیا بە ھۆی وەحیی و پەيامی خواوە، ئێوە دەترسێنم و ھۆشدارییان پێ دەدەم، واتە: ئەم قورئانەى کە ئاگادارکردنەووە و ترساندنی تێدايە، ئەووە سروش و پەيامی خوايە، قسەى گیرفانی خۆم نیە، (إِنَّمَا أَدَاةُ الْحَضَرِ وَالْإِنْبَاتِ)، (إِنَّمَا) ئامرازى کورت ھەلھێنان و چەسپاندنە، واتە: ئەوھى کە دەیلێم تەنھا وەحیی خوايە، من ھەر لە خۆمەووە قسە ناکەم، ئێوھى پێ بترسێنم و، ئێوھى پێ وریا بکەمەووە.

(٢)- ﴿وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ﴾، بەلام کەرەن گۆییان لە بانگکردن نابێ، کە بترسێندرێن و وریا بکریڤنەووە، (صُمُّ جَمْعُ أَصَمٍّ، مُسْتَعَارٌ لِّعَدَمِ الْإِنْفِاعِ بِالْكَلَامِ الْمُفِيدِ)، وشەى (صُمُّ) کۆى (أَصَمٍّ) واتە: کەر، لێرەدا کە دەفەرموێ: ئەوانە کەرەن، ئەمە خوازراووەتەووە بۆ حالەتى بەھرەمەند نەبوونیان لە فەرمايشتى سوود بەخشی خواى پەرورەدگار.

لە کاتیکدا کە وریا دەکریڤنەووە، واتە: لە کاتیکدا کە دەترسێڤزێن و، ھۆشدارییان دەدریڤتێ، گۆی لەو بانگە ناگرن و، ئەو بانگە نابیستن، لەبەر ئەوھى ھەستەوہرەکانى

خوایان پەكخستوون، كه لێره دا مه به ست له بیستن، بیستنی لێ به ههرمه ند بووانه یه،
 ته گهر نا، بیستنی پوا له تی، ده بیستن، به لام به گوئی عه قل و دل نابیستن، كه بیته
 هوئی ته وه ی هه لویستیان بگوړی، ئنجا كه سیك له كاتیكدا هوشاری ده دریتی و،
 وریا ده كریته وه، كه له دوا ی ترسیندان و هوشاری پیدران، فهوتیران دیته پیشی،
 وه ك گوتراوه: (قَدْ أَعْدَرَ مَنْ أُنْذِرَ)، ههر كه سیك كه به رانه ره كانی وریا بكاته وه، بیانوو ی
 به دهسته وه نه هیشتوون، فهوتیران دیته پیشی، بویه ته مه جوړیكه له زور نا قو لا
 ده رخستنی ئه وان، كه ته نانه ت له حالیکدا هوشاری شیان ده دریتی، كه دوا ی ته وه
 سزایان بو دی، دیسان گوئیان له بانگ گردن نه و بانگ كردنه كه ش له خوا وه یه !!

(۳) - ﴿وَلَكِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾، ته گهر تۆزیک له سزای په روه ردگارتیان
 بگاتی، چونكه وشه ی (نفج) بریتیه له پشووه بایه ك، یاخود بۆنیکى خوش كه لیت
 ده دات، ئنجا ته وه خوا زرا وه ته وه بو تۆزه سزایه ك، لێره دا وشه ی (مَسَّ) به مانای
 په یوه ست بوونه به پوا له تی جهسته یه كه وه، (مَسَّه) واته: دهستی لیکوتا، یاخود شتیك
 به شتیكه وه نووسا و، ته گهر تۆزیک له سزای په روه ردگارتیان بگاتی:

(۴) - ﴿لَقَوْلِكَ يَوْمَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، به دلنایای ده لێن: ئه ی هاوار بو ئیمه،
 یاخود سزای سه خت بو ئیمه! بیگومان ئیمه سته مكار بووین.

ئنجا كه لێره دا ده فهرمو ی: ﴿وَلَكِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ﴾، ته مه
 چوار جوړه زیده پو یی تیدان، بو كه مكر د نه وه ی ته ندازه ی ته و سزا و به لایه ی
 خوا، كه پیانه وه ده نووس ی، كه چی له گه ل ته و سزا كه مه ی خوا شدا، هاواریان
 لێ هه لده ستی و، ده لێن: هه ی هاوار بو ئیمه! ئیمه ما لویران بووین، یاخود
 ده لێن: سزای سه خت بو ئیمه و، دانیش به سته می خو یاندا دینن، چوار
 زیده پو ییه كانی ش ته مانه ن:

یه كه م: وشه ی (نَفْحَی) به كار هینا وه، كه وشه ی (نَفْحَ) واته: پشوویك له شتیك، بۆنیک
 له شتیك، تۆزیک له شتیك.

دووهم: که فهرموویه تی: ﴿نَفْحَةٌ﴾ واته: جارێک لهو تۆزه، چونکه (نَفْحَةٌ یَعْنِي مَرَّةً مِنَ النَّفْحِ)، واته: یه کجار له شتیک، له فهرمایشتی پێغه مبهردا ﷺ هاتوه که ده فهرموئ: (إِنَّ لِرَبِّكُمْ مِنْ أَيَّامِ دَهْرِكُمْ نَفَحَاتٍ فَتَعَرَّضُوا لَهَا)، (أَخْرَجَهُ الطَّبَاتِيُّ فِي الْكَبِيرِ: ٥١٩)، واته: پهروه ردگارتان له پوژگاره کانتاندا جوړیک له پیز و بهره که تی ههیه، که له خواوه دئ، خو تانی بده نه بهر، ئنجا که واته: وشه ی (نَفْحَةٌ) واته: یه کجار لهو سزایه، لهو سزا که مه. **سییه م:** دووباره که ده فهرموئ: ﴿نَفْحَةٌ﴾، که به نه زانراوی (نكرة) هیناویه تی، واته: سزایه کی نه زانراو که زور که م بئ.

چواره م: که ده فهرموئ: ﴿مَسْتَهْمٌ﴾ وشه ی (مَسَّ) یش واته: ههر توژیک بیگاتی، نه ک زور به ملی دابئ.

که واته خوای تاک و پاک به چوار جوړ، ئه و سزایه کی که مکروه ته وه، که چی له بهرانه بهر ئه و تۆزه و، ئه و که مه سزایه کی پهروه ردگادا، چیان لئ دئ؟ ﴿لَيَقُولَنَّ﴾ به دلنایی و به جه ختکردنه وه وه ده لئین: ﴿يَوَلِّينَا﴾ هه ی هاوار بو ئیمه! یاخود هه ی سزای سهخت بو ئیمه! وه ره، یاخود مالویرانی بو ئیمه، ﴿إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ﴾ به دلنایی ئیمه سته مکار بووین.

مه سه له ی چواره م:

دانرانی ته رازوووه کانی دادگه ریی له پوژی قیامه تدا و، سته م لینه کرانی هیچ کهس و، ته نانه ت هینده ی گرانایی ده نکه خه رته له یه کیش و، حیسابی وردی خوا ی پهروه ردگار:

خوا ده فه رموی: ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾ (٤٧)

شیکردنه وه ی ئەم ئایه ته، له پینچ برگه دا:

(١)- ﴿وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ﴾ ته رازوووه کانی دادگه ریی داده نین، (مَوَازِين)، ته رازوووه کان، کو ی (مِيزَان) ه، ته رازوو، وشه ی (قِسْط) لیره دا به رکاره و چاوگه، کار (فعل) ه که ی بریتیه له (أَقْسَطَ يُقْسِطُ إِقْسَاطًا، وَهَذَا قِسْطٌ)، (المَوَازِين الْقِسْط) واته: ته رازوووه کانی دادگه ریی، وه ک خودی دادگه ریی بن.

(٢)- ﴿لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ﴾، ئەو (ل) ه، (لَامِ التَّوْقِيتِ)، واته: بۆ کاتی هاتنی قیامه ت (هه لسانه وه)، یا خود (لَامِ التَّعْلِيلِ) ه، واته: له بهر قیامه ت ته رازوووه کان، داده نین، که له و پوژه دا کرده وه ی مروقه کان هه لسن گینری و، مروقه کان خوشیان هه لسه نگینری.

(٣)- ﴿فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا﴾، هیچ که سیک، هیچ ئەندازه یه ک سته می لی ناکری.

(٤)- ﴿وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا﴾، ئەگه ر هینده ی گرانایی ده نکیک بی له خه رته له ش بی ده یه نین.

(٥)- ﴿وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ﴾، ئیمه به سین بۆ ژماردن و، سه رژمییری کردن و حیساب و کیتاب کردن.

وشەى (مَثْقَالَ) خویندراویشە تەوہ: (وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ).

وشەى (مَثْقَالَ) (مَا يَمِثِّلُ شَيْئًا فِي الثَّقَلِ وَالْوَزْنِ، فَمِثْقَالُ الْحَبَّةِ مِقْدَارُهَا)، واتە: ئەوہیە کە ھاوتای شتیک بى لە کیش و قورساییدا.

کەواتە: ﴿مَثْقَالَ حَبَّةٍ﴾ واتە: ئەندازەى دەنکیک، کە لێرەدا خواى پەنھانزان دەنکی خەرته لەى هیناوە، تۆو دەنکی خەرته لەش زۆر زۆر وردە. لە (المعجم الوسيط) دا ئاوا پیناسەى (خردل) دەکات، کە بە کوردی دەلین: خەرته لە: (الْخَرْدَلُ: نَبَاتٌ عُشْبِيٌّ حَرِيفٌ مِنَ الْفَصِيلَةِ الصَّلِيبِيَّةِ يَنْبُتُ فِي الْحُقُولِ وَعَلَى حَوَاشِي الطَّرِيقِ تُسْتَعْمَلُ بَزْوَرِهِ فِي الطَّبِّ وَمِنْهُ بَزورٌ يُتَبَلُّ بِهَا الطَّعَامُ، الْوَاحِدَةُ خَرْدَلَةٌ)^(١)، واتە: (خردل) پووەکیکی گیایە، زۆر تیزە، لە (الفصيلة الصليبية) یە، {زانایانی پووەکناس پووەکەکان بۆ چەند جوړیک دابەش دەکەن، (صليبي) واتە: خاچی} لە کێلگە و کەناری پى و بانەکاندا دەپوئ، دەنکەکەى لە پزیشکییدا بەکار دەهێنرێ و، هەندیک جوړە دەنکیشی هەن، کە بۆ تیزکردنی خواردن بەکار دەهێنرێن، سووتینەر و تیزن و، تاکى (خردل) بریتىە لە (خردلة).

کە دەفەر موئ: ﴿وَكَفَىٰ بِنَا حَاسِبِينَ﴾ واتە: تێمەیان بەسە کە ژمێرەر بین، واتە: لە دواى تێمە پێویستیان بە کەسیکی دیکە نیە، کە کردەوێکان سەرژمێر بکات.

کە دەفەر موئ: ﴿وَكَفَىٰ بِنَا﴾ دەیتوانی بفەر موئ: (وَكَفَانَا حَاسِبِينَ)، یان بفەر موئ: (كَفَاهُمْ نَحْنُ حَاسِبِينَ)، بەلام ئەو (ب) یە، بۆ زیاتر جەختکردنەوہ زیادکراوە، (حَاسِبِينَ: مَنْصُوبٌ تَمِييزًا أَوْ حَالًا) واتە: وشەى (حَاسِبِينَ) تەمیزە یاخود حالە، لە زمانى عەرەبییدا شتیک کە (مَنْصُوب) دەبێ، جارى وا هەیه تەمیز (تەمیز)ە، یان بەکار (مفعول به) یان حال (حال)ە.

شایانی باسه ټیمه به درټیسی باسیکمان ده‌رباره‌ی ته‌رازوو و کیش‌رانی کرده‌وه‌کان کرده‌وه، له به‌رگی شه‌شەمی ئەم ته‌فسیره و له کاتی پروونکردنه‌وه‌ی نو (٩) ټایه‌تی سه‌ره‌تای سووڤه‌تی (الأعراف) دا، بۆیه ئەوه‌ی له‌وئ گوتوو‌مانه، لیره‌دا دوو‌باره‌ی ناکه‌ینه‌وه.

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

www.alibapir.com

ڕاڤەردنی سوڤه‌تی

عەلی بابێر/ AliBapir

عەلی بابێر/ AliBapir

کەتای

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

راکەباندنی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابێر

مەسەلە ی پێنجەم:

خوا تەوڕاتی بە مووسا و ھارووندا، کە جیاکەرەو و پڕۆشنای و بیرخەرەو و بوو، بۆ پارێزکارانیک کە بە پەنامەکی سامیان لە پەرەردگاریان دەکردو، بە ترس و لەرزیش بوون بەرانبەر بە ئاخیر زەمان:

خوا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾
﴿٤٨﴾ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِّنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە سێ بڕگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾، بە دنیایی ئیمە جیاکەرەو و پڕۆشنای و بیرخەرەو و مان بۆ پارێزکاران بە مووسا و ھاروون داو، پێشتر باسمانکرد کە ئەو دنیاکردنەو و جەختکردنەو، بۆ ئەوێ کە: ئەو گەلی عەرەب! یان ئەو ئەو خەڵکە دیکە، کە پێغەمبەری خاتەمتان ﷺ بۆ ڕەوان کراو! وامەزانن ئەو کە تاکە پێغەمبەرێکە و، وێنە نێ و، شتیکی بیدعەت و داھێنراو، بە لکو لە پێش ئەویشدا، پێغەمبەرائی دیکە ھەبوون، ھەر زۆر دوور نەڕۆین مووسا و ھاروون (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە ئێو زۆر پێیان ئاشنان.

﴿الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾، وەک پێشتر گوتمان: ھەر کام لە: (الْفُرْقَانَ) و (وَضِيَاءَ) و (وَذِكْرًا) سیفەتی تەوڕاتن، سیفەتی ئەو کتیبەن کە خوا بۆ ھاروون و مووسای ناردو، کە ناوی تەوڕات بوو، تەوڕاتیش واتە: شەریعەت، ئەو کتیبە سێ سیفەتی ھەبوون:

أ- (الْفُرْقَانَ) بوو، واتە: جیاکەرەو بوو، جیاکەرەو ھەق و ناھەق، راست و چەوت، چاک و خراب، ھەڵال و ھەرام، دۆست و دوژمن، جیاکەرەو ھەموو ئەو شتانە بوو، کە دژ و پێچەوانە یە کدین.

ب- (وَضِيَاءٌ) بوو، واتە: پۆشن و پۆشنکەرەوه بوو.

ج- (وَذِكْرًا) بوو، واتە: بیرخەرەوه بوو، بەرنامە بوو، ﴿لِّلْمُنْفِقِ﴾، بۆ پارێزکاران.

هەر کام لە: (الْفُرْقَانِ)، (ضِيَاءٌ)، (ذِكْرًا) کە وەک گوتمان: وەصفی ئەو کتێبەن (تەوورات)، کە خوا ﷻ بە مووسا و ھاروونی دا، سێ سیفەتی زۆر گەورەو گرنگ، چونکە کتێبەکانی خوا ﷻ، ئنجا تەوورات، یاخود هەر کام لە کتێبەکانی دیکە ی خۆی بەرز، ئەزکیان ئەو بوو، کە راست و چەوت، ئیمان و کوفر، چاک و خراپ، دوست و دوژمن، ھەلال و ھەرام، بۆ خەڵکی لە یەک جیا بکەنەو، پاشان ئەزکیان ئەو بوو، کە پۆشنکەرەوه بن، واتە: بەرچاویان پۆشن بکەنەو، رابردوو و ئێستاش و داھاتوویان و، دنیا و دواپوژیان و، (وَذِكْرًا) بیرخەرەوه بوون، ھاتوون ئەو راستییانە کە خوا ﷻ لە زگماکی مەوفا دایناون، بیریان بخەنەو، بەلام کێ بە ھەرمەند بوو لەو کتێبانە ی خوا ﷻ؟ بیگومان پارێزکاران.

٣- ﴿الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ﴾، ئەوانە کە بە پەنامەکی لە پەرورەدگاریان ترسان، واتە: بێ ئەو ی پەرورەدگاریان ببین، یاخود لە کاتێکدا کە خۆیان غایب بوون، کاتێک کە سیان ئی دیار نەبوو، سام و ھەیبەتیان بەرانبەر بە پەرورەدگاریان ھەبوو.

٤- ﴿وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ﴾، بەرانبەر بە ئاخیر زەمانیش، کاتی دنیا تیدا کاول بوون و، کاتی گەردوون تیدا کووتایی ھاتنیش، ترس و لەرزیا ھەبوو، ترسیکی ئاوێتە بە وریایی و ھۆشیاریان ھەبوو، یاخود ترسیکی ئاوێتە بەو بوو، کە بەرانبەر بە خۆیان بە تەنگەو بن، پەرۆشی خۆیان بوو کە بەلایەکیان بەسەر بێ.

کەواتە: کەسانیک لە کتێبەکانی خوا، ئنجا چ تەوورات بێ، چ غەیری تەوورات، بە ھەرمەند دەبن، کە خاوەنی ئەو سیفەتانە بن:

یەكەم: پارێزکار بن.

دووهم: ترس و سام و ھەیبەتیان بەرانبەر بە پەرورەدگاریان ھەبێ بە پەنامەکی.

سَیِّئِهِم: به رانبەر به ئاخیر زەمان، هەست بە ترس و لەرز بکەن، ئەوانە بە هەرەمەند دەبن لە کتێبه کانی خوا ﷻ.

مەسە لە ی شە شەم و کو تایی:

پێناسەی قورئان بە بیرخەرەوهیه کی به هیز، که جیی سەرسوورمانە نکوویی لئ بکری:

خوا دە فەرموی: ﴿وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە دوو برگەدا:

(١)- ﴿وَهَذَا ذِكْرٌ مُّبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ﴾، ئا ئەمەش (ئەم قورئانە)، بیرخەرەوهیه کی به پیزە ئنجا خوا ﷻ که دە فەرموی: ئا ئەمە بیرخەرەوهیه کی به پیزە، چۆن دە زانین که مەبەست پێی قورئانە؟ به هۆی پەوتەوه دە زانین، به هۆی ئایەتە کانی پێشی و دوایی، ئەدی ئەوهی که پێغەمبەری خوا ﷻ خۆیندوو یەتەوه چی بووه؟ هەر قورئان بووه، ئا ئەمەش (ئەم قورئانە) بیرخەرەوهیه کی، یاخود بەرنامەیه کی به پیز و بەرە که تدارە، دامانبە زاندوه.

(٢)- ﴿أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾، ئنجا ئایا ئیوه بۆ ئەو (قورئان) لە نکوویی لیکە رانن؟ ئەمە پرسیار کردنیکی سەرسوورمانانە ی نکوویی لیکە رانە ی سەرزە نشتکە رانە یه، چونکه نکووییان کردوه لە قورئان، واتە: ئەم قورئانە بیرخەرەوهیه، به پیزە، خوا لە لای خۆیه وه به جیبریل (روح القدس) دا دایە زاندوه، که چی ئیوه به رانبەر به و بهرنامە یه، به رانبەر به و کتێبه بیرخەرەوهیه، که به پیز و بهرەم دارە و، خوا دایە زاندوه، بێ پروان؟ هەلۆیستە که تان جیی نکوویی لیکران و، ئیوهش مایە ی سەرزە نشتکرانن، به هۆی ئەو هەلۆیستە چەوتە تانە وه.

دەرسى چۆۋرەم

له نوره څومظا به نيمکتان نهکتهلنن.

نن مکتان سر دواړه الزامات انجمنه

علي بابا AliBapir

ډاګه پالندني مکتبهې ماوؤسټه علي بابا

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابا AliBapir

علي بابا AliBapir

ډاګه پالندني مکتبهې ماوؤسټه علي بابا

علي بابا AliBapir

بۆيۈك ئۆزگەرتىش ۋە ئۆزگەرتىش

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

بۆيۈك ئۆزگەرتىش ۋە ئۆزگەرتىش

AliBapir

www.alibapir.com

QR codes

AliBapir

QR codes

پێناسەی ئەم دەرسە

بەرێزان!

ئەم دەرسەمان بیست و پێنج (٢٥) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە بریتین لە ئایەتەکانی: (٥١ - ٧٥)، ئەم (٢٥) ئایەتەش هەمووی تەرخانکراوە بۆ بەسەرھاتی ئیبراھیم عليه السلام (خلیل اللہ)، لەگەڵ بابی و گەلەکەیدا و، شکاندنی ئیبراھیم بۆ بەتەکانیان و، پاشان گەرەن و پشکنین و سۆراغ کردنیان بۆ ئیبراھیم و، دوایی پەلکێش کردنی و، دادگایی کردنی و، سەرەنجام ئاگرکردنەوہیان بۆ تێفرێدانی ئیبراھیم عليه السلام و، فەرمانکردنی خوا بە ئاگر کە ساردو سەلامەت بێ و، زیان نەگەيەنێ بە ئیبراھیم عليه السلام و، پاشان دەربازکردنی خۆی و لووطی برازای عليه السلام و، پێدرانی ھەر کام لە ئیسحاق و یەعقوب، واتە: کوڕو نەوہی و، ئاماژەیکە کورتیش بە بەسەرھاتی لووط عليه السلام.

﴿وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾ قَالُوا وَجَدْنَا ءَابَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿٥٣﴾ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَءَابَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِبِينَ ﴿٥٥﴾ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُم مِّنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَمَكُمْ بَعْدَ أَن تُولَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾ فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَبِيرًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مِن فَعَلٰ هَٰذَا بَٰلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَتَوْا بِهِ عَلَىٰ أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَٰذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٢﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا فَسْأَلُوهُمْ

۶۴) إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۖ ۶۵) فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ۖ ۶۶) ثُمَّ نَكْسُوْا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۖ ۶۷) قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۖ ۶۸) أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۖ ۶۹) قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۖ ۷۰) قُلْنَا يَنْتَارُ كُوفِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۖ ۷۱) وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ۖ ۷۲) وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ۖ ۷۳) وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ۖ ۷۴) وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدٌ ۖ ۷۵) وَلُوطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبِيثَ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاسِقِينَ ۖ ۷۶) وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۖ ۷۷)

مانای دهقو دهقی نایه تهکان

{ههروهها به دنیای له مهو بهر سهر راستیمان به ئیبراهیم دابوو و، ئیمه پئی زانا بووین (که شایستهیه) ۵۱) (یاد بکهوه) کاتیکی ئیبراهیم به بابی و گه له کهی گوت: ئهم په یکه رانه چین که ئیوه هه میسه سهر گهرمی په رستنیان؟! ۵۲) گوتیان: باب و باپیرانمان بینوون که ههر په رسته ریان بوون ۵۳) گوتی: بیگومان خو تان و باب و باپیرانتان له گومراییه کی پووندا بوون ۵۴) گوتیان: به راسته (ههقت بو هیناوین)؟! یان تو له گالته کارانی؟! ۵۵) گوتی: (به راستمه و، ئهوانه شایستهی په رستران نین)، به لکو خاوهنتان ته نیا (خوای) خاوهنی ئاسمانهکان و زهمینه، که له نه بوو هیناوینیه دی، منیش بو ئه و بابهته تان له شایه دانم ۵۶) سویندیش به خوا، دواى ئه وهی که لیږه ده پوون { و، به جی

دەهیلن} فیلێک لە دژی بته کانتان ساز دەکەم (دەیانشکێنم) ﴿٥٧﴾ ئیدی
 هەموویانی وردو خاش کردن، جگە لە بته گەورەکیان، بەلکو بگەرێنەووە لای
 ﴿٥٨﴾ (کە گەرانهووە) گوتیان: کێ ئەوێ بە پەرستراوە کاغان کردووە؟ بە دنیایی
 لە ستهمکارانە ﴿٥٩﴾ گوتیان: گوئیستی لاویک (جوامێریک) بووین (بە خراپە)
 باسی دەکردن، پێی دەگوتری: ئیبراهیم ﴿٦٠﴾ گوتیان: بە بەرچاوی خەلکەووە
 بیهێنن، بەلکو ببینن، (شایەدی لە سەر بدەن) ﴿٦١﴾ (کە هێتایان) گوتیان:
 ئەو ئیبراهیم! ئایا تۆ ئەووەت بە سەر پەرستراوە کاغان هێناوە؟ ﴿٦٢﴾ گوتی:
 بەلکو گەورەکیان کردوویەتی، دە لیان بپرسن ئەگەر قسە دەکەن! ﴿٦٣﴾ ئیدی
 بە خۆیاندا چوونەووە، گوتیان: بێگومان ئێوە خۆتان ستهمکارن، (کە ئەو بته
 هیچ لە دەست نەهاتووانە دەپەرستن) ﴿٦٤﴾ دوایی هەلگەرانهووە سەر سەریان،
 (گەرانهووە بۆ حالەتی نەفامیی) و، گوتیان: بێگومان تۆ (ئیبراهیم) زانیوتە ئەوانە
 نادوین! ﴿٦٥﴾ گوتی: ئەدی چۆن لە جیاتی خوا شتێک دەپەرستن، کە هیچ
 سوودیکتان پێ ناگەیەنێ و، (هیچ) زیانتان لێ نادات؟ ﴿٦٦﴾ ئۆف (بیزاری) بۆ
 خۆتان و، بۆ ئەوانە کە لە جیاتی خوا دەپەرستن، ئایا نافامن؟ ﴿٦٧﴾ گوتیان:
 ئەگەر نیازتانە کاریک بکەن بۆ پەرستراوە کانتان، بيسووتینن و، پەرستراوە کانتان
 سەربخەن ﴿٦٨﴾ (پاش خزانە نیو بلیسە ئاگری)، فەرموومان: ئەو ئاگر! ساردو
 سەلامەت بە لە سەر ئیبراهیم ﴿٦٩﴾ ئەوان پیلانیان لە دژ گیرا، ئیمەش گیرامانن
 بە زیانبارترین ﴿٧٠﴾ خۆی و لووط (ی برازای) یشمان بەرەو لای ئەو سەر زەمینە،
 کە بۆ جیهانیان پێزمان تێخستووە، دەرباز کردن ﴿٧١﴾ ئیسحاق و یەعقوب و یشمان
 بە زێدە و سەربار پێدان و، هەر کامێکی شیاغان گیرا بە چاکە کار ﴿٧٢﴾ هەروەها
 گیرامانن بە پێشەوايانێک، کە بە فەرمانی ئیمە (خەلکی) پێنمایی دەکەن و،
 ئەنجامدانی کردووە پەسندەکان و، بەرپاکردنی نوێژ و زەکاتدانی شمان بۆ سروش
 کردن و، بۆ ئیمە پەرستەری بەردەوام بوون ﴿٧٣﴾ هەروەها پێشتر حکمەت و
 زانیاری شمان بە لووط دابوو، لەو ئاوەدانییە شمان قوتار کرد، کە پەفتارە
 قێزەوونەکانیان دەکردن، بە دنیایی ئەوان خەلکیکی خراپەکارو لاپرێ بوون ﴿٧٤﴾

خستیشمانه نیو (بازنەه) بەزەیی خومانەوه، بە دلتیایی ئەو (لووط) لە بەندە چاکەکان بوو {٧٥}.

شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان

(رُشِدُهُ): (الرُّشْدُ: إِصَابَةُ الصَّوَابِ، الرُّشْدُ: الصَّلَاحُ)، (رُشِدٌ) بریتیه لەوهی که ئینسان راستی بپیکێ و بە مانای چاکیی دێ، دەگوترێ: (رَشِدَ رَشْدًا، رَشَدَ يَرُشِدُ)، کارەکهی بەم شیوەیه دێ، دەگوترێ: (هُوَ لَغَيْرِ رَشْدَةٍ، أَي غَيْرِ صَحِيحِ النَّسَبِ)، ئەگەر که سێک گومانی لێ بکری که کورێ بابی خوێ نیه (زۆله)، دەگوترێ: (هُوَ لَغَيْرِ رَشْدَةٍ).

(التَّمَاثِيلُ): (جَمْعُ التَّمَثَالِ: الصُّورَةُ الْمُصَوَّرَةُ)، (تَمَثَّيْلٌ) کۆی (تَمَثَّالٌ)، وێنەیهکی کیشراوه، ئنجا چ پەیکەر بێ، چ لەسەر قوماشیک و یان دارو بەدرێک وێنە که کیشرابێ، دەگوترێ: (فِي تَوْبِهِ تَمَثَّيْلٌ)، لە پۆشاکە کهیدا وێنە هەن، واتە: (تَمَثَّيْلٌ) کۆی (تَمَثَّالٌ) ه، که دەبیتهوه به وێنە، (تَمَثَّيْلٌ: أَي صُورٌ حَيَوَانَاتٍ مُصَوَّرَةٍ)، وێنە نازەلانیکی وێنە کیشراو.

(عَكْفُونٌ): (عَكَفَ عَلَى الشَّيْءِ عُكُوفًا وَعَكْفًا: لَازَمَهُ وَوَاطَبَهُ)، واتە: پەيوهست بوو بهو شتهوه، یاخود پێوهی پەيوهست بوو و، لەسەری بەردەوام بوو، بەلام زیاتر بو پەرستن بەکاردههێنری، لەبەر ئەوهش (الإِعْتِكَافُ) واتە: مانەوه لە مزگەوت و پەيوهست بوون بە مزگەوتهوه به مه بهستی خوا پەرستن.

(فَطْرُهُنَّ): (إِبْتَدَأَهُنَّ وَاخْتَرَعَهُنَّ)، واتە: هێناونی و دایهێنانی، (فَطَرَ يَفْطُرُ فَطْرًا: أَي شَقَّ) واتە: شەقی کرد، ئنجا (فَاطِرٌ) واتە: که سێک یان زاتیک که دروستکراوهکان شەق دەکات و لە دەریای نەبوون دەریاندههێنێ بوو دەریای بوون.

(لَا كِيدَ): واتە: پیلانیکیان لە دژ دەگیرم و فیلیکیان لێدەکەم، (كَادَ فَلَانًا: خَدَعَهُ وَمَكَّرَ بِهِ)، واتە: فیلی لێکردو پیلانی لە دژ گیرا، (كَادَلَهُ: اِحْتَالَ)، فیلی بو کرد، (وَكَادَهُ: أَيَّ أَرَادَهُ بِسُوءٍ) واتە: نیازی لەگەڵی خراب بوو، (الْكَيْدُ: إِرَادَةُ مَضَرَّةِ الْغَيْرِ خَفِيَّةً)، (کید) ئەوەیە بویستری زیان بە بەرانبەر بگەیەنری، بەلام بە شیوەیەکی پەنھان.

(جَذَا): (جَذَهُ يَجْذُهُ جَذًا: أَيَّ كَسَرَهُ أَوْ قَطَعَهُ، فَهُوَ جَذِيذٌ وَمَجْذُودٌ، وَالْجَذَاذَةُ: الْقَرَاضَةُ وَالْجَمْعُ جُذَاذٌ، وَالْجَذِيذُ: الْقِطْعَةُ مِنَ الْحُطَامِ وَالْجَمْعُ: جِذَاذٌ وَجُذَاذٌ، واتە: شکاندی، یاخود بریی، دوایی ئەوەی کە دەبردری پیتی دەگوتری: (جَذِيذٌ وَمَجْذُودٌ)، واتە: برا و یان شکاو، (جَذَاذَةُ) قەلەمێک کە دەتاشری، یان شووشەیە کە دەشکێنری، ریشالە وردەکانی پێیان دەگوتری: (جُذَاذَةُ)، کە کۆیەکی بریتیە لە (جُذَاذ)، ﴿فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا﴾، واتە: وردو خاشی کردن، (جَذِيذٌ)، واتە: پارچە، پارچەییە کە لە شتیکی شکێزاو، وشە (جَذِيذٌ) هەم بە (جَذَاذ) و هەم (جُذَاذ) کۆدەکرێتەوه، هەروەک لە هەردوو خۆیندنەوه کەدا ئەوه هاتوه.

(فَقَى): (الْفَقَى: الشَّابُّ أَوَّلُ شَبَابِهِ بَيْنَ الْمُرَاهِقَةِ وَالرَّجُولَةِ، وَالْفَقَى: السَّخِيُّ، أَوْ ذُو النَّجْدَةِ، (فَقَى) بە گەنج دەگوتری لە سەرەتای گەنجیەتی و هەرزەکاری و لە نێوان هەرزەکاری و پیاوێتی دا، لاو، گەنج، بە بابای سەخیی و بەخشندهش دەگوتری: (فَقَى)، هەروەها بە پیاوی جوامیر کە لە فریای خەلک دی، دەگوتری: (فَقَى).

(نَكَسُوا): (نَكَسَ الشَّيْءُ يَنْكُسُ نَكْسًا: قَلْبَهُ، وَجَعَلَ أَعْلَاهُ أَسْفَلَهُ، أَوْ مُقَدَّمَهُ مُؤَخَّرَهُ)، واتە: هەلگیرانەوهو، لینگە و قووچ کران، سەرە و بن کران، چونکە (نَكَسَ الشَّيْءُ يَنْكُسُ نَكْسًا: قَلْبَهُ)، واتە: هەلگیراییهوه لای سەرێی کردە خوارێ و، لای خوارێی کردە سەرێ، یاخود لای پێشێی کردە دوایه و، لای دوایه کردە پێشێ.

(أَفِ لَكُمُ): (أَفِ: كَلِمَةٌ تَصْجُرُ وَتَكْرَهُ، تُضَمُّ هَمْزُهَا وَتُكْسَرُ، (إِفِ) و (أَفِ) دەگوتری وشەیه کە ئەمە پیتی دەگوتری: (إِسْمُ الْفَعْلِ)، ناوی کردارە، واتە: (أَنْصَجِرُ) من

بیزارم، بیزاری دہردہ بزم، وشہیہ کہ بو بیزاری دہرپرین و پینا خوش بوون به کاردی.

(نَافِلَةٌ): (النَّافِلَةُ: مَا زَادَ عَلَى النَّصِيبِ أَوْ الْفَرَضِ وَالْجَمْعُ: نَوَافِلُ)، واتہ: شتیک کہ له پشک زیاترہ، لهو هه قہی کہ مافی خوټہ لهو شتہی کہ فہر ز کراوہ، (نَافِلَةٌ) به (نَوَافِلُ) کوڈہ کریتہوہ، (نَوَافِلُ الْعِبَادَاتِ) ئہو خوا پهرستیانہن له فہرزه کان زیاترن.

کہ لیڑہ دا کہ دہ فہرموی: (نَافِلَةٌ)، وہک له مہ سہ له گرنگہ کان باسی دہ کہین بو ہەر کام له ئیسحاق و یه عقووب خوای به خشر (نَافِلَةٌ) ی به کارهیناوه، چونکہ ئیپراہیم داوای کوپیکی له خوا کرد، ئیسماعیلی پیدا، به لام دوایی ئیسحاقیشی پیدا، کہ ہەر کوپی خو بووہ، یه عقووبیشی به ئیسحاقدا، بن ئہوہی کہ بو خوئی داوای کردبی، واتہ: ئہوانہ زیادہ بوون له داواکردنہ کہی.

(الْخَيْرَاتِ): (الْخَيْرُ: اسْمٌ تَفْضِيلٍ عَلَى غَيْرِ قِيَاسٍ)، واتہ: باشتر، ناوی به باشتر دانانہ، به لام به بن قیاس، (الْخَيْرُ: الْحَسَنُ لِذَاتِهِ) شتیکہ له خودی خوئی دا باشہ و، به مال و سامانی زوری حہ لالیش دہ گوتری، دہ گوتری: (ذو الْخَيْرِ) واتہ: خواہنی چاکہ، (خَيْرٍ) یش به (أَخْيَارُ) کوڈہ کریتہوہ.

(حُكْمًا): (الْحُكْمُ: الْعِلْمُ وَالتَّفَقُّهُ وَالْحِكْمَةُ)، (حُكْم) بریتہ له زانیاری و شارہ زایی و لیزانی.

(الْخَبَائِثِ): (جَمْعُ خَبِيْثَةٍ، خَبَثَ الشَّيْءُ يَخْبُثُ خُبْنًا وَخَبَائِثٌ: صَارَ فَاسِدًا، خَبَائِثُ) کوئی (خَبِيْثَةٍ) یه، واتہ: شتہ کہ تیکچوو، خراب بوو، پیس بوو.

(سَوْءٌ): (رَجُلٌ سَوْءٌ وَعَمَلٌ سَوْءٌ: السَّوْءُ: يُقَالُ فِي الْقُبْحِ، السَّوْءُ: كُلُّ مَا يَغْمُ الْإِنْسَانَ وَكُلُّ مَا يُقْبَحُ، (سَوْءٌ): واتہ: خراب، دہ گوتری: (رَجُلٌ سَوْءٌ) پیاویکی خراب، (وَعَمَلٌ سَوْءٌ) کردہوہی خراب، (السَّوْءُ: يُقَالُ فِي الْقُبْحِ) بو شتی ناقولا و

خراب وشەى (السَّوْءُ) بەکاردى، (السُّوءُ: كُلُّ مَا يَغْمُ الْإِنْسَانَ وَكُلُّ مَا يَقْبُحُ) وشەى (سُوء) ھەر شتیکە کە ئىنسان خەفەتى لى بخوا و ھەر شتیکە ناشیرین و ناقوْلا بى و، دزیو بى، وشەى (سُوء) چاوگە، بەلام (سُوء) دەبیته وەسف و ناو.

مانای گشتیی نایەتەکان

بەرێزان!

ئەم (۲۵) نایەتە، خوا ﷻ تێیاندا باسی بەسەرھاتی ئیبراھیم (خلیل اللہ) دەکات، لەگەڵ باپی و گەلەکەى دا کە بتپەرست بوون و، ئیبراھیم لێیان یاخی بوو، لە خوێان و لە بتەکانیان، ئنجا دیارە بتەکانیان دەشکێنێ، جگە لە بتە گەورەکە، ئەوانیش بانگی دەکەن بۆ دادگایی و، سەرەنجام بریار دەدەن کە بیخەنە نێو ئاگرەووە و بیسووتێنن، بەلام خوا ﷻ فەرمان بە ئاگر دەکات، کە ساردو سەلامەت بى لەسەر ئیبراھیم و، پاشان دەربازی دەکات بەرەو ئەو سەر زەمینەى کە پێزی تیخستو، واتە: سەر زەمینى شام، خوێ و لووطى برازاشى و، ھەرۆھە لە کوْتایدا خوا ﷻ ئاماژەیک بە لووط ﷺ و بەسەرھاتەکەى، دەکات.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ﴾، بە دنیایی ئیمە پێشتر سەر راستییان بە ئیبراھیم بەخشیوو، (رُشْدُهُ) (الرشد): (إِصَابَةُ الصَّوَابِ) ئەوێە کە ئىنسان ھەق بپێکێ، لە نیشانە بدات، بۆیە وشەى سەر راستییم بۆ بەکارھێناو، یان: بە مراد گەشتن، بە ئامانج گەشتن، کە (رشد) بەرھەمى ھیدایەتە، ھەرۆک چوْن (عَيٍّ) بەرھەمى (ضَلَال)ە، ئىنسان کە گومرا بوو، بيمراديش دەبى، ژین تالیش دەبى، بە ھەمان شیوەش کاتیک کە بە پێى زانیى و، بە پێگای راستدا پۆیى، بە ئامانج دەگا و سەر راست دەبى.

پێویستە ئەو بەلێن: کە ئێمە لە کاتی تەفسیرکردنی سوورەتی (إبراهيم)دا، بە درێژیی باسی بەسەرھاتی ئیبراھیممان کردووە، بۆیە لێرە ھەر ئەو ھەندە ی کە لێکدانەوێ واتای ئایەتەکان و، تێگەیشتن لە چەمک و واتای ئایەتەکان بیخوێ، باسی بەسەرھاتی ئیبراھیم دەکەین ﷺ، ئەو بەسەرھاتە ی لە گەڵ گەلە کەیدا، چونکە لە تەفسیری سوورەتی (إبراهيم)دا، بە درێژیی قسەمان لە بارە ی ئیبراھیمەو ﷺ و، ھەلۆیستەکانی و قوئاغەکانی ژیا نیەو کردووە.

کە دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ﴾، بە دڵنیایی ئێمە پێشتر سەر راستیمان بە ئیبراھیم داو و، بە ئامانج گەشتیمان پێی داو و، پێشتر یانی: پێش مووسا و ھاروونی برای ﷺ، یان بەر لەو ھە ی وەحیی بو ئێرین و بیکەینە پێغەمبەر ﷺ، خوا ﷻ پێغەمبەراینی لە پێش پێغەمبەرایە تیشدا پاراستوون، لە شیرک و بتپەرستی، ئە گەر نا دەگونجی تووشی ھەلە و پەلە ی دیکە بووبن، بەلام چونکە خوا ﷻ ئامادە ی کردوون بو پلەو پێگە ی بەرز ی پێغەمبەرایە تی، پێش پێغەمبەرایە تیش پاراستوونی لە شتێک کە پێی نا شیرین بن، بە تاییەت بیروکە ی بتپەرستی و پەرستنی غەیری خوا، لە بەر ئەو ھە ی رێک پێچەوانە ی فیترەت و خوا رسکی ساغی مرو ئ و، پێچەوانە ی عەقل و مەنتیق ی سەلیمە، پێغەمبەرایش (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە لووتکە ی عەقل و مەنتیقدا بوون، بۆیە لەو پارێزراو بوون، بەلام شتی دیکە لێی پرووداون، کە بە زگماک و عەقل نەزانری و، وەک ئەو خەلک و کو مەلگای کە لە ئیویدا ژیاون، دەگونجی کەم و زور تووشی ھەند ی ھەلە و پەلە بووبن، نەک شتێکی وا کە پێی نا شیرین بن و، کە سایە تیانی پی لە کە دار بی.

﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾، ئێمە پێشتر پێی زانا بووین، واتە: پێی زانا و ئاشنا بووین، کە ھەلە گری بە جو رە سەر راستی و بە ئامانج گەشتی پی بە خشین.

﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ﴾، یاد بکەو! کاتیک بە بابی و بە گەلەکەیی خووی گوت: ئەو پەیکەرانی چینی کە ئێوە بەردەوامن لەسەریان، بەردەوامن لەسەر پەرستنیان، بە گەورەیان دەگرن، بە پیرۆزیان دەگرن و، دەیانپەرستن و، ملکەچییان بۆ دەردەبرن؟

چونکە وشەیی (عُكُوف) : (العُكُوفُ: مُلَازِمَةُ الشَّيْءِ) ئەوەیە کە ئینسان بە شتیکەو پەیوەست بێ و، لەسەری بەردەوام بێ، بەلام لێرەدا بە پێی رەوت (سیاق) دەزانین، کە مەبەست پێی پەیوەست بوونە بە بەرزگرتن و، بە مەزنگرتن و، بە پەرستش ئەنجامدان بۆ بەتەکانەو، ﴿قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ﴾، وەلامەکیان ئەوەیە گوتیان: ئێمە باب و باپیران و پیشینانی خۆمانمان واینین، کە هەر پەرستەری ئەم پەیکەرانی بوون.

(التَّمَاثِيلُ) کۆی (تَمَثَّل) و، ئەویش بە وێنە دەگوتری و، بە پەیکەریش دەگوتری، وێنە یاخود پەیکەری ژياندار، ئنجا مرووف بێ، بە خەیاڵی خۆیان فریشتە بێ، یاخود هەر ژياندارێکی دیکە بێ.

﴿قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئیبراھیم فەرمووی: بە دنیایی خۆتان و باب و باپیرانتان لە گومراییەکی روون و بێ چەندو چوندا بوون، واتە: پەرستنی ئەو پەیکەرە بێ ژیان و بێ هەست و ویستە، گومراییەکی ئاشکرایە کە ئێوە تێیدا بوون، خۆتان و باب و باپیرانتان.

ئاوا بەو شیوەیە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بەبێ لام و جیم و منجە منج، بە روون و راشکاوی قسەیان لەگەڵ خەڵک کردو، نەک بە پێچ و گەو، بە لە ژێر لێو، بە توێکڵەو، بە لکو رێک و روون قسەیان لەگەڵ خەڵکدا کردو و، هەر کەسێک شوین پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بکەو، هەر دەبێ وابێ، بە تاییەتی لەو شتاندا کە پێویست دەکات، کە بە روونی و راشکاوی بگەیهێندرین، ئەو بابەتانە کە پەیوەستن بە بووناسیی و، بە ئیمان و

عهقیدهوهو، به حەڵال و حەرام و، بە چاکە و خراپەوه، دەبێ پێک و پاشکاو بە بێ توێکل، نوقته بخڕیتە سەر پیت، بۆ ئەوهی خەلک بە باشی لیان تییگات و، دوایی بیانووی تەئویل و تەئویلکارییان نەبێ.

﴿ قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴾، باب و خەلکەکە ی گوتیان: ئایا تۆ هەقت بۆ هێناوین، یاخود تۆ لە گالتە کارانی؟ واتە: هەر بە راستت و بە جیدیدی ئەو قسانە دەکە ی، یاخود جەفەنگ و گالتە و سووعبەتمان لە گەڵ دەکە ی؟! (لَعِبَ) کۆیەکە ی (اللَّعِينِ) ه، کە ئیستا پێی دەگوتری: یاریزان و یاریچی، ئنجا هەر جوړە یاریەک بێ، بەلام لێرە واتە: ئایا یاری بە و شان دەکە ی و بە جەفەنگ و گالتە قسەمان لە گەڵدا دەکە ی، یاخود بە جیدیدی، هەقت بۆ هێناوین، یاخود تۆ لە گالتە و جەفەنگ کارانی؟

﴿ قَالَ بَلْ زَعَمْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ ﴾، واتە: پێویستی نەکرد بلی من بە جیدیدیم، هەر یەکسەر پەیامەکە ی خۆی گە یاند، گوتی: بەلکو پەرورەدگاری ئێوه، خاوەن و پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەوییه، کە ئێوه ی هێناونە دی، لە نەبوونەوه پەیدای کردوون، ﴿ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴾، من لەسەر ئەو راستییەتان کە پێتان پادەگە یەنم لە شایەدانم، واتە: ئامادەم بۆتان ئیسپات بکەم، چونکە شایەد بە کەسیک دەگوتری، بتوانی شتیک ئیسپات بکات، بلی: ئەو شتەم بینیوه، ئنجا لەوهوه خواستوو یانەتەوه بۆ هەر کەسیک کە پە یامیک بگە یەنێ، دەلی: من شایەدم لەسەر ئەوه، واتە: دەتوانم ئیسپاتی بکەم و بیسەلمینم، با بە چاوی سە ریش شتیک ی نەبینیی، ئەگەر نا شایەد: (الشَّاهِدُ مَنْ شَهِدَ)، وشە ی (شَهِدَ) یان بە واتای (رَأَى) شتەکە ی بینیوه، یاخود بە واتای (حَضَرَ) ئامادە بووه لەو کاتەدا کە کارەکە ئەنجامدراوه.

﴿ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْرِينَ ﴾، سویند بە خوا پیلانیک لە دژی بتەکانتان دەکەم، دوا ی ئەوهی دەپوڤ و ئێرە بە جی دیلن، پیلانیکیان لە

دژ دەگیرم، تەگبیریکیان لێ دەکەم، تەگیڕەکەشی بریتی بوو لە وردو خاش (تدمیر) کردنیان، ئنجا ئایا ئەم قسەیهی ڕووبەرۆو بە بابی و گەلەکەیی گوتو، یاخود لە دلی خۆیدا ئەو قسەیهی کردو؟ وا پێده چێ ڕووبەرۆو پێی گوتن، بەلام ئەدی چۆن بە جێیان هێشتو؟ چۆن دەرڤەتیان داو بەتەکان بشکێنی؟ وا پێده چێ تێیان ڕانه بێنی، یاخود پێیان وابوو بێ بتهکانیان بەرگری لە خۆیان دەکەن، یاخود بەلایەکی بەسەر دەهێنن، بۆیه وا پشت ئەستور بوون، یاخود ڕهنگه پێیان وابوو بێ ئەو هه‌ره‌شه‌یه‌ی که ده‌یکات به جیدیدی نیه، ئەگەرنا دەبووایه پاسه‌وان و ئیشکچیان له‌ بته‌خانه‌که‌یاندا دانابان، بۆ ئەوه‌ی ئاگاداریان لێ بکەن، بەلام ڕه‌نگه‌ وه‌گ گوتم: یان ڕوایان وابوو ئەو بته‌نه‌ به‌رگری له‌ خۆیان دەکەن، هه‌ر که‌سێک به‌ مه‌به‌ستی خراپه‌ توخنیان بکه‌وێ، زیانی پێ ده‌گه‌یه‌نن، یان مه‌به‌ستیان ئەوه‌ بوو: ئیبراهیم ناوێری شتی وا بکات، تهنیا قسه‌یه‌کی کاتی هه‌ڵچوون و توورده‌بوونه، کردوویه‌تی، ﴿فَجَعَلَهُمْ جُذَاذًا﴾، گێرانی به‌ شکاو و پکاو.

(جُذَاذ) یاخود (جُذَاذ) کوێ (جُذَاذ)یه، شتیکی ڕه‌ق که‌ شکابی، پارچه‌ پاچه‌کانی پێیان ده‌گوتری: (جُذَاذ)، واته‌: وردو خاشی کردن و، کردنی به‌ له‌تک و په‌تکی ورد، له‌به‌ر ئەوه‌ی بته‌کان له‌به‌ردو شووشه‌ و ئەو شتانه‌ بوون، که‌ بشکێنن، یاخود ئەگه‌ر له‌ دارو ته‌خته‌ش بووبن، ته‌شووییه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ گرته‌ و وردو خاشی کردوون، ﴿إِلَّا كَبِيرًا هُمْ﴾، جگه‌ له‌ گه‌وره‌یه‌کیان، واته‌: بته‌ گه‌وره‌که‌یانی هێشته‌وه‌، ﴿لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾، به‌لکو بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای، ئەمه‌ یان به‌ توانج و ته‌وسه‌وه‌یه، واته‌: بگه‌ڕێنه‌وه‌ بۆ لای: تو که‌ گه‌وره‌ی ئەو بته‌نه‌ بووی، بۆچی ئاگات له‌وانه‌ نه‌بوو، کێ ئەو بته‌نه‌ی شکاندوون، پێمان بلێ و هه‌والمان پێده‌؟

یاخود ﴿لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾، ئەم ڕاناوی (إِلَيْهِ) بۆ خوا ده‌گه‌ڕێته‌وه‌، به‌لکو بۆ لای خوا بگه‌ڕێنه‌وه‌، که‌ وه‌ک چۆن ئەو بته‌ گه‌وره‌ قبوولی نه‌کردو،

ئەو بىر گەجكەنە لەگە ئىدا بپەرستىن، خىواي پەرورەدگار شى چۆن قىوول دەكات،
هەندى لە دروستكراوە كانى لەگە ئىدا بپەرستىن؟

هەندىكىش گوتووينا: ﴿لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾، بۆ ئەو ەي بگە پىنەو ە لای
ئىپراھىم و، سەرەنجام بانگى بگەن و، دادگايى بگەن و، ئەو شى پەيامى ەقى
خىوايان پى رابگە پەننى، لە كاتى وتوئى و دىالوگ لەگە ئاندا، بەلام وا پىدە چى
زىاتر ئەو ەي ە كەمىيان مەبەست بى، واتە: بەلكو بگە پىنەو ە بۆ لای ئەو بىر
گەرەپە.

﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِآلِهَتِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾، گوتيان: كى ئەو ەي بە
پەرستراوە كانان كردو، بە دىنايى ئەو لە ستەمكارانە؟ ئەو ەي بە پەرستراوە كانان
كردو، واتە: ئاوا سەر و گوى شكاندوون و، كردوونى بە لەت و پەت.

﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾، گوتيان: گوىمان لە گەنجىك بوو
باسى دەكردن، واتە: بە خراپە باسى دەكردن و، دژايەتتى دەكردن، كە پى
دەگوترا: ئىپراھىم، يانى: بابايەكى نەناسراو بوو، پەنگە ئەو كاتە ئىپراھىم گەنج
بووبى و، تازە گەبىتتى، ياخود وىستىتتىيان نادىدەي بگرن، واتە: بابايەكى كەس
نەناسە، بابايەكە كەس نانىاسى، بابايەكى نامۆيە و ناسراو نى، وشەي (فتى) ش
بۆ لە دواي بالغ بوونەو، بە كاردى، ئەو كاتەي ئىنسان دەكەوتتە حالەتى تىن
و تاقتە، واتە: لاو و گەنج، ﴿قَالُوا فَأَتُوا بِهِ عَلَى أَعْيُنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾،
گوتيان: بە بەرچاوى خەلكەو ە بپهينن، بەلكو بپهينن، ياخود بەلكو ئامادەبن لە
كاتى دادگايى كردنىدا، بچن سۆراغى بگەن و بپهينن.

﴿قَالُوا أَأَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِآلِهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾، ديارە خىواي كارزان ەمووى
دەپچىتتەو، كە چوون لىي گەراون و سۆراغىيان كردو و پشكنىويانە، ئنجا
داخو ئىپراھىم لە كوئى بوو، ەتئاويانە و ئامادەيان كردو، ئنجا گوتيان: ئايا تۆ
ئەو ەت بە پەرستراوە كانان كردو، ئەي ئىپراھىم؟ نەيانگوتو: تۆ شكاندووتن؟

یا خود تو لهت و پهت کردوون؟ بهلکو گوتوو یانه: تو ته وهت پی کردوون؟ له زاریان را نه هاتوه که په رستراوه کانیان به لهت و په تکرار و هسف بکهن، یان به شکاو و پکاو و هسف بکهن!

﴿ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ﴾، ئیپراهم گوتی: بهلکو نه و گوره یان وایکړدوه، لیان پېرسن، نه گهر ده دوین، نه گهر نه وان قسه ده کهن و ده دوین، لیان پېرسن، گوره که یان وای لیکردوون، چونکه قبولی نه کردوه نه وان له گه لیدا په رسترن، لیره دا (وهک دواتریش له مه سه له گرنگه کاند ابا سی ده کین) که ئیپراهم ده لی: بهلکو گوره که یان وایکړدوه، نه و قسه یه ناشکرایه له گه ل واقعدا ناگونجی، چونکه ئیپراهم خو ی وایکړدوه، ئنجا ئایا مه به ست پی چیه؟ وایتته به رچاو نه و ته ئویله راست بی، وهک چو ن که سیک لیت ده پرسئ: تو نه و کتیه ت داناوه؟ تو ش له وه لاما ده لی: نه خیر تو داتناوه! واته: نه دی نه گهر من دام نه نابئ، کی دایناوه؟ یان شتیک ده کرئ که سیک ده پرسئ و ده لی: نه ری نه وه کی کردوویه تی؟ یه کیک ده لی: جه نابت کردووته (به ته وسه وه)، واته: شتیک وایه که له توانای تو دا نیه، خو تی لی بکه ی به خاوهن، هه لبه ته ته ئویلی دیکه ش کراون، که دوا یی باسیان ده کین.

﴿ فَارْجِعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ ﴾، ئنجا گه رانه وه بو لای خو یان، واته: چاویان به خو یاندا گیرایه وه، که ده لی: گه رانه وه بو لای خو یان، بیگومان خو یان هه ر له گه ل خو یان بوون، به لام یانی: مورا جه عه ی خو یان کرده وه، چاویان به خو یاندا گیرایه وه، ﴿ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمُ الظَّالِمُونَ ﴾، له نیو خو یاندا هه ندیکیان به هه ندیکیان گوت: به دلنیایی ئیوه سته مکارن، نه و شتانه ده په رستن که توانای قسه کردنیان نیه، نه ک نه یان توانیوه به رگری له خو یان بکهن، بهلکو دوا ی نه وه ی که شکر اویشن، نه وه تا به ته گوره که شیان توانای نه وه ی نیه، هه ر هه و الیشتان پی بدات، که کی وایلی کردوون؟ که واته: ئیوه سته م له خو تان ده کهن نه وانه ده په رستن، که هیچ کاره نین و هیچیان له ده ست نایه ت و، ناوا ده سته پاچه ن!

﴿ثُمَّ نَكْسُوْا عَلٰی رُءُوسِهِمْ﴾، دواىى ھەلگەرانەو ھە بۆ سەر سەریان، (نكس) ئەو ھە شتێك لای خوارێ بکە ھە لای سەری و، لای سەری بکە ھە لای خوارێ، واتە: سەرەو ھە بۆو ھە، لینگە قوچ بۆو ھەو، ھەلگەردانەو ھە سەر سەریان، ئنجا کە دەفەر موی: ﴿نَكْسُوْا﴾، واتە: ھەلگەردانەو، ھەک ئیرادەو ویستی خۆیان لای دەستدا بۆ، ئەگەر نا ھەلویستە کە ھەر ھى خۆیان بۆو، ئنجا لای پێشدا بە تەما بۆو: بێ ھە شەر، کە خۆیان تاوانبارو ستەمکار ناوزەند کرد، خەریک بۆو پێگای راست بگرن، بەلام ئەو ھەر تاویک بوو، ھەر تۆزیک بۆو کە فیتەرەت و خوارسکیان ھاتە ھۆش و بیدار بۆو ھەو، خەریک بۆو بیدار بێ ھەو و ھەک بە شەر و مەو قێکی عاقل و فامیدە قسە بکەن، بەلام ئەو ھەر تۆزیک بۆو، دواى جارێکی دیکە ھەلگەردانەو ھە سەر سەریان و، سەرەو بێ کرانەو، ﴿لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطُقُونَ﴾، گوئیان: تۆ دەزانى ئەوانە قسە ناکەن! (هَؤُلَاءِ) رانای کۆی عاقلان بکار ھێناو، چونکە پێیان وا بۆو، ئەوانە (بەتەکان) عاقلن و، خاوەن ویست و ھەست و شعورن، گوئیان: تۆ دەزانى کە ئەوانە قسە ناکەن، چۆن لێیان پرسین؟ چۆن لای گەرەکیان پرسین؟!

﴿قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾، گوئی: ئایا لای جیاتی خوا، لای خوار خواو و لەگەڵ خوا، شتێک دەپەرستن کە ھێچ سوودیکتان پێ ناگە ھەن و، ھێچ زیانیکتان لێ نادات، تەنانەت قسەشتان لەگەڵ ناکات؟ ئیبراھیم (علیه السلام) نامانجە سەرەکیە کە لای شکاندن بەتەکان و پاشان دادگایی کرانى، ھەر ئەو دیالوگە بۆو کە بلی: ئەو تا ئێو شتانیک دەپەرستن کە ھێچ سوودیکتان پێ ناگە ھەن و، ھێچ زیانیکتان لێ نادەن و، تەنانەت توانای دووان و قسەکردن و ھەوالدانیشیان نیە!

﴿أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، وشەى (أَفِ) ناوی کار (اسم فعل)، ھەک (صَه) واتە: (أُسکت) بێدەنگ بە، ھەر ھە (دُونك) واتە: (خُذْ) بێگرە، (أَفِ) دەلی: (كَلِمَةً تَضْجُر وَتَكْزُرُ) واتە: مە بێزایی دەردەبەرم و، ناپەرە ھەتی

دهرده بېرم له ټپوه و، له وهی که له جياتی خوا، یان له گهل خوا دا ده پیه رستن، ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ټایا نافامن؟ ټایا عه قلتان به کارنا هیئن؟ که نابی شتی که پیه رستری نه سوودی هه یه و نه زیان و، نه توانای به رگری له خو کردنی هه یه و، نه توانای دووانی هه یه؟

﴿قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ﴾، گوتیان: بیسووتینن و پهرستراوه کانتان سهر بخن، ته گهر ټپوه ته نجامده رن، واته: ته گهر ته نجامده ری کاریکن که سوودی کانتان پی بگه یه نی، ده بی ههر ته وه بکن.

نجا ته مه هه مووی ده پیچیته وه که له کتیبه میژوو یه کاند هاتوه، چوډ داریان کو کردوونه وه، ته و کاته سووته مه نی زیاتر دار بووه، کو له داریان هیان و، داریان کو کردوونه وه و کردوویانه به لیژنه یه کی گه وره، نجا ناگریان نیلداوه و، بلیسه ی چوته ئاسمانی و، له سهری سهر وهه بالنده ی پروو کاندوون، نجا ئیبراهیم چوډ بخنه نیو ته و ناگره وه، که بلیسه ی به ره و که هکه شان به رز بوته وه، خو یان نیزیک ببنه وه خو شیان ده سووتین به ناگره که؟ ئیبراهیمیان خستوته نیو مه نجه نیق، مه نجه نیق وه ک توپهاویژ (مدفع) و ابووه، وه ک ته وهی که توپ و هاوه نی پی هه لده دری، خستوویانه ته نیو مه نجه نیقه وه و، به و مه نجه نیقه هه لیانداوه ته چله پوپه ی ناگره که، بو ته وهی بچیته نیو ناگره که له باری سهر ییه وه، نجا هه ندیک کهس و ده زانی که مه نجه نیقه که خودی ناگره که یه، ده لی: مه نجه نیقیان بو داخست، نا، مه نجه نیق ته وه بووه که پیان هه لداوه ته نیو ناگره که و، پیغه مبه ری خوا ﷺ بو یه که مجار له نیوه دوور گه ی عه ره بییدا ههر کام له ده باببه و مه نجه نیقی به کار هیان و، له جهنگ دا له درژی کافره کان، به تایبه ت له کاتیکدا که قه لاکانی شاری (طائف) یان ئابلووقه داو، میژوونووسان ده لیئن: له نیوه دوور گه ی عه ره بیی دا، بو یه کهم جار ده باببه و مه نجه نیق له سهرده می پیغه مبه ردا ﷺ له لایه ن سوپای ئیسلامه وه به کار هاتوون، ده باببه ی ئیستاش، ههر له سهر شیوه ی ده باببه ی ته و کات دروستکراوه ته وه، که شیوه یه کی ساده ی هه بووه،

له ئیوه دوورگهی عه‌ره‌بییدا بو‌یه‌که‌مجار، ئه‌گه‌رنا پێشتر دیاره له‌نیو ده‌وله‌تانی دیکه‌دا هه‌بووه‌.

﴿قُلْنَا يَنْتَرُكُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِِبْرَاهِيمَ﴾، ئیمه‌ش گوتمان: ئه‌ی ئاگرا! سارد به‌ و سه‌لامه‌ت به‌ (واته‌: بێ زیان به‌) له‌سه‌ر ئیبراهیم، ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ﴾، ئه‌وان پیلانیان له‌ دژی گیرا، پیلان و فیلان بو‌ی وێست، به‌لام ئیمه‌ ئه‌وانمان گیرا به‌ زیانبارترین، واته‌: فیل‌ه‌کیان هه‌یج زیانیکی به‌ ئیبراهیم نه‌گه‌یاندو، ماندوو بو‌ونه‌که‌شیان به‌ فیرۆ چوو، تیشیدا شه‌رمه‌زارو عه‌یبدار بوون.

﴿وَبَخَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾، ئه‌ویش و لووطیشمان ده‌ربازکرد بو‌ ئه‌و سه‌ر زه‌مینه‌ی که پێزمان تێخستوه‌ و، به‌ره‌مه‌مدارو به‌ره‌که‌تدارمان کردوه‌، به‌ دنیایی مه‌به‌ست پێی سه‌ر زه‌مینی شامه‌، به‌ زۆر به‌لگان، یه‌کیک له‌ به‌لگه‌کان ئه‌وه‌یه‌ هه‌ر له‌ قورئاندا، خوا ﷻ له‌ سه‌ره‌تای سوورەتی (الإسراء) ئایه‌تی (١) دا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ ۚ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ ۚ لِنُرِيَهُ ۚ مِنْ آيَاتِنَا ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾، وه‌ک له‌ تەفسیری سوورەتی (الإسراء) دا به‌ تەفسیل باس‌مان کردوه‌.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾، ئیسحاق و یه‌عقوویمان به‌ زیاده‌ پێ به‌خشین، ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ﴾، هه‌ر کامێکیانمان گیرا له‌ چاکان، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿نَافِلَةً﴾، واته‌: بێ ئه‌وه‌ی خو‌ی (ئیبراهیم) داوای کردبێ، ئیسحاقمان پێبه‌خشی و، دواتریش یه‌عقوویش که کو‌ری ئیسحاقه‌ و ئیبراهیم ﷺ یه‌عقوویشی هه‌ر بێنیوه‌، وه‌ک نه‌وه‌ی خو‌ی، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی کاتیکی ئیبراهیم ده‌پارێته‌وه‌، خوای په‌روه‌ردگار ئیسماعیلی پێده‌دات، به‌لام به‌ بێ پارانه‌وه‌، ئیسحاقی پێداوه‌ و، دوا‌ی ئیسحاقیش یه‌عقووبی به‌ ئیسحاق داوه‌، که نه‌وه‌ی ئیبراهیمه‌، بو‌یه‌ ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿نَافِلَةً﴾، چونکه‌ (نَافِلَةً) بریتیه‌ له‌: زیاده‌ له‌ شتی داواکراو و فه‌رzkراو، یاخود زیاده‌ له‌وه‌ی که تۆ هه‌ته‌.

﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا﴾، گێڕاشمانن بەسەر مەشق و پیشەوا بوو خەڵک، کە بە فەرمانی ئێمە خەڵکیان پێنمایی دەکرد، ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ﴾، ئەنجامدانی کردەوه باشە کاتمان بوو سروشکردن، هەروەها بەرپاکردنی نوێژ و زەکاتدان، بەرپاکردنی نوێژ و زەکات، کاکلەیی کردەوه باشە کاتن، ئەوه پێی دەگوتری: (ذِكْرُ الْخَاصِّ بَعْدَ الْعَامِّ)، باسی شتی تایبەت دواى شتی گشتیی، ئەگەرنا (فِعْلَ الْخَيْرَاتِ) ئەنجامدانی کردەوه چاکەکانە و، دیارە لە نێو کردەوه چاکەکاندا، کردەوه چاکترەکانی نوێژ و زەکات لە هەموویان تایبەتترن، بۆیە خوا ﷻ دواى ئەوهی بە گشتیی باسی کردەوه چاکەکانی کردەوه، بە تایبەتی باسی نوێژ و زەکات دەکات، ﴿وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِن﴾، ئەوان بوو ئێمە پەرستەر بوون و، ملکه چ بوون و، فەرمانبەر بوون و بەندایەتیان بوو ئێمە ئەنجام دەدا.

ئەنجا لە کۆتایی دا ئاماژەیەکی کورت دەکات بە بەسەرهای لَوُوطَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: ﴿وَلُوطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، هەروەها حیکمەت و زانیاریشمان بە لَوُوط بەخشیبوو، ﴿وَبَجَيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَحْشَى﴾، لەو ئاوەدانییەکی کە کردەوه قێزەون و خراپەکانیان ئەنجام دەدان، یانی: لە خەڵکەکیان، خەڵکی ئەو شارەیی کردەوه قێزەون و خراپ و تاوانەکانیان ئەنجام دەدان (کە یەکیان بریتی بوو لە نێربازی) دەر بازمان کرد، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ﴾، بێگومان ئەوان خەڵکیکی خراپەکارو ناقول و ناشیرین و، لاپۆ و لادەر بوون، ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾، خستمانە نێو بەزەیی خۆمانەوه، ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، بە دنیایی ئەو لە چاکان بوو، لەو بەنده چاکانەیی خوا بوو، کە چاکە نەبی لێی چاوەڕوان نەدەکرا.

ئێمە بەسەرهای لَوُوطِ شِمَانِ عَلَيْهِ السَّلَامُ، پێشتر بە تەفصیل لە تەفسیری سوورەتی (هود) دا باسکردووە، لێرەش خواى مۆتەعال تەنها ئاماژەیەکی کورتی پێداوە.

مەسەلە گەرنەکان

مەسەلە یە کەم:

بەسەرھاتی ئیبراھیم علیه السلام کە خوا تعالی پێشتر سەر راستی و بە ئامانج گەشتنتی پێدا بوو، پێی زانا بوو، باسی وتووێژی لە گەڵ بابی و گەلە کەیدا، لەسەر پووچی بیرۆکە ی پتەurstی و، بیانوی ئەوان بەو کە پێشینانیان لەسەر ئەو رێچکە یە بینیوە و، رەخنە گرتی ئیبراھیم علیه السلام لە خۆیان و باب و باپیرانیان و، راگە یاندنی خواوەنداریتی و پەرورەدگاریتی خوا بو ئەوان، کە هاو کات خواوەن و پەرورەدگاری ئاسمانەکان و زەویە و، هەرەشە کردنی بە شکاندنی بته کانیان و، جێبەجێکردنی هەرەشە کە ی و، وردو خاشکردنی پەیکەری بت و صەنەمە کانیان، جگە لە بته گەورە کە یان بو ئەوێ بو لای بگەڕێنەو:

خو دەفەر موی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ٥١
إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ حَمَلَوا وَعَدْنَا آبَاءَنَا هَٰذَا عِبَادَتِي ٥٢
عَبِيدِي ٥٣ قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٥٤ قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ
أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ٥٥ قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ
الشَّاهِدِينَ ٥٦ وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدِيرِينَ ٥٧ فَجَعَلَهُمْ جُودًا
إِلَّا كَبِيرًا ٥٨ هُمْ لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ ٥٩﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە سێزەدە بڕگەدا:

(١)- ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ﴾ واتە: بە دلنایایی ئیمە پێشتر سەر راستییان بە ئیبراھیم بە خشیبوو، ئەمە بۆچی تەئکید کراوەتەو؟ پێشتریش گوتوو مانە: (و) بۆ

بادانەووە و گیرانەووەی ئەم بەسەرھاتەییە، بۆ سەر بەسەرھاتی پێشی، بەلام ئایا (ل) لامی سویند (لام القسم) یاخود لامی زەمینە خوشکەر (لام الممهدة للقسم) لەگەڵ (قَدْ) کە بۆ ساغکردنەووە (تحقیق) و دڵنیاکردنەووە و جەختکردنەووە، بۆچی بەکارھاتوون؟ وەلامەکە: (تَأْكِيْدُ الْخَبَرِ لِتَنْزِيلِ الْعَرَبِ مَنَزِلَةَ الْمُنْكَرِ لِكُوْنِ اِبْرَاهِيْمَ اَوْقِي رُشْدًا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُوْقَى مُوسَى التَّوْرَةَ)، واتە: ئەم ھەوڵە بۆیە جەختی لەسەر کراوەتەووە، وەک گەلی عەرەب {کە یەكەمین دویترای قورئان بوون، ئەگەرنا بۆ ھەموو گەلانی دیکەش دابەزێتراوە} نکوولیی بکەن لەووەی کە ئیبراھیم عليه السلام پیغەمبەری خوا بوو و، بەرلەووەی مووسا تەوڕاتی بدریستی، ئەو سەر راستی پێداوە، بە بەلگەیی ئەووە کە ئەوان جگە لە خوا بت دەپەرستن، لە حالیکدا کە خوشیان بە شوینکەوتووی ئیبراھیم دەزانن، ئنجا ئەوان ھەرچەندە بە زمانی وتار (مَقَالَ) دەلێن: ئیبراھیم باپیرەمانە و، لەسەر پێبازی ئەوین، بەلام بە زمانی حال پێچەوانەیی ئیبراھیم دەجووڵێنەووە، بۆیە خوا تعالى وادەیانداوێتی کە: ئێوە نکوولیی دەکەن لەووەی ئیبراھیم عليه السلام پیش مووسا و ھاروونی برای، سەر راست کراوە بە ئامانج گەپەنراوە و، ھەق و راستی پێدراوە و لێی حالی کراوە، بە بەلگەیی ئەووە کە ئێوە وەک ئەو ناکەن.

پێشتریش گوتمان: (رُشْد) واتە: (إِصَابَةُ الصَّوَابِ) پێکانی راستیی، بە ئامانج گەشتن، سەر راستیی.

(٢)- ﴿وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ﴾، ئێمە پێشتر پێی زانا بووین و ئاشنا بووین، واتە: ئێمە پێشتر پێی زانا بووین و ئاشنا بووین، کە شایستەیی ئەووە ئەو چاکەییە لەگەڵدا بکەین و، بەو شیوەیە پێزی لێبگیرن.

ئنجا دیتە سەر باسی بەسەرھاتەکەیی لەگەڵ بابی و گەلەکەیدا:

(٣)- ﴿إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ﴾، یاد بکەو! کاتیک بە بابی و بە گەلەکەیی خۆی گوت، بێگومان بابی (ئازەر) بوو، وەک لە سوورەتی (الأنعام) دا ھاتووە و، بە درێژی لەویدا باسمان کردووە، ئنجا ھەندیک لە توێژەرەوانی قورئان، کە پێم وایە زیاتر لە ژێر کاریگەری

هەندیک لە زانایانی شیعە دان، دەڵێن: ئازەر مامی ئیبراھیم بوو، چونکە ئەوان قەناعەتیان وایە کە پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ناگونجی بابیان کافر بووبی، وەک بەرگری کردنیک لە ئەبووتالیبی مامی پێغەمبەر ﷺ، کە ئەویش بە مسوڵمان دادەنێن، بەلام بە هەر حال ئەو قسە یە هیچ نیە، لە کاتیکدا کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ أَسِزْ اتَّخِذْ أَصْنَامًا آلِهَةً إِنِّي أَرَاكَ وَقَوْمَكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (۷۴) الانعام، واتە: کاتیک ئیبراھیم بە بابی خۆی ئازەری فەرموو: ئایا تۆ بتان دەکە یە پەرستراو، من خۆت و گە لە کەت لە گومرایدا دەبینم، یان لە سوورەتی (مریم) دا، کە بە تەفصیل لەوێشدا مشت و مری دەبی لە گەڵ بابیدا، (یا أبت) (یا أبت) ئە ی بابی خۆم! ئە ی بابی خۆم! ئنجا ئە گەر مامی بووایە، یە کجار دە یگوت: ئە ی مامی خۆم!

بۆیە ئەو قسانە هیچ نین، کە پێچەوانە ی رۆالە تی قورئان و، ئەو قسانە لە ژێر کاریگەری تەئویل و پینە و پەرۆیە کدان، کە مەبەستیک ئەو جورە کە سەنە ناچار دەکات، بیکەن، ئە گەرنا رۆالە تی ئایە تەکان چۆنە بە پێی زمانی عەرەبی، دەبی ئاوا لێکی بدەینە وەو بە ملالادا نە چین!

کاتیک ئیبراھیم بە بابی و بە گە لە کە ی گوت:

(۴) - ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتَ لَهَا عَاكِفُونَ﴾، ئەم پەیکەرەنە چین کە تێو پێیانە وە پە یوہ ستن؟ وشە ی (عَاكِفُونَ) (ضَمَّنَ عَاكِفُونَ مَعْنَى الْعِبَادَةِ فَعَدِّي بِاللَام)، (عَكَفَ لَهَا) ئە صلی خۆی (عَكَفَ عِنْدَهَا) یە، لە لای مایە وە و پێیە وە پە یوہ ست بوو، بە لام کە دە فەرموێ: (عَكَفَ لَهَا: يَعْنِي عَكَفَ عِنْدَهَا عَابِدًا لَهَا)، لێرە دا وشە ی (عَاكِفُونَ) هەم مانا ئە صلییە کە ی خۆی، کە بریت یە لە پە یوہ ست بوون، دە گە یە نێ و، هەم بە هۆی ئە وە وە کە تێپەری پیکراوە بە (ل) مانای پەرستیشی خراوە تە نیو، واتە: (أَنْتُمْ لَهَا عَابِدُونَ وَعَاكِفُونَ عِنْدَهَا) تێو پەرستەری ئەو پەیکەرەنە و، پێشیانە وە پابەندن و لە لایان دە میننە وە.

(الْإِنكَارُ مُنْصَبٌّ عَلَى عِبَادَتِهِمْ لِلْأَصْنَامِ، لَكِنْ جَاءَ الْإِسْتِفْهَامُ عَنْ ذَاتِ الْأَصْنَامِ لِإِسْتِنطَاقِهِمْ مَا يُرِيدُ!)، بێگومان نکو لێ کردنە کە ی ئیبراھیم ﷺ رۆوی پێ

له په‌رستیان بو په‌یکه‌ره‌کان کراوه، به‌لام که ده‌لئ: ﴿مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ﴾ پرسیارکردنه‌که له باره‌ی خودی په‌یکه‌ره‌کانه‌وه‌یه، مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که له‌سه‌ر زمانی خو‌یان دانیان پئی پيدا پینئ، که بوچی ئیوه له لای ئه‌و بتانه ده‌میننه‌وه و ده‌یانپه‌رستن و به‌گه‌وره‌یان ده‌گرن؟ تا‌کو خو‌یان ته‌عبیر بکه‌ن له‌و هانده‌رو پالنه‌ره‌ی که وای لیک‌ردوون ئه‌و په‌یکه‌رانه‌ به‌رسترن، که سه‌ره‌نجام ده‌لئین:

۵- ﴿قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ﴾، گو‌تیا‌ن: باب و پاپیرانی خو‌مان وا بینوون که په‌رستهریان بوون، په‌رسته‌ری ئه‌و په‌یکه‌رانه‌ بوون، واته: په‌رستنی ئه‌و په‌یکه‌روبت و سه‌نه‌مانه، نه‌ریتیک‌ی له می‌ژینه‌ی ئیمه‌یه و، به‌شیکه له که‌لتوو‌رمان و، به‌شیکه له نه‌ریتیک‌ی له می‌ژینه‌مان، که هه‌روا بووین، ئنجا ئه‌مه ئه‌وه‌ی لی‌وه‌رده‌گیرئ، که هه‌ر که‌سیک به‌لگه‌ بی‌نیته‌وه، به‌وه‌ی که شتیک ده‌کات، یان شتیک ده‌لئ، که له پیش ئه‌ودا کراوه و گو‌تراوه، به‌بئ ئه‌وه‌ی سه‌رنج بدات: که ئه‌و شته‌ی له پیش ئه‌ودا کراوه و گو‌تراوه، راسته‌یان چه‌وته؟ له راستیدا ئه‌وه‌ بزانی یان نه‌زانی، دانی پيدا پینئ یان نه‌هیئ، نه‌ریتی کافرو بته‌رسته‌کانی ره‌چاو کردوه، که به‌ داخه‌وه ئه‌وه‌ که‌م و زور له نی‌و ئه‌هلی ئیسلامیشدا هه‌یه، ئنجا که‌سیک که عاده‌تیک، یان نه‌ریتیک، یان هه‌لو‌یستیک، یان شتیک ده‌کات، چ وه‌ک دینداری، چ وه‌ک دنیا‌داری، چ وه‌ک لایه‌نی کو‌مه‌لایه‌تی، چ وه‌ک لایه‌نی سیاسی، چ وه‌ک لایه‌نی خیزانی و، پئی ده‌لئ: بوچی وا ده‌که‌ی؟ ده‌لئ: ئیمه هه‌ر عاده‌تمان وایه، یان هه‌روا بووه، یان ئه‌وه به‌شیک بووه له که‌لتوو‌رمان، یان فلان زانا وایگو‌توه!! هه‌ر بویه زانا یان گو‌توو‌یا‌نه: (أَقْوَالُ الْعُلَمَاءِ يُسْتَدَلُّ لَهَا وَلَا يُسْتَدَلُّ بِهَا)، واته: قسه‌ی زانا یان به‌لگه‌ی له‌سه‌ر ده‌هیتریته‌وه‌و، به‌ به‌لگه‌ ناهیتریته‌وه، نابئ بلئی: من بویه وا ده‌که‌م، چونکه فلان زانا وایگو‌توه، ئایا که فلان زانا وایگو‌توه، به‌لگه‌ی چیه‌؟ ته‌گه‌ر نا قسه‌ی هیچ که‌س له خودی خویدا دین نه‌یه، جگه له هی خوا ﷺ و، پاشان پی‌غمبه‌ر ﷺ، ته‌ویش دوا‌ی ئه‌وه‌ی: ته‌گه‌ر راسته‌وخو وه‌حیی خوا بووبئ، گه‌یان‌دبیتئ، به‌لام ته‌گه‌ر ئیجتیه‌ادو هه‌له‌ینجانی خو‌ی بووبئ، دوا‌ی ئه‌وه‌ی خوا‌ی په‌روه‌ردگار دانی بو پيدا هی‌ناوه و، چه‌سپاندوویه‌تی، له‌سه‌ر ئه‌و کو‌شش و ئیجتیه‌اده‌ی و، به‌ راست و له نیشانه‌ ده‌ری له قه‌له‌م دابئ.

(۶) - ﴿قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، ئیبراھیم گوتی: بە دنیایی خۆتان و باب و باپیرانتان لە گومپراییه کی ڕووندا بوون، که دەفەرموێ: ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾:

یەكەم: گومپرای چوێناوه بە چالێک و چلیتاویکەوه که ئەوانیش کهوتوونەتە تێی، تێنیشتون و تێیدا نەڕۆ بوون، واتە: زۆر بە گومپراییدا چوونە خوار.

دووهم: که دەفەرموێ: ﴿فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾، واتە: گومپراییه که ڕوونە، لە هەموو کەس دیارە که ئەوه گومپراییه، هەر کەسێک بە عەقڵی سەلیم تێی بفکری و تەماشای بکات، دەزانێ که ئەوه گومپراییه و سەرگەردانی و سەرلێشیواوییه، مسوڵمان دەبێ بەو شیوێهە بێ لەگەڵ خەڵکدا و، ئەو شتانهی پێویستە بە ڕوونی بگوترێن، بە ڕوونی ڕاشکاوی بیانێ و، لەبەر خاترخوازی و ڕوو دەرهایسی و دلی خەڵک ڕاگرتن، هەق نەخاتە ژێر لێو، بە منجە منج و لە پەنادا نەلێ، بە توێکڵەوه نەلێ، بە لکو بە کاکلی و بە ڕوون و ڕاشکاوی بیخاتە بەر دەستیان، بە تاییەت مەسەلەکانی ئیمان و عەقیدە، سنوورەکانی حەلāl و حەرام، ڕاست و چەوت، ئنجا چ لە بواری هەڵسوکهوتەکان و، چ لە بواری ڕەوشت و ئاکارەکان دا، پێخەمبەریش ﷺ، هەروا بووه، لەگەڵ ئەوهشدا که ئەوپەری ڕەوشتی بەرز و جوانی هەبووه و، ئەو پەری نەرم و نیانی هەبووه و، ئەو پەری هیدی و مەندی هەبووه، بەلام کەسێک که قسەیه کی هەلە کی کردبێ، که لەگەڵ ئیمان و عەقیدەدا تیک بگیری، یاخود لەگەڵ تەنیا خواپەرستییدا تیک بگیری، یاخود ناپاست و چەوت بووبێ، یەكسەر بە زەقی و بە ڕوون و ڕاشکاوی ئاگاداری کردۆتەوه، بوو وێنە:

(۱) - {عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ أَنَّ رَجُلًا خَطَبَ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ مَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ رَشَدَ، وَمَنْ يَعَصِهِمَا فَقَدْ غَوَى، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يُنْسُ الْخَطِيبُ أَنْتَ، قُلْ: وَمَنْ يَعَصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ»} (أخرجه مسلم: ۲۰۴۷، وأبو داود: ۱۱۰۱، وابن حبان: ۲۷۹۸، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح).

واته: پیاویک له لای پیڅه مبهه ﷺ وتاری دا، گوټی: هه رکه س فه رمان به ری خواو پیڅه مبهه که ی بکات، سهر پاست بووه و، هه رکه سیش سه ری پیچیان لی بکات بیمراد بووه، پیڅه مبهه ری خواش فه رمووی: تو وتاری پیژیک خراپی! بللی: هه رکه س سه ری پیچی له خواو له پیڅه مبهه که ی بکات.

هه روه ها له ریوایه تیکی دیکه دا هاتوه:

(۲) - {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَجُلًا قَالَ لِلنَّبِيِّ ﷺ مَا شَاءَ اللَّهُ وَشِئْتُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ ﷺ: أَجَعَلْتَنِي وَاللَّهِ عَدْلًا بَلْ مَا شَاءَ اللَّهُ وَحْدَهُ} (أخرجه أحمد: ۱۸۳۹، والنسائي في الكبرى: ۱۰۸۲۵).

واته: ئیبنو عه عباس (خوا لیان رازی)، ده لی: پیاویک به پیڅه مبهه ﷺ گوټ: ته گهر خواو تو بتانه وی و ویستتان له سهر بی، پیڅه مبهه ﷺ پیی فه رموو: ئیا منت کرده هاوتای خوا؟ (چون ده بی بهو شیوه یه قسه بکه ی؟) به لکو بللی: به ته نیا ته گهر خوا بیه وی.

(۳) - {عَنِ النُّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: تَصَدَّقَ عَلَيَّ أَبِي بِبَعْضِ مَالِهِ، فَقَالَتْ أُمِّي عَمْرَةَ بِنْتُ رَوَاحَةَ: لَا أَرْضَى حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ فَأَنْطَلِقَ أَبِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ لِيُشْهَدَ عَلَيَّ صَدَقَتِي، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَفَعَلْتَ هَذَا بِوَلَدِكَ كُلِّهِمْ؟ قَالَ: لَا، قَالَ: اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدُوا فِي أَوْلَادِكُمْ، فَرَجَعَ أَبِي، فَرَدَّ تِلْكَ الصَّدَقَةَ»} (أخرجه البخاري: ۲۵۸۷، ومسلم: ۱۶۲۳، واللفظ لمسلم).

واته: نوعمانی کوری به شیر (خوا لیان رازی بی)، ده لی: بام له هه ندیک له ماله که ی به دیاری دایمی، دایکیشم که عومره ی کچی ره واحه گوټی: رازی نابم هه تا پیڅه مبهه ری خوا ﷺ شاید نه بی له سهری، بابیشم چوو بو لای پیڅه مبهه ﷺ بو ئه وه ی شاید بی، له سهر ئه و ماله ی به منی داوه، پیڅه مبهه ری خوا ﷺ پیی فه رموو: ئیا ئه و کاره ت بو هه موو مندا له کانت کردوه؟ گوټی: نه خیر، پیڅه مبهه ریش ﷺ فه رمووی: پاریز له خوا بکه و، له نیوان مندا له کانتان دا دادگهر بن، بابیشم گه رایه وه و دیاریه که ی لیوه رگرمه وه.

(۴) - {عَنْ عُمَرَ بْنِ أَبِي سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كُنْتُ غُلَامًا فِي حَجَرِ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ، وَكَانَتْ يَدِي تَطِيشُ فِي الصَّحْفَةِ، فَقَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: يَا غُلَامُ سَمَّ اللَّهَ، وَكُلَّ يَمِينِكَ، وَكُلَّ مِمَّا يَلِيكَ، فَمَا زَالَتْ تِلْكَ طِعْمَتِي بَعْدُ} (أخرجه البخاري: ۵۳۷۶).

عومەرى كۆرى ئەبوو سەلەمە (خوایان پازیبی) دەلى: من گچكە بووم، له خزمەت پیغمبەرى خوادا ﷺ بووم، دەستم له قاپەكە دەگیرا (له كاتی خواردندا)، {دیاره (بسم الله) شی نه کردوه}، پیغمبەرى خوا ﷺ فەرمووی: ئەى كۆریژگە! ناوی خوا بهیینه و، به دەستی راست بخۆ و، له پیش خوشتهوه بخۆ، ئیدی بەردهوام دواى ئەوه، خواردنی من هەر وابوو.

به يەك پرسته، سى ئەدەبى بەرزى نانخواردنی فێکردوون، ئیدی پیغمبەر ﷺ له كاتێكدا پيوست بووبى كه هەق رابگەيەنرى، به روون و راشكاويى و به كورتى و پوختى گەياندووئەتى، لێرەشدا ئیبراھیم (عليه السلام) زۆر به روونى دەلى: خۆتان و باب و باپیرانتان له گومرايیهكى رووندا بوون.

(۷) - ﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ﴾؟، پێیانگوت: ئایا تۆ هەقت بۆ هیناوین؟ یاخود تۆ له گالته كەرانى، واتە: گومانیان هەبوو، ئایا به جیددی ئیبراھیم ئەو قسەیان له گەلدا دەكات، یاخود جەفەنگ و گالتهیان له گەلدا دەكات؟ پێیان شتیكى زۆر چاوه‌روان نەكراو بوو، كه گەنجیكیان (ئیبراھیم) لى پەیدابى، رەخنە بگرى له بت پەرستى و پەيكەر پەرستى ئەوان، كه چەندان جیلی لەسەر براونەوه، بۆیه له جياتى ئەوهى بلین: ئایا بەراستته؟ (أَأَنْتَ جَادٌ)، گوتووینە: ﴿أَجِئْنَا بِالْحَقِّ﴾، ئایا تۆ هەقت بۆ هیناوین؟ واتە: ئایا به جیددیته كه ئەو قسانە دەكهى؟

﴿أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ﴾، یان تۆ له گالته كەرانى؟ (لَاعِب) واتە: یاریزان، كه سیك كه یاری و گەمە دەكات به شتیك، به لأم لێرەدا واتە: گالته كردن به قسە، جارى وا هەیه كه سیك كه سیكى دیکە دەدوینى به گالته و به جەفەنگ، ئەوانیش جوړیك له نەرمی نواندن (مُلاطَفَة) ی ئیبراھیمیان (عليه السلام) كردوه، نەیانگوتوه: ئایا تۆ به راستیته؟ یاخود تۆ قسەیهكى باتل و ناھەقمان له گەلدا دەكهى؟.

(۸)- ﴿قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ﴾، فەرمووی: بە لکو پەرورەردگارتان پەرورەردگاری ئاسمانەکان و زەوییه، که هیناوانیه دی، (فَطَرَهُنَّ أَي: أَبْدَعَهُنَّ وَ أَوْجَدَهُنَّ) وەدیھینان و پەیدای کردوون، واتە: لە نەبوونەو هیناوانیه دی، واتە: نەک هەر گالته ناکەم، نەک هەر هەقم بو هینان و بە جیددییەم، بە لکو خاوەن و پەرورەردگاری ئیو، ئەو کەسەیه کە خاوەن و پەرورەردگاری ئاسمانەکان و زەوییه کە هیناوانیه دی، واتە: ئیو هشی لە نیو ئەو ئاسمان و زەوییه دا هیناوەتە دی.

(۹)- ﴿وَأَنَا عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، من لەسەر ئا ئەو راستییە کە پیتان پادەگە یەنم لە شاھیدانم، (شاهد) وەک پیتیش گوتمان: کەسیکە بلّی: ئەو شتە بە هەق دەزانم و، بتوانی ئیسپاتی بکات، ئنجا (شاهد) دەگونجی لێردا لە: (شَهِدَ)، واتە: (حَضَرَ) ئامادە بوو، لە لای ئەو شتە کە ئەنجامدرا، یاخود لە: (شَهِدَ) بە واتای (رَأَى) بینی، بّی، واتە: من شاھەدیی دەدەم وەک چۆن کەسیک لەو بۆی، کە ئەو کارە ئەنجام دراو، یاخود ئەو بینوویەتی کە ئەو کارە ئەنجام دراو، واتە: من ئامادەم بۆشتان بەملینم و ئیسپاتی بکەم، کە پەرورەردگاری ئیو پەرورەردگاری ئاسمانەکان و زەوییه، کە هیناوانیه دی.

کە دەفەرمووی: ﴿مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾، واتە: لەوانە کە شاھەدییان داو بە یەکتایی خوا، لە کات و شوێنە جوړاو جوړەکاندا، من یەکەم کەس نیم و دوا کەشیش نابم.

(۱۰)- ﴿وَتَاللَّهِ لَأَكِيدَنَّ أَصْنَنُكُمْ﴾، سویند بە خواش، پیلانیک لە دژی بەتەکانتان دەگیرم، (التَّاءُ تَخْتَصُّ بِالْقَسَمِ عَلَىٰ أَمْرٍ مُّتَعَجِّبٍ مِنْهُ، وَتَخْتَصُّ بِاسْمِ الْجَلَالَةِ)، واتە: پیتی (ت) کە سویندی پّی دەخوری، تاییەتە بە سویند خواردن لەسەر شتیک کە جی سەر سورمان بّی و، تاییەتیشە بە بیژە (الله)و، ناوی خوا ﷻ.

هەلبەتە لێردا مەبەستی ئەو بوو کە بەتەکانیان دەشکینێ، بەلام شکاندنی بەتەکانی ناو ناو (کَید) واتە: پیلان، لەسەر شیوێ خواستەو و وشە (کَید) خواستەو تەو بو شکاندیان، یاخود بو ویکچوون (مشاکلة)، چونکە ئەوان پیتان

وابووہ ئەو بتانە بەرگری لە خۆیان دەکەن و، هیچ کەسێک ناتوانی زیانیان پێ بگەیەنێ، مەگەر بە شیوەی پیلان و فیل و نەخشەی پەنھان دانان، ئنجا بە پێی عەقڵی ئەوان ئیبراھیم دواندونی، کە من بە شیوەیەک وەک بچیتە قەلبی فیل و نەخشەیەک پەنھانەو، زەفەر بەو پەیکەرەتان دەبەم و، شتیکیان بەسەر دێنم.

(۱۱) - ﴿بَعْدَ أَنْ تُولُوا مَدْيَنَ﴾ دواى ئەوەی ئیو دەپۆن و لیڕە نامینن.

هەلبەتە هەندیک لە زانیان گوتووین: دەبێ ئەو لە دلی خۆیدا وایگوتبێ، ئەگەرنا چۆن رێگایان دەدا، ئەو هەپەشەیه بکات، ئنجا لێشی بگەرێن و شوێنەکەى بەجێ بهێڵن و، مەیدانەکەى بۆ چۆڵ بکەن، بەلام دەگونجێ کە:

أ- ئەوان قەناعەتیان وابووێ کە ئیبراھیم هەروا هەلچووێکی کاتیە و، توورە بوو، قەسە کە لە کاتی تورەیدا کردوویەتی، واتە: بە جیدی نە کە شتی بەسەر بته کان بهێنێ.

ب- پەنگە قەناعەتیان وابووێ، کە ئەو بتانە بەرگری دەکەن لە خۆیان و، هەر کەسێک کە دەستیان بۆ بەرێ بە خراپە، تووشی بەلای دەکەن، بۆیە لێی دلیا بوون، کە ناتوانی زیانیان لێ بدات.

ئەگەرنا بەلگە لەسەر ئەو لە دلی خۆیدا نەگوتو، بەلکو بە ئاشکرا و بە پروونی پێی گوتوون، ئەوێ کە دواى لە درێژەى ئایەتەکاندا دەفەرموی: ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾، گوتیان: گویمان لە گەنجیک بوو، گوتییستی لاویک بووین، باسی دەکردن، باسکردنەکەى ئێرە، کە دەلێ: دواى ئەوەی ئیو دەپۆن، شتیکیان بەسەر دەهێنم، مادام وایە کەواتە: بە پروونی و پاشکاوێی باسی کردوون، واتە: هەپەشەى لێکردوون و، بە خراپە باسی کردوون.

(۱۲) - ﴿فَجَعَلَهُمْ جُودًا إِلَّا كَيْدَ لَئْمٍ﴾، خوا ﷻ ئەو هەموو دەپێچیتەو کە ئەوان پوشتن، ئنجا ئایا بۆ جەژن بوو، چ بۆنەیه کیان هەبوو؟ هەندیک دەلێن: جەژنی

نەورۆز بوو، گرنگ ئەو هیچ چوونە دەشت و دەر، لە نێو شاردانە ماون، یاخود لە نێو پەرستگا کەدا نە ماون، ئەویش چوو بۆ نێو پەرستگا کە و، هەموویانی وردو خاشکردن، جگە لە گەورە کەیان، ئەو بتهیان کە لە هەموویان گەورە تر بوو هیشتیه وه.

(۱۳) - ﴿لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ﴾، بە لکو بگەرێنەوه بۆ لای، واتە:

أ- بگەرێنەوه بۆ لای ئەو بته گەورەیهو، پرسیاری لێ بکەن: کێ وای بەسەر هێناون و کێ وای لێکردوون؟

ب- یاخود بگەرێنەوه بۆ لای ئیبراھیم عليه السلام لێی بپرسن: بۆچی وات لێ کردوون؟ ئەویش بۆیان پروون بکاتەوه.

ج- یاخود بە لکو بگەرێنەوه بۆ لای خوا تعالى و، بزنان کە وەک چۆن ئەو بته گەورە رازی نەبوو، ئەو بته بچووکانە بکێنە هاوبەشی، خواش رازی نیە و رازی نابێ، کە هەندێک لە دروستکراوه کانی بکێنە هاوبەشی.

پاڤاپاڤی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR Codes

هە ئۆرە کۆمەڵەزەمان لێمان

بە ئۆرە کۆمەڵەزەمان لێمان

بە ئۆرە کۆمەڵەزەمان لێمان

بە ئۆرە کۆمەڵەزەمان لێمان

عەلی بابیر/ AliBapir

عەلی بابیر/ AliBapir

کەتالی

پاڤاپاڤی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

QR Codes

پاڤاپاڤی مەکتەبی مامۆستا عەلی بابیر

مەسەلەى دووھەم:

پرسیارو لیکۆلینەوہی گەلى ئیبراھیم کە ئایا کى پەرستراوہ کانیاى بەو دەردە بردوہ و؟ ناوھێترانى ئیبراھیم و، ریککەوتیان لەسەر پەلکشکردنى ئیبراھیم بو دادگایى کردنى لەسەر ئەو تۆمەتەى دراوہتە پالى:

خو دەفەرموى: ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ٥٩ ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾ ٦٠ ﴿قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَى عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾ ٦١ ﴿

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ بڕگەدا:

١- ﴿قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِبْرَاهِيمَ﴾، گوئیان: کى ئەوہى بە پەرستراوہ کاغان کردوہ؟ ئەو خەلکە کە دەگەرپنەوہ لەو دەشت و دەره، یان لە جەژنەکە، کە چوونە دەرو شاریان چۆلکردوہ و بەجێھێشتوہ، یان بەلای کەمەوہ لە پەرستگا کەدا نەماون، تەماشای دەکەن ئەو بت و پەیکەرەنەى کە پەرستوویان، وەک پەرستراو لە جیاتی خوا، یاخود لەگەڵ خوادا، ھەموویان وردو خاش کراون و سەرو گوێیان شکاوە، لە بەینى خوێاندا دەلێن: کى وای لە پەرستراوہ کاغان کردوہ؟

لێرەدا پێویستە بزانیى کە (آلہة) کوێ (إلہ) ە، و (إلہ) واتە: (معبود) پەرستراو، ئنجا ئایا پەرستراو دەبى ھەر پەیکەر بى؟ پەرستراوى راستەقینە تەنیا خوايە ﷻ، (لا إلہ إلا اللہ) واتە: ھیچ پەرستراویکی بە ھەق نیە، کە شایستەى پەرستراى بى، جگە لە خوا ﷻ، کە بە داخەوہ وەک جارى دیکەش گوتوومە: زۆر لە مەلا و وتاریژەکان ئیستاش لەگەڵ بى، وشەى: (إلہ) و (ألہ) لیک جیا ناکەنەوہ، لە حالیکدا کە لە شایەتماندا، خوا وشەى (إلہ) ی لە (ألہ) جیا کردۆتەوہ، (لا إلہ) ھیچ پەرستراویکی بە ھەق نیە، (إلا اللہ) جگە لە خوا، وشەى (إلہ) دووان و کو (تثنیة وجمع) ش دەکرێتەوہ، وەک (إلہ، إلهان، إلهین، آلہة)، بەلام

(الله) نه ده کړیته دووان و نه کوښ ده کړیته وه، چونکه هه ریه ک زات هه یه، که خاوه نی ئهم گهردوونه بئ، به لام ده گونجئ له گه ل ئهو زاته دا، که ته نیا ئهو په رستراوی به هه قه و شایسته ی په رسترانه، په رستراوانی دیکه ی ساخته و ناهه ق هه بن، بویه په رستراو (الله) خوا لایده بات، (لا اله) ئهم (لا یه پئی ده گوترئ: (لا التافیه للجنس) (لا ی لابه ری تیکرا، واته: هیچ په رستراویک نیه به هه ق، ئه گه رنا په رستراوی به ناهه ق هه ن و زورن، به لام په رستراوی به هه ق، ته نیا یه کیکه که خوا (الله) یه ﷻ، بویه ده بئ جیاوازیی بکری له نیوان: وشه ی خوا (الله) و په رستراو (الله) دا، زور که س وشه ی (الله) هه ر به خوا مانا ده کات! که هه له یه، وشه ی (الله) واته: (معبود) په رستراو، به لام (الله) خوا، خدا (God) واته: ئهو به دیه ی نه رو په روه ردگاره ی که خاوه نی ئهو ناو و سیفه تانه یه، که به س ئهو هه ی نی، هه ر یه کیکه که خوا یه ﷻ و، ده بئ هه ر ئه ویش به رستری، به لام (الله) وه ک گوتم: ده گونجئ خوا بئ، که ئهو کاته په رستراوی به هه قه و، ده شگونجئ غه یری خوا بئ، که په رستراوی به ناهه قه.

ئنجا هه ر که سیک مامه له له گه ل هه ر شتیکدا بکات، وه ک ئهو مامه له یه ی که ده بئ ته نیا له گه ل خوا دا بکری، ئه وه ئهو شته ی په رستوه، وه ک شاعیریک ده لی:

وَمَنْ أَبَاكَ النَّفْسُ مَا تَهْوَاهُ ... فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَـوَ

واته: هه ر که سیک نه فسی چی ئاره زووی کرد، پئی پید، ئه وا ئاره زووی خوئی کردوه به په رستراوی خوئی.

وه ک خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾ الجاثیه، واته: ته ماشای ئهو که سه ناکه ی، که ئاره زووی خوئی کردوه ته په رستراوی خوئی! نافهرموئ: کردوویه ته خوا ی خوئی، به لکو په رستراوی خوئی، چونکه خوا ﷻ یه ک زاته، بئ وینه یه، په روه ردگاره، به دیه ی نه ره و، هه ر ئه ویش شایسته ی په رستنه.

(۲) - ﴿إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾، بەدلتیایی ئەو کەسە، لە ستمکارانە، لەبەر ئەوەی بێ پرێزی کردووە بە پرۆژییە کاھمان، ستمی لە تێمە کردووە و، ستمی لە پەرستراوە کاھمان کردووە و، ستمی لە خۆیشی کردووە، ئەوانە ھەموویان دەگونجی، مەبەست بن.

(۳) - ﴿قَالُوا سَمِعْنَا فَتًى يَذْكُرُهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ﴾، گوئیان: گویمان لێوو گەنجێک (بەخراپە) باسیدەکردن ئیبراھیمی پێدەگوترێ، لە ئێو خۆیاندا دەبێتە مشت و مریان، دەلێن: کێ وای لە پەرستراوە کاھمان کردووە؟ بێگومان ئەو لە ستمکارانە، دوایی ھەندیکی دیکەیان وەلام دەدەنەووە و دەلێن: گوێبستی لاویک بووین باسی دەکردن، واتە: بە خراپە باسی دەکردن، یان ھەرەشە ی لێ دەکردن، پێی دەگوترێ: ئیبراھیم، یاخود ئیبراھیمی پێ دەلێن، وشە (يَذْكُرُهُمْ) وەک گوتمان: یانی:

۱- ھەرەشە ی لێ دەکردن؟

۲- ڕەخنە ی لێ دەگرتن.

۳- بە خراپە باسی دەکردن.

(۴) - ﴿قَالُوا فَاتُوا بِهِ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ﴾، گوئیان: بیهێنن بەبەرچاوی خەڵکەو.

(۵) - ﴿لَعَلَّهُمْ يَشْهَدُونَ﴾، بەلکو ئامادە بن، یانی: ئامادە بن کە دادگایی دەکەین، بزانی تێمە ستمی لێناکەین، یاخود: ئامادە بن کە چۆن سزای دەدەین، تاکو خەڵکی دیکە ی پێ تەمبێ بێ و، عیبڕەتی لێوہربگری.

دیارە ئیبراھیمی شەھادەتێ ئامانجی ھەر ئەوہبوو لە شکاندن بتەکان، ئەگەرنا ئەو دارو بەردانە چینی بیانشکێنی یاخود مێننەو! بەلام مەبەستی ئەوہبوو کە بتەکان بشکێنی و، ئەوانیش بانگی بکەن و، لەگەڵیاندا ئەو وتووێژ و دیاڵوگە بکات، کە خوا ﷻ باسی کردووە.

مه سه له ی سینه م:

هینانی ئیپراهم بۆ لیکۆلینهوه و پرسیار لیکردنی، که ئایا ئه و ئه و به لایه ی به سه ر په رستراوه کانیا ن هیناوه؟ وه لامدان هوه ی ئیپراهم: که گه وه که یان وای کردوه، ئنجا سه ره تا به خۆدا چوونه وه یان و، خۆ تاوانبار کردنیا ن و خۆ به سه ته مکار له قه له مدانیان، پاشان تیهه لگه رانه وه یان و سه ره وین بوونیان جاریکی دیکه و، په خنه لیگرتنی توندو راشکاوی ئیپراهم، که چۆن ده بی شتیکی بی سوودو بی زیان بپه رستن:

خو ده فه رموی: ﴿قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ ۖ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْأَلُوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ ۖ فَرَجَعُوا إِلَيْنَا أَنْفُسُهُمْ فَقَالُوا إِنَّا كُنَّا ظَالِمُونَ ۖ ثُمَّ نَكْسُوا عَلَى رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ۖ قَالَ أَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ۖ أُفٍّ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۖ﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

(۱) - ﴿قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِلهَتِنَا يَا إِبْرَاهِيمُ﴾، گو تیا ن: ئه ی ئیپراهم! ئایا تۆ ئه وه ت به په رستراوه کاها ن کردوه؟ لی ره دا ئه وه پیچراوه ته وه که سو راغ و پشکینیان به دوای ئیپراهم دا کردو، گه را ن و سوو را ن و په یدا یان کردو هینایان، ئه وه هه مووی قرتی تراوه، چونکه مرو ف به سیا ق و سه لیقه ده یزان، به ره وت ده زانی و، سه لیقه ش په کسه ر په ی پی ده بات، که پیویست به باسکردنی نا کات، په کسه ر له وه وه ده ست پی ده کات که گو تیا ن: ئه ی ئیپراهم! ئایا تۆ ئه وه ت به په رستراوه کاها ن کردوه؟ ئه و شته نا لێن که به په رستراوه کانیا ن کراوه! وا ته: بۆ وینه نا لێن: (أَأَنْتَ كَسَرْتَ آلِهَتَنَا، أَوْ جَدَدْتَ آلِهَتَنَا؟)، نا لێن: تۆ په رستراوه کاها نت تیک و پیک دا ون و، له ت و په تت کردو ون و،

شکاندووتن؟! چونکه نایانهوێ وشەیهک بەکاربێتن، لەگەڵ پایە و پیروزی و گەورەیی پەرستراوەکانیاندا ئایا گونجاو نەبێ، کە بریتیه لە لەت و پەتکران و تیکشکیتران و وردو خاش کران، بەس دەلێن: تۆ وات بەسەر هێناون؟ تۆ وات لێ کردوون؟

ئنجای دەگونجی ئەو جوۆری پرسیارکردنە، بۆ داوای وەلام بێ، واتە: ئایا تۆ وات لێکردوون؟ ئەو لە حالیکدا کە نەیانزانیبی، بەلام ئەگەر زانیبیتیان کە ئیبراهیم وایکردووە، ئەو جوۆری پرسیارکردنە کە پرسیارکردنی نکوولییەکەرانە و سەرزنەشتکەرانیە، واتە: ئایا تۆ چۆن وات لێکردن؟ ئیمە نکوولیی لەو دەکەین؟ بەسەر زەنشتکردنەو.

(۲) - ﴿قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾، گوئی: بەلکو ئەم گەورەیان وایکردووە، وشە (بَلْ) دەلێ: (إِذَا جَاءَ بَعْدَ الْإِسْتِفْهَامِ، أَقَادَ إِبْطَالِ الْمُسْتَفْهَمِ عَنْهُ)، کەواتە: بە پڕوالت ئیبراهیم نکوولیی لەو دەکات کە ئەو وایکردبێ، چونکە دەلێ: وشە (بَلْ) ئەگەر لە داوی پرسیارکردنەو بێ، ئەو شتە پرسیاری لە بارەو کراوە، هەڵدەوێ شینتەو، ئەوان دەلێن: ﴿أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِأَهْلِنَا﴾، ئەویش دەلێ: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾، واتە: من نەمکردووە، بەلکو ئەم گەورەیان کردوویەتی، داوی ئیمە کورتە باسیکی تایبەت دەربارەی ئەو جوۆرە وەلامدانەوێ ئیبراهیم (علیه السلام) دەکەین، کە چۆن نکوولیی کردووە، لەوێ کردوویەتی، لە کاتیکیدا کە خۆشی کردوویەتی؟!

(۳) - ﴿فَسَلُّوهُمْ إِنْ كَانُوا يَنْطِقُونَ﴾، ئنجای لێیان بپرسن ئەگەر دەدوین و قسە دەکەن، واتە: مادام قسە ناکەن، شایستە پەرستراوانین، ئیبراهیم (علیه السلام) ویستوویەتی پێیان بڵێ: کە ئەوانە تەنانەت توانای قسەکردنیشیان نیە، ئەگەرنا مەرج نیە هەر شتیک توانای قسەکردنی هەبوو، شایستە پەرستراوان بێ، بەلام واتە: ئەو پەرستراوانە ئیو، هێندە دەستە پاچەن و، هێندە دوورن لەوێ کە بپەرستێن، تەنانەت توانای قسەکردنیشیان نیە، کە مرووف و جندو فریشتەکان توانای قسەکردنیشیان هەیه، بەلام شایستە پەرستراوین، بەلام ئەوان تەنانەت ئەوێشیان لە باراندا نیە، واتە: هەر هیچ نین و هیچیان لێ هەلناوهری.

(۴) - ﴿فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾، واتە: گەرانهوه بو لای خوڤان.

أ- هه‌ندیکیان بو لای هه‌ندیکیان گەرانهوه.

ب- یاخود چاویان به‌ خوڤاندا گێراپه‌وه و وریا بوونه‌وه، یانی: ئەو ناخ و خوارسکه‌ی که‌ خوا هه‌موو مروّفه‌کانی له‌سه‌ر خوڵقاندوه، (كُلُّ مَوْلُودٍ عَلَى الْفِطْرَةِ)^(۱)، (الفِطْرَة) واتە: خوارسکی ته‌نیا خواپه‌رستن، ته‌نیا به‌ندایه‌تی بو خوا کردن، ئەوه‌یان وه‌ک چوّن له‌ تاریکه‌ شه‌ویکدا که‌ چرایه‌ک تۆزه‌ شوّقیک ده‌دات، ئاوا دَل و ده‌روونه‌که‌یان له‌ ژێر ئەو که‌مپه‌ و ژه‌نگی عاده‌ت و نه‌رێت و که‌لتووری سه‌قه‌تی بته‌په‌رستی و هتد، دێته‌ ده‌ری و یه‌ک سه‌ره‌تاته‌که‌ ده‌کا و تۆزه‌ شه‌وّدیک ده‌دات.

(۵) - ﴿فَقَالُوا إِنَّا كُنتُمُ الظَّالِمُونَ﴾، گو‌تیان: به‌ دُنیا‌یی ئیوه‌ سته‌مکارن، واتە: ئیوه‌ سته‌مکارن نه‌ک ئیبراهیم، له‌به‌ر ئەوه‌ی بته‌کانی شکاندوون، سته‌می لێکردبن، به‌لکو ئیوه‌ سته‌مکارن که‌ نه‌ده‌بوو ئەو بتانه‌ هه‌ر به‌رستن.

(۶) - ﴿ثُمَّ نَكْسُوْا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ﴾، دوایی هه‌لگێردانه‌وه‌ سه‌ر سه‌ریان و سه‌ره‌ وبن کرانه‌وه، واتە: گه‌رانه‌وه بو نه‌زانی و سه‌ره‌کشی و سه‌ره‌خه‌ری خوڤان، ئنجا ئەم گه‌رانه‌وه‌ی خوڤان بو ناهه‌ق، خوا ﷻ ته‌شبهی کردوه و چواندوو‌یه‌تی به‌ شتیکه‌وه‌ که‌ پیشی راست ده‌بێته‌وه‌ و له‌سه‌ر پێیان ده‌وه‌ستی، سه‌ری له‌سه‌ریه‌و پێی له‌ خوارین، وه‌ک حاله‌تی سروشتی، به‌لام جاریکی دیکه‌ دووباره‌ خو‌ی لینگه‌و قووچ ده‌کا و، خو‌ی سه‌ره‌و‌بن ده‌کاته‌وه‌ و هه‌لده‌گه‌رێته‌وه‌، گه‌رانه‌وه‌یان بو ناهه‌ق و بو نه‌فامی و نه‌زانی، ئەو حاله‌ته‌ی ئەوانی چواندوه‌ به‌ که‌سیکه‌وه‌، که‌ پیشی له‌سه‌ر پێیان وه‌ستاوه‌، دوایی جاریکی دیکه‌ خو‌ی سه‌ره‌و‌بن ده‌کاته‌وه‌.

(۱) {عن أبي هريرة رضي الله عنه قال قال النبي ﷺ: مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يمجِّسانِهِ، كَمَا تُنْتَجُ الْبَهِيمَةُ بِبَهِيمَةٍ جَمْعَاءَ، هَلْ تَحْسُونُ فِيهَا مِنْ جَذَعَاءَ؟ ثُمَّ يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ رضي الله عنه: (فِطْرَةُ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ، ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ)} أخرجه البخاري في: ۲۳ كتاب الجنائز: ۸۰ باب إذا أسلم الصبي فمات هل يصلى عليه؟.

(۷) ﴿لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ﴾، گوئی: تۆ دەزانی: ئەوانە قسە ناکەن و نادوین! واتە: قسەنە کردنی ئەوان بۆ تۆ شتێکی زانراوە، کەواتە: چۆن پیمان دەلیی لێیان بپرسن! لە گەورە کەیان بپرسن!

(۸) ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾، واتە: گوئی: ئایا ئێوە لە جیاتی خوا، لە گەڵ خوادا شتێک دەپەرستن، کە هیچ سوودێکتان پێناگەیەنێ، زیانیشتان لێ نادات؟ پرسیار لێکردنە کە پرسیارکردنی نکوولیی لێکردن و سەرزنەشتکردنە، ئنجا کە دەلێ: ﴿مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا﴾، یانی: تۆزقالبێک، هەر تۆزیکیش سوودتان پێ ناگەیەنێ، ﴿وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾، دیسان ئەویش واتە: هەر تۆزیکیش ناتوانی زیانتان پێ بگەیەنێ، ئەگەر لێتان توورە بێ.

(۹) ﴿أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، من بیزاری دەردەبێم، بۆ ئێوە و بۆ ئەوەش کە لە جیاتی خوا دەپەرستن، (التَّأْفُفُ: صَوْتُ يَدُلُّ عَلَى التَّضَجُّرِ)، واتە: (تَأْفُفُ) دەنگێکە بیزاری دەربێرین و ناخۆشچالایی دەگەیەنێ، (أَف: إسم فعل)، وشە (أَف) کە بە (إف)یش هاتووە، ناوی کردارە، واتە: (أَتَضَجَّر، أَتَكْرَهُ) بیزاری دەردەبێم، یان ناپەرەتەم.

(۱۰) ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾، ئایە نافامن؟! واتە: ئایا عەقڵ و ھۆشیکتان نیە کە ھەق و ناھەقی پێ لێک جیاکەنەو، عەقڵ و ھۆشیکتان نیە پێنمايێتان بکات، کەئەو بت و پەیکەرانیە شایستەیی پەرستراوە نین؟!

کورتە باسیک دەربارە ی وهلامی ئیبراھیم علیه السلام:

گەورەکەیان شکاندوونی

لێرەدا باسیکی ئەو وهلامی ئیبراھیم علیه السلام دەکەین کە دەفەرموی: من ئەو بتانەم نەشکاندوون، کاتیکی لێی دەپرسن: ئایا تۆ ئەو پەرستراوانە ی ئیمەت شکاندوون، تۆ وات بەسەر هیناون؟ دەلێ: بەلکو گەورەکەیان وایکردو، لێیان بپرسن، ئەگەر قسە دەکەن! دیارە زانایان لێرەدا مشت و مریکی زۆریان بوو، کە ئیبراھیم علیه السلام چۆن پێگای بە خۆی داو ه پێیان بلێ: من وام نەکردو و ئەو بتهیان وای کردو و لێیان بپرسن! بۆیە چەند وهلامیکیان داوئەو:

۱- وهلامیکیان ئەو ریوایەتە یە کە پیشتریش ئیمە لە تەفسیری سوورەتی ئیبراھیمدا و، لە کاتی گێڕانەوێ بەسەرھاتی ئیبراھیمدا هینامان، لەویدا ئەو ریوایەتەمان هینا و درێژە ی ئەو بەسەرھاتەمان هینا، بەلام لێرەدا تەنیا کورتە یەکی ئەو بەسەرھاتە دینین.

{قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا فِي ثَلَاثٍ كُلُّهُنَّ فِي اللَّهِ: قَوْلُهُ: إِنِّي سَقِيمٌ» وَلَمْ يَكُنْ سَقِيمًا، وَقَوْلُهُ لِسَارَةَ: أُخْتِي، وَقَوْلُهُ: بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا} (أخرجه: البخاري: (۲۲۱۷، ۲۶۳۵، ۳۶۵۷، ۶۹۵۰)، ومسلم: ۲۳۷۱، أبو داود: ۲۲۱۲، والترمذي: ۳۱۶۶، إسناده حسن ورجاله ثقات).

واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموو یەتی: ئیبراھیم هەرگیز لە هیچ شتێکدا درۆی نەکردو، مەگەر سێ جار، ئەویش هەرسێکیان لە پێناوی خوادا بوون:

أ- کە گوتی: من نەخۆشم {وەک لە سوورەتی (الصفات)دا هاتو، کاتیکی کە خەلکە کە دەچنە دەری، چاوەرێ دەکەن کە ئیبراھیمیش علیه السلام لەگەڵیاندا بچێتە دەر، ئنجا سەیران

دەبى، يان جەژنى نەورۆز دەبى، يان گەشتىك دەبى، ئىبراھىم لەگەليان ناچى و دەلى:
﴿إِنِّي سَقِيمٌ﴾، من نەخۆشم واتە: ناتوانم بيمە دەرى، كە نەخۆشيش نەبوو.

ب- كاتىك بە سارە دەلى ئەو خوشكمە. {كە ھاوسەريشى بوو، كاتىك كە دەچىت
بۆ ميسر، ديارە عادەتى فيرەهونى ميسر وابوو، كە ھەر كەسىك ھاوسەريكى جوانى
لەگەلدا بووبى، لىي زەوت كردو، بۆيە ئىبراھىم ﷺ دەلى ئەو خوشكمە، بۆ ئەو
لىي زەوت نەكات}.

ج- كە گوتوويەتى: گەورەكەيان واى بەسەر ئەو بت و پەيكەرەنە ھىناو و تىك و پىكى
شكاندوون، {كە خۆشى وایلەكردوون}.

ئىنا ھەندىك لە زانايان گوتوويانە كە ئىبراھىم ﷺ لىرەدا لەبەرخوا ئەو
قسەيەى كردو كە راست نەبوو و واش نەبوو، بەلام لە پىناوى خوادا بوو،
بە پىي ئەم فەرمايشتەى پىغەمبەر ﷺ.

ھەلبەتە كە پىغەمبەريش ﷺ دەفەرموى: كە ئىبراھىم ئەو سى شتەى گوتوون
لە پىناوى خوادا و، ئەو سى درۆيەى كردوون، ھەرسىكيان درۆى پروون و راشكاو
نين، بۆ نمونە:

أ- كە دەلى: ﴿إِنِّي سَقِيمٌ﴾، من نەخۆشم، واتە: دلم بىزارو نەخۆشە لەو بتانەى ئىو.

ب- كە بە سارە دەلى: خوشكمە (أختي)، گوتوويەتى: سارە جگە لە من و تۆ ھىچ
بروادارىك لەسەر زەوى نى، كەواتە: ئەگەر ھاوسەرم نەبووبای، لە ئىماندا خوشك و
براين.

ج- كە دەفەرموى: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾، واتە: من رقم لەو گەورەيان ھەستا،
بە ھۆى رق ھەلسانم لەو بتە گەورەيان، كە زۆرى دەپەرستى و زۆر بەندايەتى بۆ دەكەن،
ئەوانەشم شكاند، كەواتە: بە ھۆى رق ھەلسانم لەو بتە گەورەيە، رقم چوو ئەوانىش و
ئاوا وردو خاشم كردن، يانى: ھەر سىكيان دەگونجى كە بە جورىك تەئويل بكرىن.

بویه ش وا ده لیم، چونکه هه نډیک له زانایان نهو به سه رهاته ږهت ده که نهوه، نهوه که پیڅه مبهړ ﷺ ده فهرموئ: ئیپراهیم نهو سئ درویه کردوون، ده لین: درو کردن شایسته ی پیڅه مبهړان نیه و، پیڅه مبهړ ﷺ شتی وای نه فهرمووه، وهک له تهفسیری سوږه تی ئیپراهیم شدا باسما ن کرد.

۲- رایه کی دیکه نهو هیه که فهرموویه تی: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾، نهه وهک نهو هیه که تو شتی کی گرنګ و بهرچاوت کردې، یه کیګ لهو لای را بی بلئ: نهوه تو کردووته؟! تو ش بلئ: نه خیر! به لکو تو کردووته!! به توانج و تهوسهوه، نهه وهک له سوږه تی (الدخان) دا هاتوه، که خوی بهرز ده فهرموئ: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، واته: بیچیژه تو زال و بهریزی! که به پیچه وانهوهیه، واته: نهه به توانجه وهیه و یانی: تو ژیر دهستی و بی ریژی، ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، واته: تو پیټ و ابووه که زالی و بهریژی، که چی ئیستا به پیچه وانهوهیه، دیاره به توانج و به تهوسهوه نهو قسه یه ده کری.

۳- ته ئویلیکی دیکه ی نهو هیه، که نهه قسه ی ئیپراهیم علیهِ السلام، بویه ده فهرموئ: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾، واته: نهو بته زله رازی نه بووه نهو هه موو هاوبه شانه ی هه بن، که ده فهرموئ: نهو وایکردوه، دهیه وئ سهرنجیان رابکیشتی بو نهوه، که نهو بته گه ورهیه رازی نه بووه، نهو ورده بتانه ی له گه لدا بهرسترین، نهدی خوی بهرز ومهزن چو ن رازی ده بی هه نډیک له دروستکراوه کانی له گه لدا بهرسترین!

لیره دا پرسیاریک دپته پیش، بوچی پیڅه مبهړ ﷺ نهو قسه یه ی ئیپراهیمی علیهِ السلام ناو ناوه درو؟ سئ وه لام هه ن:

یه که م: نهو فهرمووده یه سه نه ده که ی راست نیه و، پیڅه مبهړ ﷺ دروئ پالنه داووه ته لای ئیپراهیم، نهو فهرمووده یه پیڅه مبهړ ﷺ نه یفه رمووه.

دووهم: نهو قسانه ی ئیپراهیم که ده رباره ی (نه خو شیی و، ساره و، بته کان) کردوونی، له شیوه ی درودا بوون به رواله ت، به لام له راستیدا مه بهستی پی (کناره) بووه، به کوردیی پی ده لین: له بهر را هاویشتن، به (تعریض و کنایه) نهوه ی فهرمووه.

سَبَّيْهِم: لەو حالەتەدا درۆ دروستە، مادام ئامانجیکی هێندە گەورە پەکی لەسەر درۆیەکی کەوتبێ، دروستە لەو حالەتە، مادام ئەو ئامانجە گەورەیه بەو درۆیە نەبێ نایەتە دی، دروستە بکری.

بەهەر حال ئەوانە سێ وه لآمن، بەلام من ئەوهی که زیاتر به دڵمەوه دەنووسێ، ئەوهیه که ئیبراهیم عليه السلام به توانج و به تهوسهوه فەرمووویهتی: ﴿بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا﴾ ئەو گەورەیان کردووویهتی! دەشزانن ئەو گەورەیان هیچ ناکات، کەواتە: یان دەبێ ئیبراهیم بێ، یان دەبێ بته گەورەکیان بێ، چونکه ئەوان دەلێن: ئیبراهیم تۆ کردووتە، ئەویش دەلێ: بەلکو بته گەورەکیان کردووویهتی، ئنجا دەزانن که بته گەورەکیان ئەوهی پێ ناکرێ، کەواتە: ئیبراهیم کردووویهتی، یانی: لێره دا دوو تۆمەتبار هەن: **أ- بته گەورەکیان.**

ب- ئیبراهیم عليه السلام: بته گەورەکەش پێی ناکرێ، کەواتە: ئیبراهیم کردووویهتی، بەلام وهک گوتم: تۆ کەسیک پرسیاری ئەوهت لێ دەکات، که تۆ ئەو کارەت ئەنجام داوه؟ تۆش دەلێی: نه خیر به لکو تۆ! واتە: به دڵنیاویهوه من کردوومه، چونکه به تۆ ناکرێ، واتە: ئەگەر من نەبم ئەو بتانەم ورد خاش کردبێ، خو ئەو بته گەورەیهشیان نیه؟! من ئەوهیانم زیاتر به دڵهوه دەنووسێ، به هەر حال ئەوانی دیکەش هەركامیکیان به شێک له زانایان قبوولیان کردوون.

ئەوهی به لامهوه گرنگه به راستی ئەوهیه، که چۆن پیڤه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له شتیک پاک بکهینهوه و به دووریان بگرین، که شایستهی پایه و مهقامی بهرز و ناوازهیان نه بێ، ئەوهی که به لامهوه گرنگه ئا ئەوهیه، چونکه پیڤه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، له لووتکهی بهرزیه هه موو په وشتیکی جوان و په سندا بوون و، دوور بوون له هەر خوویهکی دزیو و ناپه سندا، ئەمه مه بده ئه، به لام بێگومان کاتیک که مرووف دێته نێو دنیای واقعی شهوه، جاری وا ههیه

پاراستنی ئەو پرەنسیپ و مەبدەئانە، واقع جوړیک له نەرمش و نەرم و نیایی (خۆ گونچاندن) پێویست دەکات، بۆ ئەوەی ئەو پرەنسیپ و مەبدەئانەت پارێزراو بن، هەروەک پێغەمبەر ﷺ هەرگیز ئامادە نەبوووە مسوڵمانێکی چەوسێنراوە، تەسلیمی کافران بکات، بەلام له صولحی حودەیبییەدا، کاتیک رێککەوتننامە کە ئیمزا دەکەن، کورپی سوههیلی کورپی عەمەر (ئەبوو بەصیر) و، دواى ئەو ئەبوو جەندەل، کە هەردووکیان لەو کاتەدا مسوڵمان دەبن، کافرەکان دەلێن دەبێ تەسلییمان بکەنەو، پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: بیان دەن بە من، با تەسلیمتان نەکەمەو، دەلێن: نەخێر، یان رێککەوتننامە و صولحە کە هەڵدەوێ شیننەو، یان دەبێ تەسلییمان بکەیهو، پێغەمبەر ﷺ بە ناچاریی تەسلییمان دەکاتەو، وەک پرنسیپ (مبدأ) پێغەمبەر ﷺ هەرگیز مسوڵمانێکی تەسلیمی کافران نەکردووە بیچەوسێننەو، بەلام لیڤەدا بۆچی تەسلییمان دەکات؟ لەبەر ئەوەی واقعە کە وا دەخوازێ و ئامانجێکی گەورەتر پەکی لەسەر ئەو کەوتو، ئنجا لە کاتیکدا دوو شتی باش تێکدەگیرێن، دەبێ تەماشایان بکە: کامیان باشییە کە ی زیاتر، دەبێ ئەویان هەلبژێری و، کامیان باشییە کە ی کەمتر، بیکەیه قوربانی ئەوی دیکەیان، هەروەک کاتیک دوو زیان پووت تێدەکەن، دەبێ تەماشایان بکە: کامیان زیانە کە ی گەورەتر، ئەویان لە خۆت دووربخەیهو، بە تەحەممول کردنی ئەوی دیکەیان، هەروەک زانیان گوتووین: (إِحْتِمَالُ أَخَفِّ الضَّرَرَيْنِ)، یاخود (إِحْتِمَالُ أَهْوَنِ الشَّرَّيْنِ)، واتە: لە دوو زیانان زیانە کەمتر کە دەبێ تەحەممول بکری، بەلام (تفویط أدنى المصلحتین)، لە دوو بەرژەوێ نیدی، کامیان گچکەتر، ئەویان بفعەوتێری و بەرژەوێ نیدی گەورە کە دا بین بکری.

مەسەلەى چوارەم:

بریاردانى گەلى ئىبراھىم بە سووتاندنى ئىبراھىم و، فەرمانکردنى خوا بە ساردو سەلامەت بوونى ئاگرەكە لەسەر ئىبراھىم و، پووچەل کردنەوہى خوا ﷺ بۆ پیلانەكەیان و، سەرەنجام گێرانیان بە زیانبارترین:

خوا دەفەرموئ: ﴿ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴾ ٦٨ ﴿ قُلْنَا يَنْتَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴾ ٦٩ ﴿ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴾ ٧٠ ﴿

شیکردنەوہى ئەم ئایەتانە، لە پینچ برگەدا:

(١) - ﴿ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ ﴾، گوتیان: بيسووتین و پەرستراوەكانتان سەربخەن، واتە: دواى ئەوہى كە لە مەیدانى بەلگە و دەلیلدا شکست دەخۆن، پەنا دەبەنە بەر هەرەشەو گۆرەشە و ئاسن و ئاگر، كە دەلێن: (حَرِّقُوهُ: التحريق مبالغة في الحرق)، (تحريق) زیدەپۆییکردنە لە سووتاندا، واتە: زۆر چاکی بسووتین، بیکەنە قەرەبرووت.

جیى سەرنج ئەوہیە لە زۆربەى تەفسیرەکاندا، تەنانەت (محمد الطاهر بن عاشور) دەلێ: (قِيلَ الَّذِي أَشَارَ بِالرَّأْيِ بِإِحْرَاقِ إِبْرَاهِيمَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ كُرْدِيَّ اسْمُهُ: هَيْثُون) ^(١)، واتە: گوتراوە: ئەوہى ئاماژەى داوە بە سووتاندنى ئىبراھىم، پیاویك بوو لە گەلى كورد، ناوی (هَيْثُون) بوو.

هەلبەتە ئەگەر وابى دەبى ئەو خەلكەى لەوئى بوون، زیاتر كورد بووبن، ئەگەرنا كوردیكى غەریب و غەوارە و ئاوارە، ئەو دەسەلاتەى نیە ئەو تەگبیرە

بکات و ئەو ئاماژەیە بکات، بە ھەر حال ئەو گێردراوێیە سەنەدێکی واشی نیە، گرنگ ئەوەیە ئەو قسەیە لە تەفسیرەکاندا ھاتووە، ئنجا گەلی کوردیش وەک ھەموو گەلانی دیکە، چاک و خراپیان ھەیە، ئەو کاتە ئەو خەڵکەش ھەمووی ئەھلی کوفرو شیرک بوو، بە کوردو غەیری کوردیشەو.

کە دەڵێن: ﴿وَأَنْصُرُواْ آلِهَتَكُمْ﴾، پەرستراوەکانتان سەربخەن، ئەمە تەعبیریکی زۆر سەرسوڕھێنەرە! چونکە پەرستراو دەبێ پەرستەرەکانی سەربخات، پەرورەدگارو پەرستراو، دەبێ ئاگای لەوانە بێ کە دەپەرستن و لێی دەپارێنەو، کەچی ئەوان دەڵێن: پەرستراوەکانتان سەربخەن، ئەو چ پەرستراوێکە کە پێویستی بەو بێ پەرستەرەکانی سەری بخەن؟ ھەر وەک کاتی خۆی لە شاری مەککە، یەکیک لە ھاوبەش بو خوا دانەرەکان بیتیکی دەبێ دەپەرستی، تەماشای دەکات پێوی میزی پێدا دەکات، ئنجا بە شیعەر دەڵێ: من پەرستراوێک ناپەرستم پێوی میزی پێدا بکات و، نەشتوانی بەرگری لە خۆی بکات!

۲- ﴿إِنْ كُنْتُمْ فَعَلَيْكُمْ﴾، ئەگەر ئێوە ئەنجام دەرن، واتە: ئەگەر ئێوە ئەنجام دەری سەرخستنی پەرستراوەکانتان، ئیبراھیم بسووتین، یاخود ئەگەر دەتانەوی شتیک بکەن کە سوودتان پێ بگەین، ئەوەیە کە ئیبراھیم بسووتین، ئنجا خوا ﷻ ئەو ھەمووی دەپێچیتەو کە چۆن دارو باریان ھینا و، ئاگریان تی بەردا، ئاگرە کە مەشخەلی بەرز بوو، مەنجنەقیان ھینا و ئیبراھیمیان خستە ئیو مەنجنەقیەکەو، وەک چۆن گوللە توپیک بە (مَدْفَع) یک فری دەدە، ئاوا ئیبراھیمیان ھەلدایە ئیو مەشخەل و بلیسە ی ئاگرە کە، خوا ﷻ ئەو ھەمووی دەپێچیتەو.

۳- ﴿قُلْنَا يَنْتَارُ كُوفِي بَرْدًا وَسَلَّمًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ﴾، دوا ئەوەی ئەوان ئاگریان کردەو، ئیبراھیمیان خستە ئیو مەنجنەقیەو ھەلداندا، ئیمەش گوتمان: ئەی ئاگر! ساردو بێ زیان بە لەسەر ئیبراھیم، ساردی پێچەوانە ی سروشتی و، سەلامەتیش بە، یانی: ھێندەش سارد مەبە زانی پێ بگەین، واتە: ساردیکی سەلامەت و بێ زیان بە.

(۴) ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾، ئەوان پیلانیان بۆی مەبەست بوو، پیلانیان بۆی ویست، نەخشەییەکی خراپیان بۆی ویست، ئەمە ئەوە دەگەییەتی کە پیلانی سووتاندنی ئیبراھیمیان ﷺ بە پەنھانیی دەرشتو و ئیبراھیم نەیزانیو چى لى دەکەن و چى پیدەکەن! یاخود بۆ ئەوەی خۆی پەنھان نەکات و، خۆی نەشاریتەو، پەنگە وایان گومان بردبى، بۆیە کە دەفەرموی: ﴿وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا﴾، واتە: پیلانیان بۆی ویست، فیلکیان بۆی ویست، پیلان و فیل ئەوەیە کە بە پەنھانیی بکری.

(۵) ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ الْأَخْسَرِينَ﴾، کە چى ئیمە ئەوانمان گێرا بە زیانبارترین.

وشەى: ﴿الْأَخْسَرِينَ﴾، زیدەپۆییە لە (خَاسِر)، کە (أَخْسَر) واتە: زیانبارترین و، (خَاسِر) واتە: زیانبار، (الْأَخْسَرِينَ: إِسْمٌ تَفْضِيلٍ مَسْلُوبٍ الْمُفَاضَلَةِ)، لێرەدا نەیفەرمووە زیانبارترین لە چى؟ لە خودی خۆیان دا زیانبارترین بوون، یانى: زیانبارییەکیان تاکە لە جووری خۆیدا، کە هیچ جوورە زیانبارییەکی دیکەى ناگاتى.

لێرەدا ئەم فەرموودەییە دینین: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ إِبْرَاهِيمَ حِينَ أُلْقِيَ فِي النَّارِ لَمْ تَكُنْ دَابَّةٌ إِلَّا تُطْفِئُ عَنْهُ النَّارَ، غَيْرَ الْوَزْغِ، فَإِنَّهُ كَانَ يَنْفُخُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ، فَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ بِقَتْلِهِ» (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۴۵۷۸، وابن ماجه: ۳۲۳۱، قال البوصيري: هذا إسناد صحيح، وابن حبان: ۵۶۳۱، وابن أبي شيبه: ۱۹۸۹۸، وأبو يعلى: ۴۳۵۷).

واتە: دایکمان عائشە خوا لێی پازى بى (هاوسەرى پیغەمبەر ﷺ و کچی ئەبووبەکرى صیددیق خوا لێیان پازى بى) دەلى: پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتى: ئیبراھیم کاتیک فریدرایە نیو ئاگر، هیچ ژیانداریک نەبوو، مەگەر ئاگرەکەى لە ئیبراھیم دەکوژاندهو (هەر کامیکیان بە پى خۆی) جگە لە قۆرپی (الْوَزْغِ)^(۱).

(۱) (الْوَزْغ) کە پیغەمبەر ﷺ فەرمانی کردووە بە کوشتنى، لە (المعجم الوسيط) دا ص ۱۰۲۹، دەلى: (الْوَزْغَةُ: سَامٌ أَبْرَصٌ لِلذَّكَرِ وَالْأُنْثَى، أَوِ الْوَزْغُ لِلذَّكَرِ، وَالْوَزْغَةُ لِلْأُنْثَى)، واتە: ژەھرداریکی بەلەکە، بۆ ئێر و مێ دەگوترى: (الْوَزْغَةُ)، یاخود (وَزْغ) بۆ ئێرە و (وَزْغَةُ) بۆ مێنە، لە کوردەواریی خۆماندا قۆرپی پى دەلێن، هەندیک سەرما زەلەى پى دەلێن، بەلام سەرما

فووی لە ئاگرە کە دەکرد، بۆ ئەوەی ئاگرە کە ی ئیبراھیم خوشتەر بکات، بۆیە پێخەمبەر فەرمانی کردووە بە کوشتنی قۆری (الْوَرَّغ) لە هەر شوینیک بینیتان. ئەمەش وەک هاو دەردی دەربڕینیک لە گەڵ ئیبراھیمدا، ئەگەر نا ئەو قۆرییە کە ئیستا هەیە، ئەو نەبوو کە فووی لە ئاگرە کە ی ئیبراھیم (علیه السلام) کردووە، بەلام وەک هەلۆیست نواندنیک ئیمانی و، مادام پێخەمبەر ﷺ فەرموویەتی بیکوژن، حەتەن دیارە زیانیکی هەیە، هەر وەک (المعجم الوسيط) دەڵێ: ژەھردارێکی بە ئە کە.

خاوەنی (التحریر والتنویر) لە تەفسیرە کەیدا^(۱) دەڵێ: ئەو گەلە ی کە ئیبراھیم لە نێواندا بوو کلدانی بوون و، نازناوی پادشایە کەیان نەمروود بوو و، هەندیکیش گوتووینە: ئەو پادشایە کە لە سەردەمی ئیبراھیمدا بوو، هەر ناوی نەمروود بوو، نەک نازناوی پادشایەتی، واتە: هەر ناوی شەخشی خوێ نەمروود، یاخود (مَرْوُذ) بوو، دوا ی گەلی کلدانییەکان لە (أور الكلدانیین) کە لە باشووری عێراق بوو، مۆلک و دەسەلاتیان لەسەر دەستی ئاشوورییەکان کۆتایی هاتو و ئاشوورییەکان بەسەریاندا زāl بوون و، میژوو ئەوەی چەسپاندو کە عیلامییەکان (الْعَلَمِیْن) کە خەلکی (سووس) بوون، ئەوان دەسەلاتیان پاناو و هەبوو بەسەر ولاتی کلداندا، لە سەردەمی ژانی ئیبراھیمدا (علیه السلام)، لە دەوری سالی (۲۲۸۶) پێش زایین (پێش لە دایک بوونی عیسا (علیه السلام))، ئنجا بەو پێیە بێت: (۲۲۸۶ + ۲۰۲۰ = ۴۳۰۶) سāl لەمەوبەر، واتە: ئیبراھیم (علیه السلام) بە نزیکی (۴۳۰۶) سāl لەمەوبەر ژیاو.

زەلە گچکە ترە، قۆری گەورە ترە، بە قەدەر لەپە دەستیک دەبێ، بە زۆری لە چیاو چۆل و نێو دارو بەردو دەوێن دا هەیە، بەلام نەمزاینوێ ژاردار (سام) بێ، مەگەر مەبەست جوړیکی سەرمازەلە بێ.

مەسەلە ی پێنجەم:

دەربازکرانی ئیبراهیم عليه السلام و، لووطی برازای بەرەو سەر زەمینى شام، که خوا ﷻ پیت و پیزی تێخستوه و، پى به خشرانى، هەر کام له ئیسحاقى کورى و یه عقووبى نهوهی و، گیرانیان به پیشه‌وا و، سروش بو کرانیان، که خوا به‌رست و نوێژکەر زه‌کاتده‌ر بن:

خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧١﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۖ وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٢﴾ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدٌ ﴿٧٣﴾﴾

شیکردنه‌وهی ئەم ئایه‌تانه، له هه‌شت برگه‌دا:

۱- ﴿وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ﴾، ئەویش و لووطیشمان دەرباز کردن بو ئەو سەر زەمینەى که پیت و پیزمان تێخستوه بو جیهانیان، که مەبه‌ست پیتی سەر زەمینى شامه، هه‌روه‌ک پێشتریش گوتمان: ئایه‌تى یه‌که‌مى سوورەتى (الإسراء) ییش زۆر به‌روونیى ئەوه ده‌گه‌یه‌نئ، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموئ: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ ۖ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ ۚ لِنُرِيَهُ مِنَ أَيْنِئْنَا أَنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿١﴾﴾

وشه‌ی (نَجَّيْنَاهُ) (ضَمَّنَ نَجَّيْنَاهُ مَعْنَى الْإِخْرَاجِ، فَعُدِّي بِحَرْفِ إِلَى)، واته: وشه‌ی (نَجَّيْنَاهُ) مانای ده‌ره‌ینرانی خراوه‌ته‌نیو، هه‌ر بۆیه به‌ پیتی (إلى) به‌رکاری خواستوه، ئەگه‌ر نا ده‌یفه‌رموو: (نَجَّيْنَاهُ مِنْ) دەربازمان کرد له، به‌لام که ده‌فه‌رموئ: دەربازمان کرد بو، واته: دەربازمان کردو ده‌رمان هینا و کوچمان پی

کرد، بەرەو ئەو سەر زەمینە ی که پیت و پێزمان تیخستوه و بو جیهانیان، که مه به ست پیی شامه.

(۲) - ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً﴾، ئیسحاق و یه عقووبیشمان پی به خشین به زیاده، وشه ی (نافلة) هه ندیکیان گوتوو یانه: (حال) ه، له یه عقووب، واته: یه عقووبمان به زیاده پی به خشی، به لام ده گونجی (حال) بی له ئیسحاق و له یه عقووبیش، چونکه خوا ﷺ هه ر کام له ئیسحاق و یه عقووبی کوری ئیسحاقیشی به ئیبراهیم به خشین، به بی ئەوه ی که ئیبراهیم داوا بکات، ئنجا (نافلة) ش (الزَّيَادَةُ غَيْرُ الْمَوْعُودَةِ)، زیاده یه که به لێن نه دراوه (به لێنی له سه ر نه دراوه)، ئنجا ئەو زیاده له سه ر چی؟ واته: زیاده له سه ر ئیسماعیل ﷺ چونکه خوا ﷺ ئیسماعیلی به ئیبراهیم به خشی له ئەنجامی پارانه وه و داوا کردنی دا له خوا ﷺ، به لام ئیسحاق پیدا و یه عقووبیشی به ئیسحاقدا و، هه ردوو کیشیانی به ئیبراهیم ﷺ دان، زیده له سه ر ئیسماعیل که هه یبوو، ئەمه ش به لگه یه له سه ر ئەوه ی که ئیسماعیل کوری گه وه ی ئیبراهیم ﷺ، که ئیمه پیشت له تەفسیری سوورەتی (مریم) دا، له باسی ژیا نی ئیسحاق و یه عقووبدا و، له باسی ژیا نی ئیسماعیلدا ئەوه مان خستۆته روو، که جووله که کان ده لێن: (ذَبِیح) واته: ئەوه ی که هینراوته سه ر سه ربهرین، ئیسحاق بووه، به لام ئەم ئایه ته ش و له ویش به لگه ی دیکه مان هینا وه نه وه، که نه خیر ئیسماعیل بووه، چونکه هه ر له په یمانی کوندا هاتوه که ئیسحاق پازده سا ل له دوای ئیسماعیل به ئیبراهیم دراوه و، واته: ئیسماعیل پازده (۱۵) سا ل له ئیسحاق گه وهره تر بووه، هه ر له په یمانی کوندا ده لێ: کوره گه وهره که ی ئیبراهیم بوو که هینرایه سه ر سه ربهران، که کوره گه وهره که شی ئیسماعیل بووه^(۱).

(۳) - ﴿وَكُلًّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ﴾، وشه ی (وکلًا) له باره ی ئەم ته نووینی سه ری گوتراوه: (عَوَضَ عَنِ الْمُضَافِ إِلَيْهِ، أَي: كُلُّهُمْ جَعَلْنَا صَالِحِينَ)، (ته نوین) قه ره بووی پالوه لادراوه، یا نی: هه ر کامێک له وان (ئیسحاق و یه عقووب) مان له چاکان گیران.

(۱) له تەفسیری سوورەتی (الصفات) دا، به درێژی باسی ئەوه مه سه له یه مان کردوه.

(۴) ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً﴾، گێڕاویشمانن بە پێشەوا، وشە (أُمَّة) کۆی (إِمَام)ە، ئەویش بریتیه: لەو پێشەرەو و سەر مەشقە ی که خەڵکی ک کاری وە ک کاری ئەو بکات.

(۵) ﴿يَهْدُونَكَ بِأَمْرِنَا﴾، بە فەرمانی ئیمە پێنمایان دە کرد (پێنمایی خەڵکیان دە کرد)، که ئەو پێنماییه بریتی بوو: لە چاککردنی خەڵک لە پرووی بووناسییەوه، لە پرووی ئیمان و عەقیدەیان، لە پرووی پەرستشەکانیان، لە پرووی ئاکارو پەوشتی شەخسیان، لە پرووی ئاکارو پەوشتی خێزانی و کۆمەڵایەتی و سیاسیان و ... هتد، ئەوانە هەمووی دە گێڕتەوه.

(۶) ﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ﴾، ئەنجامدانی کردەوه هەرە باشەکانیشمان بۆیان سڕوشکرد (أَي: وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ هَذَا الْكَلَامَ وَالتَّقْدِيرُ: وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ أَنْ أَفْعَلُوا الْخَيْرَاتِ)، بۆمان سڕوشکردن که کردەوه هەرە باشەکان (کردەوه باشتەرەکان) ئەنجام بدەن، چونکه (خَيْر) بریتیه لە کردەوهی باشتەر، ئنجا (خَيْرَات) کۆی (خَيْرَة)یه، واتە: کردەوه باشتەرەکان.

(۷) ﴿وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ﴾، بۆشمان سڕوش کردن: بەرپاکردنی نوێژ و، زەکات دان، لێرەدا دوا ی ئەوهی خوا بە گشتی فەرموویەتی: (فِعْلَ الْخَيْرَاتِ) کردەوه باشتەرەکان، بەرپاکردنی نوێژ و زەکات دان، تاییهت کران، ئەم دووانە ی بە تاییهت باس کردوون، که ئەمەش باسکردنی تاییهتە لە دوا ی گشتی (ذکر الخاص بعد العام)، بۆ ئەوهی سەرنجمان را بکێشێ بۆ گرنگی نوێژ و زەکات، که نوێژ هەقی خواجه و، زەکات هەقی خەڵک، نوێژ پایە ی مەعنەوی دیندارییه و، زەکات پایە ی ماددی و ئابووری دیندارییه.

(۸) ﴿وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ﴾، ئەوان بۆ ئیمە پەرستەر بوون، ملکه چ بوون، واتە: سیفەتی پەرستن و بەندایەتی کردن بۆ ئیمە، لە ئەواندا پۆچوو و ریشەدارو جیگیر بوو.

مەسەلەى شەشەم و کۆتایی:

پێدانی حیکمەت و زانست بە لووط و، دەر بازکرانی لە ئاوەدانیی خراپەکارو،
خستراپە نێو بەزەیی خواوە، بە هۆی چاک بوونیەو:

خوادەفرموی: ﴿وَلَوْطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
تَعْمَلُ الْفَحْشَىٰ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوُوءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٤﴾ وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ
الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج بڕگەدا:

(١)- ﴿وَلَوْطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، ئێمە حیکمەت و زانیارییمان بە لووط بەخشین،
حوکم بە تەئکید مەبەست پێی حیکمەتە، ئەک حوکم بە واتای حوکمپراپیی و، (علم) یش
بە کوردیی: مەبەست پێی زانست و زانیاریە.

جیاوازی حیکمەت و عیلم چیه؟ حیکمەت: بریتیه لە لێزانی و کارامەیی،
زانیاری: بریتیه لە زانی شتەکان، ئنجا جاری وا ههیه که سێک زانیاری ههیه،
بەلام حیکمەتی نیه و، جاری وا ههیه حیکمەتی ههیه و زانیاری نیه، بەلام
هەردووکیان بە یەکەو کۆبەنەو، زۆر گرنگە، زانیاری ئەو هیه که شتەکان وەک
خۆیان بزانی، حیکمەت ئەو هیه که وەک شایستەیه مامەلە بەو زانیارییهی خۆت
بکە، لە گەڵ شتەکان و دەورو بەردا، کهواتە: زانست زیاتر حالەتێکی تیوری
بە خۆیهوه دەگری، بەلام حیکمەت زیاتر حالەتێکی کردەیی بە خۆیهوه
دەگری، لێرەدا واتە: هەم ناسین و زانی هەقمان پێ دابوو بە لووط، هەم
مامەلە کردنیکی راست و دروست و بە جێ لە گەڵ دەورو بەردا، ئەو هەشمان پێ
دابوو.

که ده‌فهرموئ: ﴿وَلَوْطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، ده‌یتوانی بفهرموئ: (وَأَتَيْنَا لُوطًا حُكْمًا وَعِلْمًا)، به‌لام لی‌رده‌دا وش‌ه‌ی (لوط) که به‌رکار (مفعول به) و پیش‌خراوه، ئەمه بو‌ده‌رخستنی گرنگی پی‌دانه به‌ لوط عليه السلام، واته: ئەو لی‌زانی و زانست و شارەزاییه‌مان به‌ لوط‌دا بوو و، لوط جی‌گای گرنگی پی‌دان و بایه‌خی ئیمه‌ بوو.

(۲) - ﴿وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْقَزِيَّةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَبْثِثَ﴾، ده‌ربازیشمان کرد له‌ ئاوه‌دانییه‌ی (له‌ خه‌لکی ئەو ئاوه‌دانییه‌ی) کرده‌وه قیزه‌ونه‌کانی ئەنجام ده‌دا، که له‌ په‌یمانی کوندا ده‌لئ: ئاوه‌دانی: سه‌دووم و عامورا، که له‌ تەفسیری سووپه‌تی (هُود)‌دا به‌ درێژی باس‌مان کردوه و، جگه‌ له‌ سه‌دووم و عامورا، ناوی چه‌ند شارو ئاوه‌دانییه‌کی دیکه‌ش هاتوه، که ئەوانه‌ هه‌موویان شاره‌کانی گه‌لی لوط عليه السلام بوون، که‌ خوا‌ی دادگه‌ریش ده‌فهرموئ: ﴿وَالْمُؤْتَفِكَةِ﴾، هه‌لگێ‌دراوه‌کان، واته‌: ده‌بی زیاتر له‌ ئاوه‌دانییه‌ک بووبن، که‌ ئیستا شوینه‌که‌یان بووه‌ته‌ ده‌ریاچه‌ی مردوو، که‌ شوینه‌وارناسه‌کان ده‌لئن: له‌ ژێر ده‌ریای مردوودا، شوینه‌واری ئەو ئاوه‌دانییه‌ هه‌لگێ‌دراوانه‌ هه‌ن و، ئەو شوینه‌وارانه‌شیان دۆزی‌ونه‌وه‌ که‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان باسی ده‌که‌ن، که‌ خوا‌ی کاربه‌جێ به‌ردی سووره‌وه‌کراوی به‌سه‌ردا باراندوون.

که‌ ده‌فهرموئ: ﴿الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْفَبْثِثَ﴾، که‌ کرده‌وه خراپه‌کانیان ئەنجام ده‌دان، وش‌ه‌ی (الْخَبَائِث) کۆی (الْخَبِيثَةُ)یه، به‌لام بۆچی به‌ (مَوْنٌ) هاتوه؟ (يَعْنِي: الْفَعْلَةُ الشَّنِيعَةُ) واته‌: کرده‌وه‌ی قیزه‌ون و خراپ، مه‌به‌ست ئەو کرده‌وانه‌ بوون، که‌ گه‌لی لوط عليه السلام ئەنجامیان داون، که‌ دووانیان: نیربازی و پێگاگرتن له‌ خه‌لک بوون، هه‌روه‌ک ده‌فهرموئ: ﴿وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمْ الْمُنْكَرَ﴾، له‌ کۆ‌پو مه‌جلیسانتان دا شتی خراپ ده‌که‌ن، خوا تعالى به‌ گشتی فهرموویه‌تی و هه‌ر کرده‌وه و په‌فتاریکی خراپ، ده‌گرێ‌ته‌وه‌.

(۳) - ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَسَقِينَ﴾، به‌ دنیایی ئەوان کۆمه‌لێ‌کی خراپه‌کاری لاری بوون، (سَوْءٍ) چاوکه‌، واته‌: شتی ناقو‌لا و خراپ، خوا گه‌له‌که‌ی لوط به‌وه‌ وه‌سف

دهکات، که خه لکیکی خراپ و لارپی بوون، خراپ بوون و لارپی، دوو وه سفن، که هه موو جوړه خراپی و لارپی بوون و له پړی ده رچوونیک ده گرنه وه.

۴- ﴿وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا﴾ خستمانه نیو به زه یی خو مانه وه، واته: (لوط) مان خسته نیو به زه یی خو مانه وه له دنیا و دواړو ژدا، خوا (لوط) ی له و خه لکه ده رباز کردو له نیویان ده ری هیئا و، له و به لایه ش قوتارو ده ربازی کرد، که به سه ر گه له خراپه کاره که ی هیئا، ته ویش ته وه بوو که نغروی کردن، دی و ثاوه دانیه کانی هه لگپړانه وه، سه ره و بنی کرد، به رد بارانی کردن، وه ک پیشتر به سه ره اته که یمان به دریژیی باس کردوه، له تهفسیری سوورپه تی (هود) دا.

۵- ﴿إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ به دلناییی ته و له چاکان بوو، بیگومان لوط له چاکان بوو، که واته: (صالح) یانی: چاک و هه موو په هه نده کانی چاکی ده گریته وه.

خوا به لوتف و که په میی خو، تیمه ش له چاکان بگپړی و، له و که سانه مان بگپړی که به دوا ی ته و پیغه مبه ره باش و چاکانه ده که ون و، ده یانکه نه سه رمه شقی خو یان.

ډاگه پالندنی مه که یی ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR Codes

له نوره کومه لایه شه خپل لیکه لاندی

دس حکم غیز موقع الزوال او خلعای

www.alibapir.net

پښتو - Dari - Pashto

عمل بابیر/ AliBapir

عمل بابیر/ AliBapir

که نای

ډاگه پالندنی مه که یی ماموستا علی بابیر

QR Codes

ډاگه پالندنی مه که یی ماموستا علی بابیر

راڭهپاڼدې مهكلهې ماڼۍستا عدلي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes for app download

نه نوره كچه لاندېهې مهكلهې
www.alibapir.com
نن مهكم غږ موانج اليواصل الكتبخهې

www.alibapir.com

راڭهپاڼدې مهكلهې ماڼۍستا عدلي بابير

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

كښالي

راڭهپاڼدې مهكلهې ماڼۍستا عدلي بابير

QR codes for social media and contact

دەرسى پىنجهام

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان بیست (۲۰) ئایەت دەگرێتە خۆی، که ئایەتەکانی: (۷۶ - ۹۵) ن، که لەو بیست (۲۰) ئایەتەدا، باسی کورتەیکە لە بەسەرھاتی ھەر کام لە: (نووح، داوود، سولەیمان، ئەییووب، یونس، زەکەریا، مەریمە و کورەکە ی عیسا) کراوە و، ناوی ھەر کام لە: (ئیدریس و ئیسماعیل و زەلکیفل و یەحیا) ش ھێنراوە. شایانی باسیشە لە سۆنگەی ئەوەوە که ئەم سوورەتە بە سوورەتی: (الأنبياء) ناوئراوە و، لە دواي سوورەتی (الأنعام) دووھمین سوورەتە که تێیدا ناوی ژمارەیکە ھێندە زۆر لە پێغەمبەرائی خوا (عليهم الصلاة والسلام) باسکرا بێ، که بە عیساوە ھەژدە (۱۷) پێغەمبەرن، بەلام لە سوورەتی (الأنعام) دا ناوی ھەژدە (۱۸) پێغەمبەر بە دواي یەکدا ھاتو، ناوی عیسا ھەتو، بەلام ئاماژەي پێدراوە، بۆیە ئیمە لەم دەرسەماندا ئەو پێغەمبەرانەي که ماون ژیان و بەسەرھاتیان بخەینە ڕوو، لێرەدا، باسیان دەکەین، که سوپاس بۆ خوا ئیمە ژیان و بەسەرھاتی ھەر کام لەو بیست و پینج (۲۵)^(۱) پێغەمبەری که لە سوورەتەکانی قورئاندا ناویان ھاتو، که ڕابردوون و تەفسیرکردنیاغان گوزەراندووە و، بەسەرھاتی ھەموویانمان باسکردو، تەنھا مووسا عليه السلام پینج قوئاغیکي ژیا نی ماو، که وەک بەلێنمان داو لە سەرھەتای سوورەتی (القصص) دا، ئەو پینج قوئاغەي ژیا نی که ماون، لەویدا باسیان دەکەین، ئەگەر نا پێغەمبەرەکانی دیکە عليهم السلام ھەموویان بەسەرھاتەکانیاغان خستووە ڕوو، جگە لەم شەشە: (داوود و سولەیمان و ئەییووب و زەلکیفل و ئەلیەسەع و ئیلیاس).

(۱) ژیا نی سەرۆھری پێغەمبەرائیش (محمد) عليه السلام لە میان تەفسیرکردنی سوورەتەکان دا زۆری خراوەتە ڕوو، جگە لە کتیی (پوختەي ژیا ننامەي پێغەمبەری خوا) عليه السلام.

ئنجائیمە لەمیانى تەفسیرکردنى ئەم (۲۰) ئایەتەدا، باسى ئەو شەش پێخەمبەرەش دەکەین، کە چوار لەوانەى کە بەسەرھاتە کە یاغان نەگێراونەو: (داوود و سولەیمان و ئەییووب و زەلکەفل)ن، ناویان ھاتو، لێردا دوو پێخەمبەرە کەى دیکە (ئەلیەسەع) ناوی لە سوورەتى (الأنعام) دا ھاتو، و (ئیلیاس)یش ناوی لە سوورەتى (الصافات) دا ھاتو، بەلام ئیمە لێرە بەسەر یەكەو کورته یەك و پوختە یەك لە بەسەرھات و ژيانى ھەر كام لەم شەش پێخەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دەخەینە ڕوو، تاكو دواى ئەگەر و یسترا ژيان و بەسەرھاتى پێخەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لەم تەفسیرە دەربھێندى، ئەم شەشانە لێردا لە سوورەتى (الأنبياء) بەسەریەكەو، چواریان لە سوورەتى (ھود) دا باس كراون و، ھەوتیشیان لە سوورەتى (مریم) دا ئەوانى دیکەش ھەر كامێکیان لەو سوورەتەدا كە ناوی ھاتو، یاخود ئەو سوورەتەى كە بە ناوی ئەووەیە، یاخود كام سوورەتە باشتر لەگەڵ بەسەرھاتى ئەودا گونجاو، لەویدا بە درێژى باسكراون.

﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۚ وَنَصْرَتَهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوَاءٌ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ۝٧٦﴾
﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ ۝٧٨﴾ فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا آتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ ۝٧٩﴾ وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَكُمْ لِيُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ ۝٨٠﴾ وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِهِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَالِمِينَ ۝٨١﴾ وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفَظِينَ ۝٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۝٨٣﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ ۝٨٤﴾

وَأَسْمِعِمْ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٨٥﴾ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخَيِّجُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَى وَأَصْلَحْنَاهُ زَوْجَهُ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾ وَالَّتِي أَحْصَيْنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾ وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلٌّ إِلَيْنَا رَاجِعُونَ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُوبُونَ ﴿٩٤﴾ وَحَرَّمْ عَلَى قَرَبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنْهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ههروهها یادی نووح بکه که پیشتەر (بهەر لهو پیغه مبه رانهی باسکران) بانگی (پهروهردگاری کرد)، ئیمهش وه لآمان دایه وه (به دهنگیه وه چووین) و خوئی و خیزان و نیزیکه کانیمان له به لای مه زن قوتار کردن ﴿٧٦﴾ ههروهها سه رمانخست به سهر ئه وه خه لکه دا، که نایه تەکانمانیان به درۆ دانا و لییان ده ربازمان کرد، به دنیایی ئه وان کوومه ئیکی خراپ بوون، بویه تیکرپایانمان له توفاندا خنکاندن ﴿٧٧﴾ ههروهها یادی داوودو سوله یمان (ی کوپی) بکه وه، کاتییک له باره ی ئه وه کشتو کاله وه که به شهوئی مه پری کوومه له خه لکیکی به ره له دا بوو بویه {زه پری تیدا کرد بوو، زیانی پیگه یاندبوو} دادوه رییان ده کردو، ئیمهش ئاماده ی

دادوهریه که یان بووین ﴿۷۸﴾ سەرەنجام دادوهری کردنی راستمان له بارهیه وه له سولهیمان گه یاندو، حیکمەت و زانیاریشمان به هەر کامێکیان دابوو، چیا به کان و بالنده کانیشمان له گەڵ داوودا پام و دەستەمۆ کردبوون به پاکیان دەگرت (خوا) و هەر تێمەش بکەر (ی ئه وه) بووین (که باسکرا) ﴿۷۹﴾ ههروهها دروستکردنی پۆشاکێکمان فێر (ی داوود) کرد که له زهبرو ئازاری جهنگتان بتانپاریزی، ئنجا ئایا ئیوه سوپاسگوزاران؟! ﴿۸۰﴾ ههروهها بای توندمان بوو سولهیمان پامکرد، به فهرمانی وی به رهو ئه وه سهر زه مینه ی پیزمان تێخستوه، ده پۆیی و به هه موو شتێکیش زانا بووین ﴿۸۱﴾ هه ندیک که سیشمان له شه ی تانه کان بوو ده ستەمۆ کردبوون، بووی به ده ریادا پۆ ده چوون (که گه وه ره رو مرواری بوو ده ربینن) و، کاری دیکه شیان جگه له وانه بوو ده کردو، تێمەش پارێزه ریان بووین (که یاخی نه بن و زیان به خه لکی نه گه یه نن) ﴿۸۲﴾ ههروهها یادی ئه ییووب بکوه که بانگی پهروه ردگاری کردو (گوتی: من ئازارو ناره حه تیم تووش بووه و، تووش به به زه بیترینی به به زه ییانی ﴿۸۳﴾ تێمەش به ده نگیه وه هاتین و ئازارو ناره حه تیه که یمان لێ لابردو، خیزان و نیزی که کانیمان پێ به خشی و، وێراشیان هێنده ی خوشیان، وه ک به زه ییه ک له لایه ن خو مانه وه و، په ندو یاد خستنه وه ش بوو بو (خوا) په رسته ران ﴿۸۴﴾ ههروهها یادی ئیسماعیل و ئیدریس و زه لکیفل بکه، هه موویان له خو پارگران بوون ﴿۸۵﴾ خستیشمانه ئیو به زه یی خو مانه وه، به راستی ئه وان له چاکان بوون ﴿۸۶﴾ ههروهها یادی خاوه نی نه هه نگ (یونوس) بکوه، کاتیک به تووره بوون (له گه له که ی) پۆیی و پێوابوو که سهر زه مینمان لێی وه ته نگ نه هیناوه {و بوو ههر کوێه ک بچی پێی پێدراوه، به لام چونکه به بی مۆله ت پۆیشتبوو له سکی نه هه نگدا حه پسمان کرد)، ئنجا له تاریکاییه کاند (تاریکایی سکی نه هه نگ و ده ریا و شه وگار) بانگی کردو (گوتی: ئه ی خوایه!) بیجگه له تو هیچ په رسته راوێک نه، پاکیت راده گه یه نم، مسوگهر من له سته مکارانم ﴿۸۷﴾ تێمەش به ده نگیه وه هاتین و له خه م و ته نگانه ده ربازمان کردو، ئاواش به روا داران له خه م و ته نگانان قوتار ده که یین ﴿۸۸﴾ ههروهها یادی

زەكەرییا بکەووە کاتیک بانگی پەرورەدگاری کرد: پەرورەدگارم! مەهێلە تەنیا بکەومەو، تۆش باشتەری میراتگرانی ﴿۸۹﴾ تێمەش بە دەنگیەو هاتین و یەحیا (ی کوریمان) پێدا و، هاوسەرەكەشمان بوو چاککرد {کە مندالی بێ} بە دنیایی ئەوان هەمیشە لە (کردهو) چاکەکاندا خێرایان دەکردو، بە ئومێدو ترسەو لێمان دەپارنەو و بۆمان زۆر ملکەچ بوون ﴿۹۰﴾ هەرورەها یادی ئەو ئافرەتە بکەووە کە داوینی خوێ (لە هەلەو پەلە) پاراست، تێمەش لە پرووحی خوومان فوومان پێدا کردو، خوێ و کۆرەكەشیمان کردە نیشانەكە بوو جیهانیان (کە دەسەلاتی پەها و بێ سنووری خوای پەرورەدگاری پێ دەرك بکەن) ﴿۹۱﴾ ئا ئەمە کۆمەلەكەتانه (ئەي پروادارینە!) یەك کۆمەلە، لەسەر راستە شەقامی خوا و منیش پەرورەدگارتانم، دەجا تەنیا من بپەرستق ﴿۹۲﴾ (ئەو پێخەمبەرانه یەك کۆمەلی سەر راست بوون) کەچی (زۆریك لە پاشینەکانیان ئایینەكەیان) لە نێو خوێاندا بەش بەش کرد، هەمووشیان تەنیا بوو لای تێمە دەگەرینەو ﴿۹۳﴾ ئنجا هەر کەس لە کردەو چاکەکان بکات و پرواداریش بێ، کۆششەكەي نادیدە ناگیرێ (و ناسوواسی بەرانبەر ناکرێ) و تێمە (پاداشتی تەواوی) بوو دەنووسین ﴿۹۴﴾ هەر ئاوەدانیهكیش کە فەوتاندوو مانە، لێیان قەدەغەيە کە نەگەرینەو بوو لای خوا (بوو سزاداران) ﴿۹۵﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(الْكَرْبُ): (الْحُزْنُ وَالْغَمُّ يَأْخُذُ بِالنَّفْسِ، وَالْجَمْعُ: كُرُوبٌ، الْكُرْبَةُ: الْكَرْبُ، وَالْجَمْعُ: كُرْبٌ)، (كُرْبٌ)، واتە: دلتەنگی و خەمێكە، کە دلی ئینسان دادەگرێ، (كُرْبٌ) بە (كُرُوبٌ) کۆدەکرێتەو، (كُرْبَةُ) ش یانی: یەك خەم، کە بە (كُرْبٌ) کۆدەکرێتەو، هەرورەها (كُرْبٌ) و (كُرْبٌ) بە یەك واتاش هاتوون، هەردووکیان یانی: خەم و خەفەت و دلتەنگی.

(الْحَرْثُ): (الزَّرْعُ: الْأَرْضُ الْمَحْرُوثَةُ)، (حَرْثٌ) واتە: کشتوکال، ھەروەھا بە زەویی کێلدراویش دەگوتری، (حَرْثُ الدُّنْيَا: مَتَاعُهَا)، پابواردن و گوزەرائی ژیانی دنیا، (حَرْثُ الْآخِرَةِ: الْعَمَلُ الصَّالِحُ)، کێلگەیی دواپۆژ یان کشتوکالی دواپۆژ، کردەوێ چاک.

(نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ): (نَفَسَتْ الْمَأْشِيَةُ فِي الزَّرْعِ: انْتَشَرَتْ فِيهِ وَرَعْتُهُ لَيْلًا)، (نَفَسَ) بە مانای بڵاوبوونەوێ، بەلام (نَفَسَتْ الْمَأْشِيَةُ فِي الزَّرْعِ)، واتە: نازەلەکە بە شەوێ بەربووێ نێو کشتوکالەکە و زەری کردو تێیدا لەوێرا و خواردی.

(لَبُوسٌ): (اللبُّوسُ: مَا يُلبَسُ، وَالْجَمْعُ: لُبْسٌ، الدَّرْعُ)، بە مانای پۆشاک دێ و، تایبەت بە مانای زری دێت، واتە: پۆشاکێ جەنگیی، ھەندیکیش دەلێن: (لَبُوسٌ) ھەم بە مانای زری دێ، ھەم بە مانای خوودە دێ، ھەم بە مانای ھەموو ئەو شتانە دێ کە لە جەنگدا بەکار دەھێنرێن.

(بَأْسِكُمْ): (البَّاسُ: الشَّدَّةُ فِي الْحَرْبِ، الْحَرْبُ، الْعَذَابُ الشَّدِيدُ، الْخَوْفُ)، وشەیی (بَأْسٌ) ھەم بەمانای سەختیی جەنگ و زەبری جەنگ دێ و، ھەم بەمانای خودی جەنگ دێ و، ھەم بەمانای سزای سەخت دێ و، ھەم بەمانای ترسێش دێ.

(عَاصِفَةٌ): (عَصَفَتِ الرِّيحُ عَصْفًا وَعُصُوفًا: اشْتَدَّ هُبُوبُهَا فَهِيَ عَاصِفٌ وَعَاصِفَةٌ، وَالْجَمْعُ: عَوَاصِفٌ)، (عَصَفَتِ الرِّيحُ عَصْفًا وَعُصُوفًا)، واتە: بایەکە ھەلیکرد زۆر بە توندیی، بای توند پێی دەگوتری: (عَاصِفٌ)، پێشی دەگوتری: (عَاصِفَةٌ)، کە بە (عَوَاصِفٌ) واتە: بایە توندو بە ھێزەکان، کۆدەکرێتەوێ.

(يَغُوصُونَ): واتە: بۆی دەچوونە نێو دەریا، (غَاصَ يَغُوصُ فِي الْمَاءِ غَوْصًا: نَزَلَ تَحْتَهُ)، واتە: چووێ ژێری دەریا، چووێ ژێر ئاو، (غَائِصٌ) واتە: کەسیک کە چۆتە بن ئاوی، کۆیەکەیی (غَوَاصٌ)، بەلام صیغەی زێدەرپۆیی کردن (صِیغَةُ الْمُبَالَاةِ) یە، (غَائِصٌ) بریتیە لە (غَوَاصٌ)، واتە: کەسیک کە زۆر دەچێتە نێو ئاوی و خوێ تێیدا نقوم دەکات بۆ ئەوێ شت دەریبنی، بە تایبەت ئەوانەیی کە بە دواي گەوھەر و مرواریی دا دەگەڕێن لە ژێر دەریادا.

(مَسْنَى الضُّرِّ): (مَسَّهُ الْعَذَابُ: أَصَابَهُ)، واتە: تووشم بوو، (ضُر) هەر ئازارو ناپەختییەکی کە لە جەستەیی مەوقفا دەبێت، جاری وایە بە مانای زیانی مآل و سامانیشت دێت، بەلام لێره دا بە مانای زیانی جەستە و ناخۆشی و نەخۆشی دێ. (نَقْدَر عَلَيْهِ): (قَدَرَ الرُّزْقُ عَلَيْهِ: صَيَّقَ)، واتە: بزیوی لێ وە تەنگ هینا، ﴿فَظَنَّ أَن لَّنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ پێی وای بوو ئێمە سەر زەمینمان لێ وە تەنگ نەهێناو، واتە: مولزەم و پابەندمان نەکردووە کە لەسەر زەمینێ نەینەوادا بمینیتەو، نەچی بۆ جێگایەکی دێ.

(الْغَمُّ): (الْكَرْبُ أَوْ الْحُزْنُ: يَحْصِلُ لِلْقَلْبِ بِسَبَبِ مَا، وَالْجَمْعُ: غُمُومٌ)، (غَمٌّ) بریتییە لە غەم و پەژارەیک کە بە ھۆکاریکەووە دیتە ئێوە دلەو، کە بە (غُمُوم) کوودەکریتەو، (غَمٌّ) پەيوەندی بە ئیستە و داھاتوووە ھەیە، بەلام (حُزْن) پەيوەندی بە رابردوووە ھەیە، (هَمٌّ) یشت پەيوەندی بە داھاتوووە ھەیە. (رَغْبًا): (رَغِبَ يَرْغُبُ، رَغْبًا وَرَغْبَةً وَرَغْبَةً: حَرَصَ عَلَى الشَّيْءِ وَطَمِعَ فِيهِ)، (رَغِبَ يَرْغُبُ، رَغْبًا وَرَغْبَةً وَرَغْبَةً)، واتە: ئارەزووی بۆ چوو، لەسەری سوور بوو، تەماعی تێیکرد، پێی ئومیدەوار بوو.

(وَرَهْبًا): (رَهَبَ يَرْهَبُ رَهْبًا وَرَهْبَةً وَرَهْبًا: خَافَ)، واتە: ترسا، بەلام جیاوازی نیوان (خَوْف) و (رَهْبَةً)، ئاوايە: (رَهْبَةً) واتە: سام لێکردن، بەلام (خَوْف) واتە: ترسان، کەواتە: ﴿وَيَدْعُونَا رَعْبًا وَرَهْبًا﴾، بە ئومیدەواربوون و تەمەرزۆ بوون و عەوداڵبوونەو، بە ساملێکردن و سام رێنیشتنەو بەرانبەرمان، لێمان دەپارنەو.

(وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ): واتە: کارەکی خۆیانان - کە مەبەست پێی لە ئاینەکیانە - بەش بەش کردو دابەر دابەر کرد، (تَقَطَّعَ الشَّيْءُ: تَفَرَّقَتْ أَجْزَاؤُهُ: أَي: تَفَرَّقُوا فِيهِ)، واتە: لە ئاینەکیاندا گرووپ گرووپ بوون، بوونە بەش بەش و تاقم تاقم، ھەر کامێکیان بەشێک لە ئاینەکی پیاو دەکرد، ھەر وەک ئەو دەردە لە مسوڵمانانیشت قەوماو، یەکیان تەنیا لە لایەنی پرووخی دەگری و، یەکیک

تەنیا لایەنی فیکریی دەگری و، یەکیک تەنیا لایەنی پەروەردەیی دەگری و، یەکیک تەنیا لایەنی سیاسیی دەگری و، یەکیک تەنیا لایەنی جەنگ و پووبەپووبوونەوه دەگری و... هتد، کە هەمیشە مسوڵمانان وەک ئۆمەتانی پێشوو، لە ئەنجامی ئەوەدا کە تێگەشتنی گشتگیرو قوول و تیرو تەواویان بۆ ئایینەکیان نابێ، دیندارییەکی شیان پەر پەر دابەر دابەر دەبێ.

(**كُفْرَانَ**): (كَفَرَ بِاللَّهِ يَكْفُرُ كُفْرًا وَكُفْرَانًا، وَكَفَرَ بِالنُّعْمَةِ جَحَدَهَا، وَكَفَرْتُهُ كُفْرًا أَي: سَتَرْتُهُ)، (كُفْرَان) دەگونجێ چاوکی (كَفَرَ بِاللَّهِ يَكْفُرُ كُفْرًا وَكُفْرَانًا) بێ، واتە: بێپروایی، بەلام لێرەدا ﴿**فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ**﴾، ئەمە مەبەست پێی کوفرانی نێعمەتە، واتە: نادیدەگرتنی، دەگوترێ: (وَكَفَرَ النُّعْمَةَ وَكَفَرَ بِالنُّعْمَةِ جَحَدَهَا)، واتە: نكوولیی لێکردو نادیدە گرت، کەواتە: (**كُفْرَانَ**) یانی: سەپلەیی و ناسو پاسیی و نادیدەگرتنی چاکە، دەگوترێ: (كَفَرْتُهُ كُفْرًا أَي: سَتَرْتُهُ)، (كُفْر) واتە: پۆشین، هەر وشە (كُفْر) لە ئەسڵدا لە (كُفْر) هەواتو، چونکە بابای بێپروا ئەو هەقە کە راستییەکانی ئیمان، دایاندەپۆشێ بە هۆی نكوولیی لێکردنەوه، هەروەک کە سەپلەش ئەو چاکەییە لە گەلێکراوه، دایدەپۆشێ و لە بیرخۆی دەباتەوه، هەم سەپلەیی (**كُفْرَانَ**)، کە پێچەوانەی (شُكْر) ه، هەم (كُفْر) کە پێچەوانەی (ئیمان) ه، هەردووکیان پەيوەندیان بە ریشە زمانەوانییەکیانەوه هەیه کە بریتیە لە داپۆشین (كُفْر).

(**لِسَعْيِهِ**): (سَعَى فِي مَشْيِهِ: هَرَوَلَ وَسَعَى إِلَى الصَّلَاةِ: ذَهَبَ)، (سَعَى) واتە: بە راکردن و بە خێرای پوشت بۆ نوێژ، دەشگونجێ هەر بە مانای پوشتنی ئاسایی بێ، بەلام (سَعَى) لێرەدا یانی: کۆشش و هەول، ئنجا لەبەر ئەوەی ئینسان کاریک کە دەیکات، دەبێ بە پێیان بە دوایی دا بچێ، لەوەوه وشە (سَعَى) خوازاوه تەوه بۆ هەر هەول و تیکۆشانیک، بەلام لە ئەسڵدا وشە (سَعَى) بە مانای پوشتنی خێرا دی.

(**وَحَرَامٌ**): (الْحَرَامُ: الْمَمْنُوعُ مِنْ فِعْلٍ)، واتە: قەدەغە، شتێک کە نەهێلدرێ ئەنجام بدرێ.

مانای گشتیی نایه ته کان

خوا ﷺ دواي ئه وهی باسی هه ر کام له مووسا و هاروونی برای کرد، سه لات و سه لامی خویان له سه ر بی، به ئامازه پیکردن و، توژیک به درژییی باسی به سه رهاتی ئیپراهیمی کرد له گه ل بابی و له گه ل گه له کهیدا و، ته گیر کردنی بو تیک و پیک شکاندنی بت و سه نه مه کانیا و، ئه وهی که به سه ری هات، که له سه ر ئه وه خرایه ئیو ئاگری سووره وه، خوا ﷺ ده ربازی کرد، دواي ئه وهی که ئامازه کرا به وهی خوا ﷺ هه ر کام له ئیسحاق و یه عقووبی به ئیپراهیم به خشین (عليهم الصلاة والسلام)، دواي ئه وه باسی لووط کرا، که خوا ﷺ هه ر کام له ئیپراهیم و لووطی ده ربازکردن، به ره و سه ر ئه و زه مینه ی پیت و پیزی تیخراوه (که شامه) دواي کورته یه کی ئامازه ئاسا له سه ر ژیان و به سه رهاتی (لوط) ﷺ باسکرا، که ئیمه به سه رهاتی ئه ویشمان له سووره تی (هود) دا خستوته پروو، ئنجا باسی هه ر کام له و پیغه مبه رانه ی دیکه ده کات: (نوح و داوود و سوله یمان و ئه ییووب و یونس و زه که ربیا و ئامازه یه کیش به مه ریهم و عیسی کوری).

سه ره تا ده فه رموی: ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾، واته: (أَذْكَرُ نُوحًا) یادی نووح بکه وه، یاخود: (وَنَجَّيْنَا نُوحًا) ئیمه نووحیشمان ده رباز کرد، ﴿إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾، که پیشت هارو بانگی کرد، بانگی کیی کرد؟ به دلنایی بانگی په روه ردگاری خوی کرد، له خاوه نی پارایه وه، که ده فه رموی: ﴿مِنْ قَبْلُ﴾ له پیشدا، واته: له پیش ئه و پیغه مبه رانه دا که باسکران، چونکه نووح ﷺ له پیش هه موویانه وه بوو، ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَجَعَلْنَاهُ وَاهِلَةً مِنْ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ﴾، ئیمه ش وه لیمان دایه وه و به ده میه وه چووین و، خوی و نزیکه کانیمان له خه م و به لایه کی مه زن قوتار کردن.

﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾، دەر بازمان کردو سەرمان خست به سەر ئەو کۆمەڵەدا که نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دانان، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ﴾، بە دلتیایی ئەوان کۆمەڵیکی زۆر خراپەکارو ناڤۆلا بوون، ﴿فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، بۆیە ئیمەش تیکرایامان خنکاندو نغرۆمانکردن له تۆفاندا.

﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾، هەروەها داوودو سولهیمانیشمان دەر باز کردن، یاخود: یادی داوودو سولهیمانیش بکەو، که باب و کوڕ بوون، چونکه خوا ﷻ له سوورەتی (ص) دا دەفەرموی: ﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۳۰)، واتە: سولهیمانمان بە داوود بە خشی، باشتترین بەنده بوو و، زۆر بۆ لای پەرورەدگاری دەگەراییهوه، ئنجا لیڤه دەفەرموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾، یادی داوودو سولهیمان بکەو، ﴿إِذْ يَخْصِمَانِ فِي الْحَرْثِ﴾، کاتیک که دادوهرییان دەکرد له باره‌ی کشتوکالەکهوه، ﴿إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ﴾، کاتیک که مه‌پری خه‌لکیک به‌شه‌وی چووه‌ تیی، {{نَفَسَ}} واتە: بلاوکردنه‌وه، به‌لام ﴿نَفَسَتْ فِيهِ غَمُّ الْقَوْمِ﴾، واتە: مه‌پری کۆمه‌له‌که به‌شه‌وی به‌ر هه‌لدا بوو، به‌شه‌وی له‌وه‌پری کرد.

بیگومان کۆمه‌له‌که (قوم) خه‌لکیکی دیکه‌ی جیا بوون، له‌ ئەو خه‌لکه‌ی خاوه‌نی کشتوکالەکه‌ بوون، واتە: کۆمه‌له‌ خه‌لکیک هه‌بوون خاوه‌نی کشتوکال بوون، خه‌لکیکی دیکه‌ش هه‌بووه‌ خاوه‌نی ئازەل بوون، ئازەلی ئەو خه‌لکه‌ی خاوه‌ن ئازەل بوون، به‌شه‌وی به‌ربۆته‌ کشتوکالی جوتیاره‌کان، ﴿وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَهِدِينَ﴾، داوودو سولهیمانیش دادوهرییان دەکرد له‌ باره‌ی ئەو کیشه‌یه‌وه، که‌ چۆن چۆنی ئەو کیشه‌یان چاره‌سەر کرد؟ که‌ ئازەلی خاوه‌ن ئازەله‌کان، زانی گه‌یانده‌ به‌ کشتوکالی خاوه‌ن کشتوکالەکان، خوا ﷻ دەفەرموی: ئیمەش بۆ دادوهریه‌که‌یان ئاماده‌ بووین و ئاگادار بووین.

﴿فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ﴾، ئیمه‌ کیشه‌که‌مان له‌ سولهیمان حالیی کردو تیمان گه‌یانده‌، یاخود حوکم و پڕیاری راستمان له‌ باره‌ی ئەو کیشه‌یه‌وه، له‌ سولهیمان

حالی کرد، ﴿وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، به لّام به هر کامیکیانیش هم
حیکمهت و دانایی، هم زانیاری و شاره زایشمان پیدابوون، لیره هر به
ثامازه باسی ئهو به سهرهاته دهکات، به لّام دوایی وهک له مهسه له گرنگه کانیشدا
دهیخهینه پروو، زانیان و شاره زایان له تهفسیره کانیندا، ئهو به سهرهاته یان به
پروونی هیئاوه، که وا پیده چی ئهو به سهرهاته یان له کتییی خاوهن کتیه کان
وهرگرتبی و کورته کهی ئه وهیه:

ناژه لی چهند که سیّک (چونکه خوا ﷺ به قهوم ناویان ده بات)، وادیاره
میگه لیکمی مهرو بزنان بووه، چۆته نیو کشتوکالی خه لکیکی دیکه وه، (که
ئویش مه رج نیه هی یهک پیاو بوو بی، ئه وانیش له وانیه کومه لیک بووبن)،
به شهوی به ره له دا بوونه نیوی و، خواردوو یانه و زهریان پیگه یاندوه و شیلایانه،
زیان پیگه یشتوو ه کان که خاوهن کشتوکاله کانن، ده چن بو لای داوود علیّه که
هم حوکرمان بووه و، هم پیغه مبه ری خوا بووه، ئویش وا دادوه ری دهکات
که مه ره کان بینه هی خاوهن کشتوکاله کان و، زهوییه کهش بیته هی خاوهن
ناژه له کان، دوایی که ده رده چن سوله یمان علیّه که ئهو کاته گه نج بووه، لیان
ده پرسئ: بام چۆن دادوه ری له نیواندا کردن؟ ئه وانیش بو ی باس ده کهن،
ئویش دوایی ده چیته وه خزمهت بابی و ده لی: ئه گه ر به جور یکی دیکه
دادوه ری یان له نیواندا بکه ی باشته، بابیشی ده لی: چۆن؟ ده لی: ناژه له کان
ته سلیمی خاوه نانی زهوییه که بکه، با لیان به هره مه ند بن، له به ره مه کان یان
به هره مه ند بن و، زهوی کشتوکاله کهش بده به خاوهن ناژه له کان، تا کو کشتوکاله
پیش ئه وهی زه ر بکری چۆن بووه، ئاوی لی ده که نه وه، زهوییه که یان بو
داده چیننه وه و ده یکه نه وه به کشتوکال، تا ئهو کاته ی مه ره کان یان زهریان
کردوه، دوایی با ناژه له کان بینه وه هی خاوهن ناژه له کان و، زهوییه کهش بیته وه
به مولکی خاوه نه کانی خو ی، داوودیش علیّه دادوه رییه که ی ئه وی له لا په سندتر
ده بی، بو یه خوا ﷺ ده فهرمو ی: حوکه راستره که مان له سوله یمان حالی کرد.

دوایی خوا ﷺ دەفەرموێ: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ﴾،
 لەگەڵ داووددا چیاکانمان ملکه چ کردبوون، پام و دەستەمۆ کرد بوون و، ھەروەھا
 بآئەدەکانیش، ﴿يُسَبِّحْنَ﴾، خوایان بە پاک دەگرت، تەسبیحاتیان بوو خوا دەکرد،
 ﴿وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾، ھەر ئێمە ئەنجامدەری ئەو کارە بووین، دوایی باسی
 دەکەین، کە ئایا مەبەست لە تەسبیح لێردا ھەر ئەو ھووە بوو کە کاتیکی داوود
 راز و نیاز و پارنەوێ کردو، چیاھەکان و بآئەدەکانیش لەگەڵیان گوتۆتو، واتە:
 چیاھەکان دەنگیان داووتو، بآئەدەکانیش جریواندووین، یاخود بە شیوہیەکی
 موەجیزە بوو، واتە: بە شیوہیەکی نااسایی بوو، ئەگەر نا ھەر کەسیک لە
 چیاھەکان ھاوار بکات، ھەر دەنگ دەدەنەو و ئەو تاییەت نیە بە داوودو، کە
 ھەندیکیان بەو شیوہیە تەفسیریان کردو، ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾،
 ھەروەھا پیشەسازیی دروستکردنی پۆشاکمان فێری داوود کرد بوو ئێو، نەیفەرموو:
 (لَبَاسٍ لَّكُمْ) بە لکو (لَبُوسٍ لَّكُمْ) بوچی؟ ﴿لِنُخَصِّنْكُمْ مِّنْ أَبْسُكُم﴾، تاكو لە
 سەختیی و زبیری جەنگ بئاپاریزی، کەواتە: (لَبُوسٍ) لێردا مەبەست پیتی پۆشاکیکی
 تاییەت، کە پۆشاکێ جەنگییە و مەبەست پیتی زرییە، یاخود ھەر شتێکی دیکە
 کە مەرووف لە زەبری بەرانبەرە کە لە کاتی جەنگدا بپاریزی، ھەرچەندە (لَبُوسٍ)
 بە واتای پۆشاکێ ئاساییش ھاتو، بەلام لێردا بە پیتی سیاقی تاییەتەکان دەزانری،
 کە ئەو پۆشاکیکی تاییەت و پۆشاکێ جەنگییە، ﴿فَهَلْ أُنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾، ئنجا ئایا
 ئێو سوپاسگوزارن لەسەر ئەوێ خوا ﷺ ئەو نەعمەتانە بەو پیغەمبەرە داو،
 کە بوو خەلکی بە کاریان ھێناون؟!

﴿وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً﴾، (و) وشە (سلیمان) بادەداتو و دەگیرێتو
 سەر: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ﴾، واتە: ﴿وَسَخَّرْنَا لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ﴾، ھەروەھا
 بوو سولەیمانی (با) مان دەستەمۆ کرد بوو، ﴿عَاصِفَةً﴾، بە توندیی و بە ھێز
 ھەلیدەکرد، ﴿تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾، بە فرمانی ئەو دەروویی بوو
 ئەو سەر زەمینە کە پیت و پیزمان ئێخستبوو، مەبەست پیتی سەر زەمینە

شامه، ﴿وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾، ټیمه به ههموو شټیک زانا بووین، ټه میښ لیره دا دیسان زانایان مشټ و مریان بووه لهو باره وه: که ټایا ټهو بایه هر ټه وه بووه، که که شټیه کانی بو سوله یمان گه یاندوونه جی می به به ست، یا خود به جوړی دیکه ش بووه؟ به ته ټکید به جوړی دیکه ش بووه، وه ک دواتریش باسی ده که ین، چونکه (با) که شټیان پروټی، تایه ت ینه به سوله یمانه وه، (با) که شټی ههموو که س له ده ریادا هر ده جوو لټی.

﴿وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَنْ يَغُوصُّ لَهُ﴾، ههروه ها له شه یټانه کانیشنمان بو ی ملکه چکر دبوون که بو ی رو ده چوون، واته: بو ی رو ده چوونه ټیو ده ری، ټنجا لیره دا وشه ی: (غاص: يَغْنِي دَخَلَ تَحْتَ الْمَاءِ) (غاص) چووه ټیو ټاوو پییدا رو چوو، ټیدی پیو یست ناکات وشه ی ده ری به کار به یټی، چونکه (غوص) هر چوونه ټیو ده ری به، بو یه ټهو قورټانه مه زنه وشه یه کی زیادی ټیدانه، هر وشه یه ک خوا ﷻ زاینویه تی، ده زانری به پی سله یقه و سیاق، کټی پی خو ی پی قه ره بالغ نه کرده، ټنجا که خوا ﷻ ده فره مو ی: هه ندیک له شه یټانه کا همان بو ملکه چ و ده سته مو کربوون، بو ی رو ده چوونه ټیو ده ری، هر دیاره بو چی رو ده چنه ټیو ده ری؟ بو ټه وه ی گه وه رو مرواری بو ده ریټن، بو یه باسی نه کرده، وه ک له سووره تی (سبأ) دا ده فره مو ی: ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحْرِبٍ وَتَمَثِيلٍ وَجَفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَةٍ﴾، وه ک دوا یی باسی ده که ین، ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾، ټیمه ش بو ټه وان پار یزه ر بووین، واته: ټهو شه یټانه مان ده پاراست و نه مانده هیشت لابه دن، یاخی بن، نه مانده هیشت زیان به خه لک بگه یه نن، نه مانده هیشت له فره مان ی سوله یمان ده رچن.

ټنجا دټه سه ر باسی پیغه مبه ری کی دیکه، که ټه یووبه ﷺ ده فره مو ی: ﴿وَأَيُّوبَ﴾، واته: یادی ټه یووب بکه وه، یا خود: ټه یووبیشنمان تا قی کرده وه، ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾، کانټیک که له په روه ردگاری پارایه وه، ﴿أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ

﴿أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ﴾ پارانه وه که ی ئه وه بوو فه رموو ی: من ئازارو نار هه تییم تووش بووه، تووش به به زه یترینی به به زه یانی، دیاره نار هه تی و گرفتاریه که ی ئه ییووب، ئیره دا باس نه کراوه، چیه، ههروهک له سوورەتی (الصفات) یشدا هه به وشه ی (الضُّر) هاتوه، به لام له سه رچاوه میژوو یه کاند و، له کتییی خاوهن کتیه کاند هاتوه، که ئه و گرفتاری و نار هه تییه ی ئه ییووب بریتی بووه له نه خوشیی، نه خوشیه کی نار هه تکه ر، ﴿فَأَسْتَجَبْنَا لَهُ، فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾، ئیمه ش به ده میه وه چووین و وه لاممان دایه وه، ئه و نار هه تی و زیانه ی که هه یوو لیمان لابرد، ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾، مال و خیزانه که یمان پیدا و، وینه ی خوشیان له گه لیاندا، واته: مال و خیزانه که یمان بو گپرایه وه و، هینده ی دیکه شمان خسته سه ر، ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾، ئه وه ش به زه ییه ک بووه له لایه ن خۆمانه وه، ﴿وَذَكَرَىٰ لِلْعَبِيدِ﴾، په ندو بیرخه ره وه ش بوو بو خوا په رستان.

﴿وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾ ههروه ها یادی ئیسماعیل و ئیدریس و زه لکیفل بکه وه، که ئیمه باسی ئیسماعیل و ئیدریسمان کردوه له کاتی ته فسیری سوورەتی (مریم) دا، به لام زه لکیفل، پشتیوان به خوا، له م سوورەته دا باس و به سه رهاتی ده خهینه پوو، خوا ده فه رموو ی: ئه م سیان هه ش ئیدریس و ئیسماعیل و زه لکیفل، یادیان بکه وه، یاخود: خوا ﷺ به سه ری کردنه وه و تاقیکردنه وه، به لام: ﴿كُلُّ مِّنَ الصَّابِرِينَ﴾، هه ر کامیکیان له خو پاگران بووه، ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا﴾، ئیمه ش خستمانه ئیو به زه یی خۆمانه وه، ﴿إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾ بیگومان ئه وان له چاکان بوون، له به نده شایسته کانی خوا بوون.

﴿وَذَا النُّونِ﴾ ههروه ها یادی زه ننون بکه وه (أَذْكَرَ ذَا النُّونِ)، یاخود: زه ننووینیشمان به سه ر کرده وه و تاقیمان کرده وه (إِبْتَلَيْنَا ذَا النُّونِ)، (ذَا) به مانای خاوهن دی، (النُّون) به مانای ماسی و نه ههنگ دی، که واته: (ذَا النُّونِ): یعنی صَاحِبُ النُّونِ، وهک له سوورەتی (القلم) دا هاتوه که ده فه رموو ی: ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ﴾، له و ی فه رموو یه تی: (صَاحِبُ الْحُوتِ) واته: خاوهنی نه ههنگ،

لێرەشدا کە دەفەرموێ: (ذَا النُّونِ) هەر هەمان مانای هەیه، واتە: خاوەنی نەهەنگ، بۆچی وا دەفەرموێ؟ چونکە (یونس) نەهەنگ قووتی داو، بۆیە بۆتە هاوێلی، یاخود بۆتە خاوەنی، چونکە (صَاحِبٌ) بە مانای هاوێلیش دێ، بە مانای خاوەنیش دێ.

﴿إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا﴾، کاتیک کە بە توورەیی ڕۆیشت، لەگەڵکە ی توورە بوو، کە خەڵکی نەینەوا بوون، دواى ئەوەی بەینیک لەگەڵیان دا خەریک بوو، ئەوانیش وەلامیان نەداوێتەو، ئەویش لێیان توورە و پەست بوو، ﴿فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾، پێی وابوو کە ئێمە سەر زەمینمان لێ وەتەنگ نەهێناو، لەسەرمان پێویست نەکردووە کە هەر لەو شوێنە مێنێتەو، پێی وابوو بۆ هەر شوێنیک بچێت بانگەوازی خوا بکات و، پەيامی خوا بگەیەنێت، هەر بۆی هەیه، بەلام لە بۆچوونەکیدایە بەهەڵدا چوو بوو، مادام بەبێ مۆلەتی خوا ڕۆیشت، خوا ﷻ سزای دا، سزادانەکەشی ئەو بوو کە لە سکی نەهەنگدا سەجنى کرد، هەر وەک بەسەرھاتەکیان لە سوورەتی (یونس) دا بە درێژیی باسکردووە، ﴿فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾، واتە: نەهەنگە قووتی دا و، کەوتە نیو سکی ماسییەو، ئنجا ئایا هەر بە دەمیەو گرت؟ چونکە خوا ﷻ لە سوورەتی (الصفات) دا دەفەرموێ: ﴿فَالْتَقَمَهُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾، واتە: نەهەنگ بە دەمیەو گرت، ئایا هەر بە دەمیەو گرت و ماسییەو گەورە بوو؟ یاخود چوێتە شوێنی دیکەو؟ چونکە هەر لە سوورەتی (الصفات) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿لَلَيْثِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾، واتە: لە سکییدا دەمایەو تا کو ڕۆژی زیندوو کرانەو، واتە: لەویدا گیانی دەسپاردو، ئەو بۆ دەبوو بە گۆر، ئەگەر خواى بە پاک نەگرتایە و پەشیمان نەبووبایەو؟ دواى زیاتر باسی دەکەین و لە تەفسیری سوورەتی (یونس) ییش دا بەدرێژی لەبارەو دواوین.

﴿فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾، لە تاریکاییەکاندا هاواری کردو بانگی کرد، بانگ و هاواری کێی کرد؟ بێگومان هی خوا ﷻ ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ﴾، کە بێجگە

له تۆ هیچ پەرستراویک نیه، ﴿سُبْحَنَكَ﴾، پاکیی بۆ تۆ، من تۆ به پاک دهگرم، ﴿إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، به دنیایی من له ستهمکاران بووم، خهتای خۆم بوو، تووشی تیره بووم، ئاوا تووشی ئەو سزادارانه بووم.

﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَبَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ﴾، ئیمهش به دهمیوهوه چووین و وهلامان دایهوهوه، لهو خهم و نارەحهتییهی که تیدا بوو، ده‌ربازمان کرد، ﴿وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ﴾، هەر بهو شیوهیهش برواداران که ده‌که‌ونه خه‌فه‌ت و نارەحه‌تییه‌وه، به مهرجیک بگه‌رێنه‌وه بۆ لای خوا، ده‌ربازیان ده‌که‌ین.

ئنجا دیته سهر باسی پیغه‌مبه‌ریکی دیکه، ده‌فه‌رموی: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾، یادی زه‌که‌رییا بکه‌وه، یاخود: زه‌که‌ریاشمان تاقیکرده‌وه، کاتیک بانگ و هاواری په‌روه‌ردگاری کرد، ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا﴾، په‌روه‌ردگارا! به‌ته‌نیا به‌جیم مه‌هێله، واته: با چی دیکه به‌ته‌نها نه‌بم و بێ پاشه‌وار نه‌بم ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾، تۆ باشترینی میراتگرانی، ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ﴾، به‌ده‌میوه‌وه چووین و، وه‌لامان دایه‌وه‌وه، یه‌حیامان پێ به‌خشی، وه‌ک کورپکی ناوازه.

ئیمه به‌سه‌ره‌اتی زه‌که‌رییا و یه‌حیاشمان له‌سووره‌تی (مریم) دا باس کردوون، ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهُ﴾، هاوسه‌ره‌که‌یشیمان بۆ چاککرد، واته: نه‌خۆشی نه‌زۆکییه‌که‌مان لێ لا‌برد، هه‌رچه‌ند ته‌مه‌نیشی زۆر بوو و به‌س‌الدا چوو بوو، به‌لام هه‌ر کاتیک خوا ﷻ کارپکی ویست، هه‌موو شتیک له‌به‌رانبه‌ر ویستی په‌های خوادا، ئاسانه، ﴿فَعَالٌ لَّمَّا يُرِيدُ﴾ ﴿١٦﴾ البروج، واته: ئه‌نجامده‌ری هه‌ر کارپکه‌که‌ بیه‌وێ بیکات، ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْكَرُونَ فِي الْحَيْرَاتِ﴾، ئه‌وان خیرایان ده‌کرد له‌چاکه‌کاندا، واته: هه‌م زه‌که‌رییا و هه‌م یه‌حیا و، هه‌م خیرانی زه‌که‌ریاش خیرایان ده‌کردو پێش‌په‌رکیان ده‌کرد له‌ئه‌نجامدانی چاکه‌کاندا، ﴿وَيَدْعُونَكَ رَغَبًا وَرَهَبًا﴾، به‌ته‌ماع پێ بوون و سام لێ‌کردنه‌وه، لێمان

دەپارانەو، هەم ئومێدیان هەبوو بە پرەحمەتی خوا و، هەم سام و ترسیان هەبوو لە سزای خوا، بە دوو بایی ئومێدو سام و ترس، بەرەو خوا دەچوون، ﴿وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾، ئەوان بوو ئیمە زۆر ملکەچ و زەبوون بوون.

﴿وَالَّتِي أَحْصَنْتَ فَرَجَهَا﴾، یادى ئەو ئافرەتەش بکەوێت دەوێنى خۆی پاراست لە هەلەو پەلە، نەک هەر لە هەرپام، بەلکو لە هەلەلەش هەر پاراستی، مەپەم هەوسەرگیری نەکردو، ﴿فَفَخْنَا فِيهَا مِنْ زُجْجَا﴾، ئیمەش لە پرووخی خۆمان فوومان پێدا کرد، واتە: فوومان بە جەستەى مەپەمدا کردو، کە دەفەرموێ لە پرووخی خۆمان، واتە: ئەو پرووخی کە بە تاییەت دروستمان کرد بوو، نەک لە ئەنجامی پێکگەشتنی ژن و مێرددا خوا دروستیکردبێ، بەلکو بە تاییەت پرووخی عیسا مان خستە ئێو جەستەى مەپەمەو، ﴿وَجَعَلْنَاهَا وَأَبْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾، خۆی و کۆرەکەیمان کردنە نیشانەیک بوو جیهانیان، نیشانەیک کە خەلک بزەن هەر کاتێک خوا ﷺ شتیکی ویست، ئەو شتە ئاسانە بوو خوا، دەتوانی مەرووف دروست بکات بە بێ دایک و باب، وەک ئادەم، دەتوانی مەرووف دروست بکات بە بێ باب، وەک عیسا ﷺ.

لە کۆتایی دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾، ئا ئەم کۆمەلەتان یەک کۆمەلە، ﴿وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُون﴾، منیش پەرورەدگارتانم، تەنھا بەندایەتی بوو من بکەن، واتە: ئەو کاروانی پێغەمبەران، یاخود کاروانی برپاداران، کە پێغەمبەران سەر قافلەیان، یەک کۆمەلە، کە لەسەر راستە شەقامی پەرورەدگارن، ﴿وَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾، بەلام ئایینەکەى خۆیان لە بەینی خۆیاندا بەش بەش کرد، واتە: پاشینەکانیان و شوێنکەوتەکانیان و وەچەکانیان، ئەوانەى کە بە دوایاندا هاتوون، کە لایاندا، ئایینەکانیان بەش بەش کردو دابەر دابەر کرد، ﴿كُلُّ إِلَهٍ لَنَا رَاجِعُونَ﴾، هەر کامێکیشیان دەگەرێنەو بوو لای ئیمە، ئەوێ کە چاکەى کردو، ئەوێ کە خراپەى کردو، دەگەرێنەو بوو لای ئیمە بوو سزا و پاداشت.

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدِهِ﴾، ئىنجا ھەر كەسك لى كۆشەكە باشەكان ئەنجام بىدا و، پروادارىش بىت، نادىدەگرتن بۆ ھەول و كۆشەكەى نابىت، واتە: سىلەىى و بى ئەمەگى لى بەرانبەردا ناكىرى و، كىردو كۆشەكەى لى بىر ناكىرى و فەرامۆش ناكىرى، ﴿وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ﴾، ئىمەش نووسەر دەبىن بۆ ئەو كىردو كۆشش و ماندوو بوونەى، ﴿وَحَرَامٌ عَلَى قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾، ئاوەدانىيەكىش كە فەوتاندووومانە، قەدەغەىە كە نەگەرپنەو، واتە: قەدەغەىە كە نەگەرپنەو، بۆ لای ئىمە، تاكو سزىان بدەىن، ەك چۆن لى دنىادا سزادراون، ھەر بۆيەش فەوتىراون، لى دواپۆزىشدا دەگەرپنەو، بۆ لای خوا و سزا دەدرىن، كەواتە: ﴿وَحَرَامٌ عَلَى قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾ (يَعْنِي: مَمْنُوعٌ عَلَى قَرِيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ إِلَيْنَا لِلْعِقَاب)، ئاوەدانىيەك كە فەوتاندووومانە، قەدەغەىە كە نەگەرپنەو، بۆ لامان، تاكو سزىان بدەىن، ھەلبەتە ئەو ئايەتە چەند مانايەكى دىكەشى ھەن، كە دواتر لى مەسەلە گرنگەكاندا دەيانخەىنە پروو.

پاڭەياندى مەكتەبى مەئىستە ەلى باپىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Code 1

QR Code 2

بە تۆرە كۆمىلە تەبىئەكان لى مەكتەبىن

بە تۆرە كۆمىلە تەبىئەكان لى مەكتەبىن

بە تۆرە كۆمىلە تەبىئەكان لى مەكتەبىن

بە تۆرە كۆمىلە تەبىئەكان لى مەكتەبىن

ەلى باپىر/ AliBapir

ەلى باپىر/ AliBapir

كەتلى

پاڭەياندى مەكتەبى مەئىستە ەلى باپىر

QR Code 3

QR Code 4

QR Code 5

پاڭەياندى مەكتەبى مەئىستە ەلى باپىر

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

نووحیش پیشتر بانگی په‌روه‌ردگاری کرد، نه‌ویش به‌ده‌میه‌وه چوو و خو‌ی و نیزی‌کانی له‌و به‌لا مه‌زنه (توفان) ده‌رباز‌کردو، به‌سه‌ر کومه‌لی بی‌پروایاندا سه‌ری خست و تیک‌رایانی له‌توفاندا نغرو کردو خنک‌اند:

خو ده‌فه‌رموئ: ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، فَجَعَلْنَاهُ وَاهِدًا مِّنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۖ وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمٌ سَوْءٌ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۷۷)

شیک‌ردنه‌وه‌ی ئەم دوو ئایه‌ته، له شه‌ش برگه‌دا:

(۱)- ﴿وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ﴾، واته: یادی نووح بکه‌وه! که له‌وه و پیش بانگی کردو هاواری کرد (له په‌روه‌ردگاری)، یاخود: نووح‌شیمان تاقی‌کرده‌وه، (وَابْتَلَيْنَا نُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ)، که له‌وه و پیش بانگی کرد، بانگی په‌روه‌ردگاری کرد، که ده‌فه‌رموئ: (مِنْ قَبْلُ) واته: پیش تهو پی‌غه‌مبه‌رانه‌ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که ناویان هی‌نرا له‌م سوورپه‌ته‌دا، به‌لکو پیش سه‌رجه‌م پی‌غه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، جگه له‌ئاده‌م و ئیدریس و هه‌ندی‌کیش ده‌لین: (شیث)، هه‌رچه‌نده ناوی له‌قورئاندا نه‌هاتوه، ته‌گه‌رنا نووح عليه السلام ده‌لین یه‌که‌م پی‌غه‌مبه‌ری خاوه‌ن ئوممه‌ت بووه و له سه‌رده‌می ئه‌ودا مرو‌قا‌یه‌تی زور بووه و، بوونه کومه‌لێک که به‌زه‌ویدا بلاوبینه‌وه.

(۲)- ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ﴾، ئیمه‌ش یه‌که‌سه‌ر وه‌لامان دایه‌وه، یانی: (لَبَّيْنَا طَلِبَهُ وَقَبِلْنَاهُ) ئیمه‌ داواکارییه‌که‌یمان قبوو‌ل‌کردو په‌سه‌ند کردو به‌ده‌میه‌وه چووین، وشه‌ی (لَهُ) واته: له‌به‌ر وی وه‌لامان دایه‌وه، (مِنْ أَجْلِهِ) له‌به‌ر خاتری وی.

(۳) - ﴿فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ﴾، خۆی و کەس و کارەکیمان لە بەلای مەزن و خەفەتی مەزن دەربازکرد.

کە دەفەرموی: (أَهْلَهُ) واتە: نیزیکانی کە لەگەڵی لە مائنی دابوون، (أَهْل) واتە: نیزیکی، (أَهْلُ الْبَيْتِ)، واتە: کەسێک کە لە مائنی لەگەڵتدا دەژی، کە پیش ھەموو کەس ھاوسەر، ئنجا کوڕو کچن، بەلام ئیمە وەک پیشتر باسمان کردووە، بە ھۆی قورئانەووە بۆمان دەرکەوتووە، یەکیک لە کوڕەکانی کە دەلێن: ناوی (کنعان) بوو، بە دەنگیەووە نەھاتووە، ھەروەھا لە سوورەتی (التحریم) یشتا، کە دەفەرموی: ﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ﴾ (١٠) التحريم، کەواتە: خێزانی نووح (ژنەکە) کافر بوو، بەلام مەرج نیە ھەر ئەو ژنە ھەبوو بێ، کە کافر بوو و فەوتاو لەگەڵ فەوتواندا، وادیارە ژنی دیکەشی ھەبوو، بە پێی ئەوە کە لە پەیمانی کۆندا ھاتووە: دەلێ: تەنیا سێ کوڕی و بووکەکانی، لەگەڵیدا بوون، بەلام نازانین، چونکە نۆسەدو پەنجا (٩٥٠) سالی ھەر پیغەمبەر بوو، پیش تۆفان، وادیارە کوڕیشی ھەبوون و کچیشی ھەبوون و، نەوەشی ھەبوون و، نەوێ نەوێشی ھەبوون و، لە پەیمانی کۆندا ئەوانە کە سواری کەشتییە کە بوون ژمارەیان بە کەم دێت، بەلام مەرج نیە ھەر ئەوەندە بوو بوون، بەلام وەک لە سوورەتی (ھود) یشتا باسمان کردووە، بە پێی ئەوە کە لە سوورەتی (الصافات) دا ھاتووە، کە دەفەرموی: ﴿وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمْ الْبَاقِينَ﴾ (٧٧) واتە: وەچەکە ئومان ھێشتنەووە، تەنیا وەچەکە ئومان لە ھێلدران گێران، کەواتە: دەبێ ھەموو ئەوانە کە لە کەشتییە کەدا لەگەڵ نووحدا سواربوون و دەربازبوون لە تۆفان، ھەموویان لە وەچە نووح (عليه السلام) بوون.

(٤) - ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾، سەرمانخست بەسەر ئەو خەڵکەدا کە ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ دانان، یان: نیشانەکانی ئیمەیان بە درۆ دانان، وشە (نَصَرَ) بە (عَلَى) بەرکار دەخوای، (نَصَرَهُ عَلَيْهَا)، بەلام لێرەدا بە (مِنْ) بەرکاری خواستووە، (صُمِّنَ مَعْنَى الْمُنْعِ وَالْحِمَايَةِ)، (وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا)، واتە: سەرمانخست بەسەر ئەو کۆمەلەدا و، پاراستیشمان لەو خەڵکە ئایەتەکانی ئیمەیان بە درۆ دادەنا،

وہک لە قورئاندا هاتوہ: ﴿إِنكُمْ مِنَّا لَا تُصْرُونَ﴾ (٦٥) المؤمنون، یانی: ئیوہ سەرناکەون بەسەرماندا و دەر بازیش نابن لە دەستمان، چونکە کار (فعل) ێک کە عادەت نیە، بە پێتک تێپەر بکات بۆ بەرکار (مفعول)، کانتیک کە بەو پیتە بەرکار (مفعول بە) دەخوای، هەم مانا ئەصلییە کە ی خۆی دەگە یەنێ و، هەم ئەو مانایەش کە بەهۆی ئەو پیتەوہ کە بەرکاری پێ خواستوہ، ئەویش پەلکێش دەکات و دەگریتە ئێو خۆی، واتە: لە یەک کاتدا ئەو فیعلە دوو واتایان دەگە یەنێ، لێرەدا: ﴿وَنَصَرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا﴾ سەرمانخست بەسەر ئەو کۆمەلەدا، کە نیشانە کاھانیان بە درۆدانان و دەر بازیشمان کرد، لێیان، یان کە دەفەرموی: ﴿إِنكُمْ مِنَّا لَا تُصْرُونَ﴾ (٦٥) المؤمنون، واتە: بە دنیایی ئیوہ بەسەر ئیمەدا سەرناکەون و، لە چنگیشماندا قوتار نابن.

۵- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوْءٍ﴾ واتە: بە دنیایی ئەوان کۆمەلە خەلکێکی خراپ بوون، دەگوێری: (رَجُلٌ سَوْءٌ، وَعَمَلٌ سَوْءٌ)، واتە: پیاویکی خراپ و کردەوہ یەکی خراپ، (وَالسُّوءُ: كُلُّ مَا يَغُمُّ الْإِنْسَانَ)، (سوء) هەر شتێکە کە ئینسان خەفەتبار بکات و، حالێ ناپەحەت بکات، یانی: کۆمەلە خەلکێکی زۆر خراپ بوون.

۶- ﴿فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بۆیە تێکرایانمان خنکاند، یانی: هیچ کامیانمان لێ دەر باز نەکردن.

مەسەلە ی دووهم:

دادوهریی کردنی داوودو سوله یمان سهلامی خویان له سه ربی، له باره ی کشتوکالیکه وه که مه ری خه لکیکی دیکه به شه وی زه ری کرد بوو، به لام خوا سوله یمانی له دادوهریی راستر حالی کردو، خوا چیا به کان و بالنده گانی شی بو داوود پامکردبوون، که له گه لیدا خویان به پاک ده گرت، ههروه ها فیری چینی زری و پۆساکی جهنگیشی کرد بوو:

خوا ده فه رموی: ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾ (۷۸) ﴿فَفَهَّمْنَاهَا سُلَيْمَانَ وَكُلًّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ (۷۹) ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾ (۸۰).

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له ده (۱) برگه دا:

(۱) - ﴿وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ﴾، واته: داوودو سوله یمانیشمان تاقیکردنه وه، یاخود: یادی داوودو سوله یمانیش بکه وه (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که هه م پێغه مبه ر بوون و هه م حوکمرانی ش بوون.

(۲) - ﴿إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ﴾، کاتی که دادوهرییان ده کرد له باره ی کشتوکالیکه وه، که مه ری خه لکیکی دیکه به شه وی چوو بووه نیوی، (النَّفْسُ: الْإِنْفِلَاتُ لِلرَّعِي لَيْلًا)، (نفس) به ره له داوودو نی ئاژه له به شه وی که به وه ره ی و بچێته نیو کشتوکالیکه وه و زه ری بکات.

(۳) - ﴿وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ﴾، تێمه ش بو دادوهریه که یان ئاماده بووین، (شَاهِدِينَ) ده گونجی به مانای (حَاضِرِينَ) بی، واته: ئاماده بووین، ده شگونجی به مانای

(عَالَمِینَ) بئی، واته: ئیمه زانا و ئاگاداربووین، (حُكْمِهِمْ)، بۆچی به پاناوی کۆ هیناویهتی، له حالیکدا ئەوان دووان، داوودو سولهیمان؟ لێره دا دوو تهئویل باسکراون:

أ- گوتووینانه: له زمانی عه‌په‌بیدا، دووان (مُتَنِّی) ده‌کرێ به‌ کۆ (جمع).

ب- (حُكْمِهِمْ)، واته: دادوه‌ری داوودو سولهیمان بۆ دوو لایه‌نه‌ ناكوکه‌که، هه‌م خاوه‌ن ئاژه‌له‌کان و هه‌م خاوه‌ن کشتوکاله‌کان، ده‌بن به‌ کۆ.

ئیمه‌ ئاماده‌ی دادوه‌ری داوودو سولهیمان بووین، له‌ کاتی‌کدا دادوه‌رییان ده‌کرد له‌ ئیوان خاوه‌ن ئاژه‌له‌کان و کشتوکاله‌که‌دا، که‌ خاوه‌ن کشتوکاله‌که‌، کشتوکاله‌که‌یان زه‌پرکرا‌بوو، له‌ لایه‌ن ئاژه‌له‌ی خاوه‌ن ئاژه‌له‌کانه‌وه‌، که‌ مه‌رو بزنی بوون.

(۴)- ﴿فَفَهَّمْنَهَا سُلَيْمَنَ﴾، ئنجا ئیمه‌ له‌ سوله‌یمانان حالی کرد، وشه‌ی (فَفَهَّمْنَهَا) که‌ پاناوی میننه‌ی بۆ به‌کارهاتوه‌، واته‌: (فَهَّمْنَا الْحُكُومَةَ)، دادوه‌ری کردن، (أَوِ الْخُصُومَةَ) یان: ناكوکیه‌که‌، (أَوِ الْقَضِيَّةِ) یان: کیشه‌که‌، بۆیه‌ پاناوی میننه‌ی به‌کارهیناوه‌، واته‌: پای راسترمان به‌و ڕاگه‌یان‌دو پیمان ئاشنا کرد.

(۵)- ﴿وَكَئَلَّا ءَاتَيْنَا حُكْمًا وَعِلْمًا﴾، واته‌: به‌ هه‌ر کامی‌کیشیان هه‌م لیزانی و هه‌م زانستمان دا‌بوو، ئه‌مه‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ نه‌وه‌ک که‌سێک و گومان به‌ری، که‌ داوه‌ریه‌که‌ی داوود هه‌له‌ بووه‌، هه‌له‌ نه‌بووه‌، به‌لام دادوه‌ریه‌که‌ی سوله‌یمان چاک‌تر و راست‌تر بووه‌ و، هی داوودیش هه‌ر راست بووه‌، به‌لام هی سوله‌یمان باشت‌تر بووه‌.

یاخود: داوودیش (عليه‌ السلام) ته‌نیا له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا نه‌پێکاوه‌، ئه‌گه‌رنا وه‌ نه‌بێ داوودیش خالی بووبێ له‌ لیزانی و زانست، به‌لکو زۆر کارزان و لیزان بووه‌ و، زۆریش زانا و شاره‌زا بووه‌، به‌لام له‌و مه‌سه‌له‌یه‌دا نه‌پێکاوه‌، وه‌ک گوتراوه‌: (لِكُلِّ عَالِمٍ هَفْوَةٌ، وَلِكُلِّ حَسَامٍ نَبْوَةٌ، وَلِكُلِّ جَوَادٍ كِبْوَةٌ)، واته‌: هه‌موو زانایه‌ک جارێک به‌هه‌له‌ داده‌چێ و، هه‌موو شمشیرێکی برنده‌ جاری وایه‌ نابێ و، هه‌موو ئه‌سپێکی چاکیش جاری وایه‌ په‌ته‌لیک ده‌با و ده‌که‌وێ.

(۶) - ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ﴾، چایه کان و بالنده کانیشمان له گه‌ل داووددا ملکه‌چ کرد بوون، خویان به پاک ده‌گرت، ﴿وَسَخَّرْنَا﴾ یانی: ملکه‌چ و پامان کردبوو، ده‌سته‌مۆمان کردبوون، له‌گه‌ل داووددا چایه‌کان و بالنده‌کان خویان به پاک ده‌گرت، ئنجا لی‌رده‌دا ته‌نیا ده‌فهرموئ: ﴿يُسَبِّحْنَ﴾، به‌لام مهرج نیه ته‌نیا گو‌تبیان: ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ﴾، به‌لکو ستایشی خواشیان کردوه و، خواشیان به‌مه‌زن گرتوه و، باقی ئه‌و وشانه‌ی دیکه‌شیان به‌کاره‌یتان، که له‌پی‌گه و مه‌قامی ستایش‌گرتنی خوا و، به‌پاک‌گرتنی خوا و، به‌گه‌وره‌گرتنی خوا و، پارانه‌وه له‌خوا و، راز و نیازکردن له‌گه‌ل خوا، به‌کار‌دین. (۷) - ﴿وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾، ئیمه ئه‌نجامده‌ری ئه‌و کارانه‌بووین، واته: نه‌ک ههر ئه‌و کارانه‌مان کرد، به‌لکو ئیمه‌بووین له‌پار‌دوو‌شدا ئه‌و جو‌ره کارانه‌مان پیکراون و له‌ده‌ست هاتوون.

(۸) - ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ﴾، هه‌روه‌ها فی‌ری پۆشاک‌ی جه‌نگیشمان کرد بوو بو ئی‌وه، (اللُّبُوسُ: مَا يُلْبَسُ)، ههر پۆشاک‌یکه که‌بپۆشئ، ئه‌وه واتیه‌کی، واتیه‌کی دیکه‌ی: (الدَّرْعُ: بَقَرِيَّةٌ لِّتُحَصِّنَکُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ)، لی‌رده‌دا (لُّبُوسٌ) به‌مانای زری دئ، به‌نیشانه‌ی ئه‌وه که ده‌فهرموئ: ﴿لِّتُحَصِّنَکُمْ مِّنْ بَأْسِكُمْ﴾، تا‌کو له‌کاتی جه‌نگدا و له‌کاتی زه‌برو سه‌ختی‌دا که‌دیته‌ریتان، بتان‌پاری‌زی، ئه‌وه‌ش که‌مرو‌ف ده‌پاری‌زی، بریتیه له‌زری، هه‌لبه‌ته‌خوا نه‌یفه‌رموو: (دِرْعٌ)، به‌لام له‌شو‌ینی دیکه‌دا که‌دوایی با‌سی ده‌که‌ین، خوا ﷺ ده‌فهرموئ: ﴿وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ ۝۱۱﴾ سبأ، واته: ئه‌ندازه‌گیری بکه له‌چنیندا و له‌ئالقه‌کاندا، له‌وه‌وه ده‌توانین بل‌یین: لی‌رده‌دا (لُّبُوسٌ) ی مه‌به‌ست پی‌ی زریه، ئه‌گه‌رنا ههر شتیک بو جه‌نگ له‌به‌ر بکری و بپۆشئ، چ خووده‌بی، چ زری بی، چ قه‌لغان بی، هه‌مووی ده‌گریته‌وه، به‌لام به‌نیشانه‌ی ئه‌وه که له‌سو‌وره‌تی: (سبأ) دا هاتوه، دیاره زیاتر مه‌به‌ست پی‌ی زریه، که زانایان ده‌لین: له‌پیش داوود ﷺ دا، زریه‌کان یه‌ک پارچه‌بوون، له‌وح له‌وح بووه، به‌لام زری یه‌که‌مجار به‌ئالقه له‌لایه‌ن داووده‌وه دروست کرا، که ئه‌ویش به‌ئیلهام و فی‌رکردنی خوا ﷺ بوو.

- (۹) - ﴿لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَاسِكُمْ﴾، تاكو له زهبرو جهنگتان بتانپاریزی، (لِنُحْصِنَكُمْ) واته: (لِتَحْفَظْكُمْ، لِنَحْمِيَكُمْ)، تامرازه کانی جهنگ هه موویان، بتانپاریزن، له کاتی جهنگدا.
- (۱۰) - ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾، ئنجا ئایا ئیوه سوپاسگوزارن، یانی: (هَلْ تَقَرَّرَ شُكْرُكُمْ وَثَبَّتَ)، ئایا سوپاسگوزاری ئیوه چه سپاوه و هاتۆته دی، ئه ی مروّقه کان! که خوا ﷻ تهو نیعمه تانه ی به پیغمبه ران داو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، بۆ ئیوه؟!

راکه یاندهی مهکتبه یی ماموستا علی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play

App Store

QR Code

له نۆزه فیهامه نیسکان لهکتبه یی

نهن مهکم عبر موانع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.com

راکه یاندهی مهکتبه یی ماموستا علی بابیر

علي بابیر/Alibapir

علي بابیر/Alibapir

کهتبه یی

راکه یاندهی مهکتبه یی ماموستا علی بابیر

QR Code

کورتە باسیک

نۆ (۹) ھەلۆهستە ی کورت لە بەردەم ئەم ئایەتانەدا (۷۹-۸۰)

۱- بەسەرھاتی زەرکردنی مەرۆ بزی ئازەلداریک لە کشتوکالی جوتیاریکدا، یاخود: باسی زەرکردنی ئازەلی چەند ئازەلداریک لە کشتوکالی چەند جوتیاریکدا:

بەسەرھاتەکە بەمجۆرە بوو: (شەویک ئازەلی ئازەلداریک، کە بە پێی ئایەتەکان (غَنَمٌ)، واتە: ئازەلی ورد، ھەم مەرۆ ھەم بزن دەگریتەو، بەرھەلدا دەبن، دەچنە نیو کشتوکالی خەلکیکی دیکەو، بە شەو، چونکە ئەگەر بە شەو نەبووایە نەیدەفرموو: (نَفَسَتْ)، ئەم وشەیە کە دەفرموو: ﴿نَفَسَتْ فِيهِ غَنَمُ الْقَوْمِ﴾، واتە: مەرۆ بزنیەکان بە شەوی بەرھەلدا بوون، ئەو وشەیە بۆ بەرھەلداکردن و زەرکردنی ئازەل لە شەویدا بەکاردی، ئازەلەکە بەردەبنە نیو کشتوکالەکە و دەبخۆن و، دەیشیلن و لە بەینی دەبن و، زیانی زۆری پێدەگەیەنن، خاوەن کشتوکالەکە دەچیت بۆ لای داوود عليه السلام، دادوهرییان کە لە نیوان دا بکات، دەعوایان ھەیە لەسەر ئەو خاوەن ئازەلانی، ئەو خاوەن مەرۆ بزنانە:

أ- داوود عليه السلام دەلی: پێکیان بگۆرێنەو، ئەو خاوەن ئازەلەکان! ئازەلەکان بدەنە خاوەن زەوییە کشتوکالییەکەو، با زەوییەکەش بۆ خاوەن ئازەلەکان بێ، واتە: بە یەكجاری، پێدەچێ نرخ و بەهای ئازەلەکان لەگەڵ زەوییە کشتوکالییەکە، بەرانبەر بوو بێ و لێک نزیك بووبن.

ب- سولەیمان عليه السلام رایەکی دیکە ی دەبێ، وا پێدەچێ سولەیمان لەو کاتەدا لەوێ نەبوو، دەشگونجێ لەوێش بوو بێ، گوتوو بیتی: بابە! من پیشناریکم ھەیە، دەشگونجێ وەک لە ھەندیک ریاویەتاندا ھاتو، سولەیمان لە دەرەو بوو، کە دێنە دەرەو لەلای بابی،

لێیان دەپرسی؟ چۆن دادوهریی له نێواندا کردن؟ بۆی باس دهکەن، ئه‌ویش ده‌چێته‌وه بۆ لای بابی ده‌لێ: بابە! ئه‌گەر به‌ جوړیکی دیکه‌ دادوهرییان له‌ نێوان بکړی باشته، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه: ئاژه‌له‌کان بدرێنه‌ خاوه‌ن زه‌وییه‌ کشتوکالیه‌که‌ و لێیان به‌هره‌مند بن، له‌ خوړیی و موویان و به‌روبوومیان، تا‌کو خاوه‌ن ئاژه‌له‌کان، کشتوکالێ خاوه‌ن زه‌وییه‌ کشتوکالیه‌که‌ ده‌گه‌یه‌ننه‌وه‌ ئه‌و ئاسته‌ی زه‌ر کراوه‌، واته‌: تا‌کو ساڵ تێوه‌ر ده‌سووړێته‌وه‌، دوایی با ئاژه‌له‌کان بدرێنه‌وه‌ خاوه‌نه‌کانی خۆیان و، زه‌وییه‌ کشتوکالیه‌که‌ش ته‌سلیمی خاوه‌نه‌که‌ی بکړیته‌وه‌.

داوودیش عليه السلام ده‌مارگیرنه‌بووه‌ بۆ پای خۆی، هه‌ندی‌ک که‌س ئه‌گەر که‌سیکی وه‌ک خۆی و یان له‌ خۆی بچووکترو، یان گه‌وره‌تر، رایه‌ک بلێ، پێچه‌وانه‌ی پای ئه‌و، له‌گه‌ڵ پای ئه‌ودا تێکبگیرێ، ته‌ماشای ناکات: هه‌قه‌ یان نا! مادام یه‌کیکی دیکه‌ گوتوو‌یه‌تی: هه‌ر له‌ پێوه‌ په‌فزی ده‌کات، به‌لام پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و ئه‌وانه‌ی به‌ دوا‌ی پێغه‌مبه‌ران ده‌که‌ون، دوورن له‌و جوړه‌ ده‌مارگیری و خۆ به‌زلگری و خۆ په‌سندییه‌، بۆیه‌ داوود عليه السلام یه‌کسه‌ر ده‌لێ: رایه‌که‌ی تۆ په‌سنده‌ و دادوهریه‌که‌ی سوله‌یمان عليه السلام جێبه‌جێ ده‌کړی و ته‌به‌ننیه‌ ده‌کړی، ئه‌مه‌ له‌ سه‌رچاوه‌ می‌ژوو‌یه‌کاندا وا هاتوه‌، ئه‌گه‌رنا له‌ ئایه‌ته‌که‌دا ته‌نیا ئاماژه‌ی پێداوه‌.

۲- حوکمی زه‌رکردنی ئاژه‌ل به‌ شه‌وی و به‌ پوژێ:

به‌ پێی ئه‌م سێ فه‌رمایشته‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ:

۱- {عَلَى أَهْلِ الْأَمْوَالِ حَفِظُهَا بِالنَّهَارِ، وَعَلَى أَهْلِ الْمَاشِيَةِ حَفِظُهَا بِاللَّيْلِ}، (أَخْرَجَهُ أَحْمَد: ۲۳۷۴۷، وَأَبُو دَاوُدَ، ۳۵۷۱، ابْنُ حَبَانَ: ۶۰۰۸، عَنْ حَرَامِ بْنِ مُحَيِّصَةَ عَنْ أَبِيهِ).

واته‌: خاوه‌ن ماڵ و سامان ده‌بێ به‌ پوژێ بیپاریزن و، له‌سه‌ر خۆیانه‌ به‌ پوژێ پارێزگاریی لێ بکه‌ن، به‌لام خاوه‌ن ئاژه‌لێش ده‌بێ ئاژه‌له‌کانیان به‌ شه‌وی بیپاریزن و، به‌ره‌له‌دا نه‌بن و زه‌ری ماڵ و سامانی خه‌لک نه‌که‌ن.

۲- {الْعَجَمَاءُ جُرْحَهَا جُبَارٌ} (أخرجه مالك: ۱۵۶۰، وأحمد: ۷۲۵۳، وعبد الرزاق: ۱۸۳۷۳، والبخاري: ۱۴۲۸، ومسلم: ۱۷۱۰، وأبو داود: ۴۵۹۳، والترمذي: ۶۴۲، والنسائي: ۲۴۹۵، وابن ماجه: ۲۶۷۳ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ).

واته: {الْعَجَمَاءُ} مەبەست پێی ئاژەلە {لەبەر ئەوەی کە گۆیا نیه، نوتقی نیه، ناتوانی قسە بکات} برینهکە ی بەفەرۆ چوو.

۳- دیسان لە فەرماشتی پیخەمبەردا ﷺ هاتو: {وَالْمَعْدُنُ جُبَارٌ} (أخرجه البخاري: ۱۴۲۸، ومسلم: ۴۵۶۲)، واته: ئەوەی کانزا دەردههینی {ئەو شوینەکانی کە کانزایەکی لێ دەردههینێ ئەگەر چالەکی بەسەردا برووخی} خوینی لەسەر خۆیەتی، ئەک لەسەر بابای کە کانزایەکی بو دەردههینێ.

{جُبَارٌ} یانی: بەفەرۆ چوو، واته: نابژێردری، یانی: ئاژەلیک قوچیک لە کەسێک هەڵدەدا و دەیکوژێ، یان برینداری دەکات، ئەوە دەبی خۆی پاریزی لەو ئاژەلە، ئەگەرنا بە هەدەر دەروا و تۆلە و قەرەبووی ناکەوێ، هەروەها بابای ئیشکەر لە دەرھینانی کانزادا.

ئەجا بە پێی ئەمە، زانیان و شارەزایان زۆر قسەیان کردووە لەو بارەو، کورتەکی و پوختەکی ئەوەیە کە: ئەگەر بەشەوێ ئاژەل بەربنە، بچنە نیو کشتوکالیکی، یان شتیکی، ئەو کە زانی پێی بگەین، ئەو زیان بژاردنە کە دەکەوێتە سەر خاوەن ئاژەل، چونکە بەشەوێ دەبی ئاژەلی خۆی پاریزی، ئەجا مەرو بزنە، پەشەوڵاخە، حوشتە، وڵاخە بەرزەیه، کەرە، هەرچی هەیه، بەلام بە پۆژی، دەبی خەلک مۆلک و مأل و سامان و شتەکانی خۆی پاریزی، و ناکەوێتە سەر بابای خاوەن ئاژەل، بەلکو دەبی کابرا ئاگاداری کشتوکال و شتەکانی خۆی بی، بە گشتی ئاوايه، ئەگەرنا مەرج نیه لە هەموو حالاندا وایی، ئەمە وردەکاری زیاتریشی دەوێ، بەلام لە کتییە فیهیهکاندا، وەک بنچینهکی گشتی ئاوا باسکراوه.

۳- راستیی و پیکان له دادوهرییدا یه کیکه:

زۆربهی شه‌رعزانان گوتوو یانه: هه‌ق له قسه‌ی کۆششکه‌راندا و، له قسه‌ی هه‌له‌ینجه‌رانی حوکه‌مه‌ شه‌رعییه‌کان و فتواده‌راندا، یه‌کیکه، به‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ی که خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿فَهَمَّ نَهَا سُلَيْمَنَ﴾، کیشه‌که‌مان له سوله‌یمان حالیکرد، واته: ئه‌وه‌ی که هه‌ق و راست بوو، له باره‌ی ئه‌و کیشه‌یه‌وه، سوله‌یمانان لی‌ی حالیی کرد، که‌واته: داوود عليه السلام، نه‌پیکاو، چونکه لی‌ره‌دا خوا تیکه‌یشتنه‌که‌ی تایه‌ت کردوه به سوله‌یمانوه.

هه‌روه‌ها ئه‌و فه‌رمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که ده‌فه‌رموئ: {إِذَا حَكَمَ الْحَاكِمُ فَاجْتَهَدْ ثُمَّ أَصَابَ فَلَهُ أَجْرَانِ، وَإِذَا حَكَمَ فَاجْتَهَدَ ثُمَّ أَخْطَأَ فَلَهُ أَجْرٌ} ^(۱).

واته: دادوهر ئه‌گه‌ر کۆششی کرد، پاشان پیکای، دوو پاداشتی هه‌ن، (پاداشتی کۆشش کردن و پاداشتی پیکان) و ئه‌گه‌ر کۆششی کردو به‌ هه‌له‌دا چوو، پاداشتیکی بو هه‌یه {که پاداشتی کۆششکردنه‌که‌یه‌تی}.

ئهم فه‌رمایشته‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی له مه‌سه‌له‌یه‌کدا، که چه‌ند رایه‌ک هه‌ن، ته‌نیا ده‌گونجی یه‌کیکیان راست بێ، زۆربه‌ی شه‌رعزان و شاره‌زایان وا ده‌لێن.

به‌لام من پیم وایه هه‌ندی‌ک جار، بو هه‌ندی‌ک باب‌ه‌ت ئهم بنچینه‌یه راست نیه، چونکه جاری وایه هاوکیشه‌یه‌ک هه‌یه به سێ چوار ریگا چاره‌سه‌ر ده‌کری، هه‌روه‌ک شاری‌ک هه‌یه له چوار پینج ریگاوه ده‌گونجی بچیه نیو ئه‌و شاره و، باب‌ه‌تی وا هه‌یه زیاتر له رییه‌ک هه‌یه بو چاره‌سه‌رکردنی، به‌لام زۆرجاریش وا ده‌بی که ئه‌نجامی راست ته‌نیا یه‌کیکه، وه‌ک دوو کو دوو ده‌کاته چوار $(4=2+2)$ ، ئیدی ئه‌گه‌ر بلێی: پینج، شه‌ش، سه‌د، هه‌ر هه‌له‌یه، به‌لام له هه‌موو شتی‌کدا هه‌ر وانیه، چونکه هه‌ندی‌ک باب‌ه‌تی شه‌رعیی هه‌ن، خوا ﷻ وایه‌هه‌لخستوون که

(۱) أخرجه البخاري في: ۹۶ كتاب الاعتصام: ۲۱ باب أجر الحاكم إذا اجتهد فأصاب أو أخطأ.

بە زیاتر لە شیوەیەک ئەنجام بدرێن، یاخود هەندیک مەسەلە هەن، زیاتر لە
وەلامیک هەڵدەگرن، کەواتە: بە زۆری وایە راستی و پێکان یەکیکە، بەلام لە
هەندیک بابەتیشدا، ئەم بنچینەیە مەرج نیە لە هەموو حالاندا راست دەربچێ.

٤- بەسەرھاتیکی دیکە داوود سولەیمان (عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَام):

ئەم بەسەرھاتەش دەشوبەیتە ئەو بەسەرھاتەوێکە خوا ئاماژەی پێداوە،
ئەویش لە صەحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتووە، شتیکی باشە ئاماژەی پێ
بدهین و، لەو بەسەرھاتەشدا سولەیمان باشتەر دەپێکی لە بابی:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: كَانَتِ امْرَأَتَانِ مَعَهُمَا
ابْنَاهُمَا، جَاءَ الذُّئْبُ فَذَهَبَ بِإِ بْنِ إِحْدَاهُمَا، فَقَالَتْ صَاحِبَتُهَا إِنَّمَا ذَهَبَ بِإِ بْنِكَ،
وَقَالَتِ الْآخَرَى إِنَّمَا ذَهَبَ بِإِ بْنِكَ؛ فَتَحَاكَمَتَا إِلَى دَاوُدَ، فَقَضَى بِهِ لِلْكُبْرَى؛ فَخَرَجَتَا عَلَى
سُلَيْمَانَ بْنِ دَاوُدَ، فَأَخْبَرَتَاهُ، فَقَالَ: اثْنُونِي بِالسَّكِينِ أَشَقُّهُ بَيْنَهُمَا، فَقَالَتِ الصُّغْرَى: لَا
تَفْعَلْ، يَرْحَمُكَ اللَّهُ، هُوَ ابْنُهَا، فَقَضَى بِهِ لِلصُّغْرَى { أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٨٢٦٣، وَالبخاري:
٣٢٤٤، ومسلم: ٧٢٠، والنسائي في الكبرى: ٥٩٦٠ }.

واتە: ئەبوو ھورەیرە رەزەوێکی لە پێغەمبەری خوا ﷺ بوو، فەرموویەتی: لە
کاتیکیدا دوو ژن، دوو کۆری خۆیانیان پێ بوون، لە شوێنیک بوون، گورگ هات
کۆری یەکیکیان برد، (پفاندی و پوشت) ئەو کۆری مایەوێک یەکیک دەیگوت:
هێ منە و ئەو دیکەش دەیگوت: هێ منە، {ژنەکان یەکیکیان بە تەمەن بوو و،
ئەو دیکەش تەمەنی کەمتر بوو} بۆ دادوەری و چارەسەری کێشەکیان
چووێک لای داوود علیہ السلام {کە هەم پێغەمبەر بوو و هەم حوکمران بوو} داوود
علیه السلام بە بۆ چووێکی خۆی گوتی: پەنگە ئەم منداڵە هێ ژنە بە تەمەنەکی بێ
{لەوانەییە وای زانیی کە گچکەکی هێشتا منداڵی نەبوو و، وایزانیی کە هێ
گچکەکی فراندوێک منداڵەکی (کۆرەکی) دا بە ژنە گەورەکی، بە تەمەنەکی،
دەرچوون بۆ لای سولەیمان و ھەواڵیان پێدا، {دەبی کە ئاوەتە کەم تەمەنەکی،

هەر پرتە و بۆلەى بوو بى و دەنگە دەنگى بوو بى} ئەویش گوتى: چەقۆم
بۆ بىنن تاكو له نيوانتان لەتى بكەم {سولهيمان مەبەستى نەبوو لەتى بكات}
ئافرەتە كەم تەمەنەكە گوتى: كاری وا مەكە، خوا بەزەيى پێتدابى، هى ئەو {ئەلى
گەرپى لەتى مەكە، دەبى گەرەكە گوتبى: لەتى بكە، چونكە هى خۆى نەبوو،
گوتوویەتى: كە بۆ من نەبى، با بۆ ویش نەبى} ئنجا سولهيمان كە وا دەبینى،
كوپەكە دەداتە ئافرەتە كەم تەمەنەكە.

چونكە دەزانى جەرگى خۆیەتى بۆیە دەلى: ئەگەر نەیتەوێش بۆ لای من،
گرنگ ئەوێە كوپەكەم نەفەوتى و نەكوژى، با لە لای ئەو ئافرەتە بێت، بەلام
گرنگ ئەوێە نەمرى، بەلام ئەوى دیکە دەرەست نەبوو، گوتوویەتى: لەتى
بكەن!

سولهيمان عليه السلام لەو مەسەلەيەشدا لە بابى باشتى پێكاو.

۵- ئایا پێغەمبەرەن (عليه السلام)، بۆیان هەیه كۆشش بكەن، هەول بەدن
ياسای شەرعى بە بۆچوونى خۆیان هەلپێنجن و، لەسەر وەحىى خوا رانەوێستى؟!

زۆربەى هەر زۆرى زانایان بە پەوا و دروستیان زانیو و، هەندىكیشان
گوتوویانە: نەخێر پێغەمبەرەن بۆیان نە كۆشش بكەن، بە تايبەتى شیعەى
دوازە ئیمامى هەر زۆر دژى ئەوێەن، كە پێغەمبەرەن كۆشش بكەن.

ئنجا هەرچەندە زانایان زۆربەیان وایانگوتو، بەلام من پێم وایە، دەبووایە
هەموویان لەسەر ئەوێە یەك دەنگ بن، كە بەلى پێغەمبەرەن (عليه السلام)
والتسليم كۆششيان كردو و عەقلى خۆیان بەكارهێناو و، لە كاتێكدا كە وەحىیان
لەبەر دەستى دا نەبوو و، بەلگەى شەرعیان لەبەر دەست دا نەبوو، عەقلى
خۆیان بەكارهێناو و هەلگوشیو و تیوەپاماون، بۆ ئەوێە پەى بە حوكمى
شەرعى و وەلامى راست بەن، بۆ ئەو پرسیارەى پرووبەروویان بۆتەو، بۆ ئەو
كێشەيەى كە هاتۆتە بەردەستیان، چارەسەرى بۆ بدۆزنەو، بۆ وێنە: ئەگەر

تەماشای ژیاانی پیغمبەری خاتەم ﷺ بکەین، لە چەند شوێنان خوا ﷻ پەخنە ی لێ دەگرێ، بەهۆی ئەووەوە کە بە کۆششکردن و بە بیرکردنەوەی خوێ و بە بۆ چوونی خوێ، بپاریکی داو و نەییکاوه، بۆیە خوای پەرورەدگار بۆی راستکردۆتەو و پەخنە ی لێگرتو و گلهیی لێکردو، بۆ وێنە:

۱- ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۖ (۱) أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى ۚ (۲)﴾ عبس،

۲- هەر وەها: ﴿مَا كَانَتْ لِيَنَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى ۖ (۶۷)﴾ الأنفال،

۳- هەر وەها: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ ۖ (۴۳)﴾ التوبة،

۴- دیسان: ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا ۖ (۸۴)﴾ التوبة، دەگونجێ زۆر شتی دیکەش بهێنێتەو لە ژیاانی پیغمبەری خاتەمداد ﷺ کە هەرچەندە سەرورەری پیغمبەرانه، بەلام کۆششی کردو و لە بۆچوونە کەیدا، ئەگەر نەییکابی، خوا ﷻ بۆی راستکردۆتەو، کەواتە: زۆر جاریش کۆششی کردو و پیکاوێتی، خوای زانا وتوانا بە پێویستی نەزانیو بۆی راست بکاتەو و فەرماشتی لەسەر بفرمو، بۆیە هیچ گومانی تێدا نیە کە پیغمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، ئەو نەبوو وەک پۆبۆتیک تەنیا دەبی وەحیی بی، ئنجا بجوولێن! پیغمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خاوەنی گەورەترین عەقڵ بوون، عەقڵی خوێان بەکارهێناو و کۆششیان کردو، لە کاتیکدا کە وەحیی خوای پەرورەدگاریان لەبەر دەستدا نەبوو، بە زۆریش پیکاوێانە و، جار جار ئەگەر بە هەڵدا چووبن، خوای میهرەبان بۆی راستکردوونەو، هەلبەتە بە هەڵدا چوونی پیغمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە ئیجتەهادیاندا، بە گوناح لە قەلەم نادری، چونکە ئەوان نەیانویستو گوناح بکەن، ویستوویانە شتیک چارەسەر بکەن، وەلامیک بدەنەو، بەلام نەیانپیکاو، یاخود جوۆرە مامەلەیهکیان کردو، کە پێیان وابوو ئەو بەشتر، بەلام دوایی خوای پەرورەدگار بۆی راستکردوونەو و بۆی دەرخیستوون، کە نەخیر ئەو بەش نەبوو، شتیک دیکە بەشتر بوو و، کە ئەوان پەییان پێ نەبردو.

۶- ئایا دروسته بابای دادوهر دادوهریه کی که کردوه، لئی په شیمان بیته وه و لئی بگه پښته وه؟

نه میښ زانایان مشت و مریان له باره یه وه هه یه، به لām نه ده بوو مشت و مړ لهو باره وه بکه ن! چونکه به لئی هه ر کاتیک دادوهر بوئی ده رکه وت که بریار یکی داوه، هه لیه و نه پیکاوه، نه ک هه ر دروسته و په وایه، به لکو له سهری پښسته که هه لکه ی خوئی راست بکاته وه و بگه پښته وه، چونکه کاتیک دادوهر ییک بریار ییک ده دات و حوکمیک ده رده کات، به لām دوایی بوئی ده رده که وئی که نه پیکاوه، نابئی له سهر هه لیه خوئی بپړوا، به لکو دان به هه لیه خو دا هینان چاکیه (الإعتراف بالخطأ فضیلة) هه روه ک به رده وام بوون له سهر هه لیه، گونا هه و تاوانه.

هه ر بویه ش داوود عليه السلام له مه سه له ی مندا له که دا، که داویه تی به ئافره ته گه وره که، دوایی سوله یمان عليه السلام که به و شیوه یه دادوهر یی کردوه و بوئی ده رکه وتوه، که هه ق به ئافره ته که م ته مه نه که یه، داوود عليه السلام بریاره که ی سوله یمانی په سند کردوه، هه روه ها له مه سه له ی ئاژه له زه ر کردووه کان و کشتو کاله که شدا، به هه مان شیوه، داوود گه پراوه ته وه بو دادوهر ییه که و، بریاره که ی سوله یمانی کوپری عَلَيْهِمَا الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په سند کردوه.

۷- به پاکگر تنی چیا یه کان و بالنده کان بو خوا:

أ- ئایا مه به ست پئی ده نگدانه وه ی چیا یه کان، یان ده نگ لیه اتنی بالنده کان، ده نگی سروشتی و ئاسای خو یان؟ هه ندیک له تو یژه ره وان وایان گوتوه!

ب- یا خود مه به ست پئی به پاکگر تنی چیا یه کان به شیوه یه ک و، به ده نگی که ئه و کاته لیان په یدابووه و، هی بالنده کانیش به ده نگی که ئه و کاته لیان په یدابووه، وه ک هاوده نگی و هاوئاوازی له گه ل داوود دا عليه السلام له کاتیکدا مونا جاتی کردوه له خزمه ت خوا دا و، له خوا پراوه ته وه و گفتوگوئی له گه ل دا کردوه؟

بە دلتیایی پێم وایە مەبەست دوو هەستە، چونکە خوا دەفه رموی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِينَ﴾ ٧٩، لە گەڵ داووددا چیا هەکان و بآئنده کاتمان ملکه چ کرد بوون، لە گەڵیدا خویان بە پاک دە گرت و ئیمه ئە نجامدهر بووین.

لێره دا (سَخَّرْنَا)، واتە: ملکه چمان کردن و، رام و دەسته مۆمان کرد بوون، هەم چیا هەکان و هەم بآئنده کات، ئنجا ئە گەر مەبەست دەنگدانهوهی ئاسایی بێ، ئاشکرایه شوایکیش که بانگ دە کات له چیا هەک، چیا هەکان دەنگ دەده نهوه، له ئەشکه و تیکدا قسه بکه، ئەشکه و ته که دەنگ دهاته وه، ئەوه ههچ پێویست به وه ناکات خوی بآلاده ست وهک نیعمه تیک و موعجیزه یه ک بو پێغه مبه ریکی پایه به رزی وهک داوود باسی بکات، چونکە ئەوه بو هه موو کهس هه ر وایه و، هه ر که سیک هه را بکات له ئەشکه و تیک دا ده نگ دهاته وه وه، چیا هه کانی ش ده نگ ده ده نه وه، هه روه ها بآئنده ش هه ر ده جریو ئین له سه ر هه موو که س.

که واتە: هەم چیا هەکان خوا بە پاک گرتیکی تایبه تیان هه بووه و، تایه ت بووه به داووده وه ﷺ وهک داوود ده نگیان لێوه هاتوه و، قسه یان کردوه، وهک موعجیزه ییه ک بو داوود، هه روه ها بآئنده کانی ش ئەو جوړه زیکرو مونا جاته ی داوود کردوویه تی به زمانی خوێ، هه مان شتیان دوو باره کردو ته وه، چونکه ئەمه به س لێره نیه و له شوینی دیکه ش دا ده فه رموی: ﴿يَجِبَالُ أُوتِي مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَأَنَّا لَهُ الْحَدِيدُ﴾ ١٠، سبأ، واتە: ئەه ی چیا هەکان! لە گەڵی بآئنه وه، بآئنده کات ئیوه ش لە گەڵی بآئنه وه و ئاسنیشمان بو ی نه ر مکرد بوو، (أُوتِي مَعَهُ) واتە: (رَجْعِي مَعَهُ)، ئەوه نیه که ده نگ بده نه وه، ئنجا ئە گەر چیا هەکان ده نگ بده نه وه، بآئنده کات چو ن ده نگ ده ده نه وه! به لکو (أُوتِي مَعَهُ)، واتە: ئەو چی ده لئ، ئیوه ش وا بآئنه وه، داوودیش ده نگ یکی زو ر زو لآل و خو ش هه بووه، وهک پێغه مبه ر ﷺ فه رموویه تی: {عَنْ أَبِي مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ لَهُ: يَا أَبَا مُوسَى لَقَدْ أُوتِيَتْ مِزْمَارًا مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} (أَخْرَجَهُ الْبُخَارِيُّ: ٤٧٦١، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٨٥٥)،

واته: نه بوو موسا ﷺ ده گیریتته وه، که پیغهمبه ر ﷺ پیی فهرمووه: نه ی نه بوو موسا! بیگومان تو ئاوازیک له ئاوازه کانی داوودت، پیدراوه.

نه بوو موسای نه شعهریش ﷺ دهنگی یه کجار خوشبووه.

به لئ داوود دهنگی زور زور خوش بووه و، کاتیک که موناجات و پارانه وهی کردوه له خزمهت خوادا و دهنگی هه لبریه و پاراوه ته وه، وا پیده چی به شیعو سروود خوای پهروه ردگاری دواندبی، چیا یه کانیش وه ک نه ویان گوتوته وه و، بالنده کانیش وه ک وی هه مان ته سیحات و زیکرو موناجاتیان دووباره کردوته وه، بویه ش نه گهر ئایه ته کانی قورئان هه موو پیکه وه بیی له بابه تیکدا، باشر واتا که یانت بو ده رده که وی: نه و ئایه ته ی که ده فه موئ: ﴿يَجِبَالُ اَوْبٰی مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَاَنَّا لَهُ الْحٰدِیْدُ﴾ ۱۰ سبأ، واته: نه ی چیا یه کان و نه ی بالنده کان! له گه لیدا بلینه وه، نه و کاته چه مکی ئایه تی: ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ يُسَبِّحْنَ وَالطَّيْرَ وَكُنَّا فَاعِلِیْنَ﴾، لیره زور جوان پروون ده بیته وه، ههروه ها مانای (سَخَّرْنَا) ش: بۆمان ملکه چ کردبوون، ﴿وَسَخَّرْنَا مَعَ دَاوُدَ الْجِبَالَ﴾، نه گهر مه به ست دهنگ دانه وه بیت، پیویست ناکات بفهرموئ: بو داوود چیا یه کان و بالنده کاغمان ده سته مو و ملکه چ و رامکردبوون، چونکه بو هه موو که س وان و تاییه ت نه به داووده وه، که واته: نه و ملکه چکردنه شتیک بووه، تاییه ت بووه به داووده وه ﷺ، هه ندیک له تویره ره وانی قورئان له کو و تازه، زورجاران نه و شتانه ی که موعجیزه و یاسا درن، ویستوو یانه به جوړیک بیانخه نه پروو، که زیاتر له گه ل رواله تی عه قل و سه لقه دا بگونجین، به لام من پیم وایه پیویست به و پینه و په رویه ناکات و، خوا چی فهرمووه، پیویسته و ابیینی، به تاییه تی بو پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وه ک موعجیزه و شتیکی یاسا درو پیچه وانیه ی نه و حاله ت و باوه که هیه و، پیچه وانیه ی نه و حاله ته سروشتی و ئاساییه ی که ئیستا هیه.

۸- داوود چۆن زرییه کانی دروستکردوون؟

وهك چۆن لیڤه دا هاتوه: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُم مِّنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ شَاكِرُونَ﴾ (۸۰) الانبیاء، دروستکردنی پۆشاکی جهنگمان بۆ ئیوه تاكو له کاتی جهنگدا بتانپاریزی، فیری داوود کرد بوو، ئنجا ئایا ئیوه سوپاسگوزارن؟

ئهم مهسه لهیه له دوو ئایهتی: (۱۰ و ۱۱) ی سوورەتی: (سبا) یشدا هاتوه: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُودَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَآلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ﴾ (۱۰) ﴿وَقَدَّرْنَا فِي السَّيِّدِ وَأَعْمَلُوا صَاحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ (۱۱) واته: به دنیایی تیمه بهخشیمان له لایهن خویمانوه به داوود دابوو، ئهی چیا بهکان و بالندهکان! له گهلی بلینه وهوه ئاسنیشان بۆ نه مکردبوو، ئنجا تۆ زریی داپۆشه دروست بکه و له کاتی چنیدا { و له کاتی بزماری لیدان و چینی زرییه کهدا } با زۆر به ئەندازه گیری و به وردی بی {وابی که نووکی یم و تیرو شیر به کونه کاندانه چی} ﴿وَأَعْمَلُوا صَاحًا﴾، کردهوه باشه کانش ته نجام بدهن، ﴿إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾، من (خوا) بینهری ئه وهه که دهیکهن.

کهواته: لیڤه دا مه بهست له (لَبُوسٍ) یش پۆشاکی جهنگه، واته: زری، که لیڤه دا خوی زانا وشارهزا، به وشه ی: (سَبِغَتِ) وهسفی کردوون (دِرْعٌ سَابِغَةٌ)، واته: زرییه که که هه موو جهسته داپۆشی، (وَقَدَّرْنَا فِي السَّيِّدِ) واته: له چنیدا ئەندازه گیری بکه و ورده کاری بکه، کهواته: دروستکردنی زری بۆ داوود بهم شیوهیه بووه، زانیان ده لێن: یه کهمین که سیک که زریی ئالقه داری دروست کرد، داوود بوو، ئه گه رنا له پیش داووددا پارچه پارچه بوو، یانی: پارچه پارچه ئاسنهکان بوون لیک ده دران و له بهر ده کرا، ئه وهش جوولیه جهسته ی که مکردۆته وه، به لام که زری بیت و وهک پۆشاکی له بهر بکری، ههه جهسته باشر تیدا هه لده سوورپی و، سووکتیشه و له جهسته ش خوشتره.

۹- کارو که سابهت به گشتیی پیویسته و، ده بی مروف چاوی له دهستی خه لکی نه بی،
کارو که سابهت بکات، ده ست بجوولینن و دهسته و نه ژنۆ دانه نیش:

ئهم ئایه تهی که باسی دروستکردنی زری ده کات له لایه نی داووده وه عليه السلام له
فه رمایشتی پیغه مبه ریشدا عليه السلام هاته وه: که داوود به دهستی خوئی کاری ده کردو،
ئایه ته که ش ده یگه یه نی، که زری دروستکردوون و خواش ده فه رموئی: ئاسنمان بو
نه رمکردوه و، که دیاره ئه ویش هه ر شتیکی موعجیزه یی بووه و خوا ئاسنه که ی
بو نه رمکردوه، نه گه رنا نه یده فه رموو: به خششی خوئمان پید، نه گه ر ئاسن بو
داوود، هه روه ک ئاسنی ئاسایی بووایه، ئه و کاته خوا به به خششی ناو نه ده هینا،
که واته: ئاسن له بهر دهستی داوود دا وه ک موعجیزه ییه ک نه رم بووه و، به و
شیوه یه مامه له ی له گه لدا کردوه، که به پیویستی زانیوه و کاری پیی هه بووه.

ئنجا کارو که سابهت و پیشه و به پهنجی خو ژیان، ئه ویش دیاره عاده تی
پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام)، بووه و ئهم فه رمایشته ی پیغه مبه ریش عليه السلام
ئه وه ده گه یه نی، که ده فه رموئی: {الآن يَأْخُذْ أَحَدُكُمْ حَبْلَهُ ثُمَّ يَغْدُو إِلَى الْجَبَلِ،
فِيَحْتَطِبُ، فَيَبِيعُ، فَيَأْكُلُ وَيَتَصَدَّقُ، خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَسْأَلَ النَّاسَ} (أخرجه البخاري:
۱۴۱۰، والنسائي: ۲۵۸۹، ولم نقف عليه بهذا اللفظ عند مسلم).

واته: نه گه ر یه کیک له ئیوه گوریسه که ی خوئی بگری و، به یانی بچی بو
چیا و، داران بکات و به کوئل {یان به ولاخ} بیهینته وه و بیفرۆشی و لپی بخوا
{له پاره که ی} و خیریشی پی بکات، ئه وه باشته بوئی له وه که له خه لک داوا
بکات و سوأل بکات.

مەسەلەى سێیه م:

ملکه چکردنی بای بههیز بۆ سولهیمان، که بهره و سه رزه مینی ییزداری دهبرد (سه ر زه مینی شام)، ههروهها شهیتانه کان که بۆی رۆ ده چوونه نیو ده ریا، بۆ ده رهینانی گه وههرو مرواریی و، گه لیک کاری دیکه شیان بۆ ده کردن:

خوا ده فه رموی: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾ (۸۱) ﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾ (۸۲)

شیکردنه وهی ئەم دوو ئایه ته، له شهش برگه دا:

(۱) - ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً﴾، واته: (سَخَرْنَا لِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً)، ههروهها بای بههیزیشمان بۆ سولهیمان دهسته مۆ و ملکه چکردبوو، وشه ی (عَاصِفَةً)، (حال) ه یانی: له کاتیکدا به توندیی هه لیده کرد، بههیز هه لیده کرد.

(۲) - ﴿تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا﴾، به فه رمانی وی به ره و سه ر ئەو زه مینه ده چوو، که پیت و ییزمان تیخستوه، که به ته ئکید مه به ست پیتی سه ر زه مینی شامه، وه ک پیشتیش باسمان کرد: ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ﴾ (۱) ﴿الإسراء﴾ (الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا) له فه له ستینه (له شامه)، خواش ده فه رموی: له ده وری ئەو مزگه وته پیت و ییزمان داناوه، که ده فه رموی: ﴿تَجْرِي بِأَمْرِ﴾، ده لی: (أي: تَرْجِعُ عَنِ الْأَقْطَارِ الَّتِي خَرَجْتَ إِلَيْهَا، لِمَصَالِحِ الْمَلِكِ سُلَيْمَانَ إِلَى الشَّامِ)، ده گه رایه وه له و شوێنانه ی که بۆی ده رچوو بوو، بۆ به رژه وه ندیه کانی پادشا سلیمان ده گه رایه وه بۆ شام، که ده فه رموی: (بِأَمْرِ)، واته: به پیتی ئاره زوو و ویستی سولهیمان ﷺ ئەو بایه جووله ی ده کرد.

(۳)- ﴿وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمِينَ﴾، ټیمه به ههموو شتیک زانا بووین، ټایا ټهو بایه له قسه ی سوله یمان دهرده چی، دهرناچی؟ چی پیده کات و، چی پڼ ناکات؟ ټیمه پیی زانا بووین و سوله یمان شایسته ی ټهو بوو ټهو نیعمه ته ی پڼ بده یڼ.

(۴)- ﴿وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يَغْوُصُوكَ لَهُ﴾، ههروه ها له شهیتانه کانیش هه بوون که بو ی رۆ ده چوون، بو ی رۆ ده چوونه نیو دهریا، ټاکو گه وههرو مرواری بو دهر بهیڼن، وشه ی (غوض) یش ته نیا بو چوونه نیو ټاوو ماده ده ی شل (سائل) به کار دی.

(۵)- ﴿وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا دُونَ ذَلِكَ﴾، جگه له وهش کاری دیکه شیان ټه نجام ده دا، وهک دوا یی باسی ده که یڼ له تهفسیری سوږه تی (سبأ) دا.

(۶)- ﴿وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ﴾، ټیمه بو یان پاریزهر بووین، واته: پاریزه ری شهیتانه کان بووین، که له فه رمانی سوله یمان دهرنه چن و زیان به خه لک نه گه یه نن.

راځه یانډنی مهکته یی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

QR Codes

عهل بابیر/Alibapir

Alibapir/عهل بابیر

QR Codes

راځه یانډنی مهکته یی ماموستا عهلی بابیر

مەسەلە ی چوارەم:

ئەییووبیش خوا بە نەخۆشیی و ناخۆشییەکی سەخت تاقیکردەو، ئنجا کاتیک زۆر سەغلەت بوو، هاواری کردە پەرورەدگاری: من ناپەرەحتیی سەختم تووش بوو، تۆش بە بەزەبیتزینی بە بەزەبیانی، ئیدی خوا بە دەنگیەو، چوو، بەلاو ئازارەکی لای لای بردو، وینە ی خیزان و کەس و کارەکی پێداو، هیندە ی دیکەشی بو زیدە کرد، تا کو بپتە پەندو سەر مەشق بو خواپەرستان:

خوا دەفەر موی: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾^(۸۳) فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَذِكْرَىٰ لِلْعَالَمِينَ^(۸۴)

شیکردنەو ی ئەم دوو ئایەتە، لە نو برگەدا:

(۱)- ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾، ئەییووبیش کاتی بانگی پەرورەدگاری کرد، واتە: یادی ئەییووب بکە، کاتی کە بانگی پەرورەدگاری کرد، یاخود ئەییووبیشمان تاقیکردەو، کاتی کە بانگی پەرورەدگاری کردو لای پاریاوە.

ئایا ئەییووب ماوەی چەند لەو بەلاو گرفتارییەدا ماوەتەو؟ هەندێ لە زانیان دەڵێن: هەوت سأل، هەندێ دەڵێن: هەژدە سأل، بەلام شتیکی دنیایی لەو بارەو نیە، هەلبەتە تێمە دوایی بەسەرھاتی ئەییووبیش - وەک داوودو سولەیمان (عليهم الصلاة والسلام) - باسیکی سەر بەخۆی لە بارەو دەکەین.

(۲)- ﴿أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ﴾، واتە: من ناپەرەحتیم تووش بوو (ضُرٌّ) مَا يَتَضَرَّرُ الْمَرْءُ بِهِ فِي جَسَدِهِ مِنْ مَرَضٍ أَوْ هَزَالٍ، أَوْ فِي مَالِهِ مِنْ نَقْصٍ وَغَيْرِهِ، (ضُرٌّ) هەر شتیکی کە ئینسان پێی زیانبار بێ، یان پێی ناپەرەحت بێ، ئنجا چ لە جەستە ی دابی، وەک نەخۆشی و بێ هیزی، یاخود لە مال و سامانیدا بێ، وەک لە دەستچوونی و کەم بوونی.

که دیاره ئهوهی ئهییووب وهک دوایی له بهسهرهاته کهشدا باس دهکین،
ههم نهخووشی بووه و، ههم له دهست دانی مال و سامانی بووه و، ههم له
دهستدانی خزم و کەس و کاریشی بووه.

(۳) - ﴿وَأَنْتَ أَزْكَمُ الرَّحِمَتِ﴾، واته: تۆ به بهزهیتیرینی به بهزهییانی، واته: تۆ
خاوهنی بهزهیی و لوتف و میهره بانییهکی بێ سنووری و له فریام وهره.

(۴) - ﴿فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ﴾، واته: ئیمهش وهلامان دایهوه و به دهنگیهوه چووین.

(۵) - ﴿فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾، واته: ئهه تازارو نارههتی و نهخووشی و ناخووشیهی
که لێ بوو، لیمان لابرد، (الْكَشْفُ: مُسْتَعْمَلٌ فِي الْإِزَالَةِ السَّرِيعَةِ شَبَّهَتْ بِإِزَالَةِ الْغَطَاءِ)،
وشه (كَشَفُ) به مانای ههڵدانهوهیه، به مانای لابردنی شتیکه لهسهر شتیک، که لێره دا
به کارهتێراوه بۆ لابردنی خێرا و، چوێنراوه به لابردنی سههر پۆشیک لهسهر شتیک، چۆن
به خێرای لای ده بهی، ئهه تازارو نارههتییهش، به خێرای له ئهییووب لاجووه، دوای
ئهوهی خوا ﷻ ویستووویهتی.

(۶) - ﴿وَأَتَيْنَهُ أَهْلَهُ﴾، واته: خێزانه کهشیمان پێدا، لێره دا که دهفهرموی:
خێزانه کهشیمان پێدا، واته: مال و خێزانه کهشیمان بۆ گێڕایهوه، ئنجا (أهل) بریتیه له
کهسانیک که له گهڵ مروڤدا له مالهوه دهژین، (أهل البيت) یشی پێ دهلێن، واته:
ئهوانهی که له مالهوه له گهڵ مروڤدان، که خێزانی دهگریتهوهو، کورپهکانی و، کچهکانی،
ههروهها جگه لهوانهی که له مالدیدا له گهڵ دهژین، خزمهکانیشی دهگریتهوه، کهس و
کاری و نزیکانی.

(۷) - ﴿وَمِنْهُمْ مَعَهُمُ﴾، واته: وینهی خوشیان له گهڵیاندا، زانایان ههندیکیان
گوتووین و له پهیمانی کۆنیش دا هاتوه: که ههوت کورپو سێ کچی بوون، دوایی خوا
ﷻ ئهوانهی مردوون، ئهه ههوت کورپو سێ کچهی مردوون، ئهه ده (۱۰) منداله، دوایی
خوا بیست (۲۰) مندالی داوهتی و، چوارده کورپو شهش کچه، ههندیکیش دهلێن: خوا
بالادهست ئهوانهی بۆ زیندوو کردوونهوهو، ئهوهندهی دیکهشی پێداون، خێزانه کهیشی

هەر له گه‌لیدا ماوه‌و وه‌فاتی نه‌کردوه، هاوسه‌ره‌که‌ی دوایی کۆمه‌له‌ منداڵێکی زۆری بوون، له‌ کوپان و له‌ کچان.

هه‌ندیکیش وایان لێکداوه‌ته‌وه، که‌ خێزانه‌که‌شی وه‌فاتی کردوه و منداڵ و کوپو کچه‌کانیشی، به‌لام دوایی خوا ﷺ هاوسه‌ریکی دیکه‌ی بۆ په‌خساندوه و، دوو به‌رانبه‌ری ئه‌و منداڵانه‌ی که‌ له‌ هاوسه‌ری پیشووی بوون، له‌و هاوسه‌ره‌ی دوایی په‌یدا بوون، ئه‌و پایش هه‌یه، به‌لام پای یه‌که‌م نیزیکتره‌ و له‌ به‌سه‌رهاته‌که‌شیدا، وا هاته‌وه.

۸- ﴿رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا﴾، واته‌: ئه‌وه به‌زه‌بیه‌ک بووه له‌ تێمه‌وه، به‌زه‌یی و سۆزو په‌رۆشیه‌ک بوو له‌ تێمه‌وه به‌رانبه‌ر به‌ ئه‌یووب.

۹- ﴿وَذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ﴾، واته‌: ئه‌وه بیرخه‌ره‌وه‌ش بوو، په‌ندێک بوو بۆ خواپه‌رستان، بیریان بخته‌وه و ده‌رس و په‌ندی لێوه‌ر بگرن، که‌ هه‌ر که‌سێک له‌ بن باری تاقیکردنه‌وه‌ی خوادا، خۆی رابگرێ، سه‌ره‌نجام له‌ دنیاو دواپۆژدا شانازیی بۆ ده‌می‌نێته‌وه.

لێره‌دا پێویسته‌ ئه‌وه ب‌لێن: ئه‌وه‌ی له‌ باره‌ی نه‌خۆشیه‌که‌ی ئه‌یووبه‌وه‌ گوتراوه‌ و، له‌ زۆر له‌ سه‌رچاوه‌کاندا هاته‌وه‌ و، له‌ په‌یمانی کۆنیشدا هاته‌وه‌ و، پێم وایه‌ پروونه‌که‌ره‌وانی قورئان له‌وێ وه‌ریانگرتوه‌، وه‌ک دوایی به‌سه‌رهاته‌که‌ی ده‌گیرینه‌وه، هه‌ندیک زیده‌پۆیی هه‌ن، که‌ دلنیاين، وانين، چونکه‌ نابێ پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) تووشی نه‌خۆشیی و حاله‌تێکی وابین که‌ خه‌لک لێیان ب‌س‌له‌می‌ته‌وه‌و، قیزه‌هون بن و له‌گه‌ڵ پایه‌و مه‌قامی به‌رزی پێغه‌مبه‌راندا نه‌گونجێ، به‌لێ ده‌گونجێ تووشی نا‌په‌هه‌تی و نه‌خۆشیی و هه‌ژاریی بن و، بکوژرین و، ده‌ربه‌ده‌ربن، به‌لام نابێ که‌م و کوپییه‌کی وایان تیدا په‌یدابێ، که‌ مایه‌ی س‌له‌مینه‌وه‌ی خه‌لک و بیزلیوونه‌وه‌یان بێ، ئنجا ئه‌وه‌ی له‌و به‌سه‌رهاتانه‌دا هاته‌وه، که‌ گوايه‌ کرمه‌پ‌رز بووه، ئه‌وه ب‌یگومان درۆیه‌ و له‌گه‌ڵ پایه‌و مه‌قامی پێغه‌مبه‌راندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نه‌گونجاوه‌.

مەسەلە ی پېنجه م:

هەر کام لە ئیسماعیل و ئیدریس و زول کیفل، ئەوانیش لە خۆراگران بوون،
بۆیە خوا خستنیە ریزی بەندە چاک و پەسندەکانیەو:

خوا دەفەر موی: ﴿وَأَسْمِعِیلَ وَإِدْرِیْسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلُّ مِّنَ الصَّادِقِینَ ۝۸۵﴾
وَأَدْخَلْنَهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِینَ ۝۸۶﴾

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە سۆی بڕگەدا:

۱- ﴿وَأَسْمِعِیلَ وَإِدْرِیْسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلُّ مِّنَ الصَّادِقِینَ﴾، هەرۆهە ئیسماعیل و
ئیدریس و زول کیفل، ئەوانەش هەر کامیکیان لە خۆراگران بوون.

خۆراگریی (ئیسماعیل) مان لێ دیارە، کە ئامادە بوو بابی سەری بپێ و
پێیگوت: ﴿قَالَ یَا أَبَتِ أَفْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّادِقِینَ ۝۱۰۲﴾ الصافات،
واتە: ئەو بابە گیان! ئەوێ فەرمانت پێکراو، ئەنجامی بدەو، ئەگەر خوا
بیهوێ من لە خۆراگران دەبینی، هەر واشبوو.

بەلام ئایا خۆراگریی ئیدریس عليه السلام و، خۆراگریی زول کیفل چۆن بوو؟ لە
قورئاندا بەیان نەکراو، هەرۆهە لە سوننەتی پێغەمبەریش دا ﷺ نەهاتو،
بەلام ئیمە دلایین، خوا کە ئەو دوو پێغەمبەرە پایە بەرزەشی بە خۆراگریی
وەسف کردو، دیارە خاوەنی ئەو سیفەتە بوون، هەلبەتە هەموو پێغەمبەرەکان
خاوەنی خۆراگریی بوون، بەلام ئەوانەشی خوا ﷻ لێرەو لەم مەقامەدا بە صەبەر
وەسفیان دەکات، دیارە خاوەنی خۆراگرییەکی بەرچاو و گەورە بوون، کە شایانی
باس بوو.

کە دەفەر موی: ﴿وَأَسْمِعِیلَ وَإِدْرِیْسَ وَذَا الْكِفْلِ﴾، ئا ئەمە:

أ- دەگێردرێتەوێه بو سەر باسی لووط عليه السلام که دەفەرموی: ﴿وَلُوطًا ءَايَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ الانبیاء، واتە: هەر کامێک لە ئیسماعیل و ئیدریس و زول کیفلیش، هەم حیکمەت و دانایی و لێزانێی و، هەم زانیاریی و شارەزاییمان پێدابوون.

ب- یاخود دەگێردرێتەوێه بو سەر: (وإذ)، واتە: (واذکړهه) واتە: یادیان بکە، یادێ ئێو سێیانەش بکە.

ج- یاخود دەگێردرێتەوێه بو سەر ئێو، که لە کۆی ئێو بەسەرھاتانە وەردهگیرێ، که بریتیه لە تاقیکردنەو، واتە: ئەوانیشمان تاقیکردەو.

(۲)- ﴿وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا﴾، واتە: هەر وەها خستمانە ئێو بەزەیی خوێمانەو.

(۳)- ﴿إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾، بە دنیایی ئێوان لە پەسندان و چاکان بوون، ئەمە ھۆکار خستنه‌روو (تعلیل)ی ئێوێه که بوچی خوا خستنیە ئێو بەزەیی خوێو؟ لەبەر ئێوێ له بەندە پەسندەکانی خوا بوون، ئیشی خوا ھیچی لە گۆترە نیە.

دیاره ئیمە پێشتریش لە سوورەتی (مریم)دا، باسی ئیسماعیل و ئیدریسمان کردووە و، بەسەرھاتی (ذا الکفل)یش لە تەفسیری ئەم سوورەتەدا، خوا پشتیوان بێ دەرخەینە روو.

مەسەلەى شەشەم:

یونوس علیه السلام یش خوا بەسەرى کردەوہ کاتیک لە گەلەکەى تووڤرە بوو، بەبى مؤلەت وەرگرتن ڤۆیى، خواش سزای دا بە قووتدرانى لە لایەن نەهەنگەوہ، بەلام لە تاریکاییەکاندا ھاواری کردە خوا کە: تۆ پاکی و من ستەمکارم، ئیدی خواش دەرەبازی کردو، ھەر ئاواش ڤرواداران کاتى دەکەونە تەنگانەو نەرەحەتییەوہ دەرەبازیان دەکات:

خوا دەفەرموی: ﴿وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَنَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾﴾

شیکردنەوہى ئەم دوو ئایەتە، لە نو ڤرگەدا:

(١)- ﴿وَذَا النُّونِ﴾ ھەر وەھا یادى ھاوہلى ماسییش بکە، وشەى (ذَا) یانى: (صاحب) (صاحب) یش ھەم بە مانای ھاوہل دى، ھەم بە مانای خاوەن دى، (النُّون) یش بە مانای نەهەنگ و ماسیى دى، کەواتە: ﴿وَذَا النُّونِ﴾ واتە: (صاحب الحوت) کە ئەم تەعبیرە لە سووڤەتى (القلم) دا ھاوہ: ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾﴾ القلم، خوا بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی: وەک ھاوہلى، یاخود وەک خاوەنى نەهەنگە کە مە بە. لێرەدا بۆمان دەرەدەکەوى (النُّون) بە مانای نەهەنگ دى، واتە: ماسیى گەورە، لە شوێنى دیکەش دەفەرموی: ﴿فَالنِّقْمَةُ الْحُوتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿١٤٢﴾﴾ الصافات، لێرەش (حوت) ھەر بە مانای نەهەنگ دى.

ئنجائە گەر باسى ماسییش کرابى، لەبەر ئەوہى نەهەنگیش ھەر ماسییە و ماسى ناوہ گشتییەکیەتى، بەلام ئەو ماسییەى کە یونوسى قوتداوہ، ماسییەکی تاییەت بووہ، ماسییەکی گەورە بووہ.

واته: وهك هاوه‌لی نه‌هه‌نگ مه‌به، كاتیك بانگی په‌روه‌ردگاری كرد كه زۆر خه‌فه‌تبارو دَل پر مه‌ینه‌تی بوو، لیره‌ش ده‌فهرموئ: ﴿وَذَا التَّوْنِ﴾، واته:

أ- يادی خواوه‌نی ماسیی، یاخود هاوه‌لی ماسیی، نه‌هه‌نگیش بکه‌وه.
ب- یاخود: ئه‌ویشمان تاقیکرده‌وه.

ج- یاخود: ئه‌ویش حیکمه‌ت و زانیارییمان پێدا بوو.

(۲)- ﴿إِذْ ذَهَبَ مُغَضَّبًا﴾، کاتی که به توورپه‌یی رویشت، بیگومان له گه‌له‌که‌ی توورپه‌ بووه که خه‌لکی نه‌ینه‌وا بوون، بوچی لیان توورپه‌ بووه؟ دیاره زۆر که‌له‌ره‌ق بوون و، وه‌لامی بانگه‌وازو په‌یامه‌که‌یان نه‌داوه‌ته‌وه، ئه‌ویش توورپه‌ بووه و رویشتوه و ئه‌وی به جیه‌یشتوه.

(۳)- ﴿فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾، پێی وابوو ئیمه سهر زه‌مینمان لی وه‌ته‌نگ نه‌هیناوه، یانی: (أَنْ لَنْ نُضِيقَ عَلَيْهِ)، چونکه (قَدَر) لیره‌دا به مانای (ضِيق)یه، (قَدَر عَلَيْهِ رِزْقُهُ)، (أَي: ضِيقُهُ عَلَيْهِ)، هه‌روه‌ک له قورئاندا هاتوه: ﴿اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ﴾ (۶۲) العنكبوت، واته: خوا بو هه‌ر که‌سیک بیه‌وئ، بژیو فراوان ده‌کات، یاخود لێ وه‌ته‌نگ دینئ، ته‌نگی ده‌کاته‌وه، ﴿لِنُفِقَ دُونَهُ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ﴾ (۷) الطلاق، واته: هه‌ر که‌سیک بژیو لی وه‌ته‌نگ هات، بژیوی لی که‌م کرایه‌وه، با به پێی ئه‌وه که خوا پێی داوه، به‌خشی، که مه‌به‌ست له پیاویکه که خیزانی ته‌لاق داوه، ده‌بێ نه‌فه‌قه‌ی بکیشئ، هه‌ر که‌سه به پێی خوئ.

جاریک موعاوییه له ئیبنو عه‌بباس ده‌پرسی ده‌لی: من دوینئ قورئانم خوینده‌وه یان شه‌پوله‌کانی ده‌ریای قورئان لیاندام، سه‌رم له‌وه ده‌رنه‌چوو: ﴿فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾، ئه‌و وای تییگه‌یشتوه که یونوس پێی وابوو، ئیمه ده‌سته‌لاتمان به‌سه‌ریدا نیه! ئیبنو عه‌بباس گوئی: (فَهَذَا مِنَ الْقَدْرِ لَا مِنَ الْقُدْرَةِ)، ئه‌م (قَدَر) له (قُدْرَة) وه‌ واته: که‌مکردنه‌وه (تَضِيق) لی که‌مکردنه‌وه، نه‌وه‌ک له (قُدْرَة) واته: ده‌سه‌لات به‌سه‌ردا رویشتن، ئه‌مه له ته‌فسیری (الکشاف) دا ئاماژه‌ی پێدراوه.

کهواته: ﴿فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ پێی وابوو ئێمه ئه‌و شوێنه‌ی که ده‌بوو په‌یامی خواى تیدا رابگه‌یه‌نرێ و، به‌نامه‌ی خواى تیدا رابگه‌یه‌نرێ، ئێمه لی‌مان ته‌نگ نه‌کردۆته‌وه له نه‌ینه‌وا و ده‌ورو به‌ریدا، به‌لکو بو‌هه‌ر شوێنێ بجێ، بو‌ی هه‌یه، به‌لام دیاره بو‌چوون و کۆشش کردنه‌که‌ی هه‌له‌ بوو، بو‌یه خوا ﷻ سزای دا، ئه‌ویش به‌وه‌ی که نه‌هه‌نگ قووتیدا، یان: به‌ده‌مییه‌وه گرت، وه‌ک خوا فەرموویه‌تی: ﴿فَالْتَقَمَهُ الْحَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ﴾ الصافات، واته: نه‌هه‌نگ به‌ده‌مییه‌وه گرت له حالێکدا گله‌یی هێنه‌ر بوو بو‌ سه‌رخو‌ی .

(۳)- ﴿فَكَادَى فِي الظُّلُمَاتِ﴾ له تاریکییه‌کاندا بانگی کرد، بێگومان بانگی خواى په‌روه‌ردگاری کردوه، تاریکییه‌کان زانایان ده‌لێن: تاریکایی شه‌و، تاریکایی ده‌ریا و، تاریکایی سکی نه‌هه‌نگ.

(۴)- ﴿أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ﴾ که جگه له تۆ هه‌یج په‌رستراویک نه‌یه، پاکیی بو‌ تۆ، تۆ به‌ پاک ده‌گرم، واته: تۆ به‌ پاک ده‌گرم، تۆ پێچه‌وانه‌ی حیکمه‌ت فەرمانم پێ بکه‌ی، تۆ به‌ پاک ده‌گرم، نه‌ده‌بوو من به‌ بێ مۆله‌ت وه‌رگرتن له تۆ، پڕو‌یشتبامایه‌.

(۵)- ﴿إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ به‌ دلنایی من له سته‌مکاران بووم، واته: من که پڕو‌یشتم به‌ بێ مۆله‌ت، سته‌مم له خۆم کرد، بو‌یه شایسته‌ی ئه‌وه بووم، سزام بده‌ی، پاکیی بو‌ تۆ که به‌ ناهه‌ق به‌نده‌کانت سزا بده‌ی.

پێغه‌مبه‌ر ﷺ فەرموویه‌تی: {دَعَا ذِي النُّونِ فِي بَطْنِ الْحَوْتِ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ، لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ} (أخرجه أحمد: ۱۶۶۲، والترمذي: ۳۵۰۵، والنسائي في الكبرى: ۱۰۴۹۲، والحاكم: ۱۸۶۲، وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان: ۶۲۰).

واته: پارانه‌وه‌ی (ذِي النُّونِ) له سکی ماسیدا: (لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ)، بێجگه له تۆ هه‌یج په‌رستراویک نه‌یه، پاکیی بو‌ تۆ، (تۆ به‌ پاک

دەگرم) من لە سەمەکاران بووم، هیچ مسوڵمانێک هەرگیز پێی لە پەرورەدگاری نەپاراووەتەو، مەگەر وەلامی داوەتەو و بە دەنگیەو هاتو.

(۶) ﴿ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ ﴾ ئێمەش بە دەنگیەو چووین و وەلامان دایەو.

(۷) ﴿ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ ﴾ لەو خەم و مەینەتیەیی که تێداوو، دەر بازمان کرد.

(۸) ﴿ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴾ هەر بەو شیوەیەش پرۆاداران که دەکەوێنە خەم و مەینەتیەو، دەر بازمان دەکەین.

لێرەدا که دەفەرموی: ﴿ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴾ واتە: ئەو بە دەنگەو هاتن و لە فریا هاتنەو خۆی پەرورەدگار بوو خواوەنی نەهەنگ، بۆ یونس عليه السلام تاییەت نیە بەووەو، بەلکو هەر بەو شیوەیەش پرۆادارانێ دیکەش که دەکەوێنە خەم و ناپەڕەتی و مەینەتیەو، ئاوا بە دەنگیانەو دێن و دەر بازمان دەکەین، بە مەرجێک ئەوان ئاوا لێمان بپارێنەو.

﴿ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴾ خۆیندراوێشەتەو: (وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ)، یانی: بەو جۆرەش (خوا) پرۆادارانێ دەر بازکردن. لە بارەو ئەووەو که پێغەمبەر ﷺ ئامۆژگاری مسوڵمانانی کردو، بەهۆو ئەو هەلوێستەو (یونس) هەو گومانی خراپیان بوو پەیدا نەبۆو، بە کەم باسی یونس بکەن، یان پەخنەو لێ بگرن، فەرموویەتی: {لَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ أَنْ يَقُولَ: أَنَا خَيْرٌ مِنْ يُوسُفَ بْنِ مَتَّى} (أُخْرِجَهُ أَحْمَد: ۲۱۶۷، والبخاري: ۳۲۳۲، ومسلم: ۲۳۷۷، وأبو داود: ۴۶۶۹، ابن حبان: ۶۲۴۱، وأبو عوانة: ۳۹۰).

واتە: هیچ بەندەوێک ناگونجی و نابێ بلی: من (پێغەمبەرێ خوا) باشتەر لە یونوسی کوو مەتا.

ئێمە بەسەر هاتی یونسێشمان لە تەفسیری سورەتی (یونس) دا، بە تەفصیل باس کردو، بۆیە لێرەدا بە کورتیی بەسەریدا پۆشتین.

مه سه له ی حه و ته م:

ههروه ها زه که ریاش خوا حیکمهت و زانیاری پید بوو، کاتیک له خوا پارایه وه که ته نیا جیی نه هیلی و کوریکی چاکی پی بدات، خواش هاوسه ره که ی (که نه زوک بوو) بو چاک کرده وه، یه حیاشی پی به خشی، نه وانیش ده ستگهرم بوون له چاکه کاری داو، بو خوا دل پر هیواو سام بوون و ملکه چ بوون:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ، رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾
 ﴿٨٩﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهُ، زَوْجَهُ، إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْـَٔرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ ﴿٩٠﴾

شیکردنه وه ی ته م دوو ئایه ته، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿وَزَكَرِيَّا﴾ واته: یادی زه که ریاش بکه، یاخود زه که ریاش حیکمهت و زانیاری پید بوو، یاخود زه که ریاشمان تاقیکرده وه، به هه ر سئ واتایه که، که بو ئه وانی دیکه ش باسما ن کردن، هاتوه.

(۲) - ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾، واته: کاتی له پهروه ردگاری پارایه وه، بانگی پهروه رگاری کرد.

(۳) - ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾، واته: پارانه وه که ی ته وه بوو، گوئی: پهروه ردگارم! به ته نیا جیم مه هیله و، تو باشتینی میراتگرانی، وشه ی (فرد)، (أَطْلَقَ الْفَرْدَ عَلَى مَنْ لَا وَلَدَ لَهُ، تَشْبِيْهَا لَهُ بِالْمُنْفَرْدِ الَّذِي لَا قَرِيْنَ لَهُ)، وشه ی (فرد) به کاره ی تراوه بو که سیک که مندالی نیه، چویندراوه به بابایه که وه که تاکه و هاوه لیکی نیه.

که ده فهرموئ: ﴿وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ﴾، تو باشتینی میراتگرانی، بویه له و سیفه ته هه قه ی خو ت شتیکم پی به خشه، که تو باشتین میراتگری، با منیش میراتگریکم هه بی، چونکه پارانه وه له خوا ﷺ وا باشه به سیفه ته کانی بی، ته گهر ئینسان بیه وئ داوای لیبوردن له خوا بکات بلئ: (یا عَفَّار) یان (یا غَفُور) و، ته گهر بیه وئ داوای به زه یی

لِی بَكَات، به سیفه‌تی (الرَّحْمَن) و، ئەگەر بیهوێ داوای سەرخستنی لی بکات، بە سیفه‌تی عیززەت و توانا، ھەرۆھە لە سوورەتی (مریم) یش دا کە ئیمە بە تەفصیل باسی زەکەرریا و یەحیامان کرد، لەویدا خوا دەفەرموێ: ﴿يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ﴾ (۶) میرات لە منیش و لە بنەمالە یەعقووبیش بگرت.

(۴) ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ، وَوَهَبْنَا لَهُ، يَحْيَى﴾، واتە: وەلامان دایەووە، بە دەنگیووە چووین و، یەحیاشمان پێدا.

(۵) ﴿وَأَصْلَحْنَا لَهُ، زَوْجَهُ﴾، واتە: ھاوسەرکەیشیمان بوو چاککرد، واتە: وامانلێکرد کە چاک بێ، بتوانی تۆلدار ببێ، بتوانی کۆرپە ی وەسک بکەوێ، دوا ی ئەوێ نەزۆک بوو، ئنجا بێگومان پێشێ خوا ﷻ ھاوسەری زەکەرریای چاک کردووە و، دوا ی یەحیای پێ بەخشیووە، بەلام لێرەدا بەخشرانی یەحیا پێشخراوە، چونکە ئەوێ جێی مەبەست بوو، بۆیە ئەوێ جێی مەبەست بوو لە لای زەکەرریا ئەوێ پێشخستووە و، ئەوێ ئامراز و ھۆکار بوو، دوا ی خستووە، یانی: چاککردنەوێ ھاوسەری لە حالەتی نەزۆکی، کە وای لی بکات شایستە ی ئەوێ بێ دوو گیان بێ.

(۶) ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْعِرُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾، ئەمە ھۆکار دۆزی (تَعْلِيل)ە، بۆ رستەکانی پێشەو، واتە: بۆیە ئەوێمان بوو کردن، چونکە ئەوان خێرایان دەکرد لە چاکەکاندا، پێشبرکێیان دەکرد، وشە (الْخَيْرَات) کۆی (خَيْر)ە، ھەرۆک (حَمَامَات) کۆی (حَمَام)ە، (سَرَادِقَات) کۆی (سَرَادِق)ە واتە: بە بێ قیاس کۆکراوێتەو.

(۷) ﴿وَيَدْعُونَكَ رَغَبًا وَرَهَبًا﴾، واتە: لێمان دەپارانەو، بە ئارەزوومەندانەو بە سام لێکردنەو، وشە (رَغَب) و (رَهَب) چاوگن لە (رَغَب) و (رَهَب)، (رَغَب) واتە: ئارەزوومەند بوو، (رَهَب) واتە: سامی کردو ترسا.

(۸) ﴿وَكَانُوا لَنَا خَاشِعِينَ﴾، ئەوان بوو ئیمە ملکەچ بوون، (الْخُشُوعُ: خَوْفُ الْقَلْبِ بِالْتَفَكُّرِ دُونَ اضْطِرَابِ الْأَعْضَاءِ الظَّاهِرَةِ)، (خُشُوعُ): بریتیە لە ترسی دل لە حالەتێکی پەنھان و بیرکردنەو، بێ ئەوێ ئەو ترسە لەسەر ئەندامە پرواڵەتیەکان دەربکەوێ بە لەرزین و ھەژان، یانی: (خُشُوعُ) بریتیە لە سام و ھەیبەتێکی پەنھان.

مه سه له ی هه شته م:

مه ڕیه می پاکیزهش که خوا پرووحی مه سیحی له ڕیی جیبریه وه به بهردا کرد، هه ڕوه ها کۆره که یشی، نیشانه یه کی مه زنی خوا بوون بۆ جیهانیان:

خوا ده فهرموئ: ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۱)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه ته، له سی برگه دا:

(۱) - ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ هه ڕوه ها ئه وه ی که داوینی خۆی پاراست، وشه ی (فَرْج) به مانای دابراوایی دێ و، لێره دا به مانای که لێن و دابراوایی دێ، نه ک به مانای ئه ندامی زاووزی، چونکه له قورئاندا خوا ﷻ نه ئه ندامی زاووزی مروؤف، چ پیاو یان ئافره ت، نه حاله تی پیکه وه جووت بوون، به وشه ی راشکاو، نه یه یئان، به لکو به له بهر راهاویشن و له په رده دا (کنایه) بۆ وینه ده فهرموئ: ﴿وَقَدْ أَفْضَى بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ (۲۱) النساء، واته: هه ندیکتان چوونه لای هه ندیکتان، یان ده فهرموئ: ﴿أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ﴾ (۶) المائدة، واته: ده ستتان گه یانده ژنه کانتان، که مه به ستی پێیان جووت بوونه، به لام به ته عبیریکی زۆر به نه زاکه ت ده یفه رموئ، هه ڕوه ها بۆ مه سه له ی تاره ت گرتن، ده فهرموئ: ﴿أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمُ مِنَ الْغَائِطِ﴾ (۴۳) النساء، واته: یه کیکتان له شوینی نزمه وه هاته وه، عاده تیان وابوو له شوینی نزم و گوملایی و په نهان و نه دیو، تاره تیان گرتوه، ئه گه رنا (الْغَائِطُ) به مانای پاشه روک نیه، به لکو به مانای شوینی نزم و گوملایی دێ، ئه و شوینه ی تاره تیان تیدا گرتوه، یانی: ئه گه ر یه کیکتان له شوینی تاره ت گرتنه وه گه رایه وه و تاره تی گرتبوو، که واته: لێره دا که ده فهرموئ: ﴿وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾، واته: ئه وه که خۆی پاراستبوو، داوینی خۆی پاراستبوو.

دوای ئەوێ خوا عز وجل باسی پیاوانی کرد، پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، ئنجا باسی ئافره تێکی خاوه ن پێگه و پایه ی به رز ده کات، چونکه به خشی خوا تایبه ت نیه، به پیاوانه وه و په یوه ست نیه به ره گه زیکی دیاریکراوه وه.

هه ندیک له زانیان، یه کیک له وانه (محمد الطاهر بن عاشور) ده لێ: (مریم) ره وانه کراو نه بووه، به لām پێغه مبه ر بووه، واته: خوا وه حیی بو ناردوه، به لām پێغه مبه ری ک نه بووه، که ره وانه کراو بێ و ئەو په یامه ی خوا بگه یه نێ، به لām زۆربه ی هه ره زۆری زانیان ده لێن: نه خێر پێغه مبه ران به هه ردووک جوړه که یانه وه: (الأنبياء) و (الرسل)، که (أنبياء): خوا وه حیی بو ناردوون - به پای هه ندیک له زانیان - به لām فه رمانیان پێ نه کراوه په یامی خوا بگه یه نن به غه یری خو یان، (رسل) یش ئەوانه ن و پێرای ئەوێ خوا سروه ی بو ناردوون، مولزه میش کراون که په یامی خوا بگه یه نن به غه یری خو یان، به لām زۆربه ی زانیان ده لێن: ره وانه کراوان و پێغه مبه ران له نیو بازنه ی پیاواندا کورت هه لاتوون، ئایه ته کانیش وا ده گه یه نن، وه ک چه ندان جار باس مان کردوه، ئنجا ده فه رمو ی: ئەو ئافره ته ش که داوینی خو ی پاراست، که داوینی خو پاراسته که ی (مریم) به س له هه رام نه بووه، به لکو له هه لالیش پاراستوویه تی، چونکه هاوسه رگیری نه کردوه.

(۲) ﴿فَنفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُوحِنَا﴾، ئیمه ش له گیانی خو مان فوومان به به ردا کرد، واته: له و رووحه له و گیانه تایبه ته ی که به تایبه ت خو لقاندوو مانه، به شیوه یه کی تایبه تیش خستمانه نیو جهسته ی (مریم) وه و، فوومان به (مریم) دا کرد.

(النَّفْخُ: حَقِيقَتُهُ إِخْرَاجُ هَوَاءِ الْفَمِ بِتَضْيِيقِ الشَّفَتَيْنِ، وَأُطْلِقَ هُنَا مَثْنِيًّا لِإِلْقَاءِ رُوحِ التَّكْوِينِ لِلنَّسْلِ فِي رَحِمِ الْمَرْأَةِ، دَفْعَةً وَاحِدَةً بِدُونِ الْوَسَائِلِ الْمُعْتَادَةِ، تَشْبِيهًا لِهُيْئَةِ التَّكْوِينِ السَّرِيعِ بِهَيْئَةِ النَّفْخِ)، واته: وشه ی (نَفْخ) له راستییدا بریتیه له وه ی ئینسان دوو لیوه کانی خو ی ویک بێنیته وه، بو ئەوێ هه وای لی بجێته ده ری،

بەلام لێرە بەکارھێنراوە بۆ ھاویشتنی ڕووحێک کە وەچە ی لێ پەیدا بێ و خستنیە ئێو مندالدانی ئافرەتێکەو بە یە کجار، بەبێ ئامرازە باوەکان، کە لێرەدا ئەمە {شیوەی دروستبوونی خێرای مەسیح علیه السلام لە سکی دایکیدا} چوێندراوە بە فووکردن، فووکردن چەند خێرایە، عیسا علیه السلام ئاوا بە خێرایێ بۆیە ئێو مندالدان و سکی دایکی کە مەریەمە، خوا لێی پازی بێ.

لە سوورەتی (المؤمنون) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً ۖ وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۱) واتە: کۆری مەریەم و دایکیان کردنە نیشانەیەک، لێرەش دەفەرموێ: ﴿وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۱) خۆی کۆرەکیان کردنە نیشانەیەک بۆ جیهانیان، لە سوورەتی: (المؤمنون) یش دا، دەلێ: کۆری (مەریم) و دایکیان کردنە نیشانەیەک، یەکی بۆی ھەیە بپرسی: باشە لە چەند شوێناندا خوا ﷻ بە تاییەت لێرەدا لە جێی دیکەش ھاتو، بۆچی مەریەم بەو وەصف دەکات، کە داوینی خۆی پاراستو، لێرەدا مەریەمی پێک بە وەصفەکی باسیکردو، لە شوێنی دیکە گوتوویەتی: ﴿وَمَرْيَمُ ابْنَتُ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا﴾ (۱۲) التحريم، واتە: مەریەمی کچی عیمران کە داوینی خۆی پاراست؟!

ئەمە دوو حیکمەتی تێدا ھەن:

۱- بەرپەرچدانەوێ جوولەکەکان کە (عیسا)یان، بەو تۆمەتبار دەکرد دەیانگوت: زۆلە، بیژوو، دایکی زینای کردو و بابی دیار نیە، ئەو بەرپەرچدانەوێ جوولەکەکانە، نەخێر دایکی زۆر ئافرەتێکی پاکیزە و پاک بوو، بەلام خوا بە شیوەی تاییەت ڕووحی (عیسا) بەبەردا کردو، بەبێ ئەوێ لەگەڵ پیاویکدا جووت بێ، نە بە ھەلایی و، نە بە ھەپامی.

۲- ئەمە ئاماژەیە بۆ ئەو کە پاکیی ئافرەتان، چ مەریەم، چ غەیری مەریەم، ھۆکاری ئەوێ کە خوا ﷻ لە فەیزو بەخشش و بەرەکەتی خوێیان پێ بەخشێ، پاکیی ئافرەتان ھۆکاری ئەوێ کە خوا لوتف و میھرەبانیی زیاتریان لەگەڵ دا بنوێت، ھەلبەتە ھی ئافرەتانیش و ھی پیاوانیش، بەلام لێرەدا باس باس (مەریم) و باسی ئافرەتانە.

شایانی باسه ټیمه به سه رهاتی (مریم) و (عیسا) شمان سه لامی خوا له سه ر هه ردو وکیان بـی، له سووږه تی (مریم) دا، به ته فصیل باسکردوه و گپراوه ته وه، بویه لیره دا به و ئاماژه کورته ی که له ئایه ته که دا هاتوه، وازی لـی دینین.

ډاګه پانډنې مه ګټه ږي مامونستا عهلي بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

عەلی بابېر/ AliBapir

عەلی بابېر/ AliBapir

که تالې

ډاګه پانډنې مه ګټه ږي مامونستا عهلي بابېر

له نوره ډومبار په پوهان لاسان بېر

www.alibapir.com

پانډنې مه ګټه ږي مامونستا عهلي بابېر

مەسەلەى نۆیەم:

کۆمەلى پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) يەككە، پەرورەدگاريشيان تەنيا
خوایەو، پىويستە بەس ئەو بپەرستن:

خو دەفرموى: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ﴾ ۱۲

شىکردنەوى ئەم ئايەتە، لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ﴾ ئا ئەم کۆمەلە کۆمەلى ئىوہیە، (الْأُمَّةُ: الْجَمَاعَةُ الَّتِي حَالُهَا
وَاحِدٌ، فَأُطْلِقَتْ عَلَى مَا تَكُونُ عَلَيْهِ الْجَمَاعَةُ مِنَ الدِّينِ بِقَرِينَةٍ أَنَّ الْأُمَّةَ لَيْسَتْ وَاحِدَةً)، واتە:
(أُمَّةٌ) بە مانای کۆمەل دى، ئەو کۆمەلەى کە لەسەر يەک حالە، لیرەشدا بەکارھێندراوہ
بۆ ئەوہى کە کۆمەلێک لەسەرى دەبن لە ئايين و بەرنامە، بە بەلگەى ئەوہ کە
ئۆممەتەکان يەک ئۆممەت نين، بەلام من ئەو رايەم پى راست نى و پىم وایە:

راى راست ئەوہیە کە مەبەست لە (أُمَّة) ئەو پىغەمبەرانەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ
وَالسَّلَام) کە لیرەدا ناوى شازدەيان بە ناوى ئاشکرا ھاتوہ و، بە ئاماژەش ناوى
(عیسا) ھاتوہ، ئەوہ ھەق دە و، (مریم)يشيان خراوہتە گەل، ئەوہ ھەژدە، واتە:
مەریەم وەک ئافرەتێکى زۆر پاکیزەى چاک کە لە چاکى و پاکیدا لە ریزی
پىغەمبەراندا بووہ، خو دەفرموى: ئا ئەم کۆمەلى پىغەمبەرانە، يەک کۆمەلە.

(۲)- ﴿وَأَنَا رَبُّكُمْ﴾ منیش پەرورەدگار تانم، واتە: پەرورەدگارى ھەموو لایەکتانم.

(۳)- ﴿فَاعْبُدُونِ﴾ تەنيا بەندايەتیی بۆ من بکەن، ﴿وَأَنَا رَبُّكُمْ﴾ ئەم رستەيە
کورت ھەلێنان (حُضْر) دەگەيەنئ، واتە: تەنيا من پەرورەدگار تانم، نەک کەسێکى دیکە،
﴿فَاعْبُدُونِ﴾ ئەمەش دیسان کورت ھەلێنان دەگەيەنئ، واتە: تەنيا بەندايەتیی
بۆ من بکەن، نەک بۆ کەسێکى دیکە، وەک گوتمان: لیرەدا ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً

وَجَدَهُ ﴿۱﴾، دەگونجی باس باسی پڕیازی پیځەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بئی واتە: ئا ئەم پڕبازە که پیځەمبەران هەموویان لەسەری بوون، یەک پڕبازە، که بریتیه له خوا به یه کگرتن و ته نیا به ندایه تی بو خوا کردن، که ئەوه رایه کی زانایانه.

رایه کی دیکه ئەوه یه که: ﴿إِنْ هَذِهِ﴾، ئەمه هەر ئاماژەیه بو ئەو پیځەمبەرانە ی که باسکران، که ئەو رایه په سندر تو راستره، چونکه خوا ﷺ یه کسەر دوا ی سەر ژمێرکردنی ئەو پیځەمبەرانە ﷺ و وه سفکردنی زۆر به شیان، که خاوه نی خۆراگری بوون و، ئەهلی عیلم و حکمهت بوون و، ئەهلی سه لّاح و چاکه کاری بوون، دوا ی ئەوه ده فهرموئ: ئا ئەمانه کۆمه لی ئیوه ن، یه ک کۆمه له، هه لّبه ته ئەو کۆمه له ش له سەر یه ک پڕباز کۆبوونه وه، که ته نیا به ندایه تی بو خوا کردن و خوا به یه کگرتنه، به لّام ئەو مانایه له گه لّ سیاقی ئایه ته کاندایا شتر ده گونجی له وه که بلیین: (أُمَّةٌ) لیره دا مه به ست پپی پڕباز (طَرِيقَةٌ) ه، ئەگه رنا وشه ی (أُمَّةٌ) له قورئاندا به مانای به رنامه و پڕبازیش هاتوه، به لّام زیاتر به مانای کۆمه له خه لکیک هاتوه له حالیکدا له سەر به رنامه یه ک کۆبینه وه.

مەسەلەى دەيەم و كۆتايى:

شۈيىنكە وتووانى پىغەمبەران، لە دواى وان، بەرنامەكەيانيان دابىر دابىر كرد، ئىنجا كە دەگەرپنەو ە خزمەت خوا، برودارانى كردار باش، كۆششيان ناديدە ناگيرى و، بۆيان تۆمار دەگرى و، قەدەغەشە كە ئاوەدانىيە فەوتىندراو ەكان، نەگەرپنەو ە لاى خوا بۆ سزادرانيان:

خوا دەفەرموى: ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَيْنَا رَجْعُوتٌ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ وَإِنَّا لَهُ كَنُوبٌ ﴿٩٤﴾ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿٩٥﴾﴾

شیکردنەو ەى ئەم ئایەتانە، لە پینچ برکەدا:

(١)- ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾، یەكسەر خوا ﷻ لە دواى سەرژمىرى ژمارەيەكى زۆر لە پىغەمبەران كە حەقدەن، دەفەرموى: ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾، ئىنجا كاروبارى خۆيانيان دابىر دابىر كرد، بىگومان مەبەست لە پىغەمبەران نى، يانى: شۈيىنكە وتووانى پىغەمبەران، ئەوانەى لە دواى وان هاتن، هەرچەندە خوا ئامۆژگارىي كەردبوون، فەرمووبووى: ﴿إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾﴾، ئا ئەم كۆمەلى پىغەمبەرانه، يەك كۆمەلەو، منىش پەرورەدگار تانم و تەنيا بەندايەتیی بۆ من بكەن، كە چى: ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾، شۈيىنكە وتوو ەكانيان ئامۆژگارىي خويان لە گوێ نەگرت و، ئايىنەكەيان لە بەينى خويان دابىر دابىر كرد، وشەى (أَمْر) هەم بە مانای حال (شَأْن) دى هەم بەمانای (دين)، بەلام لێرەدا وا پێدەچى هەر مەبەستى ئايىن بى، واتە: ديندارى، ياخود: ئايىنەكەى خويانيان بەش بەش كرد، بەشيكيان بەشيكى تەبەننىي كردو، بەشيكيان بە بەشيكى پەيوەست بوو، بەشەكانى ديكەيان فەرامۆش كرد، كە دەفەرموى: ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾، پاناوى (هم)

دەگەر پێتەووە بۆ کەسیک کە شایستەییەتی، کە ئەوانیش بریتین لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان و کافرەکان، کە لە پێبازی پێغەمبەرەکان لایان داوە، یاخود: ﴿وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ﴾، واتە: ئۆممەتانی دوا پێغەمبەرەکان، ئەو ئۆممەتانەی لە دوا پێغەمبەرەکان هاتن، ئایینەکە ی خۆیان بەش بەش کرد، (تَقَطَّعَ) یش لە (قَطَعَ) ھووە ھاتووە، (أَي تَفَرَّقُوا)، لە ئایینەکە ی خۆیان دا پەرتەوازە بوون و، بەش بەشیان کرد.

لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسَتْ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (۱۵۵)، واتە: بێگومان ئەوانە ی کە ئایینەکە ی خۆیان پێبازی پێغەمبەرەکان کردو تییدا بوونە تاقم تاقم، تۆ هیچ پەيوەندییت پێیانەووە نیه، کاریان بۆ لای خواپە دواپێ ھەواییان پێدەدا بەوێ کە دەیانکرد.

لە سوورەتی (الروم) یشدا: ﴿وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۳۱) ﴿مِنَ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا كُلُّ حِزْبٍ لَدَيْهِمْ فِرْحُونٌ﴾ (۳۲)، واتە: لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان مەبن، ئەوانە ی ئایینەکە یان بەش بەش و پەرتەوازە کردو، تییدا بوونە دەستە دەستە و، تاقم تاقم، ھەر کۆمەڵێک، ھەر تاقمێک بەوێ کە بۆ خۆی لەسەریەتی، دڵخۆشە، وەک پێشینان دەلێن: (ھەر کەسە بە یاری خۆی ھەلەلێ)، «کەس بە رەبە ی کەس ناپیوی و، کەس لە مەری کەس ناخپوی»، (ھەر کەسە، بە دۆل و شیویک دا دەروا)، سەلام و مەرحەبای لەگەڵ ئەوێ دیکە دا نیه، ئەمە دەردی کوشندە ی شوینکە و تووانی پێغەمبەرەکان بوو، لە دێر زەمانەووە، دیارە لە ئۆممەتی پێغەمبەریشدا ﷺ ئەم ھالەتە دووبارە بۆتەووە.

ئێستا ھەندیک ناوی سەلەفیان لە خۆیان ناو، خەلکی دیکە یان ھەر پێ گومراو سەرلێشپواو، ھەندێ خۆیان ناو ناو ھەلێ تەریقەت و تەسەووف، پێیان وایە بەھەشت بەس بۆ ئەوان تەرخان کراو، یەکیکی دی ناوی لە خۆی ناو جەنگاوەر (مجاھد) و پێی وایە ئیسلام تەنیا لەوێ دا خولاصە بۆتەووە کە ھەمیشە سەنگەر بگرێ، یەکی دی لای شتیکی دیکە ی گرتووە و، یەکی دی

لایەکی دیکە ی گرتووە، هیچ کام لەوانەش دان بەوەی دیکەدا ناهێنێ، بەو کارە ی ئەوەی دیکە دەیکات و لێک دابراون.

هەمیشە کاتی ئینسان لە تێگەشتنی دیندا بە هەڵدا دەچێ، لە پیادەکردنی دینداریشدا بە هەڵدا دەچێ، ئەگەر تێگەشتنت بۆ دین تەسک بوو، پابەندیشت بە دینەو، بە باریکە پێیە کدا دەبێ، نەک بە فراوانیی، هەمیشە هەلس وکەوتی ئینسان لە تەصەوو پێوە سەرچاوە دەگرێ، بۆیە ئەگەر بەمانەوێ مسوڵمانان کۆبێنەو و پێک بن، دەبێ لە جووری تێگەشتیانەو بۆ ئیسلام راستیان بکەینەو، دەبێ تەصەوو پێو تێگەشتیان بۆ ئیسلام راست بکەینەو، لە پرووی قورئان و سوننەتەو، لە پرووی وەحیی ساغ و بێ خەڵتە ی خواو، لە دین تێبگەن، نەک لە پرووی تەفسیر و بۆچوون و تێگەشتنی زانیە ک کە لە سەردەمی خۆیدا و لە کاتی خۆیدا، بە جوورێک تێگەشتو، یاخود بە پێویستی زانیو، داکوکی لە سەر لایە نێک بکات و، جەخت لە سەر چەند لایە نێک بکاتەو، لە سەردەمی ئەودا پێویست بوو، ئەو بۆچوونانە لە خۆیان نەکەن بە دین، هەمیشە ئەوەی کە ئاینی پابەندکەرە بۆ مسوڵمانان، ئەوەیە کە لە قورئان و سوننەتدا بەرجەستە ی، ئەو دیکە هەمووی تێگەشتنی زانیانە بۆ ئیسلام و، نابێ تێگەشتنەکان لە خۆمان بکەینە دین.

ئەنجا سبحان الله لەم رۆژگارەدا: کێ زیاتر باسی شوینکەوتنی سەلەفی صالح و شوینکەوتنی قورئان و سوننەت دەکات، بە زۆری ئەوانە لە هەموو کەس دەمارگیرترن و، لە هەموو کەس زیاتر تەسکتر و بچووکتەر لە دین تێگەشتوون و، لە ئیسلام حالی بوون و، لە هەموو کەس خۆ پەسندترن و، خەڵکی دیکە بە کەمتر تەماشای دەکەن و، لە هەموو کەس زیاتر بوونە مایە ی لێک ترازانی مسوڵمانان و، بەش بەش بوون و پارچە پارچە بوونیان!!

لە حالیکدا کە شوینکەوتنی سەلەفی صالح، بە ناو لە خۆنان نیە، هەروەک صاف بوونەو و ساغ بوونەو، بە ناوی (صوفی) لە خۆنان نیە، هەروەک

شوینکەوتنی قورئان و سونەت، بە بەرزکردنەوهی شیعار نیە، ھەرۆک خوا بەیەکگرتن و تەنیا خواپەرستن، تەنیا بە ئیددیعای نیە، بەلکو ھەموو ئەو شتانە دەبن بە کردەوێن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خوێ لەو کەسانەمان بگێڕێ کە بە کردەوێ و بە راستیی، بە فراوانیی و بە قوولیی لە دین تێدەگەن و، بە فراوانیی و بە قوولیی پیوێ پابەند دەبن و، دلشیا بە کاری ھەموو مسوڵمانان خۆشە و، ئەو ھەقە کە خۆیان لەسەرینی و، ئەو ھەقە کە ئەوانی دیکەش لەسەرینی، ھەموو بە ھی خۆیان دەزانن، نەک: ﴿كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ﴾ ٥٣ ﴿المؤمنون، وەک خوا ھاوبەش دانەرەکانی و پێناسە کردووە، بەلکو ئێنسان دەبن ئەوێ خوێ دەیکات و ئەوێ کە ئەوانی دیکەش دەیکەن، دلی بە ھەمووی خۆش بێ، مادام ھەقەو لە لایەن خواوە ھاتووە.^(۱)

(۲) - ﴿كُلُّ إِلَهٍ لَنَا رَاجِعُونَ﴾، خوا دەفەرموێ: ھەر کامێک لەوانە دەگەرێنەوێ بۆ لای ئێمە.

(۳) - ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدٍ﴾، ھەر کەسێک لە کردەوێ باشەکان ئەنجام بدات، ئەو نادیدە گرتن نیە بۆ کۆششەکە، واتە: پاداشت دەدرێتەوێ و نادیدە ناگیرێ.

(۴) - ﴿وَإِنَّا لَهُ كَنُزُوتٌ﴾، بە دنیایی ئێمە ئەوێ کردوویەتی بۆی تۆمار دەکەین، بۆی دەنووسین، ھەرکەس کردەوێ چاکەکان ئەنجام بدات بە ئێمانەوێ، بە دنیای بێ، کە کۆشش و ھەولەکە نادیدە ناگیرێ.

(۱) لە کتیی پێنجەمی مەوسووعە: [بیرکردنەوێ ئیسلامی لە نێوان وەحیی و واقع دا] و کتیی دوازدەبەمی مەوسووعە [بەرەو باشتەر تێگەشتن و پێگەشتن] دا بەدرێژی لەبارە چۆنیەتی تەبایی و یەکریزی و ھاوکاری مسوڵمانانەوێ، دواوین.

(۵)- ﴿وَحَرَّمَ عَلَىٰ قَرَبَةٍ أَهْلَكْنَهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾، ئاوەداننیه ک که فەوتاندوو مانە قەدەغە یە لە سەریان کە نەگەرێنەو، کە نەگەرێنەو بۆ لای ئیمە، بۆ ئەوێ سزا بدرێن لە سەر ئەو تاوانانە ی کە لە دنیا دا، بوونە ھۆکاری فەوتیندرا نیان، لە دوا پوژیشدا دەبنە ھۆکاری سزادرا نیان.

وشە ی (کُفْرَان): ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيهِ﴾، (کُفْرَان) چاوە مانایە کە ی بریت یە لە دان نە ھێنان بە و چاکە یە دا، کە لە گەڵ کە سی کدا دە کری، کە پێچەوانە کە ی بریت یە لە (شُكْر) و لێرە دا بە کار ھێنراو بۆ بێ بەش بوونی کە سی ک لە پاداشت، پاداشت نە درانە وە ی لە سەر کردە وە ی باشی، ئەمە بە نە سبەت وشە ی: ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيهِ﴾، واتە: ھەوڵ و کۆششە کە ی نادیدە ناگیرێ، ژیر لێو ناخری و، سێلە یی دەر ھە ق نا کری.

کە دە فەر موێ: ﴿وَأَنَّا لَهُ كَنُوبٌ﴾، نووسین، لێرە دا کینایە یە لە ھاتنە دی و چە سپاندنی واتە: زایە نا کری و کردە وە باشە کانی بۆ تۆمار دە کرین و زایە نا کرین.

کە دە فەر موێ: ﴿وَحَرَّمَ عَلَىٰ قَرَبَةٍ﴾، کە خویندرا و یشە تە وە بە (وَحَرَّمَ عَلَىٰ قَرَبَةٍ)، دە لێ: (الْحَرَامُ: الشَّيْءُ الْمَمْنُوعُ)، شتێکی رێ لێ گراو، واتە: رێیان لێ گراو کە نە یگەرێنە وە بۆ قیامەت، بۆ سزاو پاداشت، ھە لێ تە چە ند جوړە تە فسی رێکی دیکە شیان بۆ کردوون، بۆ وێنە:

ھە ندیک یان گوتوو یانە: ﴿وَحَرَّمَ عَلَىٰ قَرَبَةٍ أَهْلَكْنَهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ﴾، واتە: لێیان قەدەغە کراو کە بگەرێنە وە، لە رێبازی غە لەت و پە لەت، مادام بر یاری فەوتاندنیانمان داو، توانای گەرێنە وە یان نیە، لە رێی چە و ت بۆ رێی راست، بە لām ئەو مانایە ی گۆتمان، زیاتر لە گەڵ سیاقی ئایە تە کان دا دە گونجی.

خوا بە لوتف و کەرەمی خوێ ئیمە لەو کە سەنە بگێرێ کە بە دوای پێغەمبەر ان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دە کە ون و لە راستە شە قامە کە یان لاندەن و

بەملاولادا ناخلیسکین و بەلاریڤدا نابریڤن، تاکو هەم لە دنیادا سەر بەرزانه بژین،
هەم لە دواڕۆژدا سەرفرازو سەر بەرز بین، لە خزمەت خواو پیغەمبەرانی خوادا

ﷺ

پاڤەیانندی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

لە ئۆرە کۆمەڵایەتیەکان لەمەڵگانی

www.alibapir.com

بەشێکی لە مەڵگەکانی

www.alibapir.com

بەشێکی لە مەڵگەکانی

عەلی بابیر AliBapir

عەلی بابیر AliBapir

پاڤەیانندی مەکتەبی مامۆستای عەلی بابیر

به سهرهاتی شهش له

پیغه مبه رانی پایه بهرز (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)

به ریـزان !

شهش كهس له پیغه مبه رانی خوا، كه تاكو ئیستا به سهرهاتیانمان نه خستۆته
 پروو، لیره دا باسیان ده كهین، كه ههر كام له (داود) و (سلیمان) ی كوری، پاشان
 (أیوب) دوا یی (ذالكِفل)، ئنجا (الیسع) و (إلیاس)، باس و به سهرهاتی ههر
 کامیکیان به كورتیی ده خهینه پروو:

یه كهم: به سهرهاتی داوود عليه السلام

له پینج (۵) برگه دا باسی داوود عليه السلام ده كهین:

(۱) - ناوو ره چه له کی:

له قورئاندا ناوی داوود ته نیا بهو جوړه هاتوه، واته: به وشه ی داوودو باسی
 ناوی بابی نه كراوه، به لām له پهیمانی كۆندا ده لئ: داوود بچووكتین و هه شته مین
 كوری (يَسَّى الأفراتِي) بووه^(۱)، شایانی باسه: به سهرهاتی داوود له پهیمانی كۆندا
 له لاپه ره كانی: (۵۹۶ - ۷۰۸) یه دا و، سه دو دوو (۱۰۲) لاپه ری گرتوه.

(۱) التفسير التبييقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر صموئيل الأول، الإصحاح: ج ۱۷، ص ۵۹۹.

۲- دووباره بۆنەوہی ناوی (داوود):

داوود علیہ السلام شازدە جاران، ناوی ھاتوہ لە قورئاندا، لە نوۆ سورەتанда کہ ئەمانەن:

- ۱- سوورەتی (البقرة)، ئایەتی: ۲۵۱.
- ۲- سوورەتی (النساء)، ئایەتی: ۱۶۳.
- ۳- سوورەتی (المائدة)، ئایەتی: ۷۸.
- ۴- سوورەتی (الأنعام) ئایەتی: ۸۴.
- ۵- سوورەتی (الإسراء) ئایەتی: ۵۵.
- ۶- سوورەتی (الأنبياء) ئایەتەکانی: ۷۸ و ۷۹.
- ۷- سوورەتی (النمل) ئایەتەکانی: ۱۵ و ۱۶.
- ۸- سوورەتی (سبأ)، ئایەتەکانی: ۱۰ و ۱۳.
- ۹- سوورەتی (ص) ئایەتەکانی: ۱۷ و ۲۲ و ۲۴ و ۲۶ و ۳۰.

۳- کورتە ی زیان و بەسەرھاتەو ھەلویستەکانی داوود:

۱- یەكەمین ناوھێترانی داوود لە قورئاندا لە بەسەرھاتی كوشتنی (جالوت) دایە، بەپێی ریزبەندی (مُصحف) مەبەستمە، وەك خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ﴾ البقرة.

لە پەیمانێ کۆندا، ناوی ئەو پێغەمبەرە ی کە (طالوت) ی ھەلبژاردو، بە مەلیک، بە (صموئیل الأول) ھاتو، و، ناوی (طالوت) یش بە (شاول) ھاتو^(۱).

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر صموئيل الأول، ص ۵۹۴.

هه روه ها له په یمانی کوڼ^(۱) دا ده لئ: (وَكَانَ فَتْرُهُ حُكْمُ دَاوُدَ أَرْبَعِينَ سَنَةً، مَلِكٌ سَبْعَ سِنِينَ فِي حَبْرُونَ، وَثَلَاثَةً وَثَلَاثِينَ فِي أُورُشَلِيمَ)، واته: ماوهی هوکمرانیی داوود چل سال بووه، ههوت سالان له (حبرون) {شاریکه له شاره کانی فه له ستین} و سی و سی (۳۳) سالیس له (اورشلیم).

شایانی باسه له په یمانی کوڼدا، دریژهی زور دراوه به به سهرهاتی داوود عليه السلام باسی زور جهنگ و کیشهو بیشه ی نیوان تهو و (شاول)، یانی: (طالوت) کراوه، که (شاول) ویستوو یه تی داوود بکوژی، تهویش له بهری هه لاتوهو چهند جاران داوود زه فهری به (شاول) برده، به لام نه یکوشته، که (شاول) پادشای به نی ئیسرائیل بووه و، (صموئیل) - که به حیساب ناوی یه کئ له پیغه مبه رانه - تهوی داناوه به پادشا، به لام به سهرهاته کانی داوود له قورئاندا ته مانه ن:

یه که م: کوشتنی (جالووت)، واته: داوود که جالووتی کوشته: ﴿وَقَتَلَ دَاوُدُ دُجَالُوتَ﴾ البقرة: ۲۵۱، له کاتیکدا سوپای به نی ئیسرائیل به سهرکردیه تی (طالوت) {که له په یمانی کوڼدا پیی ده لئ: (شاول)} پرو به پرو بوته وه له گه ل سوپایه ک له ته هلی کوفر، که له په یمانی کوڼدا ده لئ: ته وانه فه له ستینییه کان بوون و (عمالقه) شیان پیی گوتراوه، لهو کاته دا داوود جالووت ده کوژی، له په یمانی کوڼدا دریژهی زوری داوه تی.

دووه م: دادوه ری کردنی له بارهی زه پکردنی کوڼه لئ له کشتوکالی خه لکیکدا، که پیشت له ته فسیری ثایه ته کاندایه نامان، (الانبیاء): (۷۸ و ۷۹).

سییه م: شتیکی دیکه که له داوود گیردراوه ته وه له قورئاندا، دروستکردنی (زری) یه، که له سووړه تی (الانبیاء) ثایه تی: (۸۰) و، له سووړه تی (سبا) ثایه ته کانی: (۱۰ و ۱۱) دا هاتوه، تهوه ی که له سووړه تی (سبا) دا هاتوه، خوا عليه السلام ده فهرموئ:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَجَالُ أَوْبَىٰ مَعَهُ وَالطَّيْرُ وَالنَّارُ لَهُ الْحَدِيدُ ۝۱۰﴾ أَنْ أَعْمَلَ سَيِّغَتْ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَليحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۱۱﴾

(۱) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۷۰۸.

واتە: ئیمە بە دنیایی بەخششی خۆمان داوودو بنەمالەکی، چیاپەکان لەگەڵی بڵینەوهو، هەروەها بالەندەکان ئیوێش و، ئاسنیشمان بۆ نەرم کرد بوو {سروشمان بۆ کرد} کە زرییە پۆشەرەکان {کە جەستەیی جەنگاوەرەکان دادەپۆشن} دروست بکەو، وردەکاریی بکە لە چینیان دا و، کردەوه باشەکان ئەنجام بدەن، من بینەری ئەوێم کە ئەنجامی دەدەن.

چوارەم: شتیکی دیکە لە داوود گیراوەتەوه، کە بریتیە لە وهی چیاو بالەندەکان خویان لەگەڵ دا بە پاکگرتو، ئەمە لە سوورەتی (الانبیاء) ئایەتی: (۷۸) دا، وەک پێشتر هینامان و، لە سوورەتی (سبأ) ئایەتی: (۱۰) دا و، لە سوورەتی (ص) ئایەتەکانی: (۱۸ و ۱۹) دا هاتو، کە خوا ﷻ لە هەر کام لەم سێ شوینەدا بە شیوەیهکی نزیکی لە یەکدی، باسی ئەو موعجیزەیی داوود دەکات، بۆ وینە: خوا ﷻ لە ئایەتەکانی: (۱۸ و ۱۹) ی (ص) دا دەفەرموێ: ﴿إِنَّا سَخَرْنَا أَجْالَ مَعَهُ يُسَبِّحُنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾ (۱۸) وَالطَّيْرِ مَحْشُورَةٌ كُلُّ لَهْ وَأَوَّابٌ (۱۹) ص، واتە: ئیمە چیاپەکانمان لەگەڵیدا ملکەچ کرد بوون (دەستەمو کردبوون) ئیواران و دەمەو خۆرەلآت، خویان لەگەڵ بە پاک دەگرت، هەروەها بالەندەکانیش هەموویان بۆی کۆدەکرانەوهو، هەموویان لەگەڵیاندا دەگوتهوه {یان: لەگەڵیدا بۆ لای خوا دەگەرانەوه}.

پنجەم: کۆمەلیک بۆ چارەسەری کێشەیهک دەچنە لای لە میحراپەکید، کە لە سوورەتی (ص)، ئایەتەکانی: (۲۰ - ۲۶) دا، خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ، وَءَاتَيْنَاهُ الْحِكْمَةَ وَفَصَّلَ الْخُطَابِ﴾ (۲۰) وَهَلْ أَتَاكَ نَبَأُ الْخَصْمِ إِذْ سَوَّرُوا الْمِحْرَابَ (۲۱) إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَخَفْ خَصِمَانِ بَغَى بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَأَحْكُم بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَلَا تُشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ (۲۲) إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَجْمَةً وَلِي نَجْمَةٌ وَاحِدَةٌ فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي فِي الْخُطَابِ (۲۳) قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَجْمِكَ إِلَى نَجْمِهِ وَإِنْ كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّاهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ (۲۴) فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ

وَأَنَّ لَهُ، عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٢٥﴾ يَدَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ
النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ ﴿٢٦﴾

واتە: ئیمە حوکمرانیی داوودمان پتەو و مەحکەم کردبوو و، حیکمەت و
قسە پروونیشتان پتە بەخشیبوو، (هەم لێزانی و هەم قسە پروونی) و، ئایا
هەوالی ئەو کۆمەڵە کە پێکەو ناکۆکیان هەبوو پێت گەشتو؟ کاتێ بەسەر
دیواری میحرابە کە داوود سەر دیوارە کە کەوتن و، لە داوود وەژوور کەوتن، ئەویش
بەهۆیانەو راجەلەکی (لێیان ترسا) پێیان گوت: مەترسێ ئیمە دوو کەسین
پێکەو ناکۆکییمان بوو، هەندێکمان ستممان لە هەندێکمان کردو، تۆش
دادوهرییمان بە هەق لە نێواندا بکە، بەلام لە هەق لامەدەو، دوور مەکەو،
بەرەو راستە پتە پێناییمان بکە، {یەکیکیان گوتی: ئەو برامە نەوێدو نو مەری
هەیهو، منیش مەریکم هەیه، گوتی: ئەو مەپەری خۆشت بدە بە من و، لە
قسەکردنیشدا بەسەرمدا زāl بوو، واتە: منی بێ قسە کرد، کە دەبێ ئەو تاکە
مەپەری خۆم بدەم بە و، هی ئەو بێنە سەدو منیش هیچ مەریکم نەبێ} {یەکسەر
داوود حوکمیدا} بێگومان بەو کە داوای مەپەرەکتی کردو بۆ گەڵ مەپەکانی
خۆی، ستمی لێکردووی و، زۆر لەوانە کە پێکەو هاوبەشن، ستم لە یەکدی
دەکەن، مەگەر ئەوانە کە پروایان هێناو و، کردووە باشەکان ئەنجام دەدەن،
ئەوانەش کەمن، دواوی داوود بۆی دەرکەوت کە ئیمە تاقییمان کردۆتەو، بۆیە
داوای لێبوردنی لە پەرورەدگاری کردو بە پکوعەدا چوو وگەرایەو بۆ لای خوا
(یاخود: کپنووشی بردو بۆ لای خوا گەرایەو)، ئیمەش لەوێدا {کە پەلەکردن
بوو لە دادوهرییدا} لێمان بورد، بێگومان بۆ وی لە لای ئیمە هەم نزیکیی
هەیه، هەم سەرەنجامی گەپانەوێ چاک هەیه، {دواوی خوا پتە فەرموو:}
ئەو داوود! ئیمە تۆمان کردو بە جێنشین لە زەویدا، لە نێوان خەڵکدا بە
هەق دادوهریی بکە و بە دواي ئارەزوو {عاتیفەو سۆز} مەکەو، لە پتە خوا

لات دەدا، بە دلتیایی ئەوانە ی لە پێی خوا لا دەدەن، سزایەکی سەختیان ھەیە، بە ھۆی ئەوەوە کە پۆژی لێپرسینەوێیان فەرامۆش کردووە.

ھەلبەتە ئەو بەسەرھاتە کە خوا لێرەدا بە پەمز ھیناویەتی، بەلام لە پەیمانی کۆندا دەلێ: {داوود نەوێدو نو (۹۹) ھاوسەری ھەبوون و، تەماعی لە ھاوسەری ئۆریا کردووە، کە ھاوسەریکی جوانی ھەبوو} شایانی باسیشە ئەو بەسەرھاتە ی لە پەیمانی کۆندا ھاتووە، کە ئەفسانەییە و لەگەڵ مسوڵمانیکی عادیییش دا ناگونجی، چ جایی لەگەڵ پایەو مەقامی پیغەمبەرائی پایە بەرزدا! لە زۆربە ی تەفسیرەکاندا ئەو بەسەرھاتە ئەفسانەییان کردووە و بە تەفسیری ئەم ئایەتانە! کە ئەم ئایەتانە ئەگەر بەبێ لەبەر چاوگریتی ئەو حیکایەت و بەسەرھاتە ئەفسانەییە کە لە پەیمانی کۆندا ھاتووە، تەماشایان بکەین زۆر بە پروونی دیارە، مەبەست پێیان چییە؟

دوو کەس دەچن بۆ لای داوود عليه السلام کێشە یەکیان ھەیە، دەرخەنە پروو کە لە سیاقی ئایەتەکان دا بۆمان دەردەکەوێ ئەو دوو کەسە فریشتە بوون، چونکە داوود، پیغەمبەریش بوو و پادشاش بوو، ئنجا ئایا دوو کەس چۆن دەتوانن داوود ئەو ھەموو پاسەوانە ی ھەبن، یەکسەر لە ژوورە تاییبەتە کە ی خۆی دا کە خوا پەرستی تیدا کردووە، لێی وەژوور بکەون، ئەویش لە ترسان پابچلەکی؟ ئنجا ئەوانیش ئەو کێشە یە کە زۆر ورووژێنەرە، بیخەنە پروو: یەکیکیان دەلێ: ئەو ھەرامە نەوێدو نو مەری ھە یە و منیش مەریکم ھە یە گوتی: مەرە کە ی خۆتم بدە یە و، بەسەریشمدا زال بوو لە قساندا، قەزیە یەکی زۆر ورووژێنەریان خستۆتە پروو، کە ئەو تاقیکردنەوێ خوا بوو بۆ داوود، چونکە داوود پادشا بوو و دەبووایە دادوورییش بکات بە ھەق، کە چی داوود لێرەدا ھەلچوو و، بێ ئەوێ گوتی لە قسە ی داوا لەسەر کراو (مُدْعَى عَلَيْهِ) کە، بگرێ یەکسەر بەپێی قسە ی داواکەر (مُدْعَى) حوکمی داووە بەسەر داوا لەسەرکراو (مُدْعَى عَلَيْهِ) دا، لە تەفسیرەکان دا دەلێ: دوایی ئەو دوو فریشتە یە تەماشای یەکدییان کردو

پێکەنین، دوايش خوا دەفەرموی: (ئەى داوود! ئیمە تۆمان کردووە بە جینشین لە زەویدا، کە لە نێوان خەڵکدا بە ھەق دادوھەری بکە و، دواى ئارەزوو مەکەو، واتە: بە دواى عاتیفەو قسەى ورووژینەر مەکەو، ئەگەرنا لە پێى خوا لات دەدات.

مەسەلەکە ھەر ئەوھەیکە ئەوانە کیشەھەکیان بوو داوود خستۆتە پروو، زۆر ورووژینەر بوو و، سەرەنجام داوود لەو تاقیکردنەوھى خواى پەرورەدگار دەرناچوو، ھەر بۆیەش دواى داواى لیبوردنى لە خواى لیبوردە کردووە پەشیمان بووتەو،

ئیدی ھیچ پەیوەندى بە نەوھەو نو (۹۹) ژن و، تەماع لە ژنى خەڵک کردن و ... ھتەوھە نە.

ئنجایە راستییدا ئەو لەگەڵ مسوڵمانى سادەو ئاساییشدا، ناگونجی، چ جایی لەگەڵ پایەو مەقامى پێغەمبەراند (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلام بە داخەو جوولەکەکان زۆر شتى لەوھش ناشیرنترین داوھتە پال پێغەمبەرە، لە پەیمانى کۆندا، بەلکو لە پەیمانى نوێشدا، کە من لە مەوسووعەى: (الإسلام کما يتجلى في كتاب الله) لەو بەرگەدا کە بەرگی شەشەمە و، بوو باسى پێغەمبەرە تەرخانم کردو، ھەرۆھە لە بەرگی پێنج دا، کە بوو دیراسەکردنى کتیبەکانى خوا تەرخانم کردو، لە ھەردووک لەو کتیبەکەدا، بە درێژى لەو بارەو قسەم کردو و، ئەو تۆمەتانەى دراوھە پال پێغەمبەرە، لە پەیمانى کۆن و نویدا، بەرپەرچمداوھە.

شەشەم: شتىکی دیکە کە لە بارەى داوودەو، لە قورئانى بەرێزدا ھاتو، ئەوھەیکە خوا (زەبوور) ی بە داوود داو:

۱- لە سوورەتى (النساء)، ئایەتى: (۶۳) دا، ھاتو: ﴿وَعَايَنَّا دَاوُدَ رَبُّوًّا﴾.

۲- هەر وهه ها له سوورەتی (الإسراء)، ئایەتی: (۵۵) دا، هاتوه: ﴿وَعَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ (۵۵).

به لām له پهیمانی کۆن دا له باره ی کتیبه که ی داووده وه، نالی زه بوور به لکو ده لئ: (المزامیر)، که به پئی پهیمانی کۆن له ئه مه زمورانه ی به داوود دراو، سه دو په نجا (۱۵۰) دانه بوون و، له پهیمانی کۆندا^(۱)، سیفریکی تاییه ت به (المزامیر) هه یه، که له لاپه ره: (۱۱۳۳ تا کو ۱۲۷۸) ی بو ته رخا ن کراوه، یانی: ۱۲۷۸-۱۱۳۳=۱۴۵، لاپه ره.

حه وته م: ههر له قورئاندا له باره ی داووده وه، حه وته مین شت ئه وه یه که خوا رایگه یاندوه سوله یمانی به داوود داوه، سوله یمان کوری داوود بووه، وه ک له سوورەتی (ص) دا ده فه رموی:

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (۳۰)، واته: سوله یمانان به داوود به خشی، باشترین بهنده بوو، زۆر بو لای خوا ده گه رایه وه.

هه شته م: ئه وه ی که له سوننه تدا له باره ی داووده وه، هاتوه ده توانین ئه وه دوو فه رمووده یه بئین:

۱- که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: ﴿أَحَبُّ الصَّلَاةِ إِلَى اللَّهِ صَلَاةُ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَأَحَبُّ الصِّيَامِ إِلَى اللَّهِ صِيَامُ دَاوُدَ، وَكَانَ يَتَامُ نِصْفَ اللَّيْلِ وَيَقُومُ ثُلُثَهُ وَيَتَامُ سُدُسَهُ، وَيَصُومُ يَوْمًا، وَيُفِطِرُ يَوْمًا﴾ (أخرجه: البخاري: ۳۴۲۰، ومسلم: ۱۱۹۵، عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرِو بْنِ الْعَاصِ)،

واته: خو شه ویستترین نو یژ له لای خوا، نو یژ کردنی داوود بووه و، خو شه ویستترین پۆژوو گرتن له لای خوا، پۆژوو گرتنی داوود بووه، (نو یژ کردنه که ی باس ده کات، ده فه رموی): نیوه ی شه وگار ده خه وت و، یه ک له سه ر سی هه لده ستا {بو شه نو یژ و خوا په رستی و} دوایش یه ک له سه ر شه شی شه و که ده مایه وه، ده خه وت و، پۆژیک به پۆژوو ده بوو، پۆژیکیش به پۆژوو نه ده بوو.

(۱) التفسیر التبیقی للکتاب المقدس، العهد القديم، سفر المزامیر، ص ۱۱۳۳ - ۱۲۷۸.

۲- {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ سَمِعَ صَوْتَ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ وَهُوَ يَقْرَأُ، فَقَالَ: لَقَدْ أُوتِيَ أَبُو مُوسَى مِنْ مَزَامِيرِ آلِ دَاوُدَ} (أخرجه أحمد: ۲۵۳۸۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح، أصله في الصحيحين).

واته: دایکمان عایشه (خوا لئی رازیبی)، ده لئی: پیغه مبهری خوا ﷺ گوئی له دهنگی ئه بوو مووسای ئه شعهری بوو، قورئانی ده خویند فهرمووی: ئه بوو مووسا له ئاوازه کان و دهنگ خویشی داوودی پیدراوه.

داوود یه کئی له موعجیزه کانی ئه وه بووه که دهنگیکی زور زور خویشی هه بووه.

(E) - موعجیزه کانی (داوود):

۱- یه کئی له موعجیزه کانی داوود ئه وه بووه که چیا به کان و بالنده کان له گه لیدا خویان عز وجل به پاک گرتوه، کاتی داوود ته سییحاتی کردوه و، رازو نیازو مونا جاتی له خزمهت خوادا کردوه، هه م چیا به کان و هه م بالنده کانیش له گه لیان دا گوتوته وه.

که پیشتر لهو باره وه قسه مان کردو، پێویست ناکات زیاتر له سه ری بدوین.

۲- موعجیزه یه کی دیکه ی ئه وه بووه که ئاسنی بو نهرم بووه، هه روه ک خوا ده فهرمووی: ﴿وَأَنَّا لَهُ الْحَدِيدُ ۝۱۰﴾ سبأ، ئنجا ئه و ئاسن بو نهرم بوونه، ئه گه ر ئاسن بو نهرم بوونی ئاسایی بووایه، وه ک چۆن خه لک ئاسن ده خاته ئیو کووره وه و به مووشه ده کووره که فوو لی ده کات، دوا یی ئاگره که ی به هیژ ده بی و ئاسنه که نهرم ده کات، ئه گه ر وا بووایه، خوا وه ک موعجیزه یه ک باسی نه ده کرد، به لکو به شیوه یه کی یاسا در (خارق العاده)، ئاسن بو داوود نهرم بووه و به که یفی خو ی شتی لی دروست کردوه.

۳- موعجیزه یه کی دیکه ی ئه وه بووه که خوا فیری دروستکردنی زری کردوه، وه ک ده فهرمووی: ﴿وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لِنُحْصِنَكُمْ مِنْ بَأْسِكُمْ فَهَلْ أَنْتُمْ

شَکْرُونَ ﴿۸۰﴾ الانبیاء، واتە: فیری دروستکردنی پۆشاکیکمان کرد بۆتان، تاکو له سهختی جهنگدا بتانپاریزی، ئایا ئیوه سوپاسگوزار نابن!

له سوورەتی (سبا) یشدا دەفەرموی: ﴿أَنْ أَعْمَلَ سَبِغَتٍ وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ﴾ ﴿۱۱﴾ واتە: تۆ زۆری پۆشەرەکان دروست بکە و، له ئالقەکاندا ورده کاریی بکە به ئەندازەگیری، کهواتە: وهک زۆریک له زانایان رایان وایه، یه کهمین که سیک زری به ئالقە ی دروست کردوه (به ئالقە چن) داوود عليه السلام بووه، پیشتەر به جوریکی دیکه بووه، پارچه ئاسن بوون و، لیکیان داون، به لام ئهوهی داوود به ئالقە بووه و وهک پۆشاکیک کراوه ته بهرو، ئسانتر جهسته تیدا جوولە ی کردوه.

۴- موعجیزه یه کی دیکه ی داوود بریتی بووه له وه که خوای به خشر زه بووری پیداهه: ﴿وَعَاتَيْنَا دَاوُودَ زَبُورًا﴾ ﴿۵۵﴾ الإسراء، زه بووریش، کتیبیک بووه به داوود دراوه، ئنجا ئایا ئهوهی که له پهیمانی کۆن دا ماوه، که سه دو په نجا مه زموره، چه ندی راسته و چه ندی راست نیه، که ئهوهی له ویشدا هاتوه، به زۆریی رازو نیازو مونا جاته له گه لّ خوا دا؟ ئهوه یان لپی دلیا نین، چه ندی هی زه بووره که ی داووده، چه ندیش هی ئه و نیه؟

۵- موعجیزه ی پینجه می بریتی بووه له دهنگی خوش، وهک له فه رمایشته که ی پیغه مبه ردا عليه السلام هاتوه، ئه و ئایه تانه ش که باسی ته سبیحات کردنی چیا یه کان و بالنده کان ده که ن له خزمه ت داوود دا، هه ر ئاماژه ده که ن به وه ده بی داوود دهنگیکی یه کجار زولال و خوش و به جۆشی هه بووی، که دهنگیکی نا ئاسایی بووه، بۆیه چیا یه کان و بالنده کان له گه لیان گوته وه.

0- تهمهن و مردنی (داوود):

سه ره تا ئه وه دینین: ئه و به سه رهاته ی ئاده م عليه السلام که (أحمد والترمذی) له (ابن عباس) هوه، ههروه ها (أحمد) له (ابن عباس) هوه، (الترمذی) له (أبو هريرة) هوه، ههروه ها (ابن خزيمة) و (ابن حبان) یش هیناویانه و، (حاکم) یش گوته ویه تی: (صحيح

علی شرط مسلم)، ئەویش ئەوەیە کە خوا ﷻ ۛەچەى ئادەم، پێشانى ئادەم دەدات، ئادەم گەنجیکیان تیدا دەبینى زۆر جوانە، ئەویش لە خواى پەروەردگار دەپرسى: ئەوە کییه؟ دەفەرموى: داوودە، ئادەم دەپرسى: چەند سالى تەمەنت بو داناو؟ دەفەرموى: سەد سالى، ئادەم، دەلى: چل سالى لە تەمەنى من بخە سەر تەمەنى وى، بەلام کاتى کە فریشتەى مەرگ (ملك الموت) دى، گيانى ئادەم بکیشى، ئادەم لەو بەلینهى پەشیمان دەبیتەو. کەواتە: دەبى تەمەنى داوود، سەد (۱۰۰) سالى بووبى^(۱)، بەلام خاوەن کتیبەکان، دەلین: تەمەنى داوود، حەفتاو حەوت (۷۷) سالى بوو و ئەو قسەیهى خاوەن کتیبەکانیش لەگەل دەفیک دا کە لە ژيانى داووددا هاتو^(۲)، ناگونجى کە دەلى:

(وَسَاخَ الْمَلِكُ دَاوُدَ وَطَعَنَ فِي السِّنِّ، فَكَانُوا يُدْثِرُونَهُ بِالْأَعْطِيَةِ فَلَا يَشْعُرُ بِالْذَّفَاءِ)،
واتە: داوودى پادشا پیر بوو، کەوتە نىو تەمەنەو، بە پۆشاکان دایان دەپۆشى (بە لیفەو بەتانى)، بەلام هەستى بە گەرمی نەدەکرد، واتە: زۆر کەوتبوو تەمەنەو، ئنجا ئەگەر زۆر کەوتبیتە تەمەنەو، نابى تەمەنى حەفتاو حەوت سالى، بوو بى.

دکتۆر (شوقى أبو خلیل) لە کتیبى (أطلس القرآن) دا^(۳)، دەلى: (توفي (۹۶۳) قبل الميلاد) واتە: داوود لە سالى (۹۶۳) پيش زایین دا، واتە: پيش ئەوەى عیسا لە دایک بوو بى، کۆچى دواى کردو.

ئەمە کورتەى بەسەرھاتى داوود بوو.

(۱) قصص الأنبياء، لابن کثیر، ص ۴۳۰.

(۲) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، ص ۷۰۱.

(۳) ص ۸۹.

دووەم: بەسەرھاتی سولەیمان

ژیان و بەسەرھاتی سولەیمانیشت لە پینچ (۵) بڕگەدا دەخەینە روو:

۱- ناو و ڕەچەڵەکی:

سولەیمان کوپی داوودە، وەک لە سوورەتی (ص)دا، خواى زانا وتوانا دەفەرموى: ﴿وَهَبْنَا لِداوودَ سُلَيْمٰنَ نَعَمَ الْعَبْدُ إِنَّهٗٓ أَوَّابٌ﴾ واتە: سولەیمانیشتمان بە داوود بەخشى، باشترین بەنده بوو، بەپاستیی زۆر گەراوه بوو (بۆ لای خوا) کەواتە: سولەیمان کوپی داوود بوو، سەلامی خویان لێی، لە پەیمانی کۆنیش دا، ئەو زۆر بە پروونی باسکراوه.

۲- ژمارەى دووبارە بوونەوى ناوى سولەیمان لە قورئاندا:

سولەیمان لە قورئاندا، هەڤدە (۱۷) جار، ناوی هاتو، جارێک زیاتر لە بابی (داوود) ئەویش بەم شیۆیه و، لە هەوت (۷) سوورەتاندا ناوی هاتو:

- ۱- لە سوورەتی (البقرة)دا، ئایەتی: (۱۰۲) دوو جار ناوی هاتو.
- ۲- لە سوورەتی (النساء)دا، لە ئایەتی: (۱۶۳)دا.
- ۳- لە سوورەتی (الأنعام)دا، لە ئایەتی: (۸۴)دا.
- ۴- لە سوورەتی (الأنبياء)دا، لە ئایەتەکانی: (۷۸ و ۷۹ و ۸۱)دا.
- ۵- لە سوورەتی (النمل)دا، لە ئایەتەکانی: (۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۱۸ و ۳۰ و ۳۶ و ۴۱)دا.
- ۶- لە سوورەتی (سبا)دا، لە ئایەتی: (۱۲)دا.

۷- له سوورەتی (ص)دا، له ئایەتەکانی: (۳۰ و ۳۴)دا.

هه‌مووی ده‌کاته‌هه‌ڤده (۱۷) جار.

۳- کورتە‌ی ژیان و به‌سه‌ره‌اتی سوله‌یمان:

سه‌ره‌تا ده‌بی ئه‌وه‌ بڵیین که له په‌یمانی کۆندا: (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم)، سیفریک دیارییکراوه به‌ ناوی: (أمثال سليمان) که له لاپه‌ره: (۱۲۸۳ تا ۱۳۴۰)، سی په‌ندو حیکمه‌تی گرتۆته‌ خو‌ی و، ژیان و به‌سه‌ره‌اتی سوله‌یمانیش، به‌ درێژی له په‌یمانی کۆندا هاتوه، به‌لام له قورئاندا، ده‌توانین بڵیین: له پینچ شوێنان دا، زیاتر به‌سه‌ره‌اتی سوله‌یمان باسکراوه، به‌م شیوه‌یه‌ی خوارێ:

۱- له سوورەتی (ص)دا، ئایەتەکانی: (۳۰ - ۴۰)، واته: یازده ئایه‌ت.

۲- له سوورەتی (الانبیاء)دا، ئایەتەکانی: (۷۸ و ۷۹) و (۸۱ و ۸۲)، چوار ئایه‌ت.

۳- به‌سه‌ره‌اتی سه‌ره‌کی سوله‌یمان له سوورەتی (النمل)دا، ئایەتەکانی: (۱۵ - ۴۴)دا، هاتوه، بیست و نۆ (۲۹) ئایه‌ت، که ئه‌وه‌ شوێنی سه‌ره‌کی به‌سه‌ره‌اتی سوله‌یمان.

۴- له سوورەتی (سبأ)دا، ئایەتەکانی: (۱۲ و ۱۳ و ۱۴) و، باسی مردنیشی ده‌کات.

۵- له سوورەتی (البقرة)دا، له ئایه‌تی: (۱۰۲)دا، که باسی جادوو ده‌کات، له سه‌رده‌می سوله‌یماندا و، ئیمه‌ کاتی خو‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌مان ته‌فسیر کردوه.

ئنجا ئیمه‌ درێژه‌ی ته‌فسیری ئایه‌ته‌کان هه‌لده‌گرین بۆ شوێنی خو‌یان و، ئه‌و یازده ئایه‌ته‌ی سوورەتی (ص)، لێره‌دا ته‌فسیر ده‌که‌ین، به‌لام ئایه‌ته‌کانی سوورەتی (النمل) و سوورەتی (سبأ) هه‌لده‌گرین بۆ کاتی ته‌فسیرکردنی ئه‌و دوو سوورەته‌، به‌لام له سوورەتی (ص)دا، خوا ﷻ که باسی به‌سه‌ره‌اتی سوله‌یمان ده‌کات، له‌و یازده ئایه‌ته‌دا، تیشکیکی باش ده‌خه‌نه‌ سه‌ر به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی، خوا ﷻ ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (٣٠) إِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِنَاتُ الْإِحْيَادُ ﴿٣١﴾ فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾ رُدُّوهَا عَلَيَّ فطَفِقَ مَسْحًا بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿٣٣﴾ وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿٣٤﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَبْغِي لِأَحَدٍ مِنِّي بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿٣٥﴾ فَسَخَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُخَاءً حَيْثُ أَصَابَ ﴿٣٦﴾ وَالشَّيَاطِينَ كُلَّ بَتَاءٍ وَعَوَاصٍ ﴿٣٧﴾ وَآخَرِينَ مُقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿٣٨﴾ هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٩﴾ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ﴿٤٠﴾ ﴿٤٠﴾

ئەم یازدە ئایەتە، لە ھەموو ئایەتەکانی قورئان زیاتر باسی بەسەرھاتی سولەیمان و ئەو نەعمەتانەیی کە خوا پێی داوون و، ئەو موعجیزانەیی کە پێی داوون، دەکەن و، تیشک دەخەنە سەر چەند لایەک لە بەسەرھاتی سولەیمان، ماناکەیان بە کورتیی ئاواپە:

(سولەیمان بە داوود داوود، باشترین بەندە بوو، زۆر بوو لای خوا دەگەراییەو. یاد بکەووە لە کاتی کەدا کە دەمەو ئیوارە، ئەسپە چاکەکانی {کە سمیکیان بەرز دەکردەووە و لەسەر سێ سم پادەووەستان، کە ئەوانەیی شارەزای ئەسپن، دەلێن: ئەو جۆرە و لاخە بەرزەییەکی پەسەنە} بەسەردا رانویێندران. ئەویش گوێ: من خوشوێستی خێرو چاکەم ھەلبژارد بەسەر یادی پەرورگارمدا، تاکو خۆر ئاوا بوو، لە پەردەگیرا {وا پێدەچێ بەھۆی ئەووەو کە تەماشای ئەسپەکانی کردووە، نوێژەکەیی چووێ} ئەسپەکان بوو لام بگێرنەووە، ئنجا دەستی بە لاقیان و بە ملیان دا دەھێنان {داخو ھیچ نەخوشییەکیان نیە، ھەروا خەریکیان بوو سەرپەرشتیی دەکردن} (١).

(١) ئەمە دەگونجێ مەبەست پێی ئەو بێ کە سولەیمان زۆر مشووری لەو ئەسپانە خواردووە کە بوو جەنگ و جیھاد بەکاری ھێنان و، ھەندیکیش دەلێن: مەبەست ئەووە لە سزای ئەووەی نوێژی چوو، بەھۆی تەماشاکردنی ئەسپەکان و مشوور لێ خواردنیانەو، گوتووێتی: ھەموو ئەو ئەسپانە دەکەمە (صَدَقَّة)، ئیدی ھەموویانی پەیکردووە سەری بریون، گوشتی و لاخە بەرزەش دەخوری لە شەریعەتی ئیمەش دا.

به د لنيایي ټيمه سوله يمانان تافيكرده وه، جه سته يه كمان خسته سهر كورسيه كهي، دوايي گه پرايه وه بو لای خوا^(۱)، گوتی: په روه ردگارم! ليم ببووره و، مولك و حكومپرانپه كم پي ببه خشه كه له دواي من به كه لكی كه س نه يه ت، بو كه س نه گونجی} بيگومان ههر تووی به خشهر، ټيمه ش (با) مان بو ملكه چكرد، به فهرمانی ټهو ده پړوی زور به نه رمی بو ههر شویني ويستباي، ههر وه ها شه يتانه كانيشمان بو ده سته موو ملكه چكردن، بيناشيان بو دروسته كړدو، بويشي ده چوونه نيو ده ریا {تاکو گه وه هرو مرواري بو ده ريښن او، هه نديكي ديكه ش له شه يتانه كان له زنجيرو كه له پچاندا بوون (پيكه وه كه له پچه ي كړد بوون)، ټهو به خششي ټيمه يه، ببه خشه ليی، ياخود مه به خشه، بي ټهو ي حيسابت له گه لدا بكه ين^(۲)، به د لنيایي له لای ټيمه بو وی نيزيكي و سهره نجامی چاك هه يه.

ټه مانه ش مه دحي گه وره گه ورن بو سوله يمان عليه السلام.

شوینيكي ديكه كه به پيوستي ده زانم به خياري ټايه ته كان ته فسیر بكه م، كه زور تيشك ده خه نه سهر كه سايه تي سوله يمان عليه السلام و، چوڼيه تي مردنيشي، ټهو سي ټايه ته ي سووړه تي (سبا)ن، كه خوا ده فهرموي:

﴿وَلَسَلِمْنَ الرِّيحَ غُدُوها شَهْرٌ وَرَوَّاحُها شَهْرٌ وَأَسَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقَاطِرِ وَمِنَ الْجِنَّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ إِذْنٌ رَبِّهٖ وَمَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾ يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرِبٍ وَتَمْثِيلٍ وَجَفَّانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رَاسِيَتٍ أَعْمَلُوا ءَالَ

(۱) ټايا ټهو جه سته يه چي بووه و چوڼ بووه؟ له وه شدا ديسان زانايان زور قسه يان كړدوه، گرنگ ټه ويه خوا سوله يمانی تافيكرده وه و به تافيكرده ويه ك، به لام سوله يمان دواي ټهو تافيكرده ويه گه پراوه ته وه بو لای خوا، كه دوايي له ته فسیر كړدن سووړه تي (ص)دا، دريژه كه ي ده خه يه روو.

(۲) زورمان پيدا بوو، پيوستي به وه نه ده كړد ټه ويه ده يبه خش بيژمي ري، ياخود ټه ويه نايه خش بيژمي ري.

دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنُّ أَن لَّو كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾ سبأ: ١٤

﴿وَلَسَلِمَنَّ الرِّيحُ﴾ واتە: (با) مان بو سوله یمان دەستەمۆو ملکه چ کردبوو،
﴿عُدُّوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾، رویشتنی به یانیانی مانگه رییه ک بوو و، رویشتنی
ئیوارانیشی مانگه رییه ک^(١)، ﴿وَأَسْلَنَّا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ﴾، ئیمه کانیایو مسیشمان بو
دهر قولاندبوو {بو ئه وهی شتی لی دروست بکات} ﴿وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ
بِإِذْنِ رَبِّهِ﴾، له جندیش هه بوون که سانییک که به فرمانی پهروه ردگاری له بهر
دهستی دا کاریان بو ده کرد، ﴿وَمَنْ يَنْزِعْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذْفُهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾،
ههر کامیک له وان له فرمانی ئیمه لایدابایه، له سزای کلپه داری دۆزهخ،
ییمان ده چیژت، ﴿يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّحْرَبٍ وَتَمْثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ
رَّاسِيَةٍ﴾، هه رچی ویستبای بۆیان دروست ده کرد، له میحرابه کان و په یکه ره کان
و مه نجه له کانی وه ک ههوزان و^(٢)، ﴿وَقُدُورٍ رَّاسِيَةٍ﴾، مه نجه له چه سپاوه کان
که نه ده گوازان هه، {چیشتی هه زاران که سیان تیدا کولیئراوه و زۆر گه وره بوون}
﴿اعْمَلُوا أَل دَاوُدَ شُكْرًا﴾، ئه ی بنه ماله ی داوود! سوپاسگوزاری ئه نجام بدهن،
﴿وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّكُورُ﴾، که مییک له بهنده کانیشم سوپاسگوزارن.

﴿فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ﴾
ئنجا کاتییک مردنمان له سه ر بریاردا، هیچ شتییک خه لکه که ی له مردنی سوله یمان

(١) یانی: پيش نیه ورویان یه ک مانگه ریی ده بری له به یانیه وه تا کو نیوه ورو، ئیوارانیش له
نیوه ورووه تا کو ئیوار هه مانگه رییه کی ده بری، واته: به رویشتنی ئاسایی ئه و بایه، واته: به
روژیک، ریی دوو مانگ ری چوون و هاتنی ده بری.

(٢) (محارب) کو (محارب) ه، واته: ژوور، یاخود شوینیکی تایهت بووه،
خواپه رستییان تیدا ده کرد، (تمثال) کو (تمثال) واته: په یکه ر، (جفان) یش کو (جفنة) یه،
واته: قاییک وه ک مه نجه لی گه وره، به قه ده ر هه وزیک ده بوون.

ئاگادار نه كردهوه مه گهر، خۆركه، مۆرانه^(۱)، ﴿تَأْكُلُ مِنْسَائَتُمْ﴾، له گۆچانه كهی ده داو ده یخوارد^(۲)، ﴿فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ۝۱۴﴾ سبأ، پاش ئه وه سوله یمان كه وت {چونكه گۆچانه كهی بۆش بوو و شكا} جینن بۆیان ده ركه وت: ئه گهر په نهانیان زانیایه، له و سزا پرسواكه رده دا نه ده مانه وه {سۆغره و بێگاریك كه سوله یمان له سه ری فه رز كردبوون} چونكه ته نیا هه تا سوله یمان ماوه، مولزه م بوون به وهی ئه و كارو سۆغره و بێگاره بكه ن، ده بی چه ند پۆژیک، یاخود چه ند هه فته یه ك دوا ی ئه وه سوله یمان وه فاتی كرده، ئنجا پێیان زانیوه، كه گۆچانه كهی سوله یمان خۆركه و مۆرانه لێی داوه و كه وتوه، ئنجا جند بۆیان ده ركه وتوه كه مردوه، ئه مه ش له بهر ئه وهی ئه و كاته جند ئیددیعیای ئه وه یان كرده كه په نهان (غیب) ده زانن و، ئه وه ش به لگه بووه له سه ر ئه وهی نایزانن و، ئه گهر زانیایان، ده بوایه زانیایان سوله یمان وه فاتی كرده، نه وه ك هه تا نه كه وتبایه، بۆیان ده رنه كه وتبایه.

(با)یه كهی سه له یمان:

ده رباره ی ئه و بایه ی كه بۆ سوله یمان پام كراوه و پێشتریش باسمان كرد، زانیان زۆر شتیان له و باره وه باس كرده، به لām ئه وهی كه له پراوته ی ئایه ته كان وه رده گیرئ، ئه وه یه كه خوا ی به رزمه زن، با ی بۆ سوله یمان ده سته مۆو ملكه چ كرده و، كاتئ ویستبیتی: به نه رمیی پۆشیتوه، وه ك ئه و ئایه ته ئاماژه ی پێده كات: ﴿رُحَاءَ حَيْثُ أَصَابَ ۝۳۶﴾ ص، (رُحَاءَ)، واته: به نه رمیی بۆ هه ر شوێنێك

(۱) به عه ره بیی پێی ده لێن (أَرْصَةً)، ئه وهی له دارو ته خته ده داو ده یخوات، كلۆری ده كات.

(۲) دوا ی ئه وهی مۆرانه له گۆچانه كهی داوه و بۆش بووه، ئه ویش كاتئ سوله یمان ﷺ خۆی داوه ته سه ر گۆچانه كهی، ئیدی نه یانزانیوه مردوه، یان نا، پادشا بووه، كه س به لای دا نه چووه، تاكو كاتئ گۆچانه كهی كه مۆرانه لێی داوه له ئیوه وه خواردوو به تی و شكاوه و، سوله یمان كه وتوه.

ویستبای، هەروەها کاتێ بە پێویستی زانیایە، بایەکە بە توندیی هەڵدەکرد،
وێک دەفەرموێ: ﴿وَلَسْلَيْمَنَ الرِّيحَ عَاصِفَةً...﴾ (٨١) الانبیاء، بۆ سولهیمان بایەکی
بەهێز هەڵدەکرد.

گرنگ ئەوەیە خوا ﷻ لە سورەتی (سبأ) دا بۆمان دەردەخات، دەفەرموێ:
﴿عُدُوْهَا شَهْرٌ وَرَوَّاحُهَا شَهْرٌ﴾، پێش نیوەپۆیان مانگەرێکەکی دەبێ و، دوا
نیوەپۆیانیش مانگەرێکەکی دەبێ، ئنجا ئایا ئەو بایە چۆن چۆنی سولهیمان
لێی بەهرەمەند بوو؟

هەندێک دەڵێن: کەشتیەکانی لە دەریادا بۆ پالداون و، هەندێک گوتووینە:
ئەو (با)یە بە دلی ئەو، هەڵیکردووە.

بەلام زۆربەیان دەڵێن: سولهیمان ﷺ تەختێک یان فەرشیکی گەورە هەبوو،
خۆی و ئەو سوپایەیی بە پێویستی زانیو بچێ بۆ فلان شوێن، هەمووی چۆتە
سەر ئەو فەرشەیان سەر ئەو تەختە و، با هەلیگرتووەو بردووێتی، بەرەو ئەو
شوێنە هێکە بۆی دەچێ، وێک ئایەتە کە دەفەرموێ: کە پێش نیوەپۆیەک، پێی
مانگەرێکە بۆ بریو و، دوا نیوەپۆیەکی پێی مانگەرێکە، واتە: بە پۆزیک
پێی دوو مانگەرپێی بریون، پێش نیوەپۆیان مانگێک و دوا نیوەپۆیان مانگێک،
لەو بارەو لە زۆربەیی تەفسیرەکاندا ئەو هاتو، بۆ نموونە: لە تەفسیری (المئیر)
دا، دەڵێ: (رُوي أن كان له بساط من خشب، يوضع عليه كل ما يحتاجه من أمور
المملكة، كالخيل والجمال والخيام والجند، ثم يأمر الريح أن تحمله، فتدخل تحته،
ثم تحمله و ترفعه، وتسير به وتظله الطير، لَتَقِيَهُ الحَرُّ إلى حيث يشاء من الأرض) (١).

واتە: گێردراوەتەو کە پاخراویکی هەبوو لە تەختە، هەرچی کە پێویستی
پێبوو لە کاروباری حوکمرانیی خۆی، لە ئەسپ و ولاخەبەرەزو حوشترو چادرو
سەرباز، ئەوانە هەموویان لەسەر ئەو تەختە دانراون، دوازی فەرمانی کردووە بە

(١) التفسير المئير: ج١٧، ص١١٠.

با، (با)ش چووه ته ژیری و هه لیگرتوه، دواپی به رزی کردۆته وهو پۆیان دوویه تی و،
بآندهش سیبه ریان لیگرتوه بو ئه وهی له تینی گه رما بیپاریزن و، به ره و هه ر
شوینیک له سه ر زه مین ویستوو یه تی، پۆیشه.

له په یمانی کۆندا باسی ئه وه نه کراوه، به لآم خوا ی په روه ردگار له قورئانی
به پیزدا فرموویه تی و، گه لی شتی دیکه ش، خوا له قورئاندا فرموونی، له
په یمانی کۆندا نه هاتوون، گه لی شتیش خوا نه یفه رموه و، له په یمانی کۆندا
هاتوه، ئنجا ئیمه ش دنیاین که قورئان وشه یه کی لی که م و زیاده نه کراوه و
کتیبه کانی دیکه ش گوپراون و ده ستکاری کران.

ماوهی هوکمرانی و سه ر نه جانی سوله یمان له په یمانی کۆن دا :

شایانی باسه له په یمانی کۆن دا باسکراوه: ماوهی هوکمرانی سوله یمان،
چل (۴۰) سآل بووه، که باسی ژیان و به سه رهاتی سوله یمان ده کات و سی (۳۰)
لاپه ری بو ته رخان کراوه، ئنجا هه ر له ویش دا هاتوه که سوله یمان ﷺ کاتی
مردوه، له سه ر کوفرو شیرک مردوه و په روه ردگاری لی تووره بووه، با خودی
عیبار ته که بخوینمه وه که له لاپه ره (۷۳۳) هاتوه، ده لی: (وعیدُ الربُّ لسلیمان)
{هه ره شه ی په روه ردگار له سوله یمان}: (فغضب الربُّ علی سلیمان، لأن قلبه صلَّ
عنه، مع أنه تجلَّی له مرتین ونهاه عن الغواية وآلهة أخرى، فلم يطع وصيته، لهذا
قال الله لسلیمان: بأنك انحرفت عني ونكثت عهدي ولم تطع فرائضي التي أوصيتك
بها، فإني حتماً أمزق أوصال مملكتك وأُعطيها لأحدٍ عبيدك)^(۱).

واته: په روه ردگار له سوله یمان تووره بوو، چونکه دلی له خوا لایدا، له گه ل
ئه وه شدا په روه ردگاری دوو جار خو ی بو ده رخت (خو ی پیشاندا) و پښگری
لیگرت له سه رگه ردانی، که به دوا ی په رستراوانی دیکه بکه و ی، به لآم وه سیه تی

(۱) التفسیر التطبیقي للکتاب المقدس، العهد القديم، ص ۷۰۴ - ۷۳۴.

که ئیمه دنیاین ئه وه یه کیکه له و ئه فسانه و درۆ ده له سانه ی، که جووله که کان بو پێغه مبه رانیان هه لبه ستوون، ئه گه رنا پێشتر زانیمان خوای کاربه جی چوون مه دحی سوله یمان ﷺ ده کات.

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، ص ٧٢٨ - ٧٢٩.

٥- کۆشکیکی لە قهواریر واته: لە شووشه بهند، یان له مه‌رمه‌ری وه‌ک شوشه، دروستکردوه، تاکو ئه‌و شازنه بچیتته نیوی و، بزانی که ئه‌و تواناو ده‌سته‌لاته‌ی به سوله‌یمان دراوه، هی خواجه و موعجیزه‌یه و، دان به پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی سوله‌یماندا بینێ.

٦- موعجیزه‌یه‌کی دیکه‌ی ئه‌وه‌یه: که له دادوه‌ریی کردن دا - وه‌ک له سوورپه‌تی: (الانبیاء) دا هاتوه و له فه‌رمایشتی پی‌غه‌مبه‌ری خواش دا ﷺ هینامان - جاری وا هه‌بووه سوله‌یمان باشر پیکایه‌تی له بابی.

٥- ته‌مه‌ن و مردنی سوله‌یمان:

له (أطلس القرآن) دا^(١) ده‌لێ: سوله‌یمان ﷺ، له (بیت المقدس) له سالی (٩٢٣) ی پیش زاینندا وه‌فاتی کردو، هه‌ر له‌ویش به‌ خاک سپێردرا، به‌لام له (الزهري) یه‌وه هاتوه وه‌ک له (قصص الانبياء) ی (ابن کثیر) دا هاتوه^(٢)، که سوله‌یمان په‌نجاو دوو (٥٢) سāl ژیاوه و، چل سāl حوکمرانیی کردوه، له په‌یمانی کۆنیشدا ده‌لێ: چل (٤٠) سāl حوکمرانیی کردوه.

ئنجā ئه‌وه که جند ته‌نیا بو سوله‌یمان ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆ کراون، ئه‌م فه‌رمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کات و، ده‌یکه‌ین به‌ کۆتایی به‌سه‌رهاتی سوله‌یمانیش، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِنَّ عِفْرِيَّتًا مِنَ الْجِنِّ تَقَلَّتْ عَلَى الْبَارِحَةِ لِيَقْطَعَ عَلَى الصَّلَاةِ، فَأَمَكْنِي اللَّهُ مِنْهُ فَذَعَّتهُ، وَأَرَدْتُ أَنْ أَرْبِطَهُ إِلَى جَنْبِ سَارِيَةٍ مِنْ سَوَارِي الْمَسْجِدِ حَتَّى تُضْبَحُوا، فَتَنْظُرُوا إِلَيْهِ كُلُّكُمْ أَجْمَعُونَ، قَالَ: فَذَكَرْتُ دَعْوَةَ أَخِي سُلَيْمَانَ: ﴿قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ مِّنْ بَعْدِي﴾، فَردَدَتْهُ خَاسِتًا} (أخرجه أحمد: ٧٩٥٦، والبخاري: ٣٢٤١، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ). واته: دوینی شه‌و عیفریتی‌ک له جند لیم یاخی بوو (لیم به‌له‌سه

(١) ص ٩٣.

(٢) قصص الانبياء، ص ٤٤٩.

بوو)، ویستی نوێژه کهم لی بیری، به لام خوا منی به سەر ئەودا زāl کردو، گرتم و ویستم به کۆله که یه ک له کۆله که کانی مزگه و ته وه بیه ستمه وه، تا کو به یانی هه مووتان ته ماشای بکهن، به لام دوایی پارانه وهی سوله یمانی برام هاته وه بیر [پهروه ردگارم! لیم ببووره و مولکێکم پێ به خشه که له دوای من بو کهس نه بێ]، بۆیه بهرم هه لدا و، به ریسوایی وازم لیهێنا.

که واته: به پێی ئەم فه رمایشته ی پیغه مبه ر ﷺ و ئایه ته کهش جند، ته نیا بو سوله یمان ملکه چ و ده سته مو کراون.

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

نه ژوره کووه لێهه دهان له که ئالین

بهن حکم عیز موافق الزواجل القوسمانی

www.alibapir.com

www.alibapir.com

AliBapir

عمل باپیر

کە ئالین

AliBapir

AliBapir

AliBapir

سپیەم: بەسەرھاتی ئەییوب علیه السلام

بەسەرھاتی ئەییوب لە سی برگەدا دەتوێژینەو:

١- ناوو رەچەلەکی:

ناوی ھەر بە ئەییوب ھاتو ھە قورئاندا، ھەروەھا لە پەیمانی کۆنیشدا (سفر ایوب) ھاتو، واتە: لەوێشدا ھەر بە ئەییوب ناوی ھاتو، لە سیفریکی تایبەت دا، کە سیفر لە جیی کتیبە، یانی: کتیبیکی تایبەت لە کتیبەکانی پەیمانی کۆن، لە بارە ی ئەییوبەو ھە.

٢- ژمارە ی ناوھیندرانی لە قورئاندا:

ئەییوب چوار (٤) جار ناوی لە قورئان دا ھاتو:

١- لە سوورەتی (النساء)، ئایەتی: (١٨٦) دا.

٢- لە سوورەتی (الأنعام)، ئایەتی: (٨٤) دا.

٣- لە سوورەتی (الأنبياء)، ئایەتی: (٨٣) دا.

٤- لە سوورەتی (ص)، ئایەتی: (٤١) دا.

٣- ژیان و بەسەرھاتی ئەییوب:

سەرھەتا ئاماژە دەکەم بەو ھی کە لە پەیمانی کۆندا ھاتو ھە ژیر ناوونیشانی:

(سیرة ایوب)^(١) دا، ھاتو:

(١) التفسير التنبؤي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر أيوب، ص ١٠٧٧.

دەلّی: (عَاشَ فِي أَرْضِ عَوْصٍ رَجُلٌ اسْمُهُ أَيُّوبُ، كَانَ صَالِحًا كَامِلًا يَتَّقِي اللَّهَ، وَيَحِيدُ عَنِ الشَّرِّ، وَأَنْجَبَ أَيُّوبُ سَبْعَةَ أَبْنَاءٍ وَثَلَاثَ بَنَاتٍ، وَبَلَغَتْ مَوَاشِيهِ سَبْعَةَ آلَافٍ مِنَ الْغَنَمِ، وَثَلَاثَةَ آلَافٍ جَمَلٍ، وَخَمْسَ مِئَةِ زَوْجٍ مِنَ الْبَقَرِ، وَخَمْسَ مِئَةِ أَتَانٍ، ...)، واتە: لەسەر زەمینى عەوص پیاویک دەژیا ناوی ئەییووب بوو، پیاویکی پەسندو تێرو تەواو بوو، پارێزی لە خوا دەکردو، خۆی لە خراپە لادەدا و، ئەییووب حەوت کۆر و سێ کچی پەیدا بوون و، نازەڵەکانی لە مەڕ، حەوت هەزار (۷۰۰۰) سەر مەپری هەبوو، {دەبێ مەڕو بزن بووبن} و سێ هەزار (۳۰۰۰) سەر حوشتری هەبوون و، پێنج سەد (۵۰۰) لە ڕەشە و لاخی هەبوو {پێنج سەد جووت، واتە: گا و مانگا} و پێنج سەد (۵۰۰) ماکەریشی هەبوون، {ئەو کاتە بە کاریان هێناون بۆ زاووزی}.

ئنجای لە کۆتایی باسی و ژيانى و تەمەنە کەیدا دەلّی:

(وَعَاشَ أَيُّوبُ بَعْدَ تَجَرِبَتِهِ مِئَةً وَأَرْبَعِينَ سَنَةً، وَاکْتَحَلَتْ عَيْنَاهُ بَرُؤِيَّةَ أَبْنَائِهِ وَأَحْفَادِهِ إِلَى الْجِيلِ الرَّابِعِ، ثُمَّ مَاتَ أَيُّوبُ شَيْخًا، وَقَدْ شَبِعَ مِنَ الْإِيَامِ)، دەلّی: ئەییووب لە دوای ئەزموونە کەى {واتە: دوای تاقیکرانهوه کەى بە نهخۆشیی، که دوایی باسی دەکەین} سەدو چل (۱۴۰) سأل ژیا و چاوی پۆشن بوون بە بینینی کۆرەکانی و نهوهکانی، تاكو وهچهی چوارهم، {کۆری، کۆری، کۆری، کۆری} دوایی ئەییووب بە پیری و هەفتای کرد، لە کاتیکدا که تیر بووبوو لە تەمەن.

ئنجای ئەگەر سەدو چل (۱۴۰) سأل لە دوای نهخۆشییه کەى ژيانى گۆزەراندبێ، پێش نهخۆشییه کەشى چل پەنجای (۴۰ - ۵۰) سالیک هەر بووه، ئەگەر زیاتریش نهبووبێ، مانا وایه دەوری دوو سەد (۲۰۰) سأل یان زیاتر ژیاوه!! ئنجای پێویسته ئەوهش باسکەین که سیفری ئەییووب چل و دوو (۴۲) ئیصحاحه و، ئیصحاح له شوینى سوورپهته.

ئەو چل و دوو (۴۲) ئیصحاحه، لە لاپههه (۱۰۷۷ تاكو ۱۱۲۸) له (التفسير التطبيقي للكتاب المقدس)، دهگرێتهوه، ئەمه گوشاروی ئەوه بوو که له سیفری ئەییووبدا هاتوه، لە پهمانی کۆندا.

بەلام ئەوەی لە سەرچاوە مێژووییەکاندا باسکراوە، لەبارەی ئەییووبەووە حەوت (۷) ڕای جۆراوجۆرن:

- ۱- هەندیک گوتوویانە: ئەییووب هاوچەرخ بوو لەگەڵ مووسادا.
 - ۲- هەندیک دەلێن: هاوچەرخ بوو لەگەڵ دادوهران (قضاة)دا، چەند جیلێک دواى مووسا بوون، ئەوانەى که حوکمیان کردووە بەسەر بەنى ئیسرائیل دا و، پێیان گوتراوە: (القضاة).
 - ۳- هەندیک گوتوویانە: هاوچەرخ بوو لەگەڵ ئەردەشیر، کە پادشای ئێران بوو.
 - ۴- هەندیک گوتوویانە: هاوچەرخ بوو لەگەڵ یەعقوبدا (ع) بابى یوسف.
 - ۵- هەندیک گوتوویانە: هاوچەرخ بوو لەگەڵ سولەیماندا.
 - ۶- هەندیک گوتوویانە: لەگەڵ بوختەنەصردا، هاوچەرخ بوو.
 - ۷- هەندیکیش گوتوویانە: پێش ئیبراھیم (ع) ژیاوە.
- کەواتە: حەوت ڕا لە بارەى کاتى ژيانى ئەییووبەووە هەن، بەلام لە قورئاندا هیچ کام لەوانە دیاریی نەکراون و، بەلگەیهکی واشیان لەسەر نیە.

بەسەرھاتی ئەییووب لە قورئان دا:

ئەگەر ڕمانەوێ بەسەرھاتی ئەییووب لە قورئاندا تەماشای بکەین، دەبێ سەرھەتا تەماشای ھەردووکیانەتی (۸۳ و ۸۴) بکەین لە (الانبیاء)دا، کە ئێمە پێشتر توێژیماننەووە و خوا (عز و جل) ئاوا باس دەکات: ﴿وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ﴾، واتە: یادی ئەییووب بکەو، یاخود: ئەییووبیشمان تاقی کردووە یان: ئەگەر ئەمە بگێردرێتەووە بۆ سەر ئەوەی لە بارەى لووطھو، خوا ڤەرمووی: ﴿وَلُوطًا إِتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا﴾ (۷۴)، یانی: (وَأَيُّوبَ آتَيْنَاهُ حُكْمًا

وَعِلْمًا)، هەر سێ ئەگەرە کە ی هەن، وەک هەموو جاری باسمان کردووە: یادی ئەییووب بکەو، یان: ئەییووبیش حیکمەت و زانستمان پێدا بوو، یاخود: ئەییووبیشمان تاقیکردووە، ﴿إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ﴾ کاتیک کە بانگی پەرورەدگاری کرد، ﴿أَنِّي مَسْنِيَ الضُّرِّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ﴾ بانگ کردنە کە ی ئەو بوو گوتی: من ئازارو نەخۆشیم تووش بوو، تۆش بەبەزەیتەری بەبەزەییانی، ﴿فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَشَفْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ﴾ ئیمەش وەلامان دایەو و بە دەنگیەو چووین و، ئەو ئازارو نەخۆشیە ی هەییو، لیمان لابرد، ﴿وَأَتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ﴾ خاوەنە کە یمان پێدا و وێنە ی خوشیان لەگەڵیاندا، ﴿رَحْمَةً مِنَّا عِنْدَنَا﴾ ئەو بەزەییە ک بوو لە لایەن ئیمەو، ﴿وَذِكْرَىٰ لِّلْعَالَمِينَ﴾ پەندو ئامۆزگاریش بوو، بیرخستەو هەش بوو بۆ خواپەرستان، کە خوا بەسەریان دەکاتەو و تاقیان دەکاتەو، بەلام دەر بازیشیان دەکات و بە دەنگیشیانەو دی.

لە سوورەتی (ص) دا، هەر هەمان مەبەست لە چوار ئایەتدا هاتو، کە خوا ﷻ توژێک درێژتر لەوێ سوورەتی (الانبیاء)، باس دەکات و دەفەر موی:

﴿وَأَذْكُرْ عَبْدًا أَوْبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أَنِّي مَسْنِيَ الشَّيْطَانُ نُصَبِّ وَعَذَابٍ﴾ (٤١) ﴿أَرْكُضْ بِرَحْلِكَ هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾ (٤٢) ﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرَىٰ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (٤٣) ﴿وَحُذِّبِيكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُتْ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ﴾ (٤٤) ص

واتە: یادی بەندە کەمان ئەییووب بکەو، کاتیک بانگی پەرورەدگاری کرد: من شەیتان تووشی ماندوویی و ئازاری کردووم {پێمان گوت}: ﴿أَرْكُضْ بِرَحْلِكَ﴾ پێ بە زەویدا بەدە.

(رُكُض)، بە مانای پا کردن دیت، بەلام لێرەدا یانی: (اضْرِبِ الْأَرْضَ بِالْقَدَمِ أَوِ بِالرَّجْلِ)، پێ بە زەویدا بکوته، ﴿هَذَا مُغْتَسِلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ﴾، ئنجا یە کسەر کە پێت بە زەوی دادا، وەک موعجیزە یە ک بو ئەییووب ﷺ کانیە ک دەر دەقوڵی،

(هَذَا مُعْتَسَلٌ)، ئەمە خوشۆرگەيە، ئەو شوینەى خوۆ لى دەشۆردى، (بَارِدٌ وَشَرَابٌ)، هەم ساردەو، هەم بۆ خواردنەوەشە، واتە: خوۆى پى بشۆ، ساردە و لیشى بخۆو تاکو ئەو دەردو عیلەتەى لە هەناوتدایە، بە هوۆى خواردنەوەيەکیەو پڕوا و، ئەو دەردو نەخۆشییەى لە پىستیشدا هەيە، لەسەر جەستەشت، هەيە ئەویش پڕوا، واتە: بۆ ئەوەى کە دەروون و پڕوالەتت، دەرو دەروونت، یانى: دیوى پەنھان و دیوى ئاشکرات، پاک بێتەو لە نەخۆشیی.

﴿وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا﴾ واتە: نیزیکیەکانى^(۱)، خاوو خیزانەکیمان پێدا، (وَمِثْلَهُم مَّعَهُمْ)، هەرەها هیندەى خوۆشیان لەگەڵیاندا، وەک پێشتر باسمان کرد، هاوسەرەکی بە پێى ئەوەى کە ئایەتەکەش ئاماژەى پى دەدا، دەبى هەر ماپیت، بەلام ئایا کوپو کچەکانى:

أ- خوا بۆى زیندوو کردوونەو؟ ئەو پرایەکە و من ئەو بە دوور دەزانم.

ب- یاخود: ئەگەر پێشئ - وەک لە پەیمانى کۆن دا هاتو - حەوت کوپو سى کچی بوون، ئنجا خوا ﷻ هەر لەو خیزانەى، یاخود لە خیزانیکی دیکەى کە هیناویەتى، چواردە کوپو شەش کچی پێداون، واتە: دوو هیندەى ئەو کوپو کچانەى کە بوونى و مردوون؟! ئەم پرایەم زیاتر پى پەسندە.

ئنجا خواى پەرورەدگار لێرەدا باسى مالى و سامان ناکات، بەلام لە پەیمانى کۆندا باسى مالى و سامانەکەشى دەکات، کە پێشئ لە دەستى چوو، خواى بەخشەر بۆى قەرەبوو کردۆتەو، ﴿رَحْمَةً مِنَّا﴾، ئەو بەزەییەک بوو لە لایەن تێمەو، کە ئەوەمان لەگەڵ کرد، ﴿وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ﴾، بیرخەرەوێش بوو، پەندو ئامۆزگاریش بوو بۆ خواوێ عەقلان.

(۱) (أهل) یانى: نیزیکانى کەسیک، کە لە مالىدا لەگەڵى کۆدەبنەو، هاوسەر دەگریتەو، کوپان دەگریتەو، کچان دەگریتەو، نەو دەگریتەو، هەموو ئەوانەى لەگەڵ مروڤدا دەژین لە مالىکدا، دەیانگریتەو.

﴿ وَخُذْ بِيَدِكَ ضِغْثًا فَاضْرِبْ بِهِ ۖ وَلَا تَحْنَتْ ۚ ﴾ (هەر وهه ها پیمان فەرموو:) به دهستی خوشت چه پکیک^(۱) بگره و (فَاضْرِبْ بِهِ)، پپی لی بده، (وَلَا تَحْنَتْ)، با سوینده که ت لی نه که وی، (حَنْت)، واته: سویند لی که وتن، ئه وه که سویند له شتیک بخووی و، سوینده که جیه جی نه که ی، ﴿ إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا ۖ ﴾، تیمه ئه ومان به خوړاگر بیی، خوړاگرمان لی هه لکه وت، خوړاگر هاته بهرچاومان، ﴿ نِعَمَ الْعَبْدُ ﴾، ئه و باشتین بهنده بوو، ﴿ إِنَّهُ أَوَّابٌ ﴾، زور بو لای پهروه ردگاری ده که پرایه وه و لیی ده پرایه وه، دانی به که م و کورپی خویدا ده هیئا.

لیره دا خوا ﷺ به وردی باس ناکات که بوچی و له بهرچی ده فەرمووی: چه پکیک به دهسته وه بگره و ئنجا پپی لی بده، له کئی بدات؟ دیاری نه کردوه، به لام له سه رچاوه میژوویه کانداهاته، که ده بی پوژیک له هاوسه ری تووره بووبی و سویندی لی خواردبی که سه د قه مچی لی بدات، یان سه د داری لی بدات، وه ک سزادانیک، خوای میهره بانیش وه ک وه فادارییه کی خیزانی بووی و، وه ک ئه وه ش که ئه ییووب سوینده که شی لی نه که وی، خوا ﷺ ئه وه ی بو کردوه که له جیاتی ئه و سه د قه مچییه، سه د چله گیا به دهسته وه بگره و پپی له خیزانت بده، که سوینده که شت لی ناکه وی و ئه ویش ئازاری پی ناگات، چونکه خزمه تی زوری تووی کردوه، هه لبه ته دوایی وردتر ئه وه باس ده که ین، به لام گرنگ ئه وه یه له قورئاندا، له و دوو شوینده دا باسی ئه ییووب کراوه و، چوار جاریش ناوی هاته، چوار جاره کان باس مان کردن، دووانیان له سووره تی (الانبیاء) و (ص) دا ن و، دووانیشیان به س ناوه یندرانن، له سووره تی (النساء) و (الانعام) دا.

(۱) ضغث: چه پک له گزوگیا، یان پووش و په لاش.

پئویسته له ژیان و به سه رهاتی ئه ییووب دا چه ند شتیک باسبکه یین:

(أ) - نه خوشیه که ی ئه ییووب عليه السلام:

له کتیه میژوو ییه کاندای زور باسی نه خوشیه که ی ئه ییووب کراوه و پیشتریش ئاماژه مان پێدا، به لام له قورئاندا دیاریی نه کراوه چ نه خوشیه کی هه بووه، کهواته: ئه وه ی که له سه رچاوه میژوو یه کاندای هه یه و، زانایانی ئیسلام نووسیویانه و، له په یمانی کۆندا له ژیر چه ند ناوونیشانیکی دا باسی نه خوشیه که ی ئه ییووب ده کات، بو وینه:

له ژیر ناوونیشانی: (الإِذْنُ لِلشَّيْطَانِ بِتَجْرِبَةٍ أَيُّوبَ)^(١)، مۆله ت درانی شه یتان تاكو ئه ییووب تاقی بکاته وه، ده لئ: شه یتان داوای مۆله تی له خوا کرد: رێگای بدات ئه ییووب توشی نه خوشیی و ئازار بکات.

هه روه ها هه ر له په یمانی کۆن دا له لاپه ره (١٠٧٩) دا له ژیر ناوونیشانی: (هَلَاكُ أَبْنَاءِ أَيُّوبَ وَدَمَارُ مَمْلَكَتِهِ) {مردنی کوره کانی ئه ییووب و نه مانی ده سه لات و مۆلک و سامانه که ی} دا، هه روه ها له لاپه ره (١٠٨١) دا له ژیر ناوونیشانی: (أَيُّوبُ يُصَابُ بِالْقُرُوحِ)، {ئه ییووب تووشی برین و نه خوشیی پێست دی} له ویدا زور به بئ په زایی هه ندئ شت باس ده کات، که له گه ل پێگه و مه قامی به رزی پیغه مبه ران دا، ناگونجی، تووشی نه خوشیی ئاوا بن، که خه لک بیزی لیان ببێته وه و قیزه ون بن و له به ر چاوی خه لک بکه ون، به لام له په یمانی کۆندا ئه و شتانه باسکراون، کهواته: ئه وه ی زانایانی ئیسلام له کتیه کانیاندا هیناویانه، له په یمانی کۆنه وه هاتوون، په یمانی کۆنیش هه موو شتی تیدا هه یه، شتی تیدایه که له گه ل عه قل و مه نتیق و له گه ل قورئانیشدا ده گونجی و، تیشیدا هه یه، که له گه ل عه قل و مه نتیق و له گه ل قورئان و زانستیشدا ناگونجی.

به لام ئه وه ی که پیغه مبه ر عليه السلام به گشتی فهرموویه تی: {أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءَ الْأَنْبِيَاءِ وَالصَّالِحِينَ الْأَمْثَلُ فَأَلْأَمْثَلُ}، (أخرجه الطيالسي: ٢١٥، وأحمد: ١٤٨١، وعبد

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، ص ١٠٧٨.

بن حمید: ١٤٦، والدارمی: ٢٧٨٣، والترمذی: ٢٣٩٨، وقال: حسن صحیح، وابن ماجه: ١٣٣٤، واته: سهختترین تاقیکرانهوهی خه لک به سهر پیغه مبه راندا دی، (واته: پیغه مبه ران له هه موو خه لکی تاقیکردنه وهیان سهختره)، دوایی چاکان، دوایی ویچوو به ویچوو، واته: تا کو زیاتر که سانی به پیغه مبه ران بچن و شیوهی نهوان بکهن، به پری نهواندا برۆن، تاقیکردنه وه که شیان قورستر ده بیئت.

(ب) - چاکبوونهوهی ئه ییووب (عليه السلام):

{بَيْنَمَا أَيُّوبُ يُغْتَسِلُ غُرْيَانًا، خَرَّ عَلَيْهِ جَرَادٌ مِنْ ذَهَبٍ، فَجَعَلَ أَيُّوبُ يَحْتَثِي فِي ثَوْبِهِ، قَالَ: فَنَادَاهُ رَبُّهُ، يَا أَيُّوبُ: أَلَمْ أَكُنْ أَعْنَيْتُكَ عَمَّا تَرَى؟ قَالَ: بَلَى يَا رَبِّ، وَلَكِنْ لَا غِنَى لِي عَنْ بَرَكَتِكَ} (أخرجه أحمد: ٨١٤٤، والبخاري: ٢٧٥، والنسائي: ٤٠٩، الطيالسي: ٢٤٥٥، وابن حبان: ٦٢٢٩).

واته: له کاتیکدا ئه ییووب پرووت بوو، خۆی ده شوورد {له کانی و سهراوهیه ک، وایده چۆ ئه و کانی و سهراوهیه بووبی که خوا بووی ده رقولاندوه} ریزه کوللهیه کی زیڕ به سه ریدا بارین {واته: له شیوهی کولله دا بوون، به سه ریدا بارین و هه موویان زیڕ بوون} ئه ییووب له کۆشی خۆی کردن {یَحْتَثِي}، یانی: خستیه کۆشیه وه، گیرفانی، یان: دامینی کراسه که ی {پهروهردگاری عز وجل بانگی کرد: ئه ی ئه ییووب! ئایا له وهی که ده یینی، تۆم بێنیاز نه کردوه؟ گوتی: با ئه ی پهروهردگارم، به لام من هیچ کات له پێز و به ره که تی تۆ بێنیاز نیم! یانی: ئه وهش به ره که تی تۆیه، بۆیه وا سوورم له سه ر کۆکردنه وه ی و، هه رچی زیاتر لی به ره ره مه ند بوونی.

(ج) - بۆچی ئه ییووب سویندی له ژنه که ی خوارد:

{إِبن کثیر} له (قصص الأنبياء)^(١) دا، چهند شتیکی باس کردوون، ههروهها له سهراوهه کانی دیکه شدا هاتوون:

۱- ھەندیکیان گوتوویانە: ئەییووب بۆیە لە خیزانی توورە بوو، چونکە ھەزارو نەدار کەوتوون، خیزانەکە قژی خۆی بریو و فرۆشتوویەتی، بۆ ئەوەی پارەى شتیکی پێ پەیدا بکات بۆ خزمەتی ئەییووب و مەسەفی مالیان، ئەویش لەسەر ئەو لێی توورە بوو، چۆن قژی خۆت فرۆشتو؟

۲- ھەندیک گوتوویانە: لەبەر ئەو بوو شەیتان دەرمانیکی بۆ وەسف کردو، کە ئەییووبی مێردی پێ چاک بێتو، ئەویش ئەوەی بۆ ئەییووب گێراوەتەو، گوتوویەتی: دەرمانیکی وام بۆ پێشنیار کراو، ئەویش کە زانیویەتی ھی ئیبلیس، یان دەبێ خیزانەکەشی زانیبێتی، بەلام ئەوەندە سوور بوو لەسەر ئەوەی مێردەکەى چارەسەر بکات، ویستوویەتی لەو پێشنیارەى ئیبلیس بەھەرمەند بێ، ئەویش لەسەر ئەو لێی توورە بوو.

۳- ھەندیکیش دەلێن: لەبەر ئەو بوو کە ژنەکەى بۆ پێویستیەک، ئیشیکی خۆی چۆتە دەری و درەنگی پێچو، تاکو گەراوەتەو، لەسەر ئەو لێی توورە بوو.

ھەر چۆن بێ لە قورئاندا دیاریی نەکراو، گرنگ ئەوەیە لەسەر شتیک ئەییووب لە خیزانی توورە بوو و، سوێندی خواردو کە چاک بۆو سەد قەمچیی لێ بدات، خواى میھرەبانیش بەو تەئویلە کاریکی وایکردو، ئەویش سوێندی لێ نەکەوێ و ھاوسەرەکەشی تووشی ئازارو ناپەھەتیی نەیت، بە ھۆی ئەوەوە کە سەد قەمچیی لێ بدرێ.

(د- کۆچی دوایی ئەییووب ﷺ):

لە قورئاندا لەوبارەو ھیچ باس نەکراو، بەلام لە پەیمانی کۆندا ھاتو، دوای ئەوەى لە نەخۆشیەکەى چاک بۆتەو، مۆلک و سامان و مآل و منداڵەکانی و، ھێندەى دیکەش لەگەڵیان دا، بۆی گەراونەو، سەدوچل (۱۴۰) سآل دوای ئەوەو لە تەمەنیکى زۆر بەسآلدا چوون و پیریدا، کۆچی دوایی کردو.

چوارەم: بەسەرھاتی (ذو الکفل) ﷺ

بەسەرھاتی (ذو الکفل) یش لە چوار برگەدا دەخەینە پروو:

ا- ناوو ڕەچەڵەکی:

ناوی ھەر بە (ذَا الکفل)، ھاتووە، ئنجا (ذَا)، بە مانای (صاحب) خاوەن و (الکفل)، واتە: وەئەستۆ گرتن، لە پرووی زمانی عەرەبییەو، کە ئەو لە ھالەتی (نصب) دا یەو، ئەگەر لە ھالەتی (رفع) دا ناوەکە ی بگوتری، (ذو الکفل) ە و، لە ھالەتی ژێرداریی (جر) دا: (ذی الکفل) ە، چونکە لە قورئاندا لە ھەردوو شوێنەکان لە ھالەتی (نصب) دا ھاتووە، بۆیە گوتراوە: (ذَا الکفل)، ئەگەر نا ئەگەر بلی: (ذو الکفل) یش ھەر تەواوە، کەواتە: ناوی (ذو الکفل) ە و لە بارە ی پێغەمبەر بوونیشیەو، زانایان ڕاجیایان ھەیە:

ا- ھەرچی (الطبري) یە (رەحمەتی خۆی لێی)، تێیدا وەستاوە.

ب- ھەندیک گوتووینە: پیاویکی چاک و دادوهریکی دادگەر بوو.

ج- ھەندیکیش گوتووینە: کۆری ئەییووب بوو.

بەلام زۆربە ی زانایان بە پێغەمبەریان زانیو و بەرای من ھەر واشە، چونکە خوا لە ریزی پێغەمبەراندا ھیناویەتی، وەک دواتر ئایەتەکان دیتین^(١).

(١) قصص الأنبياء، لابن کثیر، ص ٢٤٦، و (أطلس القرآن)، د. شوقي أبو خليل، ص ١٠٠.

٢- ژمارە ی ناوھێندرانی (ذو الکفل) ﷺ لە قورئاندا:

(ذو الکفل) تەنیا دوو جارانی ناوی ھاتووە، جاری یەکەم لە سوورەتی (الأنبياء)، لە ٨٥ و ٨٦) دا، کە خوا دەفەرموێ: ﴿وَأَسْمِعِلْ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ۝٨٥ وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۝٨٦﴾ ئیسماعیل و ئیدریس و (ذو الکفل)، ھەر کامێک لەوانە لە خۆراگران بوون و، خستماننە نیو بەزەیی خۆمانەو، چونکە ئەوان لە چاکان بوون.

شوونی دووھم لە سوورەتی (ص) دا، ئایەتی (٤٨): ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِنَ الْأَخْيَارِ ۝٤٨﴾ واتە: ھەرۆھا یادی ئیسماعیل و ئەلیسەع و (ذو الکفل)، بکەو، ھەر کامێکیان لە ھەلبژێراوان بوون، {بەندە ھەلبژاردەکانی خوا ی بەرز ی مەزن}.

٣- زیان و سەرگوزشتە ی (ذو الکفل) ﷺ:

لە قورئاندا ھیچ شتێک لە بارە ی (ذو الکفل) ھو نەھاتو، ئەو فەرموودە یەش کە باسی (الکفل)، دەکات وەک (ابن کثیر) گوتوویەتی، جیا یە لە (ذو الکفل)، ئنجا من ئە و دەقە دێنم، دوا ی قسە ی ئیبنو کەثیریشی لە بارەو دێنم، وەک ئەمانەتی عیلمی قسە کە دێنم، ئەمە دەقە کە یە:

{كَانَ الْكِفْلُ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يَتَوَرَّعُ مِنْ ذَنْبٍ عَمِلَهُ، فَأَتَتْهُ امْرَأَةٌ فَأَعْطَاهَا سِتْرَيْنِ دِينَارًا عَلَى أَنْ يَطَّأَهَا، فَلَمَّا قَعَدَ مِنْهَا مَقْعَدَ الرَّجُلِ مِنْ امْرَأَتِهِ، أُرْعِدَتْ وَبَكَتْ، فَقَالَ: مَا يُبْكِيكَ أَكَّرِهْتُكَ؟ قَالَتْ: لَا وَلَكِنَّهُ عَمِلَ مَا عَمِلْتُهُ قَطُّ، وَمَا حَمَلَنِي عَلَيْهِ إِلَّا الْحَاجَةُ، فَقَالَ: تَفْعَلِينَ أَنْتِ هَذَا وَمَا فَعَلْتِهِ؟ أَذْهَبِي فَهِيَ لَكَ، وَقَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَغْصِي اللَّهَ بَعْدَهَا أَبَدًا، فَمَاتَ مِنْ لَيْلَتِهِ فَأَصْبَحَ مَكْتُوبًا عَلَى بَابِهِ، إِنَّ اللَّهَ قَدْ غَفَرَ لِلْكِفْلِ} (أخرجه أحمد برقم: ٤٧٤، الترمذي برقم: ٢٤٩٦، وأبو يعلى: ٥٧٢٦، قال حسين سليم أسد: إسناده صحيح، وضعفه كل من الألباني وشعيب الأنووط، قال ابن كثير

رحمه الله: فَهُوَ حَدِيثٌ غَرِيبٌ جَدًّا، وَفِي إِسْنَادِهِ نَظَرٌ، وَإِنْ كَانَ مُحْفُوظًا فَلَيْسَ هُوَ ذَا الْكِفْلِ، وَإِنَّمَا لَفْظُ الْحَدِيثِ «الْكِفْلُ» مِنْ غَيْرِ إِضَافَةٍ؛ فَهُوَ رَجُلٌ آخَرُ غَيْرُ الْمَذْكُورِ فِي الْقُرْآنِ الْكَرِيمِ^(۱).

واته: دەلێ: کيفل پياوێک بووه له بهنى ئيسرائيل، له هيچ گوناھيک نه ده پريناگايهوه، ئافرهتيک هات بو لای، کيفل شهست دينارى دايه، که له گه لێ جووت بێ {به چه پامی} ئنجا دواى ئه وهى وهک چوون پياو داده نيشی بو ئه وهى سه رجیيی له گه ل هاسه رى خویدا بکات، ئاوا بوى دانىشت، ئافره ته که له رزى و گريا، کيفل پيى گوت: چ شتيک ده تگرين؟ ئايا زۆرم ليکردووی؟ گوتی: نه خير، به لام ئه مه کارێکه هه رگيز نه مکردوه، (واته: داوین پيس نه بووم)، به لکو پيوستى منى ناچار کردوه، ئه وه بکه م، ئه ویش گوتی: تاكو ئیستا ئه وه ت نه کردوه و ئیستا ده يکه ی؟ {ئنجا له سه رى هاته خوار} و گوتی: برۆ دیناره کانیش بو خۆت بن، ئنجا گوتی: سویند به خوا کيفل نابێ هه رگيز گوناھان بکاته وه، ئیدی له وه شه وه دا مردو به يانیى له سه ر ده رگا که ی نوسرابوو: خوا له کيفل خو ش بوو.

ئینو که ئیر ده لێ: ئه وه ده قیکی زۆر ناوازه یه و سه نه ده که شی جیى سه رنجه و ئه گه ر گريمان راستیش بێ، ئه وه کيفله نيه که له قورئاندا هاتوه، ئه وه ی که له قورئاندا هاتوه خوا به (ذَا الْكِفْلِ)، ناوی هیناوه، ئه مه یان هه ر به کيفل هاتوه، ئنجا پيغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، پيش پيغه مبه رایه تیش له گوناھى گه وره و له و شتانه که قیزه ون و ناشیرنن، پارێزراو بوون، به لام (کيفل): له هيچ گوناھيک نه پرينگاوه ته وه.

۴- كۆچى دوايى و گۆرى:

لە (أطلس القرآن)^(۱) دا دەلى: ديار نيه كهى (ذو الكفل) وهفاتی كردوه، بهلام
له چىاى قاسيۆن كه بهسەر شارى ديمه شقدا دهروانى، له لای باكووريه وه،
شويىكى لىيه پىي دهگوترى: (مَقَامُ ذَا الْكِفْلِ)، ئەمە شوین و مەزارگەى، ياخود
گۆرى (ذو الْكِفْلِ) ه، ئنجا ئايا راسته، يان نا؟ گرنگ ئەوهيه ديار نيه له كوئى
وهفاتی كردوه، بهلام ئەو شوینه واره ههيه.

پینجہم: بہ سہ رہاتی ئیلیاس علیہ السلام

به سه رهاتی ئیلیاسیش له چوار برگه دا دینین:

(۱)۔ ناوو روچہ لہ کی:

(إلياس) هەر بە (إلياس) ناوی هاتوه، چونکه هەرچه نده له سوورەتی (الصافات) دا بە (إلياسین) ناوی هاتوه، بە لām هەر یه کن، وهک دوایی باسی ده که یین.

(۲)۔ ژمارہی ناو هیڏرانی له قورئاندا:

سى جاران (إلياس) ﷺ ناوى له قورئان دا هاتوه، بهم جوړه:

۱- له سوورتهی (الأنعام) دا، ده فه رموی: ﴿وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ﴾، واته: زه که ریا و یه حیا و عیسا و ئیلیاس، ههر کامیک له وانه له چاکان بوون، {له به ننده په سنده کانی خوا بوون}.

۲- له سووږه تی (الصافات) دا، ده فہ رموی: ﴿وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ واته: به دلتيایي (الیاس) یش له ره وانه کراوان بوو.

۳- هەر له سوورپه تی (الصافات) دا، ده فه رموی: ﴿وَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾ (۱۹) سَلَّمَ عَلَیْهِ اِلَیَّ یَاسِیْنَ ﴿۱۲۰﴾ له دوا ییه کاند ا ئه وه مان له سه ر به جیه یشت: سه لام له (الیاسین).

به ته ئكيد (إلياسين) يش ههر (إلياس) ه، ئنجا هه نديك ده ئين: (إلياسين)، ههرچه نده له ره سمى موصحه فدا بهو شيويه هاتوه، به لام ده ئي: له ته صلدا (إلياس) بووه، ياني: به ته نوين، ته نوينه كه ئيشباع كراوه و بوته (إِلْ يَاسِينَ).

(۳) - ژیان و بەسەرھاتی (الیاس):

ژیان و بەسەرھاتی (ئیلیاس) ﷺ، لە ھەموو قورئان دا:

تەنیا لە سوورەتی (الصافات) دا ھاتووە، کە ئەمە دەقی ئایەتەکانە و بە کورتیی واتایان دەکەین:

﴿ وَإِنَّ إِلْيَاسَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴾ (١٢٣) ﴿ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَأَلْتَنَقُونَ ﴾ (١٢٤) ﴿ أَلَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ ﴾ (١٢٥) ﴿ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴾ (١٢٦) ﴿ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴾ (١٢٧) ﴿ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴾ (١٢٨) ﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴾ (١٢٩) ﴿ سَلِّمْ عَلَيَّ إِلَٰهَ يَاسِينَ ﴾ (١٣٠) ﴿ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ (١٣١) ﴿ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (١٣٢) ﴿ الصافات،

بە دڵنیاییش (الیاس) لە پەوانە کران و بوو، ﴿ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَأَلْتَنَقُونَ ﴾ (١٢٤) ﴿، کاتیک بە خەڵکەکی خۆی گوت: ئایا پارێز ناکەن؟ واتە: پارێز لە خوا ناکەن؟ ﴿ أَلَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَلْقِينَ ﴾ (١٢٥) ﴿، ئایا لە بەعل دەپارێنەووە و باشتەری بەدیھێنەرانیشت {کە خواوە} پشتگۆی دەخەن، وازی لێ دێنن؟ واتە: ئایا بەعل دەپەرستن، بەلام واز لە پەرستنی باشتەری بەدیھێنەر دێنن، کە خواوە؟ ﴿ اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴾ (١٢٦) ﴿، خوا، پەرورەدگاری خۆتان، پەرورەدگاری باب و باپیرانی پیشووشتان، ﴿ فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴾ (١٢٧) ﴿، خەڵکەکی بە دروێیان دانا و، بەلام بە دڵنیایی ئەوان ئامادە دەکری، واتە: لە دۆزەخدا ئامادە دەکری، ﴿ إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴾ (١٢٨) ﴿، جگە لە بەندە ساغکراوە و ھەلبژێردراوەکانی خوا، ﴿ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴾ (١٢٩) ﴿، لەوانی دواییشت دا لەسەری نووسیمان و بە جێمان ھێشت، لە کتیبە دواییەکان دا کە دوای وی ھاتوون، ﴿ سَلِّمْ عَلَيَّ إِلَٰهَ يَاسِينَ ﴾ (١٣٠) ﴿، کە سەلام لە ئیلیاسین، سەلامەتی لەسەر بێ، ﴿ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴾ (١٣١) ﴿، ئێمە ھەر بەو شیوەیە پاداشتی چاکەکاران دەدەینەووە، ﴿ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴾ (١٣٢) ﴿، بە دڵنیایی ئەو لە بەندە پروادارە کامان بوو.

وشەى (إِلْيَاسَ)، لە گەڵ (إِلْ يَاسِينَ)، هەندێک دەڵێن: (إِلْيَاسَ)، ئەوێ ناوی خۆیەتى و (إِلْ يَاسِينَ)، واتە: ئیلیاس و شوێن کەوتوووەکانى، هەندێکیش گوتووێانە: (إِلْ يَاسِينَ)، هەر ئیلیاسە، بەلام تەنۆینەکەى تێرکراوە و بەو شێوەیە هاتو، (إِلْ يَاسِينَ)، یاخود: هەم بە (إِلْيَاسَ) بانگ کراوە و، هەم (إِلْ يَاسِينَ) یش بانگ کراوە.

(إبن کثیر) لە (قصص الأنبياء)^(١) دا، دەڵێ: (قالوا وكان إرساله إلى أهل بعلبك غربي دمشق، فدعاهم إلى الله عز وجل وأن يتركوا عبادة صنم لهم كانوا يسمونه «بَعْلًا» وقيل كانت امرأة اسمها « بعل»).

گوتراوە: پەوانەکرانى ئیلیاس بۆ لای خەڵکی بەعلبەک بوو، کە لە پوژنئاوای شارى دیمەشق، بانگی کردن بۆ لای خوا عزوجل، کە واز بێنن لە پەرستنى بتیک کە بەعلیان پێ دەگوت، هەندێکیش گوتووێانە: (بعل)، ناوی ئافەرەتیک بوو، ئەو ئافەرەتەیان پەرستو.

(إبن کثیر) هەر لە کتێبەکەى خۆى (قصص الأنبياء) لە هەمان لاپەرەدا^(٢)، دواى ئەوێ کۆمەلێک شت دینى لە بارەى ئیلیاسەو، دەڵێ: (حکایات کثیرە لم یثبت لها سند، ومنها حاکم على شرط الشيخين، وهذا مُستَدْرَكٌ على مستدرک، فإنه حديث موضوع).

دواى ئەوێ کە ئێبنو کەثیر کۆمەلێک بەسەرھات دینى، جا بەو چاکە ئێبنو کەثیر وەک چۆن مێژوو زان بوو، فەرمووده ناس (مُحَدَّث) یش بوو و لیکۆلەرەوێەکی باش بوو، دواى ئەوێ بەسەرھاتەکان دینى، دەڵێ: کۆمەلێ: بەسەرھاتى زۆر هەن کە هیچ کامیان سەنەدێکی چەسپاوى نیە و، لەو بەسەرھاتانە هەیه کە (حاکم) خاوەنى (المستدرک على الصحيحين)، گێراوێەتەو،

(١) ص ٤٠٦.

(٢) ص ٤٠٦.

بە صەحیحی داناو بە پێی مەرجی دوو شیخەکان {واتە: بوخاری و موسلیم} بەلام ئەو حوکمە ی حاکیم لەوێهە کە پێویستە بۆی راست بکێتەو.

{واتە: وەک چۆن ئەو بە حساب هەندێک فەرموودە کە مەرجەکانی صەحیحی بوخاری و صەحیحی موسلیمی تێدا هەن، بەلام نەیانھێناون و هەلیگرتوونەو، دەبێت هی ویش هەلیگیریتەو، کە تۆ لەوێدا بە هەلەدا چووی} چونکە ئەو دەقیکی هەلبەستراو.

٤- وەک خاوەنی {أطلس القرآن}، {د. شوقي أبو خلیل} ^(١) دەڵێ: {عاش و مات إلياس في مدينة بعلبك}، ئیلیاس هەم ژانی هەم مردنیشی لە شاری بەعلبەک بوو.

(بەعلبەک) ییش ئیستا لە ولاتی سوریا، ئیدی وردەکاری زیاتر لە بارە ی ئیلیاسەو ^(عليه السلام) نەهاتو، نە لە قورئان و نە لە سوننەدا، بەلام لە کتێبەکان و سەرچاوە میژووێهەکان دا هاتو، کە جێی پشت پێ بەستن نین و، لە پەیمانی کۆنیشدا، شتیکم نەبینی لە بارە ی ئیلیاسەو.

The banner is a horizontal strip with a light blue background. In the center is a portrait of a man with a white beard and a green turban, wearing a white robe. To the left of the portrait, there is a Facebook icon and the text 'AliBapir' in English. Below this is a red bar with the text 'archive.org/details/@alibapir' and a download icon. To the right of the portrait, there is a YouTube icon and the text 'AliBapir' in English. Below this is a red bar with the text 'AliBapir' in English. At the bottom, there are two QR codes on the left and three QR codes on the right. The text 'AliBapir' is also written in Arabic at the top left and top right of the banner.

شەشەم: بەسەرھاتی (الْيَسَعُ) ﷺ

بەسەرھاتی ئەلیەسەعیش لە چوار بڕگەدا دێنین:

(١)- ناو و رەچەڵەکی:

ناوی تەنیا بە (اليسع)، ھاتووە لە قورئاندا و، ھیچ ناویکی دیکە ی بۆ بەکارنەھێنراوە، چونکە بۆ وێنە: (يعقوب)، ناوی بە (يعقوب) ھاتووە و، ئیسپرائیلیش کە نازناویەتی، یان (يونس) ھەم بە یونس ھاتووە، ھەم بە (ذا النون) ھاتووە و بە (صاحب الحوت) یش ھاتووە، بەلام (اليسع)، ھەر بەو ناو، ناوی ھێنراوە.

(٢)- ژمارە و ناوھێنرانی لە قورئاندا:

ئەلیەسەع تەنیا دوو جار ناوی لە قورئان دا ھاتووە:

أ- شۆینی یەكەم: لە سوورەتی (الأنعام)، ئایەتی (٨٦)دا، کە ئەمە دەقەکە یەتی:

﴿وَأِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَيُونُسَ وَلُوطًا وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (٨٦)

واتە: ئیسماعیل و ئەلیەسەع و یونس و لوط و، ھەر کامێک لەوانەمان بەسەر جیھانیاندا ھەڵبژاردبوو.

ب- شۆینی دووھەم: لە سوورەتی (ص) ئایەتی (٤٨)دا: ﴿وَأَذْكُرْ إِسْمَاعِيلَ وَالْيَسَعَ وَذَا

الْكَفْلِ كُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ﴾ (٤٨)، ھەرۆھە یادی ئیسماعیل و ئەلیەسەع و ذول کفیل

بکەو، ھەر کامێک لەوانە لە بەندە ھەڵبژاردراوەکانی خوا بوون.

تەنیا لەو دوو شۆینەدا ناوی (اليسع) ﷺ ھاتووە.

هەردوو ک سیاقە کەش بە لگە یەکی پوون، لە سەر ئەووە کە (الیسع) ﷺ له
پێخەمبەرەکان بوو:

(١)- له ریزی: ئیسماعیل و یونوس و لووط، دا هاتووە کە بە تەئکید ئەو سیانە پێخەمبەر
بوون، ئنجا (الیسع) ییش له پاش ئیسماعیل و، له پیش یونوس و (لووط) هەو هاتووە.

(٢)- خوا دەفەرموی: ﴿وَكُلًّا فَضَّلْنَا عَلَى الْمَلَكِينَ﴾ هەر کامیک لەوانەمان
هەڵبژاردبوو بەسەر جیهانیاندا.

پەروەردگاریش تەنیا پێخەمبەرانی ﷺ بەسەر جیهانیاندا هەڵبژاردوون.

٣- هەروەها له شوێنی دووهم دا، له سوورەتی (ص) ئایەتی (٤٨) دا: ﴿وَأَذْكُرْ اسْمَٰعِيلَ
وَالْيَسَعَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْأَخْيَارِ﴾، واتە: یادێ ئیسماعیل و ئەلیسەع و دەلکیفل
بکە، هەر کامیک لەوانە له بەندە پەسندو هەڵبژاردەکان بوون.

خوای پەروەردگاریش ئەو تەعبیرە تەنیا بوو پێخەمبەرەکان بەکارهێناو، وەک
له سوورەتی (النمل) دا دەفەرموی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ
إِنَّ اللَّهَ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، بۆی: ستایش بۆ خواو سەلامی خوا لەسەر ئەو
بەندانە تەنیا هەڵبژاردوون.

(٣)- بەسەرھاتی (الیسع) ﷺ:

له قورئاندا تەنیا ناوی هاتووە و، هیچ له بەسەرھاتە کە ی باس نەکراوە، هەروەها
له سوننەتی پێخەمبەریشدا ﷺ هیچ شتێکم نەبینی لەبارە یەو هاتبێ، بەلام (ابن
کثیر) له (قصص الانبياء) دا^(١) ئەم دەقە له حەسەنی بەصراییەو دێنی: {عَنِ الْحَسَنِ،
قَالَ: كَانَ بَعْدَ إِيَّاسَ، الْيَسَعُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ فَمَكَثَ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَمُوتَ، يَدْعُوهُمْ إِلَى
اللَّهِ، مُسْتَمْسِكًا مِنْهَاجِ إِيَّاسَ وَشَرِيْعَتِهِ، حَتَّى قَبِضَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ}.

واته: حهسه نی به صپایی ده لئ: له دواى ئیلیاس ئه لیه سه ع بوو (سه لامى خویان لئ بئ)، ئه وه نده ی خوا حه ز بکات مایه وه، بانگی ده کردن بو لای خوا و، ده ستگرتوو بوو به پښازی ئیلیاس و به رنامه که یه وه، تا کو خوا ﷺ بر دیه وه بو لای خوؤ، {تا کو خوا مراندى}.

(۴)- ژيان و مردنى (اليسع) عليه السلام: (د. شوقي أبو خليل) له (قصص القرآن)^(۱)، ده لئ: {عاش ومات إلیاس في مدينة بعلبك}، ئه لیه سه عیش ژيان و مردنى هه ر له شارى به عله به ک بوو، به پښی ئه وه ش که له حه سه نی به صپاییه وه هاتوه (اليسع)، ده بئ جښیشینی، ئیلیاس بووبی و له دواى ئیلیاسه وه هاتبی و له سه ر پښازی ئه ویش پوښتبی، ئه ویش هه ر له به عله به ک ژیاوه و مردوه و (اليسع) یش به هه مان شیوه.

شتیکی دیکه ش له و باره وه له (قصص الأنبياء) ی (ابن کثیر) دا هاتوه:

(قَالَ ابْنُ جَرِيرٍ وَغَيْرُهُ: ثُمَّ مَرَجَ أَمْرُ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَعَظُمَتْ مِنْهُمْ الْخُطُوبُ وَالْخَطَايَا، وَقَتَلُوا مَنْ قَتَلُوا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، وَسَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ بَدَلَ الْأَنْبِيَاءِ مُلُوكًا جَبَّارِينَ يَظْلِمُونَهُمْ وَيَسْفِكُونَ دِمَاءَهُمْ، وَسَلَّطَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْأَعْدَاءَ مِنْ غَيْرِهِمْ أَيْضًا، وَبَقِيَ بَنُو إِسْرَائِيلَ كَالْعَنَمِ بِلَا رَاعٍ، حَتَّى بَعَثَ اللَّهُ فِيهِمْ نَبِيًّا مِنَ الْأَنْبِيَاءِ، يُقَالُ لَهُ: شَمُوِيلُ، فَطَلَبُوا مِنْهُ أَنْ يُقِيمَ لَهُمْ مَلِكًا لِيُقَاتِلُوا مَعَهُ الْأَعْدَاءَ، فَكَانَ مِنْ أَمْرِهِمْ مَا سَنَذْكُرُهُ مِمَّا قَصَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ)^(۲).

واته: ئیبنو جهریرو جگه له له ویش گوتوو یانه: کاروباری به نوو ئیسرائیل تیکچرژاو دوو به ره کیی تیکهوت و، گرفت و کیشه و گونا هیان له نیودا زور بوون و، ژماره یه کیان له پښه مبه ران کوشتن، بویه خواش له جیی پښه مبه ران که سه ر په رشتیان بکه ن، حوکمرانانیکی سته مکاری له سه ر فه رز کردن و به ده ستیانه وه گرفتار بوون، سته میان لئ ده کردن و خوښیشیان ده رشتن، هه روه ها

(۱) ص ۱۸۶.

(۲) قصص الأنبياء، ص ۴۱۵.

جگە لەو حوکمرانانە کە هێ خۆیان بوون، دوژمنانی جگە لە خەڵکی خۆشیانی بەسەردا زāl کردن (وەک سزایەک کە دەستیان چۆتە خۆینی پیڤەمبەرەکان و خۆینی خەڵک و ستەمیان لێ کردوون)، بەنوو ئیسرائیل وەک مەری بێ شوان مانەو، تاکو خوا یەکیک لە پیڤەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، لە یتودا ناردن، کە پێی دەگوێرا: (شمویل)، {لە پەیمانی کۆندا بە (صمویل)، ناوی هاتو، وەک پیشتر باسمان کرد}، داوایان لێ کرد کە پادشایەکیان بۆ دابنێ، سەرکرده‌که‌یان بۆ دابنێ تاکو لەگەڵیدا دژی دوژمنەکانیان بجەنگن.

دوایی باس دەکات کە ئەویش شاولیان بۆ دادەنێ، کە لە قورئاندا ناوی بە (طالوت) هاتو، کە لە سوورەتی (البقرة) دا خوا ﷻ بە تەفصیل دەکات: ﴿الَّذِي تَرَى إِلَى الْغُلَّامِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ اأَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُنْقِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِينِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِّنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا ﴿٢٤٧﴾﴾

کە درێژە ی بەسەرھاتی طالوت و، جالوت و داوود چۆن جالوتی کوشتو، کە جالوت فەرماندە و پادشای دوژمنە بەرانبەرەکانیان بوو، ئەمە بە تەفصیل لە سوورەتی (البقرة) دا خراوەتە روو.

تێمە لیڤەدا دینە کۆتایی بەسەرھاتی ئەو شەش پیڤەمبەرە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خوا یارمەتی تێمەش بدات کە بە پێبازی پیڤەمبەرەکانەو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و بە بەرنامەکیانەو ئەو بەرنامەییە کە لەلایەن خواوە بۆیان هاتو، ئەو پێبازە ی کە بریتی بوو لە بەرجەستەکردنی پابەندییان بە بەرنامە ی خوا، خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی تەووفیقمان بدات و هیدایەتمان بدات، لەسەر ئەو راستە شەقامە ی پیڤەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بڕۆین.

دەرسى نەشەم

راڭەياندلىق مەكتەپى ھامۇسسا غەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

GET IT ON Google Play

GET IT ON App Store

QR CODE

QR CODE

لە ئۆزى كۆمەكلەنمەكەن لەكەنلەش
بىر مەكتەپ ۋە مەكتەپ ۋە مەكتەپ
نەن سەكەم بىر مەكتەپ ۋە مەكتەپ

www.alibapir.com

راڭەياندلىق مەكتەپى ھامۇسسا غەلى بابىر

AliBapir/راڭەياندلىق مەكتەپى ھامۇسسا غەلى بابىر

مەكتەپى ھامۇسسا غەلى بابىر

QR CODE

QR CODE

QR CODE

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە حەڤدە (١٧) ئایەت پێک دێ: (٩٦ - ١١٢)، واتە: حەڤدە ئایەتی کۆتایی لە سوورەتی (الأنبياء)، کە تەوهری سەرەکی ئەم حەڤدە ئایەتە باسی پۆزی دوايیه، بە هەردوو قۆناغی (الساعة والقيامة)، ئاخیر زەمان و هەڵسانهوهوه.

هەروەها لەو حەڤدە ئایەتەدا باسی چارەنووسی هەر کام لە بێپروایانی هاوبەش دانەرۆ، خواپەرستانی چاکەکار کراوه و، باسی ئاکام و سەرەنجامی گەردوون کراوه، کە بریتیه لە پێچرانەوهی و گیرانەوهی بۆ حالەتی سەرەتای. پاشان باسی یەکیک لە یاساکانی خوا کراوه، لە ژيانی بەشەردا، کە بریتیه لەوهی سەرزمینی خوا لە لایەن بەنده شایستهکانی خواوه بە میرات دەگیری و، خوا رایگەياندوه کە ئەوهی لە زەبووردا باسکردوه دواي زیکر، کە وا پێدهچێ مەبەست پێی تەورات بێ.

دواي باسی ئامانجی نێردرانی پێغه مبهري خاتەم کراوه، ئەویش ئەوهیه کە بێتە مایه پەحمەت و بەخششی خوا بۆ تیکرای جیهانیان، لە کۆتایشدا چەند رێنماییه ک بە پێغه مبهري خاتەم موحه مەد ﷺ، راگەیه نراون، لە باره ی چۆنیەتی هەڵس و کەوتی لە گەڵ بێپروایاندا و راگەياندنێ چەند راستیه ک پێیان.

﴿ حَقَّ إِذَا فَتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ (٩٦) وَأَقْتَرَبَ
الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخْصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَوْلَوْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ
مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٩٧﴾ إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ

جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٨﴾ لَوْ كَانَتْ هَوْلَاءُ عَالِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلُّ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾ إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ
 مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا أُشْتَهَتْ
 أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَخَزْنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقَّيْنَهُمُ الْمَلَائِكَةُ هَذَا
 يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ
 كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ تُعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٠٤﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا
 فِي الزَّبُورِ مِن بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّ فِي هَذَا
 لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عَالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي
 إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ
 ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنِ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ
 مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنِ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةً لِّكُمْ وَمَنَعَ إِلَىٰ حِينٍ
 ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾ ﴿١١٣﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{ (ژیانی دنیا بەردەوام دەبێ) هەتا کاتیەک یە ئجوج و مە ئجوج بەردەدرین،
 لە حالیکدا کە بە خێرای لە هەموو بەرزاییان دەڕۆن ﴿٩٨﴾ بەلێنی هەقیش (کە
 قیامەتە) نزیك بووه، یە کسەر دەبینی ئەوانە ی بیروابوون، چاویان ئەبەلق
 بوون، (دەلێن:) هە ی هاوار بو ئیمە! بیگومان ئیمە لەمە بێ ئاگا بووین
 (هەرچەندە ئاگاداریش کرابووینەوه)، بەلام خوومان ستمکار بووین، بە دلنای ی
 خوێتان و ئەوهی لە جیاتی خوا دەتانی پەرست، سووتەمەنی تێفرێدرای دۆزەخ،
 ئیوه دەچنە نیوی ﴿٩٩﴾ ئەگەر (پاستبایە) ئەوانە (وەک دەتانگوت:) پەرستراوان

(ی راستەقینە) بوونایە، ئەو نەدەچوونە نیوی و، هەمووشیان تیدا هەمیشەیی دەبن ﴿٩٨﴾ لەویدا هەنسک و نالەیی سەختیان هەیه و، لەویدا هیچ نابیستن ﴿٩٩﴾ مسۆگەر ئەوانەیی لە ئیمەوێ بپاری پاداشتی هەرە باشیان بۆ دراو، ئا ئەوانە لەو سزایە دوورن ﴿١٠٠﴾ لە دوورەوێش گوێ بیستی هەست و خوستی (دۆزەخ) نابن و لەوێدا کە نەفسیان ئارەزوومەندیەتی، بە هەمیشەیی دەمیئنەوێ ﴿١٠١﴾ گەورەترین داچڵەکاندن دلتەنگیان ناکات و، فریشتەکان پیشوازیان لێدەکەن (پێیان دەلێن:) ئەو ئەو پۆژەتانه کە بەلێنتان پێدەدرا ﴿١٠٢﴾ ئەو پۆژە کە ئاسمان وەک پێچرانەوێ تۆماری نووسراو دەپێچینەوێ ﴿١٠٣﴾ ئاسمان (گەردوون دروستکراوەکان) وەک چۆن لە سەرەتاوێ هیناومانەتە دی، دەیگێڕینەوێ، ئەو بەلێنیکە لەسەرمان ئیمە ئەنجامی دەدەین ﴿١٠٤﴾ هەرەوێها پاش زیکر (تەورات) یش لە زەبووردا نووسیومانە کە زەمین بەندە پەسندەکانم بە میراتی دەگرن ﴿١٠٥﴾ لەمەدا پێراگەیان دنیکی باش هەیه بۆ کۆمەلەی خوا پەرستان ﴿١٠٦﴾ تۆشمان (ئەو موحەممەد!) تەنیا بە بەزەیی بۆ تیکرای جیهانییان ناردوێ ﴿١٠٧﴾ بلی: سروشم بۆ دەکرێ کە پەرستراوی راستەقینەتان یەک پەرستراوێ، ئنجا ئایا ئێوێ ملکەچ دەبن (بۆ خوا ی تاک؟) ﴿١٠٨﴾ ئنجا ئەگەر پشتیان کردە هەق، بلی: هەمووتانم بە یەکسانی (و، وەک یەک) ئاگادار کردۆتەوێ و ناشانم ئایا ئەوێ بەلێنتان پێ دەدرێ، نزیکیە یان دوورە! ﴿١٠٩﴾ بێگومان ئەو (خوا) قسەیی ئاشکراو ئەوێش کە پەنھانی دەکەن، دەیزانی ﴿١١٠﴾ ناشانم پەنگە دواخستن (ی بەلێن) هەکە تاقیکردنەوێ و پێ گوزەراندنیکی کەم بێ بۆ ئێوێ ﴿١١١﴾ (پێغەمبەر) گوێ: پەرەردگارم! دادوەری بە هەق بکە و، پەرەردگارێشمان تاکە میهرەبانی پشت پێ بەستراوێ، لە بەرانبەر ئەوێدا کە دەیلێن (وخوا و قورئان و پێغەمبەری بە ناھەق پێ وەسف دەکەن) ﴿١١٢﴾.

شیکردنەوێ هەندیک لە وشەکان

(حَدَبُ): (الْحَدَبُ: مَا ارْتَفَعَ وَغُلِظَ مِنَ الْأَرْضِ)، (حَدَب) واتە: هەر شوێنێک کە لە زەوی زبرو بەرز بێت، پەنگە بە کوردیی: گردۆلکە، تەپۆلکە، بگەیهنێ.

(نَسْلُوكَ): واتە: بە خێرای دەپۆن (نَسَلَ الْمَاشِي: أَسْرَعَ)، بابای پێرۆ کە دەپوا، ئەگەر بلی: (نَسَلَ) یانی: (أَسْرَعَ)، بە خێرای پۆی.

(شَاخِصَةً أَبْصَارَهُمْ) چاویان ئەبڵەق بوون، چاویان زەق بوون، (شَخَصَ فُلَانٌ بَصَرَهُ وَبَصَرَهُ: فَتَحَ عَيْنَيْهِ وَلَمْ يَطُرِفْ بِهِمَا مُتَأَمِّلًا أَوْ مُنْزِعَجًا)، کەسێک کە چاوی بپێتە شتێک و، چاوی نەترووکی و، چاوی ئەبڵەق بێ و زەق بێ، ئەو پێی دەگوترێ: (شَخَصَ بَصَرُهُ)، یان (شَخَصَ بَصَرَهُ)، ئنجا بەهۆی سەرنج دانەوێ لە شتێک بێ، چ بەهۆی ترسان و داچڵەکی نێکەوێ بێ.

(حَصَبُ): (الْحَصَبُ: صِغَارُ الْحِجَارَةِ، الْحَطَبُ كُلُّ مَا يُلْقَى فِي النَّارِ مِنْ وَقُودٍ)، وشە (حَصَب) لە ئەسڵدا بە مانای وردە بەرد دی، دواوی بە مانای سووتەمه نیی دی، دواوی بە مانای هەر شتێک دی بسووتێندری.

(زَفِيرٌ): (زَفَرٌ يَزْفِرُ زَفْرًا وَزَفِيرًا: أَخْرَجَ نَفْسَهُ بَعْدَ مَدَّةٍ إِيَّاهُ)، (شَهِيْق) واتە: هەلمژین، بەلام (زَفِير) واتە: هەناسە دانەوێ، ئنجا: (زَفِير: زَفَرٌ يَزْفِرُ زَفْرًا وَزَفِيرًا)، واتە: هەناسەکە دی دایەوێ، دەرھاویشتەوێ، دواوی ئەوێ درێژی کردەوێ.

(حَسِيْسَهَا): (الْحَسِيْسُ: الْحِسُّ)، (حَسِيْس) بریتیه لە هەستی، بە هەستەکان بپێستری.

(الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ): واتە: داچلە کینی گەورەترین، گەورەترین داچلە کین، (الْفَزَعُ: الخَوْفُ والدُّعْرُ فَزَعٌ يَفْزَعُ فَزَعًا: تَقَبُّضٌ وَتَفَرُّقٌ مِنْ شَيْءٍ مُخِيفٍ)، (فَزَعٌ يَفْزَعُ فَزَعًا)، (فَزَعٌ) ئەوەیە کە ئینسان رێک بێ و بیلەمیتەووە لە شتیکی مەترسییلێکراو.

کەواتە: (الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ)، واتە: ترسی گەورەترین، گەورەترین ترسی داچلە کینەر.

(نَطْوَى): واتە: دەپێچینەووە، (طَوَى الشَّيْءَ يَطْوِي طَيًّا: ضَمَّ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ أَوْ لَفَّ بَعْضُهُ عَلَى بَعْضٍ)، (طَوَى الشَّيْءَ يَطْوِي طَيًّا)، واتە: شتەکی هەندیکی خستەووە سەر هەندیکی، یاخود هەندیکی لە هەندیکی پێچا، یانی: پێچرانەووە و کۆکرانەووەی شتیک.

(السَّجِلَّ): (السَّجِلُّ: الْكِتَابُ يُدَوَّنُ فِيهِ مَا يُرَادُ حِفْظُهُ، وَالْجَمْعُ: سَجَلَاتٌ)، (سَجَل) بە تۆمارێک دەگوترێ کە شتی تیدا دەنووسرێ، ئەوەی کە دەویستری پاریزری و لەبەر بکری، هەندیک گوتووینانە: (السَّجَل)، واتە: (الکاتِب)، نووسەر، ئەو کەسە ی کە شتیک دەنووسی لە تۆماردا.

(ءَاذَنْتُكُمْ): (أَعْلَنْتُكُمْ)، ئاگادارم کردوونەووە.

(عَلَى سَوَاءٍ): واتە: بە یەكسانی، هەمووتانم وەك یەك ئاگادار کردۆتەووە، دەلی: (سَاوَاهُ: عَادَلَهُ، السَّوَاءُ: الْمُسْتَوَى)، واتە: وەك یەك، لە ئەصْلدا (سَوَاء)، بە مانای ئەرزێکی تەخت دی، کە هیچی لە هیچی بەرزتر نەبێ، واتە: لەو راگەیانندنەمدا هەمووتانم وەك یەك ئاگادار کردوونەووە.

هوئی هاتنه خوارهوهی ئایه تهکان

هوئی هاتنه خوارهوهی ئهو ئایه تهی که دهفه رموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ...﴾ (٩٨) لهو بارهوه ئهم به سه رهاته ههیه:

{وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: آيَةٌ فِي كِتَابِ اللَّهِ لَا يَسْأَلُنِي النَّاسُ عَنْهَا، وَلَا أَذْري، أَعْرِفُوهَا فَلَا يَسْأَلُونِي عَنْهَا؟ أَمْ جَهْلُوهَا فَلَا يَسْأَلُونِي عَنْهَا؟ قِيلَ: وَمَا هِيَ؟ قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ آيَةُ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ...﴾ (٩٨)، شَقَّ ذَلِكَ عَلَى أَهْلِ مَكَّةَ، وَقَالُوا: شَتَمَ مُحَمَّدٌ آلِهَتَنَا، فَقَامَ ابْنُ الزَّبْعَرِيِّ، فَقَالَ: مَا شَأْنُكُمْ؟ قَالُوا: شَتَمَ مُحَمَّدٌ آلِهَتَنَا، قَالَ: وَمَا قَالَ؟ قَالُوا: قَالَ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (٩٨)، قَالَ: ادْعُوهُ لِي، فَدَعَا مُحَمَّدٌ ﷺ فَقَالَ ابْنُ الزَّبْعَرِيِّ: يَا مُحَمَّدُ! هَذَا شَيْءٌ لآلِهَتِنَا خَاصَّةً، أَمْ لِكُلِّ مَنْ عِبَدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ؟ قَالَ: بَلْ لِكُلِّ مَنْ عِبَدَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَقَالَ: خَصَمْنَا وَرَبَّ هَذِهِ الْبَنِيَّةِ، يَا مُحَمَّدُ! أَلَسْتَ تَزْعُمُ أَنَّ عِيسَى عَبْدَ صَالِحٍ، وَعَزْزِيرًا عَبْدَ صَالِحٍ، وَالْمَلَائِكَةُ عِبَادٌ صَالِحُونَ؟ قَالَ: بَلَى، قَالَ: فَهَذِهِ النَّصَارَى يَعْبُدُونَ عِيسَى، وَهَذِهِ الْيَهُودُ تَعْبُدُ عَزْزِيرًا، وَهَذِهِ بَنُو مَلِيحٍ تَعْبُدُ الْمَلَائِكَةَ، قَالَ: فَصَجَّ أَهْلُ مَكَّةَ، فَنَزَلَتْ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَى أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾ (١٠١) الْآنبياء أَيُّ: عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ، وَعَزْزِيرًا، قَالَ: وَنَزَلَتْ: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾ (٥٧) {الزخرف} (١).

(١) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ٢، ص ٤٩٣-٤٩٤، وقال مؤلفا الإستيعاب: صحيح لغيره. أخرجه الطحاوي في (مشكل الآثار): ٩٨٦ وأمجد في المسند (٣١٨/٣١٧/١) والطبراني في المعجم الكبير: ١٢٧٣٩، قلنا: وهذا إسناد حسن.

واته: عهبدوڻلای کوږی عه بیاس (خوا له خوۍ و بابی پازی بی) ده لئ: ټایه ټیک له کتییی خوا دا هه یه خه لک لیږم ناپرسن له باره یه وه، ناشزانم ټایا ده یزانن و لیږم ناپرسن، یا خود نایزانن و لیږم ناپرسن، گوترا: ټه و ټایه ته کامه یه؟ گوتی: کاتیک ټه و ټایه ته هاته خوار: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (٩٨)، (واته: ټیوه و ټه وانه ی له جیاتی خوا ده یانپه رستن سوو ته مه نیی دۆزه خن و ټیوه ده یچنه ټیو)، له سهر خه لکی مه ککه زوړ قورس بوو، گوتیان: موحه ممه د ﷺ جنیو به په رستراوه کاښان ده لئ، ټیبنو زیبه عریی هه لسا گوتی: چیتانه؟ گوتیان: موحه ممه د ﷺ قسه ی به په رستراوه کاښان گوتوه، گوتی: چی گوتوه؟ گوتیان: ده لئ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (٩٨)، {ټه وان وایان زانیوه هر قسه ی خو یه تی، بو یه پیڅه مبه ریان ﷺ تومه تبار کړدوه} ټیبنو زیبه عریی گوتی: بوم بانگبکه ن، تنجا موحه ممه د ﷺ بانگکرا، ټیبنو زیبه عریی پیی گوت: ټه ی موحه ممه د! ﷺ ټایا ټه وه ی که هاتوه ټایه ته به په رستراوه کانی ټیمه وه، یا خود بو هر که سیکه که له جیاتی خوا بپه رستری؟ فهرمووی: به لکو بو هر که سیکه که له جیاتی خوا عز وجل بپه رستری، گوتی: که واته: سویند به خاوه نی ټه م ماله، ټیمه زال بووین له قسه دا به سهرتدا: ټه ی موحه ممه د! ﷺ تو گومانت وا نیه که عیسا ش به نده یه کی چاک بووه و، عوزه یریش به نده یه کی چاک بووه و، فریشته کانیش به نده ی چاکن؟ پیڅه مبه ریش ﷺ فهرمووی: با، ټیبنو زیبه عریی گوتی: ټه وه نه صرانییه کان عیسا ده په رستن، یه هوودیش عوزه یر ده په رستن، به نو مه لیحیش {هوژیک بووه له عه ره به کان} فریشته کان ده په رستن، که واته: ده بی هر کام له عیسا و عوزه یرو فریشته کانیش، مادام ده په رستری، له جیاتی خوا، له گه ل په رستاره کانیاندا بخړینه دۆزه وه؟ ټیدی خه لکی مه ککه بوو به گاله و ده نگه ده نگیان {گوايه ټیبنو زیبه عریی له وتوو یژدا به سهر پیڅه مبه ردا ﷺ زال بووه} تنجا خوا ټه م ټایه ته ی نارده خوار: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا

أَلْحَسَنَ أَوْلَٰدِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿٥٧﴾ واتە: ئەوانەى لە ئێمەووە بریارى پاداشتى ھەرە باشیان بۆ دەرچوووە پێشتر، ئەوانە لەو دۆزەخە دوورن، (کە عیسا و عوزەيرو فریشتەکانن)، ھەروەھا ھەر لەوێشدا ئەو ئایەتەى سوورەتى (الزخرف) ھاتە خوار: ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُّونَ﴾، واتە: کاتێک کۆرى مەریەم بە وێنە ھێنرایەووە، خەڵکە کەت بە ھۆى ئەووەوە کردیان بە گالە.

(يَصِدُّونَ)، یانى: (یضجون)، کردیانە گالە و ھەرا، گوايە ئەوان قسەکەیان زāl بوووە بەسەر قسەى پێغەمبەردا ﷺ، بەلام خوا پوونى کردۆتەووە، کەوانیە، ھەلبەتە وەلامى ئەوێش زۆر ئاسانە، ئەویش ئەوێە کە ھەر کەسێک بپەرستى لە جیاتی خوا و پازى بى بەو پەرستارەى، حوکمەکەى ئەوێە، بەلام عیسا کە دەپەرستى، گوتووێت: جگە لە خوا کەس مەپەرستن، عوزەیریش کە دەپەرستى بەندەپەکی خوايە و نارازى بوووە پەرستى و، فریشتەکانیش کە دەپەرستى بە ناھەق، ئەوانیش نارازىن، بۆیە خوا ئەوان سزا نادات، بەھۆى نەزانیى و کەودەنیى ئەوانەووە، کە بە ناھەق دەیانپەرستن.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوایێك له كۆتایی سوورەتی (الانبیاء) دا، وهك له پێناسەی ئەم دەرەسەش دا باسمان كرد، پانتاییهکی باش تهرخان دهكات بۆ باسی پڕۆژی دوايي، به ههردوو قوناغی ئاخیر زهمان و ههڵسانهوه و زیندوو بوونهوهوه، سه رهتا دهفهرموئ:

﴿ حَقَّ إِذَا فَتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ ﴾ ههتا كاتێك یه ئجوج و مه ئجوج کرانهوه، واته: بهریان بهر در، یاخود ئەو بهربهستهی له بهرده میان بوو، لابرا، پێیان بۆ کرایهوه و هاتن، ﴿ وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴾ ئەوانیش له ههموو بهرزاییه کدا زۆر به خێرای ده پۆن، ئنجا ته گهر له بهرزاییان به خێرای برۆن، ده بۆ له دهشتای چۆن برۆن؟! واته: زۆر به خێرای به زهویدا بڵاوده بانهوه، ئایا که دهفهرموئ: ﴿ حَقَّ ﴾ ئەمه په یوهسته به کوپوه؟ واته: ئەم ژيانى دنيايه بهردهوام ده بۆ، ههتا یه ئجوج و مه ئجوج دین و به سه ر دنیا وهرده بن.

یاخود: قه ده غه یه خه لکی ئەو ئاوه دانیانه ی که فه وتان دوومانن به هۆی گونا هه تاوانه کانیانه وه، قه ده غه یه نه گێردینه وه بۆ لای خوا، بۆ پڕۆژی سزا و پاداشت، به لکو ته وانه ناگێردینه وه و سزا نادرین جارێ، ههتا ئەو کاته ی یه ئجوج و مه ئجوج دین، که سه ره تای هاتنی قیامهت و پڕۆژی دوايين، بهرده بن و دنیا كۆتایی پێ دی.

﴿ وَأَقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ ﴾ به لئینی هه قیش زۆر نزیك بووه، به لئینی ههق، به ته ئکید ئەو به لئینه یه که خوا داویه تی ئەو خه لکه زیندوو بکاته وه و لپی بپرسێته وه، که واته: ﴿ الْوَعْدُ الْحَقُّ ﴾ لێره دا مه به ست پێی هاتنی ئاخیر زهمان

(الساعة) نیه، بەلکو مەبەست پێی قیامت و زیندووکرانەو و هەڵسانەو، یە، چونکە ئەوێهە کە خۆی پەرەردگار وەعدی داو، هەقی تیدا بچەسپێنێ، کە بریتیه لە کاتی سزادانی خراپەکاران و، پاداشت دانەوێ چاکەکاران، ﴿فَإِذَا هِيَ شَخَصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، تۆ دەبینی ئەوانی بێپروان، چاویان ئەبلەق و زەق بوو، ﴿يَوَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾ (دەلێن: هەی هاوار بوو ئێمە! ئێمە لەمە بێئاگا بووین، ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، بەلکو ئێمە ستمکار بووین، واتە: ئاگادار کرابووینەو و ترسێزبووین، بەلام هەر خۆمان ستمکار بووین و بەرژووەندییمان لە ستم و خراپەدا بوو، بۆیە گویمان ئەدا بەو هۆشداریی و ئاگادارکردنەوانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و شوێنکەووتوانی پێغەمبەرەران.

ئنجای خوا ﷻ یە کسەر کافرەکان دەدوێنێ، دواي ئەوێ سزایان بەسەر چەسپێنرا و حوکم دران بخرێنە دۆزەخەو، خوا دەفەرموێ: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾، بە دنیایی خۆتان و ئەوانە ی لە جیاتی خوا دەپەرستن، سووتەمەنیی دۆزەخ، ﴿أَنْتُمْ لَهَا وَرِدُونَ﴾، ئێو دەچنە ئێو، دەچنە ئێو دۆزەخ.

﴿لَوْ كَانَتْ هُوْلَاءِ ءَالِهَةً مَا وَرَدُوْهَا﴾، ئەگەر ئەوانە پەرستراو بوونایە، پەرستراوی راستەقینە و شایستە ی پەرستراو بوونایە، نەیدەچوونە ئێو، ﴿وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، هەمووشیان بە هەمیشە یی لە دۆزەخ دا دەمێننەو، واتە: هەم پەرستراوەکان و هەم پەرستارەکان.

﴿لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾، لەویدا (زَفِيرٌ) یان هەیه، (زفیر) یش یانی: هەناسەدانەو، بەلام لێرەدا مەبەست پێی هەنسک و هەناسە ی قوول دەرھاوێشتن و، خەفەتباریی و مەینەتبارییە، ﴿وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾، لەویدا هیچیش نابێستن.

پاشان دەفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾^(١) به دنیایی ئەوانە ی پێشتر له ئیمه وه پاداشتی چاکیان بو بریار دراوه، ئەوانه لهو دۆزه خه، لهو ئاگرو سزایه دوورن، دوورخراوه ن لێ، ئەوه بو بهرپه رچدانه وه ی کافره کانه، که گوتیان: ئەگه ر په رستراوه کان له گه ل په رسته ره کانداسزا بدرێن، کهواته: ده بێ عیسا که ده په رستری و، عوزیر که ده په رستری و، فریشته کان که ده په رستری، سزا بدرێن، خوای کارزان ئەو ئایه ته ی بو بهرپه رچدانه وه ی ئەوان نارده خوارو، ده شگونجی هه مووی پێکه وه بووی.

که له راستییدا قسه که ی ئەوان پوچه و، خوا مه به ستی ئەوه یه، ئەوه ی ده په رستری و رازیشه به رستری، که زیاتر مه به ست پێی په یکه رو بت و سه نه مه کان و سادینه^(١) کانیا و طاغووته کان، بووه، به لام بوو، ئەوان له خویانه وه بر دوویانه بو فریشته کان و عوزیرو عیسا، که عوزیرو عیسا و فریشته کان (عَلَيْهِمُ السَّلَام)، نه پازی بوون و نه خه تاشیا ن هه بووه له وه دا که به رستری.

خوا ده فه رموی: ئەوانه ی که له لایه ن ئیمه وه بریاری پاداشتیان بو دراوه، ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَاسِبَهَا﴾^(٢) دوورن له دۆزه خ و له دووره وه ش هه ر ده نگ و هه ستیشی نابستن، (حسیس)، ده نگیکه له دووره وه ببیستری، به پێنج هه سه ته کان ده رک ده کری، ﴿وَهُمْ فِي مَا أَنتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾^(٣) هه رو هه ئەوان له وه دا که نه فسیان ئاره زووی لیه تی، به هه میشه یی ده میننه وه، له به هه شتدا.

﴿لَا يَخْرُجُ مِنْهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ﴾^(٤) داچله کاندنی هه ره گه وه، دلته نگ و نا ره هه تیان ناکات، داچله کاندنی هه ره گه وه، چ مه به ست پێی فووی یه که م بێ، چ مه به ست فووی دووه م بێ، چ مه به ست پێی ئەو کاره ساته مه زنه بێ که دێته پێش، که پۆژی دوایه به گشتی، ئەوه دلته نگیا ن ناکات، ﴿وَنُلْقِيَهُمْ فِي الْمَلَكُوتِ﴾^(٥) فریشته کانیش پێشوازیان لیده که ن، ﴿هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾^(٦) پێشیا ن ده لێن: ئەمه ئەو پۆژه تان بوو که به لێنتان پێ ده درا.

(١) سادن ج: سدنة، مثل: کاهن ج کهنه. (سادن) بتهوان، سه ره په رشتیاری بت و سه نه م.

﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ﴾ هەر بەو بۆنەیهوخوا
 باسی چۆنیەتی پێچرانەوہی ئەم گەردوونە دەکات و دەفەرموێ: ئەو پۆژە
 کە ئاسمان دەپێچینەوہ، وەک چۆن بابای نووسەر ئەو تۆمارە شتی تیدا
 نووسیوہ، دەپێچیتەوہ و ھەلیدەوێزنی. یاخود: وەک چۆن ئەو تۆمارە شتی
 تیدا نووسراوہ، دەپێچیتەوہ، ئیمەش ئاوا ئاسمان دەپێچینەوہ، ﴿کَمَا بَدَأْنَا
 أَوَّلَ خَلْقٍ نُّعِيدُهُ﴾ ئەو دروستکراوہ، وەک چۆن سەرھەتا ھێناومانەتە دی،
 دەگێڕینەوہ بۆ ھالەتی یەکەمی، ﴿وَعَدًا عَلَيْنَا﴾ ئەو بەلێنە لەسەرمان و وای
 لی دەکەین، ﴿إِنَّا كُنَّا فَعَلِينَ﴾ بە دنیایی ئیمە ئەنجامدەری ئەوہین.

﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾
 بە دنیایی ئیمە لە زەبووردا لە دوای زیکر، نووسیومانە و تۆمارمان کردوہ،
 کە زەوی، بەندە چاکەکانم بە میراتی دەگرن، (الذِّکر)، دەگونجێ مەبەست پێی
 تەورات بێ، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ﴾
 واتە: لە زەبووردا نووسیومانە، دوای ئەوہی مەژووەکانمان لە تەورات دا ھۆشیار
 کردۆتەوہ و وریا کردۆتەوہ، لە زەبووریشدا نووسیومانە، وشە (الزُّبُور) یش
 ھەم بە (زُّبُور)، خوێندراوہتەوہ، ھەم بە (زُّبُور) یش خوێندراوہتەوہ، واتە:
 نووسراو کتیبەکان، (زُّبُور) یش یانی: کتیب و نووسراو، کە دەگونجێ مەبەست
 پێی زەبووری داوود بێ، ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ الإسرائ، دەشگونجێ مەبەست
 پێی ھەموو کتیبەکانی خوا بێ، بە تایبەت ئەگەر بە (زُّبُور)، ھاتبێ، ھەلبەتە
 ئەگەر بە (زُّبُور) یش بێ، ئەو کاتە جینسی ئەو کتیبانە لە خواوہ ھاتوون بۆ
 پیغەمبەرەکان و نووسراونەوہ، ھەموویان دەگریتەوہ، یانی: ئەو پاستییە نووسراوہ کە:
 سەرزمینی خوا بەندە شایستەکان بە میراتی دەگرن، سەرزمینیش دەگونجێ
 مەبەست پێی سەرزمینی دنیا بێ، دەشگونجێ مەبەست سەرزمینی بەھەشت
 بێ، وەک دوایی باسی دەکەین.

﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عٰكِدِيْنَ﴾، بیگومان لهوهدا، پیراگه یاندن ههیه بو کومه لیک خواپهرست بن، به ندایه تی ته نیا بو خوا بکهن، کهواته: له پئی به ندایه تی بو خواوه، شایسته یی بو میراتگرتنی سهرزه مینی خوا له دنیادا و له دواړوژیشدا، پهیدا ده بی.

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ﴾، توښمان ته نیا وهک به زه ییهک بو تیکرای جیهانیان ناروده.

﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ﴾، بلئی: ته نیا ټه وهم بو سروش ده کری، که په رستراوی ټیوه یهک په ستراره، ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُّسْلِمُونَ﴾، ټنجا ټایا ټیوه بو ملکه چن؟ ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْاْ فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَآءٍ﴾، ټنجا ټه گهر پشتیان هه لکردو پرویان وهرچه رځاند، بلئی: من ټیوهم هه مووتان ټاگادار کرده وه، ﴿وَإِنْ أَدْرِي﴾، ناشزانم، ﴿أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدٌ مَّا تُوعَدُونَ﴾، ټایا ټه وهی به لټنتان پئی ده دری، نیزیکه یان دووره! ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِّنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾، به دلنیا یی ټه و (خوا) قسه یهک که ده نگي پئی هه لده برن و به ټاشکرا ده یکه ن، ده یزانئ و، ټه وهش که په نهانی ده که ن، ههر ده یزانئ، ﴿وَإِنْ أَدْرِي﴾، یانی: هه روه ها ناشزانم، ﴿لَعَلَّهُ فِتْنَةً لَّكُمْ وَمَنَعٌ إِلَىٰ حِينٍ﴾، ټه و دواخستنهی ټیوه، له سزاداران دا، یان دواخستنئ ټه و به لټنه ی خوا پیداون، په نگه ټاقیکردنه وه و پیگوزه راندنیکی که م بئ بوټان، ټاکو کاتیکی دیارییکراو {پئی له خوټان بایی مه بن}.

له کوټاییدا قسه ی پیغه مبه ر ﷺ ده گیر ټته وه، ﴿قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ﴾، (موحه ممه د) فهرمووی: ټه ی په روه ردگارم! به هق دادوه ری بکه، ﴿وَرَبَّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعٰنُ﴾، په روه ردگار یشمان میهره بانی پشت پئی به ستراوو داوای کومه کیی لیکراوه، ﴿عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾، له سهر ټه وهی ټیوه وه سفی ده که ن و ده یلټن {ده رباره ی خوا، که هاوه ل و پو له ی بو بریار ده دهن، هه روه ها ده رباره ی

پيغمبر ﷺ که به شيت و جادووگهري داده نين، ديسان دهر باره ي قورئان، که به تهفسانه ي پيشيناني داده نين، لهسه ر تهو قسانه ي ئيوه ده يانلن، تهو وهسفه نابهجيانه ي به رانه ر به خوا و پيغمبر ﷺ و قورئان ده يانکه ن، تهنيا پشت به خوا ده به ستم و، داواي کوومه کيي و يارمه تيي تهنيا لهو ده که م}.

پاڅه ياندي مهکته بي ماموستا عملي باپير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.com

علي باپير AliBapir

علي باپير AliBapir

کتابي

پاڅه ياندي مهکته بي ماموستا عملي باپير

پاڅه ياندي مهکته بي ماموستا عملي باپير

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

بەردەوام بوونی ژيانى مروّف لەسەر زەوى هەتا بەردانى يەئجوج و مەئجوج و نيزىك كەوتنەوهى قىامت و، چاو زەق بوونی كافران و، دادو فيغان كردنيان و، دان بە سته‌مكاريى خۆداهيّتيانيان:

خوا دەفه‌رموئ: ﴿ حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِّن كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ۝٩٦ وَأَقْرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَوْلَوْنَا قَدَّ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ۝٩٧﴾

شىكردنەوهى ئەم دوو ئايەتە، لە شەش بڕگەدا:

١- ﴿ حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ ﴾، ژيانى دنيا بەردەوام دەبێ، ئەم ژيانە بەردەوام دەبێ، هەتا كاتى يەئجوج و مەئجوج دەكرێنەوه، واتە: پريان لە بەردەمدا دەكرێنەوه و دەرفەتيان دەدرێ، هۆكار دەره‌خسى كە يەئجوج و مەئجوج بە زەويدا بڵاوبنەوه.

ياخود: (حتى) په‌يوه‌نديى به‌ وشەى (حرام)هوه هه‌يه: ﴿ وَحَرَامٌ عَلَى قَرْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝٩٥ حَقَّ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ ۝٩٦﴾ الانبياء، ئەوانه لايان قەدەغەيه كە نه‌گه‌رێنەوه بو سزا و پاداشت، لايان قەدەغەيه، به‌لكو جارى دەمێنەوه له‌ قوناغى به‌رزەخدا، به‌لام هەتا كاتىك كە يەئجوج و مەئجوج دین و به‌ دنيا وەرده‌بن و، ئەم دنيايه‌ دوایى كۆتايى پى دى، ئەو كاته ئەوانه‌ ده‌گێردرێنەوه و ده‌هێرێنەوه بو لای خوا، بو سزا و پاداشت.

(٢) - ﴿وَهُمْ مِّنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ﴾، ئەوان لە ھەموو بەرزاییان زۆر بە خێرای دەپۆن، (حَدَبٍ)، یانی: بەرزایی (إرتفاع)، (يَنْسِلُونَ)، یانی: بە خێرای دەپۆن (يُسْرِعُونَ)، ئنجا ئەگەر لە بەرزاییان بە خێرای بپۆن، مانای وایە لە پێ دەشت، زۆر خێراتر دەپۆن، ئەمە وێناکردنی بە خێرای بڵاوبوونەوهی یە ئجوج و مە ئجوجە بە زەویدا، لە کاتێکدا پێش ئاخیر زەمان، خوای پەرەگەر ئەو دیاردەیه دینێتە پێش، کە لە فەرموودەکانی پیغمبەرشدا ﷺ ئاماژە ی پێداوێ و، ئیمە پێشتریش لە تەفسیری سوورەتی (الکھف) دا، باسی یە ئجوج و مە ئجوجمان کرد، کە رای زالترو بەهێزتر ئەو یە مەبەست پێیان تەتەر و مەغول بێ، کە جاریک دەرچوون و بە دنیا وەر بوون و جیهانی ئیسلام و جیهانی رۆژئاویان و زۆربە ی دنیا یان خستە ژێر رکێفی خۆیانەوه و، ئاژاوه و خراپە یەکی زۆریان بڵاوکردهوه.

جاری کووتایی کە دەر دەر چن، نازانین داخو چەند جاری دیکە دەر دەر چن، بەلام جاری کووتایی کە دەر دەر چن، ئەو جار یە کە پێیان لە بەر دەر دەر تەخت و ئاچووخ دەبێ و، بە دنیا یە وەر دەر بن زۆر بە خێرای، واش پێدەچێ ئەو خەلکانە ی رۆژەهلاتی ئاسیا بن، بە تاییەتی (چین) کە ئیستا ژمارەیان زۆر زۆر و ئەوانی دیکە ی وەک ئەوانیش، لە گەلانی دیکە ی رۆژەهلاتی ئاسیا، دەشگونجێ مەبەست پێی قەومێکی دیکە بێ.

ھەندیکیش گوتوو یانە: یە ئجوج و مە ئجوج، خەلکیکی زۆرن بە دنیا وەر دەر بن و، کاتی زیندوو کرانەوه و کاتی ھەلسێترانەوه یە و مە ئجوج و مەبەست پێیان بۆ خەلکیکی زۆر، لە رۆژی دوا ییدا ئەو خەلکە ھەمووی دیتە سەر ئەو زەمینە و، دیتە ئەو گۆرەپانە کە خوا بۆی ئامادە کردوون، کە ئەم رایەم پێ بپھێز و پێزە.

(٣) - ﴿وَأَقْرَبَ الْوَعْدِ الْحَقُّ﴾، بەلێنی ھەق نزیکی کەوتەوه، بەلێنی ھەق دەگونجێ مەبەست پێی (ساعة) (ئاخیر زەمان) بێ، یاخود: مەبەست (قیامە) (ھەلسانەوه) بێ،

بە پێی ئەو تەفسیرە کۆتایی کردم، دەگونجێ مەبەست لە: (الْوَعْدُ الْحَقُّ)، بەلێنی چەسپاندنی هەق لە لایەن خواوە، ئەو بەلێنە داویەتی هەق بچەسپێنی: خراپەکاران بە سزای خۆیان بگەن و، چاکەکاران بە پاداشتی خۆیان بگەن، یانی: نزیك کەوتەووە کە خوا بەیە کجاری ئەو تەصفیە حیسابە بکات و، هەر کەسە بە پێی سزا و پاداشتی خۆی، بۆ شوینی خۆی بەرێ بکری.

(۴) ﴿فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، تۆ دەبینی ئەوانە یبپروان، چاویان ئەبەلق و زەق بوو، (الشخص: إِحْدَادُ الْبَصَرِ دُونَ تَحَرُّكِ كَمَا يَقَعُ لِلْمَبْهُوتِ)، (شخص)، ئەوەیە کە ئینسان چاوی تیژ بکات و چاو بپرێتە شتێک بێ جوولاندن، وەک چۆن بابای سەراسیمە وای لیدی، ئنجا کە چاویان ئەبەلق و زەق بوو، دەلێن:

(۵) ﴿يَوَلِّينَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا﴾، ئەی هاوار بۆ ئیمە! ئیمە لەمە بێتاگا بووین، یانی: ئەی هاوار بۆ ئیمە! یاخود: هەی فەوتان بۆ ئیمە! ئیمە چیمان دەکرد؟

(۶) ﴿بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ﴾، بەلکو ستمکار بووین، ئەمە: (إِضْرَابٌ إِبْطَالٍ أَيْ بَلْ أُنْذِرْنَا، وَإِنَّمَا كُنَّا ظَالِمِينَ لَأَنْفُسِنَا)، ئیمە بێتاگا نەبووین، بەو واتایە ئاگادار نەکرینەووە، بەلکو ئیمە ئاگادار کراينەووە و هۆشیارییمان پێدرا، بەلام ئیمە ستمکار بووین، ئەگەرنا پیغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و، شوێنکەوتووانی پیغەمبەران، ئیمەیان ئاگادار کردەووە، کە پۆژیکێ ئاوا چاوەرێی ئیمەیه.

مەسەلە ی دووهم:

بپەرست و پەرستراوەکانیان دەبنە سووتەمەنیی دۆزەخ، ئنجا ئەگەر پەرستراوەکانیان پەرستراوی راستەقینە بوونایە، نەدەچوونە دوزەخ و، لەویدا نرکە و نالە یەکی سەختیان هەیه و هیچیش نابیستن:

خو دەفەرموی: ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾ (٩٨) لَوْ كَانَتْ هَتُولاَءِ ءَالِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٩٩﴾ لَّهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠٠﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە شەش برگەدا:

(١)- ﴿إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾، بە دُنیاوی ئیوێ خۆتان و ئەوهی لە جیاتی خوا دەپەرستن، ئەوهی لە خوار خواوە دەپەرستن، ئەوهی وێرای خوا دەیانپەرستن، سووتەمەنیی دۆزەخ. (حَصَبُ جَهَنَّمَ)، بە مانای وردە بەرد دی، بە مانای شتی فریدراو دی، وردە بەردیەک کە فری دەدە، واتە: ئیوێ چۆن وردە بەرد فری دەریته دۆزەخەوه، ئیوێش خۆشتان و پەرستراوانیشتان ئاوا فری دەدرینه دۆزەخەوه، وەک چۆن بەردیکی ورد بە تیزیی فری دەدە، ئیوێش ئاوا بە تیزیی فری دەدرینه دۆزەخەوه، یاخود (حَصَبُ) بە مانای سووتەمەنیی دی، (حَصَبُ)، لێرەدا ناوە بە مانای (المرمی به)، ئەوهی فری دەدری.

(٢)- ﴿أَنْتُمْ لَهَا وَرَدُونَ﴾، ئیوێ دەیچنە ئیو، لێرەدا (وَرَدُونَ)، بە مانای چوونەتییان (داخلون)، دی، پێم وایە بۆیە وشە (وَرَدُونَ) بە کارهاتو، چونکە پێشی دەچنە سەر سوپی و بە ترس و لەرزەوه دەبینن، دەزانن چ وەزعیکە، ئنجا دەیچنە ئیو، کەواتە: بە تەئکید لێرەدا (وَرَدُونَ)، ئەو مانایە ی نیه کە لە سوورەتی (مریم) دا هاتو: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا﴾ (٧١)، کە لەوی واتە: هەمووتان

دەبرینه سەر سووی دۆزەخ، (**ثُمَّ نَجَّى الَّذِينَ اتَّقَوْا**) دواي ئهوانه پارێزبان کردوه، دهربازیان دهکهین، ﴿ **وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا** ٧٢ ﴾، بهلام ستهمکاران به لهپهپهروو کهوتووپی، لهسەر چۆکان بهجی دێلین، لهویدا (ورود)، جیاپه و، لێره جیاپه، لهوێ واته: دهچنه سەر سووی، بهلام لێره یانی: دهچنه نێو، پێشێ دهچنه سەر سووی، دواي دهچنه نیو، پیم وایه حیکمهتی بهکارهێنانی (**وَرَدُّوْكَ**)، له جیاتی (داخلون)، لێره دا ئهوهیه، ئهم مانایه له تەفسیرهکاندا نه مبینیوه، بهلام ئیستا هاته زهینمهوه.

٣- ﴿ **لَوْ كُنْتَ هَتُولَاءَ ۖ اِلَهَةً مَّا وَرَدُّوْهَا** ﴾، ئهگەر ئهوانه په رستراو بوونایه، په رستراوی راسته قینه بوونایه، نه ده چوونه نێوی.

٤- ﴿ **وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ** ﴾، {کهچی نهک ههر دهچنه نێو، به لکو} هه موویان لهویدا به هه میشهیی ده میننهوه.

٥- ﴿ **لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ** ﴾، لهویدا هه ناسه داننهوه (زفیر) بو ئهوان ههیه، (الزفیر: النَّفْسُ يَخْرُجُ مِنْ اَقْصَى الرِّئْتَيْنِ لِصَغَطِ الْهَوَاءِ مِنَ التَّأَثُّرِ وَالْغَمِّ)، به کوردیی هه نسک و نرکه و ناله ی پیده لێن، چونکه (زفیر) پێچهوانه ی (شهیق)ه، که ده فهرموێ: ﴿ **لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ** ١٦ ﴾، (زفیر)، واته: هه ناسه دان، هه ناسه خستنه دهر، ههوا خستنه دهر له سییه کان، له ئه نجامی دڵ دا گیران دا، جاری وایه ئینسان هه ناسه یه کی قوول دهر داوێ، ئه وه پێ ده گوترێ: (زفیر)، (شهیق)یش، واته: هه ناسه هه لمژین، واته: نرکه و ناله و هه نسکیکی سه ختیان لهویدا ههیه.

٦- ﴿ **وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ** ﴾، ئهوان لهویشدا هه یج نابیستن، له بهر زرمه و گرمه ی دۆزەخ و نا په حه تی لهویدا، هه یج قسه یه ک نابیستن، یاخود: کو ئه ندامی بیستنیان له ده ست ده دن، یان: مه به ست ئه وه یه که هه یج قسه یه کی خوشی تیدا نابیستن، (لا یسمعون فیها کلاماً طیباً) هه موو ئه و واتایانه ی هه ن.

مەسەلەى سێیەم:

ئەوانەى پێشتر بریارى پاداشتى چاکى خاویان بۆ دراوه، لە دۆزەخ دوورن، تەنانهت لە دوورەوهەش گۆییستى هەست و خوستى نابن و، بە هۆى بەلای داچلە کێنەرى گەورەترینشەوه، دلتەنگ نابن و، فریشتەکان پیشوازىیان لى دەکەن و دەلێن: ئەوه ئەو پۆژەتانه که بەلێنتان پى دەدرا:

خوادەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠١﴾ لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠٢﴾ لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرْغُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ هٰذَا يَوْمُكُمْ الَّذِی كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿١٠٣﴾﴾

شیکردنەوهى ئەم ئایەتانه، لە ھەوت برگەدا:

(١)- ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ﴾، بە دلنیاى ئەوانەى پێشتر لە ئیمەوه ھەرە باشیان بۆ بریار دراوه.

(٢)- ﴿أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ﴾، ئا ئەوانە لەوێ دوورخراوەن، لە دۆزەخ دوورن، پاناوی (عنها) بۆ دۆزەخ دەچیتەوه، دوورخراوەن لە دۆزەخ، ئنجا کہ دەفەرموى: ﴿سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ﴾، (مَجَازٌ فِي ثُبُوتِ الْأَمْنِ فِي الْمَاضِي)، ئەمە مەجازە بۆ چەسپاندنى دلنیاى و ئەمینى لە رابردوودا، یانی: پێشتر ئەو بریارەیان بۆ دراوه، (الحسنی: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ فِي الدِّينِ)، ھالەتى باش لە دینداریدا، ئەوانەى کہ پێشتر بریاریان بۆ دراوه، خوا ھیدایەتى بە قسەت کردوون لەبەر ئەوهى شایستەى بوون، ئەوانە لە دۆزەخ دوورن.

واتایەکی دیکەى: ئەوانەى کہ پاداشتى ھەرە باشیان بۆ بریار دراوه لە لایەن خواوە، لەبەر ئەوهى لە دنیا دا ھاوێنى خەسلەتى ھەرە باش بوون، کہ ئیمان و

تەقوا بوو، لە دوا پڕۆژیشدا پاداشتی هەرە باشیان دەبێ لە لایەن خواوە و
ئەو هیان بۆ بریار دەدری، ئا ئەوانە لە دۆزەخ دوورن.

(٣) ﴿لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا﴾ تەنانەت گۆییستی ئەو دەنگەش نابن کە لە
دوورەووەش دەبیستری، کەواتە: هێندە لێ دوورن، لە دوورەووەش دەنگی نەبیستن،
مانای وایە نەک هەر لە دۆزەخ نزیك نابنەو، بگرە لە دوورەووەش دەنگی نابستن.

(٤) ﴿وَهُمْ فِي مَا أَشْتَهَتْ أَنْفُسُهُمْ خَالِدُونَ﴾ هەرۆهە ئەوان لەویدا، لە هەرچی
دا کە نەفسیان ئارەزوومەندیەتی و ئارەزووی دەکات، بە هەمیشەیی دەمیئەو، واتە:
لە بەهەشتەکانی خوادا، کە هەرچی نەفسیان ئارەزووی بکات، لەویدا هەیە.

(٥) ﴿لَا يَخْزَنُهُمُ الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ﴾ گەورەترین داچڵەکینەر دلتەنگیان ناکات،
(الْفَزَعُ: نَفْرَةُ النَّفْسِ وَانْقِبَاضُهَا مِمَّا تَتَوَقَّعُ أَنْ يَحْصَلَ لَهَا مِنَ الْأَلَمِ)، (فَزَع) بریتیه لە ترسان و
سلەمینەوێ نەفس و رێک هاتنی نەفس، لەوێدا کە مەترسیی هەیە و، لە ئازار و
ئیش، تووشی ببیت، (الْفَزَعُ الْأَكْبَرُ)، واتە: گەورەترین ترس، کە خەلک بە هۆیهو
دادهچڵەکی و، رێک دی و ناپەڕهت دەبێ، ئەوانە ئەو گەورەترین داچڵەکینەر و
ناپەڕهتکەر، دلتەنگیان ناکات.

(٦) ﴿وَنُلْقَاهُمْ الْمَلَكَةَ﴾ هەرۆهە فریشتەکان پیشوازیان لێدەکەن، (تَلْقَى)
بریتیه لەوێ شتیک بەرەو پرووی بچی، وەک ریز لێگرتن و پیشوازییکردن.

(٧) ﴿هَذَا يَوْمُكُمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ﴾ پێیان دەلێن: ئەو ئەو پڕۆژەتان بوو،
کە ئێوە پێشتر بەلێنتان پێ دەدرا، ئەو ئەو پڕۆژەتان بوو کە موژدەتان پێدەدرا، کەواتە:
خۆشیی لە خۆتان و پیرۆزباییان لێ دەکەن و پیشوازییان دەکەن.

مەسەلەى چوارەم:

رۆژیک دى خوا ئەوەى دروستیکردووە {واتە: گەردوون} وەک تۆمارى نووسین دەپێچیتەو، دەیگێریتەووە حالەتى سەرەتای کە لێیەو هاتو:

خوا دەفەرموى: ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ وَعَدَّا عَلَيْهَا إِنَّا كُنَّا فاعِلِينَ﴾ (١٠٤)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە، لە پێنج بڕگەدا:

(١)- ﴿يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ﴾، ئەو رۆژە کە ئاسمان دەپێچینەو، (الطّي: ضِدُّ النّشْرِ وَرْدُ بَعْضِ أَعْضَاءِ الْجِسْمِ اللَّيْنِ الْمَطْلُوقِ عَلَى الْبَعْضِ الْآخَرِ)، شتیکی نەرم کە بەرەلدا کراوە و پان پراخراوە و بلاو کراوە، هەندیکى بخەیهووە سەر هەندیکى، دەگوترى: (الطي)، پێچرانەو و رێک نوشتین، یانی: ئەو رۆژە کە ئاسمان رێک دەنوشتین و دەپێچینەو و خری دەکەینەووە سەر یەک.

(٢)- ﴿كَطَيِّ السِّجِلِّ لِلْكُتُبِ﴾، وەک پێچرانەوێ تۆماریک کە شتی تیدا نووسراوە، وشەى (سجل) هەم بە مانای ئەو پەرەى کە شتی تیدا دەنووسى، هاتو، هەم بە نووسەرى ئەو پەرەیهش دەگوترى، واتە: وەک چۆن بابای نووسەر شتیکی کە دەنووسى، هەلى دەویژنى و رێکی دەنووستى و دەپێچیتەو، ئیمەش ئاوا ئاسمان دەپێچینەو، ئەمە واتایەکی.

یان: وەک چۆن ئەو تۆمارەى کە شتی تیدا نووسراوە، دەپێچریتەو، ئیمەش ئاوا گەردوون دەپێچینەو، وشەى (کُتُب)، خوێندراویشەتەو: (کتاب)، (کطي السّجلّ للکتاب)، هەردوو خوێندنەوێ کەى هاتوون و یەک ماناشیان هەیه.

(٣)- ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ﴾، وهك يه كه م جار ئه و دروستكراوه مان دروست كرده، ئاوا ده یگپرینه وه، وشه ی (خلق) لیره دا به مانای (مخلوق) ه، ئه و دروستكراوه، ئه و گه ردوونه، وهك يه كه م جار هیئامانه دی، ئاوا ده یگپرینه وه بۆ ئه و حاله ته.

تیشكيك له سهر رسته ی: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ﴾

(البَدْء: الْفِعْلُ الَّذِي لَمْ يَسِقْفَهُ مُمَاثِلُهُ)، (بَدْء) بریتیه له كرده وه یهك كه هاووینه ی پیش نه كه وتبئ، یه كه م جار ئه و گه ردوونه خوا چۆنی هیئاوه ته دی، ئاوا دوا جار ده یگپرینه وه بۆ ئه و حاله ته ی، ئیمه پیشتر له تهفسیری سوپره تی (یونس) دا، باسی ئه وه مان كرد، ههروه ها له م سوپره ته ش، له تهفسیری ئه و ئایه ته دا كه ده فهرموئ: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾، ئاماژه مان پێدا.

نوێترین بیردۆزه ش له و باره وه ئه وه یه كه ئه م گه ردوونه، له ئه نجامی تهقینه وه یه کی گه وهره دا پهیدا بووه، كه پێی ده گوترئ: تهقینه وه ی گه وهره (Big Bang)، (الإنفجار الكبير) ئه وه ی تهقیوه ته وه ش ته نیککی یه كجار یه كجار گچكه بووه، كه یه كه ی گه ردوونی (الوحدة الكونية) یان هیلکه ی گه ردوونی (البيضة الكونية) ی پێده گوترئ به ئینگلیزی سینگولاریتی (Singularity)، ده لئین: به رده وام كه هكه شانه كان و ئه ستیره كان لیک دوور ده كه نه وه تاكو كاتیک كه خوا ده زانی، جاریکی دیکه ئه م گه ردوونه دێته وه یهك و، له و حاله تی ماده ی ساده ی كه لێوه ی ده ست پێكرد، ده گه پرینه وه بۆ ئه و حاله ته، كه هه ر خوا ده زانی چۆنه، به هه ر حال ئه وه ئاماژه یه به وه، به لām ئاماژه ی به شتیکی دیکه ش تیدا هه یه: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ﴾، ده گونجی مه به ست پێی مروّقه كان بئ، یانی: مروّقه كانمان پێشی چۆن هیئاونه دی، ئاوا ده یانگپرینه وه بۆ ئه و حاله ته.

(٤) - ﴿وَعَدَّا عَلَيْنَا﴾، ئەو بە ئێنیکە لەسەر ئێمە.

(٥) - ﴿إِنَّا كُنَّا فَعَلِينَ﴾، بە دلتیای ئێمە ئەنجامدەری ئەوین.

ئەجا بەو مانایە دوو میان کە مەبەست پێی مەرفەکان بێ، ئەم فەرماشتە هەیه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: قَامَ فِينَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ خَطِيبًا بِمَوْعِظَةٍ فَقَالَ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّكُمْ تَحْشَرُونَ إِلَى اللَّهِ حُفَاةَ غُرَاةٍ غُرْلًا، ثُمَّ تَلَا: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ، وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَعَلِينَ﴾ (أخرجه الطيالسي: ٢٦٣٨، وأحمد: ٢٢٨١، والبخاري: ٤٣٤٩، مسلم: ٢٨٦٠، والترمذي: ٣١٦٧، والنسائي: ٢٠٨٧).

واتە: عەبدوللای کوری عەباس (خوا لە خووی و بابی پازی بێ) دەلی: پیغمبەری خوا ﷺ پۆژیک هەلسا و تاریداو ئامۆزگاری کردین، فەرمووی: ئەی خەلکینە! ئێوە بۆ لای خوا کۆدەکرێنەو بە پیخواسی و بە پووتی و بە سوننەت نەکراوی، ئەجا ئەو ئایەتە ی خویندەو: ﴿كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ، وَعَدَّا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا فَعَلِينَ﴾ (١٠٤)، وەک یەکەمجار دروستکراومان هیناوەتە دی، ئاوا دەیگێرینەو، ئێمە ئەنجامدەری ئەوین.

ئەگەر مەبەست پێی مەرفەکان بێ: یانی: چۆن لە دایکی خۆیان بوون، ئاوا دەیانگێرینەو بۆ ئەو حالەتە ی ئینسان تیدا لە دایک دەبێ، بێ بەرگ و پۆشاک و بێ پیلای و، هیچ گۆرانیک بەسەر جەستەیدا نەهاتو، دەیگێرینەو بۆ ئەو حالەتە.

بەلام ئەگەر مەبەست پێی گەردوون بێ بە گشتی، یانی: ئەو بوونە چۆن لە خالیکەو دەستپێکردو، دەیگێرینەو بۆ ئەو حالەتە و خالی دەستپێکی.

مەسەلە ی پېنجەم:

خوالە زەبووردا دواي تەورات تۆماری کردوہ کہ بەندە شایستەکانی سەرزمین بە میرات دەگرن، ئەمەش پەندی بە ئامانج گەینەرە بۆ خواپەرستان و، پێغەمبەری کۆتاییش ﷺ بەزەیی خواپەر، بۆ سەرچەم جیہانیان:

خوالە دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾ (۱۰۵) **إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِقَوْمٍ عٰكِدِينَ** ﴿۱۰۶﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿۱۰۷﴾

شیکردنەوہی ئەم ئایەتانە، لە پېنج بڕگەدا:

۱- ﴿وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ﴾ بە دنیایی ئیمە لە زەبووردا تۆمارمان کردوہ و نووسیومانە، خویندراویشەتەوہ: (فی الزُّبُر).

أ- ئنجا ئەگەر (الزُّبُور) بێ، دەگونجێ بە مانای کتیب (کتاب) بێ بە مۆتلەقی، یانی: لە کتیبی خۆماندا، ئەویش بریتی بووہ لە وەحیی خوا، کہ دواي نووسرانەوہی، کراوہ بە کتیب، ئنجا بە ئیعتیباری خویندراوەوہی پێی دەگوترێ: قورئان و، بە ئیعتیباری نووسران، پێی دەگوترێ: کتیب و، بە ئیعتیباری ئەوہ کہ بە شیوەیەکی پەنہان بۆ پێغەمبەرەکان هاتوہ، پێی دەگوترێ: وەحیی و، بە ئیعتیباری ئەوہ کہ راستیەکان دەخاتەوہ بیر مەزقەکان، پێی دەگوترێ: (ذکر)، دەفەرموی: ئیمە لە زەبووردا کہ دەگونجێ کتیب بێ، بە گشتی یاخود مەبەست ئەو کتیبە بێ کہ بە داوود دراوہ: ﴿وَأَتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا﴾ ﴿۵۵﴾ الإسراء، کہ لە پەیمانی کۆندا بە (مزامیر)، کہ کۆی (مزمور)ە، هاتوہ.

ب- ئەگەر بە (الزُّبُر)یش بخویندرێتەوہ، یانی: لە کتیبەکاندا، نووسیومانە.

(٢) ﴿مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ﴾، دواى زىكر، زىكریش یانی: دواى ئەوێ پراستییه کاهان روونکردوونەو، یاخود (الذِّكْر)، ناویکە بۆ تەورات، یان سیفەتی تەوراتە، واتە: دواى تەورات، چونکە خوا دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ﴾ (٤٨)، واتە: مووسا و هاروون (فورقان و ضیاء و زیکر) مان پێداوون بۆ پارێزکاران.

ئنجایا خوا چى تۆمارکردو و چى نووسیوه له زه‌بووردا، دواى زىکر؟!

(٣) ﴿أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ﴾، که سەرزه‌مین به‌نده شایسته‌کانم به میراتی ده‌گرن، ئایا مه‌به‌ست له زه‌وى، ئەم زه‌مینەى دنیایه؟ یاخود مه‌به‌ست له زه‌وى، سەر زه‌مینى به‌هه‌شته؟ هه‌ردووک ئەگه‌ره‌که‌ی هه‌ن.

أ- به‌ نسه‌ت سەرزه‌مینى به‌هه‌شته‌وه، خوا دەفەرموێ: ﴿وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ (٧٤)، الزمر، واتە: پارێزکاران گوتیان: ستایش بۆ ئەو خوايه‌ی به‌ئێنى له‌گه‌ڵ ئێمه‌دا پراست برده‌ سه‌رو سەرزه‌مینى، {سەرزه‌مینى به‌هه‌شتى} کرده‌ میراتى ئێمه‌، ئێمه‌ له‌ هه‌ر شوێنێكى به‌هه‌شتدا به‌مانه‌وى نیه‌شته‌جێ ده‌بین.

ئەگه‌ر مه‌به‌ست پێ ئەوه‌یان بێ، واتە: خوا تۆمارى کردو که سەرزه‌مینى به‌هه‌شت له‌ گه‌وى به‌نده په‌سندو چاکه‌کانى خوا دایه‌ و، ئەوان به‌ میراتى ده‌گرن.

ب- ئەگه‌ر مه‌به‌ست ئەم سەرزه‌مینەى دنیاش بێ، دیسان ئەوانه‌ی که شایسته‌ بن لهم سەرزه‌مینى دنیادا، ده‌بنه‌ هوکمران و بالاده‌ست، ده‌بێ شایسته‌ بن، لێرده‌ا (الصَّالِحُونَ) ئەگه‌ر ئەوه‌ی په‌که‌م بێ واتە: بۆ خوا صولحاوبن، به‌لام ئەگه‌ر ئەمه‌یان بێ واتە: بۆ ژيانى دنیا صولحاوبن، شایسته‌ بن، به‌ توانابن، زانابن، شاره‌زابن، کراوه‌بن، لێها‌تووبن، ئنجا ده‌بنه‌ هوکمران و ده‌سته‌لاتدار له‌ زه‌ويدا، هه‌لبه‌ته‌ به‌ هوێ ئایین و به‌رنامه‌ی خوا و به‌ندایه‌تیی بۆ خواشه‌وه، به‌ ته‌ئکید بۆ مرو‌فقه‌کان شایسته‌ی ئەوه‌یان ده‌بێ، که خوا له‌سه‌ر زه‌ويدا هوکمرانیان پێدا، هه‌روه‌ک هاوه‌لانى پێغه‌مبه‌ر ﷺ وابوون و جيله‌کانى دوايى مسو‌لمانان زۆريان وابوون، هه‌ر بۆیه‌ش دوايى ده‌فەرموێ:

(۴) - ﴿إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا لِّقَوْمٍ عٰكِدِيْنَ﴾، بېگومان له‌وه‌دا په‌ندو ئاموژگار يیه‌کی به‌ ئامانج گه‌یه‌نەر هه‌یه‌ بۆ کۆمه‌لێکی خواپه‌رست، واته‌: ئه‌وانه‌ی که‌ خواپه‌رست بن و، به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکه‌ن، به‌ هۆی به‌ندایه‌تی بۆ خواوه‌، وایان لێ دێ به‌ که‌لکی ئه‌وه‌ بێن، سه‌رزه‌مینی خوا به‌ میرات بگرن و خوا بالاده‌ستیان بکات.

(۵) - ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ﴾، خوا پێغه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ ده‌دوینێ: تۆشمان نه‌ناردوه‌ مه‌گه‌ر به‌زه‌یی بی بۆ تێکرای جیهانیان، پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوايه‌ بۆ تێکرای خه‌لکی، نه‌یفه‌رموه‌: (رحمة للمسلمين)، فه‌رموویه‌تی: (رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ)، ئنجا به‌شه‌ر هه‌مووی پێی ده‌گوێرێ: جیهان (عالم) (عالم الإنس)، (عالم الجن)، (عالم الملائكة)، (عالم الشجر)، (عالم النبات)، (عالم الجهاد) پێغه‌مبه‌ری خاته‌م (محمد) یش ﷺ ئه‌و په‌يام و به‌رنامه‌ی خوا پێیدا ناردوه‌، ئه‌گه‌ر بچه‌سپێ، ئه‌و په‌يام و به‌رنامه‌یه‌، مایه‌ی په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوايه‌، بۆ تێکرای دروستکراوه‌کان، له‌و باره‌وه‌ چه‌ند فه‌رمایشتیکی پێغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ن:

(۱) - پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لِعٰنَا، وَإِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً} (أخرجه مسلم برقم: ۲۵۹۹).

واته‌: من به‌ نه‌فرینکه‌ر نه‌نێردراوم، به‌لکه‌و به‌ په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی نێردراوم، په‌وانه‌کراوم.

(۲) - پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموی: {اللَّهُمَّ أَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي سَبَبْتُهُ فِي غَضَبِي، أَوْ لَعَنْتُهُ لَعْنَةً، فَإِنَّمَا أَنَا رَجُلٌ مِنْ وَلَدِ آدَمَ، أَغْضَبُ كَمَا يَغْضَبُونَ، وَإِنَّمَا بَعَثَنِي رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ، فَاجْعَلْهَا صَلَاةً عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ} (أخرجه أحمد: ۲۳۷۵۷، وأبو داود: ۴۶۵۹، والبخاري في الأدب المفرد: ۲۳۴، والبزار: ۲۵۳۲).

واته‌: ئه‌ی خوايه‌! هه‌ر پیاویک له‌ ئۆمه‌ته‌ی خۆم قسه‌یه‌کم پێ گوێبێ، له‌ کاتی توپه‌بوومدا، یان نه‌فرینیکم لێ کردبێ، من پیاویکم وه‌ک پۆله‌کانی ئاده‌م، تووپه‌ ده‌بم وه‌ک چۆن ئه‌وانیش تووپه‌ ده‌بن، به‌لام خوا منی به‌ په‌حمه‌ت

له نوره كومه لارښه ده چې له ځان سره
ډاډه وړه کړي چې د ځان په ځان
په دې توګه د ځان په ځان

په ځان کې د ځان په ځان

له نوره كومه لارښه ده چې له ځان سره
ډاډه وړه کړي چې د ځان په ځان

په ځان کې د ځان په ځان

په ځان کې د ځان په ځان

archive.org/details/@allbapir

په ځان کې د ځان په ځان

AliBapir

په ځان کې د ځان په ځان

archive.org/details/@allbapir

په ځان کې د ځان په ځان

AliBapir

په ځان کې د ځان په ځان

archive.org/details/@allbapir

په ځان کې د ځان په ځان

AliBapir

مەسەلە ی شەشەم:

فەرمان کردنی خوا بە پیغمبەر ﷺ کە یەکتایی خوا ڕابگەیەنێ لە پەرستراویتیدا و بڵێ: ئەو هەمووتانم بە یەكسانی ئاگادار کردەو، ناشزانم بە ئێنێ خوا نزیكە یان دوورە و، خواش ئاشکرا و پەنھان دەزانێ و، ڕەنگە ئەو دوا خستەنی ئەو بە ئێنەش {ئەجا ئەگەر سزایە، ئەگەر هاتنی قیامەتە} تاقیکردنەو و گوزەرائیکی کاتی و کەم بێ بۆ ئێو، پاشان خوا پارانەوێ پیغمبەر ﷺ باس دەکات، دەفەرموێ: خوایە! بە هەق دادوەری بکە و، لە بەرانبەر ئەو شەدا کە کافرەکان دەیلێن و وەصفی دەکەن، پەنا پێبەراوی من، بەس خۆی خواوەن بەزەیی و میهرەبانیی بێسنوورە:

خوا دەفەرموێ: ﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ ﴿١٠٩﴾ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ ﴿١١٠﴾ وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمَنْعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿١١١﴾ قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ ﴿١١٢﴾﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە یازدە ڕبگەدا:

١- ﴿قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَحْدٌ﴾، بڵێ: بە دنیایی من بەس ئەو هەم بۆ سڕوش دەکرێ (لە بارە ی پەرستنی خواوە)، کە پەرستراوی ئێو یە کە پەرستراو، ئەویش خوا یە ﷻ، ئێمە دەلێن: (لا إله إلا الله)، واتە: جگە لە خوا هیچ پەرستراویک نیە، پەرستراوی بە هەق، ئەگەر نا پەرستراوی بە ناھەق زۆرن.

(٢)- ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾، واتە: ئنجا ئایا ئیوه له دواى ئەم پروونکردنەوهیەو، ئەو راگەیانندنە پروون و پۆشنە، ملکەچن بۆ خوا، کە تەنیا ئەو بپەرستى و، واز لە هاوبەش بۆ خوا دانان (الإشراك بالله) بپنن؟!

(٣)- ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ ءَاذَنْتُكُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ﴾، ئنجا ئەگەر پشتیان تێکرد، پۆشتن و وازیان هینا، واتە: پروویان لە هەق وەرچەرخاند، ئەو هەمووتانم بە یەكسانی ئاگادار کردۆتەوه، (ءَاذَنْتُكُمْ: أي أعلمتكم)، ئاگادارم کردوونەوهو، هۆشیارم کردوونەوه، (سَوَاءٍ: مستو، أي مستوین فی إعلامکم به)، واتە: هەمووتان وەك یەك ئاگادارم کردوونەوه، جیاپیم پێ نه کردوون، یەکیك چاک ئاگاداربکەم و یەکیك خراپ.

(٤)- ﴿وَإِنْ أَدْرَىٰ أَقْرَبُ أَمْ بَعِيدُ مَا تُوعَدُونَ﴾، ناشزانم: ئایا ئەوهی بەلێنتان پێ دەدری، نزیکه یان دووره؟ ئەوهی بەلێنیان پێ دەدری:

أ- دەگونجی مەبەست پێی هاتنی ئاخیر زەمان بێ.

ب- دەگونجی مەبەست پێی هاتنی قیامەت و هەڵسانەوه و زیندووکرانەوه بێ.

ج- دەگونجی مەبەست پێی بەلاو سزای دنیا بێ.

د- دەگونجی مەبەست پێی ئەو هەرەشەیه بێ کە ئیوه له دنیا، دواى له بهرانبهەر ئەهلی ئیسلامدا شکست دەخۆن.

گرنگ ئەوهیه من نازانم ئەوهی کە بەلێنتان پێ دەدری و هەرەشەتان پێ لێدەکری، نزیکه یان دووره؟

(٥)- ﴿إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ﴾، بە دنیایی ئەو (خوا) قسەى ئاشکرا و بە دەنگی بهرز دەزانێ.

(٦)- ﴿وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ﴾، دەشزانێ ئەوهی پەنھانی دەکەن و دەشیپرنەوه، یانی: (وما تکتمون من القول)، ئەو قسەیهی کە پەنھانیشی دەکەن، ئەویش دەزانێ و، ئەوهش کە بە ئاشکراش دەیکەن، دەیزانی.

(۷) - ﴿وَإِنْ أَدْرَىٰ لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ﴾، من ناشزانم په ننگه ټهو دواخستنی سزایه، به لا یان هاتنی قیامت، یان هاتنی تاخیرزه مان، بو ټیوه تافیکردنه وه بئ.

(۸) - ﴿وَمَنْعٌ إِلَىٰ حَبِیْنٍ﴾، ههروه ها به هره وه رگرتنیک بئ، تاکو ماوډیه کی که م (متاع: ما يُنْتَفَعُ بِهِ مَدَّةٌ قَلِيلَةٌ) (متاع) ټهوه یه که به هره ی لیوه رده گیری بو کاتیکی که م، واته: په ننگه ژیان و گوزهرانیکی که م و کاتی بیټ، واته: پئی بوغرا مه بن، پئی له خوټان بایی مه بن، پیتان وانه بئ که لیپرسینه وه و سزا و پاداشت له ټارادا نیه، ټهوه به س تافیکردنه وه یه که و رابواردنیک کی که م و کاتییه.

(۹) - ﴿قُلْ رَبِّ أَحْكُم بِالْحَقِّ﴾، گوټی: پهروه دگارم! به ههق داده وری بکه، به ته ټکید پیغه مبه ر ﷺ گوټی، ههروه ک خویندراویشه ته وه: (قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ)، بلئ: پهروه دگارم! به ههق و راستی و دادگه رانه، داده وری بکه (له نیوان من و ټهواندا).

ټه مه ټاماژه یه بو ټهوه که ټاینده له گره وی ټه م ټایینه دایه، سه ره نجام خوای ههق، خوای پهروه دگار عزوجل به ههق له نیوان ټهوان و ټه هلی ټیسلام دا داده وری ده کات، که ده چه وسپرنه وه، ټه وه کاته له مه که وه، ټیستا له دنیا دا، به لام سه ره نجام ټاینده له گره وی ټه هلی ټیسلام دایه، ټه گهر راست بکه ن.

شایانی باسه: ﴿قُلْ رَبِّ احْكُم بِالْحَقِّ﴾، خویندراویشه ته وه: (قُلْ)، وشه ی (رَبِّ) یش، هه م به ژیر (گسر) خویندراوه: (رَبِّ احکم)، هه م خویندراوه ته وه: (رَبِّ احکم)، واته: به (ی) ش خویندراوه ته وه، هه ردوو خویندنه وه کان یه ک واتیان هه یه.

(۱۰) - ﴿وَرَبُّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ﴾، پهروه دگار یشمان خاوه ن به زه یی بیسنوو رو میهره بانی پشت پئ به ستراوه و، داوای هاوکاری لیکراوه، (الْمُسْتَعَانُ)، واته: ټه وه که سه یه داوای هاوکاری لیده کری و، پشتی پئ ده به ستری و، هاواری تی ده به ستری، پهروه دگار مان: خاوه نی ټهوپه ری میهره بانی و به زه ییه، هه ر ټه ویشه که پشتی پئ ده به ستری و، هاواری لی ده کری و، داوای یارمه تی لی ده کری، له به رانه ر چیدا؟

(۱۱) - ﴿عَلَىٰ مَا تَصِفُونَ﴾، له سهر ئهوهی که ئیوه دهیلین، واته: له سهر ئهوهی که ئیوه زمانتان وه صفی ده کات:

أ- له باره ی خواوه ﴿﴾،

ب- له باره ی قورئانهوه.

ج- له باره ی موحه ممه دهوه ﴿﴾ کۆتا پیغه مبهری خوا.

د- له باره ی ئیسلامهوه، واته: ئه و قسانه ی که ئیوه به ناهه ق له باره ی خواوه ده یانکه ن، که هاوبه شی هه یه و رۆله ی هه یه، هه روه ها له باره ی قورئانهوه که ده لێن: ئه فسانه ی پیشینه وه موحه ممه د ﴿﴾ له خۆیه وه هه لیه ستوه و، که سی دیکه فیری کردوه، دیسان له باره ی موحه ممه دهوه ﴿﴾ که ده لێن: له خۆوه لافی پیغه مبهرایه تی لیده دا، یا خود جادووگهر، یان شیتته، هه روه ها له باره ی ئیسلامهوه، ئه و شته ناهه قانه ی که له باره یه وه ده یانلێن: من پشتم به خوا قائمه و، خوا ی منیش خاوه نی ئه و په ری میهره بانیی و به زه ییه و، ههر ئه ویش پشت پیبه سترا و و داوای یارمه تی لیکراوه، له به رانه بر ئه و قسانه دا که ئیوه ده یانکه ن.

واته: بۆ به تالکردنه وه، پووچه لکردنه وه ی ئه و قسانه ی ئیوه، پشتم به خوا قائمه، که خوا به هۆی دابه زاندنی قورئان و سووره ته کانی قورئانه وه، ئه و قسانه ی ئیوه، وه ک بلقی سهر ئا و بپووچینێته وه، ههر واش بووه.

لیره شدا زۆر سوپاس و ستایشی خوا ده که یین، که کۆتایی به تهفسیرو لیکدانه وه ی مانا و مه به سه ته کانی ئایه ته موباره که کانی سووره تی (الانبیاء) دینین، له خوا ی په روه ردگار ده پارێینه وه به لوتف و که ره می خۆی یارمه تییمان بدات، ئیمه ش له سهر رێبازی پیغه مبهری خاتهم ﴿﴾ به رده وام بین و، یارمه تییمان بدات ههرچی زیاتر له قورئان تیبگه یین و، زیاتر پیوه ی پابه ندبین، ههم تیبگه یین، ههم تیدا پیبگه یین، خۆمان و ده ورو به رمان، له و نوورو به ره که ته ی قورئان و

ئىسلام بەھرەمەند بىن، ھەم ژيانى دىيانان پىر لە بەختە وەرىى بى، ھەم لە دواپۆژىش دا سەرفرازو شادمان بىن.

دواپىدا چۈنەو ە :

۲۹/۱۰/۲۰۲۰ ز --- ۱۲ / رەبىعى يەكەم / ۱۴۴۲ ك

پاكەتلىدى مەكتەبى مائىستىر ەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

QR CODE

بە ئۆزى خۇسۇسەتەن ئىكەنلىكىنى
بىزگە بىلدۈرۈش ۋە
بىزگە بىر مۇناسىۋەتلىك
بىزگە بىر مۇناسىۋەتلىك

www.alibapir.com

بىزگە بىر مۇناسىۋەتلىك

ەلى بابىر/ AliBapir

ەلى بابىر/ AliBapir

كەبىرى

پاكەتلىدى مەكتەبى مائىستىر ەلى بابىر

QR CODE

پاكەتلىدى مەكتەبى مائىستىر ەلى بابىر

نیوهرۆک

- پیشەکی ئەم تەفسیرە بەگشتیی ٥
- بەرچاو پوونییەکی گەڕنگ لەبارەی ئەم تەفسیرەو ١٠
- پیشەکی ئەم بەرگە ١٢
- أ- لە سوورەتی (طه) دا: ١٢
- ب- لە سوورەتی (الأنبياء) دا: ١٣

تەفسیری سوورەتی طه

- دەستپێک ١٧
- پێناسەی سوورەتی (طه) و بابەتەکانی ١٧
- ١- ناوی ئەم سوورەتە: ١٧
- ٢- ریزبەندیی لە موصحف و هاتنە خواردا: ١٨
- ٣- شوێنی دابەزینی: ١٨
- ٤- ژمارەی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە: ٢٣
- ٥- نیوهرۆکی: ٢٤
- ٦- دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک: ٢٥

دەرسی یەكەم

- پێناسەی ئەم دەرسە ٢٩
- مانای دهقاو دهقی ئایەتەکان ٢٩
- شیکردنەوهی هەندیک لە وشەکان ٣٠
- مانای گشتیی ئایەتەکان ٣٢
- مەسەلە گەڕنگەکان ٣٦

دەرسى دووهم..... ٤٣

- ٤٥..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ٤٧..... مانای دەقاو دەقى ئايەتەکان
- ٥٠..... شیکردنەوہى ھەندیک لە وشەکان
- ٥٥..... مانای گشتیى ئايەتەکان
- ٦٦..... مەسەلە گرنگەکان
- ٩٢..... کورتە باسیک:
- ١١١..... وەلامەکەى مووسا و دوو بەلگەى نکوولییینەکراو لەسەر بوونى خوا:

دەرسى سێیەم..... ١٢١

- ١٢٣..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ١٢٥..... مانای دەقاو دەقى ئايەتەکان
- ١٢٧..... شیکردنەوہى ھەندیک لە وشەکان
- ١٢٩..... چەند زانیارییەک لە پەیمانى کۆنەوہ:
- ١٣٠..... مانای گشتیى ئايەتەکان
- ١٤٢..... مەسەلە گرنگەکان
- ١٥٧..... پېناسەى جادوو و چوار جوړەکەى
- ١٥٧..... جادوو، زانیان و شارەزایان بە گشتیى کردوویانە بە چوار جوړ:
- ١٦٣..... پینج وردە سەرنج

دەرسى چوارەم..... ١٧٣

- ١٧٥..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ١٧٧..... مانای دەقاو دەقى ئايەتەکان
- ١٧٩..... شیکردنەوہى ھەندیک لە وشەکان
- ١٨٤..... مانای گشتیى ئايەتەکان
- ١٩٥..... مەسەلە گرنگەکان

- ۲۰۶.....ٹایا سامیری کی بووہ؟
 ۲۱۷.....سی وردہ سہرنج
 ۲۲۵.....ٹایا مووسا ہقی بووہ، یان ہاروون؟
 ۲۳۵.....قسہ داپرین لہ ٹہہلی بیدعہت و ہہلّوہستہیہک:
 ۲۳۸.....سی جوڑہ لیکدانہوہ بو بیانوی سامیری لہ دروستکردنی (گولک)ہکەدا

۲۴۱.....دەرسی پینجەم

- ۲۴۳.....پیناسہی ٹہم دەرسہ
 ۲۴۴.....مانای دەقاو دەقی ٹایہتەکان
 ۲۴۵.....شیکردنہوہی ہہندیک لہ وشەکان
 ۲۴۸.....مانای گشتیی ٹایہتەکان
 ۲۵۶.....مەسەلە گرنگەکان
 ۲۶۳.....حالی چایہکان لہ دواوژدا، لہ پینج قوناغ دا کورت ہہلدی:
 ۲۷۲.....لہنتوان پەلە کردن و خیرایی کردن دا:
 ۲۷۳.....لہو بارہوہ با ٹہو دوو فہرموودہیہ بینین:
 ۲۷۴.....لہکوٹایی ٹہم دەرسەدا دەلّین:

۲۷۷.....دەرسی شەشەم

- ۲۷۹.....پیناسہی ٹہم دەرسہ
 ۲۸۰.....مانای دەقاو دەقی ٹایہتەکان
 ۲۸۱.....شیکردنہوہی ہہندیک لہ وشەکان
 ۲۸۴.....مانای گشتیی ٹایہتەکان
 ۲۹۰.....مەسەلە گرنگەکان
 ۲۹۱.....دوو پرسیار لہبارہی ئادەمەوہ و وەلامەکەیان :
 ۲۹۹.....بەہەشتی ہەمیشەیی، یان باخیکی سەر زەوی؟!
 ۳۱۱.....وہلامی سی پرسیار:

دەرسى ھەوتەم..... ٣١٣

پېناسەى ئەم دەرسە ٣١٥

ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ٣١٦

شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ٣١٧

ماناى گشتىي ئايەتەكان ٣١٨

مەسە لە گرنگەكان ٣٢٢

نوكتەيەكى رەۋانپىژىي: ٣٢٤

دوو كورته سەرنج ٣٢٨

ۋەرگرتنى دوو ھوكمى گرنگ لەم ئايەتە بەپىزە: ٣٣٥

تەفسىرى سوورەتى الانبياء

دەستپىك ٣٤٣

پېناسەى سوورەتى (الانبياء) و بابەتەكانى ٣٤٣

(١)- ناۋى ئەم سوورەتە: ٣٤٣

(٢)- شوپنى دابەزىنى: ٣٤٤

(٣)- رىزبەندىي لە موصحف و لە دابەزىن دا: ٣٤٥

(٤)- ژمارەى ئايەتەكانى: ٣٤٦

(٥)- نۆۋەرۋۆكى: ٣٤٦

(٦)- تايەتمەندىيەكانى: ٣٤٧

(٧)- دابەشكردنى بۆ چەند دەرسىك: ٣٤٨

دەرسى يەكەم..... ٣٥١

پېناسەى ئەم دەرسە ٣٥٣

ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان ٣٥٥

شىكردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان ٣٥٦

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ٣٥٩

مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ٣٦٦

ده‌رسی دووه‌م ٣٨٧

پێناسه‌ی ئهم ده‌رسه ٣٨٩

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ٣٩٠

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ٣٩٢

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ٣٩٦

مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ٤٠٦

چه‌ند قسه‌یه‌ك له‌ باره‌ی به‌رگه‌ هه‌وا‌ی ده‌وری زه‌وییه‌وه: ٤٣١

ده‌رسی سێیه‌م ٤٣٧

پێناسه‌ی ئهم ده‌رسه ٤٣٩

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ٤٤١

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ٤٤٢

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ٤٤٥

مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ٤٥٤

ده‌رسی چواره‌م ٤٧٣

پێناسه‌ی ئهم ده‌رسه ٤٧٥

مانای ده‌قاو ده‌قی ئایه‌ته‌کان ٤٧٦

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان ٤٧٨

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان ٤٨١

مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کان ٤٩٢

کورته‌ باسێک ده‌باره‌ی وه‌لامی ئیبراهیم عليه السلام: ٥٠٩

گه‌وره‌که‌یان شکاندوونی ٥٠٩

دەرسى پىنچەم..... ٥٢٥

پىناسەى ئەم دەرسە..... ٥٢٧

ماناى دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ٥٢٩

شىكىردنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ٥٣١

ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ٥٣٥

مەسەلە گرنگەكان..... ٥٤٥

كورتە باسېك..... ٥٥٢

نۆ (٩) ھەلۋەستەى كورت لە بەردەم ئەم ئايەتەكاندا (٧٩-٨٠)..... ٥٥٢

بەسەرھاتى شەش لە پىنچەمبەرانى پاىە بەرز (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)..... ٥٨٩

يەكەم: بەسەرھاتى داۋود ﷺ..... ٥٨٩

(١)- ناۋو رەچەلەكى:..... ٥٨٩

(٢)- دووبارە بوۋنەۋەى ناۋى (داۋود):..... ٥٩٠

(٣)- كورتەى ژيان و بەسەرھاتەو ھەلۋىستەكانى داۋود:..... ٥٩٠

(٤)- موعجىزەكانى (داۋود):..... ٥٩٧

٥- تەمەن و مردنى (داۋود):..... ٥٩٨

دوۋەم: بەسەرھاتى سولەيمان..... ٦٠٠

(١)- ناۋ و رەچەلەكى:..... ٦٠٠

(٢)- ژمارەى دووبارە بوۋنەۋەى ناۋى سولەيمان لە قورئاندا:..... ٦٠٠

(٣)- كورتەى ژيان و بەسەرھاتى سولەيمان:..... ٦٠١

(با)يەكەى سەلەيمان:..... ٦٠٥

ماۋەى حوكمپرانىي و سەرەنجامى سولەيمان لە پەيمانى كۆن دا:..... ٦٠٧

٤- موعجىزەكانى سولەيمان:..... ٦٠٨

٥- تەمەن و مردنى سولەيمان:..... ٦٠٩

سەيئەم: بەسەرھاتى ئەيىۋوب ﷺ..... ٦١١

(١)- ناۋو رەچەلەكى:..... ٦١١

(٢)- ژمارەى ناۋھىندرانى لە قورئاندا:..... ٦١١

- ٦١١..... (٣)- ژيان و بهسهرهاتى ئه ييووب:
- ٦١٣..... بهسهرهاتى ئه ييووب له قورئان دا:
- ٦٢٠..... **چواره م:** بهسهرهاتى (ذو الكفل) عليه السلام.....
- ٦٢٠..... (١)- ناوو ره چه له كى:
- ٦٢١..... (٢)- ژماره ي ناوه يندراني (ذو الكفل) عليه السلام له قورئاندا:
- ٦٢١..... (٣)- ژيان و سه رگوزشته ي (ذو الكفل) عليه السلام:
- ٦٢٣..... (٤)- كوچى دوايى و گوڤى:
- ٦٢٤..... **پينجه م:** بهسهرهاتى ئيلياس عليه السلام.....
- ٦٢٤..... (١)- ناوو ره چه له كى:
- ٦٢٤..... (٢)- ژماره ي ناو هيندراني له قورئاندا:
- ٦٢٥..... (٣)- ژيان و بهسهرهاتى (إلياس):
- ٦٢٨..... **شه شه م:** بهسهرهاتى (أَلْيَسَع) عليه السلام.....
- ٦٢٨..... (١)- ناوو ره چه له كى:
- ٦٢٨..... (٢)- ژماره ي ناوه يندراني له قورئاندا:
- ٦٢٩..... (٣)- بهسهرهاتى (اليسع) عليه السلام:
- ٦٣٣..... **ده رسى شه شه م**.....
- ٦٣٥..... پيناسه ي ئه م ده رسه ٦٣٥.....
- ٦٣٦..... ماناي ده قاو ده قى ئايه ته كان ٦٣٦.....
- ٦٣٨..... شيكردنه وه ي هه نديك له وشه كان ٦٣٨.....
- ٦٤٠..... هو ي هاتنه خواره وه ي ئايه ته كان ٦٤٠.....
- ٦٤٣..... ماناي گشتي ئايه ته كان ٦٤٣.....
- ٦٤٩..... مه سه له گرنگه كان ٦٤٩.....
- ٦٥٧..... تيشكيك له سه ر پرسته ي: **كَمَا بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نُعِيدُهُ**..... ٦٥٧.....